DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

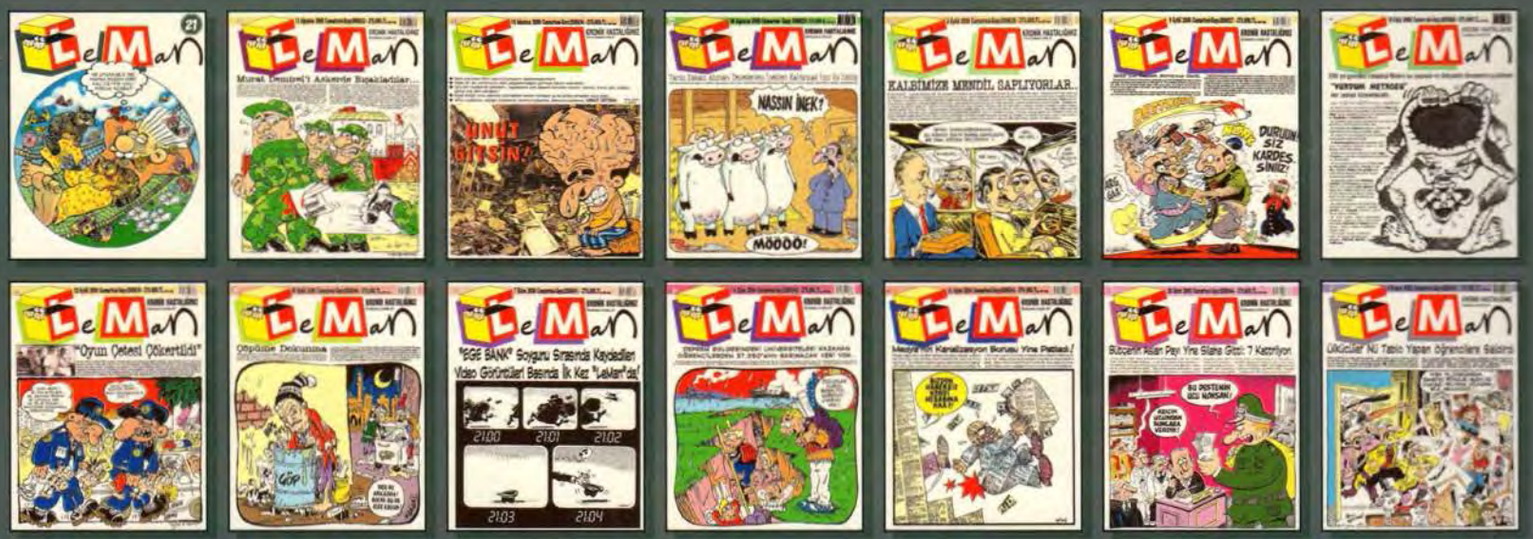
SAYI:457-469

CİLT 21

LeMan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SAYI: 457-469

BİDAAKİ CİLTTE UYANDIRIN! ZZZ

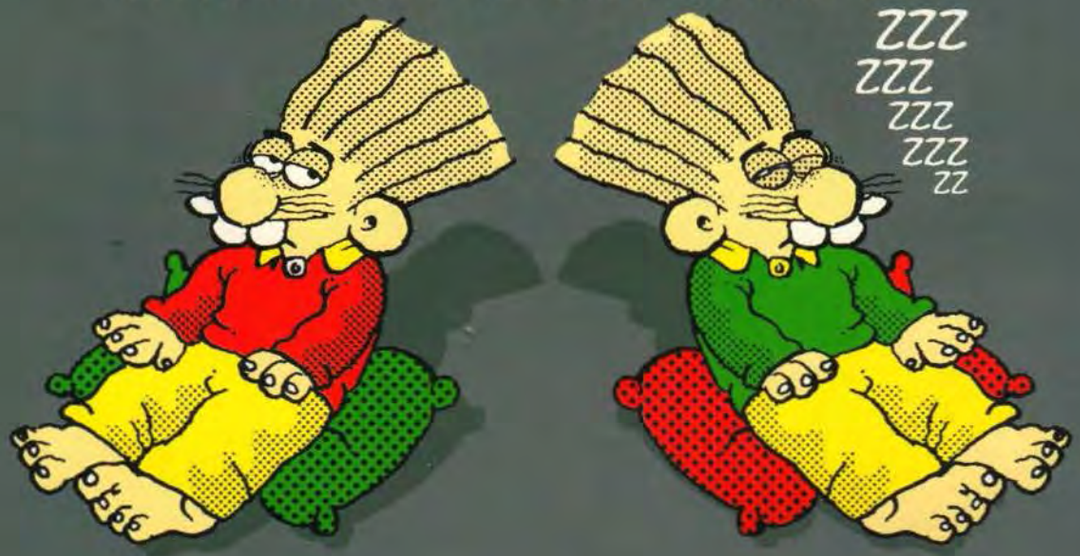
ZZZ

ZZZ

ZZZ

ZZZ

ZZ

LeMan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

12 Ağustos 2000 Cumartesi-Sayı:2000/33 - 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Murat Demirel'i Askerde Bıçakladılar...

Türkiye'nin yansından fazlası yoksulluktan kınlırken, mutlu bir küçük yüzdesi göstere göstere var patlasın, çal oynasın Hammam senin, Havana benim, altlarında çifter çifter Ferrari beğenmedin Lotus, üstlerinde Gucci, olmadı Armani, yanlarında yol fahişesi kılıklı manken bozması, güzellik yarışması çıkması kızlar, kollarında prada çantalı, yolsuzluklardan, vergisizlikten, yüzsüzlükten, teşviklerden, hortumlamalardan, trilyonlarca trilyon semirmiş... Böyle olmuşta ne olmuş. Kabak Murat Demirel'in başına, bıçak dötüne patlamış... Peki bu noktaya nasıl gelinmiş... Kırk yıllık amca, dayı, kardeş, yeğen, enişte, kayınbirader saltanatı... Kırk yılda Demirel ailesinin bu ülkeye sokmadığı, öğretmediği yolsuzluk kalmadı... Aile yetmedi manevi oğlanlar dadandı bir de bostana... Hep çevresinde yolsuzluklarla büyüyenler oldu... Onlan gururla savundu yıllarca... Kağıdı kalemi elinize alıp bir hesaplarsanız on milyarlarca doların hep bu 40 yıllık iktidar sahibinin yakın çevresinin cebine girdiğini göreceksiniz... Yaşarken bu pis kokuların ortaya çıkmaması için iktidara sıkı sıkı sarıldı... Hep onun şemsiyesi altında yürütlü işlerini... İşin kötüsü bütün bu pislikler biliniyordu... Ama iktidarda öylesine palazlanmıştı ki sesini çıkaranın ağzına tıkadı krediyi, teşviği... İktidarın nimetleri uğruna herkes susttu... İktidar bitince dostluğun biteceği belliydi... Şimdi çürümüşlük, yolsuzluk yavaş yavaş ortaya çıkıyor... Boyutları korkunç.. Tahammül sınırlarını aşıyor.. İşte yeğen Murat Demirel, Egebank'tan hortumladığı paralarla elini kolunu sallayarak dolaşırken, bıçaklı saldırıya uğradı... Hem de bedelli askerlik görevini ifşa ederken... Görülüyor ki çalan-çırpanın yanına kar kalması, hukukun tıkanması, insanları şiddete ve zorbalığa itiyor... Murat Demirel'e yapılan saldırı bunların en son ve en tipik örneği.. Baba Demirel ise yine aynı tas aynı hamam... "Yargısız infaz yapılırsa olacağı bu..." dedi... 40 yıllık çürümüş, kokuşmuş bir iktidar sahibinin, yargısız infazdan söz etmesi durumun vehametini daha da arttırıyor... Bu vatan sizin ailelerinize feda olsun...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

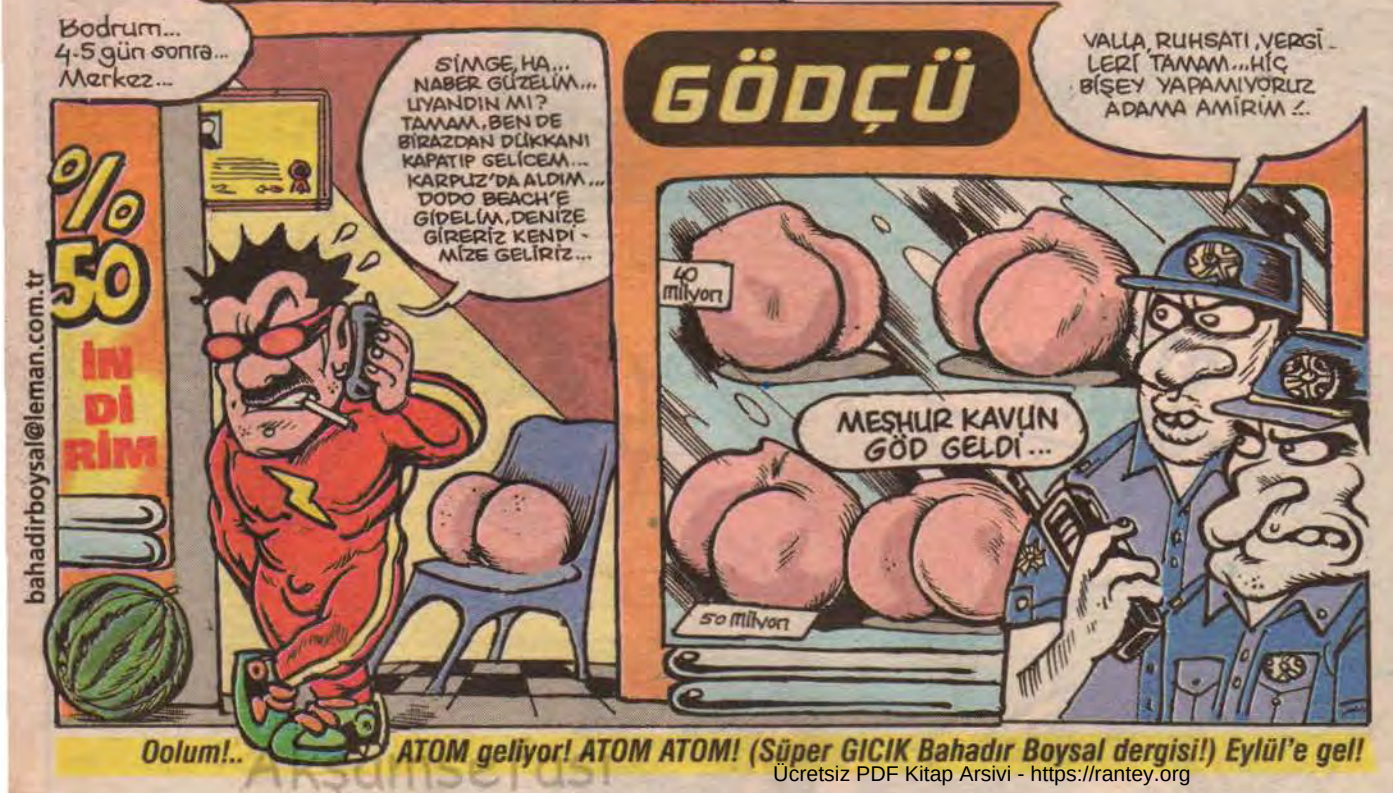
SANAL SİMGE

Oolum!.. ATOM geliyor! ATOM ATOM! (Süper GICIK Bahadır Boysal dergisi!) Eylül'e gel!

bahadirboysal@leman.com.tr

kalk, yerine yat!

Vedat Özdemiroğlu

Gön: Mehmet Ali Ağca

Sayın Abdullah Bey,

Öncelikle en içten mesihliğimle sizi kutsarım! Gerçi tanışmıyoruz ama, olsun, aynı sektörün insanlarıyız. Daha doğrusu starlarıyız. Siz daha çok kitleye yönelirken, ben bireysel cinayetleri tercih ettim. Terör olayında yurt dışına açılan ve büyük oynayan ilk Türk olmam (İzliyorsunuzdur, Fatih Terim ve Hakan Şükür, İtalya'ya gittiler diye ne çok gürültü yapılıyor, ben onlardan yıllar önce İtalya'da ünlüydüm, bu konuya mektubumun ilerleyen paragraflarında döneceğim, izlinizle parantezi kapıyorum), teröre bir hayli hizmet vermiş bulunan şahsınızı küçümsüyorum anlamına gelmez. Zaten bu mektubu, dostluk köprüsü kurmak için yazıyorum. Benim çevrem geniştir, Jean Paul (Papa) yakın arkadaşımdır. Vatikan'dan sorsanız beni tanır.

Abdullah bey, aramızdaki bir diğer fark da, sizin bir sürü devletten yardım almanıza karşın, benim bu yardımları kendi devletimden sağlayabilmiş olmamdır. İnanmazsınız, bir cezaevinden kaçışın var, yani Lunapark'lardaki dandik korku tünelleri bile daha heyecanlıdır! Halı sermediklerı kaldı. Haa, Bulgarlar bir şekilde yardım etti ama ne fayda! Avrupa'nın muhtelif kentlerinde, kafelerde mafelerde buluştuğum Bulgar ajanlarının tüm masraflarını ben karşıladım. Atıyorum, Şah-Mat kod adlı Dimitri, Roma'da stres atıyor, hadi öde Mehmet Ali! Kahveyi de hep sade içelerdi bunlar! N'apıcan. Zulayı patlatıp lazım gelen harcamayı yaptık, maksat iş görülsün diyerekten!

Gelelim İtalya'daki futbol adamlarımız konusuna. Fatih Terim'in işi çok zor! Birincisi, İtalyanlar'ı iyi tanırım, başarısızlığa tahammül edemezler. Biliyorsunuz, Papa suikastinde başarılı olamamıştım ama yakalandıktan sonra yalan söyleme konusunda çok başarılıydım. Ne olmadım ki? Mesih de oldum, İsa da oldum, hatta kısa dönem bir Musalığım bile var! Fatima'nın sırlarını bilen çoban çocuklardan biri, dinler arası yakınlaşmanın ülkücü eğilimleri olan fani sorumlusu, Rafaella Carra'nın 13 bölümlük kareografisi, vs. bunların hepsini olduğumu iddia ettim. İtalyan halkı, durmadan bir şey olmama o kadar alışmıştı ki, üç-beş birşey olmasam, ilgi azalıyordu! Fatih Terim için ikinci zorluk, arkasındaki Mehmet Ağar desteğini yitirmiş olmasıdır. (Desteksiz kalmanın ne olduğunu iyi bilirim!)

Üstelik, bu durum gereği deliye yatmıştım ve kamoyu buna alışmıştı. Şimdi Fiorentina üstüste üç yenilği alsa, Fatih Terim çıkıp basın toplantısında "Merak etmeyin, ben aslında Mesih'im! Bir-iki hafta sabredin, yeni taktikler inecek" diyemez. Dese inanan çıkmaz. Kısa bir süre kaldınız, İtalya'yı az çok bilirsiniz. Burdayken ziyaretinize gelmeyişinize sitem etmiyorum, ben olsam ben de gelmezdim, ama yardım için Papa'ya mektup yazarken, bana da birkaç satır karalayabilirdinız. "Vatikan'a en yakın Türkiyeli" imajıma göz dikip, bu rantan pay çalmaya çalışmanızı ve "tekke içinde tekke" kurmaya çabalamanızı da anlayabiliyorum.

Zaten, Jean Paul'a yazdığımız mektup ilk olarak benim elime geçti. O kadar zaman kalınca, Vatikan'ın halkla ilişkiler departmanının bir ferdi gibi oldum. Gelen evrakın bir kısmını vaktim bol diye bana gönderirlerdi.

Herneyse, gelelim Hakan Şükür konusuna. Kendisi daha önce de geldi İtalya'ya, Torino'da oynadı. Bizim başgardiyan yardımcısı tıknaz Anceletlo, koyu Torino taraftarıydı. Hakan geldikten sonra, bana tavır yapmaya, selamımı almamaya başladı. Oysa önceden aramız iyiydi. Hakan Şükür'ün Torino'da başarılı olamadığını buradan anladım. Neyse, sonra gitti de Anceletto ile aramız düzeldi. Bu Paskalya kart yollayacam tıknaza! Hakan bu yıl ne yapar dersen, herşeyi de bilemem.

Bu arada, konudan ayrı ama, "Asena" gibi töremizde kutsallıyeti olan bir ismi bir dansörün (dansöz de diyebiliriz) taşıması, revamıdır? Behey kadın sen nasıl bir Asena'sın? Senin neren dişi kurt, sen sadece dişisin! Kurt olan Sayın Derya Tuna'dır! Abdullah Bey, kamuoyuna "Derya Tuna'nın yanındayız! Kahrolsun kocanın kanıyla bölünmez bütünlüğüne kasteden evlilik düşmanı dış mihraklar" açıklamasını yapmanızı bekliyorum! Ayrıca bu açıklamaya ek olarak "Biricik Suden'i de kınıyorum" demelisiniz bence! Hep birlikte topluma vitaminler, moreller verelim. Hakkaten artık devir değişti, Oral Çelik de değişti artı Veli Küçük emekli oldu.

Sayın Abdullah Bey, mektubuma burada son vermek istiyorum, daha sırada Eşber Yağmurdereli var. Ben eli kanlı bir tetikçiyim, siz terör örgütü liderisiniz, şu an cezaevindeyiz. Peki Eşber Yağmurdereli niye içerde, bunu ben bile anlayamıyorum. Vurmadan öldürmeden oluyor mu bu böyle? Biz niye o kadar efor harcadık, boşuna mı uğraştık? Kardeşi kardeşe düşürmeyen de hapiste olacaksa, iyi valla be! Bu konuyla ilgili Eşber Yağmurdereli'ye sert bir mektubum olacak!

Kendinize iyi bakın. Cevabınızı bekliyorum.

Tann, trendi korusun!

Mehmet Ali Ağaca

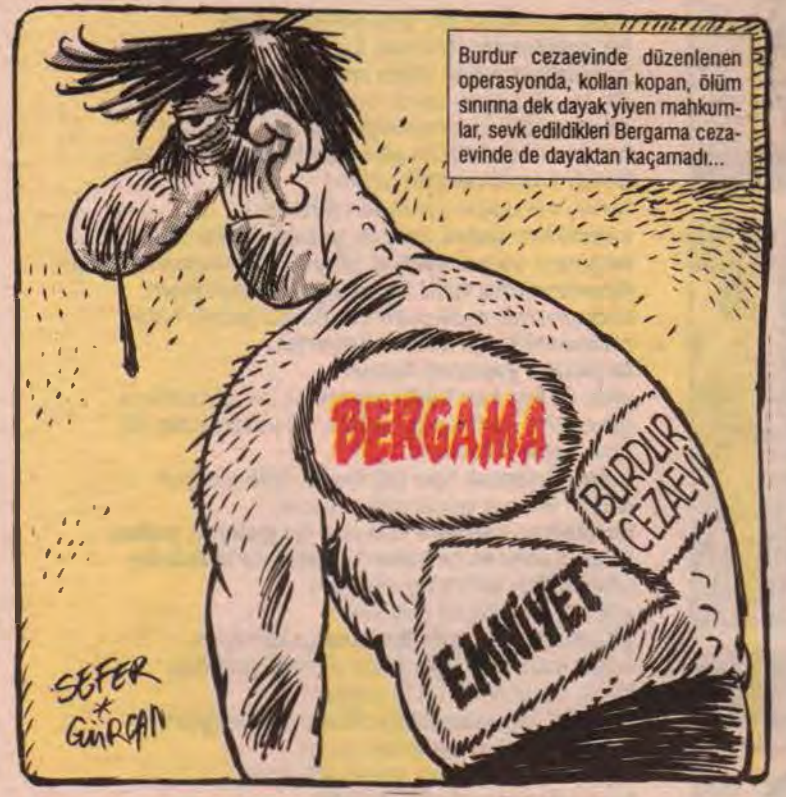
kılservis@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

Cumhurbaşkanı olduğu dönemde yargısız infazlar için "polisin elini soğutmayın" diyen Demirel, yolsuzluk yapan yeğeni bıçaklanınca "yargısız infaz olursa sonucu bu olur" diyerek basını suçladı...

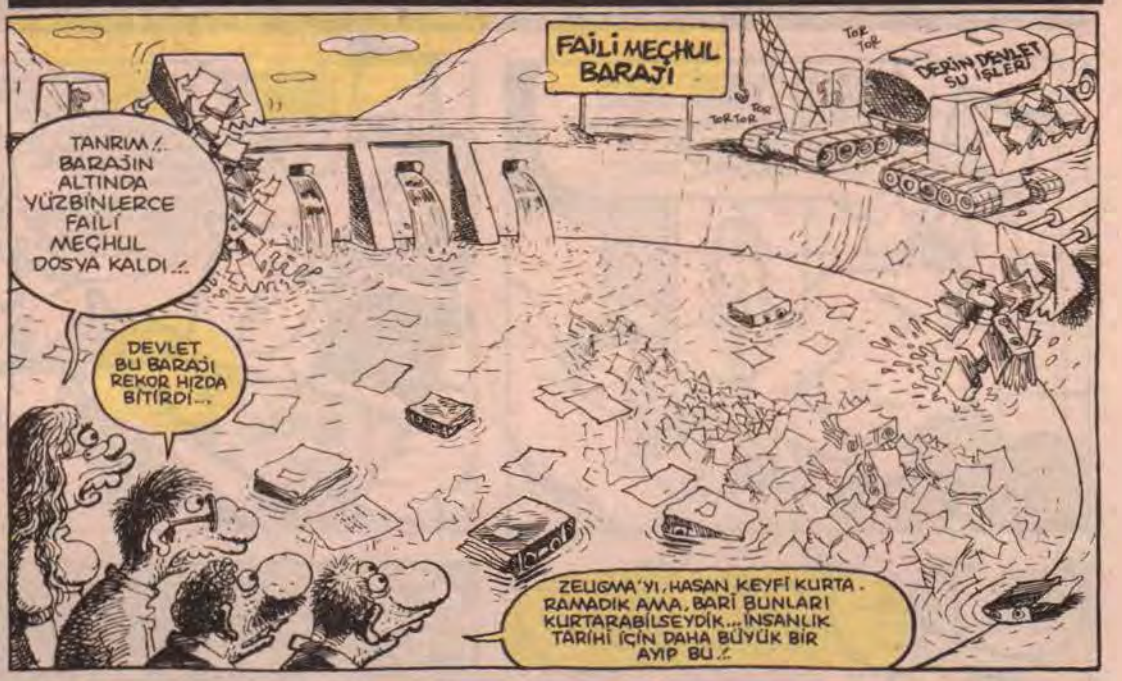

Nüfus cüzdanlarındaki din hanesi Avrupa kriterlerine uymadığı için kaldırılacakmış!

Adalet Bakanlığı bazı faili meçhul dosyaların su baskınları sonucu kaybolduğunu açıkladı.

ÖTEKİ TÜRKİYE

suspusgillerden dut yemiş bülbüller

MELİK PÜRTLEX

özürlülerin serbest dolaşım kartlarını iptal eden vicdan özürlü insan müsveddesi

PİNOCHET

dokunulmazlığı kaldırıldı yargılanacak.

dansı netekim'in başına

ADALET BAKANLIĞI BAYAN MÜFETTİŞİ

"kaç santim girdi"ci devletim memuru

ERCİYES ZAFER KURULTAYI

naifler kurultayı-süper-ambiyans

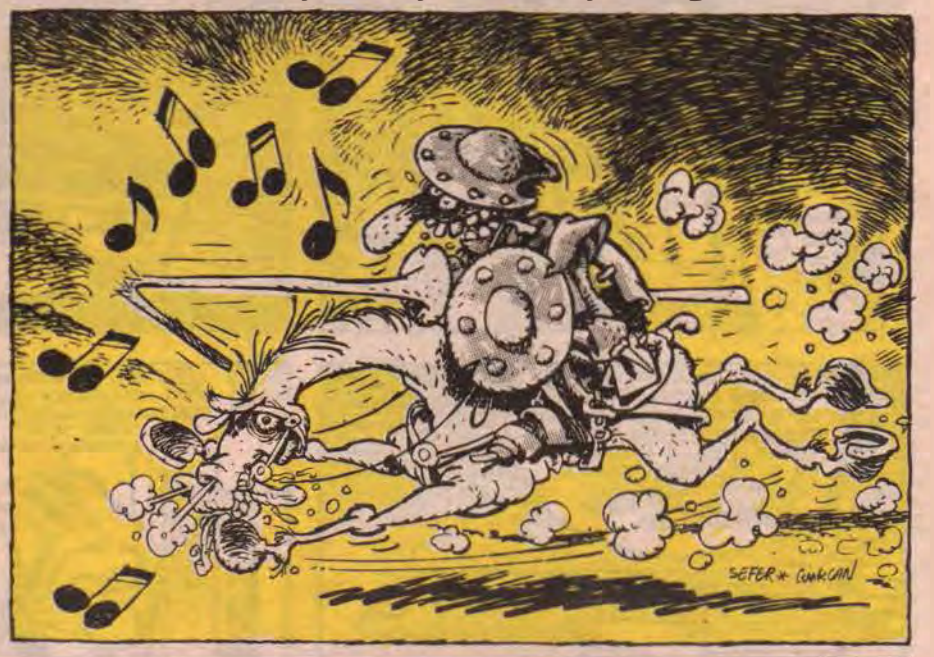
KİMLİK PROJESİ

digital takip

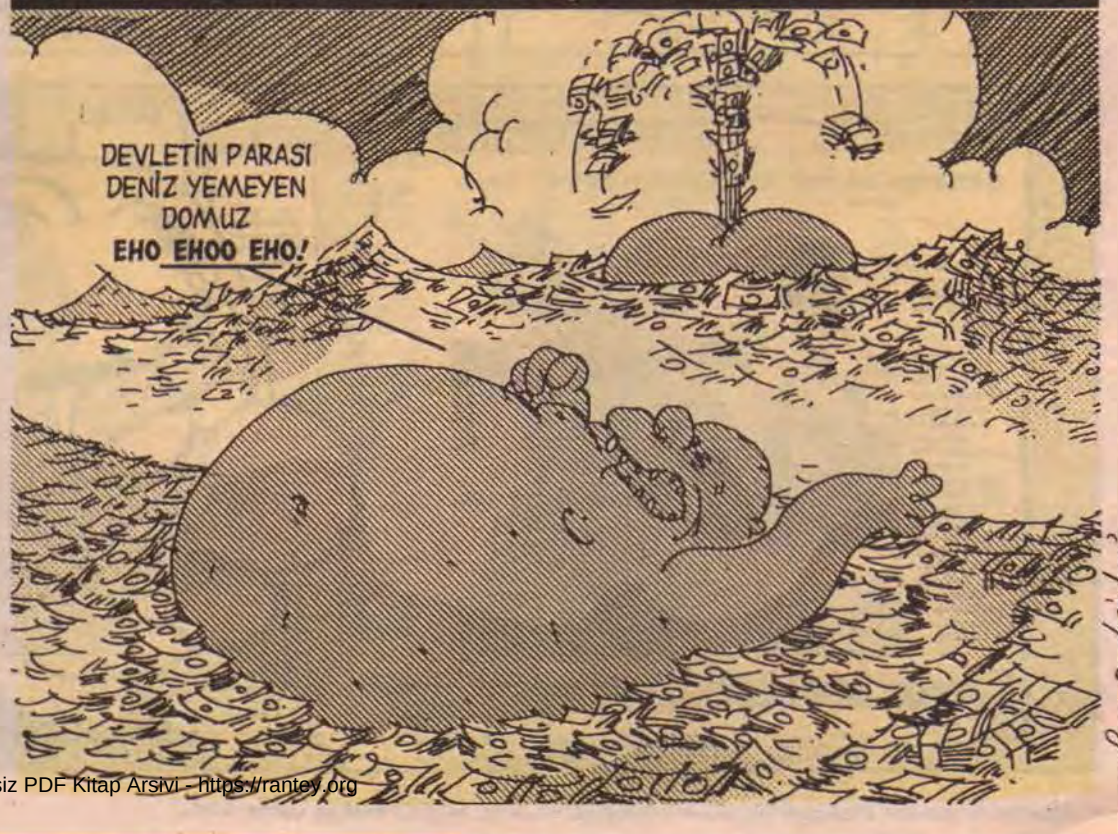
BALİNA OPERASYONU

daha ne kl.. sadece kayıtık

Diyarbakır'da çoğu Kürtçe 242 kaset valilik kararıyla yasaklandı... AT'nin yolu Diyarbakır'a yine uğramadı...

Balina operasyonuyla pislikleri ortaya saçılan hayaliciler 1.5 katrilyon götürmüş.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

t r i p a n a z o m i g a b i y e t s i z l e r

açık büfe

..... met üst .....

dozer uçuran çhiller usulü sağlıklı yaşam rehberi

son yıllarda siyaset ve iş yaşamından uzaklaşarak sağlıklı yaşam ve doğal beslenme konusunda uzmanlaşan dozer uçuran çhiller, ömrü genç kalarak uzatmanın sırlarını usta gazeteci yener süsoy'a anlattı... işte bu diziden benim de feyz ve not aldığım bazı cümleler:

- **stres çok kötü bir şey, streslendimi hiç çekinmem, hemen bir flash tivi binası kurşunlattırırım, stres mitres kalmaz bende!**
- diri bir vücudum vardır benim!
- **ellerimdeki kahverengi lekeleri istanbul bankası'ndaki tüm paraları hortumlayarak, kendi kendime yok ettim!**
- benim vücudum karımdan güzeldir!
- **yemekten sonra meyve yemek ölüm demektir, meyveyi ya yemekten 10 yıl önce yemeli ya da televizyonda tutti furutti yoksa uyumalı!**
- endoplazmik redikulum'um da kız gibidir hâlâ!
- **aminoasitlerin amino koyarım, kızarsam yaparım bunu!**
- yılda iki kez kan tahlili yaptırırım, ne alyuvarlara güvenirim ne de akyuvarlara, iki yuvarlardan da fena halde kıllanırım!
- **uzun yaşamak için çiğ tavuk bile yerim!**
- günde iki saat güzel insan olurum!
- **kopenhag şalgamı basur'a iyi geliyor, yalnız kabuklarını soymadan kullanınca dübürde ufak tefek tahrişler oluyor!**
- göğüslerim silikon değildir!
- **yıllarca angut gibi boşuna çalışmışım, uzun yaşamak için fakir olmak şartmış!**
- kayısı pestilinden biblo yaptım!
- **brüksel lahanası bölücülüğe iyi geliyor!**
- her gün bir baş sarmısak yerim, öpüşmem sevişmem sarmısaklıyken!
- **bu kaşlarımın doğal halidir, gözlüklerim de doğaldır!**
- türkan şoray'dan daha güzelim ben!
- **böğürtlen marmelatıyla duş yapınca pankreasın daha bir rahatlıyor!**
- leblebi koydum tasa kız annem!
- **patates de bir nevi ana kuzusu!**
- antioksidanlara karşı saygım sonsuz!
- **saçlarım güzel olursa, kendimi güzel hissederim!**
- huysuz virjin'den daha güzelimdir ben!
- **kara üzüm happesi, böbrek yetmezliğine birebir!**
- marul deyip geçmeyin, onun da duyguları var!
- **dün gece uyurken çiçeklere su verdim!**
- soğanlıyken araba kullanmam!
- **az ve öz yemek lazımmış meğer, meğer hayat bir lokma bir hırkaymış, zenginlik dallamalıkmış meğer!**
- kabarabilirim kel fatma!

ust@leman.com.tr

Aksamsetasi
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

HADE HORMONLU ARMULUT!..

KARPUZAA GEEEL!..

AY BU HORMONLU YİYECEKLERİN ALLAH CEZASINI VERSİN, ÖYLE Dİ Mİ KARDEŞ ?!

Paranoya

DİYALETİK MATERYALİZM FALAN FİLAN!

YAA ATEİZM NE GÜZEL!

JOH! HEM GEZİYORUM, HEM DE KİTAP OKUYOM!..

GEZİCİ KÜTÜPHANE

ÇABUK ORDAN BİR DUA KİTABI ATIN BU TARAFA!..

SÜRE KİTABI YOK MUYDU BE!..

AMİRİM, ŞÜPHELİ ŞAHIS OLARAK BUNU YAKALADIK!

HIGG HIG HIG!

LOMBAK 7. BASKI Kitapçılarda Gazete Bayiilerinde

CANLI AYI RESTAURANT

ŞU AYI İYİ Mİ CANIM?..

AY NURİ KORKUYOM!..NE GARİP BİR RESTORANA GELDİK BÖYLE!..

SEÇ

DOĞUMHANE

SİZİN EŞİNİZİN DOĞUMU BİRAZ UZUN SÜRECEK GİBİ!..

ALLAH ALLAH, NİYE Kİ ACABA ?

AYY!.. AYY!.. AYY!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

lombak@kerman.com.tr

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

MÜDÜRÜM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

17 Ağustos Adana, Osmaniye, Bahçe ilçesinde tüfek atıcılık yarışması... N'olur, n'olmaz İstanbul'da durma... Kap tüfeğini, dolar fişeğini, patlat mermiyi,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN-

barslan@kraan.com.tr

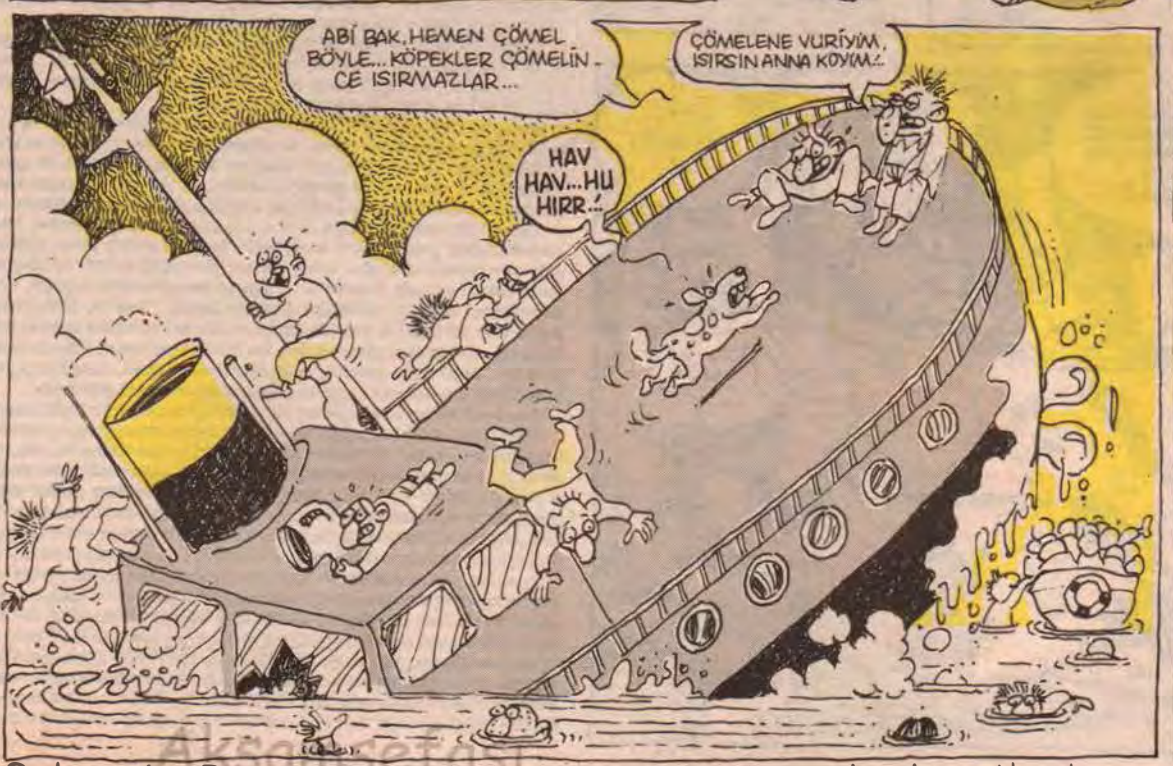

Aksoy Kitabevi

Çook severdim... Efsane çizgi roman Alaska - Ken Parker - Para ile yayınlanıyor...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

canbarslan @ turk.net

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

MİNİ ÖYKÜ : HAYIRLI İŞ

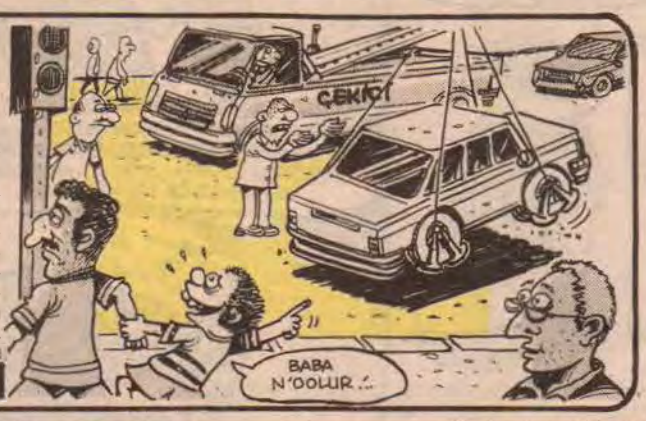

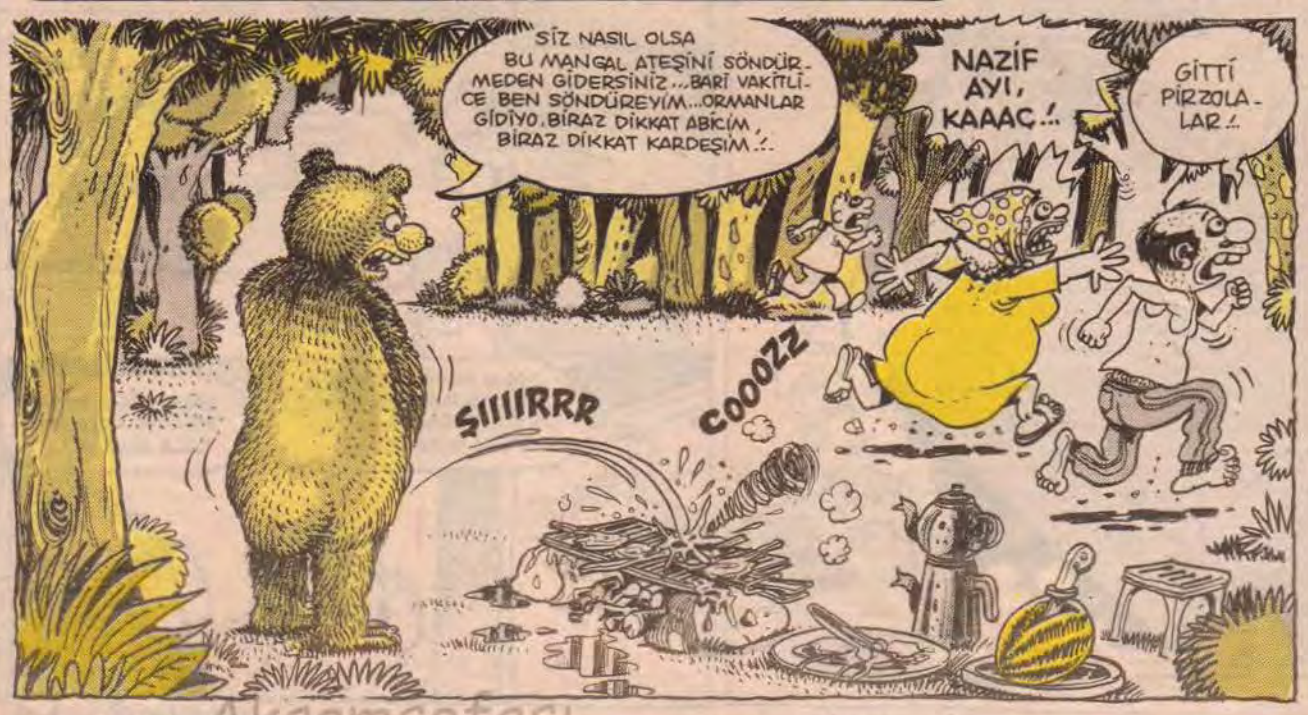

DUMUR Üsküdar'da işlek bir caddede bir çekici yol kenarında park edilmemesi gereken yere park etmiş bir arabayı götürmek üzere kaldırıyordu. O sırada babasının elinden tutmuş bir çocuk, ışıkta karşıdan karşıya geçerlerken **"Baba noooluur, baba noluuur..."** diye feryat figan ediyordu. Merak edip durumun detayına inmek için çocuğun olduğu tarafa yaklaştım. Meğer çocuk acelesi olan babasına, arabanın çekilişini, kaldırılıp götürülmesini baştan sona seyretmek için yalvarıyormuş. **" Baba noolur biraz daha bakıyım, baba noolur."** Tüm gücüyle babasının elini çekerek onu durdurmaya çalışıyor, heyecanla arabanın kaldırılmasını izlemek istiyordu. Bende çözümü ayrıntıdan şaşkınlık içinde bu coşkulu çocuğu seyrettim. İlginçti...

DETAYI

Genellikle o balıkçı kulübelerinin olduğu ağaçlık yerde buluşuyorduk... Ne zaman buluşsak o büyülüce barmaktan gelen o neyin sesini hep duyuyorduk... Ve ben o sese ne zaman dalıp gitsem, o da sesin geldiği yere biraz ürkümü, ama en çok hayranlıkla bir süre bakıyor, sonra birden beni oradan uzaklaştırıyordu...

Sanki uzun yıllar önce kaybettiği kendisini yeniden bulmuş gibiydi.. Ama yıllar sonra bulduğu o kişiyi bir türlü tanıyamıyor, bu yüzden durmadan değiştirmeye uğraşıyordu kendisini..Sık sık saçının rengini değiştiriyor, bazen renkli lensler takıyor; kimi kez koyu renkli uzun elbiseler, uzun etekler giyiyor; sonra birden açılıp saçılıyor, kısa, albenili etekler, uzun topuklu ayakkabılar giyiyordu...

Bazı günler yaşadığı her anı bütün ayrıntılarına dek planlamak için çırpınıyor; kurslara yazılıyor, derneklere üye oluyor, projeler yapıyor, onu geçirteceğini tahmin ettiği yeni ilişkiler kurmaya çalışıyordu. Böyle zamanlarda hayatı her an kaçacak ve bir daha onu asla yakalayamıyacağı bir tren gözüyle görüyor, korkunç sabırsız ve aceleci gözüküyordu... Eğer o treni kaçırırsa herkesin ondan hesap soracağını ve bunu kaldıramıyacağını hissediyordu...

Ama ne oluyorsa oluyor ansızın yapmak istediği herşeyden vazgeçiyor, parasını ödediği kurslara gitmiyor, hayranlıkla anlattığı projelerini aptalca bulkıyor, üye olduğu derneklerin önünden bile geçmiyor, yeni tanıdığı insanları çürümüş ve güvenilmez buluyordu.. Bu kişiliğe büründüğü zamanlarda ya günlerce eve kapanır, ya da geceleri bile siyah gözlüklerle dolaşıp ortalığı savururdu... Böyle zamanlarda filozof Cioran'ın bir sözünü tekrarlayıp dururdu: **İntihar eden bir ayakkabı tamircisi, yaşayan bir şairden daha soyludur...** Şair, derken gözlerime o hastalıklı ışıkla daha bir anlamlı bakıyordu...

Bir gece boynunda bir haçla gelmişti yanıma... Günlerdir İncil'i okuyormuş, gerçek kurtuluş oradaymış... Gerçek sağlık... İnanmak, teslim olmak gibisi yokmuş... Bütün bir gece bana İsa'nın mucizelerini anlatıp durdu... Körlerin gözünü nasıl açtığını, birilerce aç insanın tek bir balık ve kuru bir ekmekle nasıl doyurduğunu...

Bir iki hafta geçti, geçmedi bu defa boynunda haç yoktu, ama kızıl bir fular vardı... Bana bütün bir gece Grup Yorum dinletti... Bu adaletsiz sistemi, oligarşiyi yıkmaktan sözetti...

Birkaç gün sonra herşeyin anlamsız olduğunu, Hindistan'da, Nepal'de bir manastıra kapanacağını ve yıllarca oradan çıkmayıp özbenliğini, asıl gerçeğini arayacağını söyledi... Çok geçmedi, bu defa Amerika'da bilgisayar ve internet eğitimi üzerine bir burs kazandığını söyleyip bana veda etmeye geldi. Artık iç dünyasıyla pek uğraşmayacağını, özbenliği üzerinde düşünüp yoğunlaştığında lanetlendiğini; sonuçsuz şeylerle zaman kaybetmeyip çağa uyum sağlamak gerektiğini, insanın asıl gerçeğinin yapıcı üretimler olduğunu söylüyordu.. Birkaç sonra gelip, Amerika'dan ve bilgisayardan nefret ettiğini anladığını, Kürtlerin ezilmişliğinden dolayı çok üzüldüğünü anlatmaya başladı... Sanki hiç bilmiyormuş, hiç duymamışım gibi Doğu'daki insanlara yapılan eziyetlerden, bahsetti durdu.. Sonra da birden ben dağa çıkacağım dedi. Sen bilirsin deyip sustum, başka da hiçbir şey demedim... Bir gün, dağa çıkmaktan vazgeçtiğini söylemeye geldi.. Hayatın gerçeği göçebe olmakmış, onu keşfetmiş, gezgin bir çingene grubuyla uzaklara gidecekmiş..

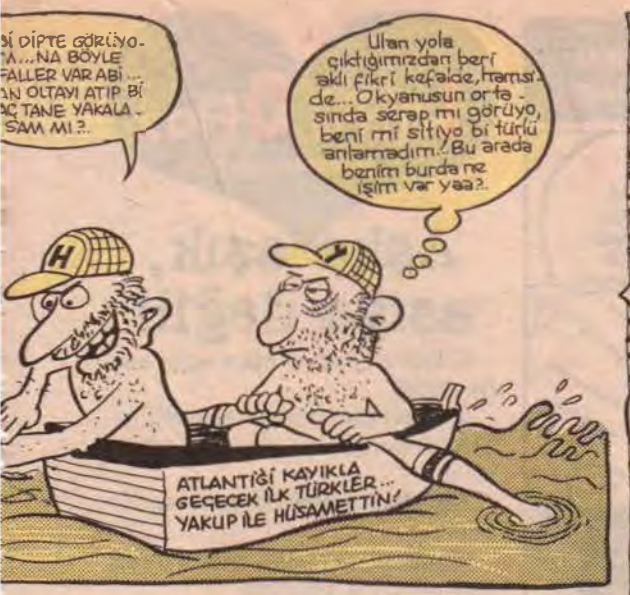
Ama benim için asıl acısı hiçbir şey söylemeden günlerce ortadan kaybolmasıydı...

Sonra birgün, ondan tam umudumu kesmişken ansızın ortaya çıkardı.. Telefondaki sesi hep parampara olurdu... Heyecanlarını gizlemek için kesik kesik konuşurdu... Hep, nerdesin derdi, nerdesin, nerdeysen oraya gelmek istiyorum... Balıkçı kulübelerinin olduğu yere gelmesini isterdim. O ise, hayır, oraya gelmek istemiyorum, hazır değilim oraya, ne olur başka bir yerde buluşalım, derdi... Bense ısrar ederdim, çünkü orada başka birşey vardı, başka bir sır..Onu tahammülsüz bir acıyla bekleyişlerimin; onun ansızın kaybolup gitmelerin anlamı sanki hep o buluştuğumuz yerde gizliydi... Ve o hep kara gözlükleriyle getirdi oraya.. Ben aşkını getirsin isterdim oraya, ama o sonsuz yasını getirirdi... Yoksul ve kimsesiz bir ayışığında görürdüm yatmış durduklarını; o kara gözlüklerin bile saklayamazdı morluklarla ve derin izlerle dolu yüzünü... Ne oldu sana, kim seni bu hale getirdi, diye sormama bile izin vermezdi çoğu kez: sus ne olur, ne olur birşey sorma, derdi.. Öylece uzaklara, ağaçların arasından akan dereye, derede yansıyan ayın hüzünlü ışığına bakıp saatlerce susardık... Ve bu anlarımızda hep o ney sesi eşlik ederdi..O kendi kanına batmış heves... O bütün yitik hayatlara tutulan yasın soylu sesi eşlik ederdi... Demiştim ya, onun bu sesle ilişkisi çok farklıydı. Onu duyar duymaz toparlanıyor, göğsü hızla inip kalkıyor, sanki soluksuz

Aksamsetasi

Olmaz olmaz deme, Kınkpınar değil, Bahçelievler Kocasinan Yağlı Kar eşleri... Ağustos'un zirvesi... Kispetini kap gel, bir abonman uzaklığında...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kaanertem@leman.com.tr

Yanlışlardır Bizim Asıl Sevgimiz...

da dünyanın son oksijeni, son soluğu sesin geldiği yerdeymiş gibi oraya dönüyor ve ğu yerden durmaksızın tuhaf titreyişler içinde derin derin nefesler almaya başlayıp den kopuyordu.Böyle anlarda ona tek birsözcüğüm ulaşamaz, uçup giderdi.. Ama arfı ki, en gerçek zamanlarım onunla birlikte olduğum anlardı... Öyle derin, öyle sahi- cı katmışı ki içime, artık kimseyle ve en çok kendimle eskiden olduğu gibi gelişi- yüzeysel bir ilişki kurmuyor, ezbere, otomatik olarak konuşmuyordum... Niye bilmi- onunla birlikte mahvolmak düşü bile bana haz veriyordu...

e anlsızın kaybolduğu günlerdi... Çok düşündürdüm böylesi günlerde... Hasrete hiç yordu... Umutsuzluk kadar, aşkadar, bize bu ıstırabı durmaksızın hissettiren hayat zun ömrümüydü bu keskin acı... Sonra yine birgün aradı... Telefondaki sesi bu deta lerden farklıydı... Sanki saktadığı herşeyden yorulmuş, kendinden ve çırpınıp çırpı- nda kaybetmekten bıkmış gibiydi sesi.Çok kötüydüm, kaldığım otelin adresini ve ımarasını veriyorum, buraya gel, gel ve o çok sevdiğin insanı gör, diye iletti ade- zaray'da bir oteldi burası... Hayatını tahsişlik yaparak kazanan Romen ve Rus kız- ğütürüldüğü bir otel... Resepsiyondaki adamın, durum, nereye çıkıyorsunuz, deme- dırmadan, herşeyi göze alan, ölümcül, ama ne garipti ki haz dolu bir öfkeyle, kirli nızı kadifelerle kaplı merdivenleri adeta uçar, beşer adımlar çıkarak odasının kapısı- dım.. Kapıyı birkaç kez vurdum ve gözlerimde o beyaz gülümsemesini içimde his- ın adını bağırdım... İçeriden belli belirsiz sesini duydum... Ağır hareketlerle aralığın , o kapıyı henüz aralamışken, itip hemen içeri girdim.Çırılçıplaklı ve ayakta duracak- ktu... Sarılıp öpmek istedim, izin vermedi... Yatağa uzanıp, üzerine kirli bir nevresim Nevresimi üzerinden hızla çektim... Neredeyse bütün vücudu morluklar ve hoyrat dolmuştu... Birşey sormama izin vermeden, ne olur sarıl bana dedi, sarıl... Ona sım- ıp, sessizce akan gözyaşlarını sonsuz bir susuzlukla öperken yan taraftaki odalar- arayla kiralanmış kadınların sahte inleme sesleri geliyordu... Bu inleme seslerine is- hkahalar, çığlıklar karışıyordu... Bu sesleri duymamak için ona daha da sıkıca sa- başımgöğsünde kaybetmek istiyordum... Bir ara gözlerini aralayıpsanki ilk kez ba- yormuş gibi bir süre seyretti beni, sonra da, herşeye rağmen seviyor musun be- üyorsun ne kadar aşağılık bir kadınım ben, gözünle gördün, söyle o zaman, be- e de seviyor musun, söyle... Elimle dudaklarını kapatıp öpmeye çalıştım, ama izin di, hırçınlaşmıştı, bütün gücüyle itti beni... Usulca geriye çekilmiş acıdan ve umut- tan deliye dönmüş ve günlerdir yaşadığı kirli hazlardan solmuş gözlerine bakıyor- Gözlerimi gözlerinden ayırmıyordum... O ise artık bana hesap sormaktan yoru muş- özleri yan açık, artık sadece sayıklıyordu: Söyle... Herşeye rağmen mi..Söyle, her- ağmen mi, bil yor musun, ben erkeklere doymuyorum, hani önlerindeki o şey o kocaman şey, ben işte ona doymuyorum... içim yanıyor, dayanamıyordum yapmasına, yalvarırım sus, diyordum ve sanlarak, ellerimle ağzını kapatmaya ça- .. Ağzını örten elini sertçe itip,dünyanın en eski suçunu, acıdan donmuş sesiyle fı- ; biliyor musun ben ilk kez babamla seviştim... Beni kendisine aşık etti... Ben ilk a inandım, ona vuruldum... İlk kez o girdi benim rahmime... Ve sonra tuhum hep kaldı. Babamdır beni bedenimden koparan. Sevgim onda kaldı, sonra hiçbir şey den çekip gitti ve bana bir lek bu aşağılık, bu doyumsuz, bu kirli bedeni bıraktı... yeniden sarsılarak ağlamaya başladı.Nefret ediyorum bu bedenimden, bu yüzden leyen herhlese sunuyorum, onu her kesin aşağılamasını, kirletmesini istiyorum.. miğim biz olmadı benim... Hiçbir şeye bağlanamıyorum, hiçbir şeye inanamıyo- . Her şeyim onda kaldı, bu yüzden yaşamıyorum ben, hiç yaşamıyorum... Eveme üm sonra onu... Haz düşkünlüğünden bütün acıma duygularını yitirmiş erkeklerin, gan vücudunu bırakıdan hoyrat izlere, morluklara kremler sürdüm... Neresine do- m acıya inliyordu, ağrıları dayanılmazdı.Bir ara bana düşmanca bakmaya başladı ve

birden toparlanıp, bırak beni, dokunma bana, gitmek istiyorum, sen de onlar gibisin diye bağırmaya başladı..Omuzlarından hafifce tutup, dur, nereye gidiyorsun, bu halde bir yere gidemezsin, deyince de, bana birden yabancılaşıp, sanki başka bir boyuta geçti, yatakta korkuyla büzülüp ve elleriyle yüzünü koruyarak, olanca haykırışıyla:Vurma bana, ya varlırım vurma... Ne olur vurma bana, diye yalvarmaya başladı... O, bana ne olur vurma, dedikçe, ben onun korunaksız, o şef ...te aç başına sarılıp, saçlarını delice bir susuzlukla öperken, karanlık arka odalarda, iğrenç otellerde geceler boyu maruz kaldığı tecavüzlerin o dayanılmaz görüntülerini içimden söküp atmaya kovmaya çalıştım... Bir ara yabşır gibi oldu... Çırpınışları dindi... Onu herşeyden koruyacak bir uykuyu aradı yaralı düşleri. Ama çok geçmeden birdenbire toparlandı.. Gözlerime gerçeküstü bir zamandan bakar gibi bakto: Bırak öpme saçlarımı, sana beni öpmen için izin verdim mi, deyip yeniden daldı o paramparça uykusuna... Başucundan hiç ayrılmadan uykusunda seyrettim onu, tuhum babamda kaldı. benim bir kişiliğim yok, bu yüzden ben yaşamıyorum, diyen bu kadına beni bağlayan kaderimi düşünerek seyrettim... Hep gerçeklerden kaçıp, hiçbir bedel ödememek için durmadan düşlerime sığındığım ve hep hayaletlerin peşinden koştuğum için, sen iyi kalpli bir kötüsün deyişini düşünerek seyrettim... Sanki uykusunda o da beni seyrediyordu.. Nitekim gözlerini açar açmaz, söz ver, dedi, en yalnız zamanda orada buluşacağımıza, söz ver... Birkaç gün sonra orada buluştuk..Balıkçı kulübelerinin olduğu o yerde... Taksinin farlarında mıhlanıp, telaşlı, hırçın silueti gönlümü yine, Ağaçların arasından geçip yanıma gelip oturdu... Tahta banmaktan ney sesi yine geliyordu.Duyuyor musun, dedi, kokuma usulca sarılarak:O ney üfleyen adam var ya, benim babam. Evet, özbe öz babam. Benim ruhum onda işte.. Bu gerçeği Alkazar'daki o iğrenç otel odasında anlattıktanmdan beri anladığım halde, yine de içim yandı.... Ama her defasında biraz daha umutsuzluğa düşsek de, cesaretimiz biraz daha kırılsa da, herşeye rağmen anlamak ve bağışlamak güzeldi.. Annesi bu ilişkiyi anlayınca adeta çıldırmış ve evi terkedip bilinmeyen biri yere gitmişti... Bunun üzerine baba o saygın mesleğinden ve herşeyden istifa edip bu bannağa yerleşmişti.. Ve sadece hayatın içindeyken üflemeyi hep ertelediği neyini alıp gelmişti buraya... Bir süre babasının çaldığı neyi dinledik... Sonra birden elini tuttu ve bannağa doğru sürüklemeye başladı beni.. Barınağın önüne geldik... O her zamanki ürküntü ve hayranlığıyla baktı içeri... Bir ara usulca elini bırakıp bannağın kapısına iyice yaklaşıp, korkarak seslendi içeri doğru:Baba, beni duyuyor musun, biri var, beni çok sevdiğini söylüyor, ben de onu sevmek istiyorum, baba bize ver saçlarını senin okşadığın gibi sevgiyle okşasın, baba özgürlüğümü ver, onu doyasıya sevmek istiyorum, ne olur izin ver bana, diye seslendi... Ney sesi kesildi...

O yine babasına yalvarmaya devam etti: Baba, saçlarını sevgiyle okşamak istiyor, izin verirsen beni tanımak, tanıdıkça sevmek istiyor... Ne olur izin ver bana, ben de onu beni sevdiği gibi seveyim... İçerden hiçbir ses gelmedi.. Dönüp bir an bana baktı.. Ve sonra birden o beyaz gülümseyişini ve beni ona bağlayan sesini alıp koşmaya başladı.. Bir süre sonra ağaçlann arasından kayboldu..Ve bir daha beni hiç aramadı... O geceden sonra bir daha onu hiç görmedim...

Ama ben balıkçı kulübelerinin olduğu yere, o ney sesini dinlemeye hep gittim..Çünkü ney sesi benim için acı çeken nefestir... Bu nefes hayata sıcaklık veren ruhtur.Dudaktan kalbe geçen efsundur. Ney, bir ömre mal olur. O ses kendi kanına batmış bir hevesti...

Nerede kendi hayatına ıstırap duyan biri varsa, orada ney sesi vardır... Nerede bir ney sesi duysam, orada kendim gibi yitik bir hayata vurgun olduğumu hissederim... Hem ben körler gibiyimdir... Sesler soyar beni hayatımdan... Sesler kurtarır beni benden... İçimdeki o imkansız uzaklara hep seslerle giderim... Yanlışlardır asıl sevgimiz... Bunu bana ençok sesler anlatır.

Cezmi ERsöz

cezmier@leman.com.tr.

• Ben Galata'yı aşkla, şefle, devrimci coşkuyla ve sarışınla seviyorum...
• Bodrum... 17 Ağustos Perşembe günü saat 19:00-22.00 arası Dalga'dayım. Önce Bakkaycan Kitabevi'nde imza günü artından, Cola Paradiso (Eski Yasu) da söyleşi.
• Fatma Ter, Erkan Eren, Sakine Altın, Fırat Aslan, Şeyn Yılmaz, Derya Erdoğan, Bahar Uğurdoğan, Aydın Körpe, Özgür Mutlu, Candaş Aslan, Deniz İrem, Derya Baş, M.Emin Al, Müjdenur Kaya, Can, Nazlıhan, Gülşen Çöteli, İbrahim Şahin, M.n Özdemir, Sevinçkan (Ben Leman'dan aral mısın?), Pınar Bahem, Umut Gedikay, A.kaz Kalıncı, Yaşim Abdi Producer/Mad Leman'dan aral mısın?), Beyda, Aca Oyican, Azad Deniz, Aze Örmişek, Mesajlarınızı ve E-maillerinizi aldım sevgiyle...

Akşamsefası

Kırık Lokumlu Lokum

ŞUAT ÖZKAN

kirliklebi@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Aşka aşık, aşığa değil!

Günümüz insanı aşka aşık, aşığa değil!

Aşkların kısa dönem askerlik gibi kısa sürmesinin nedeni herhalde bu.

Zaplanan aşıklar dönemi bu dönem!

Kanaldan kanala geçer gibi aşıktan aşığa geçiliyor.

Peki bu neden böyle oluyor?

Çünkü insan insana sevgisiz.

İnsan insana tahammülsüz.

İnsan insan için fedakarlık duygusunu yitirmiş.

İnsan insana kendini adamaktan kaçıyor.

Oysa fedakarlık, adanmışlık varsa vardır aşk.

Fedakarlığın, adanmışlığın yaşamadığı yerde yaşamaz aşk.

Ne yazık ki uğruna kendini adadığı ne bir ideali var günümüz insanının...

Ne de uğruna kendini adadığı bir aşkı.

Nerde ideali, aşkı uğruna her şeyden vazgeçen dünün insanı...

Nerde hiçbir şey için hiçbir şeyden vazgeçmeyen bugünün insanı.

Bugünün insanı aşkta da köşe dönmeci.

Emek harcamadan yaşamak istediği gibi, emek harcamadan aşk yaşamak istiyor.

Sevmeden sevilmek, vermeden almak istiyor.

Hiç değilse bir koyup üç almak istiyor.

Bir koyup üç alamadı mı ilişki bitiyor.

İlişkiler çıkar, menfaat üzerine kurulu.

Elektriklenmeler kısa devre.

Aşk organı kalp değil, seks organı olmuş!

Kalpler apış arasında, en mahrem yerde atıyor!

Kalpler aşkla değil, şehvetle inip kalkıyor!

Bir günlük elektriklenmeler, bir gecelik sevişmeler aşk sanılıyor.

Sevgili bayanlar baylar, aşka ayıp oluyor!

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sevişgenler

met üst

Gönül Adamı

Güneri İçoğlu

İHTİYATSIZ ADAM

Kaza Geçirdi

Maceralarıyla bu adam Leman yollarında tam gaz giderken ufak bir kaza atlattı... Aslında kahramanımız cillop gibi enfes çizilmişti... Ancak editörün teknik bir hatası sonucu haftaya kocamana tam macera... Editör okuyucudan ve Kemal Aratan'dan özür diler...

(Yandaki kare de bu maceradan alınmıştır.)

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

Özge Samancı

Mernis

Geçtiğimiz günlerde İçişleri Bakanlığı, "nüfus ve vatandaşlık" başlığı altında, "MERNİS" adında bir projeyi tamamlayıp Başbakan Ecevit'in onayına sundu. Şeytani bir sessizlik! Yeryüzü tarihinin en esrarengiz projesi.

Kamuoyu bu projeyi sadece, nüfus cüzdanında, "din hanesi" bulunacak-bulunmayacak şeklinde tartıştı. Bir tek aydın, bir tek çift göz, olup biteni anlamadı, görmedi. Kölelerin sessizliği mi, medyanın uyuşturuculuğu mu, yoksa, siyasetten kovulmuş sivil kurumların bağırsak tembelliği mi?

Bu lanetli dünyanın dehşet dolu gecesinde doğmuş kederli kardeşlerim, gelin bakalım, Merniş, neymiş.

1970'li yıllarda Amerikan Adalet Bakanlığı, INSLAW adlı bir şirkete bir program ısmarlıyor, programın adı: PROMİS.

Promis, Amerikan eyaletlerindeki farklı veri tabanlarını (bilgileri) birleştiren, tüm vatandaşlık bilgilerini tek merkezde toplayan, masum bir girişim. Suç ve vergi kaçakçılığında derin denetim için, standardizasyonla, çok büyük işlerde kullanılacak.

Şöyle: Bugün Amerikan filmlerinde suçlunun sadece kredi numarasından bulunmasını sağlıyor. Bu, işe yarar tarafı.

Ancak şirket programı kendisince geliştirip, sınırlarını insan aklının çok uzaklarına taşırıyor. Fuko, Hapishanenin Doğuşu adlı meşhur kitabında, iktidarların insan bedeni üzerindeki tahakkümünü anlatır. Mernis ile ise, tüm dünya hapishaneleşiyor, yani, hapishane şimdi doğuyor. Yıllar sonra şirket, "geliştirdiğimiz bu programı satın almazsanız, başka ülkelere, şirketlere satmak istiyoruz" gibi, o günlerde masum sayılacak bir tehditte bulunuyor.

CIA ajanları harekete geçip, yeni geliştirilen bu programı şirketten yürütür, INSLAW adlı şirket bu iddiayla dava açar.

CIA'nın görevlendirdiği bir adam dava sürerken, ben bu programı CIA adına geliştirdim, sistemin içinde bir arka kapı açtım. Yani, sistem içinde "gizli bir sistem" geliştiriliyor. (Ve mahkeme tartışmalarında, projenin önce İsrail'e, sonra İsrail de casusluk amaçlı Ürdün'e satılması, gündeme geliyor.)

Neymiş sistem içinde açılan "gizli kapılar!" Bu kapılar, vatandaşlar hakkında toplanan bilgilerin gizli servislerin eline geçmesi ve gizli servisler için inanılmaz bir güç ve kontrol sağlanması.

Kıyamet burda kopuyor. İnsanoğlunun son korkunç çığlığı da burada boğulup, yeni bir çelik kapıyla tüm gökyüzü örtülüyor. Çünkü, bu kapılar, bireyin tüm özel hayatını zaptu rapt altına alıyor.

İnslaw şirketiyle Amerikan Adalet Bakanlığı arasında kıran kırana mahkemeler devam ederken, sivil kurumlar uyanıp, ayağa kalkıyor. Bugüne kadar gelmiş efsaneleşmiş dedikodular arasında bu davada, sorgu yargıçlarının, avukatların, tuhaf ve nedeni bilinmeyen bir şekilde öldükleri-öldürüldükleri.

80'li yıllarda tüm ayrıntılarıyla patlak veren bu skandal, Amerikan kamuoyunda on yıllar boyu tartışıldı. Yeryüzünde artık, uzay kurgu filmlerinde rastlanan bir firavun-kölelik çağı başlamıştı!

Çünkü basit bir vatandaşlık-nüfus işlemleriyle örtülü bu projede saklı bigilerin, daha hangi bilgilerle donatıldığı, kimlerin bu bilgilere uzandığı, dünyanın büyük gizli servisleri istediği an bu bilgileri keyfince kullanabileceği, yani, bireyin tüm bigileri siyasi-sosyal Tanrısal bir göz altında kontrol altına alınmıştı.

Diyelim uzaydan bir yerden, diyelim Amerika'da bir merkezden, sırf taşıdığımız bu numara vasıtasıyla izlenilebilecek, sokakta attığınız her adım, çiğnediğiniz karıncalar bile görülebilecek. Tüm dünyaya yönelik bir tehdit, insanoğluna birileri silahını çekmişti: "Kımıldayanı yakarım" projesi..

Gelelim Türk Mernis'e! Türk Mernis'in başında, ordu-üniversite-bakanlıklar ortak bir komisyon olarak çalışıyor. Türk Mernis'i geliştirmek Koç-Sistem'e veriliyor, ancak tüm bilgilerin yoğunluğu öyle büyük bir iş ki, tek bir kuruluş altından kalkamıyor, daha kaç şirket işe karışıyor, daha kaç hükümet uğraşıyor...

Mernis'i ilk önce 70'li yıllarda başbakan iken yine Ecevit ortaya atmıştı, o yılların teknik imkanları elvermiyor, bugün yine Ecevit döneminde gündeme gelmesi...

Ülkemizde nüfus ve sayım işlerinin neticelerinden yasal olarak emniyet-asker-jandarma haberdar olabilir! Ancak, Tansu Çiller iktidarında başbakanlık bünyesinde "nüfus ve vatandaşlık işleri" adlı yeni bir birim acilen kurulur, genel müdürlüğe de bu bilgiler verilmeye başlandı. Seyircimiz yok, tanığımız yok, şahidimiz yok, denetleyenimiz yok, bu bilgiler nerelere, kimlere taşınır?

Velhasıl Mernis, istediğiniz vatandaş hakkında, harcadığı su, okuduğu okul, konuştuğu telefon, yaptığı seyahat, alışveriş, akla gelebilecek her türlü bilginin toplandığı bir kart! Daha neleri ihtiva ediyor, bilinmiyor? Kimlerin emriyle bu projenin hızlandırılıp anında bitirildiği bilinmiyor!...

Gülay Göktürk gibi vasat bir zekayla "ülkemin güvenliği

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Projesi

NİHAT GENÇ
nihatg@ileman.com.tr

için ben denetime hazırım" diyebilirsiniz. Ama neden başka bir ülkenin denetlemesi... Yoksul ülkelerin az gelişmiş ülkelerin bu evrensel denetimden kurtulma şansları hiç yok..

Hıncal Uluç gibi vasat bir zekayla "Peki kardeşim birçok batılı ülkede bu kart kullanılmıyor mu?" diyebilirsiniz. O ülkelerde bireyi koruyan yasalar var ve bu onların imparatorluğu...

Ve mesela bu ülkede muhalefet yapan solcu, islamcı, neyse, adıyla, adresiyle Israil, CIA tarafından kontrol edilmediğinin garantisi hiç yok.

Projenin felsefi açılımları da var, şöyle, bu nüfus kağıdıyla kredi kartı gibi harcama da yapılabilecek. Yani, sosyal-siyasi davranışların anında çözümlenmesinde merkezi bir yere sürekli sinyaller veren, bir nevi, sosyal-siyasal şifre gibi!

Amerika'da bu karta karşı sivil tepkiler yıllarca sürdü, davalar açıldı, Avrupa'da büyük tantanalar oldu, birçok ülke reddetti. Sivil kurumlardan, aydınlardan müthiş bir çığlık koptu. Devletin vatandaşı denetimi, sınırlandırması yeniden tartışmaya açıldı. Ucu bucağı görülmeyen tarihin bu en büyük denetimine karşı koydular, çünkü, Tanrı'nın gözünü ele geçirmişti CIA!

Nüfusmuş, vatandaşlık bilgisiymiş derken, dünyanın .mına koyuyorlar, kayıttı, kuyuttu derken, kayıyorlar, özgürlüğe, insanoğlunun dünya macerasına!

Devletlerin-iktidarların tarihinde bir dönüm noktası olan bu proje, Ortadoğu topraklarında yalnızca pilot olarak İsrail ve Türkiye'de uygulanıyor. Türk kamuoyunun köle sessizliği, herhalde bugün, İsrail ve Amerikan elçiliklerinde zafer işaretiyle kutlanıyordur. Bu satırları kaleme aldığım Salı gününün akşamına kadar, Türk basınında tek bir cümle yazılmadı, tartışılmadı! Bu, tarihin en soğuk ve insanoğlunun en ürkütücü projesi, firavunlar çağının başladığının işareti, zaferiniz kutlu olsun CIA, kapitalizm! Bu zaferi siz kazandınız, insanlık kaybetti!

Bir zafer kazanan daha var! II.Erciyes Zafer kurultayı. Kurultay Gazetesi zaferi kutluyor, içerde bir yazı: Bozkurt ve Türk'ün Hayatı!.. Yazıyı okuyorum, "bozkurt çok özgür bir hayvan" diyor...

Teknolojinin piri-tanrısı CIA'nın hepimizi yaka-paça koşuvrak yakaladığı bu kartın, insanoğlu için, ülkemiz için ne anlama geldiğini bilmiyorlar bile! Özgürlük diye bir derdiniz varsa, devletin vatandaşı nerde, nasıl denetleyeceği, sınırları, ülke vatandaşlarının ta uzaklardan CIA denetimine girebilir mi-giremez mi, tartışılması gerekir.

Zafer kutultayına göre, kurt, özgürmüş. Bazen haberlerde izleriz şöyle bir haber! Mahalleli delikanlıların topluca düzdüğü deli kıza hakim sorar. Seni kim düzdü göster, hangisi? Deli kızcağız, hangi delikanlıya baksa güler, çünkü onun için hangi erkek önemli değil, aklına düzülmek geliyor!

Kim tarafından düzüldüklerinin farkında dahi değiller..

Mernis projesi Başbakana sunulduğu gün, MHP'liler neler yapıyordu Erciyes'te. Anlatalım. Devlet Bahçeli, Tekir yaylasına çıkmadan, bir Reno bayiinin, yanlış duymadınız Reno bayiinin, bir de fıskıyenin, yanlış duymadınız bir fıskıyenin ve bir de fırının açılışını yapıp bu muhteşem sanayileri ülke ekonomisine kazandırıken, halk tarafından çılgınca alkışlandı...

Osman Durmuş ne yaptı? Beş tane seyyar hastane açtı Tekir yaylasına. Şu deprem bölgesine açamadıkları hastaneleri, anında, nasıl yetiştirdiler dağ başına...

Ve Tekir yaylasına birgünde beşbin çadır kurdular. Şu deprem bölgesine açamadıkları çadırlardan beşbin tane! Anında, bir günde, beşbin çadırı, Bayındırlık Bakanı nasıl da hızla açarmış, devlet ne de çalışkanmış...

Ve Tekir yaylasına bir günde asfalt dahi dökerler. Yaylaya asfalt! Şu, şehrin göbeğine dökemedikleri asfaltı isterlerse, Erciyes dağının tepesine dökerlermiş...

Ve yüzellibin kişi yaylaya çıktı, (onlara sorarsan beşyüzbin kişi). Sorar mısınız bu kadar insan nereye sıçtı? Bin tane seyyar tuvalet, anında hazırlandı, oraya sıçtılar. Peki bu tuvaletler nereye boşaltıldı. Dereye. Bunda ne var, demeyin. Bu dere Kayseri'ye suyunu veren dere. Kayseri halkı bir haftadır bok suyu içiyor, diyeceğim, hayır! Peki Osman Durmuş (Amerika'ya giden kan tahlillerini genetik şifremiz çalınır diye durdurmuştu) bu bokları casusların tahlil edip, genetik şifreleri Amerika'ya kaçırırlar diye hiç endişelenmedi mi?

Ya da, yaylalarını bir günde bok bataklığına dönüştürenlere Kayseri halkı neden sesini çıkartmaz! Çünkü bu bozkurtun, özgürlüğün parfüm suyu!..

Belediye başkanları, il başkanları, isimlerini gösteren büyük çadırlar açtılar, mesela şöyle yazılar: "Sandıklı Belediye Başkanı Ahmet Sarı Obası"...

Ne yapmışlar bu obalarda! Enflasyonu yenip, F tipini açıp, Apo'yu asıp, iktidara tek başına geleceklermiş... Gelirler! Gelecekler! Çünkü, yüzellibin kişi Erciyes'te Tekir yaylasına sıçarken, bilmiyorlar ki, aşağıda artık iktidar-miktidar kalmadı. Bırakın F Tipi'yle uğraşmayı, artık Türkiye bu kartla F tipi.. Artık, yoksul ülkeler, tüm dünya, her kişinin uzaydan takip edildiği F Tipi...

CIA'nın bu zaferi, Türk ve Islam alemine hayırlara vesile olsun! Tanrı Türk'ü korusun! Yarınki demeçlerini tahmin ediyorum: "Ey Türk milleti, iktidarımız, milletimizi muhtarlıktan, ilmuhaber almaktan kurtarmıştır"...

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@ileman.com.tr

HİSS ALO! AKILLI OLUN

●MİNİ SERÜVEN: TATLI KAÇAKLAR FURKAN VE EMİNE ...

DURUUN!..
BIRAKIN GİTSİNLER..?? YA DA Bİ DAKKA; FAZLA UZAĞA GİTMİŞ OLAMAZ-LAR DE-Dİ-ĞİM AN DA, İŞTE ORDALAR!.
YÜRÜYÜN!..

...MINA YUMİM Bİ DU.Bİ YÜRÜ SERSEM GİBİ ETTİ KAFAMI!..HAYIR BEN DE SEVDALIYIM EMİNE'YE, ARTİSLİKLERİNİ EMİNE'DEN DE TİKSİNDİM, KÖYDEN DE!..

KOŞ EMİNE

ŞLAK

BOMBAY AIRPORT
ŞAK ŞAK ŞAK
ŞAK!

ŞRRAAAAKK!..

ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK!..

cümbür cemaat
FANTASTICO

PEK YAKINDA !

BÜTÜN ANİMASYONLAR DA BAŞARILIYIM FAKAT Bİ TEK ŞU BANANA-SPLİT OLAYINI ÇÖZEMEDİM!..HAYIR BAŞARI ADINA SIKINTIYI ÇEKEN BENİM, SUYA DÜŞÜP NEŞEYİ YAPAN ONLAR... ŞURAYA BAK FORMÜLA YARIŞ-CISI GİBİ OLDUK MINA KOYİM!..

AY AYY HAH HA HA HA!..

●SAHLAN BEY...

ULAN YILLARDIR "HÜP HÜP" BAŞKA DA Bİ LAF DUYMADIM ŞU MINA KODUMUN KAVESİNDEN!? EVET HÜÜP İYİ GÜZEL DE, HÜP NE MINA KOYİM?.. NE DEMEK İSTİYO-SUN ANLAMIYO-RUM Kİ?! HÜÜP!..HAH!..

HÜ HUUUP..

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

SEVERİM:... Vantilatör, kafasını saa sola çevirip dururken, duvardaki posterlerin bi köşesini kaldırmasını ve, vantilatör başka bi tarafa dönünce, oranın yapışmış gibi durmasını... Bira şişesinin kapaanı çatalın sapıylan açmayı... Yüksekçe bi yerden denize atladımda duyduum "çof-fusst!" sesini.. Hayneken; Karanberiyırs; kolgeyt; Olimpiyakos; Pol Saymın, demeyi...BETİL...

POTPURİ:... Saatin tik tak'larından fenaalık gelmişti!.. Tik kata, tik kata tik! kafa sigti! Zamaanın geçtiini felan da hatırlatıyo ayrıca hiç geree yokken. Tavuk vardı bi tane üstünde, o güzeldi bi. Kafasını sallıyo, yem yiyo yerden. Fekat bi tavuk için milyonlarca tik tok dinneyemem! Gittim, elektronik bi saat aldım. Kocaman, ışıklı elektronik rakkamları var. 18:29 yazıyo şu an, fosforlu bi sarı renkle. Radyosu da var, alarmı felan. Azcık açıp sesini öyle yatıyom. İyi oluyo. Ninni gibi... Ninni!?. Anadolu kültüründe, türkü felan gibi, ninninin de özel bi yeri varmış. Maani gibi, ninni besteleyen ozanlar da olmuş. Hassigtir ya! Gittim, meydanlarusun bilmem kaçıncı cildini açıp ninniye baktım! Uyuyamayınca ninni söylenir ben gittim ninni bilgisi öğrendim; haale bak!. Fekat vakit de geçirmiş oldum tabı biraz , böylece... Porno ödül törenine takıldım geçen gece televizyonda. Porno yıldızları felan var; katagoriler var. Hepsi normal bi yarışmadaki bilinen bi ödül töreni gibi! Ama, bunnarın, o "teşekkürleri" çok eylenceliydi ve tuhaftı. Kaldırıyolar ya ödüllü ellerini havaya! Kaldırdı; porno endüstrisinde olmaktan mutlu olduunu söyledi. Dağıtımcı şirkete teşekkür etti. İki penisli siyahi oyuncu bilmem kime teşekkür etti; ve üzerine attıran hayranlanna teşekkür etti!.. Mersi.. Pornografi bu; endüstrisi var; gen ışkonu. Boris Vian, kitap bile yazmış bu konuda, şindi bi iki cümle de annatamam herşeyi. Fekat, şunu diyebilirim ki, en azından bi fahişe, orospu, satıcı, porno yıldızı felan olduklarını kabul edip o şekilde davranıyolar orda. Neyin ne olduu belliI Burda ise, üzerine attırılan, ve bunun için gayret eden, ama bunu yaptığını şaka gibi de olsa söylemeye cesaret edemiycek yığınla televizyon orospusu ve soft porno yıldızı var ortalıkta. Onnara kızıyom bu yüzden. Televolelerde felan, üzerlerine attınyoz düşsel olarak; reytingini sağlıyoz patronlannın; ama bi çıkıp teşekkür etmiyolar gençlere! "Attırdınız için saaolun" dese bi tolita manken, bi popçu felan, ne biçim gönlünü kazanır abazan gençliin... Geçen gün; teyip dinniyodum. Sağ taraftan felan az geliyo ses. Kulaklın taktım yine aynı. Kızdım! Niye kizdımsa? Eşyanın ne kabaati var? Yine de kızdım. Açtım, kurcaladım teybin içini. Ordaki düümeleri felan çevirdim ince uçlu tornavidaylan. Olmuyo! Ses steryo diil, Mono geliyo! .. Sonra bişiy oldu, kulaamlan oynadım; aaa! Kulaam bozukmuş; boşuna teybi kurcaladım salak gibi! Sonra kulaamı da kurcaladım. Battı balık yan gider, ya da, noolcaksa olsun felan diyip, kulaamın içine soktum pamuu, çubuu, elimi, oynadım! İyice bozdum fekat. Artık hiç ses gelmiyodu ordan. Ertesi gün gittim hemen bi dispansere. "Kulak yıkıyonuz mu?" felan dedim. Bi kâat yazdı girişteki hemşire, numara verdi, yedi milyon aldı; çıktım yukarı. Bi herif var, somurtkan. Gaste okuyodu. İş çıkmasına bozuldu heralde. Oturdum koltuğa. Yardımcı kadını çaardı; önüme yeşil bi örtü bağladılar. Ne annatıyom böyle cümle cümle yaa! Komik kısmına gelsene! Sanki dünyanın en ilginç olayı gibi uzatıyom! Herneyse, kulaama bişiy soktular işte sonunda. Huni gibi bişiy. Forş! etti. Su sıktı içeri, pompaladı, sonra çekti geri. Kâseye kirler aktı. Vay be, ne kirlenmiş! Bi iki kere daa tazyikledi, bitti sonra. Kontrol etti. Dişlerimin ortasına vurdu metâl bi çubuklan. Tinnl etti. Anaa, ne güzel! Steıyo ses! Sağ da, sol da çınladı. Sağlık nefis bişiy! Hemşire de nefisti. Kulak pisliimin boşaldıı kâseyi, o tutuyodu. Hemen gitmek istemedim. "Duyuyom duyuyom, steryo duyuyom" felan gibi bişiyler diyip, sevincimi filan paylaşmak istediğim bi kıpırtı vardı içimde. Ama bunnarın siginde diil! Alt tarafı bi müşteri kulaa onnar için; elime bi pamuk tutuşturdular, çıktım dışarı. Evde kontrol ettim kulaamı bi yığın şey dinneyip. Sanki öbürü az duyuyo bu sefer! Demiştim ama; "onu da yıkayın bari hazır gelmişken" diye. "onda bişiy yok" dedi mendebur herif. Haklı olabilir fakat; yedi milyon, iki kulak ücreti! Bi kulak olunca sadece, kazıklanmış gibi hissediyon hani. "Bi kulak borcunuz var" diyip espri yapsaydım keşke çıkarken. Gülmezlerdi kesin. Ben de ortalık yerde espri yapamam zaten; odun gibi herifim. Hakettim tek kulaklık yıkanmayı! Olsun, şindilik steryo sesler. Mono olunca yine; giderim başka bi dispansere... Hemen iyi günner diliyorum!.. Memet; dinnedim...

17/18 Ağustos 2 gün, Elma ve Tufan Şenliği, Ereğli-Konya. Elmayı anladık ama, tufanı çözemedik... Öğrenmekte yarar var. İstanbul'da kalıp 17 Ağustos'un acı ıo

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

L e M an MİZAH DERGİSİ

Okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba

Ben Anadolu'nun ufak bir ilçesinde ikamet ediyorum. Bunu söylemekten utanıyorum ama ben bir eşcinselim, yaşadığım çevre bana bu duyguyu kazandırdı. Farklılığa farklıya tahammülü olmayan şirin toplumumuz! ufacık beyinleri ile beni ve benim gibileri yargılamaya ve ne hakla ise baskı altında tutmaya kendi kurallarına itaate zorluyor ve de başarıyor. Daha düne kadar ümitsizlik çukurunda kendimi Nietchsze ile özdeş tutarken artık kimliğimi kabullenmeye başlıyorum çünkü mecburum. İki seçeneğim var ya toplumun benden beklediği ödevlerimi yerine getireceğim ya da kendi kişiliğime uygun yaşayacağım hangisini seçeceğime karar verebilmiş değilim. Bu yüzden geleceğim için kimliğimi hala saklı tutuyorum. İnsanların sadece cinsel tercihlerinden dolayı yargılanmalarını çok anlamsız buluyorum. Bir şahsın dediği gibi "İnsan poposuyla iş görmez, beyniyle iş görür." İnsanların eşcinsellerin sadece cinsel kimliklerini ön plana çıkarmalarında belki eşcinsellerin davranışları etkiliydi ama herkes istediğini yapmada hürdür?. Kimse karışmaz ve bu da eşcinsel genellemesi yapmak için de yanlıştır.

Derginizle tanışmam birkaç ay olmasına rağmen eşcinsellik ve diğer farklılıklar için çok iyi bir bakış açısına sahip olduğunu söyleyebilirim.

18 yaşındayım ve tek başına ayakta duracak beceriyi kazanabilmiş değilim. Başka eşcinsellerle iletişim kurma şansını yakalayamadım. Derginiz eşcinsel arkadaşların yaşadıklarından ve girişimlerinden bizi arasıra haberdar ediyor ama yeterli değil, bir sayfa ayırsanız daha iyi olabilir.

Keşke kimliğimi özgürce açıklayabilseydim; ya da eşcinsel olmasaydım biz büyükşehirdeki eşcinseller gibi şanslı değiliz. Eminim kimliğine ters geldiği halde toplumun normlarına uyan hayatı zehir olan birçok arkadaş vardır. Bunlardan biri olmaktan korkuyorum.

Beni fazla anımsamasınlar, hayatlarında iz bırakmayım diye fotoğraf çektirmiyorum, kimseyle samimi olmamaya çalışıyorum, yeni arkadaşlıklardan kaçınıyorum, geleceğimi düşünmemeye çalışıyorum. Böyle bir toplumda halimizin ne olacağını hiç bilemiyorum. İnşallah derginiz bazılarının kanılarını değiştirebiliyordur. (Nihat Genç gibi)

Herkes bilmelidir ki eşcinsel olmak bir tercih değildir, bir mecburiyettir. Bu mektubu aldığınıza dair ufak bir not ama birşey ifade etmeden (güvenlik) gönderirseniz beni çok memnun edersiniz ufak bir yerde yaşamanın ve eşcinsel olmanın kederiyle hoşçakalın yayın hayatınızın devamlılığı dileğiyle hepinize kolay gelsin.

C.Ö./K.M.

Anlayamıyorum...

Miğdem mi bulanıyor, başım mı ağrıyor? Nasıl hissediyorum bilemiyorum. Ali Aycen'in anlattıkları beynimin kıvrımlarında anlamlandırıldıkça ne yapmam gerektiğini düşünüyor, düşündükçe sancılanıyorum. İnsanın insana bu şekilde davranabilmesini kavrayamıyorum. Utanç duyuyorum. Utanç duyulmasını istiyorum! Histerimi paylaşmak için yazıyorum ama bu iğrençlik karşısında hissettiklerim kelimelere sığmıyor!

İnsanın değerini görsünler artık, karşılarındakinin de yiyen, içen, uyuyan, aşık olan, hisseden, düşünen bir varlık olduğunu anlasınlar istiyorum, tıpkı kendileri gibi. Ama hata ediyorum galiba çünkü aslında onlar yiyor, içiyor, uyuyor ve saldırıyorlar! Aşık olmak, hissetmek, düşünmek gibi insani davranışlar onların kana bulanmış kirli defterlerine yazmıyor.

Bunlar ve benzerlerinin hepimizin eşit birer bilinç olduğunu kabul etmesi, sahip olduklan gücün, sahip olduğumuz insani bilincin yanında anlamını (varsa tabii) yitirdiğini görmesi gerek! Her insanın (sadece insan olduğu için bile) sahip olduğu hakları alması gerek!

Tüm bu baskıcı, susturucu, antidemokrat, korkak zihniyeti kınıyor, bütün insanları sevgiyle selamlıyorum.. Ey Özgürlük!

İsimsiz

Merhaba Dost!

Şaşırıyorum, bu ülkede o kadar çok şaşılacak şey varki; işkenceden tut, "F" tipi cezaevine, anlamsız tavırlar sergileyen bakanlardan tut, her türlü haksızlığa göz yumanlara aynı zamanda bakanlardan tut, her türlü haksızlığa göz yumanlara aynı zamanda "312.Madde" tartışmalarına, diyaloglarına! Ülkemizde bunlar olurken insanlarımız da el yordamıyla yollarını buluyorlar. Yurdum insanı kendilerine yapılan haksızlıklara göz yumuyorlar, gıkları çıkmıyor, e böyle olunca uyanıklar da işlerine devam ediyor.

Birkaç gün önce sahil güvenlik gemisinin yaptığı birşeyi anlatayım. Burada yani Gemlik körfezindeki Kumla beldesinin iskelesine yanaşması gereken sahil güvenlik sahile doğru hızla gelmeye başladı sonra birdenbire rotasını iskeleye doğru kırdı. Böyle olunca dev dalgalar plaja geldi ve bütün havlular, hasırlar ıslandı bizimki de ayrıca suda pislendi. Bu olaya bizim ve bir yaşlı teyzenin dışında itiraz eden yoktu neyse jandarmalara söylesen onlar bir lakayıt belediye başkanı desen o bir sorumsuz. Peki gemiyi kullananların ne hakkı var buna, adamlar eğlence için bizim rahatımızı bozuyorlar, o gemi eğlence gemisi mi?

Olan biten sadece bunlar değil ki!? Baz istasyonu denen "Çağımızın aleti", magandanın oyuncağı, çoluk çocuk çoğunluğunun aleti "Cep telefonu"nun alıcılarını kuvvetlendirmek amacıyla kurulan ölüm makinası bir alet tartışması çıktı ortaya, ortaya çıkan kişiler yalan mı söyliyecek; kaldırın şunları! Bu devlet uyuyor mu demeyeceğim "Uyuyan Güzel"den bile daha çok fakat onlar uyuyan güzel değil, "uyuyan çirkinler!"

Şimdilik susuyorum fakat bu yazım bağıra bağıra konuşuyor böyle "çirkefliklerin" olmaması adına!

Bu devirde "Bezgin Bekir" olmanız gerek çünkü bu olanlara ancak böyle dayanabilirsiniz...

Göker Makinaforan

"F" Tipi...

Cezaevi, işkence ve zulüm evi, 20 metrekarede hayat savaşı... Hergün bir sonrakinden iyi çünkü işkence ve acı hergün artıyor.

20 metrekareye bir hayat sıkıştırılmak isteniyor. İsteyenlerin ise sadece cüssesi 20 metrekare. Kendi arkalarına bakmaya cesareti olmayan bu kişiler başkalarının hayatlarını da kararlarak kendi çektikleri acıların ancak bir kısmını başkalarına da yaşatmak istiyorlar. Kayıtsız kalırsak bir süre sonra "Z" tipi işkence evleri de çıkabilir. Ya sonra... Bünyesinde bu tip ceza ve işkence evleri bulunduran bir ülke nasıl olur da Avrupalı olmak ister? İstese de kim kabul eder? İdamı kaldırıp "F" tipi cezaevi yapan zihniyet bu ülkede olduğu sürece, yalnız onlar değil, bizler de "F" tipi bir ülkede yaşamaya mahkum olacağız...

Ş.Y.-Bodrum

Selam! Selam Aleyküm!

Bu oyun sıkıyor artık. Bu kadar pahalı olmamalı yaşamak. Duygusallık kendini kapıp koyuvermekse; duyarlılık nedir? Duyarlılık Pazar akşamı olaylan bütün kanallardan izleyip hiçbir kanalın etkisinde kalmadan objektif olmaktır.

Türk futbolu kısaca dar alanda kısa paslaşmalardan ibarettir. İbrahim Sadrigiller paranın peşindedir. Haşmet Babaoğlu'nun sözleriyle ben ÖSS'ye kazanmak için değil kaybetmemek için girdim. Sen ayrılıkların şairisin. Ben Açık Öğretim'lerin çocuğuyum. Yönetmen işaret mi etti? Yanlıyorsun sette değiliz. İyi geceler öpücüğü ile bu konuşmayı bitirmek mi?

Burası benim sahem. Burada emirleri ben veririm. Baban mı merak eder? Baba mevzusuna aıkadaşım Kafka son noktayı koymuştu. Küçük Menderes'in kıyısında her gün oturup ağlıyorum. Of dağlar of.. Ne sen Julia Roberts'sın ne ben Richard Gere. Kederi bir Taşra, sıkılmışız hepsi bu. Saçmalıyor muyum? Dur ya dur. Alpay ve Oktay'ın zamansız gidişi sayın Oenizli'yi sarstı. Alpay'ın yerine ya Uche ya Serkan. Gol sorununu sonu "iç"le biten oyunculardan biri çözecektir. Onlar da çözemezse Andersson'dan masallar.. Türk Sineması Türker İnanoğlu mantığıyla hareket etmelidir. İyi film halkın beğendiği filmdir. artık gidebilirsin Scarlet... Miroğlu mu geliyor? Çocuklar beni koruyun. Var mı lan bıçağımın üstüne delikanlı adam, var mı? Bıçağıma bıçakla, silahıma silahla karşılık verecek delikanlı adam var mı?

Not: Sevgili Yeşim! Yıldızın hiç sönmezin... Hayattayım ve sizleri seviyorum...

Ulaş Savaşçı - Ödemiş

Sevgili Leman!

Bizler iki kader arkadaşıyız.. Öncelikle çeşitli sebeplerden dolayı tebessümü unutmuş yüzleri asık şekilde yaşamak zorunda kalan Türk gençliğine ve insanına, emek verip yeniden tebessümü aşıladığınız için can-ı gönülden teşekkürler...

Okur Mektuplan adı altında yayınladığınız yeni köşenizde biz kader mahkumlarına da yeni yüreklerle tanışma fırsatını sunduğunuz için sizlere minnettarız.

Uzun yıllardır ceza yatan iki kader arkadaşına kalemleriyle, yürekleriyle destek olmak isteyen birçok güzel arkadaşımızın varlığını düşünüyorum, umarım siz Leman çalışanları sayesinde bizsesimizi onlara duyuracağız ve kuracağımız güzel ve kalıcı dostluklarda hep sizi arayacağız. Kalemine yüreğine güvenen herkesin bizimle paylaşmasını bekliyoruz.. Neyi mi?. Tabi ki sevgiyi...

Necdet Çakşer - Nejat Kocabıyık
Kapalı Cezaevi 101001 Balıkesir

L e M an TİŞÖRTLERİ

RENKLER:		KOD:		BEDEN:	
☐ Mor	☐ Açık Kahve	☐ LT 1	☐ LT 4	☐ Small	
☐ Ekru	☐ Koyu Yeşil	☐ LT 2	☐ LT 5	☐ Medyum	
☐ Lacivert	☐ Saks Mavisi	☐ LT 3	☐ LT 7	☐ Large	
☐ Fıstık Yeşili	☐ Bordo			☐ X Large	

Adı: .....
Soyadı: .....
Ürünün Gideceği Ev - İş Adresi: .....
.....
.....
İl: .....
İlçe: ..... Tel: .....
Fax: ..... E-mail: .....

Şeraftettin T-shirtlerinde fıstık yeşili hariç diğer renkleri bulunmaktadır. Diğer ürünlerimizde ise yukarıda belirtilen renklerin hepsi mevcuttur. (Posta ücreti fiyata dahildir)

L.M.Basın Yayın Ltd.Şti. Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 1100384-7Önemli Not: Doldurduğunuz ürün isteme formunu ve banka dekontunu (0212) 245 38 06 Numayara Fakslayınız. Ayrıntılı Bilgi İçin Tel: 0212 - 292 95 65 (4 Hat) Nolu telefonlardan Hülya Taşoğlu'na başvurabilirsiniz.

L e M an
SAYI: 457.
12 AĞUSTOS 2000 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

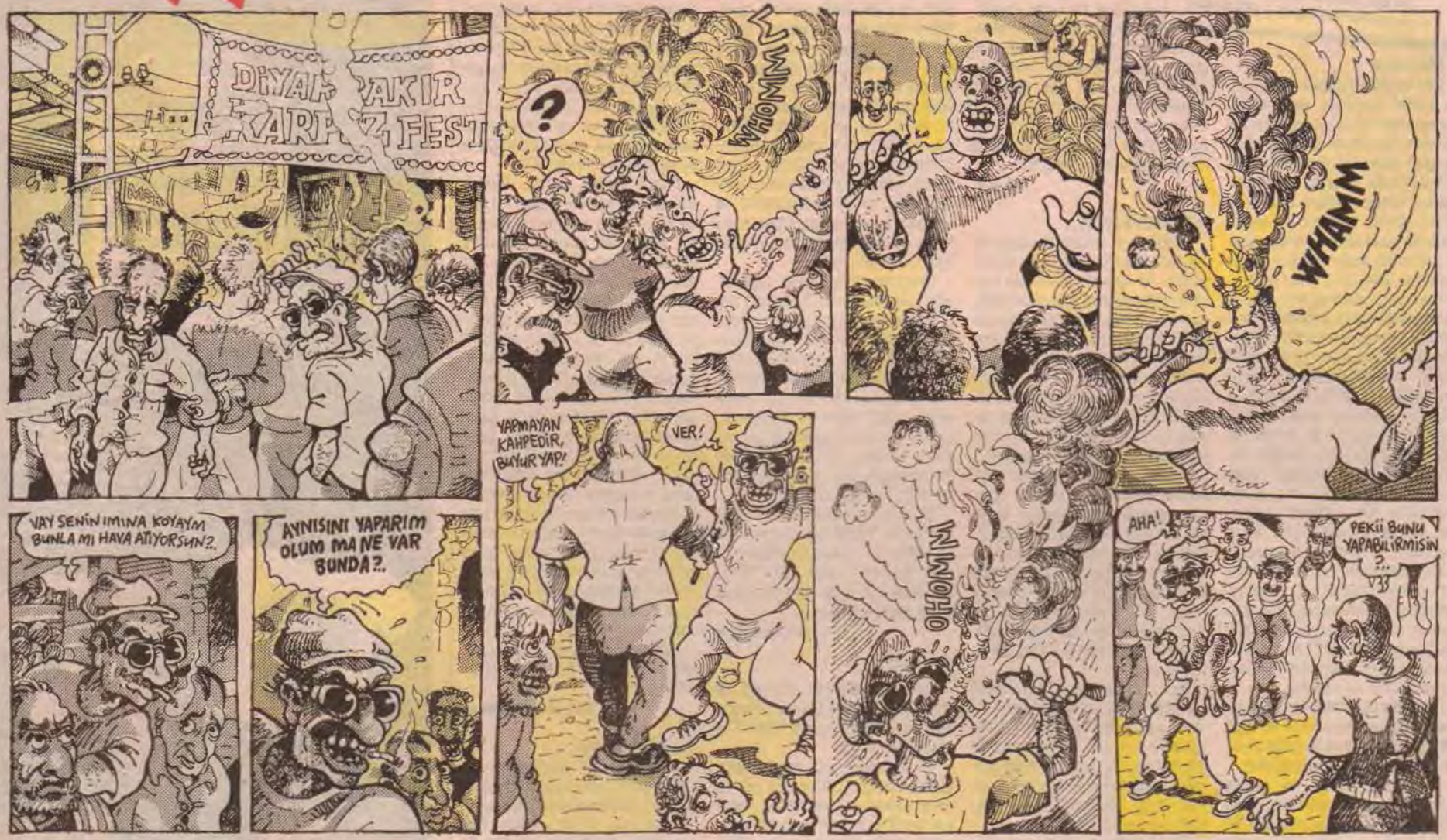
● Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr) ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ●Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkak Matbaası● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst. LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet

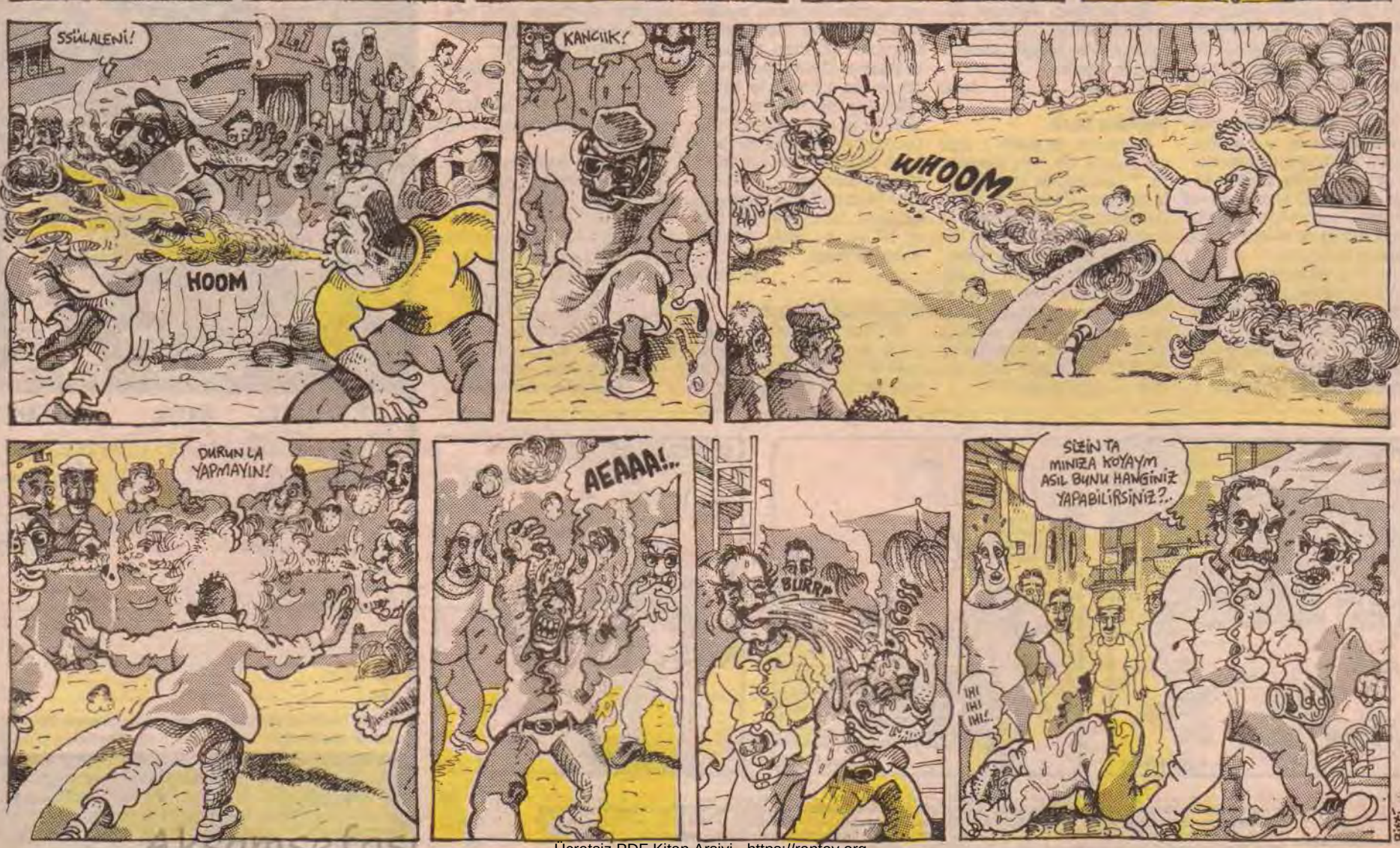
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aslolan

enderoz@keman.com.tr

Ender Özkahraman

17/18 Ağustos Yeşil

Aksamsefasi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Altın Gümüş Deniz Festivali, Fındıklı-Rize. Git ya da gitme senin bileceğin şey güzel kardeş... Yalnız altın diyoruz, gümüş diyoruz, mesaj veriyoruz, uyandırıyoruz yaani!

458

19 Ağustos 2000 Cumartesi-Sayı:2000/34 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

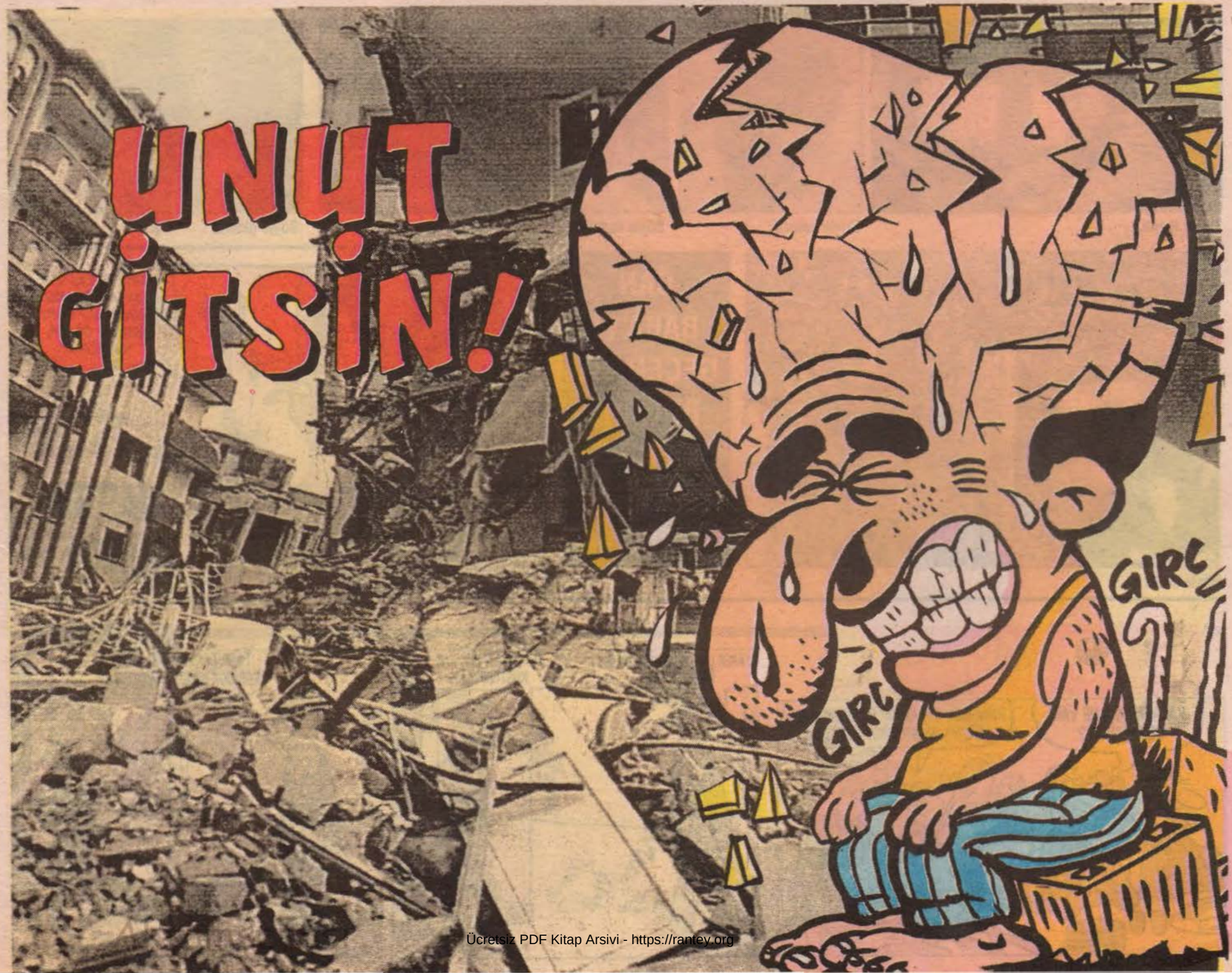
LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

- Nasıl olsa kesin ölüm sayısını kayıplarını öğrenemeyeceksin!
- Halen bir tek sorumlunun dahi yargılanmadığını görmeye devam edeceksin!
- Aynı dev müteahhit şirketlerin, inşaatçıların yeni deprem konutları onarım, tamirat, konut işleri aldığını görüp sinir sinir olacaksın!
- Kayıp ettiğin onca yakınına üzülmekten kanser olmadan ya da kafayı yemeden unut gitsin..
- Aklını kaybetme, sağlığını kaybetme, kendini kaybetme, direncini kaybetme, **UNUT GİTSİN!**

Yazının devamı 8. sayfada...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantev.org

Resimli Can Baba Albümü...

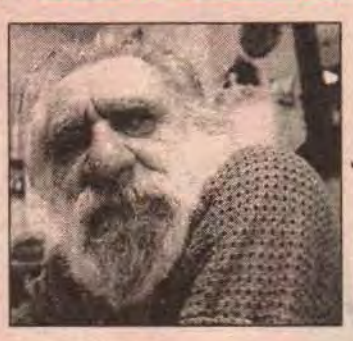
Böyle bakardı...

Böyle gülerdi...

Böyle Güler'di...

Böyle süzerdi...

Böyle severdi...

Böyle sevilirdi...

Böyle Tarzan'dı...

Böyle korsandı...

Böyle yargılanırdı...

Böyle yatardı...

Böyle de yatardı...

Böyle kalkardı...

Böyle içerdi...

Böyle çekerdi...

Böyle kanserdi...

Böyle giderdi...

Böyle aranırdı...

T.A

CAN BABA'YI GEÇEN YIL BUGÜN-LERDE KAYBET-TİK!

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantev.org

LeMan On Yedi

Alp Tamer

DİYANET HOLDİNG para ile imanın kimde olduğu belli oldu.. vergilerimizle palazlanan örtülü örgüt **REHA CURUFTAR** kabus ötesi ruh kararan karabasan **MEHMET ALİ VURGUNCAK** kibar fırsızın düğünü **HAYALİCİLER SİYASİLER KÖKÜSAL TOPUTAN** şaibeler sultanı.. menfaat siyasetçiler **TÜRK SOLUVE DEMOKRATLARI** sus puslar.. ölü toprağı serpilmişler **EKONOMİK KRİZ** faturası yine emekçiye çalışana

Vurgun, talan, soygun düzeninin irinleri akmakla bitmiyor... DYP Genel Başkan Adayı Köksal Toptan (seçilse belki başbakan olacakb) rüşvet aldığını itiraf etti.. Hem de büyük bi pişkinlikle "100 milyar değil... 10 milyar aldım... Herkes yapıyo bunu" dedi... Kuş, böcek adlanyla anılan operasyonlarda yakalanan hayali ihracaatcıların hemen hepsi devlet madalyası almış..

Açıldığından bu yana bir açılıp, bir kapanan Diyarbakır İHD, üç aylık kapatma cezasını tamamladıktan yarım saat sonra tekrar kapatıldı..

Lerman ailesi büyüyor... Aramıza bu Pazartesi bir bebek daha katıldı.. Mine'yle, Suat Özkan'ın ALİ'si hoş geldi... Allah analı-babalı büyütsün..

LeMan'ı D&R ve Grosmarketlerde aramayın. Yaysat'ın yüksek komisyonu nedeniyle buralardan çekildik...

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'ye Kırşehir gezisinde 1500 dolarlık papağan hediye edildi...

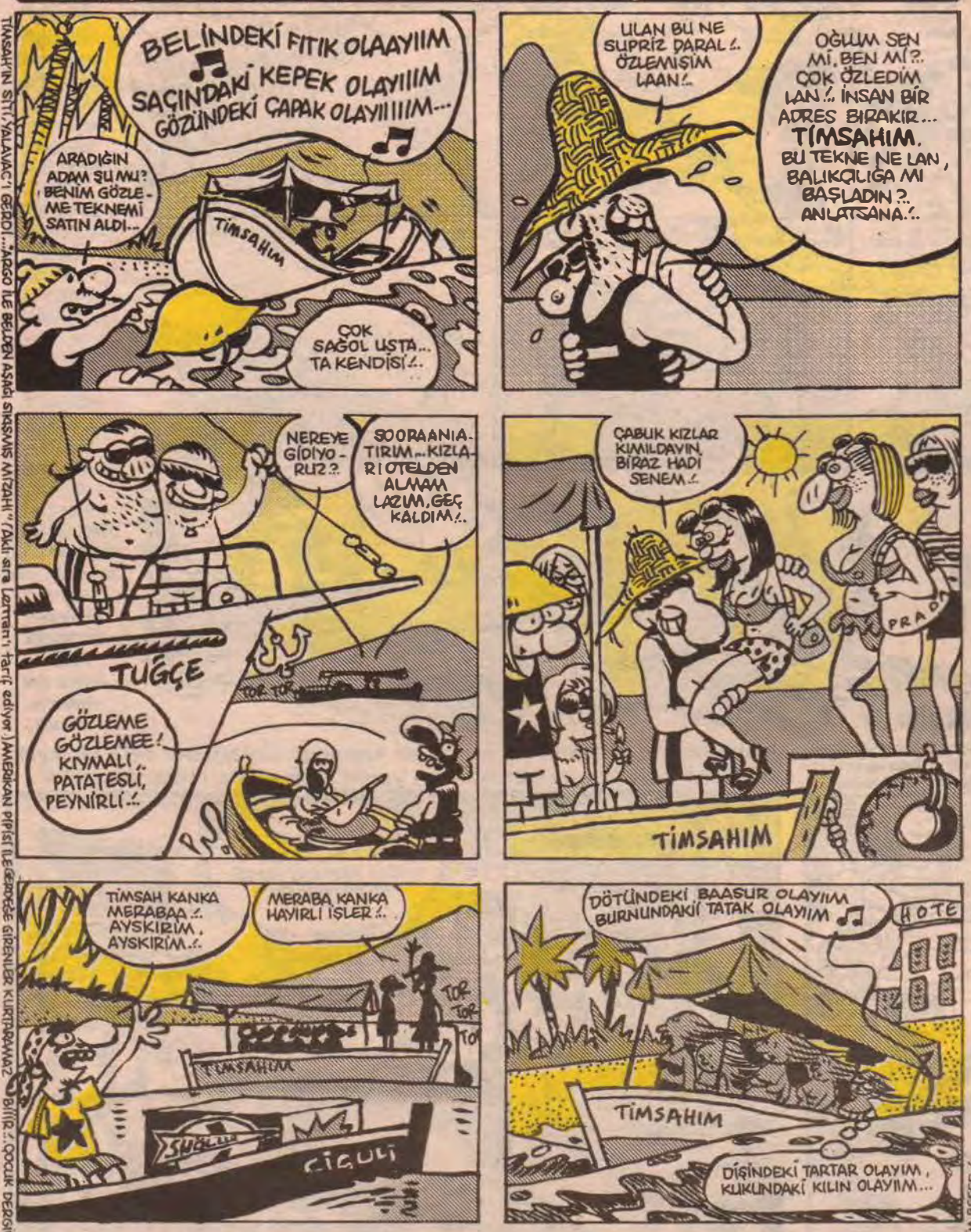

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

tripanazomigabiyetsizler

TİMSAH'IN SİTİ YALAVAÇ'I GEZDİ... "ARGO İLE BELDEN AŞAĞI SIKIŞMIŞ MİZAH" DİKİ sıra Lezman'ı tarif ediyor) AMERİKAN PİPİSİ İLE GERÇEĞE GİRENLER KURTARAMAZ. BİLİR! ÇOCUK DERSİCİLİĞİ MİZAH DERSİCİLİĞİNE BENZEMEZ İKİİİ..! BU İŞLERE SEBİN NE AKLIN NE DE MUHAYYELEN YETER ÜLÜÇ!.. O DERSİYİ BU OKUYUCU SEVER VE ALIRSA DERSİCİLİĞİ VE MİZAH GÖKLERİN, ASKILI PANTALONUN VE PAPYONUNUN HASTASIYIM, BİR TAKIM İSTERİM BEES..!

açık büfe

..........met üst..........

... gibi kadınsın

- artçı deprem gibi kadınsın!
- **naylon poşet gibi kadınsın!**
- geciktirici sprey gibi kadınsın!
- **biblo gibi kadınsın!**
- özgürlük heykeli gibi kadınsın!
- **etten duvar gibi kadınsın!**
- stres bileziği gibi kadınsın!
- **hükümet gibi kadınsın!**
- ağustos rapsodisi gibi kadınsın!
- **sosisli sandovlç gibi kadınsın!**
- noktalı virgül gibi kadınsın!
- **kanun gücünde kararname gibi kadınsın!**
- hız tümseği gibi kadınsın!
- **eyfel kulesi gibi kadınsın!**
- feribot gibi kadınsın!
- **küvet tıpacı gibi kadınsın!**
- turşu küpü gibi kadınsın!

- **italyan yokuşu gibi kadınsın!**
- film festivali gibi kadınsın!
- **golden elma gibi kadınsın!**
- fındıklı lokum gibi kadınsın!
- **clip sponsoru gibi kadınsın!**
- her eve lazım gibi kadınsın!
- **nargile marpucu gibi kadınsın!**
- kadıköy çarşısı gibi kadınsın!
- **pinpon topu gibi kadınsın!**
- soğuk duş gibi kadınsın!
- **beyaz peynir gibi kadınsın!**
- yanlış sollama gibi kadınsın!
- **13-14 anahtarı gibi kadınsın!**
- müşteri temsilcisi gibi kadınsın!
- **seven-eleven gibi kadınsın!**
- radyo televizyon üst kurulu gibi kadınsın!
- **amiral battı gibi kadınsın!**
- tavuklu pilav gibi kadınsın!
- **real madrid gibi kadınsın!**
- nefesli çalgılar gibi kadınsın!
- **posta kutusu gibi kadınsın!**
- rönesans öncesi gibi kadınsın!
- **ay üssü alfa gibi kadınsın!**
- kızılcık şerbeti gibi kadınsın!
- **pi sayısı gibi kadınsın!**
- bir anlık hata gibi kadınsın!
- **terazi lastik jimlastik gibi kadınsın!**
- oto alarmı gibi kadınsın!
- **cinaslı kafiye gibi kadınsın!**
- muson yağmurları gibi kadınsın!
- **ve gemi gidiyor gibi kadınsın!**
- tenesse williams gibi kadınsın!
- **dinarsu halısı gibi kadınsın!**
- kurtalan ekspresi gibi kadınsın!
- **aç karnına bolero gibi kadınsın!**
- 12 eylül darbesi gibi kadınsın!
- **yaralı ceylan gibi kadınsın!**
- mayın tarlası gibi kadınsın!
- **grup terapi gibi kadınsın!**
- teberru makbuzu gibi kadınsın!
- **bolşevik devrimi gibi kadınsın!**
- et ve balık kurumu gibi kadınsın!
- **ülker çokomel gibi kadınsın!**
- yarım ekmeğe kaşar gibi kadınsın!
- **ne desem boş sanki gibi kadınsın!**
- berlin duvarı gibi kadınsın!
- **mutlu aşk yoktur gibi kadınsın!**
- ekici tütün piyasası gibi kadınsın!
- **banliyö treni gibi kadınsın!**
- hint keneviri gibi kadınsın!
- **kristof kolomb gibi kadınsın!**
- şişirme kadın gibi kadınsın!
- **bilardo masası gibi kadınsın!**
- çam sakızı çoban armağanı gibi kadınsın!
- **yalarım yutarım gibi kadınsın!**
- metro golden mayer gibi kadınsın!
- **ihracat fazlası gibi kadınsın!**
- misafir sanatçı gibi kadınsın!
- **velhasılı, bir aşklık gibi kadınsın!**

metust@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

TAM BU BANKTA OTURDUM VE ULAN KOMÜNİZM GELSE NE GÜZEL OLUR DİYE DÜŞÜNDÜM...

BAK BİR DÜŞÜNCE SUÇLUSUNA OLAY TATBİKATI YAPTIRIYORLAR !..

Paranoya

YAV DEDE ALLAH'IN BALIĞI BİR İNSANI NASIL İYİLEŞTİREBİLİR Kİ?HA HA!..

ŞİFALI GÖL ERKEKLERE

OHH BANA İĞNE YAPIYORLAR ÜSTÜNE DE BİR ŞURUP İÇTİM Mİ, İYİLEŞİRİM... HADİ SEN DE GELSENE !..

YAPMIŞ OLDUĞUM TİİZ MUAYENESİNE GÖRE KIZINIZIN BASURUNUN İYİLEŞMESİ İÇİN SEVDİĞİ ERKEKLE EVLENMESİ LAZIM.:.

MEZBAHA

HAY ANUNA KOYAYIM, BU DA YETENEKLİ ÇIKTI... BUNU DA KESEMİYECEZ...HEPSİNİ BİR SİRK'E SATALIM..

lombak@laman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ağustos'un 3. haftası Seyh Hasan Baba'ya gonna tüccarları ile Ezinçan... Amman dikkatli olmak lazım Seyh Hasan Baba'ya goyun derken bir de

PANTOLON

m·e·t·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÜŞENGEÇ ADAM VE ÖGLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

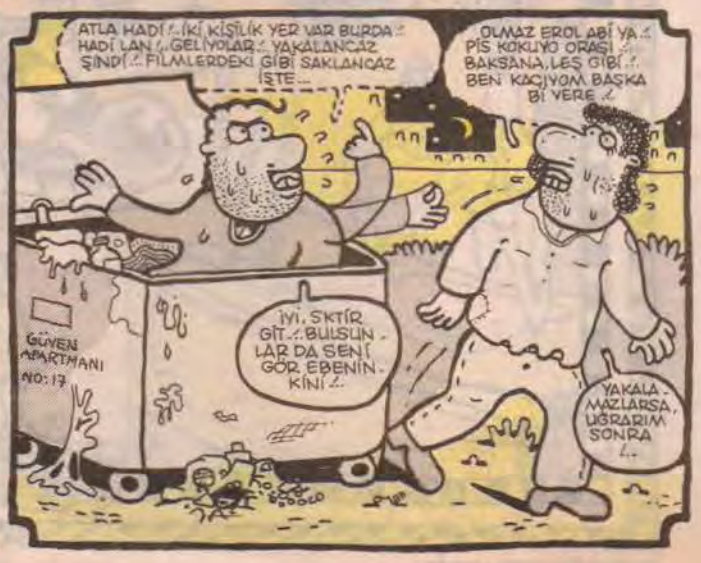

•Entel ortamda aniden patlatılan bozlak türküsü ters teper...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN
barslan@leman.com.tr

BARUL MARKET & ELEMAN & DETAYLAR

%90 GELDİ..!

Alın, ihtimallerinizle beraber kullanın... Oranı yükseltin!

EVİNİZDEKİ BİR DELİĞE!

Ya da bi tarafınıza yılan mı kaçtı?

GARANTİLİ TATLI DİL BULUNUR... En huysuz yılanı bile deliğinden çıkarır...

BARUL-POST

GAZETENİZİN DEV HİZMETİ!..

- Dönek elemanlar.
- Güvenilmezler.
- İşi yarım bırakıp kaçanlar.
- Para takanlar

HEPSİ İNSAN KAYPAKLARI sayfamızda... Okuyun, bunları almayın.

ŞAŞIRDIĞINIZI GİZLEMEYİN.

Tepkinizi gösterin... HAYDAA ve HOPPALAA geldi...

- Köylüler için Aneyy ve Vaşş yakında geliyor...

BARUL ÜLKESİNİN EN

BABA TASARRUF ŞAİRİ AŞIK DARGELİRİ'nin son kasedi.

★ Zalım sayaç, dur biraz...

★ Boşa damlayan musluğa ağıt... ÇIKTI!..

hoşgörüyorsunuz hoşgörüyorsunuz... ANLAMIYOR...

O zaman size ne lazım? Horgörü... Canınızın tak ettiği noktada horgörü... 5'lik paketlerde horgörü...

(Ayrıca canınız için tak bulunur.)

AYIPTIR SÖYLEMESİ

Lafını gereksiz kullanmayın... BU LAFI YERLİ YERİNE OTURTACAK KAVRAMLAR GELDİ...

- Deydirme, sürtürme, domalma, mala vurma, büzzük müzzük gibi ayıptır söylemesiler ucuzlukta...

YARIŞMA DUYURUSU

- Hepimiz duymuş ya da söylemişizdir. Elin buz gibi, kötün karpuz gibi... Peki amma, ya tokalaştığımız adamın eli sıcaksa! O zaman Elin ateş gibi demeliyiz... Ya köt? İşte bunu siz bulun... Ateş'te kafiyeli bi köt sıfatı yazın yollayın... Yollayın...

Kimine göre ruh güzelliği önemliyse, kimine göre de.

Güzelliği önemlidir! YUH! YUH! YUH!.. Boy boy. Renk renk yuh. YUUUH!..

LOKANTA SAHİPLERİ..!

Aile salonunuza bekar mı girdi?

- BEKAR TESPİT EDİCİ SANDALYE

Bekarı kıçından anlar, sinyal verir.

SERÇE PARMANIZ!..

İstemsizce dikiliyor ve sert görünüşünüzü, karizmanızı mı bozuyor... İthal malı "Serçe parmak tutucuları"

Maçolar kullansın karı gibi gözükmesin.

BARUL-TUR

Mustafa'ları kurtarıyor! Artık sizinle, "MUSTAFA MISTIK, ARABAYA KISTIK..." diye alay edemeyecekler... BÜTÜN MUSTAFA'LARI TİBET'E GÖNDERİYOR VE MİSTİK YAPIYORUZ... "Mustafa mistik arabaya kistik" diyemeyeceklerine göre... NE DURUYOSUN MUSTAFA..!

Defansın arkasında MAL GİBİ KALIP ofsayta düşmeye son!

SÜREKLİ OLARAK KALECİYLE SİZİN ARANIZDA KALACAK ŞAPSAL SAVUNMA OYUNCUSU... Çook ucuzaa.

DEDİKODULAR!..

Hayatınızı karartmasın HER TÜRLÜ DEDİKODUNUN ASLI (30.000) ve ASTARINI (45.000) ÖĞRENMEK İÇİN... Barul ülkesi Emniyet müdürlüğü fiskos masası dedektifleri hizmetinizde!

KÜTÜRDETEN...

Birini bulamayacak kadar yalnız mısınız!.. Hiç kimseye müdaana etmeyin... Japon malı otomatik kütürdeticiler.

Ayrıca sırt aşıyıcı ve sivilce sıkıcılar yakında.

Yatırımlarınız başarıya ulaştı... Çok zengin oldunuz...

AMA ARTIK BIKTINIZ!

Para mutluluk vermiyor...

O HALDE..!

Gelsin, Batırım Danışmanlarımız... Sizi batırsın... SIIIN!..

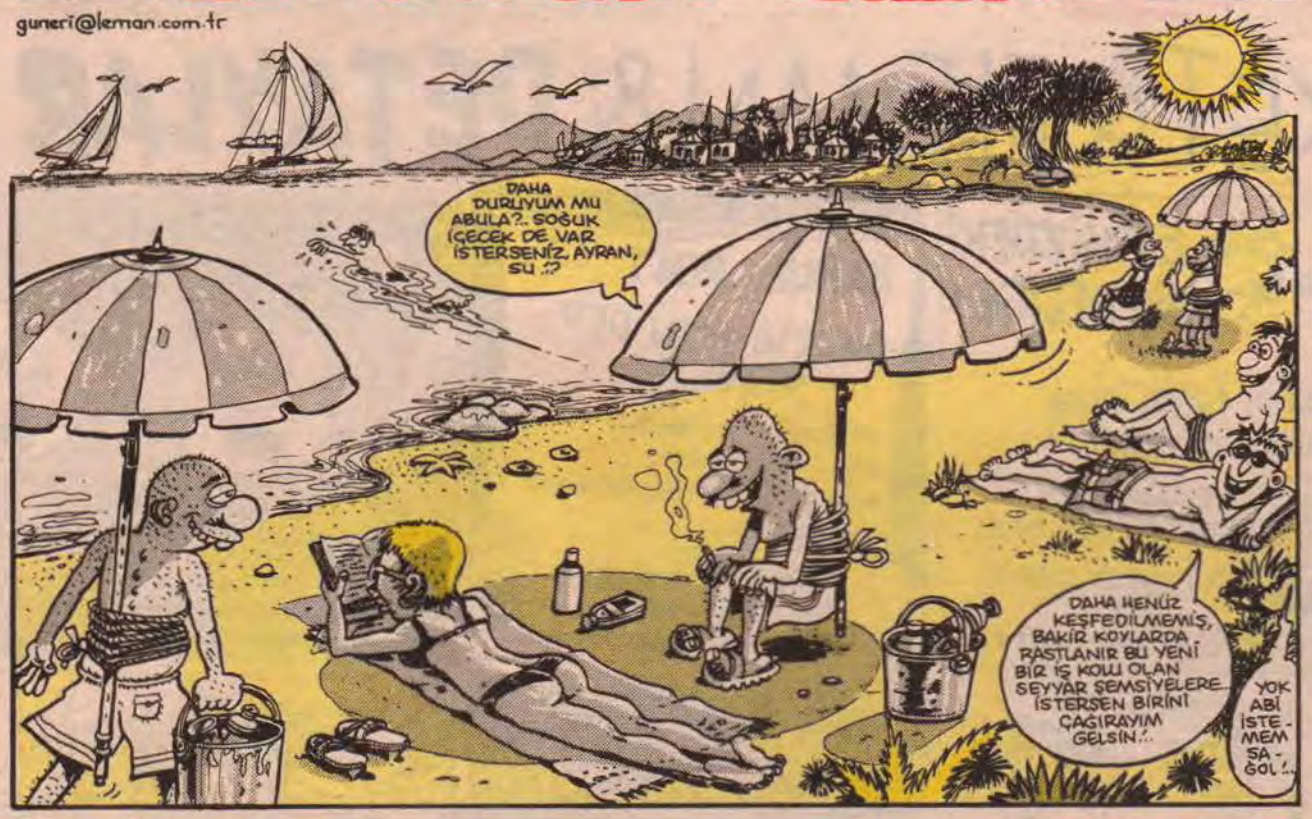
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

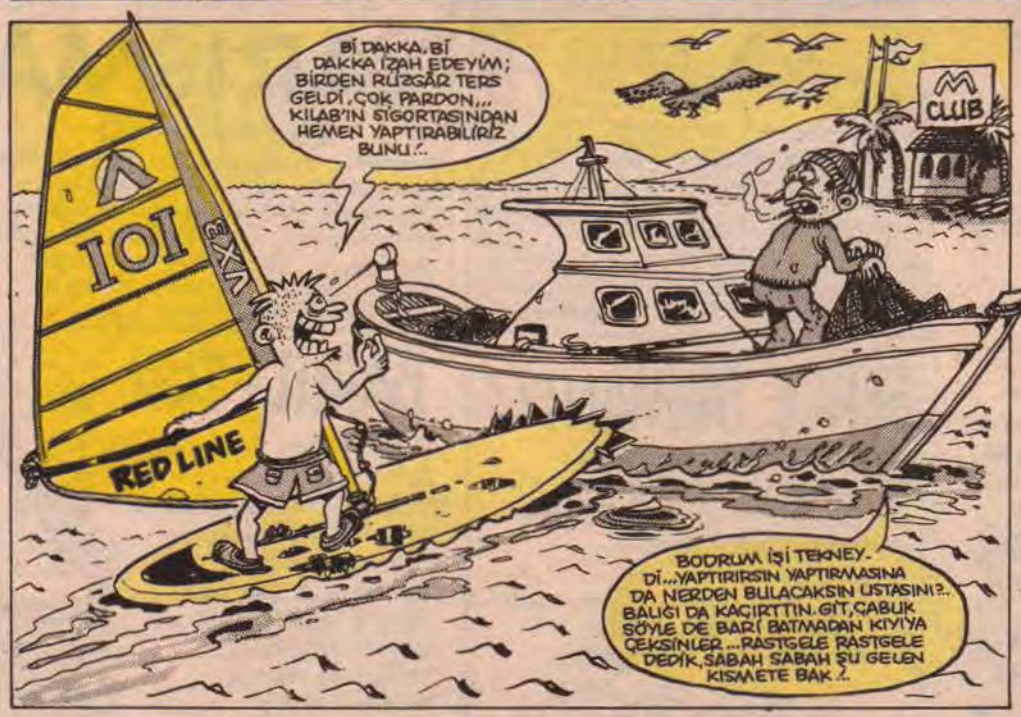
18-25 Ağustos 8 gün Oğulkaçu Şenliği Yüncüler Köyü Artvin. Birincisi isimde bir enteresanlık var. İkincisi 8 gün sürmesi... Belli ki sıkı bir festival...

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

DUMUR DETAYI

Hava sıcak mı sıcak. Kendinden bezmiş bir satıcı bu vaziyette sattığı kemerleri Rambo gibi kafasına bağlamış. Bir kontraplağa yazdığı fiyatları da boynuna asmış, yorgun, bezgin ve suskun bir halde yavaşça geçip gidiyor...

© FİRAVUNUN LANETİ İKİLARC. TÜM GAZETE BAYİLERİNDE...GICIR GICIR...

KAPAK KONUSU

UNUT GİTSİN

17 Ağustos'un yıldönümünde sokaklara döküldük.. Bu kez korkudan değil.. Neden olduğunu da kimse bilmiyor... Anma mı, unutmamak için kafaya kazıma mı, stres atma mı, acıları tazeleme mi, yoksa yoksa bir panayır havası mı?.. Medyanın gazıyla ne idüğü belirsiz, garip bir kafa karışıklığıyla ünlü şarkıcılarımızın, oyuncularımızın cenaze törenlerinde olduğu gibi ortalığa neden dökülünüyor.. Medya tam takım en kafa adamlarından en dandik elemanlarına kadar deprem bölgelerine yığıldı.. Oradan canlı yayınlar yapıyor, haberler, yorumlar geçiyor... Büyük toplumsal olayları kaçırmak istemiyorlar...

Toplumsal Olay nedir? Halkımız fare gibi çürük konutlarda 50.000 kişi birden öldükten sonra da bunca eziyete, beceriksizliğe, yoksulluğa, hırsızlığa, basiretsizliğe, talana uğrayıp da hala gıkını çıkarmıyorsa bizim anladığımız anlamda toplumsal olaylara neden olmuyorsa işte bunların yüzündendir. Bunların hiçbirini yazmadılar. Dev inşaat şirketlerinin tuzla buz olan binalarında ölen onca insana rağmen dev deprem konutları ihalelerini kaptıklarını yazmadılar, söylemediler. Yardımların nasıl kimler tarafından iç edildiğini devletimizin demir pençesinin korozyonlarını da... Şimdi unutma diyorlar... Unutun gitsin kardeşler...

KÜÇÜK SÖZLÜK

"ARKADAŞ" DEMEK NE DEMEK?

Meral (10): "Arkadaşlık iyi bişey demek."

Hülya (12): "İnsanların sevdiği aynı veya biraz daha küçük, büyük kişilerin karşılıklı olarak kurduğu sevgi saygı çerçevesi içerisinde sürdürdüğü mutlu birliktir."

Neşe (10): "Mesela okula giderken bir kızla tanıştım. Kızla ikimiz oynadık, okula beraber gittik. Ona arkadaş denir."

Emre (9): "Arkadaş çok iyi bir çocuktur."

Hülya (10): "Birbirine iyi davranan, başkasıyla kavga etmeyen kişilere arkadaş denir."

Rüveyda (9): "Bir insanın en çok sevdiği insana arkadaş denir."

Gökhan (10): "Arkadaş, çok gezeriz oynanz otururuz mahsustan döyüş ederiz. Eve gideriz filim izleriz yemeyimizi yeriz."

Okan (9.5): "İyi kalpli bir çocuk."

Fatma (10): "Kavga etmeyen hiç küsmeyen çocuklara denir."

İsmail (10): "Arkadaş, birlikte parka gittiğiniz zaman arkadaşınla salıncağa binince ona arkadaş denir."

Dilek (9): "Bir insanın oynadığı insana arkadaş denir."

Ertuğrul (10): "İnsanın arkadaşı. Yani insanın belki en güzel arkadaşı."

Güldane (9): "Arkadaş bir sırnı paylaştığın kişidir. Annenin özel eşyalarını karıştırırsın. Annen kızar. Sizi döver. Arkadaşınız gelip siz kurtarmaya çalışır."

Barış (12): "Tanıdığın birisi."

Mustafa (9): "Arkadaş, bir çocuk bir çocukla tanışır arkadaş olursa ona arkadaş diyoruz. Mesela bir çocuk gördüysen onla tanışırsan o arkadaştır."

Mehmet (11): "Ellerini birbirine deydin mi ben arkadaşım demektir. Yağ çekmeyeceksin."

Süleyman (9): "Hep senin yanında gezen çocuklara arkadaş denir."

Ömer (10): "Çok sevdiğiniz insan."

Yasemin (9): "Arkadaş, insanlar birlikte oynar buna arkadaş denir. Örneğin; Arkadaşlar hep oynarlar dokuztaş, ortada sıçan gibi."

Osman (11): "Bir dost."

Naile (10): "Arkadaş okulda, çevrede gördüğümüz, tanıdığımız arkadaşlarımızdır. Tanımadığımız arkadaşlarla belki arkadaş olmak istemeyiz."

Uğur (9): "Arkadaş bir insandır."

Tuğba (10): "Arkadaş insanın dostudur. Arkadaşla oynanır. Arkadaşı üzmememiz gerekir."

Taha (9): "Emreyle benim gibi."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

İNTİHARSIZ ADAM

"SAHARA İÇRE"

Yazan-Çizen: KEMAL ARATAN

...Dayanıklı Helmut ve bu, bir veli vurmuşlar (buraya kadar olanlar başka bir macəranın konusudur ki), küçük bir uçakla Afrika semalarında süzülmektedirler... Bir ara, dayanıklı, paraları da kapıp fıymaya teşebbüs eder...

DAS HAH HAH HAH!.. YALNIZCA BİR PARAŞÜT VAR VE O DA ANCAK BANA YETER. HADİ EYVALL... VAAYYN!.. GOLUMU BATTAL ETTİN...

VUUU

VUU

ÇAT! ÇATTR

ÇATIRR

DAN! DAN!

DAN!

BIRAK ÇANTAYI HELMUT!..

DUMP!

O KOL İFLAH OL - MAZ ARTIK!..

PIRRRR

HAH HAH HAA!.. NAKİT BENDE KATIR!.. N'OLDU İŞTE?.. BÖYLE YAPMASAYDIN İNDİĞİMİZDE VOLİYİ YARIM YARIM KIRIŞIRDIK. ŞİMDİ SÜZÜL İŞTE GÖKLERDE, HEMİ DE TEK KOLA!..

FULOP!

DAS KAFAS - NİSKİ TİMİN!.. ATLAMADAN ÖNCE UÇA - ĞIN DÜMENİNİ KİTLEYİ - VERDİYDİM... HAH HAH HAH HAA... AH KOLUM!.. HAH HAH HAA!.. DAS HAH HAH HA... DAS HAH HAA!..

Ve uçak gider, içinde nafile bir etkinlikle, kitli dümenin kararınca...

EEK!.. EEEEK!.. NGNGNGNGN6!.. EEEK!.. NGNGN!..

HARRSSS ÇATTIR ÇATIR ÇATIR

Bir müddet sonra... Bölge haydutludur...

LE, TAYYAREYE BAK... SEN KOSKOCA SEHARA ÇÖLÜNDE DÜŞE DÜŞE ŞUNCACIK VAHA - YA DÜŞ...

RAŞİT!.. NETİCE-İ TETKİK NE?.. NE BUL - DÜN RAŞİT?.. RAŞİT!..

TAHAH HAH HA! TAHAH HAHHA!.. YANİ YANİ... MAHLUUK... MAHLUUK!.. HAYATİYYET MEVCUUD?.. Bİ BAHIYIM CENLİ Mİ?.. HÖYY!.. HAYATİYYET MEVCUUD?..

RAŞİT?

TAHAHHA!.. ŞŞ! HELLA!.. HAYATİYYET MEVCUUD?..

O esnada da kendine gelmek - tedir bu...

AH SAÇIM! A! HAYDUT!..

AL!..

HAYAAT!..

DAN!

LEEYN!.. ZAYİAT HA!.. NA HA!..

TAM!

Devamı 10. sayfada

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İNTİKAMSIZ ADAM

"SAHARA İÇRE"

Yazan-Çizen: KEMAL ARATAN

BATRON, BEN... BENİ SAL. DOĞRAYIM SİGARA KAADI GİBİ ŞUNU...

PATRON BEN... BANA... ONU... TUTAMIYOM KENDİMİ... ALI-VERSEM CANCAAZINI TEK... PAT RONN!

NO, NO, NO! ONU SADE İP İLEN ZAPTEDİN, ŞİMDİLİK... KÜLFET, SEN TAYYAREYİ ARA, BAK KIYMETLİ BİŞEY VAR MI? İZDIRAP, SEN DAHİ RAŞİD'İ GÖM...

Külfet çantayı bulur, açar...

FULUUS * PATRON FULUUS!.

KUMARA GİDİYOOZ. HAHHAH HAA!..

*: Para olmalı...

Az sonra haydutlar, adamımızı da alıp vahadan göle çıkarlar... Bir tepe aşıp, dururlar...

AYILSAYDI ÇUKURUNU DA ONA KAZDIRIRDIK...

MÜHİM DEĞİL PATRON İŞTE GÖMDÜK BİLE...

AFERİM KÜLFET... BOYNUNUN ÇEVRESİN-DEKİ TOPRAĞI İYİCE SIKILAŞTIR...

OKEY BOS...

İZDIRAP?

BİTTİ GİBİ BATRON!..

ÂLÂ!..

PAT! PAT!

...Haydutlar gider... Ayılır bu, zaten açık gözlerle... Nur içinde... Kirpikler kürdanlarla açık, gerili... Boyun altı dikenler, öne eğilmez baş... Kapkara, yuvarlak göz-bebeklerinin zarurî nazarı, dimdik saltara güneşine...

...Taz verir kararını... Onun, gözleri çevresindeki adelele-ri güçlü kasışı, gözkapakları-nın kürdanlara gösterdiği direncî aşışı...

CIRT!

CIRT!

YAAH!

...Az sonra...

AAH...

?..

DAS AAH..! VASSER * VASSEER!

A, DAYANIKLI HELMUT... ÇİVARDA... ÇÖLE DÜŞMÜŞ.

HELMUT GAYRET! BU YÖNE! GÖMÜLÜ-YÜM, YERDE-YİM!..

*Su olmalı...

SEN... ÖLDÜRECEM SENİ... AAH!.. VASSER... AÇIK VASSEER...

VAR VASSER VAR!.. SU OLAN YER BİLİYORUM YAKINLARDA... ÇIKAR BENİ, SANA SU...

O GADAN KAZAMAM AAH! DAS... D!..

HAYDİ HELMUT!.. DAYANIKLISIN SEN.. KOLLARIMI ÇIKARSAN YETER... GERİSİNİ BEN KAZARIM... YAKLAŞ, BİRAZ DAA... GAYRET!..

...Tükrük bezlerinde son kalanlar derlenir...

CIRP! CIRP! CIRP! HHOARK!.. HHOAARK!.. ÇIP! ÇIP! ÇIP! NM!

TÜH!..

BU SU SENİ BİRAZ İDARE EDER. HADİ KAZ...

VUN-DE-BAAĞ!..

Biraz sonra...

NASI DÜŞTÜN ÇÖLE?..

RÜZGAR ÇIKIDI... TEK KOLLAN ZAPTEDEMEDİM PARAŞÜTÜ, SÜRÜKLENMİŞİM... AAH! VASSER... HANİ VASSER?..

ÇATIRR!

...Helmut'un yüzünü iyice parçalayıp, kendi yerine kafası dışarda gömüp, silahını almıştır... Vahaya geri döner (tek hamle!)... Hindistan cevizi sütü gözkapaklarına iyi gelir... Palmiyeler arasında yaptığı gizli yatağında iki gün geçirir... Bir akşam bozulur sessizlik...

DÜMBÜR! DÜMBÜR DÜM TEKE DÜM TE KE!

KETEEE! KETE KETE KETE..!

Akşamsefası

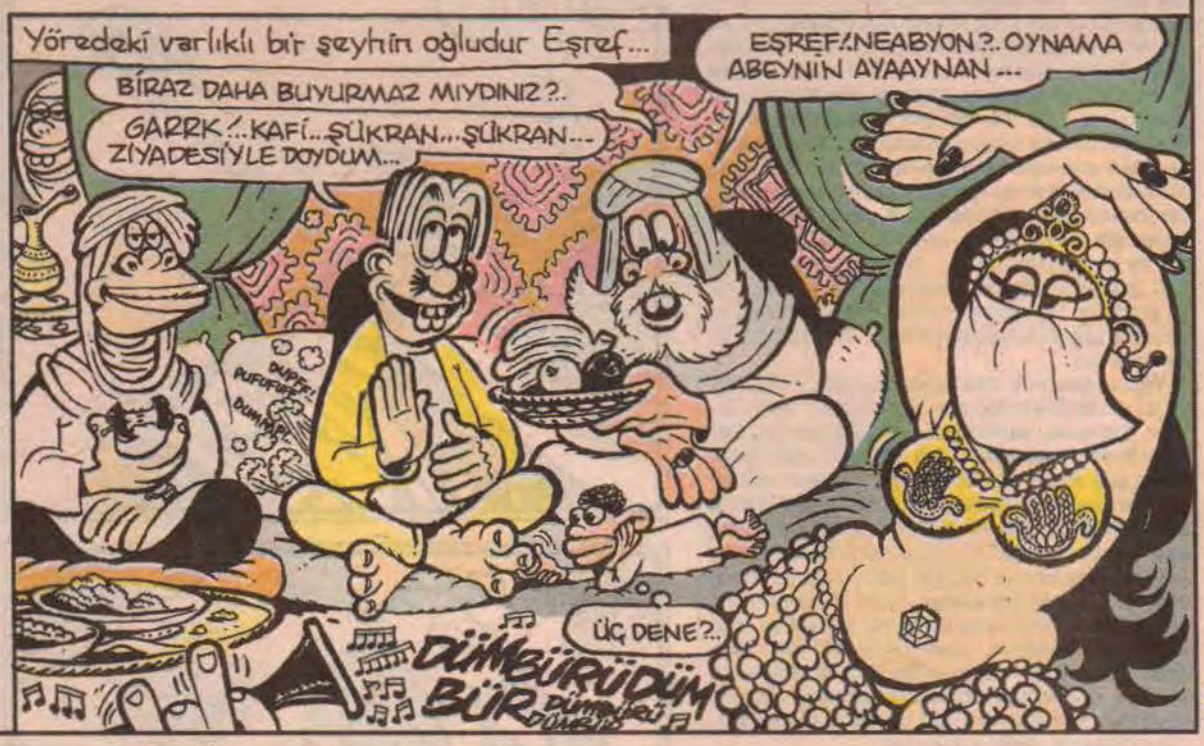
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kürşi sayfadan devam

Çocukluğumun Yazına Bir Mektup Vardı...

Çok eskiden, uzun, geniş, suçsuz yazlarım vardı benim... Hiçbir şeyim yoktu kısa kollu bir ömrümden ve amele yanıklarımdan başka... Gördüğüm kadardı herşey, büyüdü, sevecen, sonsuz... Kime neyi, kimi anlatsam inanırdı... Kim bana neyi ve kimi anlatsa inanırdım... O zamanlar birilerin söylediklerine inanmak gösterişsiz, içten bir ibadet gibiydi... Kimse ben mutluyum demezdi; kimse ben iyiyim, ben masumum demezdi... Sadece yokuş başlarında, yol kenarlarında, yolcuların gelip geçtiği yerlerde terlemiş, yorgun insanlara temiz bardaklarla su uzatan çocuklar vardı... **Teyze aî iç, setildir, annemin ölmüşlerine bir dua et, yeter... Amca iç sebildir, babamın ölmüşlerine bir dua et, yeter...** Su içerken gökyüzüne bakardı insanlar... **Ve, su gibi aziz ol yavrum.** derlerdi... O zamanlar kimse ben mutluyum, ben iyiyim, ben masumum demezdi... Ama su içerken hep gökyüzüne bakardı insanlar... Sonsuzluğa kardeşçe göz kırparak bakardı...

Gölgemiz gibiydi dünya, ya bir adım önümüzde, ya bir adım gerimizde... Biraz daha çabalasak, biraz olsun silkinip kendimize gelsek, hani biraz daha komşularımızı sevsek, herkesin iyiliğini biraz daha çok istesek, birkaç kimsesiz hayvanı dalıa alıp evimizde beslesek gökyüzüne bakarken kalbimiz biraz daha güzel çarpacaktı...

Sonsuz ve iyi bir bahçeydi dünya... Ve akşam olduğunda ağaçlardan toplardı bizi annem... Ağaçlarına dönen kuşlarının, kuzuların çıngırak seslerinden anlardım bütün mevsimlerin kardeş olduğunu ve yarının bugünden mutlaka daha güzel olacağını... Annem önce bizim ayaklarımızı, sonra da avluyu serin sularla yıkar, sonra da mutfağa giderdi yemek yapmaya... Avlunun serinlemiş, ıslak ışıklarına annemin sevinçli ve telaşlı gölgesi düşerdi... Annemin dokunduğu her yer, yaktığı her ışık, tevada kızarttığı yemeklerin kokuları gördüğümüz ve yaşadığımız heryeri bizim kılardı...

O zaman da yoksuluk, ama yoksuluz diye üzülüp düşünmezdik... Çünkü hissedebiliyor olmakta asıl zenginlik... Evimiz, arabamız, bankada paramız yoktu, ama hissetmekten başımız dönerdi... Dokunmaktan, anlamaktan, sevmekten başınız dönerdi... Herşeyin kendi adı vardı... Fedakarlık fedakarlık; bencillik bencillikti... Kötülük kötülüktü, iyilikse iyilik... Masumiyet masumiyetti... Mutlu olunca içimiz acımaz, suçluluk hissetmezdik... Yaz mevsimi; zengin, fakir herkesin hissettiği kadardı... Mutluluğu zengin, fakir herkesin hissettiği kadardı... Avuçlarımızda ayçiçekleri, kimsenin anlamını aramadığı biryaz mevsiminde aldırmıza ne gelirse konuşurduk... Tek sıkıntımız ayşeydi... O bile şaşırtıcı başı boşluğumuza, kayıtsızlığımıza, sorumsuzluğumuza bize ayaklarını kendisini... Yaşlanmanın bir başka adı da uykuydu... Temiz, serin, bembeyaz çarşafların üzerinde gördüğümüz rüyalarda sevdiğimiz herkesin, mevsimlerin, en çok da bizi gönlünü yorduğu için, şımartmaya her an hazır olan yaz güneşinin hatırası ve haklı vardı... Dünya biraz daha açılsın diye önümüzde uyanır uyanmaz birbirimize rüyalarımızı anlatırdık... Anlattığımız rüyalar arzularımızı yatıştırmazsa kuyulardan soğuk sular çeker birbirimizi yıkardık... Soğuk sular tenimizi avutunca birkaz daha anlardık ki yoksul da olsan, fakir de olsan herkesin hissettiği kadardır yaz, herkesin hissettiği kadardır hayat, bu dünya... Yaşamanın daha çoğudur özlem... İnsan güzel yaşamışsa daha çok özler yaşadıklarını...

Oysa artık ne zamandır yaz gelse ve benim gibi kimi arasam yazdan haberi yok... Kimi arasam ne hayatın kapılarını açan rüyalar, ne bembeyaz serin çarşaflarda uyunan sonsuz ve iyi kalpli uykular... Artık kimi arasam ne gökyüzüne bakarak su içen insanlar, ne kuyulardan çekilen soğuk sularla yıkanan ve o bitmez gibi görünen çocukluk ömrü...

Masumiyetin içinden zehirli bir korku yayılıyor ne zamandır... İyiliğin içinden bencillik çıkıyor, fedakarlığın içinden kötülük... Göremediğimiz ne varsa işte o kadar herşey... En büyük yanılgı birinin söylediğine olduğu gibi inanmak... Artık kimsenin değil bu dünya, bu hayat... Zenginler yaşamak istedikleri herşeyin parasını ödüyorlar... Yoksullarsa hayata görünmemek için giderek kendilerinin bile çok ötesinde bir yere sığınıyorlar... Zenginler peşinden koşuyor, yoksullar imrenmiyor; oysa kimsenin değil artık bu dünya... Yaz mevsimleri, çocukluğumuzdaki gibi sıcakta paylaşmıyor kimseyle... Oysa yaz, insanın kendine koşmasıdır... Hatta kendisinden daha güzel, daha sevecen, daha iyi şeyler yaratma zamanıdır... Ve yaz, yaşadığımız sandığımız aşklar gibi hep eksiktir, hep azdır, hep çabucak kayıp gider avuçlardan.

Bavulumu işte bu duygularla hazırladım... Bavulumu hazırlarken belleğime emanetiyordum, ne olur artık bana iyi anılar gönder: Gökyüzüne bakıp su içen ve su gibi aziz ol, diyen insanları; hayatın en sevecen ışığı olan annemi, saatimiz olan ay ışığını, kuyulardan çekildiğimiz suları sarıldığımız her umudu, her teni; gerçek ve sahici olduğu için yazmaya değer her mutluluk öyküsünü gönder, diyordum... Bu duygularla bavulumu hazırlamış, tam çocukluğumun yazına yolculuğa çıkıyordum ki kapımın zili çaldı. Postacıydı... Bana gönderilen mektubu uzattı. Zarfın ön yüzüne baktım. Cezaevindeki bir mahkumdan geliyordu. Bavulumu yere koyup zarfı açtım... İçindekiler sadece beni değil, benim gibi herkesi ilgilendiriyordu...

Merhaba

Bilmem ki ne yazmalı, nasıl yazmalı; hergün dört duvar arasından onlarca benzer mektup düşerken avuçlarınıza, birkaç on satırın daha ne faydası olacak, en 'sıkı' kelimeler dahi, sağır kelimelik inat eden yüreğinize-bilincinize nasıl ulaşacak!...

Eğer ki, ilk cümlede "Yine mi!" diyerek mektubu çöpe atmaya niyetliysen, "bilkiyorum, biliyorum..." sözleriyle kağıt tomarlarının arasına sıkıştıracaksan, ne çıkar!.. Demek ki çok da paylaşacak bir şeyimiz yok bu konuda, bir kaç on satır daha okumakla da kimse adam olmaz zaten. Hiçbi davran, buruşur gitsin! Ama hala bir beş dakika sabredebilecekse yüreğin, hala köreltmemişse kalemin ve hala 'aydınlıkta' düşüncelerin, başlayalım...

Bıktık artık biliyor musun!.. Kendi çocuğumun cesedini tanıyamayan bir ananın yüzüne-gözlerine yerleşen acıyı zannetsizce bulduğumuzda ya da hep koopan kollarımızın, kırılan kemiklerimizin hikayesini dinlediğimizde ya da hep utancımızın (evet evet yanlış okumadın, yanlış yazmadım; senin-sizin utancınızın) kan-revan fotoğraf karelerini gördüğünüzde bizi 'aydınlatmanızdan', bizi 'duymanızdan' bıktık sayın aydın...

Kendi ellerinizle 10 metrekarelik hücrelere tıktığınız kalemlerinizi, kendi ellerinizle 10 metrekarelik hücrelere tıktığınız tablolarınızı, eagillerinizi, mısralarınızı, gösterilerinizi, köşelerinizi yaşam adına konuşturmak için daha kaç ölü, kopmuş kaç uzuv, kırılmış kaç kemik istiyorsunuz bizden, 'diyet' adıyla... Günleridir dostumun kopartılan kolunu düşünüyorum ve günlerdir yarım ağız bir tükrükle (pardon ama öyle) dört yıl önce kameraların, patlayan flaşların karşısında [illegible] veren 'aydınların' hangi kuyuda gizlendiğini ya da hangi 'soyut' medya plazada bazen "korkutucu metal kutular" (otomobiller) bazen Ege'deki "...mavi gökyüzü, şarap rengi deniz, zeytinyağı, kekik, teşkeğen,..." üzerine yazılar döktürüp, 'birşeyler yap' çağrılarına "yalgın değilim ama... herşey giderek zorlaşıyor" diye nokta koyarak hafızasını silmeye çalıştığını kestirmeye çabalıyorum...

Vöö, yooo... Sakın ola üstüne alınma sayın aydın: biz, onlar ve sen kimin ne söz verip kimin ne yaptığını çok iyi biliyoruz. Kopartılan kolu çöpten allarak insanlığın gözüne sokan bir köpek kadar cüretkar olmadıkları geliyor aklıma nedense!.. Hayallerde silüetleri belliyor, boyunlarında koca bir yafta asılı, "yalancılar!"...

Kaç ölü, kopmuş kaç uzuv, kırılmış kaç kemik daha istiyorsunuz sayın aydın: GÖRMEK, DUYMAK İÇİN...

Günlerdir ekrandaki, gazete sayfalarındaki görüntüleri bir başına kalmış elimle parmak hesabı saymaya çalışıyorum: Ankara'da kırk-elli, İstanbul'da yirmi-otuz, sağda solda üç-beş aydın ve sanatçı... GÖRÜYOR, DUYUYOR, DAVRANIYOR... Aydınlar ordusunun en cüretkar neferleri toptu topu yüz kişi? Kalemlerini, tablolarını, eagillerini, mısralarını, gösterilerini, köşelerini 10 metrekarelik hücrelere tıkmayanların hepsi bu mu! Kimsenin eli var sayın aydın, yüreğim sıkılacak... Darılma ama söylemekten kaçınmaya çağrım; kimsenin yüzü var, tükürmek için bile bakılmıyacak...

Kaç ölü, kopmuş kaç uzuv, kırılmış kaç kemik... Bıktık artık biliyor musun...

Kendi çocuğunun cesedini tanıyamayan bir ananın yüzüne, gözlerine yerleşen acıyı zannetsizce bulduğunuzda, ya da hep kopan kollarımızın, kırılan kemiklerimizin hikayesini dinlediğinizde, ya da hep utancınızın (evet evet; yanlış okumadın, yanlış yazmadım; senin-sizin utancınızın) kan revan fotoğraf karelerini gördüğünüzde;

BİZİ 'AYDINLATMANIZDAN', BİZİ 'DUYMANIZDAN' BIKTIK SAYIN AYDIN!!!

Ama bilin ki: kopan kollarımızın, kırılan kemiklerimizin ve hele de anılarımızın ve hele de ölülerimizin hafızası göçtüdür. Günü geldiğinde kimin elini yürekten sıkacağımız, kimin yüzüne tükürmek için bile bakmayacağımızı asla ama asla unutmayacağız sayın aydın!!!

Süden, Brune gibi, inancını çiğnemektense başı dik ölebilmeyi tercih etmenizi beklemiyoruz. Süden, **Vaqstarov** gibi, faşizmin nazmiyan o minde mısralarını haykırmanı kurşunlara göğüs gerecek kadar direngen olmanızı beklemiyoruz...

Süden, Victor Jara gibi, Pinochet'in postallan altında bürcülmüş gitarını çalmaya-özgürlerini seslendirmeye devam edecek kadar cüretkar olmanızı beklemiyoruz... Süden yardım istemiyoruz, imdat çağrılan atmıyoruz sayın aydın. Sadece, evet sadece görevinizi yapmanızı istiyoruz. Sahi, bir aydının, sanatçının görevi-misyonu neydi?

Cevap bekliyoruz sayın aydın... Kaç ölü, kopmuş kaç uzuv, kırılmış kaç kemik...

* Ölümlerce can alan bu yılanın sorumlularından sadece **17 Ağustos**'ta değil, hiç unutmadan ve her zaman hesap sormalıyız.

* 31 Ağustos Perşembe günü saat 18:00-21:00 arası İzmir Enternasyonel Fuarı'ndayım. Akdeniz Şairler Derneği standı, sanat bölümü.

* 1 Eylül Cuma günü saat 19:00-22:00 arası **İzmir Alsaça Belediyesi**'nin düzenlediği **Barış Şenlikleri**'ndeyim. Belediye binası yanı. **Ercan Kitabevi** standı.

Cezmi Ersöz
cezmier@kmaran.com.tr

21-22 Ağustos'ta Antalya'nın Aksaki kasabasındayız gidiş nedenimiz Aksahop Badem Festivali'dir... Badem içerdiği magnezyum elementi mineral itibariyle zihnimizin

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi https://kantey.org

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·e·i·d·a·n

Aslında, vapurun kenarında oturmayı pek sevmiyorum. Devamlı dik durabilen biri dilim. Belim ağrıyo bazen. Bi yere yaslanmam gerek. Ya başım öne, ya sırtım arkaya düşmeli. İçerde, cam kenarında oturup, uykusu gelince de, bi süre dinlenmek için falan, önündeki kaloriferin üstündeki küçük masaya, önce kollarını, arasına da kafasını koyup uyuyanlara imrenirim. Çoğu, arkasına dayanarak uyur ama. Onlara da imrenirim. İçimin geçtiği, birazcık uyumanın çok nefis olcaa anlarda bile uyuyamadım hiç. Aslında kimse uyumuyo belki. Kestiriyolar sadece. Ben kestiremiyodum bile. Arasıra, bi oyun olarak ve inat edip yapardım fakat, Haydarpaşa'ya uğrayınca açarım hemen gözlerimi. Uyurken çirkin gözükmek endişesi, dış dünyayla ilgiyi kopanp, savunmasız kalma korkusu da olabilir bu uyuyamayışın sebebi. Ben de uyuyanları seyrederdim bazen ama, çirkin bir görüntü görmedim hiç. Hem zaten uykum yok!. Ama uyuyanları uyandırabilirim. Adamın omzuna dokunursun kibarca, "geldik biraader" dersin. Sevaptır. Kızın neresine dokunacağımı ise bilemedim. Dalmış uyumuştu, herkes iniyodu vapurdan. Uyandıramadım. Çıktım koridora, küçük yuvarlak pencereden, içeri bakbm tekrar. Hala uyuyodu. S.ktirst dedim, yürüdüm.

Vapurun kenarında otururken de, ya pencerelerin pervazı, ya da vidalar falan batar sırtına. Düz bi arka yoktur. Vapur işte; çıkıntılar, vida başları, demir plakalar!.. Ama biriyle konuşurken bunları umursamazsın tabi. Muhabbet, dik tutar bedeni bazen. İskelede karşılaşmıştık. Ben tanımadım önce. Orta yaşlı bi kadın; bırakmış kendini biraz. Kalçalarını gösteren bir etek giymiş; tek ilgi çekici yanı. Yanında bir de genç kız var. Artık kullanmadığım bi elektronik cihazımı, ikinci el bi dükkana satarken orda karşılaştık aslında ama, ben dikkat etmemiştim. Makineyi sabnca, gidip bi ayakkabı aldım kendime. Yeni papuçlarımla sigara içip vapuru bekerken seslendi kadın. "Makineyi sattın, parayı kaptın" dedi. "Ucuza gitti aslında" dedim. "çaldın mı yoksa?" dedi. "Hırsıza mı benziyorum?" dedim... "temiz bi çocuğa benziyosun" dedi. "Evden çıkarken, yıkanmıştım" dedim. Evet, banyo yapmıştım. Pazartesileri yıkanırım. Bazen Cumartesi de yıkanırım, birisiyle buluşmam gerekirse, bi arkadaşın evine filan gidersem.

Vapurun kenarında, abuk sabuk ama akıcı bi muhabbet sürdü, ben de evde biriken ekmekleri atıyordum denize. Eskiden, özel olarak, karikatürlerdeki gibi, martıların gagalarına fırlatırdım lokma lokma. Şimdi uğraşamıyorum; denize atarım; gelip alsınlar istiyolarsa!. "Ne iş yapıyosun" dedi kadın. Eski çakşbğım dergi vardı elimde. Eski bi karikatürümü gösterdim. Okudu sesli. Bi karikatürü sesli okuyunca berbat olur! Bi bok anlaşılmaz!. Bi parça enteresanlık varsa, o da gider. Kurgudur sonuçta. Hayalidir. Sesli okuyup, gerçek hayatın tonlamalarıyla eşlik edilmez. Tiyatro dili, stendap filan dili bu. Noktalı yerleri tamamladı ayrıca kadın. Argo laflar, küfürler vardı balonlarda. "Sigerim di mi bu?" dedi. "Evet, sigerim" dedim. Sonra bi avukattan falan bahsetti. Ayrıca dün gece, kızla beraber, birisiyle dalga geçmişler telefonda, onu annattı. Kızın eldivenleri vardı bu sıcakta; parmak uçları açık olanlardan. Avuçları üşüyomuş.

Ekmek torbasında ekmek bitmişti. Ben beceremem pek içindeki karıncaları da halletmeyi. Kız aldı torbayı, denize eğildi, boşaltıp temizledi içini güzelce, verdi bana. Ben de güzelce katladım onu, koydum yanıma. Bi sigara daa yaktım. Az ötede bi grup genç vardı, fotoğraf çekiyolar, bağrışıp eğleniyolar. "Gençlik işte" dedi kadın. "Biz yaşlanıyoruz. Ama yine de dans ederim kalkıp onlar gibi." "Sen pek yaşlı dilsin" demek istemedim. Bacaktan biçimliydi aslında. Hırkasını örtmüştü otururken, dizlerine. "Hepimiz biraz kafayı yemişizdir" dedim; o, "bunnar kafayı yemiş" diyince: Genç grup, çığlık çığlıyaydı. Kadının kızı mı bilmiyorum ama, kızın ayakkabıları ilginçti. Demirlere uzattığımız ayaklarımıza baktım. Benim papuçlar da yeni. Daha bi saat olmadı alalı... Uykudan bahsettik sonra. Üç dört gün uykusuz kalınca, insanın istediği herşeyi o an kolayca hayal edip düşleyebildiğini söyledim. İnandırıcı olmak için "bilim adamları" söylemiş dedim. Nerden bi'yolar ki! dedi. Uykusuzdu ve, aslında o inanmadığı adamların dediği gibi davranıyordu kadın: Rahat, aklına ne gelirse. Zaten öyle bi tip ama, yine de hiç cümle kunnuyordu. Söylemek istediği, ağzından çıkıyodu sadece. Ben bazen kuruyordum, bazen de doğal oluveriyordum.

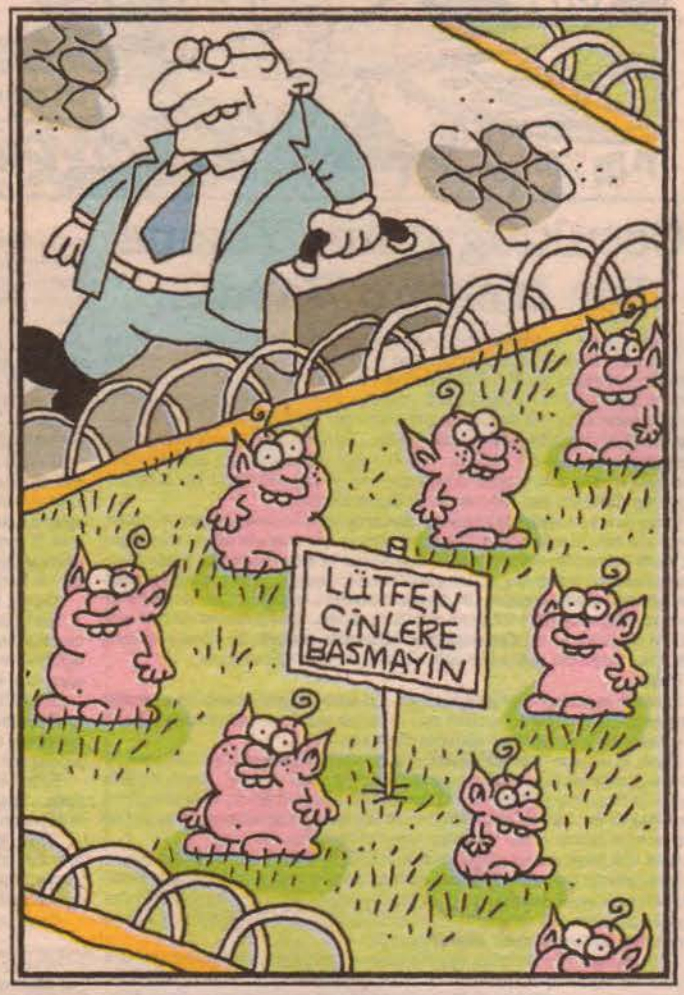
Geldik dedim. Ayaklandık. Yavaş yavaş yürüdük. Çıkışa doğru, siz yavaş yürüyosunuz dedim, "benim hızlanmam lazım." Ellerini sıktım, karşıya geçip, meydana girdim. üst geçiti de geçip indim ve, minibüse binip oturunca, bi kişi daha geldi hemen, şoför çalıştırdı arabayı. Önümdeki yolcu, kapıyı kapatmaya çalışıyordu hırsla ve inatla. "Otomatik!" dedim, bırakıp. Ben de yapıyorum bazen dalıp, "Otomatik!" diyip uyarıyolar, bırakıyorum o zaman. Sonra, haaarş! diye otomatik olarak kapanıyo kapı ve, kısa yolculuk başlıyo; Beşiktaş'ı, Maçka'yı, Gümüşsuyu'nu falan geçip Taksim'e ilerlerken, otomatik olarak yine aynı şeyleri düşünüp; ve arada bir, ilginç bişiy görmüşüm gibi kendimi kandırıp, ilerdeki bi karaltıya, bi tabelaya, bi yürüyen kişiye falan bakbm öylesine...

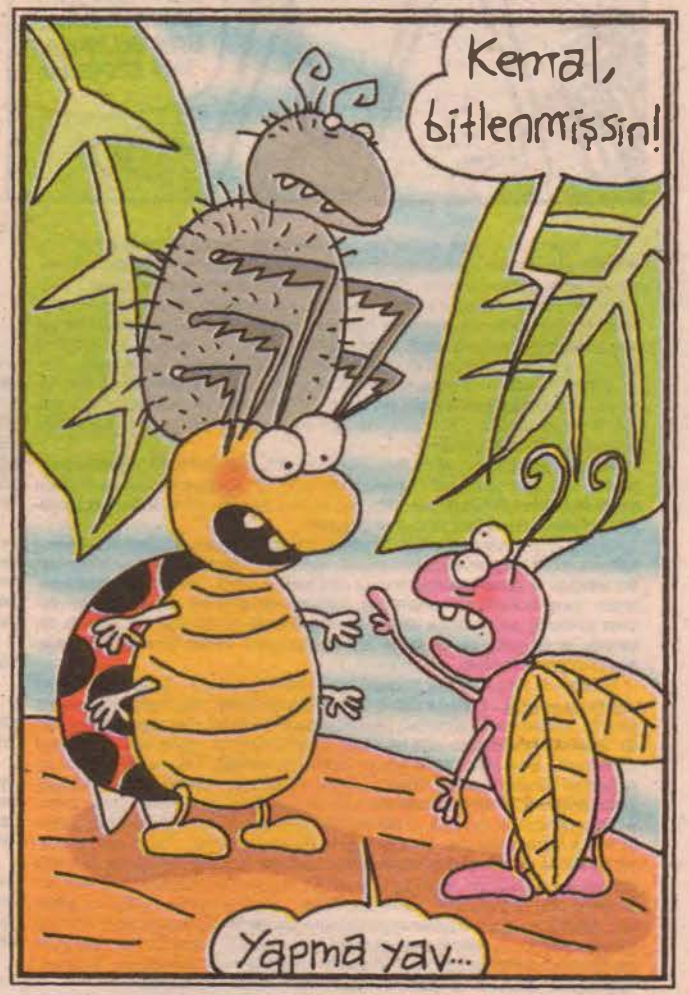
komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Aksamsetasi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

20 Agustos Hanofter Yaylası Şenliği Düzköy-Trabzon işte ben buraya, bu yaylaya gömülmek istiyorum demezsen bil ki havaya girememişsindir... Normalde öyle demem

LeMan anket

Leman'da iki yılda bir yaptığımız anket gelenek oldu.. LeMan okuru çok büyük ve bize göre Türkiye'nin en önemli kitlesi... Hem taşıdığı dinamikler, hem de kafa açıklığı olarak.. Sizler bizi çizgilerimizden, yazılarımızdan tanıyorsunuz. Ama biz sizi hayal yordamı ancak hissedebiliyoruz.. Aramızdaki organik ilişkinin Türkiye'de bir benzeri olduğunu da sanmıyoruz... Bu da gerçekten bu ülkede iyi ya da kötü birşeyler yapmaya çalışan bütün kurumlar için kıskandırıcı... Ortak duygular, hissedişler, sezgiler, duruşlar... Elbette işin bir de sosyolojik, psikolojik, bilimsel verilerle değerlendirilmeye ihtiyacı var. Ülkemizde her alanda büyük eksikler, boşluklar olduğundan bu konuda da iş başa düşüyor.. Sizden aldığımız bilgiler bizi daha iyi bir Leman yapma konusunda itekleyecektir. Soruların tümünü yanıtlamak zorunda değilsiniz... İsim, adres de belirtmeyebilirsiniz.. Belirtirseniz bir teşekkür kartpostalı atacak ve içinizden 200 okurumuza yanm elma gönül alma kitaplarımızla, yan ürünlerimizi göndereceğiz...

Leman'ı kaç yıldır izliyorsunuz? (Yıl ya da ay)

.....

Leman'ı ne sıklıkta okuyorsunuz?

Arasıra ❑ Her hafta ❑

(Leman'ı düzenli alanlar için)

Dergiyi bulamadığınız zamanlar oluyor mu?

Evet ❑ Hayır ❑ Bazen ❑

Satın aldığınız Leman'ı sizin dışınızda kaç kişi okuyor?

1-2 kişi ❑ 3-4 kişi ❑ 5-6 kişi ❑ Daha fazla

(Gazete okuyorsanız) Tercih ettiğiniz gazeteleri yazınız..

1..... 2..... 3.....

Leman dışında tercih ettiğiniz ve okuduğunuz dergiler?

1..... 2..... 3.....

Leman'ı nerden satın alıyorsunuz?

Bakkal-market ❑ Gazete bayii ❑

Aboneyim ❑ İnternet'ten okuyorum ❑

SOSYAL VE KÜLTÜREL FAALİYETLER...

1 yıl içinde gidiş sıklığınız?

sinema.....

tiyatro.....

konser.....

kafe.....

kahvehane.....

Hangi futbol takımının taraftarısınız?

..... Hiç ilgilenmem ❑

TV izliyorsanız en sık seyrettiğiniz TV kanalı hangisidir?

.....

..... **kanalında en çok seyrettiğiniz program hangisidir?**

.....

En sık dinlediğiniz radyo hangisidir?

.....

Radyoyu en çok günün hangi saatinde dinlemektesiniz?

.....

En çok sevdiğiniz oyunun ne olduğunu yazar mısınız?

Aile oyunları (Monopoly vb.).....

Kahve oyunları (Tavla, okey vb).....

Salon oyunları (bilardo, atari vb).....

En beğendiğiniz şarkıcı kimdir?

.....

Düzenli yapmakta olduğunuz bir spor var mıdır?

.....

Haftalık yiyecek ahşverişlerinizi nereden yaparsınız?

Bakkal-Manav-Kasap-Pazar ❑ Süpermarket ❑

Süpermarketse hangisi?

.....

Yemek yeme alışkanlıklarınızda ağırlık nedir?

Ev yemeği ❑ Lokanta ❑ Fast Food ❑

Fast Food'sa hangisi ve gidilme sıklığı?

.....

İnternet kullanıyorsanız hangi amaçla?

Bilgi alıp vermek ❑ İş ❑ Eğlence ❑

Chat yapmak, mail alıp vermek ❑

Leman'ı internet sitesinden izliyor musunuz?

Evet ❑ Hayır ❑ Bazen ❑

NEYİMİZ VAR, NEYİMİZ YOK?

	Markalar
Renkli Televizyon	:.....
Video/VCR	:.....
VCD/DVD	:.....
Video kamera	:.....
Müzik seti / Teyp	:.....
Walkman/Discman	:.....
Fotoğraf Makinası	:.....
Bisiklet	:.....
Motorsiklet	:.....
Otomobil	:.....
Paten	:.....
Telefon (ev/iş)	:.....
Cep telefonu	:.....
Bilgisayar	:.....
Laptop (dizüstü)	:.....
Desktop (masaüstü)	:.....
Monitör	:.....
Printer (yazıcı)	:.....
Scanner (tarayıcı)	:.....
Kol saati	:.....
Elektronik oyun aletleri (Gameboy vb.)	:.....

İLETİŞİM

GSM operatörleri :.....

İnternet servis sağlayıcıları :.....

KİŞİSEL BAKIM, SÜSLENME, PÜSLENME

Şampuan	:.....
Sabun	:.....
Deodorant	:.....
Kolonya	:.....
Diş fırçası	:.....
Diş macunu	:.....
Ruj	:.....
Traş kremi	:.....
Traş bıçağı	:.....
Saç jölesi	:.....
Kağıt mendil	:.....

GİYİM KUŞAM

Kot pantolon	:.....
Deri giyim ürünleri	:.....
Spor giyim ürünleri	:.....
Spor ayakkabı	:.....
Gömlek	:.....
İkinci el	:.....
Bitpazarı	:.....

TÜKETİM ALIŞKANLIKLARI

Çikolata	:.....
Çay	:.....
Türk Kahvesi	:.....
Neskafe	:.....
Gazlı/Aromalı içecekler	:.....
Meyva suları	:.....

Alkollü içecekler

Bira	:.....
Rakı	:.....
Viski	:.....
Cin	:.....
Votka	:.....
Şarap	:.....
Tonik	:.....

	Markalar
Maden Suyu	:.....
Şişe su	:.....
Bisküvi	:.....
Patates cipsi	:.....
Dondurma	:.....
Mısır gevreği	:.....
Sakız/Ciklet	:.....
Makarna	:.....
Konserve	:.....
Melemen	:.....
Peynir-Ekmek	:.....

BANKA, SİGORTA KULLANIM ALIŞKANLIKLARI (Lütfen isimlerini yazınız)

ATM kartı :.....

Kredi kartı :.....

İnteraktif Bankacılık :.....

Sağlık Sigortası :.....

Hayat Sigortası :.....

Kasko :.....

Yangın, Hırsızlık, terör, deprem, doğal afetler :.....

POLİTİK DURUM

Kendinizi yakın hissettiğiniz partiyi yazınız.

.....

Yakınlık derecesi

❑ Sosyal Demokrat

❑ Sosyalist ❑ Konformist

❑ Komünist ❑ Ülkücü

❑ Nihilist ❑ Liberal

❑ Anarşist ❑ Politik İslam

❑ Pesimist ❑ Marjinal

Gidişata gördüğünüz tablonuzla Türkiye için hangisine inanıyorsunuz?

erşey çok güzel olacak ❑

erşey çok daha beter olacak ❑

Leman'da neyi seviyorsunuz?

Politik tavrını ❑ Mizahını ❑ Komikliğini ❑

Kafa açıcılığını ❑ Hepsini ❑ Hiçbirini ❑

Leman'da neyi sevmiyorsunuz?

.....

.....

.....

Sizce Türkiye'nin 1'er cümleyle en temel 3 sorunu nedir? (eğitim, demokrasi, insan hakları vb.)

.....

.....

.....

Leman, nasıl olsa daha iyi olurdu? (2 cümleyle)

.....

.....

DEMOGRAFİ

Yaş.....

Eğitim durumu (En son mezun olduğunuz okul)

.....

Meslek :.....

Medeni Durum :.....

Adı / Soyadı :.....

.....

Okurun yazışma adresi :.....

.....

Telefon :.....

E-mail adresi :.....

Leman'ın hangi bölümlerini okuyorsunuz ve beğeniyorsunuz. Her birisi için bir kutu işaretleyin.

	Hiç okumam	Arasıra okurum	Çoğunlukla okurum	Çok beğenerek okurum
KAPAK	❑	❑	❑	❑
Gez Göz Mahmutçuk	❑	❑	❑	❑
3. Sayfa (politik, aktüel)	❑	❑	❑	❑
Laleler	❑	❑	❑	❑
Daral-Timsah	❑	❑	❑	❑
Açık Büfe (met üst)	❑	❑	❑	❑
Lombak	❑	❑	❑	❑
Tabudeviren	❑	❑	❑	❑
Müdürüm	❑	❑	❑	❑
Öğreten Adam ve Oğlu	❑	❑	❑	❑
Hain Evlat Ökkeş	❑	❑	❑	❑
Hamdi Yüzbaşı	❑	❑	❑	❑
Kültür Bakanı Salim	❑	❑	❑	❑
Pantolon	❑	❑	❑	❑
Terelelli Pictures	❑	❑	❑	❑
Firavunun Laneti	❑	❑	❑	❑
Vedat Özdemiroğlu	❑	❑	❑	❑
Komikaze	❑	❑	❑	❑
Dengeli Beslenme	❑	❑	❑	❑
Kırık Leblebi	❑	❑	❑	❑
Cezmi Ersöz	❑	❑	❑	❑
Lemantimedya	❑	❑	❑	❑
Bezgin Bekir	❑	❑	❑	❑
Kullanan Adam	❑	❑	❑	❑
Marlon	❑	❑	❑	❑
Ender Özkahraman	❑	❑	❑	❑
İhtiyatsız Adam	❑	❑	❑	❑
Lütfü Oflaz	❑	❑	❑	❑
Sevişgenler	❑	❑	❑	❑
Gönül Adamı	❑	❑	❑	❑
Erdener Abi	❑	❑	❑	❑
Bayır Gülü	❑	❑	❑	❑
Alp Tamer	❑	❑	❑	❑
Nihat Genç	❑	❑	❑	❑
Selçuk Erdem	❑	❑	❑	❑
Cümbür Cemaat	❑	❑	❑	❑
Galip Tekin	❑	❑	❑	❑
Bahadır Boysal	❑	❑	❑	❑
Gökhan Dabak	❑	❑	❑	❑
Ayrıntılar	❑	❑	❑	❑
Özge	❑	❑	❑	❑
Fatoş	❑	❑	❑	❑
Göksel	❑	❑	❑	❑
Derya Sayın	❑	❑	❑	❑
Okur Mektupları	❑	❑	❑	❑
Amatör Karikatürleri	❑	❑	❑	❑

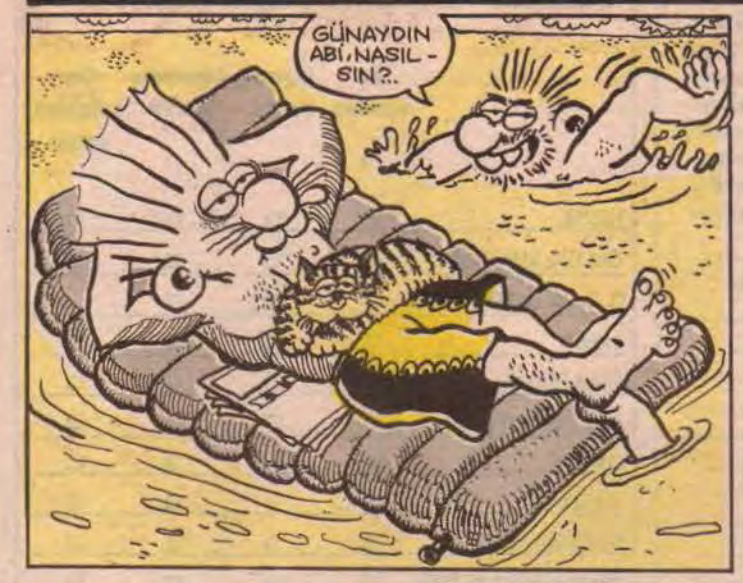
Adres: Lemarket - İstiklal Cad. İman Adnan Sok. No:20 80080 Beyoğlu-İstanbul
Fax: 0212 216 31 22
İnternet: leman@leman.com.tr.

Buradan kesecek iki parça halinde fakslayınız

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi https://rantey.org

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

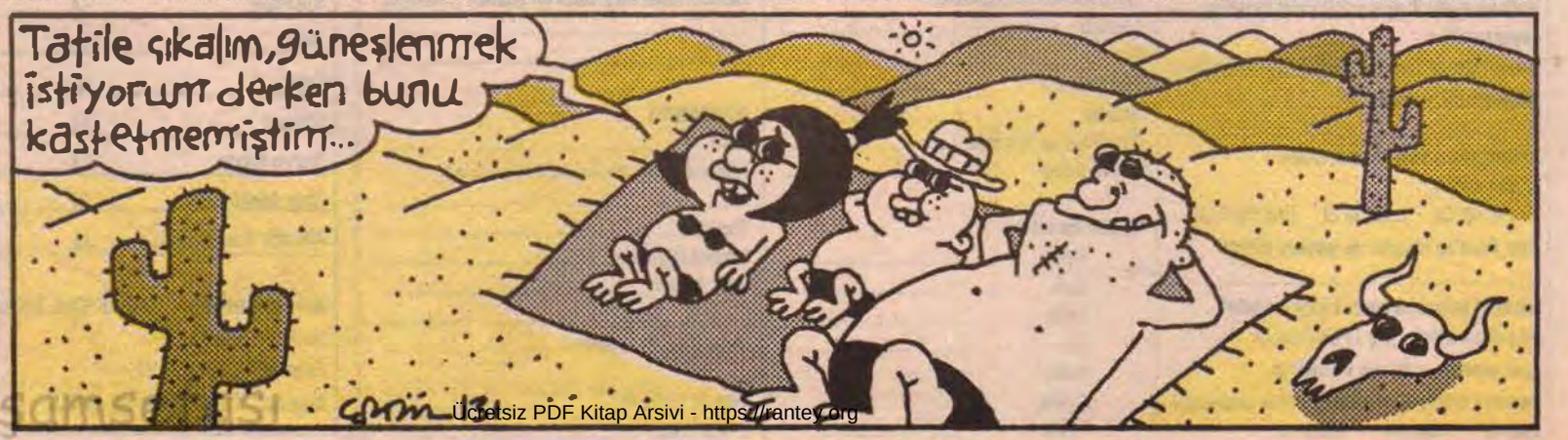

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Üstte boksullar!

Yoksulluk sınırı 475 milyon lira olmuş; yolsuzluk ise sınır tanımıyor!

Altta yoksullar, üstte boksullar!

Boksullar para uğruna her türlü pisliğe bulaşanlar, her çeşit yolsuzluğu yapanlar.

Ar damarı chat'lamışlar!

Üstteki Türkiye'de yaşıyor bunlar.

Bunlara çalışıyor iktidarlar.

İktidarlar da zaten sülale iktidarı.

Demirel Sülalesi'nin iktidarı, Özal Sülalesi'nin iktidarı, Çiller Sülalesi'nin iktidarı, Yılmaz Sülalesi'nin iktidarı.

Osmanlı'da Lale Devri, Cumhuriyet'te Sülale Devri!

Medya ise sülalenin medyası, boksulların medyası, Üstteki Türkiye'nin medyası.

Onun içindir ki boksulların metreslerinin silikonu patlasa medyada manşet olur.

Ama işkencehanede yoksulların kafası patlatılsa medyada manşet olmaz.

Medyaya bakarsanız ülkenin gidişi çok iyi; Türkiye kalkınmada birinci, zenginleşmede bir inci.

Çünkü Türkiye'den anladıkları kendilerinin de yer aldığı Üstteki Türkiye.

Üstteki Türkiye gerçekten de cennetin ta kendisi.

Alttaki Türkiye ise cehennemin ta kendisi.

Zaten cennet ile cehennemi görmek için öbür dünyaya gitmeye gerek yok; gel Türkiye'ye gör cennet ile cehennemi.

Alttaki Türkiye... Üç öğünü tek öğüne düşürmüş, bir tas çorbayı yarım tas çorbaya indirmiş, simiti bile veresiye alan, hastane masraflarını ödeyemediği için rehin kalan, çoğunluğu icralık olan, asgari ücretli iş için stadyumları dolduranların Türkiye'si.

Alttaki Türkiye... Sabır taşı gibi insanların Türkiyesi.

Ama bir gün mutlaka sabır taşının da sabrı taşacak.

Alttaki Türkiye Üstteki Türkiye'yi altına alacak!

Alt üst olacak!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kaşarlı Tost

HİKAYE

NİHAT GENÇ

Tarihin ilk çağlarından beri, bir siyasi kaza sonucu, nihayet, "iyi kalpli, pamuk prenses" bir cumhurbaşkanımız oldu. Dün bir, bugün iki. Devletin adamları harekete geçiverdi. Taktikleri yüzyıllar boyu aynı, "delirterek" onu indirmek. Emin Çölaşan'ın yazılarını okuyup delirmemek mümkün mü? Bu filmin adı: Pamuk Prenses Paranoyaklar Ülkesinde!

Ecevit'in Sezer'e dayattığı KHK de ilginç. Bilindiği üzere seçimlerde sol, binde bir gibi inanılmaz bir hezimetle çıktı. Ancak, bu binde bir içinde, bir küçük sendika KESK, karaltı, inatçı, çalışkan tavrıyla bliyüdü. Türkiye solunun umudu oluverdi, bir memur sendikası olmak isbyordu, KESK. İşte devletimiz binde bire dahi tahammül edemiyor, KESK'i tarihten silmek, KESK üyelerini tümüyle işten atmak için bu yasada haftalarca, aslanlar gibi direniyor! Bu yasayla KESK bir hafta içinde tarihe karışacak. Çünkü bu sendikaya kayıtlı üyeler zaten belli, amirler-müfettişler gelip bu listelere imza atacak. Tarihin en zor gününde, en zavallı maaşlarla sürünen bu memurlarımızdan da kurtulmuş olacağız. Herkes içinden bu soruyu sorsun, "binde bir'e" dahi neden tahammül edemiyorlar.

Bir-iki aydır sürekli Adalet Bakanlığı ve Cezaevleri genel müdürü, F Tipi cezaevleri için, "modern, herşeyi modern" gibi, içinde yüzlerce "modern" kelimesi olan açıklamalar yapıyorlar; devletin para adamlarının TV'lerinde. Evet, "denetleme" modern, kontrol, modern, gözetleme, modern. Delikleri dikiz eden kameralar modern. Kapanlar, kapılar, zincirler, modern. Ama, hukuk, modern değil. Bir slogan atana 18 yıl ceza veren bu hukuk... bir örgüte üye olmadığı halde, sempati duyuyor zanniyla, net, üçyıl dokuz ay ceza veren ve hapishaneleri bu çocuklarla dolduran bu hukuk, modern değil.

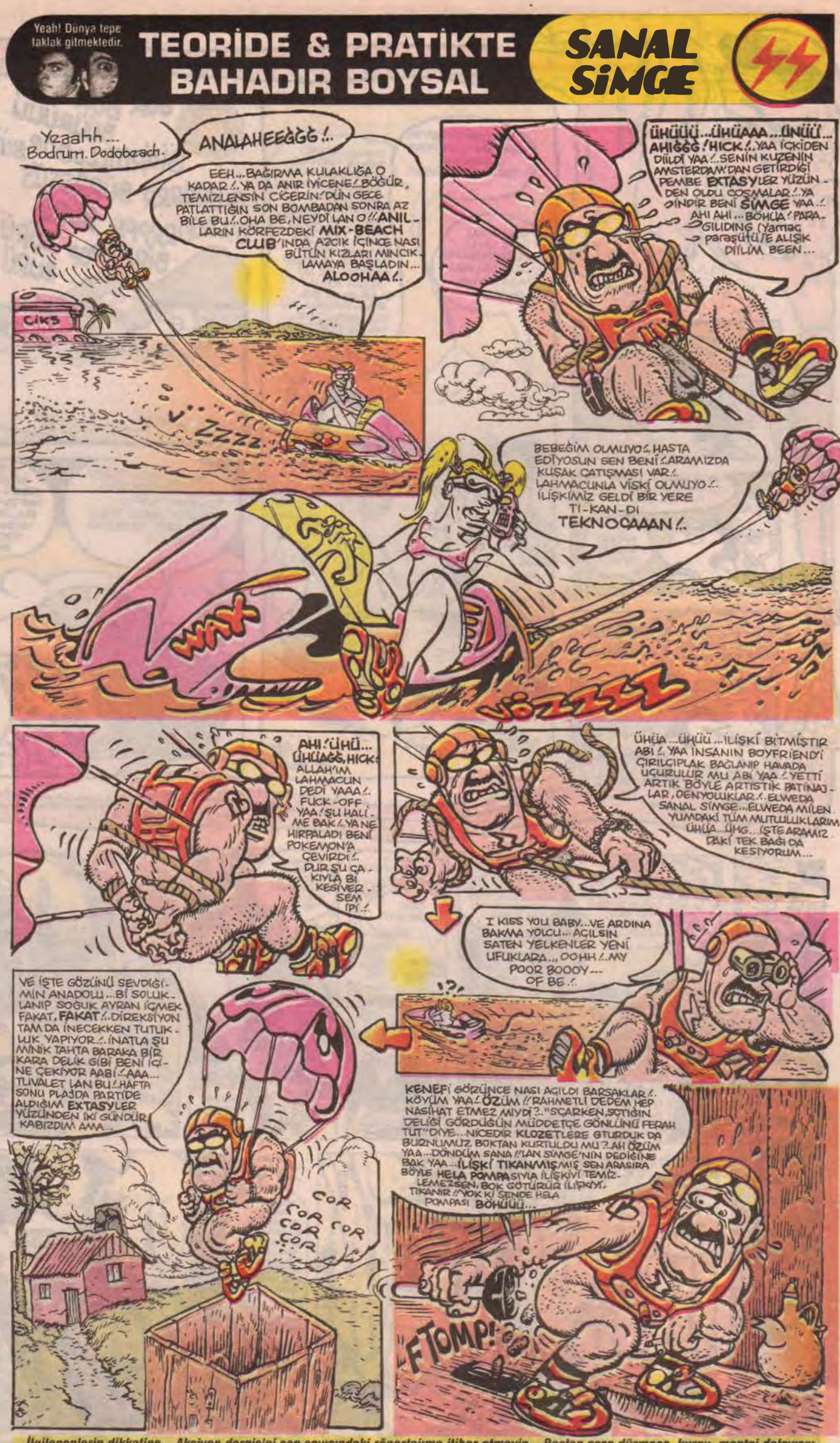
Bir modernlik de, cezaevlerinde psikiyatrist olacakmış. Psikiyatristler cezaevlerinde gizli servislerin emrinde çalışır! Diğer modernlik, Fransa'da aynı cezaevleri varmış. Avrupa cezaevlerinde hergün bir intihar vakası vardır ve Fransız gazeteciler, Fransa'nın en utanç duyulan yeri cezaevleridir, demekte. Fransa cezaevlerinde nefes almanız mümkün değil, insan görmek için yapacağınız tek şey, rahip istemek, ya da kilise ayinine katılmak. Aslan evladınız Çakıcı'ya yufka yüreğiniz dayanamadı, hemen aliverdiniz. Üstelik Fransa'da cezaevleri vergi kaçakçılarıyla dolu, sizin cezaevlerinize henüz tek bir vergi kaçakcısı girmedi, girdiğinde bakalım, F Tipi'nde mi ağırlayacaksınız onu.

Açıklamalarında, "örgütü" yokedmek, alanını daraltmak için F Tipi'nin uygarlardan konuşuluyor. Örgütün her telefonu, her ismi, her evi polis tarafından kontrol ediliyor, biliniyor. Üstelik örgüt bu gençleri toplamak için çok gayret sarfetmiyor. Çünkü, o onyedi yaşlarındaki gençlerin ya babaları işkencede öldürülmüş, ya ağbileri faili meçhul olmuş... Sekiz-dokuz yaşında ağbisi, babası öldürülmüş, işkenceden geçirilmiş çocuklar 17 yaşına gelince ne olur? Siz örgütü değil, "işkence"yi kaldırın, ödünüzü kopartan örgüt o zaman dağılacaktır, modernizm de budur...

Yol boyu kafamda hep bu düşünceler. İstanbul'a iner inmez dergiden Vedat'ı (Özdemiroğlu) buldum. Gidip kahvaltı yapacağız. Beyoğlu'nda bacağımıza kağıt mendil satan çocuklar yapışıyor, "sakın para verme Vedat!", "alışıyorlar!"... Psikolog arkadaşlarım var, "asla vermeyin" diyorlar. Yoksa, rahat yaşama alışıp, fare gibi onlarca çocuk üretiyorlar... Vedat "Ben de senin gibi düşünüyorum, vermeyeceksin!", Yüzüme bakıp, "son defa veriyorum, yanlış anlama"... sonra gülerek, "bu ne yaa, sigarayı bırakıyorum, son defa içiyorum gibi", "Vallahi ciddi diyorum, Vedat, çocukları, aileleri alıştırıyoruz, yoksa bunlarla başedemeyiz, fareler gibi çoğalıyorlar!"...

Beyoğlu, Galatasaray lisesi önü, şehrin kapısı! Öfkeden çıldır, dişlerini gıcırdatan iki tabur polis! Şapkadan, miğferden yüzleri seçilmiyor. Üniformaları, eski zaman mareşalları gibi! Ayakkabılar, kemerler, apoletler, gömlekler, tertemiz elbiseler, bilimin, teknolojinin, modanın, lüksün tüm imkanları milyarlarca dolar harcanarak işte karşınızda! Omuzlardaki, şapkalardaki kurdelelar nasıl olmuşsa bıçak yüzü gibi sert. Hepsi Cengiz Han'ın soyundan, ikibin yıldır halkın kanını döküp duruyorlar. Allah için savaşıp duruyorlar! Birazdan önlerine gecekondulardan getirilmiş birkaç kara, kuru kemik atılacak! Yeleleri, kuyrukları, boynuzları olan kıyım taburları gibi. Eskiden saraylarda şatafatla giyilen elbiseler, şimdi, kendilerine güvenleri gelsin, devletin gücü bu elbiselerin teknolojisinde sırıtsın, ülkütsün diye! Birazdan anacaddeye sızacak zayıf, zavallı insanları ısırsın diye! Çaresiz insanların üstünde tepinsinler diye... yabılı okullarda müfredatla aygırlaştırılmış, yoksulların, tutsakların, kölelerin çığlıkları boğdurulsun diye, hepsi düzenli dişlerini fırçalıyor. Polis şefleri, soylu beyefendiler! Devletin şık prensleri! Avam gürühünü, çıplak ayaklı, yıkanmamış, kirli tişörtlü, buruşuk yüzlü, kazınmış kelleli çocukları püstürtmek için, devletin halkına dokunduğu, en latif dilli, en tatlı yen, cilalanmış kunduralarıyla ortalık yerde, ellerinde telsiz sağa-sola bakınıyorlar! Gözkapaklarını görebilsek, bir filozofla saygın bir sohbetten yeni dönmüş.. Yakından görebilsek, gözleri, şövalye nişanları gibi keskinleşmiş bir panik... Son yıllarda polis şeflerinin yüzü neden şarkıcı Mithat Körler'e benziyor.

Ve sokak tertemiz istiridye gi- Devamı 17. sayfada

İlgilenenlerin dikkatine... Aksiyon dergisini son sayısındaki röportajıma itibar etmeyin... Baştan aşşa düzmece, kurgu, montaj dolayısıyla yalandır.. Hatta [illegible] gücerenizi sımsıkı örtün, ucuz medayanın kara laneti evlerinizden uzak olsun...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

DENGELİ BESLENME
KAAN ERTEM...
(kaanertem@leman.

AYNE GÜZEL YILDIZ KAYDI NECATİ!..

1

AY HEMEN Bİ DİLEK TUT!..HIIIM...BEN TUTTUM BİLE!..

O KADAR ACELE ETME!..

2

AL İŞTE!..SENİN YILDIZ DİYE GÖRDÜĞÜN ŞEY NÜKLEER FÜZEYMİŞ!HEMEN KAÇALIM!..

BOOOMM!

AY AY

3

VELİ ABİ SİDNEY'DE SENDEN OLİMPİYAT MADALYASI BEKLİYORUZ ABİ!..

VELİ ABİM ALIR LAN!.. ONE REKORLARA, MADALYALARA İMZA ATMIŞ ADAMDIR!..

DEMEKKİ VELİ ABİNİZ KAZAYLA Bİ MADALYA ALSA YALAKALIKTAN KIÇININ DİBİNDEN AYRILMAYACAKSINIZ!..VELİ ABİNİZİN DÖTÜ DÜŞTÜ DAĞ BAYIR KOŞACAM DİYE Bİ TEPSİ BAKLAVA YAPTIRIP GETİRDİMİZ Mİ ALLAH AŞKINA?.. Bİ KAVANOZ BAL BİLE MAKBÛLÜMDÜ...ABİNİZ SİDNEY'E YERLEŞSİN DE TAMAMEN KURTULSUN SİZDEN!..

ÖKÜZLER MADENCİLİK

BOR BOR BÜÜRÜÜÜ
BİİİRİİİLLLOOP BÜR
GLUUURRR BÜRRSSÜS
BİLOOORRPPP BÜRÜ
BİRRPPOP BÜRÜ BÜRÜ

EY YİĞİTLER KURBAN OLAYIM ÇIKARTMAYIN ŞU SESLERİ,OYY OY OY, KULAĞIMIN DİBİNİ ZİKTİNİZ OY!.BENİ DELİRTTİNİZ, TURİST N'APSIN?.ÜLKESİNE GİDİP DİYECEK Kİ TÜRKLER SUDAN SES ÇIKARIYO DİYE!..OOOF OOF!.. YİĞİTLERİM ETMEYİN,KIYMAYIN ŞU FAKİRE!..OY OY!..

BUGÜN CEP TELEFONUNU ARADIM AMA, DEVAMLI KAPALI MESAJI VARDI?!BU ANLAMSIZ KAPATMA NİYE?!

İBO İLE DERYA HÜLYA İLE KAYA DERKEN HAVAYA GİRDİ...ANLAŞILDI.ARTIK BİR HAFTA GERGİNLİK YARATIR BU...ULAN ÇALIŞIP PARA KAZANICAM DİYE KAFAMDA SAÇ KALMADI,DÖTÜM BAŞUR OLDU AMA, ŞUNLUN YAPTIĞINA BAK BE!..

AHMET BEYLE TOPLANTI DAYDIM, CEBİM KAPALIYDI!..

Gönül Adamı
-GÜNERİ İÇOĞLU-

HEY DOSTUM, BEN YÖNETMENİM... SÖYLE KONAKLI MONAKLI Bİ FİLM ÇEKMEK İSTİYORUM SEN BİLİRMİŞSİN, BURALARDA BİZE UYGUN Bİ ESKİ EV VAR MI? TERK-EDİLMİŞ,METRUK DA OLABİLİR...

BUYURUN BİR ÇAY İÇELİM..NE İSTEDİĞİNİZİ TAM OLARAK ANLAYAMADIM...DAHA ETRAFLICA KONUŞURUZ ÇAY İÇERKEN...

HEMEN GİDELİM.VAKTİM YOK.. KONAK TİPİ BİR EV ARIYORUZ İŞTE!..

PEKALÂ O HALDE BUYURUN GİDELİM!..

ÇOK UZAK MI?..

TEPEDE BİR TANE VAR...

DAHA YÜRÜYÜCEZ Mİ?.. TER İÇİNDE KALDIM BE...

GELDİK SAYILIR, AZ İLERDE!..

BU MU? HMMM OLABİLİR.. İLGİNÇ SAHNELER ÇIKABİLİR!..

YALNIZ SARMAŞIKLARA DİKKAT EDİN, ÇOK GÜR!..

TAMAM KARDEŞİM TAMAM, SEN GİDEBİLİRSİN!..

İÇ MEKANA DA GÖZ ATMAM LAZIM... KAPISI NERDE BUNUN?. BURASI GALİBA!..

FAKAT BİR DAKİKA DİKKAAAT! İÇERİ GİRME...

AAAHH!..

YÖNETMEN BEEY... YA NERDE BU ADAM YA?. ARAMADIĞIMIZ YER KALMADI, SESİ DE GELİYOR AMA...

BURDAYIM, KÜÇÜK ODA GİBİ Bİ YER... ÇIKARIN BENİİİ!..

SÖYLEDİM SİZE... ATEŞE SONRADAN YAPRAKLAR DÖKÜLÜNCE ÇIKAR, ORTAYA BEN ARADA BİR GELİR, YİYECEK İÇECEK BİRŞEY...

ERDENER ABİ

—Ayol sen göründüğün gibi sert bir mizaca sahip değilmissin be Erdener? Hatta centilmen bile denilebilir sana..!

—Susunuz ve gidiniz!..

—Birader izin ver de inelim!..Kapının önünde durmussun!.Yolu kapatma!.. Bu sıcakta senin keyfini mi bekleyeceğiz...

—Sus essoğluessoğ evladı be!..

KAAN ERTEM

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

15. sayfadan devam

Kaşarlı Tost

bi parlıyor kaldırım taşları! Bir tanecik çöp, tozcuk mümkün değil, yalayarak temizlenmiş, balık pulu gibi parlıyor taşlar! Rüzgar da şehre yılanvari burdan giriyor! Padişahımızın tahta çıkışını mı kutlayacağız, İngiliz kraliçesi mi ülkemizi ziyaret edecek! Neyi bekliyoruz. Kulaktan, burnu, ağzı kalın zırhlar gibi, keskin bakışlan hepimizi şiddetli suçlu sancılarının içine sürüklüyor. Hep birlikte ün kazanıp, ülkemizin onuru adına yeni bir zafer kutlaması mı? Galatasaray lisesi önü, sabahın onbiri!

İki tabur polis bekleşiyor, kırmızısız, ikibin yıllık korkuku bir rüyanın içindebekliyoruz, balık kokusu, ter kokusu, taş kokusu, vatan kokusu, jop kokusu, tekme kokusu. Polislerin sanki dört kolları var, dördünde de sopalar! Gövdeleri kabuktan, kaplumbağa gibi örtünmüşlerl Çırt yok! Biri çıkıp bir fıkra anlatsa, devletimiz ortadan bölünecekmiş gibi, ağır bir ciddiyet! Taştan sokak, kocaman bir sandıkta. Sandığın içinde "devlet". Geniş ve soluyan burun deliklerinin hışırtısıyla bekleşiyoruz! Sanki, tonlarca ağırlıkta görünmeyen hantal bir yaratığı bekliyoruz!..

Oysa o Galatasaray lisesi önü, aydınlarımızın batıya açılan kapısıydı! Batı, bilim, edebiyattı, Edebiyat şarap mahzeni gibiydi! Şimdi, küflü mektupları dahi çürümüş onlarca yazarımız, birkez kahkahayla gülmeden o kapıdan giriverdiler. İki tabur polisin ciddiyetiyle Tevfik Fikret de, bir aşağı bir yukarı, cinnetinden parça parça hırçın mısralar yapıp, geçivermiştir ordan. Hiçbir edebiyat, hiçbir yazar, böylesine ölüm sessizliğine gömülmemişti, o kapıda. Ay kadar parlak zeka taşıyan Yakup Kadri de, şık elbiseleriyle, skandallar, gürültüler ortasında kaç kez geçmiştir ordan. Şimdi, yalnız, insan dışında başka hiçbir şey yemeyenler, orda. Galatasaray lisesinin önü, Havva anamızın incir yaprağıyla kapattığı, yerimiz. Batının bizi düzmek için açtığı kapı. Soğuktan donmuş, açlıktan ölen, duygulan sona ermiş, macerası bitmiş aydınlarımızın batının sıcak yüzünü öğrendiği, yeni dünya nimetlerini, modern zevkleri öğrendiği yer ve bu muhteşem kazıkla, Süveyş'ten, Yemen Çöllerine kadar cephelerde savrulup yokolduğu yer! Galatasaray Lisesi'nin önü, sabahın onbiri. Ölüler diyarı gibi... Suratlarımız neye benziyor, bütün mesele de bu, hiçbirimiz bilmeden, bekleşiyoruz!

Ve yolun karşısında, karışık düzen içinde gazeteci ordusu, polis kadar çok. Çoğunun yüzü, kamerasından görülmüyor. Likör şerbeti gibi, küçük, tatlı gazeteci kızlar. Tiril tiril giyinmiş, incecik, pembecik tişörtler. Minicik taşlı yüzükler, gösterişli ve mafyatik gözlükler her biri manken, Galatasaray Lisesi'nin önünü defile yerine dönüştürüyor. Erkek kameramanlar köşeli alınlı, kalın kaşlı, hayatın en önemli işini yapıyormuş gibi, sıkı bir tutku ve merakla kızların yanında büyüleyici pozlar veriyorlar, Tarantino'nun film setindeyiz. Genç erkeklerin yüzleri metal renkli, neden bu çocukların suratları son model arabalara benziyor. Her biri özel okullarda birinci sınıftan itibaren 3 milyar para ödenmiş her yıllarına, hepsinin eğitim masrafını toplasak, şu küçük gazeteci ordusu bir milyar dolara patlamıştır ailelere! Patronları Karamehmet, Newyork Borsası'nda ayakta alkışlanıyor. 10 yılda 50 milyar dolar, dünya ekonomi tarihinde, eşibenzeri yok. Haber müdürleri, karşılarında iki tabur polisin tüm maaşından daha çoğunu kazanıyor, bir ayda. Fısıltıyla usul usul minicik şakalar yapıyorlar, ferahlayıcı gülümsemelerle soylu bir fedakarlığı yerine getirmenin gururunu yaşıyorlar. Başlarını gruptan koparıp dışarıya baktıklarında, soğuk bakışlarından dünyanın en güzel kokularını alıyormuşuz gibi bir göz abyorlar bizlere. Eskiden "kasıntı" derdik, şimdi "soğuk" diyoruz, böylelikle, küçümseyici, yukardan bakışlara da bir meşruiyet verip, umursamaz bakışlarını yüceltmiş oluyoruz. Boğaziçi, ODTÜ bitirmiş olmalılar, herbiri güzel bir yüze sahip. Ne çok kamera var, otuzmetre kare içinde gazetecilerin elinde yüzmilyon dolarlık techizat. Hayallerimizin kanatlarını ya da karanlığın pençesindeki ruhumuz için değil, akşam haberlerinde yaka-paça yerde sürüime görüntüsünden birkaç saniye, çoğu görüntü çöpe atılmak için. Hayalleri de var, bu görüntüler dünyaca ünlü ajanslara satılabilir, içlerinden afişlere girecek güzellikte, ödül alacak bir yerde sürüime görüntüsü yakalayabilenler dünyanın en şanslı gazetecileri. Sakalı henüz bitmemiş gencecik gazeteci çocuk, bir topçu teğmeni gibi ortalığı kolaçan ediyor. Yanaklan, dudaklan, genç erkeğin, beyaz, kırmızı şarap gibi. Telaştanmak ya da düşünceli durmak yakışmıyor gözlerine. Gencecik yaşında seri katiller gibi soğukluğu şu gözü körolasıca soylu gazetecilik mesleği için edinmiş, onlarca insan öldürülse de, kalbi hiç hızla çarpmıyor. Onursuzluk, utanmazlık, hiçbiri değil, "gazetecilik", yapay kaygılarl Küstah ve pişmanlık dahi değil, haber müdürleri işe götüre-getüre kusursuz bir ciddiyet, ne sinirleri, ne ahlaki kompleksleri var. İnsan bu denli genç yaşta cömertçe yoketmemeli, duygusallığını, coşkularını, iyi bir maaşla hayatın yükü azaltılmaz. Şimdi burada, dokunuversem şu kamerasız diğer omzuna: "Başka mevsimlerin de olacak senin, henüz yirmibeş'ine varmadan bütün dürüstlüğünüzü çürütmeyin, kalbinizdeki ateşlen bir maaşla satmayın! Manbıldı ol, ellili yaşlarına da bir küçük ahlak, bir küçük sevinç saklayın...

Gazeteciler, polisler karşılıklı, kahramanca bir gururla neyi bekliyorlar? Ah gazeteci kızlar, ufak-tefek güzellik şeytanları gibi. Şu minicik göğüslerine girip, uyuyuversem. Ne güzel şeyler, cansız yığılıvereceğim sokağa.

Müthiş çirkin bir bağırb, sessizliği dağıtıverdi! Herkes o yere koşuyor, herkes birbirini çiğneyerek, o yöne atılıyor, nihayet sahaya top girmişti ve bu bir Amerika futboluydu! Sanki yeraltından kara kuyruklu bir yaratık çıkmış gibi. 16-17 yaşlarında komik kadar küçük bir kız, "tutsaklara özgürlük, F Tipi'ne Hayır" diye bağırıyor! Tüm gazeteciler, polisler kişneyerek üstüne atıldı! Kabotaj Bayramı'nda denize ördek atılır, herkes çulfanır ördeğe. Kızın sesini duymuştum, duvara sürtünen cam parçası gibi cızırtılı, çirkin bir ses. Lağımdan çıkıp kanal kapağına sıkışmış farenin yüzü gibi küçük, tiksinti veren bir çirkinlikte yüzü. Domates kasası tahtalarından iki bacaklı Akrep kuyruğu gibi kan kırmızı kaş, göz. Yanında birazcık daha toparlak, miyavlamaya dahi takati kalmamış dişsiz bir kedi gibi bir kız daha! Sulu bir domatesi dahi parçalayamaz, ama sokağı ayağa kaldırdı. Miğferli, demir zırhlı, çelik dikenli on tane polis üstüne bindi kızların! Kolunu kavrayıp ters çevirdiler. Sırf bu kolunu kırıp, ense köküne eliyle bastırma becerisini edinebilmek için kaç yıllar boyu defalarca çalıştılar, ama kızcağızın iki kolu var, iki polise iş düşüyor, diğer onlarcası, onlar da boşluklardan demir ökçeli tekmeler fırlatıyor! Tarihin, tüm çağların, tüm dinlerin, kutsal devletimizi bölen şeytan yakalanmıştı işte. Tekme-tokat, itiş-kakış şöleni, erkek değil bunlar, tuhaf yaratıklar, taşakları öterinden asılı ve organını kuyruk gibi sallayıp, çivili ayakkabısının tabanıyla suratının taa ortasına yerleştiriyor tekmeyi... Üç metre ötedeki minibüsün içine, sanki fil taşıyormuşlar gibi, ayıla-bayıla, öfüre-savura, kıra-parçalaya kızcağızı uçan tekmeler eşliğinde götürüyorlar! Kızcağız dediğimiz, patlıcanın yanmış, kızarmış ucu gibi birşey, uçtu mu, alev mi aldı, köşeli, eklemli, dehşetli ayaklar, bacaklar, tekmeler, eşliğinde minibüse tıkıştırıldı! Bugünlerde, Tann'nın kudretini de aşmış devletin bu çelikten göğsü, yüreği kaymak bağladı! Sokak taşının üstünde

Devamı 18. sayfada

SELÇUK ERDEM
selcukerdem@leman.com.tr

•www.sinek.com adresindeyim, hepinizi beklerim...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

23-24 Ağustos'ta Nizip Antep Fıstığı Festivali... Hiç sarmı Antep fıstığı muhteviyatı itibariyle e vitamini içerir.. Cilde iyi gelir, hücreleri yeniler, geri kalan vitaminler de

17. Sayfadan devam

Kaşarlı Tost

kara bir böcek lekesi gibi birkaç damla kan sızmış, kulak memesi kadar küçük yüzlü kızın neresinde saklıymış... Polisler tekrar eski tabur kıtası vaziyetine, gazeteciler düşen kameraman arkadaşlarını kaldırmaya, herkes, üst başlarının tozunu alıp, gülerek, bu üç-dört dakika sürmeyen büyük macerayı ağızlarına doldurup şapırdata şapırdata konuşmaya başladılar!

Cephe gerisine toplanmış küçük, seyirci kalabalığın üniforması daha korkunçtu; katı, donmuş bakışlarıyla eğlenceli birkaç sahne daha seyredebilmek için yüksekçe bir yer anyorlardı kendilerine. Bir adam, gösterici kız tekme-tokat götürülürken, "kızım bir işe girsen çalışsan, teröristlerle ne işin var" diye söylendi, Vedat, sinirle adama dönüp, "mastürbasyon salonunda mı iş bulsun" diye çıkıştı... Kameraman çocuk, mutlulukla zafer işareti yapıyor arkadaşına, "aldım, aldım", "çektim, çektim", diğeri, hayıflanıyor "kaçırdım..."... Kunta Kinte (Kökler) filminde kölelikten kurtulmaya çalışan zenciler yakalandığında nasıl dövülürdü? Roma'da aslanların önüne parçalanması için insanlar nasıl atılırdı? Şiddet daha da mistikleşip derinleşiyor, artık aslanların önüne birileri değil, gönlü atılıyorlar! Ama seyirciler aynı seyirci, trübünler aynı trübün, macera aynı macera! Kürek mahkumları ya o kürekle dövülür ya da o küreği kaptanın istediği hızla ölünceye dek çevirirler!

Burada ne işimiz var? Vedat'la kahvaltı yapmak için çıkmıştık, gösterinin ortasına düştük. "Ayak altında çiğnenmeyeceğiz" dedi Vedat, "hemen bir dükkana girelim", hızla "girelim... girelim" dedim, çünkü Vedat'ın engelleyemediğim küfürlerini kazara polis şefi duyar, ödüm kopuyor. Gözlerimiz dışarda, kendimizi bir kafeye attık. Dışarda sessiz bekleyiş sürüyor, gazeteciler-polisler karşılıklı konuşlanmış ölümcül bir tören! Kafede bir güzel esmer kız, garson. Vedat: "Güzel olduğu için iş bulmuş, yoksa minibüse tıkıştırılan kızlarla aynı mahallede oturuyor.." "polisler de aynı mahallede" dedim, Vedat gülerek, dışarıdaki sertliği yumuşattı: "Ulan hemşeri hemşeriye yapar mı?"... Garson kız, uzun saçlı, simsiyah, şarkı gibi. Daha oturmadan yerime, içimi yaktı. İşte İstanbul burası, içime aktı! Alıp mehtaba mı çıksam. Yüzyıllar boyu divan şairlerinin aradığı kız bu mu, bu kızlar ölünce görmüyorlar, Aşiyan tepesine ağaç diye yeniden dikiyorlar. Kızın dudakları, göğüsleri, kalçaları, görülmemiş boşluk. Esmer garson kız, usulca: "Ne alırsınız" dedi, azgın yerlerim cayırdaştı! Hazır depreşmişken, pavyondaki mutedhhit adamlar gibi, şapşal orospulara "kızım gel sana arabalar, evler alayım, seni tatillere Korsikalar'a götüreyim" diye bağırasım geliyor. Ağzıma acı bir sıvı doldu. Bir güzel kız, bir bakışıyla bizi neden maskara ediverir. Hay içimde durmaksızın kadın omuzu, gerdanı ısıran sapık eline sıçıyım. Hay tükenmek bilmeden tüm kadınları gözden geçiren bakışlarıma sıçıyım. Su gibi kız. Bir bakışıyla ruhumu soyup acı soğana çevirdi. Sahte bir nezaketle, mesafeli duruyor, "siz boktan adamlarsınız, sizinle işim olmaz" der gibi. İçimde dalga sesleri, kamçı gibi dövüyor sahili. Ya öyle durma, ya o kartal gagası kaşlarının bıçaksı ucundan, incecik, pembecik bir ısırık ver. Vatan olası. Sen vatan olsan esmer kız. Şu gösterici kızları minibüse kadar bile taşımam, senin için oracıkta presten geçirir, sucuk yaparım. Sen tarla olsan... Eski zamanlardaki gibi güneş sabahları doğsa, akşama kadar yorulsak, gece yanları hep birlikte bölüşsek, erkekler, kadınlar, toplaşsak, göğsümüz aşkın özsuyuyla, pınar gibi doluverse. Parmakları su kelebekleri gibi. Elimde değil, içimdeki sapık birden dokunacak kıza. Ah Tanrım bu çocuğu nerden tutuyorsun, tuttuğun yere kılıçlarını sokuyorsun. Dışarıda yeniden bağırtılar, çığlıklar yükseldi, rüya bitiverdi.

Vedat, garson kız hışımla kapıya koştu. Gazeteciler, polisler saç saça. Eller, kollar... Kalabalığa değil, camdan, bir tek polis şefini takip ediyor gözlerim. Hem eskrimci, hem tekvandocu, hem boksör hem de hakem gibi orta yerde çok çalışıyor, uçan kol-bacakların arasında dört dönüyor. Vedat, otomatiğe bağlanmış gibi "Allah belanızı versin, Allah belanızı versin..." Sus, diyorum Vedat'a, başka türlü otomatiğe bağlanıyor. "Ne bu yaaa, ne bu yaaa, ne bu yaaa..."

Masada kalakaldım, bağırışların cıyıklarının cinneti dayanılır gibi değil. Açtım tostun içini, erimiş kaşar. Garson kız ağlamaklı, gösterici kızı değil, sanki onu dövüyorlarmış gibi, elinin tersiyle diğer avucuna vurup, "Of, of, of..." kaç tane tekme atıldı, esmer kızın of'larını sayarak çıkartıyorum. Tatlı, siyah ballanmış erik gibi kız, şimdi, ağzına bok bulaşmış gibi, öğreniyor,kanlı basurlu küfürler ediyor... Of, of... annemin of'larına benziyor... Kaşarı parmaklarımla çekip uzatıyorum, uzuyor kaşar... Kardeşlerim, kaşar uzuyor! Elime yapışıyor kaşar! Kardeşlerim, kaşar elime yapışıyor!

İyi bir kaşar peynirinin rengi sarı olmalı, düz, pürüzsüz, kıvamı ne çok sert, ne yumuşak... Yendiği zaman ağızda kolay dağılabilmeli, hafif, yakıcı bir lezzeti olmalı. Kaşar peyniri yapılış tarzı ve saklama şartlarına göre kalın, küflü kabuğu olur. O kabuğu dişlerimle sıyırırdım. Bazen yüz gram kaşar alırsın, hepsi kabuk olur, annem, "oğlum yine seni kandırmış, bunun hepsi kabuk"... Annem de bir of ki, of, aptal yüzüme bakıp, bir kaşar almayı beceremiyorsun... Kaşarın o sert kabuğunu yemek, çocukken ne lezzetli şeydi, of ki of... Eskiden kaşar ustaları dahi vardı, Trabzon'da...Kaşar kelimesi museviceymiş. Yemesine haham tarafından müsaade edilen herşeye kaşar deniyormuş, ama, bu kefirmeyi peynir yerine yanlış kullanıyorlarmış... Bulgarlar bizim kaşara, "kaşkaval" der. Çekip uzattığım kaşarın üstüne bir küçük kara böcek konuverdi, yoksa hep orda mıydı, tırnaklarımla almak istedim, olmadı, yapışmış peynire, peynirle tek gövde olup ölmüş. Böceğe yakından bakıyorum...

Minik kara böcek bir büyük fareye benziyor, sivri, kıllı bir ağız, uzun, kuvvetli bıyıklar, iri, büyük koyu siyah gözler, ön ayakları dört parmak, boğumlu, alt, üst çenesinde azı dişi. Fare bir gece hayvanı... Yeşil otlar da yermişler ama, evin mutfağına, kilere mutlaka bir delik açar! Dünyada düşmanı en fazla hayvandır. Ancak, insana en çabuk alışan hayvan fare. Haşerbruz ezberler, artık sizden korkmaz! Farelerle birlikte şehirlerde yüzlerce yıldır birlikte yaşıyoruz, ne çok nefret ettik onlardan yine gitmediler. Bu kadar leşlerini çıkarttığımız, tüm halk, tüm devlet, tüm ahali birlik-beraber olup dövdüğümüz başka hayvan olmadı, yine de vazgeçmediler. İstedikleri ne ki, şu mutlağa giden yolu öğrenebilmek. Asırlar geçti, o mutlağa giden yolu hala azı dişleriyle kemirerek sert betonları kırarak açmak istiyorlar, hiçbir teknoloji geliştirmediler. Bizi sevmeselerdi, bu kadar ölüme rağmen, bu kadar katliamımıza rağmen, çoktan çekip giderlerdi! Anladım ki, insanoğlunu, en çok fareler seviyor, çünkü, insanlıktan çıktığımız o leşlerini çıkarttığımız anda dalli, yakamızı bırakmıyorlar!...

Esmer, garson kız, başında bitti: "Yemeyecekseniz, aliyim tostu!".. Tırnaklarımla kurumuş kaşarın üstünde izler bırakıyorum, fare ayağı izleri... Dışarda sesler kesildi.. Vedat, "hesabı verelim, kalkalım".. Hesap tabağı önümüze kondu... Vedat, eylem koyar gibi yüklü bir bahşiş bıraktı. "Ne bu Vedat, pavyon hesabı gibi!".. Suçlu bir sessizlikle Beyoğlu'nun arka sokaklarına daldık, Vedat'ı sıkıştırıyorum, "Bak Vedat, genç bir kıza bu kadar bahşiş verilmez, pavyon kansı hesabı"... Vedat, otomatiğe takılmış gibi "dur be ağbi yaa, dur be ağbi yaaa"..

Rüzgar bizden önce geçti sokağı, bir türkünün bir mısrası üst katların birinden düşüverdi önümüze... "kalenin dibinde bir taş olaydım"... Zınk gibi kalıverdik. Bu ne yaa Vedat, Kalenin dibinde taş... Bunu kim yazmış, bunu kim söylemiş... KALENİN DİBİNDE BİR TAŞ OLAYDIM...

nihatg@leman.com.tr.

Aksamsetasi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Selam

Bu akşam caddelerde avare gezerken çok işlek iki caddenin kavşağına yaklaştığımda; karşımdan gelen araç caddeye dik çıkan bisikletli bir kız çocuğuna hızla yaklaşıyordu. Kız araca değil, diğer tarafa bakıyordu. Araç fazla hızlı olmamasına rağmen yavaşlamak yerine sellektör yaptı. üÜçüncü veya dördüncü sellektöründe ben bilinçsizce kıza doğru koşmaya başladım. Araba kıza çarpacaktı.

Ve çarptı. Kızı birkaç metre uzağa fırlattı. Çok yakın olduğumdan hemen kızın başına gittim. Bisikletini ileri attım. Panik halindeki şoförü kızın başından uzaklaştırdım ve etrafa doluşmaya başlayan insanlara cep telefonu ile ambulans çağırmalan için bağırdım. Hatırladığım kadarıyla birkaç kez de küfür ettim.

Hiç birimiz kıza dokunmadık. Dokunsam ne yapacağımı da bilmiyorum. Ağız ve burnundan kan gelmeye başladı. Ne yapacağımızı bilmiyoruz. 10-12 yaşında bir kız çocuğu gözümüzün önünde gidiyor.

Yoldan geçen bir arabayı durdurup, kazayı yapan şoför ve ben kızı kucaklayıp arabanın arka koltuğuna yatırdık. Titriyordu. Gelip geçen ani titremeler. Hastaneye gönderildi.

Geride şoföre köpükler saçarak bağıran bir kalabalık, camı kırılmış bir araba, yerde biraz kan ve yanında kırık külahta yarım kalmış bir dondurma.

Hemen oradan uzaklaşmak istedim. Hızla ilerledim. Biraz sonra arkama baktım, kalabalığı görmek için. O an başka birşey dikkatimi çekti. Kavşaktaki trafik ışıkları çalışmıyordu.

Altı şeritli bir bulvar, bunu kesen dört şeritli bulvar ve bunların kesişim noktasında trafik ışıkları çalışmıyordu. Eskişehir'i bilenler bilir; Hasan Polatkan'ı Kütahya caddesine bağlayan koca cadde üzerindeki tek trafik ışıkları. Çevrede binlerce ev.

Evet; şoför suçlu. Hızlı geldi, yavaşlamadı. Kız suçlu. Etrafına bakmadı. Caddeye fırladı. Ben suçluyum. İlkyardımı öğrenmeden üniversite bitirdim. Orada aciz bakındım. Üçümüz de bu akşam cezamızı çektik. Umarım kıza birşey olmamıştır.

Peki o trafik ışıklarını söndüren-ler; o ışıklarla kaç ailenin de ışıklarını söndürdüklerini biliyorlar mı?

Ve onların cezasını hep Allah'tan mı bekleyeceğiz?

Tayfirik

Çıck Çıck Çıck Yazık Yazık!

Ne yapmaya çalışılıyor anlayamıyorum ama (anlıyorum) bir şeylerle, bir şeylerin üstünün kapatılmaya çalışıldığının farkındayım.

Bir ülkenin geleceği biz gençler en verimli çağımızda testlerden kafamızı kaldıramıyoruz. Sesimizi duyuramıyor, şikayetlerimizi dile getirebildiğimizde, yani sesimizi bir şekilde duyurabildiğimizde bu sefer de "asi" deyip içeri tıkıyorlar yani susturduklarını sanıyorlar. Bilemiyorlar ki içerde eskisinden de güçlü bir başkaldırış ve asiliğin peydahlandığını. İçerideki aydınlanmız adına, dışarıdaki maskelilere teşekkürlerimi bir borç biliyorum. Aydınlarımız içerinde daha çok düşünme fırsatı buluyorlar ve maskeli ülkemizi her fırsatta bozuk para gibi harcayan insanlar, unutmayın ki onlar oradan sağ sağlım mutlaka ki çıkacaklar ve sizler işte o zaman kaçacak delik bulamayacaksınız. Bir zamanlar bir hiç uğruna ülkenizi üç-beş kuruşa satbğınız insanlar sizleri kapıdan kovacaklar.

Anlayamıyorum insanlan. Sadece insanlar olsa iyi ne olduğu belirsiz insanlıktan evrim geçirmiş varlıkları hiç anlayamıyorum. Bir Bakan'ın (sadece bakanın) yükseklik kompleksine girmiş olmasına şaşırıyorum. Sen ki sadece bir bakansın, senin bırak yükseklik kompleksini, aşağılık kompleksin bile olamaz. Sen kendini halkla eşit göreceksin ki ülkeye kazanç sağlayasın. Neymiş bakan "kapılarda karşılanmalı, en baş köşeye oturtulmalıymış" N'olıuyonuz kardeşim, nedir bu kibirli tutumlarınız, bakan mısın, herneyseniz, haddinizi aşmayın, eğer ki benim sana saygı göstermem gerekiyorsa bunu senin bulunduğun konum için yapmam, içimden geliyorsa yapanm. Eğer ki ille de saygı diyorsanız, bunu haketmiş olmanız gerekmez mi? Memleketin kocaman kocaman sorunları dururken, onları çözmek için kafanı yorman gerekirken takmışsın saygıya. Saygı saygı saygı, tükürmüşüm zorla yaptırılan saygının içine. Fesüpanallah insanı dinden imandan çıkanr böylelen. Ömrümde hiç bu kadar sinirlendiğimi hatırlamıyorum. Ulan şeytan diyor tüm mecllisteki kompleks maskeli yaratıkları haketmedikleri yüce, kutsal yerden indir, hapishanedeki aydınlarımızı ve üniversiteli hayata pembe gözlüklerle bakan ama diğerleri gibi boş bakmayan gençlerimizi yerleştir. Ah ulan ah öyle bir yetkim olacaktı ki durur muydum?..

Aydınlarımı, hapishaneler dedim de aklıma F Tipi cezaevleri geldi. Başka bir deyişle savunma mekanizmamızın elimizden alınması. Yani bizde siyasi mahkumlar bir arada kalırlar. Ama F tipi cezaevleriyle bu da olmayacak. sekiz metrekarelik bir hapishane. Sabah kalktığında günaydın diyebileceğin, derdini anlatabiteceğin, siyasi tartışmalara girebileceğin kimsen yok in cin top oynuyor. F tipi cezaevinde niçin sadece siyasi suçlular kalıyor? Aydınlarımız tek başına düşünemeyecekler mi? Ah cücük beyinliler ah yine teşekkür ediyorum sizlere. Bu gidişle biz halkta, daha çok biz gençlerde sabır diye birşey bırakmayacaksınız. O zaman işte o zaman bütün aptalca planlarınız suya düşecek. Yapımını tamamladığınız cezaevlerini ya siz yıkın, ya da biz yapacağımızı biliniz. Ama çok beğenip de yıkmaya kıyamıyorsanız o başka. O zaman siz geçer oturursunuz orada.

Halkı bir süre daha hafife almaya devam ederseniz olacaklardan kimse sorumlu değildir. Kimse de sabır kalmadı. herkes burnundan soluyor. Kaldırın, yıkın, yakın şu F Tipi cezaevlerini. F Tipsiz cezaevi olmadan...

Songül Doğan - Adana

Bok Kokar Memleketim

Memleketimizde bir garip rüzgar esiyor. Bu rüzgar bazen insanları mapushanelere, bazen iplere geçirir. Öyle ki vatandaşlarımız bu asılan insanlara bir garip gözle bakar. Halbuki o asılan insanlar, asılmayan ama berbat bir yaşantı içinde olan insanlar için asılmıştılar. Bir gecenin ıssız karanlığında, boğazlanarak öldürülen bu insanların elbette bizim gibi yaşama hevesleri duyguları güzel düşünceleri vardı. Ama onlar bizim gibi pısırık değildiler. Yaşarken kendilerinden çok onlarla beraber yaşayan halk için uğraş veriyordular. Onlar bizim gibi sistemi beğenmeyip ama sistemin bütün nimetlerinden faydalanan insanlar gibi değildiler. Bizler ise bunca olumsuz şartlarda yaşamamıza rağmen, bunca sıkıntıları çekmemize rağmen, halen daha bu asılan insanlara bir garip gözle sokarız. Sanki o insanlar bu vatanın içinde büyüyen, bizimle yaşayan, bizimle nefes alan insanlar değil miydiler?

Bizler okumuş olduğumuz Leman Dergisi'ne yazı göndermekle kendimizi bir bok zannediyoruz. Bazense isimler yazılmıyor. Yaşamdan hayattan herşeyden korkuyoruz. O insanlar 1972 yılının bir gecesinde asılmaya giderken korkulan hiç yoktu. Sırf bize ibret olsun diye kendilerini astırmadılar. Kendi kendilerini astılar. Ölürken de herşeyi ama bildikleri herşeyi bağıra bağıra öldüler. Solcu bir insan olmamama rağmen, bu insanların önünde bin defa eğilmek istiyorum. En az sizin duyduğunuz saygı kadar ben de o insanlara saygı duyuyorum.

Bok kokar memleketim, gül bahçelerinin içinde. Koklayamayız güzelliklerı, hissedemeyiz gerçekleri. Umudu bekleriz boşa, ama hep bekleriz birşeyleri.

Bu memlekette hep yalan söyleyenleri sevdik. Aksini kim söyleyebilir. Eğer yalan söyleyenleri sevmeseydik altı defa gidip yedi defa gelinebilir miydi? 75 yıldır hep aynı senaryoları görür müydük. Okula giderken tankların sesinin korkusuyla sağa sola kaçışır mıydık, gözümüzün içine baka baka yalan söyleyenleri bir defa ama yine de her defa adam yerine koyup Ankara'ya oturmaya gönderir miydik?

Gerçekleri, sıkıntılardan, yaşam zorluklarından göremeyecek kadar yaşlanmış büyüklerimizin yüzündeki çizgilerden de mi anlamıyoruz? Köylü diye yutturulduk, seçimden seçime sırtımızı sıvazladılar. Mahsule fiyata gelince bir kaç kişiye sebep onca emeğimizi harcadılar. Önceden saf köylüydük şimdi ise ne olduğumuz belli değil. Herşey ama herşey kötüye gidiyor.

Bizler köylüyü seveni sevemedik. Vatan haini diye yutturdular bize köylüyü sevenleri. Onlar bizim için asıldılar birkaç kişi yanyana. Bizi de düşman ettirdiler bu insanlara. Toprağın altındaki ölülerden korkacak kadar basitleştirdiler bizi. Meğersem bizi yalanları hergün gözümüzün içine bakanlar söylermiş.

Şerefiyle ölen şerefli insanlar için, ömrümün kalan kısımlarını, şerefli yaşamak umuduyla hoşçakalın. Şerefiyle ölen Deniz GEZMİŞ Yusuf ARSLAN, Hüseyin İNAN'a saygılarımla...

Soysal Selçuk / İst.

Can Baba Ölümünün 1. Yılında **"Can Şenliği 2000"** adı altında Datça'da 18 Ağustos-21 Ağustos arası çeşitli sanatsal etkinliklerle anılacak. Dergimiz Öküz'de **'Candan Saylalar'** ile etkinliğe katılacak... 18 Ağustos 2000 Cuma 20:00 **"Can Karikatürleri"** Leman-Öküz yazar-çizerleri... Düzenleyen: Metin Üstündağ...

LeMan TİŞÖRTLERİ

Tuncay Akgün

arka

ön

ön

ön

arka

T-SHIRT 4.500.000 TL.

KAVLU 6.000.000 TL.

RENKLER:

- ☐ Mor
- ☐ Açık Kahve
- ☐ Ekru
- ☐ Koyu Yeşil
- ☐ Lacivert
- ☐ Saks Mavisi
- ☐ Fıstık Yeşili
- ☐ Bordo

KOD:

- ☐ LT 1
- ☐ LT 4
- ☐ LT 2
- ☐ LT 5
- ☐ LT 3
- ☐ LT 7

BEDEN:

- ☐ Small
- ☐ Medyum
- ☐ Large
- ☐ X Large

Adı: .....
Soyadı: .....
Ürünün Gideceği Ev - İş Adresi: .....
.....
.....
İl: .....
İlçe: ..... Tel: .....
Fax: ..... E-mail: .....

Şerafettin T-shirtlerinde fıstık yeşili hariç diğer renkleri bulundurmaktadır. Diğer ürünlerimizde ise yukarıda belirtilen renklerin hepsi mevcuttur. (Posta ücreti fiyata dahildir)

L.M.Basın Yayın Ltd.Şti. Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 1100384-7Önemli Not: Doldurduğunuz ürün isteme formunu ve banka dekontunu (0212) 245 38 06 Numaraya Faksiayınız. Ayrıntılı Bilgi İçin Tel. 0212 - 292 95 65 (4 Hat) Nolu telefonlardan Hülya Taşoğlu'na başvurabilirsiniz.

LeMan Sayı: 458 19 AĞUSTOS 2000 CUMARTESİ HAFTADA BİR YAYINLANIR

● Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr) ● Tel: 292 95 65 (4 Hatt) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkak Matbaası ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: Istiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst. LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet sitesinde kullanılamaz, kopya edilemez.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi , https://rantey.org

GLADYATÖRLER

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

SEZARIMI SEZARIMI SALDIR SALDIR SEZARIMI

MÜSABAKALAR BAŞLASIN!

GELİYOR! GELİYOR! GLADYATÖR GELİYOR!

HEYYYOOOO!

CLİNK! CLİNK!

VAAAAY?!..

NE SANDIN OĞLUM?!

NE DİYOSUN LAN SEN?!

NE DİYOSUN OĞLUM LAN SEN?!

HAAHHA!

Hİ Hİİ Hİ!..

HIŞ ALO UYUMAYIN! NE YAPIYORUZ BUNU?!

ÖLDÜRÜYORUZ GÜZELİM!.

EYYOOOO!

EYO!..

BOZMA MORALİNİİİ!.

ÖLDÜR ÖLDÜR DE NEREYE KADAR ÖLDÜR ABİ?!

BOZMA MORALİNİ YARIN YİNE MAÇIN VAR!.

BAŞLASIN GÜZELİM!

EYO!. EYO!.

ÖLDÜR YAVRUM!

HEYDOOOO HEY

BAŞLASIN!

OYEEE! HEYOO!

ÖLDÜRRR!.

HEYOOUU!

HEYDOOO!

... ÖLDÜR ÖLDÜR DE...

BİZİM RAKİP YOK ORTALIKTA!

HAKKATEN NEREDE LAN BU?!

BURDAYIM ALOOOO

NOOLDU?! BEĞENEMEDİN Mİ KOÇ?!

FAKAT BU NASIL BİŞEY YA?!

BİŞEY DEMİYO Kİ HERİF.. DESE ANLIYCAM!..

HAYIR OYUN DİYORUM OYNAMIYO, MAÇ DİYORUM ARENAYA ÇIKMIYO, ANLAMADIM Kİ BEN BUNU?!.

SON

Ahmet Yılmaz Sundu

Ahu, Caner, Yasemin, Berfi, Talha, Murat, Hasan, Süleyman, Oğuzhan ve Tırmık'a teşekkürler...

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://ranter.org

459

26 Ağustos 2000 Cumartesi-Sayı:2000/35 · 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Tarım Bakanı Ahırları Denetlerken İnekleri Kaldırmak İçin Su Sıkıldı

Tarım Bakanı Hüsnü Ziya Gökalp, bir mezbaha açılışı yaparken, tören yerinin yanındaki Ağıl'ı gezmek istedi. Bakanı karşılamak yerine yerlerde yayılan inekler, üzerlerine tazyikli su sıkılarak kaldırıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

PANTOON

METİN FİDAN

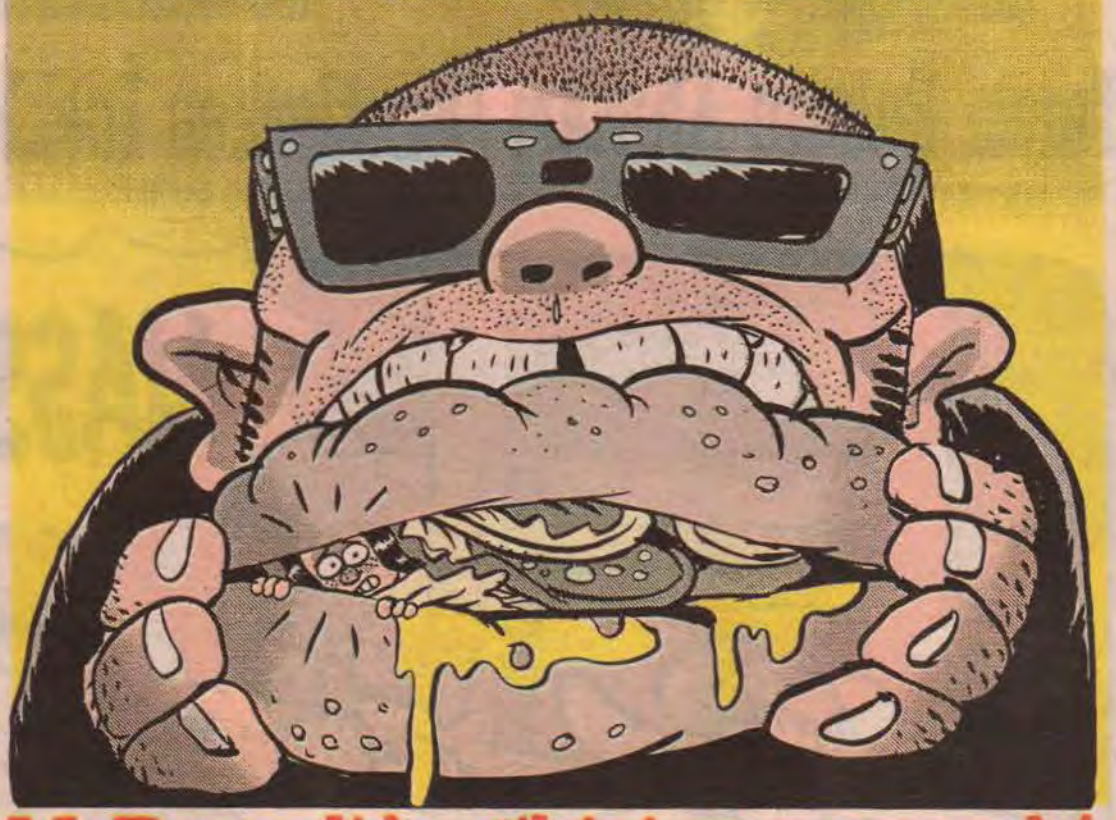

Mendil Satan 10 Yaşındaki Leyla Alkış'ı McDonald's'da derin dondurucuya kapattılar

HÖST FOOD DEVİ McDomald's'tan KIDS MENÜ LEYLABURGER

McDomalt's gibisi yooooooook!

Öteki Türkiye beriki Türkiye derken yoksulların "sürek avı" günleri de başladı. Latin Amerika'da, Kolombiya, Brezilya'da sokak çocuklarının safariye çıkan gibi av tüfekleriyle toplu halde katledildikleri yalan zamanları biliyoruz. Yüksek enflasyon, aşırı yoksullaşma, sınıfsal uçurumlar bu ülkelerin karakteriydi... Türkiye bu tünele şimdi giriyor... Bizim 'Beko'lu kapağa göre yoksulluğun insanın başına getirebileceği çok daha vahşi, barbar bir vakayla karşı karşıyayız.. Leyla Alkış 10 yaşında, 5. sınıfa geçmiş, karnesinde hep teşekkür getiriyor ama yoksul... Okul masraflarını mendil satarak çıkarmaya çalışıyor. Anlayacağınız sayıları 10.000'lerce olan ve sokaklarda mendil satan çocuklardan biri o... Hani şu köyleri yakıldığı için İstanbul'a, büyük kentlere göçmek zorunda kalan ailelerin gelişinden sonra patlayan mendilci çocuk vakası... Hepimiz hergün tanık oluyoruz... Biliyoruz... Hayatımızın bir parçası oldular... Leyla'nın Beylikdüzü Mc Donalt's'ta mendil satmaya çalışıyor. Buradaki görevliler binbir kültür, hakaret, dayak bunu tutuyorlar. Derin dondurucuya (deep freeze) kapatıyorlar.. İğrenç, pis kokulu, etlerin köftelerin arasında eksi 7 derecede saatlerce tutuyorlar. 16 yaşındaki amcası Lokman olayı farkediyor.. Müşterilerin de yardımıyla Leyla'cığı çıkarıyorlar.. Kendisini kaybetmiş, tir tir titrerken ve gözyaşları donmuş halde.. Meğer bunlar Lokman'cıkı da defalarca dayak-işkence buraya kapatmışlar. Oradan bilirmiş Lokman.. Ne ikiyüzlülük, ne paradoks değil mi.. O Mc Donald's ki çocuklara, köftesinin tadına alıştırmak için envayi çeşit oyuncak veriyor kids menülerinde.. Belli başlı her Mc Donald's'ın önünde bir çocuk oyun parkı vardır. Yiyecek sektöründe dünyanın en başındakilerde gelir. Babasının hayrına değil köftesinin daha daha çok satmanın hayrına. Lezzetini 2 yaşından itibaren daha bebekken çocukların bilinçaltına oyuncak ve hediyelerle zerkeden bu dünya devi kuruluş için ne büyük paradoks... Böyle bir kuruluşun başına ancak böylesi gelir... Böyle bir ülkede bir minicik pırıl pırıl çocuğun başına böylesi.. Ahh... O onbinlerce çocuğun ahı varken bu ülkede enflasyon düşer, ülke kalkınır, müreffeh olur mu sanıyorsunuz... O 'AH' varken...

T.A.

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

Hayali İhracaat yoluyla götürülenlerin sayısı geçen yıllara oranla hızla arttı. Soygun katrilyon sınırını aştı..

Çay kaşığıyla evleri soyan 40 kişilik hırsız çetesi yakalandı

Sokak çocuklarından kağıt mendil, ciklet alanlara üç aydan altı aya kadar hapis cezası verilebilecek...

Cumhuriyet gazetesi yazarı Aydın Engin'e "Tırmık" isimli köşesinde, F tipi cezaevine karşı yazdığı iki yazıdan, Adalet Bakanlığı'nın suç duyurusu üzerine dava açıldı. Aynı Bakanlığa bağlı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü Ali Suat Ertosun ise dava açılmadan önce Basın İlan Kurumu'nu arayarak Cumhuriyet Gazetesi'ne verilen ilanların kesilmesini istedi...

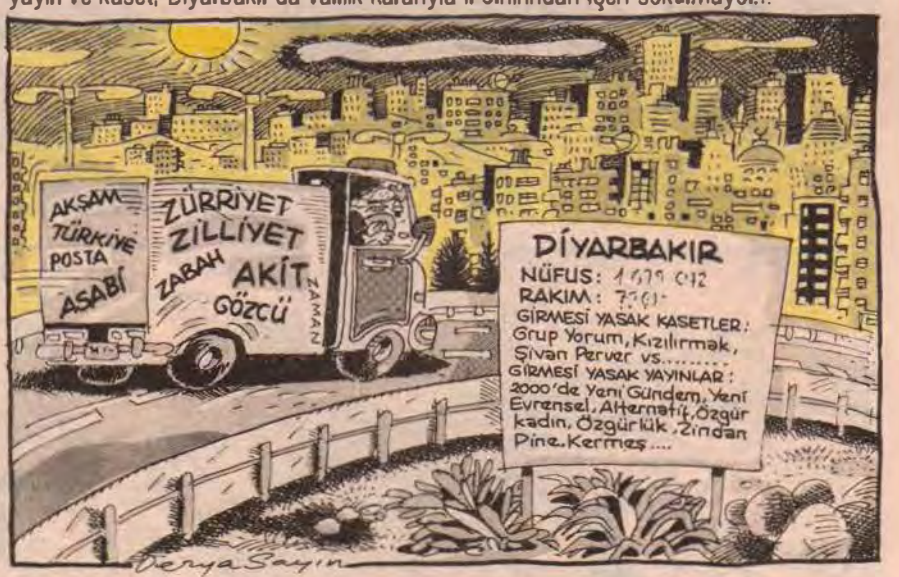
Diyarbakır'da toz kaldıran kamyonun şoförü Mahmut Bayram'a güvenlik güçleri tarafından bayılana kadar dayak atıldığı iddia edildi...

Datça Belediyesi'nin geleneksel Badem Festivali'nin ismini Can Yücel'in anısına "Can Şenliği 2000" olarak değiştirilmesine MHP'den tepki geldi...

Diyarbakır yasaklar kenti oldu... Türkiye'nin pek çok bölgesinde serbestçe satılan 242 yayın ve kaset, Diyarbakır'da valilik kararıyla il sınırından içeri sokulmuyor...

FAY HATTI kapır-kapır, kapır-kapır.. bir dur artık beeaah! **McDOMALT's** globalizmin dayak sesleri..çüşburgerler **BODRUM** bir zamanlar aşık olmuştuk, ama şimdi üşkünür olduk! **TARIM BAKANI** ahır disiplincisi..türkiye bu tadı seviyor! **VİLİDAMİR POTİN** çarlık vijdanlı.. **LORD AHMET** bir sen eksiktin, höst geldin **POKEMON FURYASI** bu da geçer **ORAL ÇELİK** sünnet kamberi., hangi taşı kaldırsan altından çıkar **MAHSUN GIRMIZIGIL** kusturdun kusturdun kusturdun artık **İBO ve EŞRAFI** bööööööaaaaaaah! **İSMAİL TÜKÜRÜT** eeeeeeeeaaaaaaah!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ

tripanazomigabiyetsizler

açık büfe

met üst

neden çok içiyorsun dostum?

- **neden çok içiyorsun dostum?**
- yalnızlıktan, sıkıntıdan, korkudan!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- içmiyorum, can baba'yla e-mail'leşiyorum!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- alışkanlıktan, ruh kamaşmasından!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- içimdeki ince saz kırıldı da!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- 'içmeyip de ne yapacaksın!'
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- bak bu soruya da iyi içilir ha!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- en iyi yaptığım iş bu da ondan!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- unutmayı da unutmak için!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- baba mesleği, sürdürüyoruz işte!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- 'içmezsem su kaynatıyorum yaşarken!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- derdim bol dünyaya karşı!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- bir içki ısmarla da söyliyim!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- içiyorum, o halde varım; çünkü!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- aşk yüzünden başlamıştım. memleketin hâli'ne terfi ettim!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- ertesi günkü mahmurluğumu çok sevdiğim için!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- 'bir cevap buldun mu sorularaa!'
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- 'iç' mimarım da ben, staj görüyorum!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- aklımı yüreğimi akort etmek için!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- içki decoder oluyor hayatla arama!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- bazı insanlar hiç içmiyor da ondan!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- kim kimi içiyor belli değil aslında!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- 'anlatsam duyar mısın mısralarımda!'
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- sana giren çıkan ne ki dost!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- kim içiyor, ben 'tekel tadım şefi'yim!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- kaderimle bir senkron tutturamadım!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- aslında, başlayana kadar bırakıyorum!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- polis misin, alkol masası'ndan mısın!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- içmiyorum, ruh abdesti alıyorum!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- ben gizli bir atatürkçü'yüm de!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- hayatı paylaşmak için!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- eski bir duyguyla hemşehri çıkmak için!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- içimi içime sığdırmak için!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- başladığım işi mutlaka bitiririm!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- kurumasın diye içimdeki yeşillik!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

İÇİ BOŞ PREZERVATİF KALMAMIŞ... BU İÇİ DOLUSUNDAN VERDİ - LER CANIM..!

İYİ...İYİ...SEN ŞİMDİ İÇİ DOLU PREZERVATİFLE BİZİ BAŞBAŞA BIRAK BİRAZ BAKIM... ÇIK DOLAŞ..!

Paranoya

AAAHH! LAN BÖYLE EŞEK ŞAKASI YAPMA YAA..!

EŞEK ŞAKASI MI? HADİ BE! EHE EHE!..

LAN, LAN, DUR! AAYYY!

AİİİAAİİİ AİİHİİHİİİ..!

LOMBAK 2'nin

'ncİ baskısı kitapçılarda ve gazete bayilerinde...

ALOO, N'AABER CANIM..!

ABUZER 05423169321

NE GÜZEL BİR BELEDİ - YEMİZ VAR DİMİ RUHİ ABİ... SAAT KULESİYLE YETİNME - YİP ÇAKMAK KULESİ, CEP TELEFONU KULESİ DE YAPTI..!

ÇİRKİN SANATLAR AKADEMİ(Sİ

HAY ANUNA KOYİİM, KEŞKE PUANIM BİRAZ FAZLA OLSAYDI DA GÜZEL SANATLARA GİRE - BİLSEYDİM..!

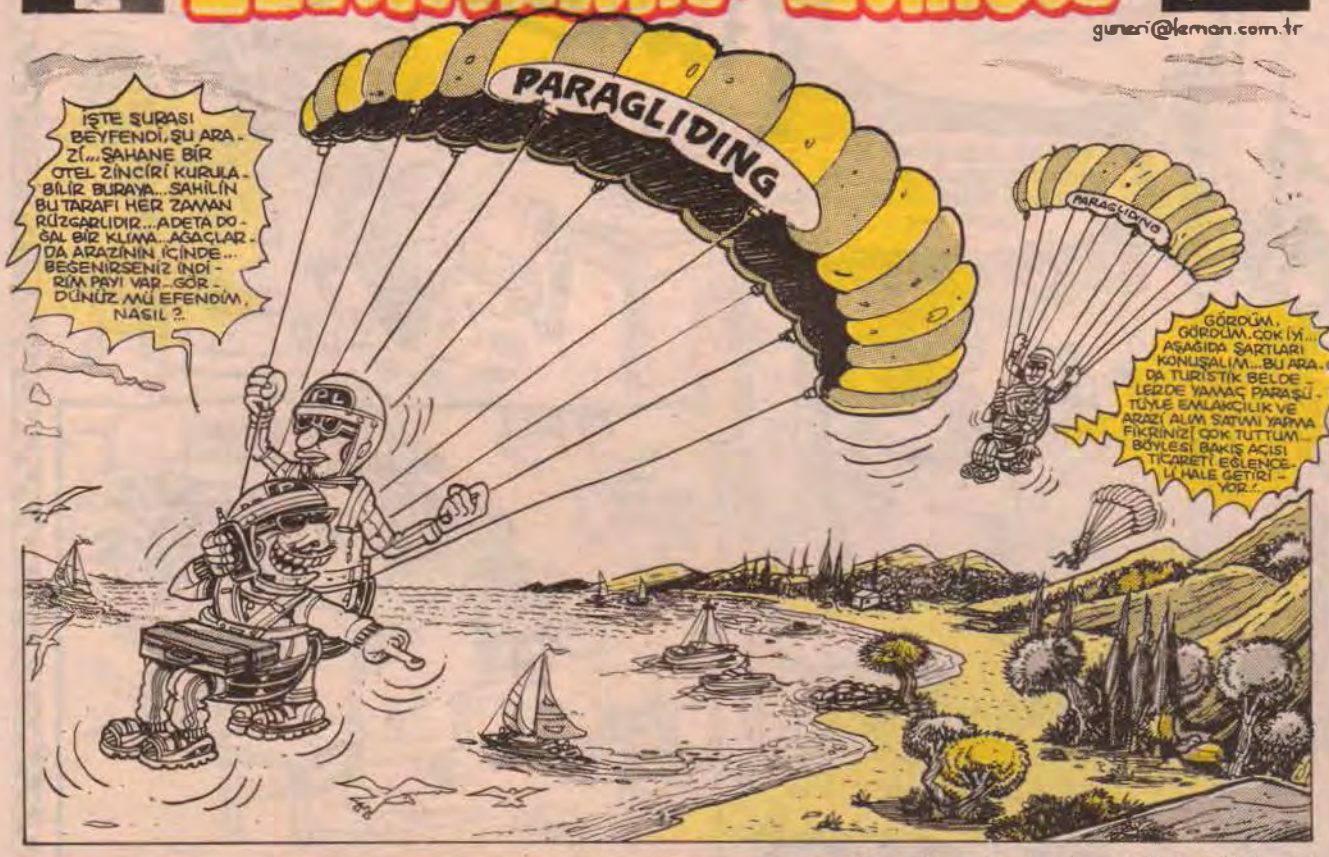
lombak@kernan.com.tr

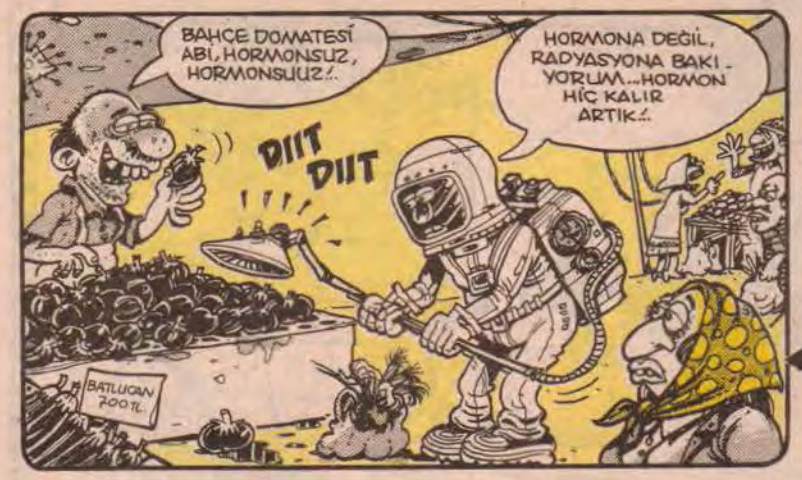
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@keman.com.tr

FİRAVUNUN LANETİ İKŞLAC TÜM GAZETE BAYİİLERİNDE

Sevişgenler

AYRINTILAR

m.e.t.i.n.e.i.d.a.n

PSİKOAYRINTI:... "Algılardan başka bişiy var mı, doktor?" diye sordu aniden. Dr.Semih, sağ elindeki fincanı onun önüne bırakıp, kendi kahvesini aldı ve koltuğuna oturdu. "Yani, demek istiyom ki, algılarla algılanıyosa herşey, kaç algı gerekidir. İki algım felan giderse geriye kalan bi iki algı idare eder mi beni bi süre?!".. Dr.Semih, fincanını sehpaya bıraktı ve, "bakın" dedi, "sorunuza cevap vericem! Ama önce sizden ricam; şunu alın lütfen! İyi hissediceksiniz kendinizi!" Avucunda, mavi bir hap vardı doktorun. Daha önce konuşmuşlardı ama, ilk defa şu an ilaçlı tedavi tavsiye ediyordu ona. "Hayırt" dedi. "İlaç istemiyom!" Raatlama koltuğuna uzandı, doktora baktı "Sakin olun. Ve inanın bana. Vücudunuzdaki bazı salgı dengelerini sağlıyacak bu ilaç. Sakinleşceksiniz!".. "Ne yani!" dedi o, "Şu an sakin dilt miyim kil" "O tür bi sakinlik dil" dedi Dr.Semih. "öyle görünüyosunuz ama; içe dönük olduunuzdan! İçinizdeki karmaşa ve şiddet, akınızı içerden kemirecek zamanla!". "Hadi be!" dedi o; elini sallıadı doktora! "Biliyorum, karşı geliceksiniz, inkar edicekiniz. Bu çok doğal.. "Ama şu an iyiyim!" dedi o tekrar. Dr.Semih de üstelemedi daha fazla, hapı oraya bırakıp, koltuğuna yaslandı. "Algılar demiştiniz!. Hangi algınızla sorununuz var?!" Uzandı yerden doğruldu ve, "Emin diilsm" dedi. "Meselâ, şu küttabası! Onu görüyom!" Kalktı, mutfaa doğru gitti, "Burdan da görüyom!" Mutfaa girdi, kafasını çıkardı, "Halâ görüyom!" dedi. "Ama şimdi." Kafasını yavaşça geri çekti. Kahkülleri ve burnunun ucu görünüyodu sadece, kapının kenarından! Dr.Semih, de kafasını uzatıp ona bakıyordu heyecanla, ne yapıcaana. "Şimdi!" dedi, "Yani, tam şu an! Kafamı çeviliyom. Gözlerimi o şeyden ayırıyom yani! Ama en son, o görüntü ne zaman yok oluyo!?" Kafasını bi çevirip, bi döndürüp, ardarda içeri baktı! "Görüyom! görmüyom. Orda! Yok! Orda!" Dr.Semih, biraz endişelendi. Halbuki yarım saat önce mutfakta, kahvesine gizlice iki akineton koymuştu. Bir deneydi güya.. Fakat değişen birşey olmamıştı! Her zamanki gibiydi o. Bünyesi, istemedi! hiçbişiyl kabul etmiyordu. Sadece, "Ağzımın içinde acayip bi tat var!" dedi. "Biraz da dilim kaşınıyo! Ama şu algı meselesini anlatabilicem mi doktor?. Düğmelerde oluyo daa çoki.. Herneyse, sigüreciin!.. yani, en çok korktuum şey".. Dr.Semih'e baktı.. "En çok beni korkutan bi algımın beni bi gün yanıltmasıl! O zaman, sigerim o algıyı! Maadem aldatıyo, siktirsin gitsin! Geri kalan iki üç algı da yeter bana!" Arkasını döndü, uzandı... Dr.Semih de fincanları alıp içeri götürdü. Sonra geri dönüp hapı aldı sehpadan, ağzına attı...

POTPURİ:... Zoiynnk! Zoiynnk! Sonra susuyo... On dakka sonra, daa farklı bi ses. Ziyeeeynk! Ziyüvvp! felan! Buzdolabı yapıyo bunu. Geceleyin filan, içinde ne olduunu bildiin halde, kapaanı açıp, bi saat içeri bakıyom ya, sanki dünyanın en lezzetli veya, yani, içerde çok değişik bi yiycekbulabilcekmişim gibi, çok bakarsam. Bu yüzden yani! Kapı, çok açık oluyo. D da, "Zoiynnk!"lerin dozunu arttırdı tabi. Zınnl ediyo arasıra da, sakince; o iyi bak; o kadar olur... Bi de, "Flohaarş!" var. Üst kattakiler, sifonu çekince... Bi çocuk programına takıldım geçen gece. Tekrardı. Bayaa izledim! Bi elmayla, bi elma kurdunun hikâyesi vardı, genç bi adam annatıyo. Ağzım açık felan, aval aval bakıp dinnedim. İyi geldi. Taklit yapıyo adam sıra elma kurdunun sesini; ben de daa heycanlanıyom o zaman; sinıyom! Sonu iyi dilkdi hiiiyenin ama, basit bişiyler dinnemek, bayaa rahatattı!. Bi de, kartondan, maket, gökyüzü, an, fil felan yapıyolar, ona baktım. Bi kız yapıyodu. Hasta oldum! Elleri gözüküyo hep! Uhuyu tutıyo, makası alıyo, kartonu çeviriyo felan! Salak salak izledim Ne düşünmüş olabilirim ki? Güzeldi ama yani. Çok yakın plân olduu için de, ellerin titremesini görüyosun arasıra. Bi de, Perihan Abla'yı seyrettim, eski bölümleri. Harbiden, gelmiş geçmiş en iyi, yerli komedi bence. Şevket Altuğ, nefis oynuyo Şakir'li! Onyargılıyım belki.. Biraz, Ediz'i hatırlattı için bana, hoş geliyo ya da.. Bi atlet almalıyım yeni! Konsomatris felan gibi oluyom bazen!. Nası bi atletse; güreşçilerinki gibi! Kenan çok açık. Şeyi de kayıyo arasıra omzumdan; askısı. Bi omzum açık kalıyo; farkediyom sonra! Kimse yok ama; ayıp yine de; hemen topluyom! Zaten bi tuhaflık hissediyon orda. Aa! bi omzum boş!.. Bitpazarında bi tartışma vardı... Oluyo bazen kazgâh arası münakaşa fakat, bu müşterleydi ve, çok derindi. Yüzbinlira daa vermedi herif orda beğendii bi hurda için, sabcı da şey dedi. "Hep olmaz senin istediin! Herkes ister! Ama hep senin dediğin mi? Her zaman olmaz!" felan dedi. Tabi o çok güzel tonladı ve vurguladı. Şey demeye getirdi sanırım: "Ortak bir yol bulunmalı. Hep kendi çıkarını düşünme!" Böyle deseydi iğrenç olurdu tabii. O daa, hoş, komik ve, daa inandırıcı söyledi... Sindi Looper; şii bap.. Aamet Kaya; birazdan kudurur deniz.. Tencirit Drim; Sayidon... Zabriski Poyint! son parça... Hemen iyi günner diliyorum!..

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@laman.com.tr

EE, KENDİSİNE GÜVENEN, EĞİTİMLİ, DİKSİYONU İYİ REHBERİN HALİ BAŞKA... YER İLGİNÇ AMA, DAHA ÖNCE HİÇBİR REHBER BURAYA TURİST GETİRMEYE CESARET EDEMEMİŞTİ...

İŞTE BURASI, KIRK KÜP, KIRKININ DA KULBU KIRIK KÜP BÖLGESİ... TAM BİLİNMİYOR AMA ANADOLU SELÇUKLU MEDENİYETİNE AİT OLDUĞU SANILIYOR..!

NE? KIR KÜK. KÖP.

KULKIR NEYDİ?

KARNINDAN KONUŞMA SESİ GELEN HASTA HANGİNİZDİ?..

ÜROLOG

JİNEKOLOG

VANTRİLOG

BREMEN MIZIKACILARIN İMAJINA VURUM... ORTADA BİR DEPREM GERÇEĞİ VARKEN, ÇOK KAT İSTEMİYORUM ARTIK... BÖYLESİ DAHA GÜVENLİ..!

T.C. KADIKÖY EVLENDİRME DAİRESİ

T.C. KADIKÖY "DURUN, SİZ EVLENEMEZSİNİZ DAİRESİ

TERELLİ PICTURES BELGESEL MASASI SUNAR:
Yabani halayların vahşi yaşamı

En güçlü erkek halay çevrede bulunan diğer erkek halayları uzaklaştırıyor.

Ve ardından dişi halayın yanına sokuluyor. Etrafında dolaşıp değişik hareketler ve ilginç seslerle çiftleşmek istediğini belirtiyor...

TEEY TEY TEEY TEY!..

Dişi halayda bu isteğe karşılık veriyor ve çiftleşme gerçekleşiyor...

TAK TAK TAK TAK

Çiftleşmeden sonra erkek halay en yakın dereye giderken dişi halay kuluçka döneminden sonra doğacak yavru halayın hazırlıklarına başlıyor...

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Kritik MGK Toplantısı!

Ecevit: Toplantı öncesi, ivedilikle uyarmak isterim ki, aramızda dolaylı bir işbirlikçi var, adı bende saklı..

Kıvrıkoğlu: Sayın başbakanım, imalı konuşmayalım, kim bu kişi?..

Ecevit: Herkes kendini biliyo.. Bölücüye, mürteciye kim kıyak yapıyosa o...

Sezer: Kimmiş hakkat bu adam?..

Ecevit: Benden bu kadar... Ben hiçbir şey demedim farzedin, diyen gitti..

Tantan: Aga, izliyorum, devletin tepesine duyarlı doluştu... Böyle imadır, laf sokuşturmadır bi yere kadar... Harbi olalım..

Yılmaz: Sadettin, sus, sakin ol. Bizde hata, zamanında sazan gibi gözü kapalı imzaları bastık. Şimdi o bir imzayı esirgiyo. Koyarsan bürokratı, memuru tepeye, budur olacağı. Hayret bişi!..

Sezer: Kafamıza uymayan her memura böy-

le yaklaşırsak, yarın bügün sizin partiyi tutan memurlar da atılır işten Etimesgut Bey..

Yılmaz: Benim adım Mesut beyefendi..

Sezer: İşte, neyse..

Kotarelli: Beni niye çağırdınız buraya?..

Bahçeli: Sizin gelmenizi ben istedim Karlo Bey.. Ülkemizin orjinal yerlerini görün istedim.. MGK da bunlardan birıdır, herhangi bir Avrupa ülkesinde görmeniz zor..

Kıvrıkoğlu: Sayın Bahçeli, olacak iş mi bu?.. Peribacaları mı burası?..

Tantan: Peribacaları dediniz de, geçen o yörede, gecenin saat üç buçuğunda eğlenen ikiz Hollandalılar'ı, DGM'ye sevkettirdim, haberiniz olsun...

Ecevit: Lütfen sayın Tantan, bi önceki toplantıda o konuyu Kapadokya... pardon, kapadık ya...

Yılmaz: Bu Mc Donalt's hikayesi can sıkıcı... Küçücük kızı buzluğa kapatmışlar... Doğrusu o çocuk benim oğlum Hasan olsaydı, kırardım restorantlar zincirini...

Bahçeli: Önyargılı olmayın... Ya Bombay Mc Donalt's'a sürseler, daha mı iyiydi?..

Kıvrıkoğlu: Fakat, bu bir paradoks...

Tantan: Paradoks saçların, ferman yazdırır...

Kotarelli: Nasıl?..

Tantan: Yok bişey...

Ecevit: Zaten ben öteden beri gıcıktım kanun hükmünde kararname lafına... Ne demek öyle, Doğan görünümlü Şahin gibi... Kanunsa kanundur kardeşim... Bizi devlet kapısında rezil kepaze etti... Suçlu kendini biliyo...

Kıvrıkoğlu: Sayın Ecevit, uzatmayalım, kimdir bu içimizdeki birey, kısaca söyleyelim..

Tantan: Kısadır saçların, haiku yazdır..

Kotarelli: Nasıl, neler oluyor?.. Beni niye getirdiniz buraya?..

Sezer: Yeter laaan!.. Bi yere kadar be...

Durmuş: Ha?.. Kim bağırdı?.. Dalmışım ben... Şu Ceki Çan, Reha Muhtar'ı güzel bi dövmedi ki!..

Bahçeli: Eyvah, ayıldı... Derhal portakal suyuna iki-üç hap daha atmalı... O konuştukça, ben biterim, batarım... Al Osman'ım, iç... Yarasın... İsimden kazanıyosun zaten.. Memleket

olabilir mi?..

Bahçeli: Yu
dostudur... Çe
Konoli neyse,
şıldı mı Sayı
yan'lı bitişi?..

Kıvrıkoğlu:
dediği adama
Bey demesi s

Sezer: Hakk
Tantan: Ase
Yılmaz: Saz
Ecevit: Biz
zorunlu olma
muş.. Kafaları
keynir, fritöz,
yen bile çıkmı
Ağar: Aman
larından sonra
şımıza..
Kotarelli: A
Ağar: Ben h
vesi mi olunm

Ve

VÖ'nün notları
● Geçen hafta
faks numarasını d
mine aldanarak uğ
Hata %100 benim.
olmasındır!)
● Sevgili Ekinci,
O, tamamen Ağca'
● "Kalk Yemne

Cezmi Ersöz'ün yazısını teknik bir aksaklıktan dolay

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

alk,
erine
vat!

a...
n oldu gene... Beş nokta se-

um o kanalı ben... Pop çalıyo..
gündüz demiyolar, coşturuyo-
eçen Bodrum'da iki Pakistanlı
r kikir gülüp sinirimi bozuyo-

istanlı deyince, bi de Lord Ah-
başımıza... Neymiş, yobaz
yi beğenmiyormuş. Senin gi-
lordu yerim ben, hırt... Lord
e, Ahmet ne?..
Romalı Perihan gibi...
Ecevit: Asıl Lord Ahmet içi-
nizde, ismi lazım değil..
Sezer: Daha açık konuşun
event Bey..
Tantan: Ne Levent'i, başba-
anın adı Bülent...
Yılmaz: Senin adın da sa-
an... Sen niye hiç konuşmu-
osun amele bakanı?.. İşçi par-
alarından sorumlu insan... Fa-
ir fukarayla uğraşan devlet
anlısı..
Okuyan: Ne diim ki ben?..
caba aramızdaki işbirlikçi
im, onu arıyorum... Kotarelli

IMF, milliyetçilerin her zaman
Blek ve arkadaşları için Avukat
zim için Kotarelli odur... Anla-
Okuyan?.. Ayrıca soyadınızın
emiyorum Yaşar Bey..
y dediniz de, dünya alemin İbo
eiya Tuna'nın ısrarla İbrahim
e de gülünç değil mi?..

Bence o olayda Açelya haksız.
?..
...
tullarda, kayıt yapılırken bağış
dedik ama okullar yine coş-
göre para, hatta bilgisayar, si-
saire istiyolarmış... Aktif iste-

nun önlemini alın... Kayıp ana-
i de kayıt anaları çıkmasın ba-

siz ne zaman geldiniz?..
burdaydım. Bensiz devlet zir-
? Derinlik ister bu işler beyler!..

at Özdemiroğlu

ktaydım ve Leman yazımı yollaması için
zarak bir arkadaşa verdim. Fakat beyin
taksi yanlış yazdığımı sonradan anladım
saçması, alakasız bir yere yazının gidiş

a yazısını sanırım yanlış yorumlamışsınız.
akışından yazmaya çalıştığım bir yazıydı.
dedik ama, alışamamak!?. Dur bakalım!

ayımlayamadık. Özür.

Kendi kendini yiyen adam.

Çok değil onbeş yirmi sene evvel şirin ve sakin bir tatil beldesiydi.. Derken birgün keşfettiniz.. Mankenlerinizle, paparazzilerinizle, düzüşçülerinizle abluka ya aldınız Bodrum'u...Bazılarınız denizden geldi, pisliklerini, sintine yağlarını yine denize bırakarak...Dağlara, tepelere evler yaptınız, siteler yaptınız, ağzına kadar doldurduruz heryeri... Ve en sonunda bitirdiniz!.Ama üzerinde tepindiğiniz yerin uzatmaları oynaması umurunuzda bile değil..Memlekette yer bol..Çeşme olur, Ölüdeniz olur neresini bulursanız artık... Buraları da bitirse başka yerler var!. Yeterki havadan, karadan, denizden gidebileceğiniz yerler olsun.. Gelecek kuşakları kim ipler?. Hiçbirşey yapamazsınız bir tane Nükleer santral dikersiniz buraya olur biter!? Yahu yiğitler, bacılar etmeyin eylemeyin!.. Kıymayın buralara.. Bebelerin küfürünü almayın üzerinize!.. Sonra arayacaklar sizin yüzünüzden bulamayacaklar şu altın gibi sahilleri... OOOFF OF!!.. YEDİNİZ LAN BENİ!!!!

DENGELİ BESLENME KAAN ERTEM

Eyo
Eyo eyo ehihihi
Eyo
Hihi hoho
BODRUM

Erdener abi albümü üzerinde bazı değişiklikler yaptık, bu yüzden işimiz uzadı... Kusura kalmayın... En yakın zamanda... Ramis Ekinci "KOPUŞKILAR" Ada Müzik'ten çıktı...

SICAK...GAYET SICAK... OLDUKÇA SICAK...ÇOK SICAK OLACAK... SICAK... NASIL SICAK? YANIYOM!..

ŞİMDİ POLİSE TELEFON EDİYORUM, FAKAT O ARADA CİNNET GETİRİRSE HEMEN AĞI ÜSTÜNE AT...ULAN BU SENE TEZGAH BAŞINDA KAFAYI YİYEN BEŞİNCİ DÖNERCİM OLDU BU HERİF BE!..HERHALDE SEZONU BU HERİFLE KAPATICAZ!..

BEN HAZIRIM ABİ!..

OOH!..WOUWW!.. WONDERFUL DANCE!..

BRAVO KARTAL BEY!..

DUMTRAK
DUMTIRAK
DUMARAKA
DUMARAK
DUMP DUMP
DUMTRAK

Hersey güzel de yabancı müşterilerimize ilginç bir gösteri sunacaz, ihaleyi alacaz diye koskoca mali işler müdürü Kartal'ı dansöz ettiniz çıktınız... Nasıl olacak bu işler?..

HA GAYRET KARTAL BEY!.. TEBRİKLER

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

SELAMIN ALEYKÜM BEYİM. OTURABİLİR MİYİM?. OFF. HAVA DA AMMA NEM YAPTI BEE..!

ALEYKÜM SELAM EFENDİ, HİÇ SORMA, AYIPTIR SÖYLEMESİ KENDİM ŞEKER HASTASIYIM. BU HAVADA ÇEKİLİR DERT DEĞİL!..DİLİM DAMAĞIM KURUYO..

SEN NE DİYON MUHTEREM, GAVURLAR O İŞİ HALLETMİŞLER... AHA BU ÇİK KADER ALETLE GÜNÜN HER SAATİ ŞEKERİNİ KENDİN ÖLÇEBİLİYOSUN..

İŞ SADECE ŞEKERLE BİTSE..! YÜKSEK TANSİYON DA VAR BENDE..!

ECNEBİ ONU DA KOLAYLAMIŞ CANIM, BENİM OĞLANLA GELİN ALMANYA'DA ÇALIŞIYORLAR DA, BENİ DE YANLARINA ALDIRIVERDİLER... AHA BİLEZİK GİBİ BİŞİ TAKIYON GOLUNA BÖYÜK GÜÇÇÜK HEPSİNİ ÖLÇÜVERİYE...

NE GÜZEL..!

MEDENİYET BAŞKA BİŞEYMİŞ CANIM...ALAMANYA'DA AHA BU SAĞLIK KARTINI GÖSTERTTİMİYLİN ANINDA HERŞEY ÇÖZÜLÜYO... BAAK, BU ÖNDİŞELERİN HEPİCİĞİNİ ORADA YAPTILAR, KOMPLE PORSELENMİŞ...

MAŞALLAH..!

PARDON, NAZARI DİKKATİMİ ÇELBETTİ DE, O AĞIR BASTONU NASI DAŞIYOSUNUZ YAA?..

NİYE Kİ?..

ALAMANYA'DA ŞİMDİ BUNLAR ÇOK REVAÇTA, SAĞLAM VE HAFİF... ORADAYKENE BENİM ÇOCUKLAR, HEDİYE ALDIYDI... TİTANYUMDAN YAPILMIŞMIŞ..

ZATİ YOLLAR DA ÇOK TEMİZ, ORADA ELİMDE İZMARİTLE Bİ SAAT YÜRÜDÜM DE, YERE ATMAYA UTANDIM... BAL DÖK YALA..!

DEDEE, DEDEE...

BİZİMKİLER ALAMANYA'DA DEVAMLI ÇALIŞTIKLARI İÇİN ÇOCUK YAPMADIYDI...

BUNLAR DA BENİM ÇOCUKLARIMIN HEDİYESİ...

DEDEE..!

DEDEE, HADİ PARKA GİDELİİM..!

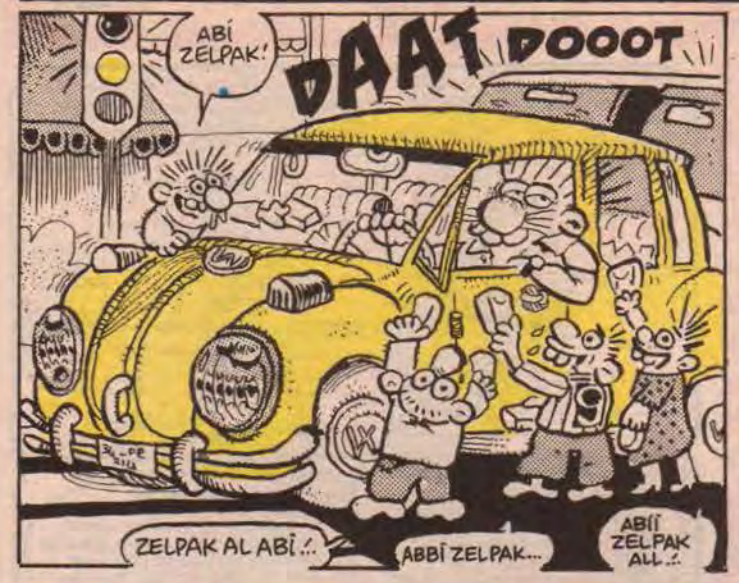
kirikleblebi@kerman.com.tr

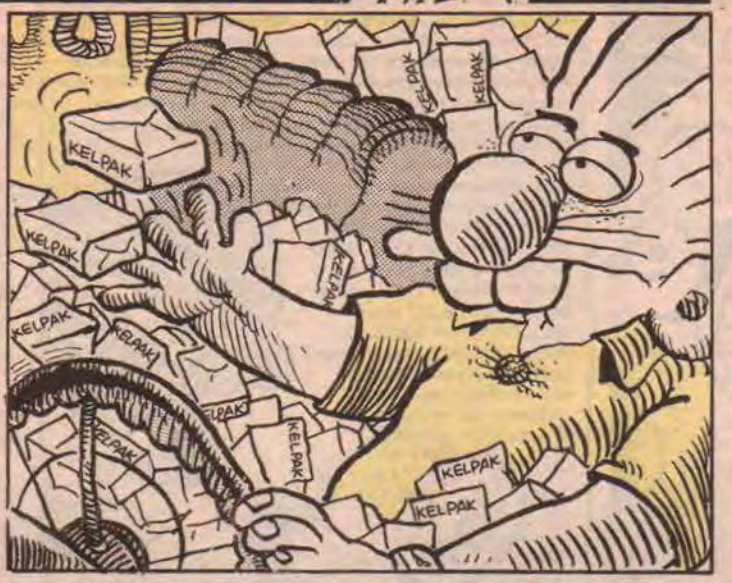
Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Akşamsefası

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Öcü üçgeni!

Türkler doğar, üç öcüyle birlikte büyür ve çoğu bu üç öcüyle birlikte ölür!

Çocukluktan başlayarak din "günah", aile "ayıp", devlet "yasak" diyerek korkutur onları.

Ne düşünsen, ne söylesen, ne yapsan günah, ayıp, yasak.

Ve başlarsın çocukken kafana konan bu üç öcü, bu üç gardiyanla birlikte yaşamaya.

Sanki her milimetresi günah, ayıp, yasak ile dolu bir mayın tarlasında yürüyor gibisindir.

Sanki kenarları günah, ayıp, yasak olan şeytan üçgeni misali öcü üçgeninin içine düşmüş gibisindir.

Sanki beynin F tipinden de korkunç bir zindana kapatılmış gibidir.

Bu yetişme tarzından özgür, demokrat, herşeyi sorgulayan insan çıkar mı?

Çıksa bile bunlar istisna olmaz mı?

Özgür bir ülke, demokrat bir ülke olamıyorsak belki de bundan.

Bireyler özgür değil ki ülke özgür olsun.

Bireyler demokrat değil ki ülke demokrat olsun.

Bu durumda özgürlükler nasıl kökleşecek, demokrasi nasıl yeşerecek ki?

Parti liderine, tarikat liderine, örgüt liderine kulluk etmek nasıl son bulacak ki?

Devlet görevlilerinin yasakçılığı, din görevlilerinin günahçılığı nasıl yok olacak ki?

Tek çare insan yetiştirme tarzımızı tersine çevirmek.

Ne düşünseler, ne söyleseler, ne yapsalar **"günah", "ayıp", "yasak"** diyerek karşılarına dikilmemek.

Herşeyi günah saymak günah olsun!

Herşeyi ayıp saymak ayıp olsun!

Herşeyi yasak saymak yasak olsun!

Çocukken kafalara konan öcüler yok olsun.

Çünkü öcüler yok olmazsa, insanlar var olamaz!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İHTİYATSIZ ADAM

OREN DEDE

Yazan-Çizen: KEMAL ARAKTAN

Nerde ne buluş ta, daha orda neler neler de buluş... Arkadaşın Keçili Adam'ın bir işi için Siterdam'a * git... Sabah oraya var, bütün gün kapalı mekanlarda işi takip et, neyse, bitir... Nihayet akşamüstü şehri görmeye yeltendiğinde... İki haydut burnu bayılttır ve taşır kendi mekanlarına... Neredeyse ayılmıştır...

YORULDUNUZ EFENDİM... TUZ BUZ ETSEK GAFAYI TAMAMEN DE, ÖYLE ALIVERSEK DİŞLERİ?..

KUZUDİŞLER DENDİĞİ KADAR VARMIŞ... ÇEK - MEK NA-MÜMKÜN... HAKLISIN YOHAN... BALYOZ GETİR DE KAFAYI PARÇ... AAH! BENİ BİLLURDAN ETDİN!..

ÇIRRK

IIH..!

*: Amsterdam olmalı...

CUPURR!

...Ve hemen Patron'un katilini netleştirdikten sonra (kırıverir boynunu), Yolranı tekrar ele alır...

NEYE SÖKÜ - CEKTİNİZ DİŞLE - RİMİ?..

BURADA ELMAS İŞÇİLİĞİ ÇOK GELİŞMİŞTİR... ANCAK ELMASI YALNIZCA ELMAS'LA TIRAŞ ED BİLİRSİ ...BAŞKA BİR MADDE YOK ONU KESECEK... YANİ ÖYLE DÜŞÜNÜYORDUK... TAA Kİ PATRONUM ONYEDİNCİ YÜZYILDAN KALMA BİR ELYAZMASINDA GEÇEN, "İMHA EDİLEMEZ KUZUDİŞLER"E RASTLAYANA KADAR... GÜNLÜKTE ÇİZİLİ BİR DE RESİMİ VAR, HERİF SANA ÇOK BENZİYO...

...BÜYÜK, BÜYÜK, BÜYÜK DEDEM...

AKŞAMÜSTÜ ŞEHİRDE SENİ GÖRÜNCE SEVİNÇTEN DELİRDİK... GÖRMEZ OLAYDIK... OLDUK TA ZATEN... FASON ELMAS İŞİ ALIP, KUZU - DİŞLERLE TIRAŞLIYCAK, NORMALDE BU İŞTE HARCANAN ELMAS DA YANIMIZA KÂR KALACAKTI.

GÜNLÜK NEREDE?..

ŞURADA, MASANIN ÜSTÜND... AAH!..

ÇATIRR!..

...Bakar günlüğe bu...

A, İŞTE DEDEM... OREN DEDEM...

Sevgili arkadaşım Oren bana da bu temiz defterinden bir sahife ayırdı için çok te- şekkür ederim. Bilirsin, ben güzel ya- zamıyorum. Ben iyisi portreni çize- lim. Başka vakit bakınca beni aklına gelirim o zaman.

Arkadaşın Bitkibilimci Jako

OREN 16

...Alıp günlüğü çıkar hemen... Gezer gece Siterdam'da kanal boylarında... Durur öyle...

THE BULLDOG 1975 2000 25 YEARS ENERGY COFFEE SHOP

KAHVE İÇEYİM...

OREN DEDE...

PIST! MEN! KOKAIN MEN!

NO!

OREN DEDE...

Kafede bulur bi köşecik, oturur...

"KITAYA ESPANYOLLARLA GELDİM... ÖLDÜ - RÜYORLARDI, ALTIN İÇİN YERLİLERİ DEVAMLI ÖLDÜRÜYORLAR... BEN BÖYLE ÖLDÜRMEK İSTEMİYORUM... BEN NEYE GELDİM PEKİ BURAYA?.."

DEDEM GÜNEY AMERİKA - YA MI GİT - MİŞ!?

"DERKEN BİRKAÇ ESPANYOL - LA DALAŞTIM, GAVGA ÇIKTI... HEPSİNİ ÖLDÜRDÜM, GÖREN OLDU MU?.. EMİN DEĞİLİM, ŞAHİT VARSA ARANIYORUM... YAKALARLARSA İDAM EDERLER BENİ... DERKEN JAKO'YLA TANIŞ - TIM... NASI? SONRA ANLATIRIM..."

"JAKO BİTKİBİLİMCİ, O DA ESPANYOLLARLA GELMİŞ... NEDEN GELDİN DEDİM... YENİ BİR KITA DEDİ... YERLİLERİN KULLANDIĞI BİTKİLERİ, YAPTIKLARI ECZALARI ÖĞRENİYOR, TABİATI GÖZLÜYOR, YAZIYORDU... NEDEN BEN DE ÖĞRENMEYEYİM, DEDİM... AHBAB OLDUK, BERABER KITANIN DERİNLİKLERİNE DOĞRU İLERLİYORUZ... BİR KÖYE GELDİK... KONUKSEVERLER... ANLAŞMAYA ÇALIŞTIĞIMIZ ESNADA..."

İSPANYOLLAR GELİYEE!.. BEŞ ON DENE VAA...

KALK JAKO! BİZ SAKLANALIM... GEREKİRSE ÇIKARIZ...

Devamı arka sayfada...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İHTİYATSIZ ADAM

OREN DEDE

Yazan-Çizen: KEMAL ARATAN

"YAKINDA BİR YERE SAKLANDIK. GÖRÜYORDUK HER BİŞEYİ ORADAN..."

TE! MİNAK DUKLARIM! NERDE ALTINNAR?.

HİSŞ ALO! ALOOO! NERDE TAPINAANIZ! NERDE LAN GİZLİ TAPINAKLAR?.

NERDE LAN PİÇ!.. ÇAAR BÜYÜKBABANI ŞEF NERDE?.

ÇAT! ÇAAT!

"BİRAZDAN BÜTÜN YERLİLERİ ÖLDÜRECEKLERDİ... MASAMUNE'Mİ* KAVRADIM USULCA..."

HEPSİ DOKUZ TANE!..

TRIK

*: Goro Nyudo Masamune... 13. yüzyılda yaşamış, gelmiş geçmiş en büyük kılıç yapım ustalarından...

"...VE ANİDEN SALDIRIP EN YAKINDAKİNDEN BİÇMEYE BAŞLADIM..."

YAAAN!..

"...REİSLERİNİN TABANCASI VARMIŞ MEĞER GÖZÜMDEN KAÇMIŞ... BİRARA YÜZÜME ATAŞ ETDİ... AMMA, SEKTİ MERMİ DİŞİMDEN..."

BAGG!..

ÇİTİNN!

"SEKTİ DE BİR DİĞERİNE GİRMİŞ... DEDEMİN BEN KÜÇÜKKEN KUZUDİŞLERİMİZİN UĞURLU VE PEK SAĞLAM OLDUĞUNU SÖYLEDİĞİNİ HATIRLADIM..."

AHHA AHHAH HAA!.. Bİ DAA DOLDURAMAN TABANCANI!..

KIRRT!

"SONRA HEPSİNİ BİR TARAFTAN ÖBÜRÜNE KOVALADIM... İPE DİZİLİ BALIKLAR GİBİ YAPIP KESTİM HEPSİNİ..."

NEOYİMM!..

KIRT

KIRT!

KIRT!

YARIM!

AAH!

AAH

KIRT!..

"...GİYSİ VE SİLAHLARIYLA BUNLARIN HEPSİNİ GÖMDÜK... KÖYDE ŞAKİN ÜNLER BAŞLADI.. BÜYÜCÜ DOKTOR PEKÇOK ŞEY ÖĞRETTİ... JAKO NOTLAR ALDI... BİTKİLERİN RESİMLERİNİ ÇİZDİ... BENİ DÜŞÜNCELİ GÖRMÜŞ BİR GÜN. DOKTOR BANA ONBEŞ YİRMİ KADAR MANTAR VERDİ..."

YE! MESKALİTO! MESKALİTO! ÖĞRETMEN... SORUN VARSA CEVABINI GÖSTERİR...

BAKİİM... A, TANIDIM... PİSİLOSİBİN MANTARI... KUTSAL MANTARLAR, BU BÖLGEDE KULLANILIYOR BU...

NE?.A... VER VER... A! DUR! TORBA VAR MI BİŞEYE KOYALIM...

GÜB GÜB GÜB GÜB GÜB GÜB

Siterdam'da vardır aynisinden o kafede...

PİSİLOSİBİN İSTİYORUM... Bİ PAKETTE KAÇ TANE VAR?

DÖRT BEŞ TANE...

DÖRT PAKET İSTİYORUM... SARIN LÜTFEN.!

PİSİLOSİBİN

MAGİC MUSHROOM

MEXICAN CUBAN

MENÜ

ESRAR MENÜSÜNE DE BAKMAK İSTER MİSİNİZ?.

HAYIR MERSİ!.. EVET, DÖRT PAKET...

...Ve gider bu otel odasına, yer dört paketi de... Devam eder günlüğü okumaya...

"YEDİKTEN SONRA MESKALİTO DEĞİŞİK BİÇİMLERDE GÖRÜNEBİLİRMİŞ KİŞİYE... BAZEN YOSUN, BAZEN KURT VEYA TİLKİ..."

"SAATLER SONRA BİR SÖZCÜK DUYDUM İÇİMDE. TEK BİR SÖZCÜK. EMİR KİPİNDE... GİBİ DUYDUM DİYORUM AMA BANA BUNU BİRİ SÖYLÜYORMUŞ GİBİ BİR DUYMA DA DEĞİL... SÖZCÜK ŞUYDU; YAŞA!.. ANLATILACAK GİBİ DEĞİL, YOK YOK. BU BAHSİ ŞİMDİLİK GEÇEYİM... »

DEDDEDDEDDEE!.. DEEDDEDDEDDEE!..

...Hep odada kalır, saatlerce uyuyamaz ama, sonra gene uyur bu.

BİTTİ

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hasım Sahibi Halim Dayı

Kurumuş odun kabuğu gibi yüzleri, Karadeniz dağlarında kocakarılar. Eşarplarının altında kül rengine dönmüş, mavileşmiş saçları! Dallı budaklı, kupkuru elleri, bilekleri. Yaşlandıkça bükülüp eğilen, o derece kuvvetlenen gövdelerinde, sanırsınız bir su damlası yoktur. Kınalmış, küflenmiş çam iğneleri gibi kirpikleri. Entari üstüne entari giyip, çullaşarak kalınlaşmış bedenleri, bu toprakların meşhur, ağır, ladin, köknar ağaçları gibi derinlere kök salmış. Kapının önünde iki garatavuk, bir naylon maşraba, bir ezilmiş eski güğüm, bir de turşu basılan çömlek, bir gara inek, bir de gara köpeğim var, köy dediğin bunlar. Güller halamın köyünde günboyu bunlarla oynuyorum. Kurtları telef edip evin kapısına kadar sürüler halinde getiren garagışa, kayaları söküp sürükleyen sağnak yağmurlara, ağaçların kökünden söken fırtınalara dayanıklı, iki büklüm omuzları... Lastik ayakkabısına bulaşan salkım salkım çamurun ağırlığıyla, ıslak, kaygan çimenlere, incecik patika üzerinden bata, çıka yürüyor işte! Bu yaz, tek misafiri benim, "ula uşak, gözümün önünden kaybolma, keserim seni!", der, beni kocaman ceviz ağacının altına bırakır, köpek gibi bağlar diyeceğim, uzaklaşırdı. Ceviz ağacı dünyanın en büyük avizesi gibi...

Bir yolcu, selam vermeden, oralı olmadan geçiverse, bu dağların gardiyanı gibi, ardından bağırır: "nereye gidiysin, kimi araysun?"... Cevap vermezse, ardından bağırır: "anladım dikine gidiysin!". Anlamı şu: "Dik kafalısın, ikinin keyfine gidiysin, bir tanışıklık vermedin, sen adam değilsin..." Ne dünyanın en sık, en gür bu ormanları, ne hergün gölleri, denizleri toz toz edip bu saatte üstüne döken yağmurları... Bu dağları sırtında taşıyan Karadeniz'in kocakarılarıdır bunlar, adları, teyzecuğum, ninecuğum, halacum'dur..

Yüzyıllar öncesinden gelen bir gelenek, erkeğini çalıştıran kadınları ayıplar, erkeğini işe koşan kadınları adam yerine koymazlar. Erkek gurbete gider, ya da guma üstüne guma getirir kokusu mu, tarifte bunun nedenini çok aradım. Yoksa, tabiatı taşırmış bir analık duygusu mu? Ölünceye dek erkeği bebek gibi görmesi. Erkek dediğin bir hayalet, tüfeği duvara asılı, kendi mapusta. Erkekleri ölmeden cenazeleri kalkmaz bunların. Ya da gelinler, kızlar büyüyüp, evin, tarlanın işini sırtına alıp, iri iri elli, koca koca kemikli suratlı çocuklar büyütüp, onların yükünü sona erdirdiklerinde düşerler toprağa. Erkeksiz kalmak, işsiz-güçsüz kalmak, cinlenmek gibi. Bu yüzden mi babaannelerimiz, halalarımız yanında büyüdükçe bebekleştik. Üstümüz geceyarıları yüz defa örtülür, önümüze yüz defa yemek konur. Kilerden, tarladan bir çuvalı sırtlansak, "sen, habule dur, garişma!" diye bin ihtimamlı, koruyucu nasihatlarla, bir çiçekmişiz gibi.. Büyüdükçe erkek evlat, sanki, sevdalı, kanlı, dallı, budaklı, karmaşık otlarla kafamız karışır gibi, bir ömür, kapıda, eşikte, binbir nasihatla, bu otları, "bak uşağum.. dur uşağum.." diye temizleyip, dururlar. Sabit kalemle hocanın dil ucuyla ıslatarak yazması gibi, taşı deler gibi, alınlarımıza yazıverirler. Hiçbiri yaşını bilmez, "ne derdin var" dendiğinde "rutubetten" başka şikayet söylemez.

Çırpılmış, kabartılmış, iki kat yün yatak içinde sabahın dokuzunda yeni uyandığımda, kapının dibine sırtındaki soğan çuvalını çoktan indirmiş olurdu, "hala sabah sabah nerden getirdin habu soğanı"... Sisli, yağmurlu bulutların örttüğü dağların arasından üç dağ öteyi gösterir, gözlerim seçemez, uzaklık başımı döndürür, sanki iki adım ötesindeki bir yermiş gibi, "bak, hau eski değinnenin önünden!" Bir de bilirmişim gibi, "Saime'nin kızını gelin ettiği hau köy!".. Camel Tropy rallisi olsa, sabahın erkeninden oraya yetişemez. Bir de mendilini açıp, birbirine ballanarak ezilerek bulaşmış böğürtlenleri (mora) erikleri önüme koyar.. Sırtında çuval, durmuş, toplamış benim için!

Güya Güller halamın misafiriyim, sinirle bağırır: "Ne istiysin, hau garatavuktan, elleşme, canini çıkartacasun hayvancağuzun..."

Ve onu hep, tarlanın, fındıklığın, ormanın içinde tek başına konuşurken yakalardım. Kiminle konuşur, yağmurla: "Pok vardı, üçgündür yağaysin, bırakmadun hau tarlayi belleyelim...", ve yağmurla kavga etmeye başlar: "Hau arkadaki bulutlar da gitsin, ben sana gösteririm eşeğin ikini..."

Rüzgarla konuşurdu: "Ne istiysin,habu ağaçlardan, gidip hau dağun kayalarına çarpip arpip, geliysin, habuncağuzun (küçük bir erik ağacı gösteir) gücü kuvveti, cani mi var, sana karşi dursun." yine kavga başlar rüzgarla: "Kafaya koydin kiracaksun, sanki millele kışlık odun kiray... Guru (kuru) havalar gelir hem sana gösteririm..." Anlamı şu: Yaz aylan gelir, senin de gücün, takatin kalmaz, o zaman halsiz kalır, ben de senle eğlenirim... Kümesin önündeki sansar, çakalların ayak izleriyle konuşur: "gelin, gelin hau duvardaki Osmanli tüfeği ötünüze sokarım sizin..."

Kapının önündeki kürekle konuşur: "Ula bağa birşey diysin ama, anlamayırım.." Küreği her gördüğünde bu cümleyi ediyor, birkaç gün sonra, küreğe dönüp: "Aklim başimdan çikmiş, gübreyi tarlaya atacaktum, ula doğri söyliysin, unutmuşum.."

Evin duvarına gömülü karafınıla konuşur: "car car car yanaysin, gören sanır bir orduyu doyuriysin, akşamdan beri bir kuru ekmeği kabartamadun..." Fırının önünde, altına iri odunlar sürülmüş, zincirle tavana bağlanmış karakazanla konuşurdu: "Bakma haule gara gara, biliyirim, köpeklerin yalini (yemeğini) hazirlamadum..."

Evin güngörmüş büyüğü gibi uzun, geniş, tahtadan sedirı üstündeki kilimleri, kırlentleri yüz defa kaldırır, çırpar, yeniden yerleştirir. Evin ihtiyar büyükleri gibi, geniş kanatlı, ahşap, gacırtıyla odalara açılan kapıların pasli menteşeleriyle konuşurdu: "Ne gacur gucur ediysin, odaya girmeyecuk mu, bu oda babanun mudur, nedur deliliğun.."

Odanın tahta delikleri aralığından ahırdaki ineklere seslenir, "çekilmedunuz bir yana, temizleyeseydim, altunuzı, şimdi zibarup yatarsunuz o poklarun içinde!.."

Sabah kahvaltida benimle konuşurdu: "Ula uşak, habu tereyağından niye yemiysin.." "Hala, tereyağ islak!", Gerçekten tereyağın üstünde kalın su damlacıkları olurdu. Ve Güller halam gibi buranın köylüleri en çok şehirlilerin kibarlıklarına gülerlerdi. Kapıya biri gelip, "Güller abla, habu uşak kimindir?" dediğinde, halam, gülerek: "Tereyağ yemiy, islaktur, der!.. Köylü kadınla çatlayana kadar gülerler. Yolda bir yaşlı köylü görse, "habu uşak kimindir Güller!".. Halam, "Islaktur, diy, tereyağ yemiy habu uşak!".. Gülmekten yığılırlar. (Aradan yirmibeş sene geçti, bir uzak akrabam, babaannesine dergideki resmimi göstererek, "babaanne, bu yazar, bizim buralardanmış, tanır misin..?" demiş, babaannesi, resmime bakıp, "hau mu, tereyağ islak diyen uşak.. Güller'in torini..."

Devamı 14. sayfada

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

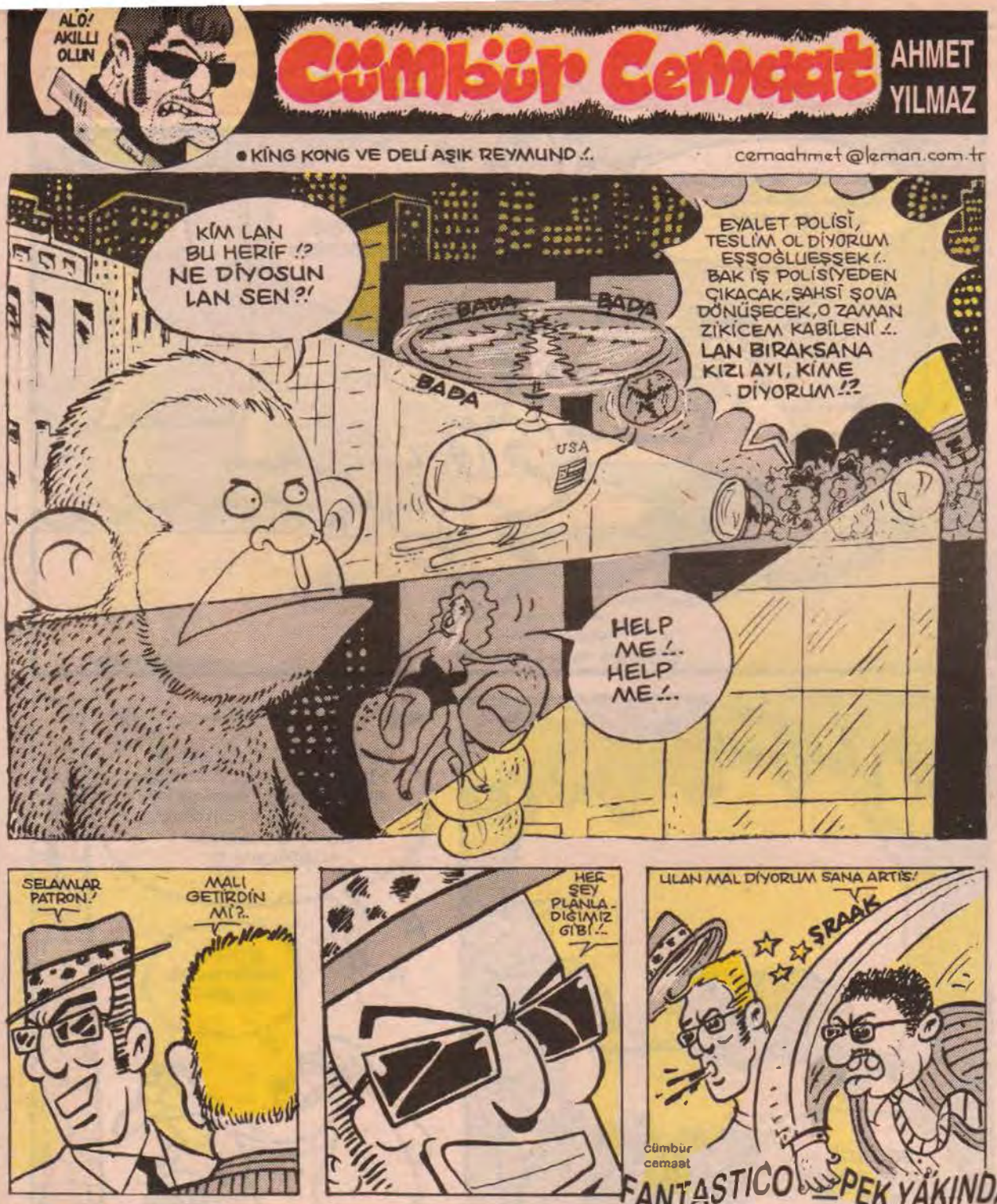

selcukerdem@leman.com.tr

13. sayfadan devam

Hasım Sahibi Halim Dayı

Ormana gideceği birgün, ağlaya-zırlaya peşine takıldım, bayır, uzak, taşlı, kayalı, şırıltılı dereli, ince ince dikine yollar, kan-ter içindeyim, kayıp düşüyorum. Düştüğümde gelip yüzümün, gözlerimin içine bakıyor, kuyudan su çeker gibi derin derin, "uşak, korkutma beni, benim bastuğum yerlere bas..".. Nihayet orman göründü, beni düz, iri, büyük, parlak, bir kayanın üstüne oturttu, usulcacık namazını kıldı. Halam namazını kılarken, ormana mavi bir duman doldu. Büyük, geniş ağaçlar kürk giymiş gibi. Küçücük ağaçların her biri ikindi ışığıyla tavus kuşunun tüyleri gibi. Serin mavinin içine yemyeşil, çimenlerin üstüne, sıcacık, mıstlu, buğulu bir kahın duman yerleşiyor. Dallar, yapraklar, besbelli bizleri görmüş olmalı. Kurumuş otlar çıtırdıyor, rüzgar bir bebek gibi konuşuyor, kibrit kadar bile yok, minik çalılarla. Neşeyle sürüklüyor onları bir kıyıcığa. Gümüş sırtlı küçük bir kuş, bardağın içinden içer gibi, başını kaldırıp gulp gulp, besbelli çok susamış. Rüzgarın dağıttığı aşağıda kalmış mısır tarlalarının içinde yüzlerce hırsız kuş, farecik saklı, sanki gözlerim dürbün, görüyorum. Çayır papatyalarının arasında çok güzel mor çiçekler, alevler gibi titriyor. Çalıların en küflü köşeleri parlarken, "rüzgar kurutmadan beni, tutsana beni" der gibi. Dikenden girilmez, kurumuş kanlmış yapraklann üstünde çoktan ölmüş kupkuru böcekler. Ne çok okşamışlar burda gizlice birbirlerini. Tekrar çiseliyor yağmur, tekrar güneş açıyor, halam namazını çoktan bitirmiş, benim için bir kiraz ağacına tırmanıyor, tırmanırken kayıp düşüyor, ağaca: ".ikerim senin anan!" deyip yeniden tırmanıyor, "hau uşacuk şehirden gelmiş, çok mu görüysin iki salkım kirazu..."

Bin yaprağı da çiçek açmış, ismini, cismini hala bilemediğim ulu, in boynuzlu ağaçlar gördüm orda. Ömrüm boyu ne zaman canım sıkılsa, bunalsam odamda, işte bu her bir yaprağı heyecanlı ağaçları düşünürüm. Derin uykulara yatmışken bile gülen, saman sarısından kestane kabuğuna kadar her anı mutfulukla köpüren, tabiatın en güzel kakülten, yapraklan delik delik kızılağaçlar, kurumuş siyah yapraklan deniz gibi dibini doldurmuş karaağaçlar...

Halam çıkınını çoktan açmış bağınyor: "ula uşak paklava yer misin?".. Şu dağın başında "baklava"yı nerden bulursun... "yemem halat" "ahaaa ben yiyim..".. Gözlerim renkleri balıyla yiyor, gözlerimde reçine gibi ıslak, yapışkan bir parıltı zümrüt gibi kaplaşıp dökülüyor, ne müthiş bir şey, böyle bir ağacın, böyle bir dağın, böyle durmaksızın ağlayan, gürleyen, sennleten, yağmurun, rüzgarın sülalesiyle akraba olmak... Halam, "cigar içesum geldi!" deyip, cigarasını sarmaya başladı...

Her haneye bölünmüş odun denklerinin yanıbaşında oturduk, üstümüzde rüzgar, geniş yapraklı, geniş gövdeli ağaçların akını başından alıyor. Ayaklarımızın altından, çiğnedikçe, balık kızartır gibi çıtır çıtır sesler geliyor. Serin ağaçların dibine eğilip, kanlmış böcek kanatlan, çamların dibine kadar sızmış bakırlaşmış reçineyle oynamaya başladım. İkindi güneşi, ormanın içlerinde, uzaktan, yanıp sönen bir gece lambası gibi. Sırtımı dayadığım ağaç, bitmeksizin gıcırdayan bir beşik. Sanki ormanın karanlığında ürkütücü bir kadın. Deli, esmer bir çirkin kocakarının memeleri, laciverte gömülmüş gibi.. Yemyeşil kurumuş yosun gibi sarmaşıklar sarılarak tırmanmış ağaçların sırtına. Rüzgar, peşi sıra dalgalar gibi kalçalarına kadar saçlarını tarıyor! Ormanın içinde ışık yok, gün ortasında karanlık... Halam, namazını kıldı, baklavasını yedi, cigarasını içti, benim gözlerimin nerelerde takıldığını da anlamış olmalı.. Halam: "Ula uşak, bir kurşun atalim mi?

Yanında silah da yok, atacağından değil, "güzellik karşısında kendinden geçme, sözüdür, bu". Bu, mutluluğun, şükrün sonu demek, o çocuk aklım bilmezdi kurşun atmayı, bugünkü aklım olsaydı, atalım hala, bir kurşun atalım!.. Hau gürgenin dalina, bir kurşun atalim. Sonra o gürgenin dalina bir türkü yaksinlar: "attim da vuramadum, gürgenin dalini!"... Dünya yan yana gelse manasını çıkartamaz işte habu türkünün. İlk gençlik yıllarımda gördüğüm o tarlalar, çayırlar, ormanlar, içimde atamadığım o kurşunun yarası gibi, delip delip geçiyor dallarımı.

Karanlığın içinde bir hışırtı, ayak sesleri gittikçe yaklaşıyor, korkudan rengim attı, ayağa fırladım, kaçmak için. Halam, oralı olmadı. Ormanın karanlığından çıkıp gelen bu kadını ömrüm boyu unutmam mümkün değil. Taşlaşmış gözoyuklan, kör. Patates kabuğu gibi yüzü, eller. Çenesi, kemikleri, eski bir kayık teknesi parçalan gibi. Korkudan düşüp bayılacağım, ürkütücü dişlerinden birkaç tane kalmış, süpürge çalısı gibi, parmaklan pasli demirden çivi gibi. Halamla kucaklaşırken görmeyen gözleri ağaçların tepesine bakıyordu. Bir bayram sevinci gibi, mırıltılarla konuştular. Sevimli gülümseyişlerle birbirlerini okşadılar. Halam, hem usul usul konuşuyor, hem de kadını eşarbını çözüp, altında saklı incecik beyaz örtüleri bir daha çözüp, örgüsü çözülmüş siyah saçlarının birkaç tutamını örmeye başladı. Bir tapınağın önündeymiş gibi halam. Meğer hiç tanımıyormuşum onu, meğer başka zamanlar hayata dikleniyor, aksileşiyor, hiç konuşmuyormuş meğer. Şimdi bir melek gibi yumuşadı, yanakları pembeleşti, bir başka kadın oluverdi.

Yaşlı bir dilenciye benzeyen kadının ağzının kenarına yapış yapış tükürük birikmiş. Birbirlerini kıracaklarmış gibi,elleriyle antik porselen vazolar gibi, kalplerinin içini ovuşturuyormuş gibi. Sürekli birbirlerine dokunarak. Çocukluk arkadaşıymış halamın. Bildik ne kadar dedikodu, karşılıklı sıratadılar, dedikodu dediğin, kimin kızı, hangi köye, hangi memlekete gelin gitti, kimin oğlu mahpustan kaçtı. Ve çığlık çığlığa, "ne dersün, doğru mi dersün" diye, şakalaşıp, gülmekten yorgun düştüler, uyuyakalmışım...

Uyandığımda kör kadın yoktu. Halam, sırtına tam yedi odun denk etti, bana da bir küçük odun hazırladı. Ben de "yedi tane taşıyacağım" diye inad ettim, "bir tane yeter", "yan yolda atarsun, yazuk edersun odunlara" diye bağırdı. Inad ettim yedi odun aldım, yan yola gelmeden üçünü attım, sonra diğerlerini, eve gelmeden sırtımda odun kalmamıştı...

"Hala, ormanda ne yapıyor o kadın?" dedim. "Ne kaduni pokun uşağu, Meryem teyzendir senin, Kara Halim'in ablası" diye çıkıştı, halamın yengesin'in, diye bilmem nerden bir yol bulup akraba olduğumuzu anlattı. Ve sonra baklayı ağzından çıkardı: "Oğlu dağda kaçaktur, her hafta ona erzak götürür!"

Sonra bana döndü, nasihat eder gibi, düşünceli: "Arkanda anan, ninen yoksa, sakun kaçakluğa düşme..." Ne demek kaçakluk. Neden kaçaklığa düşeceğim. O büyük çocukluk rüyası içinde büyük bir muamma gibi kaldı.

Halam birden durdu, bir ofaa, "ah uşağım ahhh, haburayi görüy misin... Karahal'min yedi yaşında uşağuni buracukta testereyle dilim dilim kestiler... On parçaya ayırdılar kuzucuğu. Bir torbaya koyup götürdüler!..."

Orman deyince işte testerenin kestiği o çocuk gelir aklıma...

Ne zaman babamın yanına varsam, yanında yaz-kış paltosunu çıkarmayan, kalın, bitle-

Devamı 16. sayfada

Akşamsefası

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Artık Uyanın

Şimdiye dek sanki hep uyumustum. Herşeyden habersiz ve bu habersizlikten huzursuz. Ardarda birçok şey yaşamıştım farkında olmadan. Üzerimde bitmez tükenmez bir bıkkınlıkla yaşadığımın farkında olmadan ve yaşadığımı sanarak onyedi yıl tüketmiştim. Fakat şimdi yaşam bir fırtına gibi kapılarımı zorluyor. Sonra birden kapımı biri çalıyor, ısrarla çalıyor. Panikge kapılmış ve uyku sersemi düşüncelerim beni tüm kapıları kilitlemeye ve sürgüleri çekmeye zorlarken bilinçaltı isteklerim kapıları ardına dek açmaya ve bu garip ziyaretçiyi içeri almaya çağırıyor. Hoşgeldin garip ziyaretçi: iyi ki geldin, iyi ki geldin... Sen gelmeseydin gelip beni uyandırmasaydın hep ikinci keman gibi önemsiz bir rol oynamak beni hiç rahatsız etmeyecekti. Bunun için sana binlerce kez teşekkür ederim. Bugüne kadar sana sarfettiğim her sözü ve uyguladığım her hareketi mantığımı zorlayarak yaptığım için pismanım. Bunun için üzgünüm çünkü aşkın mantık ötesi bir güç olduğunu yeni yeni anladım. Evet aşk mantık üstü bir duygu. Bugüne kadar daima amaçladığım ve insanın en uçta sandığı amacına aşk ile aşkın verdiği güç ile vardığı aşkın tartışılmaması gerektiği, yaşamın insana sunduğu büyük bir ödül olarak kabul edilmesi sonucuna senin varlığınla ulaştım. Varlığını hissetmek ve seninle birlikte mücadele edebilmek bana güç veriyor. Bu sözleri inanın büyük bir içtenlikle yazıyorum. Artık tekdüze yaşamayın. Hayatın karamsarlığı içinde bocalamayı bırakın, mücadele edin ve artık hayatın sayıca çok fazla olmasa da, en azından birkaç tane renge sahip olduğunu keşfedin. Bu renkleri değerlendirebilmek sizin elinizde. Annemin "kızım bu dergileri babana gösterecem!" demesine rağmen sizi daima okuyor ve destekliyorum, inanın size ihtiyacımız var. Hoşçakalın.

Seda Su - Kırşehir

Merhaba

Önce sizlere kendimi tanıtmak ve daha sonra da Türkiye'de tanık olduğum bir olayı anlatmak istiyorum.

Ben 21 yaşında Manisa doğumlu bir bayanım. Bu yıl Yozgat Meslek Yüksek Okulu'nda son yılımı okuyacaktım. Eğer Leman'ı Yurdumun odasında okumasaydım ve arkadaşlarıma okutmak için vermeseydim son yılımı da tamamlayacakdım.

Evet... Üniversite hayatım Lemanseverliğim yüzünden sona ermek üzere. Bildiğiniz üzere Yozgat, MHP ve Ülkü Ocaklarının baş noktası. Üniversiteye ilk adımımı attığım günlerde aşırı fanatik olan solucu arkadaşlarımız 1 aya varmadan Ülkü Ocakları tarafından reis seçildiler. Sanki sadece bu arkadaşların solcu dergisi olarak bilinen Leman'ı okuduğum için Ülkü Ocaklarına beni şikayet ettiler. Düşüncelerim yüzünden orada herşeyden soyutlandım. En sonunda bir yerden gelen kredimi de kestiler. Ve ben o paralan biriktirip harç paramı yatırıyordum. 2. öğrenimim olduğu için harcım aileme biraz yüksek geliyor. Benim babam bir seyyar satıcı, annem ise ev hanımı. Ve benim hanemde 2 de çalışmayan kardeşleim var. Her yere başvurup geri ödemeli ya da ödemesiz kredi ya da burs anyorum. Fakat çaldığım her kapıdan olumsuz cevap alıyorum. Bildiğiniz üzere MHP'li olanlar çok rahat kredi bulabiliyorlar. Siyasi görüşüm, farklı düşüncelerim yüzünden okumak hakkımı yitirmek üzereyim.

Bana bu konuda yardımcı olmanızı, bilgi ve görüşleriniz varsa iletmenizi bekliyorum. Yurdumuzda bir insanı daha kurtarmak isteyeceğinizi düşünüyorum.

Bal Böceği

MEN DAKKA DUKKA

Men dakka dukka bir arap atasözüdür. Manası; Vuran vurulur, eden bulur. Öyle ya, etme bulursun dünyasında yaşıyoruz.

Bugün güç sizdedir. İstediğiniz herşeyi yapabilirsiniz. İçinizdeki tüm kini, nefreti zalimce karşıt bulduğunuz insanın veya insanların üstüne rahatlıkla kusabilirsiniz. Size kimse de çıkıp bu zalimce tavrınızdan vazgeçiniz diyemez. Deseler de hiç bir anlam ifade etmez sizin için. Çünkü yüreğiniz, hızla betonlaşan bir ülkede betonlaşmıştır. Yüreğinizin yumuşaması mümkün değil. Elinizde bulundurduğunuz gücün sayesinde yarını düşünmeden, bugün her şeyi yapabilirsiniz. Ya yarın? Bence yarını mutlaka ama mutlaka düşünmelisiniz. Çünkü bugün elinizde bulundurduğunuz güç yarın, şu anda zulm ettiğiniz insanların eline geçebilir. O gücü eline alan insanların yüreği, sizin yüreğiniz gibi betonlaşmadığı için sizin o insanlara yaptığınız ve yapmayı düşündüğünüz zulmü onlar size yapmayacaklar tabi ki.

O zaman bu ülkeye gerçek bir demokrasi gelecek. Hukuk tam anlamıyla işleyecek. insanlar barışı yaşayacaklar, özgürlüğü yaşayacaklar. İnsanların hayatlarını hapishanelerde bitiren sebeplerin hiç biri olmayacak bu ülkede. Kimsenin kimsede hakkı kalmayacak. Hukuksuz hiç bir işlem yapılmayacak. Hele keyfi uygulamalar hiç mi hiç olmayacak. Haksızlık eden, devletin en tepesindeki kişi de olsa hesap verecek. Bundan kurtuluşu olmayacak inan.

Ve yarın bu ülkeye demokrasi ve hukuk geldiği zaman, demokratik bir ülkede, bugün yapılan haksızlıkların, adaletsizliklerin hesabı gerçek hukukun önünde sorulacak. Ben buna bütün benliğimle inanıyorum.

Bu gün eseriniz olan F tipi ölüm hücrelere yarın sizin giremeyeceğinizin garantisini verebilir misiniz sayın TÜRK, sayın karaoğlan ECEVİT, sayın bu zihniyetin temsilcileri, sayın bu projenin mimarları. Soruyorum. Verebilir misiniz? Verebilirseniz bu nasıl olacak. Lütfen söyler misiniz?

Ben bu günün Türkiye'sinde hiç bir insanın yarınına dair, değil garanti vermesi ufak bir tahminde bile bulunması söz konusu olmamaktadır.

Daha dün iktidar gücünü elinde bulunduran sayın ERBAKAN'in bugünkü durumu ortada. Bugün sayın ERBAKAN'ı hem siyasetten uzaklaştıran hem de cezaevine misafir gitmesine olanak sağlayan 312. maddenin değişmesine 6 gün karşı çıkmış bu maddenin değişmesi durumunda hapishanelerde misafir değil de artık oraların sahipleri olmuş (zorunlu olarak) binlerce düşünce suçlusu solcuların işine yarar diyerekten tepki göstermiştir.

Bugün güç Sayın ERBAKAN'da değil ve kendisi "Ben de Kürt'üm ben daha doğruyum" sözünün yaratıcısı olarak bebeği gibi sevdiği siyasetten uzak, ömrünün son dönemlerini siyaset hasretiyle yanıp tutuşarak ve düşündüklerini ifade edememenin acısıyla yaşamak zorunda kalmıştır.

Daha dün Avrupa Birliği'ne üye ülkeler için Hristiyan kulubudur diyen sayın ERBAKAN bugün özgürlüğü için orada medet umar olmuştur. O gün tek taraflı, baskıcı (islam kesiminin bir kısmına hitap eden) şeriat rejiminden başka hiç bir rejimi kabul görmeyen sayın ERBAKAN Hristiyan klubünde umduğunu bulamayınca dört elle demokrasiye sarılmış durumdadır. Demokrasinin bir gün kendisine lazım olacağını belki de hiç düşünmemiştir. Sayın ERBAKAN.

Sayın ERBAKAN'ın durumunu hiç düşündünüz mü sayın F tipi ölüm hücrelerinin yaratıcıları. Unutmayınız. "MEN DAKKA DUKKA"

Şu aklımın almadığı bir çok şey var. Mesela Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bugünkü hükümeti memuruna onurunca yaşamaları için doğru-dürüst bir ücret veremezken, onları sokaklarda süründürürken, joplandırırken, iş yapmaları yerine meydanlara davet edeiken nasıl oluyor da bir günde F tipi ölüm hücreleri için trilyonları bulabiliyor. Nereden geliyor bu trilyonların kaynağı? Af buyurun sayın TÜRK bir kaç soru daha sormadan rahat edemeyeceğim. Bu trilyonlar nereye gidiyor, daha doğrusu kimlere, hangi kasalara akıyor? Bu ölüm hücrelerinde bu kadar ısrarcı olmanıza sebep ne? Bir an önce bitirme arzunuzun altındaki gerçek ne? Yoksa birilerine verilmiş sözünüz mü var? Birilerini memnun etmek uğruna binlerce insanın en doğal hakkı olan yaşam haklarını elleninden aldığınızı unutuyorsunuz galiba.

Af buyurun sayın TÜRK amacım sizi yargılamak değil. Buna zaten gücüm yetmez. Tam tersine o güç şu durumda sizin hakimiyetinizdedir. Benimki sadece bir meraktır. Ve üzülerek söylemeliyim ki benim gibi merak eden çokça da insan vardır. Tabii ki bu sorulara verecek cevabınız vardır. Ancak bizim anlayacağımız türden olursa cevaplarınız inanın memnun oluruz. Bizi ikna etmeniz için F tipi ölüm hücrelerinde göstermiş olduğunuz kararlılığın binde biri yeter. Ancak bir gün sizin yavrunuzun (yavrunuz var mı bilemiyorum ancak var olduğunu sayarak söylüyorum) o ölüm hücrelerinde olduğunu düşünerek samimi ve içten beni ve diğer meraklıları cevaplamanız inanın yeterli olacaktır.

Barışın, kardeşliğin, özgürlüğün, demokrasinin ve hukukun egemen olduğu bir ülke özlemiyle...

Yüreğinde sevginin tohumlarını ekip sofrasında aş yapıp tüm insanlarla paylaşmayı ilke edinen, beyninde aydınlık meşalesi yakıp zulmun eseri olan hücreleri aydınlatan, ateşiyle demir kapıları eriten, toplansalar da, yaka-paça, tekme-tokat gözlem altına alınan ve tüm haksızlığa rağmen haklı ve onurlu davalarından vazgeçmeyen ve kendileri uzaklarda da olsalar yüreği ve beyniyle acı çekenlerle olan herkesi yüreğime sığmayan sevgimin ateşiyle kucaklarken, büyük üstadımız Ahmed Arif'i saygıyla anar cümlelerimi üstadımızın VAY KURBAN eserinden bir alıntı ile bağlamak istiyorum. "MEN DAKKA DUKKA" bir gün herkese lazım olabilir.

ADSIZ (Bu defalık)
Ama sahipsiz değil.

Garip Bir Mektup

Herşey yenidir, alışıklarının dışında. Çay sohbetlerinin yerini içki masalarında içeriği anlaşılmayan tuhaf sohbetler alır. masum sevgilerden, hayatlan, umutlardan, ideallerden bahsederken birgün kendini üçkağıtların, yalanların, çıkarların, et pazarı muhabbetlerinin yapıldığı sofralarda bulursun. Önceleri garipsersin eleştirirsin, adın muhalefete ya da kendini beğenmiş üniversiteli kıza çıkar. Aldırmazsın kendi doğrularını bir süre daha savunmaya devam edersin. Bir süre sonra bir bakarsın artık sen de aynı sohbetlerin ortak elemanısın. Biraz daha zaman geçtikten sonra bu sohbetlerin mezesi olduğunu görürsün. Kendine geldiğinde kurtulmaya çalışırsın ama uzandığın bütün iplerin koptuğunu görürsün. Artık sıradan olmuşsundur. Kendini kapı arkalarında salak saçma dedikodular yaparken, başkalarının yalanlarını teyitlerken yakalarsın. Yüzün kızarır kendinden utanırsın.

Sonra bakarsın çevrendekilerden hiç farkın kalmamıştır. Önceleri bunu kabul etmek çok zor gelir. Kendine bir sürü bahaneler bulursun, teoriler geliştirirsin herşeye rağmen kendinin farklı olduğunu düşünürsün kendi yalanlarına kendin de inanırsın. Bütün bunları yaparken de hem kendini hem çevrendekileri kandırırsın. Hiçbir yeri görmene izin vermeyen toz bulutlarının içinde kaybolup gidersin. Dualar edersin, hıçkıra hıçkıra ağlarsın herşey'in bitmesini hatta dünyanın başına yıkılmasını beklersin. Toz bulutları yerini karanlık fırtınaya bırakır. Gittiğin heryere rüzgarını beraberinde götürürsün. Kendi karanlıklarına başkalarını da davet edersin. Hatta hortumlar yaratıp çevire çevire insanları fırtınanın içine çekersin.

Zayıflıklarını bilmeyen, önünü göremeyen insanlar hiç yorum yapmadan girerler seninle beraber fırtınanın içine. Bir süre seninle beraber savaşmayı sürdürdükten sonra ilk fırsatta değilse bile rüzgarın şiddeti biraz artınca ilk sakin limanda demirleyip tek bırakırlar seni. Önce biraz şaşırırsın, üzülürsün. lanetleri okursun. Sonra anlarsın ki hayat bu. Senin kurallarına göre oynayamadığın oyunu çevrendekiler geliştirilmiş şekilleriyle zaten defalarca oynamamışlardır. Yani onlar profesyoneldir.

Biraz köşeye çekilip izlemeye ve dinlemeye başlarsın. Senin görmediğini, duymadığını zannetmelerine rağmen sen herşeyi görüp, herşeyi duyarsın. Dostun olmadığı çok zayıf acınası ilişkiler yaşandığını farkedersin. Farketmene rağmen yine de ısrarcı olup defalarca final yapmak istersin. Sonra başlar karşılıklı sohbetler. Hem sorar hem cevaplarsın. Cevapsız kalan soruların cevaplarını nedense damarlarında alkol dolaşırken ya da kafan dumanlıyken şıp diye bulursun. Normalde seni yıkmayacak şeyler bu gibi durumlarda çok öldürücü darbeler oluverirler. Öldürücü darbelerle girersin karanlık tünele. Koşarsın, koşarsın çıkışlar ararsın, ışığı görürsün ama birtürlü ışığa ulaşamazsın. Yakaladığını düşündükçe o senden çok uzaklara gider. Sonra yorulursun bırakırsın kendini. Rüzgar nereden eserse oraya gitmeye karar verirsin. Ama rüzgar o kadar çok yön değiştirir ki! Ayak uyduramazsın, hep senden hızlıdır ve hep senden bir adım öndedir. Sen daha yavaş yavaş perdeyi oynatmaya başlamışken o perdeleri söküp kapılan çarpıp kaybolmuştur bile... Rüzgarla anlaşamayacağını anlamışsındır...

Bir ara hikayelere dalarsın. Başkalarının hikayelerini kendine uyarlarsın. Hatta kendinmiş gibi çarçabuk sahipleniveiip en keskin savunucu olursun. Önceleri başkalarının hikayeleriyle kendini rahatlatırsın. Sonra hiç beklemediğin bir anda kendini bir hikayenin kahramanı olarak bulursun. Tek kişilik ordunun önünde aniden biri duruverir. Hayatının bütün gök gürültülerini, bütün şimşeklerini aynı anda hissedip ruhun canından çıkıyormuş gibi bırakıverirsin karanlığa... Beklediğin buymuş gibi birden kendine gelirsin ve aniden kendin olursun. Sadece çığlık duymanın gerektiğini anladığında ise gülümseyip arkana bile bakmadan çıkıverirsin hikayeden.

Kendini tedavi etmeye karar verirsin. Çünkü ruhun hastadır artık. İlk adımı ruhunun hasta olduğuna karar vererek atarsın. Tedavi yöntemleri geliştirip uygulamaya başlarsın. Önce kanını temizlersin, sonra kafandaki dumanları atarsın. Kendini iyi hissettiğin zamanlarda da kendine mektuplar yazarsın. İşte bu da bu mektuplardan biri. Arada sırada mektuplarını paylaşma ihtiyacı hissedip ruhunu tatmin edersin.. Sevgilerimle...

Onur Sıla Kargacı

LeMan
Sayı: 459. 26 Ağustos 2000 Cumartesi-Haftada bir yayımlanır
• LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
• Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) • Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN • Can BARSLAN • Bahadır BARUTER • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Gökhan DABAK • Selçuk ERDEM • Cezmi ERSÖZ • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihal GENÇ • Feyhan GÜVER • Soner GÜNDAY • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Gürcan ÖZKAN • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Sefer SELVİ • Fatih SOLMAZ • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Özge SAMANCI • Alp Tamer ULUKILIÇ • Metin ÜSTÜNDAĞ • Erdil YAŞAROĞLU • Ahmet YILMAZ • Kadir YILMAZ • Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU • Satış: Cüneyt AYDIN • İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ • Muhasebe: Suzan ERBAŞ • Gülay AKKAYA • Tel: 292 95 65 (4 Hat) • Fax: 251 52 67 • Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 • Baskı: İlkak • Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.

14. Sayfadan devam

Hasım Sahibi Halim Dayı

şik (non-stop) kaşlı Halim dayıyı görürdüm. Bi diğer masada, onu bekleyen sınır kazığı (pasal) gibi adamlan. oyun oynasa, en dip masada adamlan, biraz sonra kafalannı duvarlara vuracaklarmış gibi endişeyle, kapılan tutar. Duvar diplerinde, kahvenin iç odasında ayaküstü alelacele konuşulur, hızla girilir, çıkılır. Zifitle boyanmış parkenin üstüne bir kat da talaş tozu dökülürdü, yaz-kış gergin suratlı adamlar bu odadan çıkmazdı. Bazen konuşmalar sigara dumanıyla boğulmuş, impala arabanın içinde geceyarılanna kadar sürer, öyle gömülürler ki koltuklara arkadan makaslan yere değerdi arabanın!

Halim dayının yanından geldiğinde babam, dehşetle "oğlum, Allah kimseyi hasım sahibi yapmasın, oturun kalkın, şükredin babanıza, sizi hasım sahibi yapmadım!"...

Günlerce suskun oturan adamlan emirleri armağan gibi alırdı, armağanlar çifter çifter şarjöre sürülürdü. Hasımlan köyde kilitli, Halim dayılar şehirde, onlar şehre giremiyor. Mapus damına toptancı dükkanıyla anlaşılmış, kasa kasa yiyecekler taşınırdı!

Belleri silah, bıçak, cepleri dinamit dolu, kaç kuşaktır gelen bu emanette, birbirlerini kökünden kazımaya yemin etmişler. Tüm aile, gizli bir şebeke. Kadınlan dahi hiç çekinmeden kapı önünde silahlan yağlardı. Kaçakçılığı meslek edinmişlerdi, bu yüzden tek söz çıkmazdı ağızlarından. Çiftle, çubukla, bahçeyle uğraşmazlar; kalın onluk çivilerle kapatılmış pencereler. Kimse tek başına sokağa çıkamaz. Bilinmez kahvelerde oturulmaz, kadınları habersiz oraya-buraya gidemez, çocukların okuyacağı okulda tüm talebeler incelenir, erkek çocuklar izinsiz sokağa çıkamaz, oturma, kalkma, adam tutma, adam vurdurtma, sanatları, teknolojileri akıllarımız zekilikler, kurnazlıklarla doldurulmuş, yüzyıl anlatsak, bitiremeyiz.

Birgün jandarma komutanı, diğer gün bilmem hangi vali yardımcısı beyle hiç konuşulmadan suskun suskun saatlerce oturulur, zaman erimiş kurşun gibi akıvenr gözbebeklerine. Bu suskunluğun tadına doyulmaz, sabırdan geçirilmiş zehirli bir içki gibi uzun öğle vakitleri. Kan lekeleri işte bununla silinir. Suskunca yere bakmaktan paslanmış kazmalar gibi suratlar, tesbih çevirmekten parmakları kızgınlaştırıp elektrikleyen, baltalaşmış iri, kıllı kollar. Ve yanlarında ağaç gibi sert ve uzun çocuklar. Kapıların arkasında dahı hazır bekleyen yetmişlik ihtiyarlara kadar adamlar, bu büyük zaman boşluğunu dolduran kara diken bakışlı adamlar... Ve her an savaş sıcakmış, teyakkuz hali. Halim dayı, suskun geçen üç-dört saatten sonra birden delilenir: "Nedir gardaşum, hep gardaş değil miyiz, nedur gardaşüm!"... Bu, onun adamlannın beynında zonklayan büyük hayat görüşüydü, büyük lal edilmişti! Başlar ağır ve gururla "doğrusun, çok doğrusun" gibi tasdikle sallanır!

Halim dayının gelinleri de milletin dilinde, bir gelin almasın, kırkbinkez soyu, sopu araştırılır, gelin alınmaz, demir kafesli kadavraya benzeyen evlere tıkılır. Sonra, bilekleri kalın bileziklerle doldurulur, şıngırtısı komşulan tutar. Kalın eşarplara sardırılır, nanı yedi köyü dolanır. Altı gardiyan gibi, altı sığır suratlı kaynana ortasına alıp sokağa çıkartılır. O kuyumcu senin, bu toptancı mağaza benim, yani, o cezaevinden bu cezaevine götürülen, ellerine kelepçe vurulmuş bir güvercin gibi.. Bizim memlekette gelinlerin mürüvveti böyle olur, muradı böyle alınır. Gelin kız, başçavuş suratlı kadınların talimatlarına boğulup, kurşun sıksan girmez yataklar-yorganlar, odalar içinde bir ömür zindan hayatı yaşar. Ve sayesinde kardeşleri, ailesi iş, güç, dükkan sahibi olur, doyurulur...

Halim dayıdan kimse gelin almasın, o kız gelin gitmez sanki, o fukara aileye karargah komutanı tayin edilir. Entarisinin içinden kollarını açar, ona kimse karışmaz, eşarbının önünden ve arkasından saçlarını açar, ona kimse karışmaz. Tüm sülalenin kadınlarını peşine takar, o hamam senin, bu terzi benim, giydirir, yedirir. Kayınbiraderler bu kaçakçı ailede ayak işlerine koşturur, işte hayatları kurtulur. Halim dayıdan kız alan aile, bu tehlikeli ve çok gururlu nişanı bir ömür soylu general madalyası gibi göğsüne takar. Düğünde, dernekte, onlar da bu tehlikeli yılanın bir ucuymuş gibi, sert önemli, adamlar gibi gösterilir, "şu adam var ya Halim'in dünürü..." Daha büyük bahtiyarlık yoktur, yer, gök onundur artık. Halim dayının damadlan basit memur, ya da su bitlisi gibi zavallı, sümük suratlı, kırıtık adamlar olur. Kazara geline el kaldırmasın, eğlencelik ramazan davulları gibi ahalinin orta yerinde dövülür, pestili çıkarılır!

Halim dayının gelinleri, kızlan, onun zenginliğini, saltanatını göstermenin vitrini gibiydi, son model dikiş makinesi, son marka saç kurutma makinesi, en yeni buzdolaplarını, hamallar, hergün onların evine taşırdı, halılar üçer kat serilir, fazlası, rulo-rulo odanın duvarlarına dizilirl Kadınları büyük mağazalarla ev arasında, erkekleri kahveyle ev arasında, iki ranza arasında yaşayan bir eski zaman sultanı, bir küçük beylik gibiydil..

Sonra bir duyduk, hasımları, yerlerini-yurtlarını satıp, Almanya'ya yerleşmiş, bir sevinç, bir bayram, yer gök inledi. Sonra bir duyduk 12 Eylül'de kaçakçılık işini yürütememiş, sıkıyönetimle başı belaya girmiş, bir duyduk, çocukları aileleri bölüp İstanbul'a taşınmış, Halim dayı, kumara başlamış, pavyon alemine dalmış...

Babam fikrini çoktan değiştirdi:"Oğlum, bu dünyada hasımsız kalmayacaksın."

Bundan on yıl önce, Sis yaylasına çıkıyoruz, Trabzon'dan eski bir arkadaşla. Dönüşte ormanın içinden Tommiks'teki "konyakçı" gibi, bir elinde silah, bir elinde büyük rakı şişesi yaşlı bir ihtiyar önümüzü kesti. İnin uşaklar! Korkuyla indik... Ormanın içini gösterip: "Görüy misiniz habu güzelliğil".. Tedirgintikle, suyuna giderek: "Göriyrik dayi!"..

"Habu güzelliğe bir kurşun atılmaz mi?", "atilir dayi", Şarjörü boşalttı, ses, kayalara üç dört kez gitti, geldi, durum ciddi, korkudan ne yapacağınızı şaşırdık..

"Habu güzelliğe içilmez mi uşaklar!", "içilir dayi!", Rakı şişesini bize uzattı, hatırına bir fırt çekelim, bari.. Allah'tan şişe boş, içimizde bir sevinç... "Şişe boş dayi!", "Siz habule durun ben getiriyim.." deyip, ormanın karanlığı içinde kayboldu.. Hızla arabaya binip, gaza bastık.. Arkadaşım, "tanıdın mı dayıyı", dedi, "tanımadım".. "Halim dayı bu, bir düşün, Kara Halim.."

Arabanın arka camından Halim dayının girip kaybolduğu ormana doğru bir daha baktım. Kocaman mavi bir duman çoktan boğmuştu ormanı. O ilk gençlik yıllarımda Güller halamla ormanda, atamadığım o kurşun, şimdi uzakta, gürgenin dalı gibi delip geçivirdi.

nihatg@leman.com.tr. NİHAT GENÇ

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

LeMan TİŞÖRTLERİ
Tracy Akgün
BEZGİN BEKİR
Edinmek için geçen haftalardaki dergilere bakınız

2 Eylül 2000 Cumartesi-Sayı:2000/36 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

KALBİMİZE MENDİL SAPLIYORLAR..

Bir ülke düşünün.. 3 yaşından başlıyarak dört, beş, altı yaşlarında onbinlerce çocuk sokaklarda, caddelerde gece gündüz, mendil, ciklet satıyor.. Arabayla yolculuk eden herkes her kavşakta, her trafik ışığında her durduğunda bunlarla burun buruna geliyor.. Kentin caddelerinde sokaklarında yürüyen her yurdum insanı bu çocuklarla bacak hizasında temas ediyor.. Devletimiz ve Medyamız ise buzdolabı'nda işkence edilen Leyla Alkış'a kadar ne vicdanında, hukukunda ne sayfalarında ne de ekranlarında bunları görmüyor, farketmiyor. Oysa bu çocuklara arabasının camlarından balgamlı tükürüklerini, iğrenç küfürlerini ağızlarında saçanları, fırlatıp gazlıyanları, yüzlerine tokadı basanları, biz çok gördük.. Görmeyen var mı.? Bunlar da münferit vakalar mı?.. Leyla'dan sonra Radikal birkaç gün sokak çocuklarını manşetine taşıdı. Bu arada Leyla'nın babasının apartman ortaklığını, marketini keşfetti. Habercilik yaptılar. Asılsız çıktı.Sabah, "sokak çocuklarının Istanbul'da sergilediği çağdışı, ilkel, utandırıcı görüntüler bir türlü ortadan kaldırılamıyor.." diye yazmış. Çağdışı, ilkel olan asıl utandırıcı olan alttan alta tiksinti duyduğunu hissettiren bu sözcüklerdeki yaklaşımdır. Leyla'yı Tv kanallarına taşımak içinyumruk, yumruğa kapışan Star'la Muhtar'ın Show'unun ekipleri selpaklarını bakkallardan mı satın alıyor? Güzelim pahalı kağıtlara bastıkları, ekranları buladıkları bu kadar ibiş, dangalak, post faşihe öncesi, topçu, popçu, zengin fırlaması, kerhaneci, puşt, gavattan sıra gelmiyordu herhalde mendilci çocuklara... Bu arada bir ailenin fakirlik ve açlık sınırı 500 milyon olmuş.. Bundan da haberiniz var mı?..

BAYIR GÜNÜ

FEYHAN GÜVER

feyhan@leman.com.tr

Sevgili Mustafa Acar ... Hediye için çok teşekkürler... Urfa'ya selamlar...

KÜÇÜK SÖZLÜK Fatoş

"ATOM BOMBASI" DEMEK NE DEMEK?

Fatih (12): "Atom bombası bir binayı uçurur. Öyle bir kuvvetli bombaki üç dört binayı uçurur."

Multalip (9): "Atom bombası bir bombadır."

Erdinç (13): "Patlayan araç demektir."

Neslihan (9): "Atom bombası bomba havaya atılır. El bombası vardır. Dövüş edince bomba atıyorlar."

Hafize (10): "Bir evde atom bombası var."

Burak (9): "Atom enerjisi."

Mehmet (11): "Altından ateş çıkar. Havaya uçar. Bir yerde patlar. Ona atom bombası ona denir."

Cansu (10): "Güçlü bomba."

Talip (7): "Patlamak demek."

Süleyman (9): "El bombası, tüfek, silah, taramalı, bomba, tabanca ve benzen."

Bayram (10): "Atom Dolması insanı öldürür. Hastaneye kaldırır."

Saime (9): "Bir çok bomba vardır. Bu bombaların biri atom bombasıdır."

Sevilay (12): "Tehlikeli madde."

Hasan (9.5): "Atom bombası bir yere atınca ona atom bombası. Yangın çıkarsa itvaye gelir yangını söndürür."

Ömer (11): "Maryo atom bombasında kargalan, kaplumbağları ve kertenkeleleri öldüren."

Ferhat (10): "Bir şeyin fize atmasına atom denir."

Okan (9.5): "El bombası demek."

Uğur (9): "Atom bombasıyla heryerleri yıkar. Bu çok pis bişey."

Derya (10): "Atılan şeye bomba denir."

Ali (9): "Mesela birisine savaş yapıyorsun. Bir tane atom bombası atıyorsun. O patlıyor. Buna atom bombası diyoruz."

Merve (7): "Havaya fırlatılan bişeydir."

Ertuğrul (10): "Altından ateş çıkan, önü sivri olan şeylere atom bombası diyoruz."

Sumru (9): "Atom bombası besela bom diye patlayınca bna atom bombası denir."

Kezban (12): "Atom bombası havaya füze gibi atılan bir ateştir."

Neşe (10): "Mesela bir televizyona su tökuldü. Patladınmı ona atom bombası denir."

Mazlum (9): "Bir kişi düşmanlarsa Bomba ile öldürürüz."

Gökhan (10): "Atom bombası bi yere vılatınca orda patlar. Herkes korkar. Ona atom bombası diyiyoruz."

Kurtuluş (9.5): "Savaşta kullanılan bir cisim. Savaştığın insanlarla insanları öldüren bir varlık. Örneğin: Bir adam bir adamı öldürmek istiyorsa atom bombasını kullanır."

Celal (9): "Askerde askerler atar ona bomba denir."

Kamer (10): "Bomba bir insanı veya hayvanları batlayınca öldürene diyoruz. Bazan bankalarda, dükkanlarda bomba batlıyor."

Yunus (9.5): "Bir arabadır."

Rüveyda (9): "Atom bombası içinde kötü bir mermi olan maddeye atom bombası denir."

Kübra (10): "Özel bomba."

Nurcan (9): "Saatle çalışan şey".

Dilek (9.5): "Atom bombası bir yere bomba atarsak ona Atom bombası diyoruz. O zamanda bomba atmış oluyoruz."

Hülya (12): "Savaşlarda kullanılan yok edici araç."

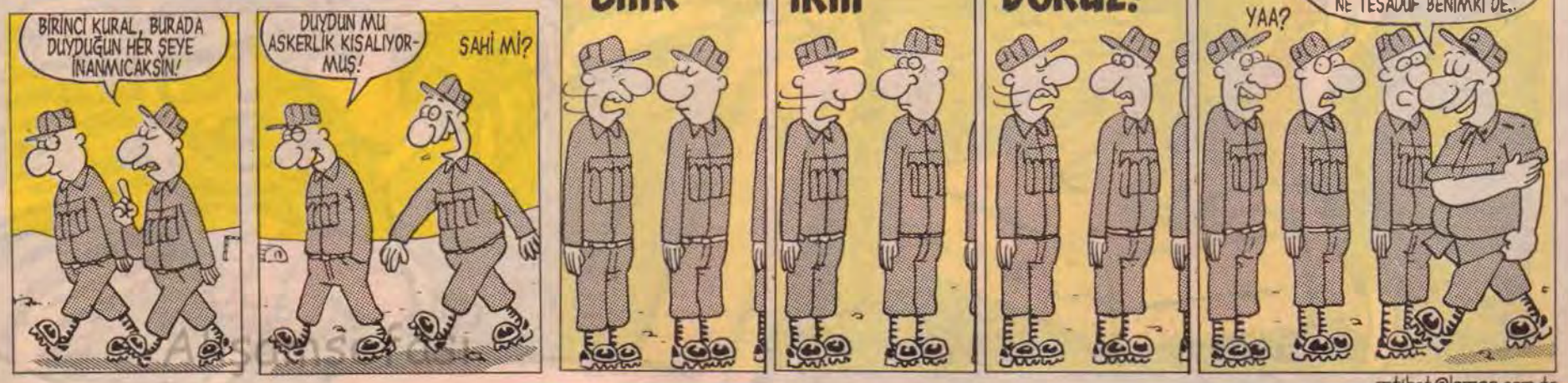
grafiller Fatoş

-Bana böyle baktığında içimin yağları eriyor bitanem!.

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

F Tipi Cezaevlerini şirin gösterme çabalarına bir yenisi daha eklendi.. F Tipi Sivil denetime açılacak...

Ordunun modernizasyonu için açılan milyar dolarlık ihaleleri kapmak için dış ülkelerden gelen üst düzey ziyaretçi trafiği arttı...

LeMan

Zonguldak Ereğlisi'nde güvenlik güçleri, Kürtçe şarkı söylendiği gerekçesiyle düğün bastı... Çok sayıda kişi dayak yedi, beş kişi gözaltına alındı...

REHA MUH AR
yiğidim reyting im
burda yatıyor
İBRAAM TATLISES
hayranlarına
ayaklarını koklatan
ztar zçar

EKREM İNCİ
keleşil siirt vali
yardımcısı tebeş
SÜREN-FAT-TERİM-GS YÖNETİCİLERİ
aslan küfretliği
yerden belli olur

SABAH
sokak çocuklarına
sokak pisliği gibi
bakan gazete
DEMİREL
yandık o şimdi
başhakem..

Okul, cami, kreş gibi yerlere kurulan ve halkın sağlığı üzerinde olumsuz etkileri olan baz istasyonlarına karşı tepkiler büyüyor.. Yürüyüşler yapılıyor, imza kampanyaları düz nleniyor...

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Polemiksiz Türkiye asidi kaçmış kolaya benzer!

*** A.Necdet Sezer-Bülent Ecevit:** Ecevit, ilk fırsatta Sezer'in yetkilerini sıkacak... Bununla da kalmayıp Sezer'in sesinin de kısılması için Tubitak'tan uzman görüşü isteyecek.. Ayrıca Cumhurbaşkanı'nın Köşk'ü terkedip Çinçin Bağları'nda iki göz bir eve taşınması için Meclis olağanüstü toplanacak... Kargaşayı fırsat bilen Bahçeli, başkentin yeniden Söğüt olması için uğraş verecek... Sezer, resmi polemiği başlatan kararname krizini çözmek için Fethullah Gülen'i Diyanet İşleri'ne muhasebeci memur olarak alacak... Böylece Ecevit, gönül dostu Fethullah Hoca işten atılmasın diye kararnameyi geri çekecek... Ortam tam yumuşadı sanılırken, Sezer'in haftalık olağan görüşme sırasında Başbakan'ın tiklerini sayıp tutanağa geçirmesi üzerine araları yine bozulacak... Ecevitler, bir süre Demirel'in Güniz Sokak'taki evine çekilip kafa dinleyecek, nostalji yaşayacak... Rahşan Ecevit'le Nazmiye Demirel'in zapping yüzünden kavga etmeleri üzerine Güniz Sokak'tan da ayrılacak olan Ecevit, başbakanlıktan istifa edecek ve Kuzey Kıbrıs'ta mavi güvercin üreten bir çiftlik açacak... Sezer ise tasarruf alışkanlığını sürdürecek, Anayasa'yı kaldırıp yerine Ablayasa'yı getirecek...

*** İbrahim Tatlıses - Reha Muhtar:** İbrahim Tatlıses, tehdit olayını abartacak ve "Yıkılsın Stüdyolar" adlı bir şarkı yapacak:

"Bozduysanız kadınımla aramı
Reyting uğruna kanattıysanız yaramı
Çıkar ortaya uzuv, ak mı kara mı
Kırılsın çeneler, yıkılsın stüdyolar!

40 yiğenim, 600 çalışanım var benim
Global ortamda sıkı şanım var benim
İbo yıkılmaz, dokuz canım var benim
Kırılsın çeneler, yıkılsın stüdyolar!

İbo, bu şarkıya yapacağı klipte, Reha Muhtar'ın bir benzerini bulacak ve imitasyon Reha'yı Atina sokaklarında amansızca dövecek... Klibin finalinde imitasyon Reha, Yunan vatandaşlığına geçecek...

Reha Muhtar, cevap olarak ana haber bülteninde şu konuşmayı yapacak: "Bana bak İbo!.. İbo bana bak!.. Bak bana İbo!.. Sen, İbo, sen, sanatçı olarak, İbo, sen, bir Reha Muhtar gider, İbo, bin Uğur Dündar gelir... Bugün muhtarları karşısına alan, yarın ihtiyar heyetine saldırır, İbo... Yaşlılar bizim gözbebeğimizdir... Beni bugün Türk düşmanı gibi gösteren zihniyet bilsin ki, ölene kadar Türk kalacağım... Acı var mı İbo?.. Dün Reha Muhtar, Atina'dan bildiriyordu, bugün, İbo, Reha Erus, Roma'dan bildiriyor... Bu bir bayrak yarışıdır... İbo, bak... Halkın desteğini kaybedip, yaşlılık günlerini huzurevinde geçirmek istemiyorsan, evinde huzuru sağla... Şimdi, hemen...

Derya Tuna'ya ve İdo'ya dön, Asena'yı da Magazin Gastecileri Derneği'ne bağışla!.. Sevgili seyirciler kim saldırgan, kim mazlum, gördünüz... Kim Nuri Alço, Kim Tolga Savacı, gördünüz... Bak, İbo!.. İbo, bak!.. Saldırganlaştıkça gözümüzde küçülüyorsun, Küçük İbo oldun çıktın... İyi dinle İbo... İbo iyi dinle.. İbo topu tut!.. Koş İbo koş!.. Bu son konuşmamdı, İbo, bir daha bu konuya dönmeyeceğim.. Son olarak İbo, İbo son olarak, bi ara öpüşüp barışalım... Patlatırız olayı İbo!.. Şimdi hayvanlar aleminde kısa bir tur..."

*** Fatih Terim - Faruk Süren:** Galatarasay'ın Süper Kupa'yı kazanmasıyla başlayan bu polemik, Terim'in canlı yayında "Neresi süperdi o kupanın kardeşim, seyrettim, küçücük, kültablası gibi bişeydi... UEFA kandırdı Galatasarayımı... Dün sayemde kurultay kazananlar, önümde ceketini ilikleyenler, antrenmandan önce eşofmanlarını kendi elleriyle ütüleyenler, şimdi şahbaz oldular... Artık susmak yok, İtalya'da herkes durmadan, seri şekilde konuşuyo, ben de susamam artık... Başkan benim ve çocuklarım sayesinde Monaco Prensi'nin sofrasına oturdu, kraliyet ortamlarına girdi... Duydum ki, İspanya Kralı'yla enseye tokat arkadaş olmuşlar... Bütün bunlar nasıl oldu, bi düşünün antikarizmatikler, kalpsizler, sahtebazlar. Ayrıca Mehmet Cansun benim aile dostum değildir, en azından benim dostum değildir, evdeyken sokmam eve ben onu.. Bi arayıp "Hayırlı olsun hocam, Floransa dünyasında Allah utandırmasın" demediler... Hakan Şükür'e de işliyolar, öğrendim, genç Faruk'u İtalya'ya yollayıp yollayıp Hakan'la görüştürüyolarmış... Haberci gibi kullandıkları için takıma giremiyo çocuk... Hasan Şaş'ı da Tugay'a fitnelesin diye Glaskow'a göndermek istemişler, delikanlılık yapmış, gitmemiş..." sözlerini sarfetmesiyle iyicene coşacak... Faruk Süren ise "Ne derse desin, yanıt vermeyeceğim.. Ne de olsa eski hocamdır, hocadır, döver de, sever de... Cevap vermeyeceğim... Ama Süper Kupa sanırım koydu biraz.. Yorum yok... Dertli gönüllere giren, işte benim Faruk Süren... Cevap vermem.., Konuşsun dursun kent kreatifi.. Kesinlikle yanıt yok" şeklinde cevap vermekten kaçınacak!...

lxlservis@leman.com.tr

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

tripanazomigabiyetsizler

açık büfe

met üst

n'oldu sana böyle?

- **n'oldu sana böyle?**
- ömrüm raydan çıktı!
- **n'oldu sana böyle?**
- zikti bıraktılar her yanımı!
- **n'oldu sana böyle?**
- hayatın altında kaldım!
- **n'oldu sana böyle?**
- güvendiğim dağlara nasuh mahruki çıktı!
- **n'oldu sana böyle?**
- ruhuma çamaşır suyu döktüler!
- **n'oldu sana böyle?**
- yanlış yerlere park yaptım!
- **n'oldu sana böyle?**
- hayatımın anlamını çaldılar!
- **n'oldu sana böyle?**
- merkeze alındım, doğu'ya sürüldüm!
- **n'oldu sana böyle?**
- kaydımı sildiler hayattan!
- **n'oldu sana böyle?**
- içerden çökertiler dışımı!
- **n'oldu sana böyle?**
- ömrüme bol geldi bu hayat!
- **n'oldu sana böyle?**
- fikstür hatası oldum!
- **n'oldu sana böyle?**
- aşktan diskalifiye edildim!
- **n'oldu sana böyle?**
- rapunzel'im kel çıktı!
- **n'oldu sana böyle?**
- bir kelimeye rezil oldum!
- **n'oldu sana böyle?**
- hep kısa kibrit çöpünü çektim!
- **n'oldu sana böyle?**
- o'nun yalanlarına kandım
- **n'oldu sana böyle?**
- 'vedalaşmaların ilmini yaptım'!
- **n'oldu sana böyle?**
- motora kuş girdi!
- **n'oldu sana böyle?**
- macera mı istersin, seks mi!
- **n'oldu sana böyle?**
- geldim, gördüm, aldım üçün birini!
- **n'oldu sana böyle?**
- 'sakın çıkma patika yollara'!
- **n'oldu sana böyle?**
- defterim dürüldü, kitaplarımı yaktılar!
- **n'oldu sana böyle?**
- bir aşk üstüme bastı!
- **n'oldu sana böyle?**
- adilik gol oldu, ömrüme yağdı!
- **n'oldu sana böyle?**
- jokerlerimi çaldılar!
- **n'oldu sana böyle?**
- canıma ot tıkadılar!
- **n'oldu sana böyle?**
- üç kızıma üç as çıkardılar!
- **n'oldu sana böyle?**
- 'kendim ettim, kendim buldum' konsepti!
- **n'oldu sana böyle?**
- sınırlan yokladım, sınır mınır yokmuş'!
- **n'oldu sana böyle?**
- hayat benden numunelik bu beni çıkardı!
- **n'oldu sana böyle?**
- n'olmuş, makyajım mı akmış!
- **n'oldu sana böyle?**
- şeytan aldı götürdü, satamadan getirdi!
- **n'oldu sana böyle?**
- enimi boyuma uyduramadım!

metust@leman.com.tr

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

AKUPUNKTUR TEDAVİSİ BÖLÜMÜ

SSK HASTANESİNDE BİR DAHA AKUPUNKTUR YAPTIRANIN TA.....

KESİN ULAN SESİNİZİ DİNGİLLER, N'APALIM İMKANLARIMIZ BU KADAR!..

Paranoya

RAHMETLİNİN FOTOĞRAFINI SEN TAŞIR MISIN EVLADIM?..

TAŞIRIM TABİ TEYZECİM!..

ON BEŞ KİLOMETRE İLERDEKİ SÜTLÜCE MEZARLIĞINA GİDİCEZ BİLADER..

BU MAHKÜMA İDAM CEZASINI NE YAZIK Kİ UYGULAYAMIYORUZ EFENDİM!..

SAVCI

AY KARDEŞ HİÇ SORMA, TAM ÜÇ SAATTİR ELEKTRİKLER KESİK, MUMLA İDARE EDİYORUZ VALLA..

MAALESEF, KOCANIZ ÖMÜR BOYU SAĞIR KALACAK!..

DOKTOR

HA SİTTİR DÖTÜMÜN DOKTORU... KAPI ARALIĞINDAN HER ŞEYİ DUYDUM!.. HA HAA HAA!..

Aksamsafası

lombak@leman.com.tr

Teoride&Pratikte - - -

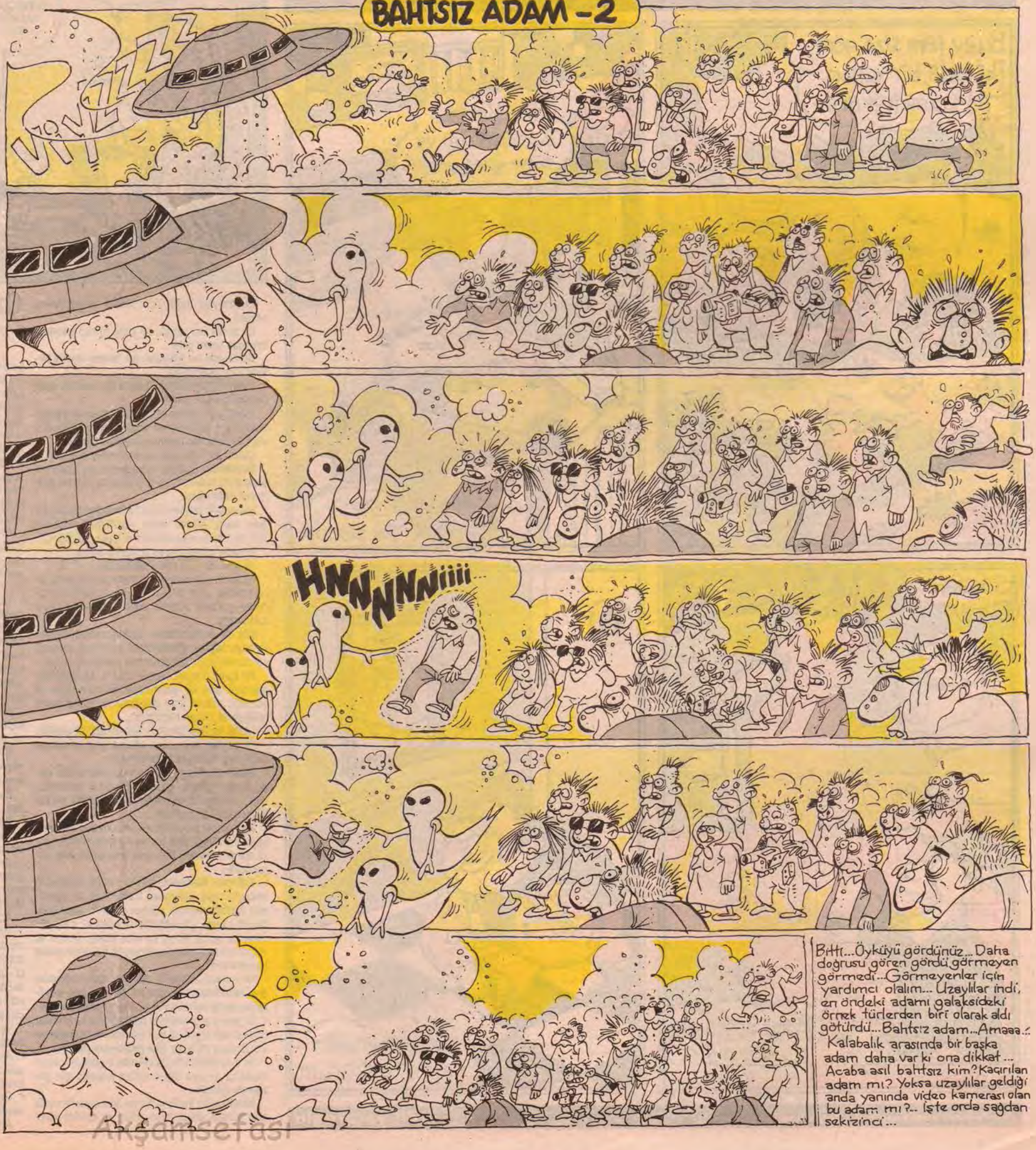
TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN
barslan@kelman.com.tr

BAHTSIZ ADAM -2

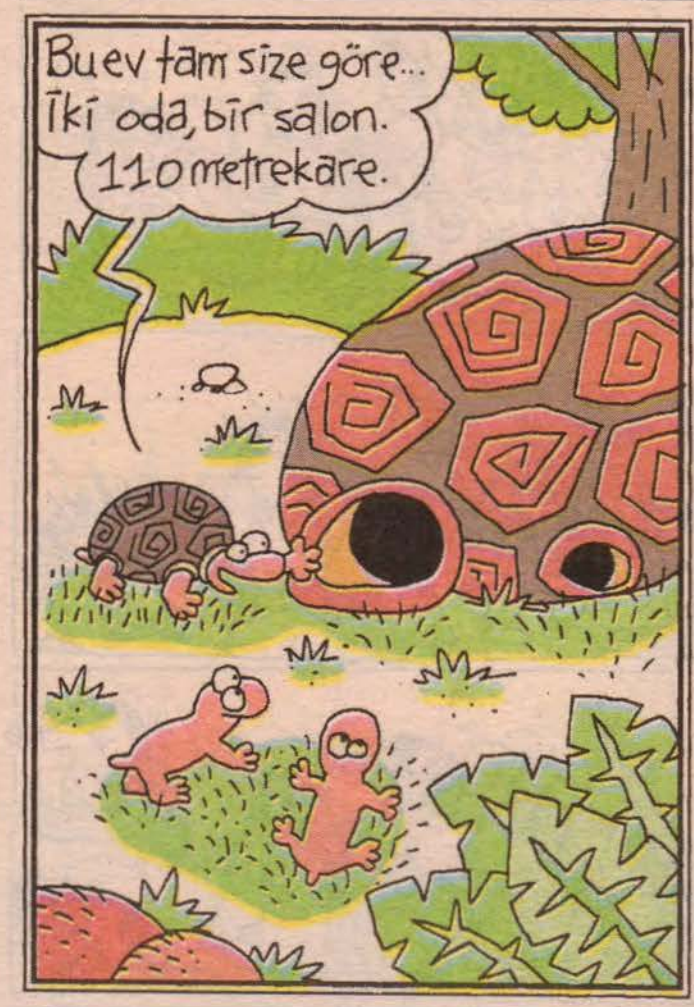

Bitti...Öyküyü gördünüz... Daha doğrusu gören gördü görmeyen görmedi...Görmeyenler için yardımcı olalım... Uzaylılar indi, en öndeki adamı galaksideki örnek türlerden biri olarak aldı götürdü...Bahtsız adam...Amaaa..: Kalabalık arasında bir başka adam daha var ki ona dikkat... Acaba asıl bahtsız kim? Kaçırılan adam mı? Yoksa uzaylılar geldiği anda yanında video kamerası olan bu adam mı?.. İşte orda sağdan sekizinci...

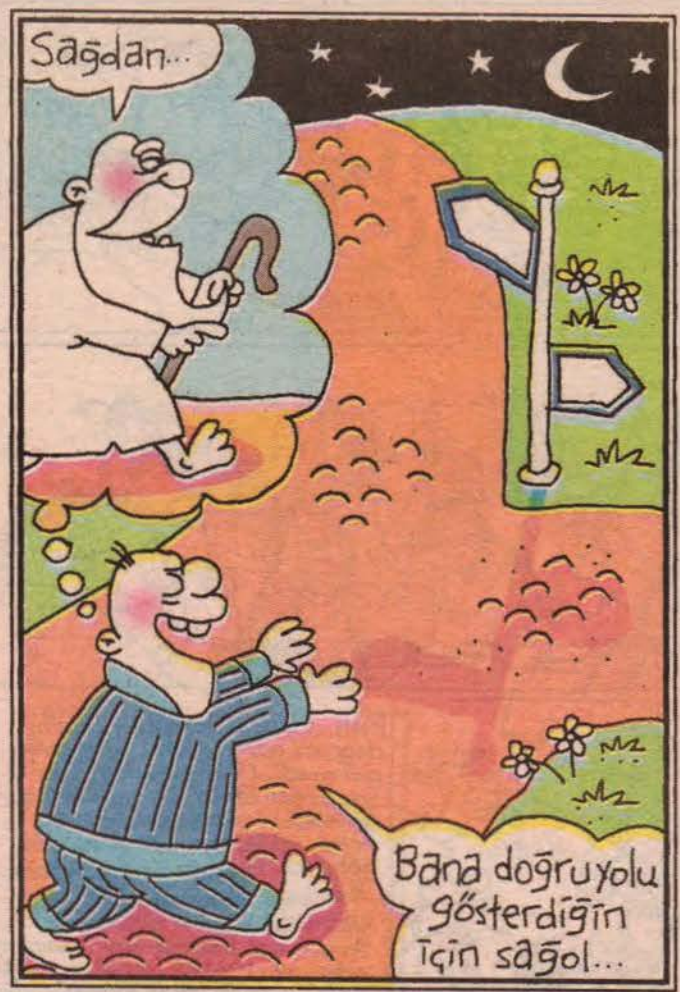
Akşamsefası

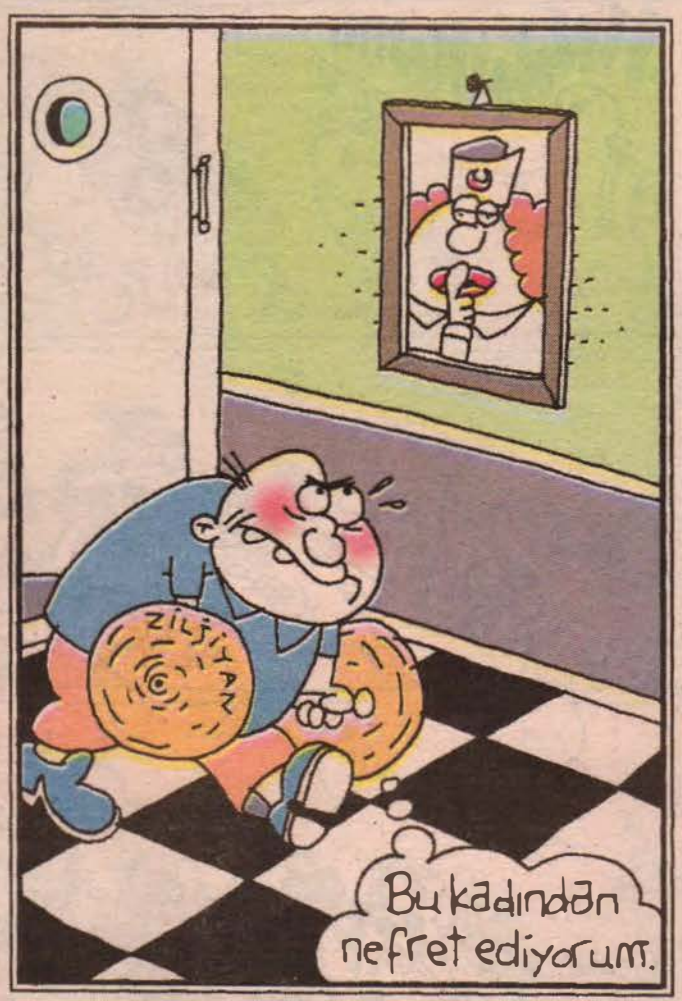
komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Akşam Servisi

Bu dünyayı değil, ben sadece arkadaşlarımı sevdim...

Bu güneş, bu toprak, bu yeryüzü hep arkadaşlarımdan sonra geldi...

Benim için bu dünyanın tek anlamı onlarla birlikte yola çıkabilmekti...

Yanımdaydılar...Ben olduğum için vardılar, onlar olduğu için ben vardım...

Yanan gözlerimizle birbirimizi sonsuz bir sevgiyle seyreder, aldığımız her nefesin bu dostluğun büyüsünü biraz daha derinleştirmesini isterdik...

Çünkü biz yola çıkarken partizanlar gibiydik...

Birbirimizin varlığını ruhumuzun en derindeki gerçeğiyle hissederken bakışlarımız sadece düşmanın üzerindeydi...

Bazen öyle çoğalırdı ki yol arkadaşlarıma duyduğum sevgi, üzerine doğru yürüdüğüm düşmana gizli bir minnet duyardım bizi biraraya getirdiği için.

Denizler ve nehirler tertemizdi o zaman...

Ve zihnimiz çok açık, çok berraktı...

Ne kadar çok kirlensek o kadar çabuk arınıp temizlenirdik... Bizi bir gündoğumunda nehirde yıkanırken görenler mutlaka aşkla vururlardı o cesur saflığımıza...

Bizi bir günbatımında, bağlılığımızdan mağrur ve soylu hep bir ağızdan türkü söylerken görenler, yeryüzüne değil, gittiğimiz yola vururlardı gençok...

Ne kadar yorgun olursak olalım, bir dokunuş, hayranlık dolu bir gülümseyiş, birimizin ışıltılı bir sözcüğü yeterdi yola çıktığımız ilk günkü kadar coşkulu ve atılgan olmamıza...

Çünkü biz yola çıkarken, hep partizanlar gibiydik.

Bu yüzden, savaşırken arkama, sağıma soluma değil, hep düşmana bakardım ben...

Bilirdim ki düşersem yanımda yoldaşlarım vardı...Onlara güvenir, gözümü budaktan sakınmazdım... Bilirdim ki düşersem beni mutlaka yerden kaldırır,ezip geçmezlerdi...

Eğer, kader bu ya; ölmüşsem kurşun ve nefret yağmuru altında olsa bile ve her türlü tehlikeyi göze alarak cesedimi düşmana asla teslim edip gitmezlerdi...

Kalbimin üzerindeki birkaç resmi, cebimdeki birkaç kuruşu, kolumdaki hatıra saati ve gözlerimin üzerinde kederle uçuşan anılarımı üzerimden özenle çıkarıp, yıkandığımız ve içtiğimiz sular gibi temiz ve berrak bir zarfın içine koyup, beni o an ençok bekleyen, beni o an ençok hakeden insana gönderirlerdi...

Ve vurulup öldüğümü düşman duyup bilmesin, diye cesedimi gizlice çok arkalara, sadece kendilerinin bildiği korunaklı ve gizli bir yere gömerlerdi..

Ve ben o an bilirdim ki beni gömen bu insanlar o güne dek hiçbir zaman kendilerine başkalarının ıstırabından mutluluk payı çıkartmamışlardır...

Ve o an bilirdim ki bu insanlar o güne dek inanmadıkları birşeye hiçbir zaman inanmış gibi gözükmemişlerdir...

Bilirdim ki bu insanlar, bu yol arkadaşlarım moda olan sözlere, düşüncelere değil; en derinde yatan

Çıkt

gerçekleri ne
Çünkü bir
birbirimize
di...Yeryüzü
inanırdık...
Ve bu uzu
ğu yoldabiz
şey düşman
duğumuz o
mek bazen i
mana karşı
mez bazen...
Evet, çok
Böyle zam
olur...Çünkü
azaldıkça se
kar mı,korka
Yazın uza
turistler, bu
le kimsesiz
başlarlar on
bitip ülkeleri
köpeklere d
lerinden ge
tatil köyünd
bağlayıp çe
köpekler, ha
nin arkaların
İşte benim
miş köpekle
acıyla ulum
Bazısı erk
dan...
Ben geç
ler gibi gece
ma, gittiğim
Gelirler d
yarlar sandı
şırdım...Şaş
likte savaşıy
Ama artık
Yıkandığı
musluklarda
artık tekgan
gi değildi...
tü.Paraya, g
yola değil b
çici yeryüzü
Ve artık o
ca da bizi b
Artık yor
yülü dokunu
lerimiz , o ış
Olsa bile
büyük olmu
Artık ne

...mız Yol, Kalbimdeki Resimler ...e Kolumdaki Hatıra Saat...

...ona inanıp, ona bağlanmışlardır. ...rtizandık biz...Ve tek ganimetimiz ...ğumuz o eksilmeyen sevgimiz- ...ğil, en çok birlikte çıktığımız yola

...binlerce tuzağın ve engelin oldu- ...ur ve kendimizle barışık yapan tek ...ku salmaktan çok birbirimizi duy- ...ılmaksız sevgiydi... Ama çok sev- ...n gözünü alır ve birlikte aynı düş- ...ştüğü insanların değiştiğini göre-

...mek bazen insanın gözünü alır... ...da sevmek en büyük tuzak ...kte yola çıktığın insanın sevgisi ...sevgin kimsesiz kalır...Sevgi kor- ...msesiz sevgi korkar...

...imlerden sıcak kıyılarımıza gelen ...lığın ve tatilde olmanın rehavetiy- ...k köpeklerine yakınlık duyarlar ve ...esleyip şımartmaya, ama tatilleri ...önme zamanları geldiklerinde bu ...kları sevgi de biter...Köpekler peş- ...n diye bir akşam vakti kaldıkları ...rmanın ağaçlarına tasmalarından ...iderler ülkeler ne...Ağaçlara bağlı ...ca, aylarca ağlayıp durur giderler...

...n kimsesiz sevgi budur: Terkedil- ...aranlık bir ormanda sabahlara dek ...

...bazısı geç uyanır bu sevgi tuzağın-

...dım...Ağaçlara bağlanmış köpek- ...oyu arkadaşlarımı çağırdım yanı- ...e, yolumuza, verdiğimiz sözlere.. ...bekledim, gelmediler; sesimi du- ...uymadılar, ve ben ençok buna şa- ...n, çünkü hala yanyanaydık... Bir- ...k...

...r partizan değildik...

...denizler, anndığımız nehirler ve ...an sular artık temiz değildi... Ve ...imiz birbirimize duyduğumuz sev- ...net kendi anlamına geri dönmüş- ...mülkiyete...Artık kimse gittiğimiz ...rlı zamana, bu sınırlı ve gelip ge- ...ağlanmaya başlanmıştı...

...imet sevgimizden ayrılmış, ayrılan- ...izden koparmıştı...

...uklarımızı bir anda gideren, o bü- ...mız, o hayranlık dolu gülümseyiş- ...sözcüklerimiz yoktu...

...metin cazibesinden hiçbir zaman ...u...

...n gözlerimizle birbirimize sonsuz bir sevgiyle, ne de gizli bir minnet ve o sarsılmaz öfkeyle düşmana bakıyorduk...

Ve artık biz önümüzdeki düşmana değil, birbirimize bakmaya başlamıştık..

Düşmana duyduğumuz öfke, yerini birbirimize duyduğumuz korkuya ve güvensizliğe bırakmıştı...Bu korku ve güvensizlik yüzünden giderek kendimizden kopuyor, kim olduğumuzu ve niye birarada olduğumuzu bile giderek unutuyorduk...

Asıl çözülme ne için ve kimler adına savaştığımızı yeniden düşündüğümüz zaman ortaya çıkmıştı...

İşte bunu düşündüğüm zaman korkmaya başlamıştım savaşırken düşüp ölmekten...

Kalbimin üzerindeki resimlerden, cebimdeki birkaç kuruştan, kolumdaki hatıra saatten, gözlerimin üzerinde kederle titreşen ve küçük bir dalgınlıkla kirletilmeye her an müsait olan anılarımdan...

Çünkü ben ölünce onların bir zamanlar yıkandığımız sular gibi temiz ve berrak bir zarfa konup; beni o an en çok hakeden insana gönderileceğinden emin değildim artık...

Emin değildim artık ölünce cesedimin düşmandan uzakta, gizli, eziyet verilmeyecek bir yerde gömüleceğinden...

Kimseden emin değildim...Kendimden bile...

Çünkü artık biz partizan değildik...

Sevgilerimizi terdekilen zavallı köpekler gibi karanlık ormanlardaki ağaçlara bağlayıp kendi issizliğimize kaçmıştık... Sevgilerimizden kaçınca içimizdeki ganimet arzusu başıboş kalmıştı...

Ganimet arzusu büyüdükçe ve ne için savaştığınız unuttukça en büyük korkumuz birbirimizin yanında ölmekti artık...

Ganimet büyüdükçe en büyük korkumuz kendimizden bile uzakta, kimsesiz ölmekti artık..

Çünkü biliyordum ki artık yanımda, birlikte savaştığım insan partizan değil, bir paralı askerdi...

Eğer onun yanında düşüp ölecek olursam, belki de ki kalbimdeki resimler yırtılıp atılacaktı. Cebimdeki paralar fırsat bu fırsat deyip paylaşılacaktı.

Kolumdaki hatıra kol saati kapanın elinde kalacak, benden geriye anlamlı hiçbirşey kalmasın diye anılarım acımasızca kirletilecekti...

Ve hepsinden acısı düşmanın öfkesini biraz olsun kırmak, biraz olsun zaman kazanmak için cesedimi savaş meydanının ortasında hertürlü alçaklığa karşı korunaksız, öylece bırakıp geri çekilecekti...

Yol arkadaşlarım bana yapmazdı bunu... Bunu ancak lejyonerler, yani paralı askerler yaparlardı... Paralı askerler sevgiye, dostluğa, gidilen yola değil, sadece ve sadece ganimete bağlanırlardı... Ganimet büyüdükçe duygular ölür ve acımasız olmaya başlarlardı.. Paralı askerler bu yüzden gözlerini düşmandan çok birlikte dövüştükleri insanların kalbindekine, kolundakine, cebindekine, anılarına göz dikerlerdi... Yanyana dövüştükleri arkadaşlarının cesedini düşmana bırakıp kaçarlardı...

Kimbilir belki de bu yüzden ne kadar iyi beslenselerde hep yorgun ve halsizdiler..

Ne kadar güçlü ve herşeyin farkında oldukları iddia etseler de hertürlü bakteri gelip onların kanlarını bulurdu...

Korkak, telaşlı, kuşku dolu olduklarından dolayı zihinleri hep bulanıktı.. Bu bulanıklığı hazza çevirdikleri sansalar da, korku ve kuşku yüzünden anlayamadıkları herşey cansıkıntısı olarak geri dönerdi onlara...Bu cansıkıntısı kaskatı ve zavallı bir puta çevirirdi onları...Coşkuyu, neşeyi, canlılığı kendi içlerinde değil, artık hep dışarda aramak zorundaydılar, bu yüzden yalnız kalmaktan delice korkarlardı...

Kendilerini ve hayatın anlamını birtürlü çözümleyemedikleri ve hayatları ya da varoluşun anlamı üzerine söylenen tek bir gerçeğe bile tahammülleri olmadığı için karşılarındakini asla dinlemez, durmadan konuşurlardı...

Paralı askerlerin en derinlerinde ne sakladıklarını bilemezdiniz...Çünkü onlar inanmadıkları şeylere sonuna dek inanıyormuş görünürlerdi...Ne sözleri düşündüklerine, ne düşündükleri en derinlerinde sakladıkları gerçeklerine uyardı...

Oysa biz yola birer partizan olarak çıkmıştık...

Bu dünyanın tek anlamı birlikte yola çıkmaktı...

Bazen öyle çoğalırdı ki birbirimize duyduğumuz sevgi, bakışlarımızı diktiğimiz düşmana gizli bir minnet duyardık bizi biraraya getirdiği için...

Bizi bir gündoğumunda nehirde yıkanırken görenler mutlaka aşkla vurulurlardı o cesur saflığımıza.

Bizi bir günbatımında bağlılığımızdan mağrur ve soylu hep bir ağızdan şarkılar ve türküler söylerken görenler yeryüzüne değil, gittiğimiz yola vurulurdu.

Denizler ve nehirler çok temizdi o zamanlar... Ve zihnimiz çok açık, çok berraktı...

Ne kadar çok kirlensek de o kadar çabuk annıp temizlenirdik...

Savaşırken arkamıza, sağımıza, solumuza bakmazdık hiç...

Bilirdik ki düşersek yanımıza yoldaşlarımız vardı. Çünkü biz yola birer partizan olarak çıkmıştık...

cezmier@leman.com.tr. Cezmi Ersöz

* Barış bize verilmez, onu durmaksızın uğraşarak ve direnerek ele geçiririz.

* 1 Eylül Cuma, Dünya Barış Günü saat 19:00-22:00 arası **İzmir Aliağa Belediyesi**'nin düzenlediği **Barış Şenlikleri**'ndeyim. Belediye binası yanı. **Ercan Kitabevi** standı.

* 9 Eylül Cumartesi günü saat 19:00'da **Gebze**'de, **Güzeltepe Belediyesi Kültür Salonu**'ndayım.

* **Selim Temo**, Uğultular, Avesta Yay.

* Tuğba Uçar, Berivan Özbay, Ferzan Kaya, Selçuk Özyurt, Ataman Akdan, Çiğdem Eyi, Erkan Eren, Sevgi Turan, Baste, Ayhan Sağcan, Banu Ersöz, Sinan Karataş, Deniz Aksoy, M.Ali Karacalar, Serdar Bağtır, Bahar Uğurdoğan, Özmur Özkaya, Seda Yılmaz, Özgür Eltan, Yunus Emre Çakıcı, Filiz Özgül, İ.Doruk... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

* Özlem Cangır, Derya Anık, Didem Anık, Alper Aydıncı, Meral Karadağ (Beni Leman'dan arar mısın?), Onur Silek, Burak Yazıcı, Emrah Ulutaş, Selen Kara (Beni Leman'dan arar mısın?), Burcu Taşdemir, Cemil Güngör, Zozan, İlkay Elmas, Erhan Zengin, Celal Bayar Üniversitesi'nden Emre ve Barış (Beni Leman'dan arar musınız?), Neslihan Bayram, Murat Çelik, Emre Karadeniz, Tuba Şahlak (şirlerin çok iyi, beni Leman'dan arar mısın?), Gökhan, Mahir Erdem, Elçin Şencan, Ömrüm Gölpınar, Kork Eli, Mavi Adam, Hünkar İlhan, Mazlum Atıcı, Başak, Derya Delek, Çiğdem Tosun, Hakan O. Dilek Altınova, Onur Aydoğdu (Beni Leman'dan arar mısın?)... E-mail'lerinizi aldım sevgiyle...

Akşamsefası

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Faytih!

5,5 asır önce İstanbullular'ın kâbusu Fatih, 5,5 asır sonra İstanbullular'ın kâbusu Faytih!

Fatih'in orduları gibi Faytih'in depremi de dayandı İstanbul önlerine.

İstanbul ha düştü ha düşecek, ha yıkıldı ha yıkılacak korkusuyla yaşıyoruz.

5,5 asır önce bu korkuyu yaşayan Bizanslılar'a benziyoruz.

Onlar kuşatma altındaki İstanbul'da melekler dişi mi erkek mi diye tartışıyorlardı.

Biz ise kadınlar dövülmeli mi dövülmemeli mi gibi konuları tartışıyoruz.

Almamız gereken tedbirleri ise almıyoruz.

Hiç değilse Bizans'ı yönetenler İstanbul'u savunmak için sur yaptırmışlardı.

Bizans'ta sur, bizim yöneticilerde kusur!

Kapımıza dayanan depreme karşı savunmasız bırakılışımız, İstanbul'un ceza sahası içinde işlenen dokuz kusurlu hareket değil mi?

Nitekim olası bir İstanbul depremine karşı Başbakan'ın yaptığı açıklama gösteriyor ki, alınan hiçbir tedbir yok.

Nerde İstanbul'un kuzeye, daha güvenli zeminlere taşınması gibi tedbirler?

Nerde özellikle hastanelerin sağlamlaştırılması gibi tedbirler?

Nerde çürük çarık binaların derhal boşaltılması gibi tedbirler?

Oysa belli ki Faytih'in depremi Fatih'in orduları kadar insafı olmayacak.

İstanbul'u acımasızca yıkacak.

Ekonominin candamanı İstanbul yıkılırsa Türkiye ayakta kalamaz.

Ancak yöneticilerimiz depreme karşı göğüslerini siper eder de İstanbul'u da, Türkiye'yi de yıktırmaz!

Yöneticilerimizde tedbir yok ama, yasak çok.

Herhalde düşünce üretimini yasakladıkları gibi, Faytih'in deprem üretimini de yasaklayacaklar!

Sakıncalı memurların işten çıkartılması için hazırladıkları kararname gibi, sakıncalı depremlerin yurt dışına çıkartılması için de bir kararname hazırlayıp İstanbul'u da, Türkiye'yi de kurtaracaklar!

Ne dernegi?..

Ender Özkaltaman
enderoz@leman.com.tr

Taklin Gelik'in güzel hikâyeleri "Kum Saatinde Kumkapı" adlı kitapta toplandı. Aras Yayıncılık'tan...

Ağbimden Hesap Almayın!

Aziz Nesin işi bir hikaye, Kuzgunculu yaşlı bir avukat anlattı. 1950'li yıllarda Fındıkzade'de yaşlı bir baldıcal, sucuk almak isteyenlere soramış: "şörizli mi olsun, rödizli mi?". Herşeyin çeşidinin çıktığı yıllar, halkımız "çeşit kültürüyle" dalgasını geçiyor. İkisi de ayrı, mahalleli baldıcının şakasını anlar, "rödizli olsun, dün şörizli yemiştik" der. Espri mahallede herkesin diline dolanır, biri, berber koltuğuna oturduğunda, berber sorar: "şörizli mi keseyim, rödizli mi?"... "Bu yaştan sonra şörizliyi ne yapayım, rödizli kes!"... Sigara mı istiyor, "ağbi bir şörizli ver, rödizli çok içtik, kesmiyor!"... Herkesin ağzında şörizli, rödizli..

Fındıkzadeli bir muhterem zat, Antalya'da bir yapı kooperatifinin ortağı olarak mukavelenin hazırlandığı ilk toplantıya katılır. İnşaat ve yapı tekniklerinin tellmlelnl bir türlü anlayamaz, maddeler de yavaş yavaş tartışılıp kaleme alınır. Toplantı boyu anlamadığı bir sürü şeyi tastikleyen Fındıkzadeli muhterem, son maddeye sıra geldiğinde yapılanın pis su borulan ne olacak diye tartışırken, hem toplantıda bir sürü yabancı terim kullananlara hava atmak, hem de kendisi de lafa girip birşeyler söylemek ister! Eli kalem, "pis su borulan şörizli mi olsun, rödizli mi?" diye sorar. Toplantıyı yönetenler bütün maddeler geçtiği için, hem de bu beyfendinin hiç lafa girip kendi düşüncelerini söylemediği için, "hadi, pis su borulan da hem şörizli, hem de rödizli olsun" diye son maddeye yazarlar.

Ancak bu mukavele yapı kooperatiflerinde ilk muvakele örneği olduğu için, bundan sonra kooperatif kurallar hep bu mukaveteyi örnek alıp aynen çoğalırlar...

70'li yıllara gelindiğinde kooperatiflerde bir sürü anlaşmazlık çıkar, mahkemeler, avukatlar... Maddelerin herbiri dava konusu olur. Bir zaman sonra bir avukat grubu, yahu her maddeden mahkeme açılık, şu son maddeden de bir dava açalım, der. Mahkemeye gidilir. Hiçkimse, "şörizli mi, rödizli mi"nin ne olduğunu bilmez. Bilirkişi olarak İstanbul Teknik Üniversitesi'nin hocalarına sorulur. Hocalar da bilmez, ama uygun bir görüş bildirir: "O yıllarda ülkemize çokça gelen Alman bilimadamlarından kalma bir deyim olabilir, eskimiş bir tabir olabilir, her iki durumda da farketmez..." gibi bir karar çıkar!

Ancak, avukatlardan biri merak edip, işi ciddiye alır. İlk mukaveleye imza atanların adresini bulur, birçoğu ölmüştür, Talebi bıraknmaz, Fındıkzade semtinde bulur kendini, beyfendiyi bulamaz, ama bir arkadaşını bulup, sorar: "Yahu, nedir bu şörizli, rödizli!"... Adam da anlatır, herşeyin bir çeşidi çıkmıştı, bizim baldıcal da bu çeşitlerle dalgasını geçmek için, sucuk isteyenlere sorardı, "şörizli mi olsun, rödizli mi?"...

Seneterce evvel, partiler kapatıldığı için, siyasi büro olarak kullanıp, dergi, kitap çıkarttığımız bir büyük daire kiralarmıştık. Teknik işler için ışıklı montaj masaları, faks, telefon, sahipleri şimdi içerde haşmetli iri koltuklar, acınacak halde denleri yırtılmış bir yığın ziyaretçi koltuğu, bir bacağı taşınırken kınmış uzun toplantı masası bir de küveti kapatıp kurduğumuz çay ocağımız vardı. Birkaç genç, geceler boyu çalışmaktan gözlerimiz kör olurdu, zayıf, savunmasız bedenlerimizi ne çok yorardık, haftanın iki günü yıllar boyu hiç uyumadım. Bir de laf gargarası yapan, ilahiyattan profesörler, cemaat liderleri, muhafazakar dergilerin ünlü yazarları, bilimadamları, ünlü vaazcı hocalara kadar gelenimiz, gidenimiz çoktu ve bu grupla biz gençler arasında gizli bir savaş vardı.

Şimdi hergün gazetelerde gördüğünüz, Türkiye'nin altını üstüne getirecek politik simalar, sert ideolojilerin karanlık, kalın enseli adamları geçti ordan, henüz kapağı açılmamış bir büyük demirden kafes gibi o dairede yaşıyorduk. Yıllar sonra karşılaşbğımızda "haa o mu, bakan olmuş, şeyi diyorsun, dur dur başbakanlıkta müşteşar!". Neden, değilmidir meraklanmız, heyecanlanmız daha yükselen isimler üstüne, oysa oralardan yüzlerce kara yüzlü çocuk gelip geçti, bu hayatta hiçbir şey olamadılar! Tarih yine hükümdarların hayatını anlatıyor!

Vedinel kahveydik Necatibey'de, bir sabah kapı çalındı. Terden sırılsıklam, kırık-dökük sesiyle "ağbi, bir iş var mı?" dedi, kara, kuru yüzlü bir çocuk. Kızgın güneş altında kuruyup bükülmüş karpuz kabuğu gibi kahverengi. Ayaklarına koşan o kadar gönüllü genç olurdu ki, hiçbir zaman dışarıdan çocuk çalıştırmadık, aklımızın ucundan bile geçmezdi. Kapıyı üstüne kapadım. Yanmış kibrit çöpü gibi kaşlan öyle mahzun alnının ortasında büzüştü ki! Geniş demir kapı üstüne örtülürken, yüzü birden sıdık sansına dönüştü, "ne lan bu hayat mı?" deyip, açtım kapıyı tekrar. Maddi durumunuzun iyi olmadığını, yemek olarak menemen, makarna yediğinizi ve banyoyu açıp çay ocağını gösterdim, kenarları kalkmış tozdan rengi değişmiş halılan gösterdim, telefonlara bakmasını ve tuvaletin kapısını açıp, hergün temizlenmeyeceğini, ilk iş olarak da bakkala göndermedim. iki şişe tuzluklu...

Meğer, herkes Şükrü'yü bekliyormuş. Şükrü koş, bakkala sigara, koş postaneye havalem var, koş terminale gelecek paket var. Şükrü'yü ara ki bulasın. Ne bugünkü gibi milyonlarca kitle vardı örlerinde, ne o günkü gibi iç savaşa sürülecek genç kalmıştı, herkesin adı, "reis", "başkan"dı, herkes liderlik, siyasi hevesini Şükrü'den çıkarıyordu. Köle gibi sağa-sola koşuşturan adamı olmayan sağcı bir siyasetçi bir hiçtir, tallmat ve emir dinleyen bir kişi bulamayan bir sağcı için hayat zindandır.

İşe girelI üç gün olmadı, çaylar soğuk, zifir gibi kapkara, acı mı acı önümüze geliyor, kül tablaları masadan yerlere taşmış. Ne zaman çıkışsam, "Hüseyin ağbi postaneye gönderdi, Mehmet ağbi, taksit yatırmaya gönderdi!". Burda, ortalıkta dolaşan çoluk çocuğa kim emir yağdırıyorsa, siyasi üstünlüğü de o alıyor, başka da bir siyasi güçleri yoktur! Ancak, Şükrü, beceriksiz, şaşkın, boş kafanın teki. İşten atmak istiyorum, ama bazen pencereden sokağa bakarken yakalıyorum, öyle mahzun ve sokağa fırlamak için öyle hevesli oluyor ki, bakışları içime dokunur, kıyamazdım. Kağıtçıdan gelen telefonlarda, birinci hamur, ya da iki bobin kaldı, üç bobin lazım gibi lafları dahi aklında tutamaz, montajları eline verip kırkbin kez tarif ettiğimiz halde kalıpçıyı bulamaz, arna, luvaletin deliğini bir hırs, bir kuvvetle ovarak temizledi ki, şehvet derecesinde işe düşkündü! İlk vukuatını da burdan verdi, uzun toplantı masasında fahiyat hocalarının da olduğu bir tartışma sırasında büyük salonda elinde çaylar girdi, "çok zahmet çıkıyor burda, hiç kimse .ötünün değerini helanın deliğine denk getiremiyor!"... Rezil oldum, insan kalbinin incelikleri üzerine yazı yazan ben, Şükrü'yü "tasını, tarağını topla, iktirol git" diyerek işten kovdum. Toplantı bölündü, doçent, doktor arkadaşlar Şükrü'yü sahiplendi, onu işten atmayacağımı söyledi. Tabii, onlar için çay getirsin, bakkala gitsin yeter, benim için, matbaada baskıyı bekleyecek, bobin artıklarını toplayıp kağıtçıya götürüp satacak, cin gibi adam lazım.

Sağcılığın fakirlere iyilik gösterileri midemi bulandırır, bir devlet, din taktiğidir bu. İşte yüzdeyüz sağcı iktidar, sokakta mendil satan çocukları cezaevine gönderiyor. Ne hatırlıyor bu size, kapitalizmin başına dönelim. 17. yüzyılla, Paris'te çıkartılan bir yasa, Fuko'nun Deliliğin Tarihi adlı kitabından aynen yazalım yasayı: "Her cins, kökeni ve yaşları bütün kişilerin hangi mlletk ve soydan olursa olsun, hangi konumda olursa olsun, sağlam ve sakat, hasta veya nekahet halinde, tedavisi mümkün veya değil, hiç kimsenin Paris kentinde ve dış mahallelerinde, kilise ve ev kapılarında, sokaklarda ve başka yerlerde açık ve gizli, gece veya gündüz dilenmelerini açıkça yasaklıyoruz. Tersine davrananlar ilk seferinde kamçılanacak, ikinci seferinde erkekler ve delikanlılar küreğe gönderilecek, kadınlar ve kızlar şehir dışına çıkarılacak."

Yasa çıktıktan sonra dilenci avlamak için milis okçular şehre sürülür. İkiyüzyıl sonra, aynı yasayı şimdi biz çıkartıyoruz.

Şükrü, artık onların adamı oldu. Şükrü "çay" diyorum, "ağbi havagazı kesilmiş!", ertesi gün bir daha çay, diyorum, "çay bitmiş", "söylesene ulan", "toplantıdaydın ağbi, söyleyemedim"...

Şükrü üzerinden hakimiyet kavgasının altında siyasi kıskançlıklar, birbirimize sınır olmalar, çekememezliklerle kıran kırana bir öfke yatıyordu. Aslında deviet savaşıydı ve top Şükrü'ydü. Hangimiz onu daha çok azarlar, döver, kovar, hangimiz ona talimatlar yağdırırsak, savaşın galibi o. Henüz şekillenmemiş siyasi liiyerarşinin en üstüne çıkmak için, Şükrü'ye herkesin önünde işler vermen lazım. Herkesin olduğu bir anı kollar, koridordan Şükrü'ye bağırırdım: "Ne lan ortalığı bok götürüyor", gidip tuvaletin kapısını açıp, "ne lan bu tuvalet, leş gibi!"..

Paylamalar, aslında, toplanb salonunda iri geniş deri koltuklara görmüşüp günboyu esneyip, laf gargarasından başka işe yaramayan doçentlerin, çektiğim gözükara bir kılıç!..

Şükrü'nün de kafası karıştı. Bir tarafta gencecik çocuklar, karşı tarafta, kelli felli, takım elbiseli ağır adamlar, üstelik onlar bahşiş de veriyor. İki taraf arasında düzenbazlığı öğrenmeye başladı, usta işi bahaneler gittikçe düz yalanlara dönüştü. Yoksulluğuna dair anlattığı kırık dökük hikayeler etrafı duygu seline boğunca, her defasında, karaktersiz adamlar gibi yalanları oracıkta uydurmaya başladı. Allah kahretsin ki saftı. Bu saflıktan bol bol yararlandı. Yüzüne dik dik bakın, saflığı çamur gibi dökülür, "yakayı ele verdik gibi" sırıtırdı. Çok geçmedi, köyden getirdiği hilekarlıkları boş bulduğu bön suratlı herkese kakalamaya başladı. Safdilli bir köylü çocuğu kadar beni kudurtan birşey yoktu, onun, şu kurumuş, çürümüş biber gibi burnunu görmek midemi kaldırıyor. O yapmacık sıdıklarıyla, aslında hepimize tuzak gibi kurulmuş, manevi bir baskıydı.

Bakkala, sigara, peynir almaya göndersem, kendine de al, diye tembih etsem, kendine asla almaz, parayı biryere sıkıştırır, sonra biz, şapur şupur yerken, bir kenarda hayal dünyasının sayfalarını karıştırıyormuş gibi hüzünle çömelir, 'sen de dayanamaz, "hadi gel ye" dersin. Psikolojimize karşı daha acı bir alay olabilir mi? Birgün yaşlı anneshi getirdi. kadının kolları bilezik dolu, onca yoksulluk içinde o bilezikleri sıkır sıkır görünce, orada boğasım geldi iksirin. Para dışında hiçbir işe, hiçbir düşünceye karşı, kalpleri, beyinleri hiçbir "kavrayış" geliştirmez. Akılalmaz bir sabır ve soğukkanlılıkla usul usul, ekmeğin, simitin, elektrik faturasının üstünden artacak o küçük paranın hesaplarını yapar yıllarca, kaba-saba mekanik bu adamların başka da derin yoktur!

Her hafta işler ağırlaşınca, iki gün öncesinden planlanmış yalanları devreye sokar, "annem kanser, babam felç", dayanamaz, izin vedrsin. Bir detasında Cebeci'de seks filmleri oynatan Site Sinemasr'nın penceresinde gördüm onu. üç film birden afişinin önünde. "Ulan canımız çıkıyor çalışmaktan, sen annem hasta diye seks filmine gidiyorsun!"... Korkusu bile bencil. Ağlayarak, yakama yapışıp, ayağını öpüm, kimseye söylerne. Ahlaksızlığı bile beceremeyecek inatçı bir hayvanın psikolojisi kadar insanı şiddetle, kabusta. mutsuzluğa sürükleyen bela yoktur.

Kışkırtıcılık, ince entrikalar çevirecek zekaları asla yoktur, bu yüzden ilk işleri, bu konuda pişmiş, kaşarlanmış düpedüz alçakların yanında asalak bir böcek gibi çoğalırlar, bu alçakların siyasi partilerinin gölgesini şimin, mutlu evleri bilir, bir ömür köpeklik yaparlar. Tek zevkleri bencillik otan bu insanlar yaşlandıkça daha da budalalaşır, bu budala, odun kütüğü gibi insanlar yüzünden, ülkemiz sağcılığın cennetl... İşte bunları düşündükçe, cinnetim tepeme çıkıyor, Şükrü'yü alıyorum karşıma, parlamış atlar gibi bağırıyorum...

Mayası bozuktur bunların, geldiği köye bakın, cinsel azaplar içinde köpekleri, eşekleri düzerler, bir körpecik kız şarı çiçekli partak bir elbise giyse, orospu diye dünyadan kovar, yetmişlik bir ihtiyara satarlar. Evini yurdunu terketmiş kimseye güvenemem. Bir ömür boyu söylediklerl gurbet, hasret türkülerine de inanmam. Şehirde bir yığın sahte ahlak geliştirirler, her türlü ölçüyü, estetik değerleri paramparça ederler, siyasi ve sosyal devasa bir küflet, bir birimez bela olarak devletin, halkın başında yüzyıllar otururlar... Tarihin en güzel topraklarını terkedip gelmiş, tiksintl veren bu aptalları doğramadan, kökünü kazımadan...

(Anladın mı Şükrü, sıçanım gözyaşlarına, duygusuz, bir adammışız gibi bakma öyle bana, puşt. Elinden hiçbir şey gelmez, burnunu herşeye sokarsın. Arkamdan gizli tertiplere girlyorsun, kıranım senin bacaklarını! Her önüne çay koyduğun adamı, menfaat diye görmekten vazgeç. Hade, bir şans daha veriyorum, aklını başına topla.. Dur. Bir de şu teyple oynaına, burada öyle, istediğin kaseti çalarım, yok, hadi çık!)

Fırça atmak ayin gibidir, tüm mutsuzluklarından annırsın. İyi ki ne dediğimi anlayacak zekası yok, yoksa bu laflardan sonra "newrotik şebeğe" dönerdi. Onun anladığı, benim şirketi ele geçirip, tüm parayı cebime atmam. Anlama yeteneğinden yoksun bu insanlar delidir. Acilen topluca bannılmalıdır, beslenmeleri için büyük stadyumlarda gözetim altına alınmalıdırlar, bunu da bir menfaat kabul edip, asla ses çıkarmazlar. Bu herşeyden habersiz deliler, aile kurmaya, toplum içine sızmaya başladıklarında o toplum kangrenleşir, bugün büyük kurumlan çürüten, siyaseti çaresizleştiren, tüm hastalıkların sebebi bu delilerdir. Çünkü delilik "akılla" ilgilidir, bunlarda .ike sürülecek akıl lüçbir zaman olmamıştır...

"Yine ne küfrediyorsun, garip çocuktan ne istiyorsun" diye üstüme geldi, günboyu lak lak yapan ağbilerden biri. Yatıştırır gibi beni, "dur ben ilgilenir, konuşurum onunla" deyip, yan odada, Şükrü'ye adam olma derslerine başladı...

Bir kulağım tilki gibi konuşmalarında: "Bak Şükrü, Güney Azerbaycan'da otuz milyon Türk yaşıyor, Iran'ın esaretinde. Diğeri bölünmüş Kuzey Azerbaycan, Rusya'nın... Türkistan'ı da ikiye bölmüşler, Doğu Türkistan Çin'in egemenliğinde, Batı Türkistan Rusya'nın, Görmüyor musun, kendi vatanımızda bile devletimiz bizi asıyor. Türk dünyası en zor günlerini yaşıyor. Burası, Türklüğün son kalesi. Bu büro, Türk milletinin kalbi. Her davranışına, her konuşmana dikkat edeceksin, sen sağlam bir çocuksun, bir sakıntın olursa, bana gel, Türk dünyasının bu zor günlünde, birbirimizle kavga etmeyelim, tamam mı?" deyip sırtını sıvazladı Şükrü'nün,. Şükrü nihayet sıcacık bir dost eli bulmuştu, her cümlesi Türklükle dolu cümlelerin arasında doçent ağbiye: "Ayıptır söylemesi ağbi, yenge ne iş yapıyor?"..

Gülnemi zor tutuyorum, biraz sonra odaya bir başka siyasi ağbi giliyor, onun da birinci derdi buraya çeki-düzen vermek: "Şükrü otur bakiyim!". Şükrü, elleri dizlerinde oturur. "Şükrü sen Yozgatlısın değil mi. Yozgat'tan hep sağlam adamlar çıkar, üstelik, Yozgatlı. Çorumlu bir milyon vatan evladını Yemen'de şehid verdik. Fahrettin Paşa'yı Medde'den çıkartamadılar. Osmanlı teslim oldu, telgraf çekti saray teslim ol, savaşı kaybettik, diye, Fahrettin Paşa Osmanlı da istese ben bu topraktan İngiliz'ler bırakmam diye destenip Padişaha karşı geldi. Sonunda korumaası, emir subayları yakasına yapışıp, silahını alıp, kıskıvrak teslim etbiler Fahrettin Paşa'yı.. Bu millet nerelerden geliyor, burası, İslam dünyasının merkezi, burası, Kabe gibi temiz olmalı, birbirimize sahabe gibi davranmalıyız, bu odalarda, şu duvarlarda yüzbinlerce şehidimizin ruhaniyeti bizi seyrediyor..."

Şükrü, yine, içi Kabe dolu lafların arasından bir sıcaklık, samimi bir ses tonu bulup, kendini içeri sokmaya çalışb: "Tahir ağbi, ayıptır söylemesi, yenge ne iş yapıyor?"..

"Yenge ne iş yapıyor?" Şükrü'nün insanlarla samimiyet kurmanın, dostluğu perçinlemenin tek anahtar cümlesi. Sıkı tembihim var, Şükrü, ziyaretçileri koridora salmaz, küçük odada ağırlar, çay verir, telefonla randevu ister. Birgün cezaevinden çıkmış, kamyon kapağı gibi ağır bir arkadaş, daha odama girmeden, kapıdan: "Gardaş, kapıda ne biçim şerefsizler çalıştırıyorsunuz?". "Hayrola?", dedim, "Çayı önüme koyarken, kulağıma: "yenge ne iş yapıyor diye soruyor pezevenk!"

"Saf bir köylü çocuğu anlamaz, bilmez buralan, samimiyet gösteriyor kendince, çağırayım özür dilesin" demeden, bizimki: "Gel lan buraya şerefsiz, otur yanıma...", Şükrü iki eli dizinde oturur: "Bak gardaşım, burası senin köyündeki üç tavuk bir horozlu kümes değil, burayı hergün MOSSAD, CIA, KGB ajanları koklıyor, telefonları dinleniyor, ayağını denk al, bir Türk'e yaloşır vakarla, üstünü başını düzel!"... Sonra bana dönüp: "gardaş bunlar hiç kitap okumaz mı?", "Okumaz!", Şükrü'nün sırtına elini koydu, "ben sana kitap getireceğim, gardaş Soljenits okusun, rahat, alıcı kitaptır, yorulmaz...!"

Bir faciadan kurtulduk, karşıma alıp bir daha, kimseye "ayıptır söylemesi yenge ne iş yapıyor?" diye sorma, paramparça eder bu delileri seni.

Ve neden sonra, tüm arkadaşlar arasında müthiş bir geyik başladı, kapı aikasında, telefonda, yolda, ne zaman karşılaşsak, şakayla birbirimize "ayıptır söylemesi, yenge ne iş yapıyor?" diye söylüyor, gülmekten yerlere yatıyoruz.

Kendisiyle eğlenildiğini anlayan Şükü, bundan tantanalı bir sevinç duydu, benim çok sinirlendiğim bir an, beni yumuşatmak için: "Ayıptır söylemesi ağbi, yenge ne iş yapıyor?" deyip gülerek yanımdan kaçb, ardından bağırdım: hangisini soruyorsun, şörizlisini mi, rödizlisini mi?...

Birşey anlamadı, oturdum şörizli hikayesini anlattırdım, nasıl keyiflendi anlatamam, sanki hikayeyi dinledikten sonra başka bir adam olmuştu, "hadi çay getir" dedim, "şörizli mi olsun, rödizli mi?" diye karşılık verdi.

Şükrü'ye eğlenecek malzeme çıkmakla kalmamış, bu karanlık, karmaşık şehrin tüm karanlığının gizli anahtarı eline geçmişti sanki. Birgün pencereden Ankara'ya bakarken, ne düşünüyorsun Şükrü, dedim. İlk geldiğimde çok korkmuştum, şimdi bakıyorum, şu şehire, ya rödizli, ya şörizli... artık Şükrü'yü tutmak mümkün değil, bakkala gidiyor peynir için, "şörizli peynir var mı diye, bakkalla eğleniyor. Kağıtçı arıyor, birinci hamur, ikinci hamur laflar ediyor, Şükrü tabii ki anlamıyor, "ne dedi kağıtçı?" diyorum, "şörizli kalmamış?" diyor. Toplantının kapısından içeri girmesin kimse diye bekliyor, ziyaretçiler soruyor, ne konuşuyorlar, diye, Şükrü: "Şörizli mi olacak, rödizli mi?"

Bir yıldır başımın etini yiyor, benden küçük odayı istiyor, verrniyordum, sonunda, "ağbi, şu şörizli odayı ver!" dedi, verdim. Başka birgün, "ağbi apartmanın önüne küçük bir tezgah koyacağım, başıma da yeğenimi koyacağım, izin ver!" dedi, "ne yapacaksın?" dedim, "birgün şörizli simit satanım, ertesi gün rödizli!", verdim...

Bu şehirde başka birşey yapmasına gerek kalmadı, şörizli espnisi, bütün karanlıkları aydınlatmış, dünyanın tüm ansiklopedilerini beyninde yerleştirmişti. Herkeste arkadaş oluyor, her lafa kulp takıyor, her yere önce o fırlıyor, "şörizli" lafı, Şükrü'yü vareden bir devrim, bir doğumgünüydü.

Dayanamadım, birgün, yeter Şükrü, aşağı şörizli, yukarı şörizli" "Sorma ağbi, Ankara'nın kurdu oldum!"., dedi...

Haftada tek gün büroyu kapatıyor Şükrü'ye teslim ediyorduk, zaten sıcacık kaloriferli diye, saat dokuzdan sonra büro Şükrü'ye teslimdi. birgün, "ağbi camları siliyoruz, halılar kalıyor, tozunu alıyoruz, masaların altı kalıyor, şu büroyu iki gün kapatalım." Anahtarı iki gün Şükü'ye verdim.

Aylar sonra, Şükrü, büyük salondaki uzun toplantı masasını gösterip, fuzuli, çok yer kaplıyor ağbi, bunu satalım, yerine biri şörizli, diğeri rödizli iki büyük, mavi kanepe alalım. "Paramız yok, alamayız" dedim, "ağbi, Hergele meydanına bakkım, bunu satıp, onları alacağım, sen karışma, ucuza kapatacağım"... Kanepeler geldi, aktım başından çıktı, her sabah gazetelerimi orda yatarak okuyorum, çayımı orda içiyorum.. İkindileri orda şekerleme yapıyorum, Şükrü'ye karşı cinnet getirip küfürler savurduğum günleri hatırlıyor, suçluluk duyuyorum. Bu, lerteniiz, pıni pıni çalışkan, Anadolu çocuklarına birazcık zaman tanısak.. Sağ kolum oldu. Gelen-giden, telefon, banka hesapları, baskı, matbaa, herşeyden Şükrü sorumlu. Zaten, ismini çoktan dergiye, İdare Müdürü diye yazmıştık...

Aylar sonra, Şükrü'nün odasına iki tane pek güzel sarışın hanım girerken, gördüm, biraz hoppa halleri vardı, kuşkulandım. Şükrü: "Teyzemin kızları" dedi, ve bana, "Nihat ağbi, sakın kızların yanında benden çay istemeyin, beni buranın idare müdür bilıyorlar?" dedi. Herkese tembih ettim, kızlar gelince Şükrü'den asla çay istenmeyecek.

Kadınlann arada bir koridordan tuvalete geçişleri, canımı sıktı, götleri, kalçaları, görülmemiş oynaklıkta.. Ve birgün Şükrü'nün odasında kül tablasında, rui izli Marlborolar bulmaya başladım.. Bir zarf attım Şükrü'ye: "Şu teyzenin kızlarını tanıyorum Şükrü!"...

Şükrü: "Senden korkulur Nihat ağbi, sen, müthiş adamsın, senden birşey gizlenmez, sen var ya ağbi, Ankara'nın kurdusun!"...

Mevzu şöyle, birgün simit tezgalında kızlara, "abla şörizli mi verelim, rödizli mi" diye espri yapmış, sonra lafa girip, ben simitçi değilim. idare müdürüyüm, diye kendini takdim edip, kızları odasına davet etmiş...

İşlerin yorgunluğundan birçok şeyi açık, seçik düşünecek halim yok, ama aklımda bir yığın soru duruyor, Şükrü güzel bir çocuk değil, parası yok, pantolu, şaşırtıcı hiçbir tarafı yok, bu çocukta ne buluyorlar... İçimden, "kaskarına oğlanı" dedim. Stendal'ın birlahi sarımın, "Bir kadını eğlendirmin, ona sahip olursunuz!", cümlesi geçti, hayatta kimi eğlendirdik ki... Ve Şükrü'ye "Küçük kaçamaklarını burda kimse duymasın, yoksa bizimkiler seni asansör boşluğuna atar, üstüne de asansörü düşürürler, kanşmam!" diye tembih ettim...

Şükrü'ye kıyak çekip, koruyup, kol kanat çekerek, eski günlerimin suçluluğunu üstümden atıyorum. Üniversiteli gençler ziyaretimize geliyor bir sürü soru soruyorlar... Şükrü'yü çağırıyorum, Şükrü gel, gösteriyorum, hadi git Şükrü. Ardından: "Baksın bu arkadaşımız köyünden gelmiş saf bir köylü çocuğu idi, azmetti, çalıştı, şimdi şu koca müessesenin herşeyi. O olmazsa, burda herşey birbirine karışır!"...

Hayat, fikirler, teoriler, hayaller, şiirler, dergiler, ideolojik kapışmalarla sürüp gidiyor, günler su gibi akıyor. İnsan kalbini meslek edinmiş bir genç edebiyatçı olarak, Şükrü'yü her gördüğümde içimden incecik bir dal kırılıyor. Kalbimden bal, kaymak akar, Şükrü'nün ölünceye kadar boynuna sarılmak istiyorum. Artık aramızda hiçbir mesafe yok, herşeyimiz, şenlik, gürültü, pantlı, tantana içinde, zevkle geçiyor!

Birgün beklenmedik şekilde, apartmanın kapıcısı geldi, apartmanın tümü işyeri olduğu için başka semtte kalıyor! "Nihat bey, siz geceleri burda neler oluyor biliyor musunuz, giren-çıkarı belli değil!"... "Neee?"... "Nihat bey, sokakta ne kadar orospu var, gece -ondan sonra burda, asansör bir aşağı, bir yukarı!"...

"Başka kala çıkıyor olmasınlar", "yalnız sizin ışıklar yanıyor, apartmanın anahtarı, simitçi değillm. idare müdürüyüm, diye kendini takdim edip, kızları odasına davet etmiş...

İşlerin yorgunluğundan birçok şeyi açık, seçik düşünecek halim yok, ama aklımda bir yığın soru duruyor, Şükrü güzel bir çocuk değil, parası yok, pantbl

ÖENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

TAMAM BEN DE HÜSEYİN EFENDİ'Yİ İNDİRİP Bİ BAKTIRACAM AŞAĞIYA...FOSEPTİĞİN TIKALI KISMINI BULUP AÇAR O..!

ULAN HÜSEYİN EFENDİ'Yİ BİR TEK BOKUN İÇİNE SOKMADIĞINIZ KALMIŞTI, EN SONUNDA ONU DA YAPTINIZ... BİR DE KOCA ADAMI JANJAK KUSTO KILIĞINA SOKTUNUZ Kİ GÖREN DE MERCAN KAYALIKLARINA DALACAK SANIR...

ÖYKÜ...

AYDIN ABİNİZ BİZİM ADAMIZA HARAÇLARI TOPLAMIŞ, ŞİMDİ GİDİN ALIN O PARAYI, HEMEN REPO...!!HHH OYOY AAAHH..!

BU NE LAN BÖYLE?

BİLOP!

TISSSS TISSSS

EH BE MAHMUT ABİ, HER ÖĞLEN KEBAP YENİR Mİ BE ABİ YAA..? AL İŞTE YİYE YİYE MİDENDE YARATIK OLMUŞ BE ABİ..! N'APTIN SEN GÜZEL ABİM..!

SALGIM SUYU

VAY BEE..! GALATASARAY YARDI ATTI ABİ... RAKİP BIRAKMADI VALLA..!

ÇOK GÜZEL... PEKİ SEN N'APTIN?..

1

NASIL YANİ ABİ?.

ONLAR UĞRAŞTILAR TER DÖKTÜLER AVRUPA ŞAMPİYONU OLDULAR... ÇOK GÜZEL...PEKİİ BÜTÜN BUNLAR OLUP BİTERKEN SEN NE İŞ YAPTIN?..

2

ABİ, YANİ OTURMUŞ BİR İŞİM YOK...AT YARIŞI FİLAN ...ŞU ARALAR BİR ARKADAŞLA BİŞEYLER YAPACAZ...ONU BEKLİYORUM...

YAA GÖRDÜN MÜ?

3

ŞİMDİ GİT, ÇALIŞ, BAŞARILI OL, ONDAN SONRA GEL KARŞIMA, TEKMİLİNİ VER...ANLADIN MI? ESSOĞLUESSEKLER SİZİ BE..! HAYATINIZ PALAVRA ULAN..!

4

sevişgenler

met üst

HEEYT BABALAR BE..ŞU YÜRÜYÜŞE ŞU ENDAMA, ALIMA ÇALIMA BAK.. SEVGİLİ DEĞİLİZ DE SANKİ OLİMPİYAT KOMİTESİ'YİZ..

ŞU ERKEKLERİ ANLAMADIM GİTTİ YAHU..

ANLAYIP DA NE OLACAK AYOL.. BİR ANLAMLARI OLSAYDI ZATEN ERKEK OLMAZLARDI HA HA HA..

NE DÜŞÜNÜYORSUN AĞZINA ZIĞTIĞIMIN HERİFİ..

SENİ DÜŞÜNÜYORUM SÜLALEŞİNİ ZIKTIĞIMIN KARISI..

KAMERAYA BAKMA, DOĞRİ OL..

NE..

NE OLUR SABRİ BİRDAHA BİRBİRİMİZİ ÜZMEYELİM..DAHA ÇOK SEVELİM, DAHA ANLAYIŞLI OLALIM BİRBİRİMİZE..

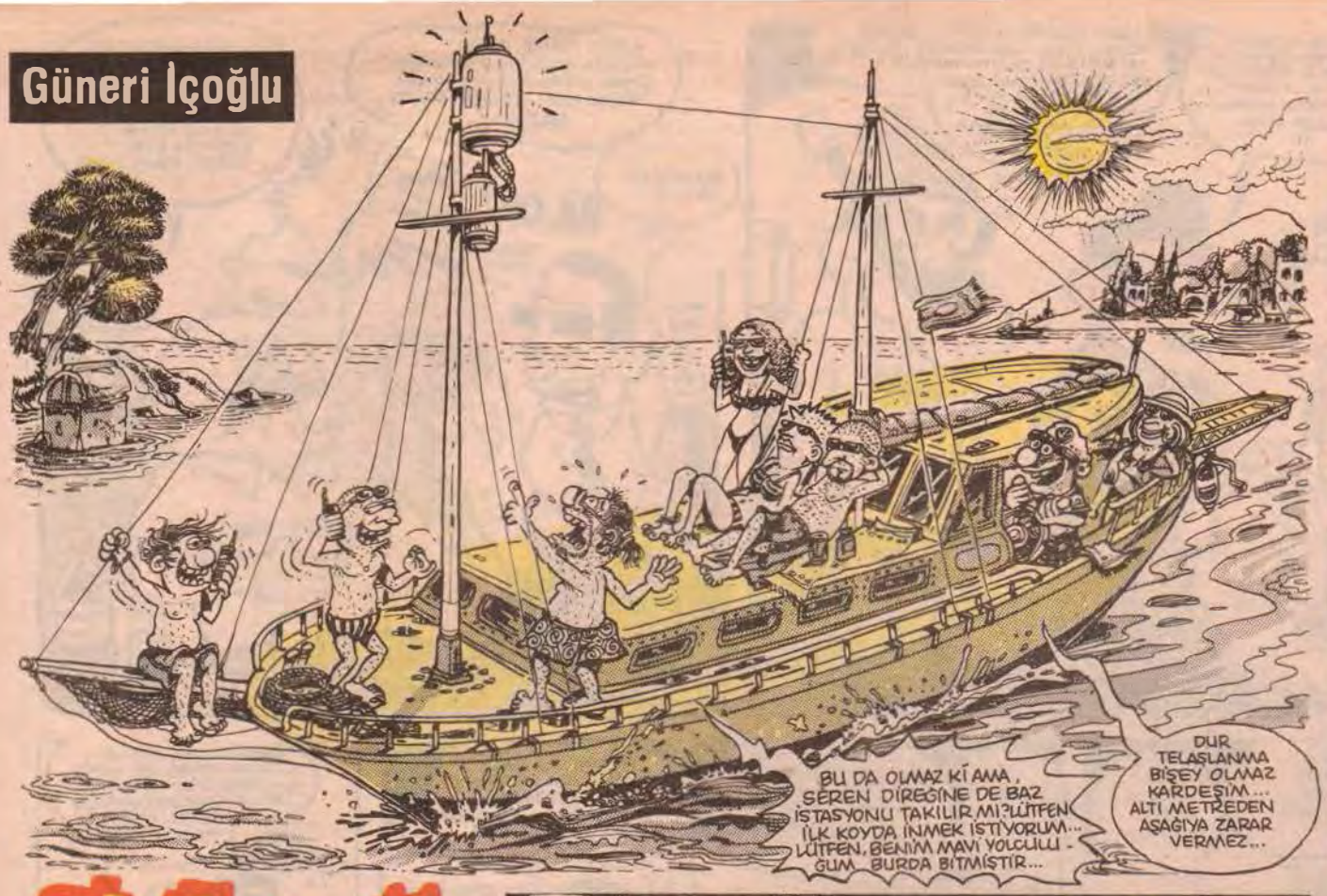
OLALIM DA, BAŞIMLA ORAMA YAPTIĞIN BASINÇ BENİ HÜZÜN VE KEDER ARASI OHH ORGAZM COŞKULARINA KOŞTURUYOR..

EE, NEREYE GİDELİM..

HARİTANIN YATILAN YERİNE

Aksoncular

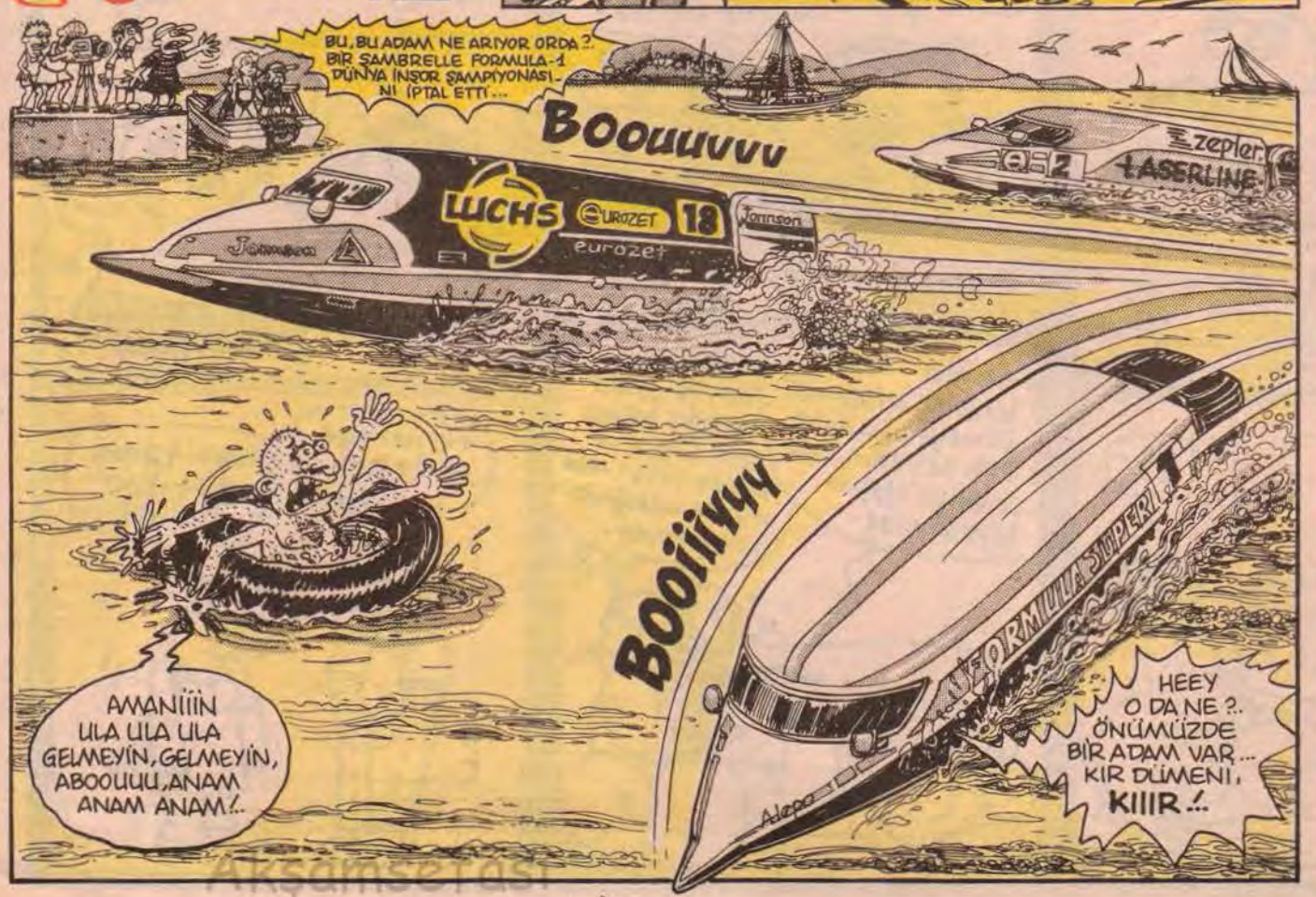
Güneri İçoğlu

Firavunun Laneti

AYRINTILAR

METİN FİDAN

SEVERİM:... Büyük su bardaana, buz kalıbının içindeki buzların hepsini attımda, bardağı doldurunca onlar ve bi iki tanesi de kafasını dışarı çıkarınca; suyu döktüümde, "çtreng! Çpink! Khırnk!" gibi felan tuhaf sesler çıkarıp biraz raatlamalarını ve oynaşmalarını; ve bazen, hepsinin içerde birbirine tutunup yapışarak, bi tek parça haaline gelmelerini... Çoraplarımı giyerkene, onları dün, tabi çevirip düzeltmeden attım için, o şekilde ayaama geçirdiimde, ters olduunun dikişten belli olmasını ve; niyeyse, bunu bi de elimlen onaylayıp, o dış dikişin ucundaki kalkık ipi tutup biraz çekip, sanki, o ip çözülüp dikiş yokolacakmış ve çevirip tekrar giymek zorunda kalmayacakmışım gibi, ayaamın ucuna baktım o kısa, saçmasapan aanı.. Boş, amaçsız, şu sokaa sapıp, burdan dönüp felan, yürürkene, bazen, çok önemli bi işim varmış gibi artistik yapıp saatime baktımda; istemeden refleks olarak yaptım için, kolumu öylesine hemen yarım saniyelik kaldırıp indirdiimden, saati felan görmeyip sadece hareketi yapmayı, sonra bu sefer de, ulan saat kaçtı ki acaba? diyip merak edip, bi daa kolumu kaldırıp bakmayı ve, bazen, ikincisinde de, başka bişiy düşündüüm için yine saati felan, bi bok göremeyip, biraz sonra bi üçüncü kez merak edip kolumu kaldırmayı ve, kendi manyaklıımdan böyle abuk sabuk davranırken, belki de farkında olmadan, yapcak önemli bi işi olan biri gibi hissettiim aanı.. Sigara istedi imde; kuruyemişçinin, bakkalın felan, elini havaya, yukarıya kaldırdı aanı ve; nooluyo ya! naapcak orda? felan diyip, hep sonra hatırlamayı, o yeni çıkan, yukarı monte edili, ışıklı ve reklâmlı, modern sigara raflarına uzanıp ordan aldımı...

POTPURİ:... Ne gereği varsa?! Kalemi soktum içine! Dönüp duruyodu halbuki vantilatör. Bi zaran yoktu. Merak işte! Hani, nası bi ses çıkarcak? Torrt! mu edcek? Trrt! mı yapcek?. Groooaamnnt!! etti aniden!! Kalemi aldı içine, götürdü! Ulan, sıkı tutsana! Bi kanadını da kırdı pervanenin! Kırık halde, saçmasapan çalışıyo! Bi japon aldım. Japon yapıştırıcı aldım yani! Yapıştırdım kırık kısmı. Bi arkadaşım gelmişti oturmaya. Japon ona da lazımmış. Ama verememdim! Akşam başka bişiy daa yapıştırcam. Geliyim size dedim, orda yapıştırırım, sonra dönerim. Ruj gibi bişiy. Döne döne çıkıyo. Başka bişiy aslında. Ya da ruj, ne bliyim! Neresi yapışcak annamadım! Kapının önünde yapıştırmaya felan kalktık. Elim japon oldu hep. Onun arkadaşı, "girsene" dedi. "gitmem gerek" dedim. Sıkıldım. "Al" dedim, sende kalsın japon. Ben sonra başka bi tane alırım. Çıktım, biraz yürüdüm sokaklarda; parmaamdaki japon kırıntılarını yalayıp soyarak, sonra döndüm eve... Lavabo tıkanınca yine, dedim, şu alttaki şeyi sökeyim! Kolay sökülüyo, virt virt virt, döndердim onu. Üf! Harbiden dolmuş içi! Kıllar, tüyler, saçmasapan bi karışım var! Jöle; bulamaç felan gibi! Kaç aylık pislik işte! İyi ki, sonra elini yıkamak diye bişiy var! Yoksa, dokunamazdım o şeye tabi. Çektim onu ordan; uzadı bu sakız gibi! Bi pisliği temizlemek güzel bi duygu! "Voarşş! glup!" etti lavabo sonra; sağol dedi. Bişiy dil!... Eve dönerken felan, dört tane limonata içtim. Çeşitli yerlerden içiyorum; farklı oluyo. Birisi az ekşi, birisi çok şekerli, biri plastik bardak. En ucuz tatlı içecek! Ve en dandik şekilde yapılabilen!.. Yüzellibin lira felan genelde! İkiyüz vermem!.. Çok susamışsam veririm!.. Pazara vardımda, yaamur başlamıştı. Eski video kasetler vardı bi tezgâhta. Biraz baktım. Üstlerine, battaniye gibi bişiy serdi adam, ıslanmasınlar diye. Azcık çömeldim, kafamı içeri sokup inceledim. Eski filmler. Robokop, Grınkard, Kan boksu felan var. Robokopu seçtim. Poşete koydum. Üst üste dizmiş herif hepsini, kule gibi! Altta bi tane daa film vardı adı yabancı gelmeyen ama, şindi çekemem onu ordan! Zaten bi yandan da üstümdeki şeyi tutuyom. Sonra; bi gömlekçinin tezgâhının orda bi boşluk vardı, üzeri kapalı. Yaamur az dinincaye kadar orda dikildim. Bi küçük minibüs yanaştı; onun yeri heralde, diit diit! etti bana! Gel. Gidiyodum zaten şindi. Poşeti, Robokopa sardım, yürüdüm. İyi günner diliyorum...

Akşamsefası

Özeleştiri

Aslında nerden başlayıp, nasıl devam edeceğimizi kestiremiyoruz. Bunlar sadece "Bok Kokar Memleketim" başlıklı mektubu okuduktan sonraki içe olan yolcuğumuzdan kağıda yansıyabilenler.

Bu mektubu özetleyebilecek tek kelime "KORKAK" Evet, öyleyiz. Ne kadar çok isterdik gerçek birer solcu olmayı ve öyleyiz diyebilmeyi. Ama bir yanımız bu iğrenç düzene gözyumarken asla. Daha çocukluktan başlıyor bastırılmışlık, her şeye eyvallah demek. Yılan bize dokunmadığı müddetçe, ırgalamaz bizi doğum tarihinin üzerinden kaç yüzyıl geçtiği en ufak haksızlıklara bile karşı çıkamıyoruz. Çünkü, büyüklerimiz değiştiremediyse biz hiç yapamayız. Devenin güdülme esaslarına uymadığımızda akibetimiz belli. Koyun geldik ve ne yazık ki öyle gidiyoruz.

Üzgünüz ama floresan lambalarla ya da copla ırzımıza geçilmesinden korkuyoruz. Arkamızdaki ailemizi mi düşünüyoruz?! Bu ülkenin iyiliği için çalışıp da diğerleri tarafından aşağılanıp, işkence görmek onurumuza dokunuyor (belki) sanki susup, göz yummak çok daha onurlu bir iş. Ağır bedeller ödemek istemiyoruz, hötümüz yemiyo. Oturup, kendimizden nefret ediyoruz sadece. Utanıyoruz 70'li, 80'li yılların ruhu karşısında, imreniyoruz cesaretlerine sadece.

Kahretsin korkuyoruz ve "FİDANLARA" layık bir gençlik olamadığımız için de utanıyoruz.

Sanırım yanmak, solup gitmekten daha iyidir ama korkuyoruz.

Sinner Girls

Alışkanlık

O kadar çok alışmıştık ki, üstlerimizin ve evlerimizin aranmasına, artık hiç yabancılık çekmiyorduk. Kimi zaman soğuk ve ayazlı bir kış gününün şafağında, kimi zaman bunaltıcı bir yaz güneşinin altında... Güneşin ışıklarından önce girerlerdi evlerimizin içine. Her seferinde simalan değişirdi ama üniformaları hep aynı. Arayacağız bahanesi ile bütün evler alt üst edildikten ve çoğu eşyalar kırıldıktan sonra sıra insanlara gelirdi. Panzerlerin korkunç böğürtüsünü duyar duymaz köy meydanına toplanan insanlara...

Bu ise işin en zevkli yanı idi onlar için. Köylüler, daha kendilerinden istenmeden, ellerini okulun duvarlarına dayayıp, aranma pozisyonunu alırlardı. Çok alışmıştık bu şekilde aranmaya. Ve tabi aranırken sırtlarımıza ve bacaklarımıza gelişigüzel inen tekmelere ve coplara da alıştık. Yani hayatlarımızın sıradan bir olayı gibi...

Yaşantımda derin izler bırakan bu olayların üzerinden dört yıl geçti. Ve şu anda o bölgeden çok uzakta; İstanbul'da yaşıyorum. Çalışıyor ve okuyorum. Uzun diyebileceğim bir süreden beri MİGROS'un Merter şubesinde çalışıyorum. Tam herşey yoluna girdi derken, çalıştığım yerde bazı değişiklikler yapıldı ve yeni düzenlemeler getirildi. Kural şu; "Bütün personel mağazadan çıkmadan önce üstü aranacak. Ve bir süreden beri her dışarı çıkışımızda üzerimiz didik didik ediliyor. Tabi müşteriler bu olayı görmesin diye mağazanın deposuna götürülüyoruz. Çoğu zaman, kendimizi arattıracak birini bulamadığımızdan (ve kapılar kilitli olduğundan) mesaimizin bittiği zamanlarda bile beklemek zorunda kalıyoruz.

Rahatsız olduğumuz halde "Kural kuraldır" deyip bu uygulamaya çalışanlar olarak sessiz kaldık. Ama asla sessiz kalmak istemediğimi, rahatsızlığımızı haykırmak istediğimiz bazı olaylar oldu. Bu aranma olayı en küçük personelden tutun da mağaza müdürüne kadar herkes için geçerli olduğu halde. Sonradan öğrendiğimize göre bazı ensesi kalın vatandaşlar hiç aranma ihtiyacı hissetmiyorlarmış. Evet, bir kısım çalışan, işini kaybetmemek için her çıkışta üstünü arattıracak birilerini ararken, diğer bir kısım hiç ihtiyaç duymuyor. Bu ikili uygulamayı bütün arkadaşlar adına okur köşemizde protesto etmek istiyoruz. Gerçi benim eskiden yaşadığım gibi, aranırken dayak yemiyoruz ama önceleri potansiyel birer suçlu sayılırken, şimdi de potansiyel birer hırsız olduk... Sevgiyle kalın.

İsimsiz

Hangi Tarih Hocam?

Hep anlatılan tarihi doğruymuş gibi, anlatırdı hocalarımız. Eleştirme yorum yapabilme imkanımız, daha da kötüsü soru sorabilme cesaretimiz yoktu. Çünkü anlatılan bizim Milli tarihimizdi. Sıkıysa ters cevap ver. Tarih derslerimiz hep, düşmana karşı büyük bir nefretlik duygusuyla geçerdi. Atların asaleti, kılıçların dehşeti, tarihin beli bükülmez kudretiydi. Yabancı devletler bize saldırırken, bizim için en büyük caniydiler. Bizim saldırmalarımız ise kendimizi müdafa etmek, düşmana aradığı dersi vermekti. Öldürmek, öldürülen insanlara karşı böbürlenmek gururlanmak tek çaremizdi. Bizim öldürdüğümüz insanlar ise bizim için hep düşman kalacaktı. Çünkü insanlar öldürülmemişti, düşmanlar öldürülmüştü.

Tarihten beri süregelen çıkarsal savaşlar, yöneticilerin bir anlık cahilliği milyonlarca insanın katledilmesine sebep olmuştur. Bütün dünya devletleri kendi tarihleriyle gurur duyarlar. İçlerinden çıkan kaliteli birkaç insan haricinde hepsi vatanperverdir. İnsanlık ise hep göstermeliktir. İnsanlar zavallıdır, zavallı bırakılmışlardır. Bir savaş ve o savaşa acımasızca sürülen insanların kemikleri dün olduğu gibi bugün de kazılarda küme küme çıkarılmaktadır.

Ülkeler birbirlerine büyük bir nefretle siz katliamcısınız diye hitap ederler. İnsanların kafalarını satırla balta ile parçalayan gözüne şiş sokan, kıçına kazığı geçiren hiçbir devletin tarihini sevmiyorum. Japonya'ya bomba atarak insanları yok eden canavarların bugün dünyaya hakim olması ne acı bir durumdur.

Bu yapılan dünya savaşlarında kimin haklı kimin haksız olduğunu bulamazsın. Çünkü hiçbir devlet kendini ve tarihini küçük düşürmez. Ama kimse de biz katildik biz de öldürdük demez. Savaş yapıldı ve savaş kazanıldı. Savaşınız yanınlar dileğiyle... Hoşçakalın.

Özyurt Selçuk

Artık Uyanın

Şimdiye dek sanki hep uyumuştum. Herşeyden habersiz ve bu habersizlikten huzursuz. Ardarda birçok şey yaşamıştım farkında olmadan. Üzerimde bitmez tükenmez bir bıkkınlıkla yaşadığımın farkında olmadan ve yaşadığımı sanarak on yedi yıl tüketmiştim. Fakat şimdi yaşam bir fırtına gibi bütün kapılarımı zorluyor. Sonra birden kapımı biri çalıyor. Israrla çalıyor. Paniğe kapılmış düşüncelerim beni tüm kapıları kilitlemeye ve sürgüleri çekmeye zorlarken bilinçaltı isteklerim kapıları ardına dek açmaya ve bu garip ziyaretçiyi içeri almaya çağırıyor.. Hoşgeldin garip ziyaretçi iyi ki geldin, iyi ki geldin... Sen gelmeseydin, gelip beni uyandırmasaydın hep ikinci keman gibi önemsiz bir rol oynamak beni hiç rahatsız etmeyecekti. Bunun için sana binlerce kez teşekkür ederim. Bugüne kadar sana uyguladığım ve sarfettiğim her sözü mantığımı zorlayarak yaptım. Bunun için üzgünüm çünkü aşkın mantık ötesi bir güç olduğunu yeni anladım. Evet aşk mantık üstü bir duygu. Bugüne kadar daima amaçladığım ve insanın en uçtaki amacına aşk ile vardığı, aşkın tartışılmaması gerektiği, yaşamın insana verdiği en büyük ödül olarak kabul edilmesi sonucuna senin varlığına ulaştım. Varlığını hissetmek ve seninle birlikte mücadele edebilmek bana güç veriyor.. Bu sözleri inanın büyük bir içtenlikle yazıyorum. Artık tekdüze yaşamayın. Hayatın karamsarlığı içinde bocalamayı bırakın, mücadele edin ve artık hayatın sayıca çok fazla olmasa da en azından bir kaç tane renge sahip olduğunu keşfedin. Bu renkleri değerlendirmek sadece sizin elinizde inanın...

Seda Su

A, B, C..

Ülkemizde bir çok şeyin olması gerektiği gibi olmadığını bilmiyorum kaç yurttaşımız duyumsuyor. Bunları sıralamaya başladığım zaman arkasının geleceğini sanmıyorum. Demokrasi, emeğe saygı, insan hakları, hukuk nerede? Rantiyecilerin talanı, çeteler, doğanın katledilmesi trafik terörü ne yazık ki burada. Deve misali; neremiz doğru ki?

Ben yakından bildiğim bir konudan bahsedeceğim. Inanmıyorumki İstanbul'da en zor memuriyet öğretmenlik, özellikle bayanlar için. Benim tanıdığım iki bayan öğretmenin bir tanesi dar gelirli öğrencilerin 45'er 50'şer kişilik sınıflara doluşturulduğu, bir semtte öğretmenlik yapıyor. Öğrencilerin arasında serserilğe batmış bulaşmış, idareden, yasadan korkmayan çocuklar da bulunmakta ve öğretmenlerini, kendilerine bir şeyler öğretmeye, vermeye çalışan eğitimciyi tehdit eder, hakaret eder duruma gelmişlerdir. Diğeri zenginlerin semtidiye tabir edilen bir bölgede ukala, saygısız, baba parasına güvenen ve maalesef yine idareden yasadan korkmayan öğrencilere bir şeyler öğretmek için çabalamakta. Karşılığında öğrenci bozuntularından hakaret tehdit görmekte. (Genelleme yapmayı amaçlamıyorum. Lafım bu şekilde davrananlara.) Maalesef bu insanlara ve bilmiyorum daha kaçına yönelitlen tehditler sonucunda hayattarından bile endişe edilir duruma gelinmiştir.

Bunun sorumlusu, eğitim sistemini buralara getiren güdük yasaları çıkaranlardır. Personelinin karşılaştığı bu sorunları bu sorunları çözmek için çaba göstermeyen onursuz idarecilerdir. (Bence düpedüz onursuzluktur) Çalışanların bu sorunlarını görüp gereğini yeterince yapmayan Eğitim-Sen'dir.

Yeni bir öğretim yılına girilirken Özellikle metropol illerde eğitimcilerin yaşadığı sorunlara lütfen çözüm aransın. Özellikle örgütler bu konuya gerekli önemi versin. Ve biraz onurumuza sahip çıkalım. Ve örgütlenmenin önemini kavrayamamış yurdum insanı! Kurtuluş yok tek başına, örgütlen, sendikalarına diğer demokratik kitle örgütlerine partilerine sahip çık. Kukla olmaktan vazgeç. Böyle ülkene sahip çıkabilirsin. Tabii eğer istiyorsan.

O. Demir

LeM
Sayı: 460. 2 Eylül 2000 Cumartesi-Haftada bir yayımlanır
LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Melih FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇDÜĞLU ● Lütfü ORLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Seter SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKUÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Güneyi AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÜÇGRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

461

9 Eylül 2000 Cumartesi-Sayı:2000/37 - 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4869-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

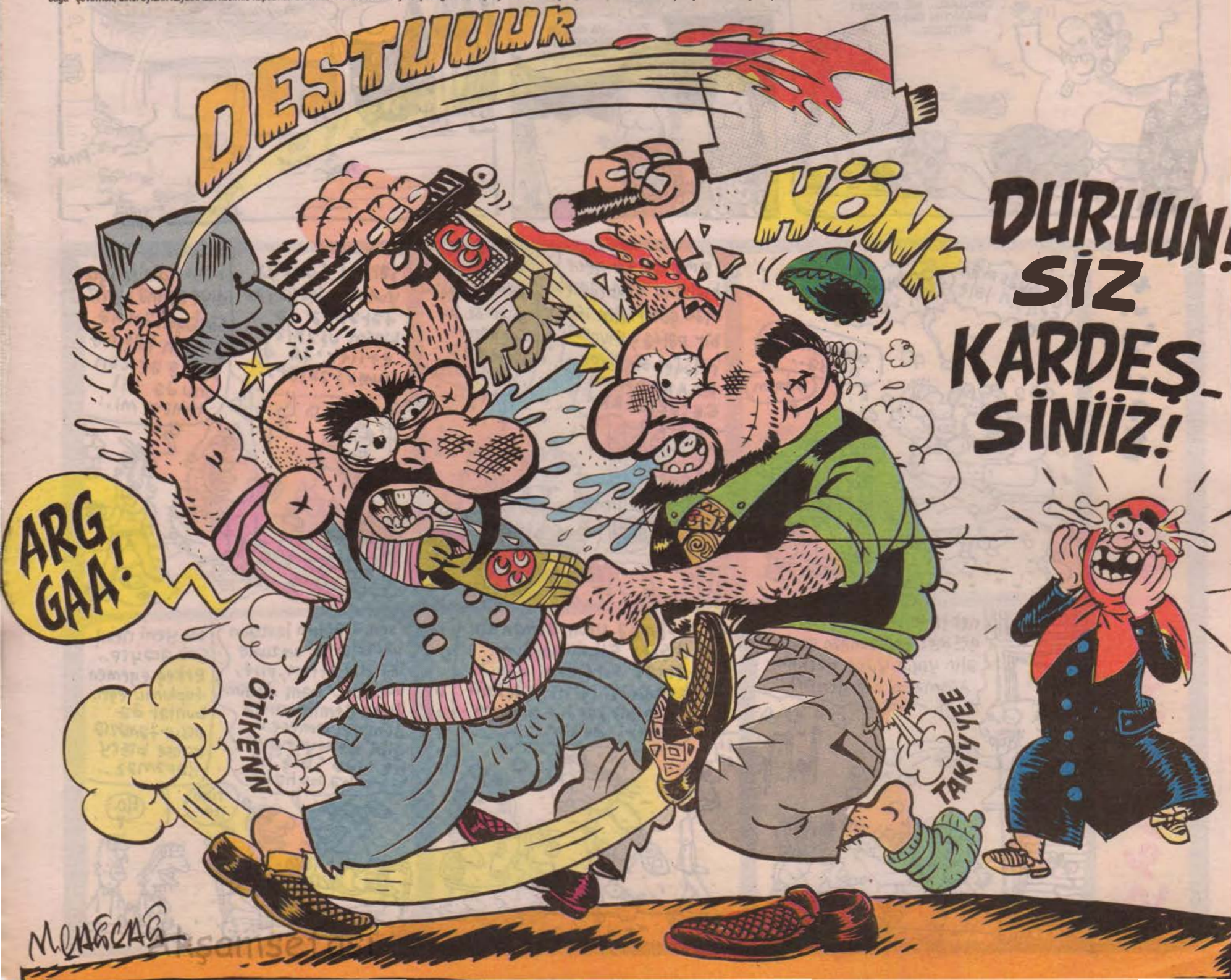
leman.com.tr

MHP'yle Fazilet Birbirine Girdi.

Daha önce kendi partisinin bakanına Meclis bahçesinde saldırarak gündeme gelen MHP Ordu Milletvekili Cemal Enginyurt, Erbakan'a yönelik olarak "Bölücülük yaptı, siyaset yasağı az bile, idam edilse yeridir" dedi. FP Konya Milletvekili Lütfi Yalman "Eceli gelen camiye yanaşır" şeklinde cevap verdi. Reha Muhtar'a katıldılar: Enginyurt "Meclis açılınca görüşürüz. Ordu'ya beklerim!" dedi. Lütfi Yalman "Kendisi daha önce, Ordu'ya gittiğinde Erbakan'ın elini öpmüştür" dedi. Enginyurt "Erbakan umurlarında değil, çoğu için için seviniyor" diyerek Tayyip dünyasına gönderme yaptı.

Devlete mürteci, derin devlete ülkücü dolduktan sonra kardeşlerin yolları ayrılıyor. MHP, zaten türban çarkından sonra, yolunu "merkez sağa" çevirmek, dinci oyların kaybını laik kesimle kapatmak derdinde. Fazilet de MHP'ye kaptırdığı "Maneviyatçı-Mukaddesatçı" oyları istiyor.

Aslında bu kavganın başlangıcı on yıllarca öncesine kadar gidiyor. 80 cunta ihtilali öncesi, sokaklarda iç savaş sürerken, kahveler taranır günde beşer, onar ölü verilirken devrimci-ülkücü çatışması olanca hızıyla bırmanıyor ama alttan alta bir alıncı-ülkücü çekişmesi de yaşanıyordu. Cunta ülkücülerle kokola devrimcileri ezdikten sonra ülkücüleri kontrol altına alıp, Amerika'nın Yeşil Kuşak projesi gereğince dinci kadroların ve örgütlerin önünü açb. 90'lara gelirken bu kez Güneydoğu'daki savaş nedeniyle devletle ülkücü hareketin arasındaki açının tekrar yakınlaşbğını gördük. Dinci hareket misyonunu tamamlamış rol alma sırası tekrar ülkücülere gelmişti. Hatta hem devlet kadrolarında hem de şehir ve taşra bölgelerinde iyice palazlanan dincilere karşı yakın tarihte temizlik ettiğimiz açık baskıcı tavır aldı.. Aslında iki hareketinde beslendiği kaynaklar ve tabanı aynı. Solun devletin o yıllardaki tercihinden dolayı tamamen ve acımasızca ezilmesinden sonra meydan burlara kalmıştır. Ama meydan bu iki sağ horoza şimdi yetmiyor. Kavga başladı.. Hem de kendilerine yakışır en ilkel sağ karşılıklı darbelerle..

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER
feyhan@laman.com.tr

sevişgenler metüst

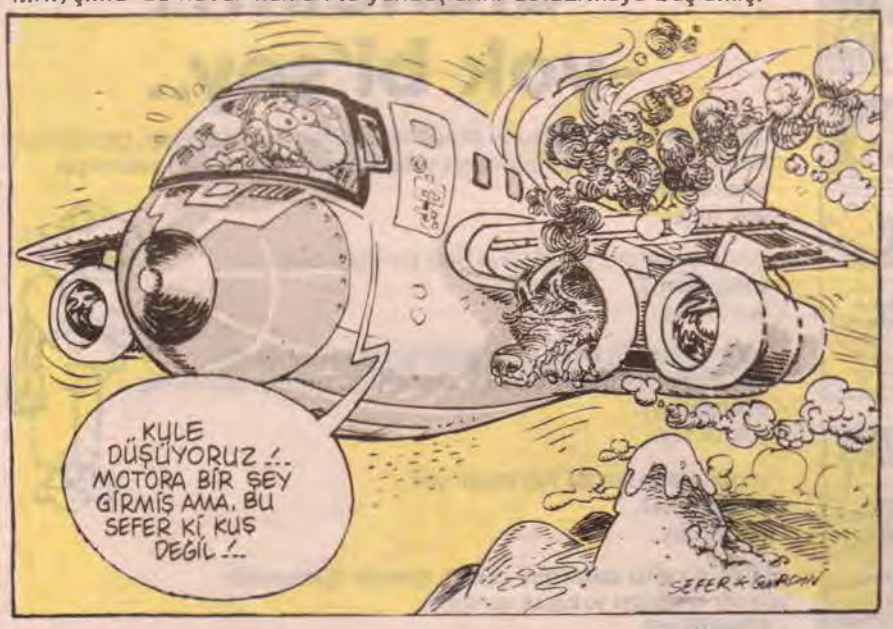

Akşamsefası

LeMan

Arpalığı bol bakanlıkları kapan ve buralarda kadrolaşmayı da ihmal etmeyen MHP, şimdi de havalimanlarına yandaşlarını doldurmaya başlamış!

Amele Bakanı Yaşar Okuyan, SSK'da kattrilyona varan yolsuzluk yapıldığını açıkladı... Okuyan, yolsuzluğu önceleyeceğine, her gece dosyalara bakıp, bakıp ağlıyormuş...

Melek kalpli oyuncu, Necdet Tosun'un Yadigarı, Limon'un eski "Dobo"larından Gürdal Tosun'u kaybettik..Ağabeyine, ailesine, tiyatrodaki arkadaşlarına, sevenlerine başsağlığı dileriz... Leman çalışanları

Trilyonluk hayali ihraacata göz yuman balinacı gümrükçüler beyannameleri kontrol etmeden imzaladıklarını itiraf ederken, bunun nedenini karanlıkta çalışma ve iş yoğunluğuna bağladılar..

F tipi cezaevlerine karşı yapılan eylemlerde 711 kişi gözaltına alındı... 2 Eylül'deki son eylemde ise ilk defa hiç kimse gözaltına alınmadı ve protestocuların basın açıklaması yapmasına izin verildi.

Apdi İpekçi ve Papa Suikastinin sanığı ülkücü Mehmet Ali Ağca'ya Türkiye'ni mdört bir yanından zarflar içerisinde altın, Mark ve Dolar yağıyor...

İbrahim Kaypakkaya'yı anlatan kitaba dava açıldı...

1 Eylül Dünya Barış günü kutlamaları çerçevesinde yapılması düşünülen etkinliklerin hiçbirine izin verilmedi...

Mehmet Ağar'ın "Sır sayılacak bilgilerin rastgele açıklamak yanlıştır" açıklamasına Mehmet Eymür'den yanıt geldi "Ağar'ın karanlık ilişkileri devlet sırrı mı?"

CEMAL ENGİNYURT
(Cellat psikolojisi, yürüyeri darağacı)

LÜTFİ YALMAN
("Cami duvarı" provokatörü)

DEPREMZEDE ÇOCUKLARA SUÇLULUK DUYGUSU YÜKLEYEN YOBAZLAR
(Yuh! Herkes bitti o çocuklar mı kaldı?)

OMBUDSMANLIK
(Gündem bazen, muamma tadı)

OSMAN DURMUŞ
(Şeftaliye bıçak çekmem insana çekerim diyen evlerden uzak sağlık bakanı.)

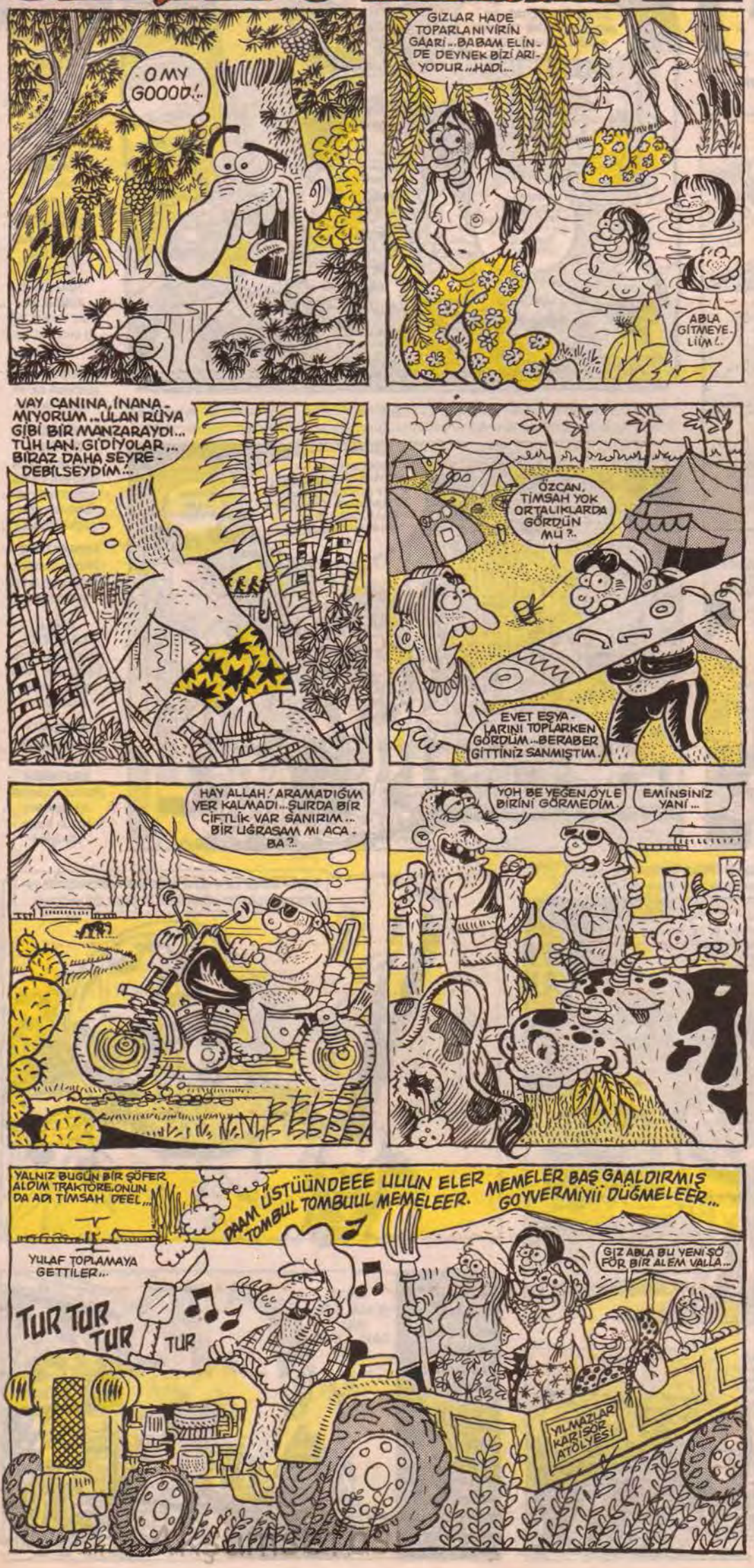
PAPARAZZİLER
(Fırsatını yenicikler... Meraklı koşar kovalayıcıları!)

CARLO COTARELLİ
(Türkiye'nin asıl Başbakanı.. İnce ayarcı, ayarı bozulasıca)

KAMERALI DİYARBAKIR DEVLET HASTANESİ
(Hastaları izlemek için kamera koyun hasta zihniyet.)

DARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

açık büfe

met üst

- efendim?. -yok bi'şey..

- ağırlıkları 80 ile 100 tonu bulan dinozorlar, aşırı beslenip, çıkardıkları metan gazıyla küresel ısınmaya sebep olmuş ve ortadan kalkmışlar..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- cindy crawford günde 3-4 litre su içiyormuş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- cia'ye göre çin lideri mao zedung bir milyar çinliyi aynı anda zıplatarak suni bir deprem yaratmayı planlamış..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- suudi arabistan'da hiç ırmak yok..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

-pablo picasso parasızlık çektiği gençlik günlerinde yaptığı resimleri yakarak ısınırmış..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- kiraz çekirdeği tükürmek, isviçre'nın milli sporu'ymuş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- her bir testis günde yaklaşık iki yüz milyon sperm üretiyormuş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- asosyal insanların beyni diğer insanlara oranla daha küçükmüş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- 1 dolarlık banknotun üzerindeki resim, yazı ve simgeler amerika'nın tüm hikayesini anlatıyormuş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- manyetik ivme, ışık hızı'na rakipmiş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- hamamböcekleri 250 milyon yıldır değişime uğramamışlar..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- bir big mac ekmeğinde ortalama 178 susam bulunuyormuş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- bilgisayarınız dişi mi, erkek mi..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- zürafaların ses telleri yokmuş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- türkiye'nin 11 sınır kapısı varmış..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- ahlak hissinin merkez üssü göt'ün pardon göz'ün tam üstüymüş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- böyle de yazı mı olurmuymuş be..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

Erzincan'ın Geçili Beldesi çalışanlarından, Belediye Başkanı Dahil Olmak Üzere- her yıl Ağustos ayının sonunda misafir etmek istiyorum. Lütfen beni arayınız.. Dalça-Palamutdüzü Kumbunu Tesisleri'nden **Oktay Bey. Tel: 0252 725 55 03**

Not: yukarıdaki gibi jest yapma imkanınız ve arzunuz varsa duyurmak üzere ÖKÜZ dergisi'ne gönderebilirsiniz.. hiç bir şey yapamıyorsak birbirimize hoş jestler yapalım şu fani dünyada y.. hadi bakalım..

metust@leman.com.tr

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

YAMUK ZİKLİ BAKKALDAN SAĞA DÖNÜNCE KALIN MALAFATLI SİMİTÇİYİ GÖRECEKSİNİZ..ONUN İKİ SOKAK İLERSİNDEKİ ERKEN BOŞA - LAN KASABIN YANINDAKİ EV, BİZİMKİ...

PÜÜÜ, ALLAHIN SALAĞI, İSTEMEYE GELENLERE EV BÖYLE Mİ TARİF EDİLİR !?

Paranoya

GELİNİN GIZ GARDAŞI BEŞYÜZ BİN LERA TAKIYOR !..

BEN DE PARA TAKIIM BARİ AYIP OLMASIN...

YUH HEYVAAAN !.. İĞNEYİ DAMATIN GAL - BİNE SOKTU AYU !..

ÜHÜ ÜHÜ ÜHÜÜ !.. DAHA GERDEĞE BİLE GİREMEDEN DUL MU KALICAM, ÜHÜ ?!

AMA AMA BEN !..

COZZZ

BÖYLE DAHA EKONOMİK OLDU... ELEKTRİK MASRAFINDAN KURTULDUK !..

BEN MASUMUM DİYORUM SİZE !..

DAN

DİKKATLİ OLUN, ÇOK TEHLİKELİ BİR MASUM - DUR !..

KAVAKLIDERE ŞARAP FABRİKASI

YAA MUHİTTİN ABİ BE, BANA DA ŞU SENİN FABRİKADA Bİ İŞ AYARLASANA BE ABİ..?!

BU AYAKLARLA ÇOK ZOR BE DERVİŞ'İM... HATTA İMKANSIZ GİBİ...

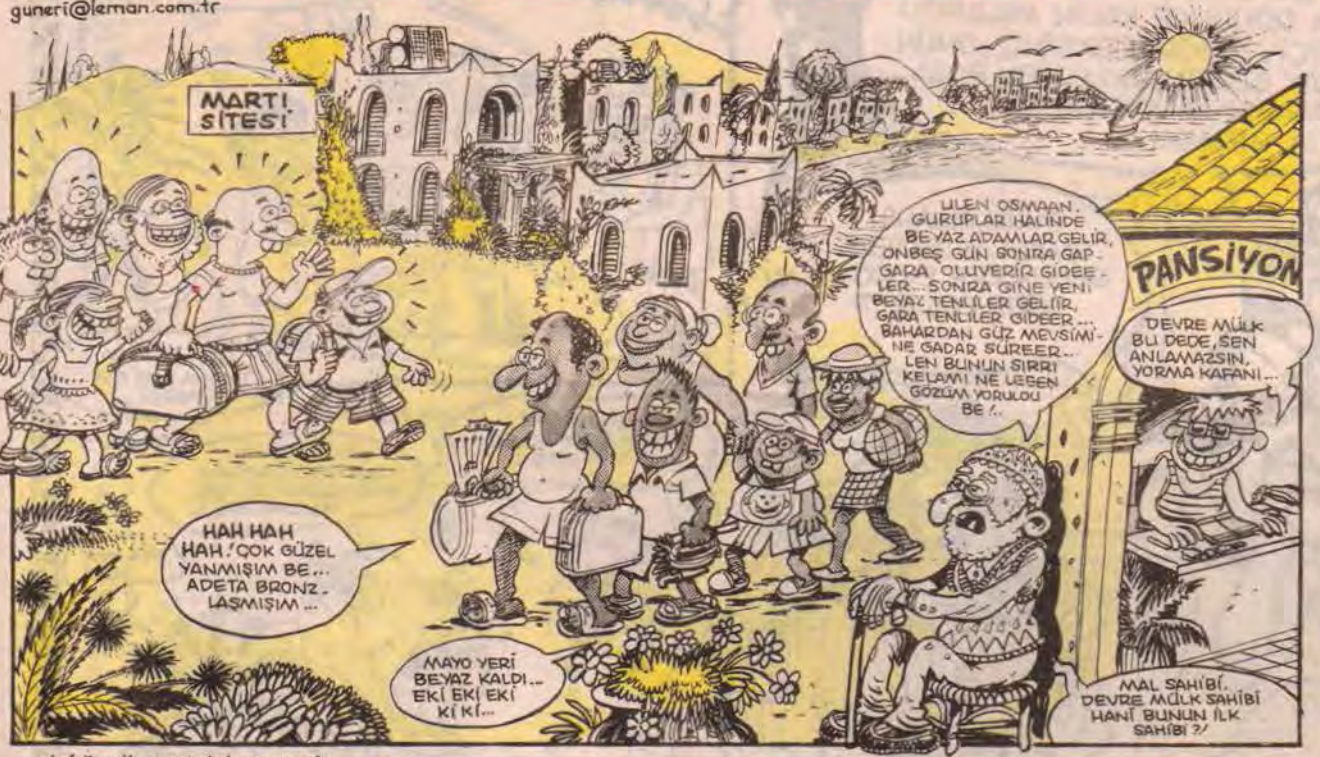
Aksamsefasi

lombak@lerman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

●MİNİ ÖYKÜ: GEÇMİŞİN ISLAKLIĞI...

BİTTİİİ

FİRAVUNUN LANETİ İKLARC, GAZETE BAYİLERİNDE VE KİTAPÇILARDA...

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

Küçük Sözlük Fatoş

"FİKİR" DEMEK NE DEMEK?

Dilek (9): "Fikir demek bir kişiye fikir vermektir."
Fatma (10): "Fikir kaynamak."
Duygu (8): "Aklıma bir fikir geldi."
Bilgin (10): "Aklını kullanırsan fikir olursun."
Aykut (9): "Bir insan sana bir şey söyler ve sen de onu düşünürsün."
Süleyman (9): "Öğretmen soru sordu. Onu düşünürsün. Fikir buluruz."
Dilek (9.5): "Fikir her insanın bilmediği şey fikirdir."
Sedat (10): "Beynimizden düşünürüz ona fikir diyoruz."
Alaattin (10): "İyi bir fikirli olan bir kişi."
Selen (9): "Birisine bir fikir vermek o fikiri kendisine saklamak."
Güldane (9): "Aklından geçenlerdir."
Kamer (10): "Bir tane içimizden bir şey bulduksa ona fikir denir."
Elif (10): "Aklı maşında olan şeydir."
Yasemin (9): "Bir insanın fikri neyse onu yapar."
Büşra (9): "Akıllıla düşünen düşüncelere fikir denir."
Gülden (11): "Çalışkan demek."
Duygu (10): "Haklı bir şeyi bilen."
Tahe (10): "Akıllılık."
Nesrihan (8): "Fikir fikirimiz mesela fikirimiz."
Onur (10): "Allahın verdiği bir şey."
İsmail (10): "Arkadaşın sana bir fikir söylerse ona fikir denir."
Hakan (9): "Fakir bir insanın hiç parası yok ya da evi yoksa o fakirdir."
Kübra (10): "Durumu kötü yoksul olan kişi."
Hasan (9): "Bir fikiri aklında tutarsan ona fikir denir."
Diğdem (10.5): "Düşündüren şey."
Serkan (10): "Bir tuzak kurulan fikire fikir denir."
Mehmet (11): "Bir çocuk sana bir fikir verdi mi o fikri kendi aklında tutacaksın ona fikir denir."
Ertuğrul (10): "İnsanın bir fikri olursa istediği kişiye anlatır."
Ali (9): "Mesela bir adam hapishaneye girmiş. Ordan kaçmak istiyor. Nasıl kaçacağını bilmiyor. Bir adam ona fikir veriyor. Ona fikir denir."
Dilek (9): "Bir insanın beyninden bi şey bulmasına fikir denir."
Bayram (10): "İnsan yapamadığı şeyi aklına getirir."
Fatih (11): "Bir şeyi düşündüğünde onu yaratırsın ona fikir denir."
Cemal (10): "Çare."
Yasemin (10): "Bir adamın adıdır."

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

YENİ EVLİLERE BU YATAK ODASI TAKIMINI TAVSİYE EDİYOZ ABİ...İSTATİSTİKLERE GÖRE YATAĞI EN ÇOK ZORLAYAN POZİSYON BU TÜR DÜŞEY HAREKETLER...YANİ YENGE ÜSTTEYKEN...AMA BAKIN,HİÇ GICIRDAMA YOK, ESNEME YOK,GAYET SAĞLAM VE STATİK...

AYY... GİDELİM BURADAN BATUHAN, BEN KORKUYORUM... GİDİP BAŞKA MOBİLYACIYA BAKALIM...

ABİ TAVUKTAN ZEHİRLENEN KAÇ KİŞİ DUYDUM... SENİN HATAN YANİ... DİKKAT EDİCEKSİN, TAZE TAVUK ALICAKSIN...

YAHU TAVUKTAN ZEHİRLENDİM AMA, ÖYLE DİİL, ANLATSAM KİMSE İNANMAZKİ...

BU YOLDA RADARLA HIRS KONTROLÜ YAPILMAKTADIR

DİKKAT EDELİM FAZLA HIRS YAPMAYALIM... MÜTEVAZI GÖRÜNELİM, KALENDER VE BULDUĞUYLA YETİNEN ADAMLAR OLALIM BURDA...

BENİM ZATEN HAYATTA HİÇ BİR HIRSIM OLMADIKI...

YOK HOCAM...UYUŞTURUCUDAN KORKARIM, BEN KARINCALAŞTIRICI KULLANIYOM BANA YETİYO...UHH... HİİİI...BAKAYAKLARIM KARINCALANMAYA BAŞLADI... HİKİHİ...

7

6

ALLA ALLAA!..SÜHA ENİŞTEMİ BİRAZ ANDIRIYO AMA,YÜZÜ TANINMAZ HALDE...Bİ TÜRLÜ TEŞHİS EDEMİYOM..!

KOMİK Bİ ADAM MIYDI RAHMETLİ ?..

ULAN YUH BEE!..KARIM DOĞURMAK ÜZERE DEDİK...EBE GÖNDERİN DEDİK...SİZ NE GÖNDERMİŞSİNİZ?SOBE!..NEDİR BU LAUBALİLİK ANLAMADIM..BÖYLE SAÇMALIK DÜNYANIN HİÇ BİR MİZAH DERGİSİNDE OLMAZ...EBE, YERİNE SOBE..

SOBE

OTURMA ODASINDA AYAKTAYKEN YAKALANDI... O KADAR DA DEDİK AMA... EN AZ ALTI AY YER...

ÇOK TEDBİRSİZ DAVRANDI ÇOK...

Aksamsefasi

barslan@kvman.com.tr

komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Biz seninle hep bayağılıktan kaçtık... Sıradan, basit gündelik olandan...

Küçük mutluluklardan, hayatın içindeki o eksik, o kusursuz doyumdan değil, hep trajediyi aradık... Mükemmeli.. Biz seninle hep kusursuzluğu aradık...

Bizi birbirimize yakınlaştıran ne varsa kutsaldı. Özeldi. Ayrıcalıklıydı...

İlişkimizden, aslında ikimize de ait olmayan, kutsal ve kusursuz bir imge yarattık... Hayatımızda eksik kalmış ne varsa, o yarım kalmış tutkularımıza, o yaralı arzularımıza, eksik çocukluğumuza ait ve içtenlikle koruyamadığımız bütün duygularımızı bu imgeye ödünç verdik... Artık yaşayan gerçek kişiliklerimiz değil, sanki bu kutsal, bu kusursuz imgeydi...

Bu imge lekelenmesin, bu düş bozulmasın diye öyle çok şey gözardı ettim ki senden... İçim ürperdi böyle anlarda, kendimden çok uzak bir yere çekildim sanki, bilinmezliğe...

Aramızda öyle çok tanımlanmamış anlar; öyle koptuk, öyle başıboş duygular, bana o denli ait olduğu halde sana hiçbir zaman anlatacağımı bilemediğim öylesine derin sarsılışlarım vardı ki...

Yaratığımız ve adına aşk adını verdiğimiz bu kutsal imgeye sadık kalabilmek için, kendime karşı sadakatsiz davranıyordum.

Seninle yanyana uzanırdık, dünyanın dışındaki yaz bahçelerinde, o gerçekdışı mevsimlerin koynunda... Üzüntülerimiz, içimizdeki yaralar yanyana durunca öyle... Bizden çok bu yaralar özlerdi birbirini, o kimsesiz üzüntülerimiz...

İçimdeki yaram, senin yaranı özledikçe ruhumun gurbetinde daha çok hissederdim kendimi... Asıl çektiğim acı büyüdü aslında, yanındayken kendimi yine de senden çok uzaklarda hissetmemdi...

Farkederdin sürüklenişimi susuşlarımdan... Böyle anlarda zamanı dondurmak isterdin... Zamanı dondurunca içimizdeki boşlukların kapanacağını, o gizli çürüklerin dineceğini, tanımlanmamış anların ve okuyuk, o başıboş duyguların tanınacağını, savrulmaların biteceğini düşünürdün... Zamanı dondurunca hep iyi ve mükemmel insanlar olarak kalacağımızı sanırdın... Hayata bu donmuş zamandan, mağrur ve korunaklı bir kristalin ardından bakınca, hiç kirlenmeden ve ebedi bir saflık halinde yaşayacağımızı hayal ederdin...

Oysa ne zamandan kopabiliyor, ne de hayattan gizlenebiliyorduk... Biz zamandan kopmak istedikçe, zaman bizi daha çok acıtıyor, hayattan gizlendikçe o, kendisini daha çok hatırlatıyordu...

Hayattan ve kendimizden koptukça kendimizi aşkın kutsal acısına kaptırıyorduk... Hayat acı verdikçe: biz o kutsal, o ayrıcalıklı kıldığımız acımıza daha bir sarılıyorduk... Bu kutsal ıstırap bizi hayattan koruyken, başkalarından üstün kılıyordu....

Oysa kutsallık hiç sal değildir sevgili; gücünü zayıfların kanından alır... Mükemmellik, kaybedeni çok, anlamsız ve haksız bir yarıştır... Saflığın içinde birçok günah gizlidir.. Ben bu kutsal aşkın kanı kaybeden zayıfıydım işte... Bu kötü yarışta

Oda

hep kaybedendi
mazdım kendim
bettikçe, yaratığ
nahi kabullendik
Oysa kendisini
yan her insana
gal acıları, lekel
maya soyunurla
yatın içinde
lann... Gerçek
yatın sıradanlığ
Kendi sıradanlığ
bir trajediye sa

Başta ben de
şılmaz kutsallığ
ğım gerçek gide
biri olmaktansa,
ğim ve bilmediğ
sur ve olumsuz

Oysa gerçek
korkuyordum...
din, kusursuzdu
Sana ulaşmam,
etmem gerekti
madığım kadar
gerekiyordu... K
zülmem gerekiy

O kutsal güz
o herşeyim ney
vardıkdım... Tepk
hissetmediğim

O kutsal aşk
içindi hepsi... E
rek anlatırım sa
kurtulurum sana
ulaşılmaz kutsa
ulaşmaya çalış
daha geriye, da
betimizde yaşı
özlüyorduk... V
Ama acıydı son

Sen hayatın
Ama buluşuğu
bizi hiç umme
yatla savaşmay
du. Çünkü en d

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

...a Tek Başına Dans Ediyorsun...

Safiktir benden istediğin, ama saklayacak içimde birçok günah gizliydi... Ben kayıtsız o kutsal imge sana ait oldu... Ben günahsızsın ve mükemmel olan sen oldun... Bu insanlardan biraz olsun farklı ve özel sanıyor, hayatın o basit, o sıradan derdleri, dolaşık tutkuları... Böyle insanlar ya kutsal olur ya da kutsal birine adanır kendilerini... Hatalık varolmak gururunu incitir böyle insanların... Mükemmelin kötesi olmak, hatalı olmaktan daha gözalıcıdır çoğu kez... Ve bu bilincine, hayalinde yarattığı gerçekdışı...

...leydim... O dokunulmaz güzelliğini, o ulaşılmazlığını sıradanlığımdan tiksiniyor, yaşadığım daha çok bayağı geliyordu bana... Sıradan mükemmelin kötesi olmak istiyordum... Bildiğim tüm zaaflarımı gizleyip, bu trajedinin cesaretini olmak istiyordum...

...böyle değildi... Sadece seni yitirmekten ...ili sen özlediğim her şeydin... Mükemmelsizliğini aşmıştın, en önemlisi kutsallıktan...

...i etkilemem için yaşadığım herşeyi inkar ...ğimden... Hiç olmadığım kadar iyi, hiç ol...e, hiç olmadığım kadar derin gözükmem ...rmediğim şeyleri hissediyormuş gibi gö...

...n benden herşeyimi istiyordu... Oysa ben ...miyordum ki... Tamamlanmamış, eksik bir ...at gibiydim. İstediğin şeyleri vermem için, ...i hissediyor gibi söylemem gerekiyordu... ...sana yalan da söyledim... Seni yitirmemek ...en gizli, en itiraf olmaz yaralarımı gizleyendim... Seni kazanırsam, bu yaralarımdan ...am... Oysa sen o dokunulmaz güzelliğine, ...na sığındıkça hayattan gizlenirken, sana ...kendi hayalimdin, kendi gerçekliğimden ...şağıya düşüyordum... İkimizde kendi gurur oysa... Ne yapsak, ne etsek kendimizi ...ğımız acı, hayatlarımız gibi gerçekdışıydı...

...gahından kaçıyordum, bense kendimden... ...yer aynı acıydı... Bizi hayattan koparan, ...z kadar bencil kılan bir acıydı bu... Ve hayata içe dönük acı, bizi hep yüzeyde tutuyor ...e yatan gerçekliğine inmek ne olacağını bil...miyorduk... Orada belki çıldıracak, belki de gerçekten değişecektik... Tabiatımız değişecekti... Oysa biz kendimizi kutsala adadıkça, mükemmelin, kusursuzluğun peşinden koştukça, hayat bize dokunmadan, içimize hiç sızmadan geçip gidiyordu yıllarca... Tıpkı bize dokunmadan geçip giden hayat gibi, aslında biz de birbirimize dokunmadan geçip gidiyorduk...

Sana taptığımı söylüyordum, ama seni gerçekten tanımıyordum... Sen beni hayatın bayağılığından, sıradanlığından yarına çağırıyordun, ama aslında beni pek tanımıyordun... Bu yüzden inanmıyordum yaşadığımız hiçbir şeye... Bizi başkalarından üstün kıldığını sandığımız bu acının hayatta bir karşılığı yoktu, inan...

Seni unutmam mümkün değil, ama ben geldiğim yere geri dönüyorum. Bu kusursuzluk senin olsun... Bugün kendimi inkar etmeye karar verirsem, bunu sadece kendim için yapmalıyım: Mükemmellik senin olsun... Sana herşeyimi vermemi istiyorsun. Oysa ne seni, ne de kendimi tanıyorum: Kutsallık senin olsun.. Bu aşk beni tutsak, ezik, korkak yaptı... Seni biraz olsun etkileyebilmek için yaptığım bütün fedakarlıklarım, hayatımın en büyük bunalımları olduğunu anladığım an kendimden kaçıp kurtulmak istedim...

O an anladım ki, birinden aldığım ekmeğin sıcaklığı bu aşktan daha kutsaldı... Yüzümü ısıtan mütevazi gülmeş, evlerime ekmek götürdüğüm çocukların sevinci, çay bardaklarındaki tokuşmuş sesi daha kutsaldı... O küçücük mutluluklar: o eksik, ama kanaatkar doyumlar daha kutsaldı...

Evet, hayat, karanlık, bayağı, acımasız, kirli, sıradan, incitici; ama gerçek sevgili... Ona dokunabiliyorsun... Ama ben senin kutsal ve mükemmel saydığın hiçbir şeye ulaşamadım... Sana ulaşamadığım için duyduğum kaygı ve pişmanlıklar da bana ait değildi... Çektiğim acıysa, yıllardır sakladığım yaraları biraz daha gizlemeye yanyordu.. Oysa hayat çok basit sevgili, bunu bir anlayabilsek, herşey çok farklı olacak. Ve hayatın o basitliği içinde saklı derinliği, vazgeçilmezliği...

Artık kutsal olan hiçbir şeye inanmadığım için daha berrak ve açık görüyorum çarşıdan eli boş dönenleri... Şehirleri hızla saran açlar ordusunu... Dünyayla aramdaki o sahte acıları ortadan kaldırdığım için farklı oluyorum herşeye: İşte dün gece TEM karayolunda bir travestiyi daha ezip geçti, sürücüsü karanlık ve sarhoş bir araba...

İzmir'de bir kafeteryada garsonluk yapan Dersim'li Gökhan, bugün tıpkı dün ve ondan önceki günlerde olduğu gibi tam onbeş saat ayakta müşterilere servis yapacak ve onca yorgunluktan sonra evine döndüğünde, Jack London gibi, sabaha dek ezilen insanların öyküsünü yazacak... Eskiden olsa çok romantik gelirdi bu gencin hali bana... Ama değil; çok sert, çok acımasız bir hayatı var; ama yine de gözlerinden o sımsıcak gülümseyişi hiç eksik olmuyor... Yıllardır görmediğim, üniversiteden bir arkadaşımın matbaasına uğradım geçenlerde. Devrimci bir belediye başkanının afişiyle aynı makinede basılı porno dergileri, kurusıkılar diye, birlikte ipe asıyordu. Bunları yaparken de bütün içtenliğiyle, bu düzeni **değiştirmeliyiz arkadaş**, diyordu...

Cezaevlerindeki çocukları için dilenmiş yaptıklarından, karakola götürüp gözaltına aldıktan yaşlı anneleri, polis gecenin bir yarısı sokağa bırakıyor... Ceplerinde neredeyse hiç para olmadığından, şehrin çok uzağında olan evlerine gitmek için yürümekten başka çarelesi yok bu çilekeş kadınların... Neredeyse sabaha dek yürüyecek olan bu yaşlı kadınların çektiklerini mutlaka içimizde hissetmezsek, yaşadığımız hayatın hiçbir anlamı olmaz... Çünkü çoğu kez biz farkedemesek de bu hayatta acı tek... Istırap tek... Aşk ve iyilik tek bir yerden akıyor kalplerimize...

Aynı sazlıklarda, başka bir yerde, yaşlı ve eşcinsel bir tiyatrocu, iki kimsesiz sokak çocuğunu zorla evine götürmek istiyor; onunla birlikte olurlarsa çok para vereceğini vadediyor... Evet hayat hiç romantik değil, ama yargılamadan önce onu anlamalıyız, sonra dek... Belki de tam bu sırada lekesiz bir aşkı özleyen ve yalnızlığın o korkunç kaderiyle boğuşan Serpil öğretmeni, çalıştığı kasabada, çocukların olduğu adamla yarına gelelim mi, boş musun, diye telefonla arayıp, taciz ediyorlardır...

Asıl trajedi hayatın ta kendisi sevgili..

Hayat karanlık, acımasız, bayağı ve kirli; ama bizim erdem sayıp abartığımız duygusallıklardan, kendimizi başkalarından üstün kılmak için sığındığımız kutsallıklardan daha gerçek, daha sahici...

Yıllardır ruhumun gurbetinde yaşamaktan tükendim...

Kendi yaramı görüp, ona sarılamadığım için, ondan akan kanla yıllardır zehirleniyorum...

Yıllardır senin yanında, ama senden çok uzakta kalmaktan sevgim acıyor..

Birlikte yarattığımız bu hayattan kopuk imgeyi bırakıp, kendime doğru yürüyorum...

Hayatı ve seni buradan seyrediyorum. Odandasın ve tek başına dans ediyorsun..

İyilik ve sevgiyle gülümsüyorum: seni sevip hissetmem için seni sahiplenmem gerekmiyor.. Oradasın ve yarsın işte.. Nereye gitsem içimde hissediyorum seni..

Hayatın bütün renkleri yüzünde...

Odanda tek başına dans ediyorsun.

İlk kez acı çekmeden özlüyorum seni...

cezmier@leman.com.tr

Cezmi Ersöz

* 9 Eylül Cumartesi günü saat 18:00'den itibaren Gebze'de, **Güzeltepe Belediyesi Kültür Salonu**'ndayım.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Hayat, aşk solda!

Solda hayat var!

Nitekim insana hayat veren kalp solda.

Ve kalp aşkın da sembolü aynı zamanda.

Demek ki hayat ve aşk solda!

Kalbi sola koymak tanrının bir işareti mi yoksa?!

Sağda kalp yok; sağ kalpsiz.

İnsanlığa aşık olanın solcu, sosyalist, paraya aşık olanın sağcı, kapitalist olmasından da belli değil mi?

Paraya aşıksan sol memenin altında vicdan değil cüzdan taşırsın.

Hayatı da, aşkı da cüzdandan ibaret sanırsın.

Acaba bunun böyle olmadığını anlatmak için ne yapsak?

Kapitalistlerin anlayacağı dilden konuşup bir banka mı kursak?

Tabii bizim kuracağımız bankanın müşterilerinin cüzdanı değil gönlü zengin olur.

Çünkü bizim kuracağımız bankanın yapacağı tek alış veriş sevgi alış verişidir.

Bu banka sadece sevgi hesabı açar.

Sevgi kredisi verir.

Aşk teşvikleri dağıtır.

Böyle bir bankaya da Aşkbank adı yakışır.

Aşkbank'ın Akbank kadar şubesi olsa yurdum insanı yaşadı demektir.

Karar verdim, kuracağım bu bankayı.

Eğer siz de sol memenizin altında cüzdan değil vicdan taşıyorsanız, cüzdanı değil gönlü zenginlerdenseniz birlikte kurabiliriz bu bankayi.

Biriktirdiğiniz sevgilerin'iz sermayemiz olsun.

Bu bankanın kasaları aşkla dolsun.

Hatta Aşkbank'ı kurmakla kalmayalım, bir de Sevgi Holding kuralım.

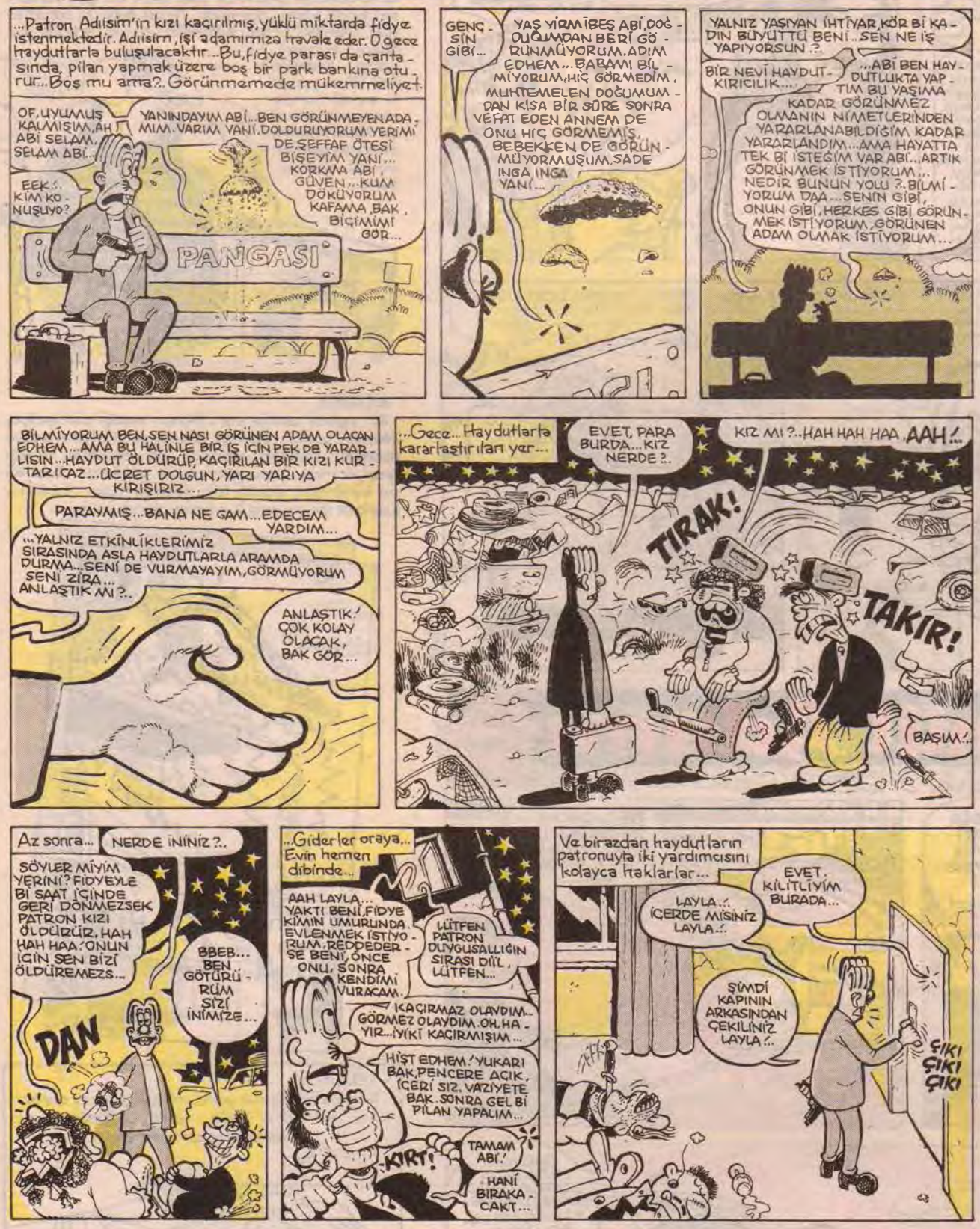
Sevgi Holding'e bağlı şirketlerin, fabrikaların üreteceği tek şey de sevgi, aşk olsun.

Bunları yapamazsak aşkolsun bize aşkolsun!

İHTİYATSIZ ADAM

"GÖRÜNEN ADAM"

Yazan-Çizen: FEMAL ARATAN

YURDUM DUMURLARI

Alp Tamer

(İst. Orta köy) Bir arkadaşın köpeği var. Burnu veterinere götürüp kısırlık ameliya ı yap ırıyor... Ameliyattan sonra köpeğini kucağına alıp eve doğru y la çıkıyor... Bir süre sonra ayağı birşeye takılıyor, bir bakıyorki köpeğin dikişleri patlamış herşey ortaya saçılmış... Yani bir süre yürümüş öyle farketmeden... Sonra bunları yerden toplayıp bir poşete doldurup tekrar acemi veterinere yetiştirmiş....

(Bursa) Bir bayan, veteriner fakültesinden siyah bir yavru kedi alıyor... Kedi yavrusu hızlı bir şekilde serpilip gelişiyor. Henüz 3 aylıkken bu yavru aniden sahibinin ağzını, burnunu dağıtıyor, hızını alamayıp komşuyada saldırıyor... Kızcağız bu nu apar topar fakülteye geri götürüp verdiğin - de, yetkililerin söyledikleri karşısında tam bir dur mura uğruyor... "Kusura bakmayın, size kedi yavrusu diye yanlışlıkla PANTER yavrusu vermi - şiz!...

İZMİR - BALIKESİR

Otobüs e, önümdeki iki genç k nuşurken duydum... Biri bir gün yolda giderken öy - le bir yellenmişki yanından geçtiği arabanın alarmı ötmeye başlamış...

MARMARİS - TURUNÇ

Burda bir çiftlik var. Tavuk, koyun . inekler vs. Bu çiftliğin ahırına her gece düzenli olarak bir yılan geliyor... Gayit sakin ineklerden birinin altına girip sütünü içiyor, karnını doyurunca da çekip gidiyo... Ertesi gece, öbür gece bi daha, ineğe zarar vermiyor, karın tokluğuna sürünüp gidiyo yani...

Devamı 12. sayfada

11. Sayfadan devamı

EDHEM, GÖRÜNÜYORSUN...
BEN... BEN...
PU! PU!
PULOP!
PULOP!
PUP
GÜP GÜP GÜPGÜP GÜP GÜP

EVET, TAMAMEN GÖRÜNÜYORSUN ARTIK.. BENİM GİBİ.. LAYLA GİBİ...
GÖRÜNÜYORUM.. GÖRÜNÜYORUM...
GÖRÜNÜYOR MU? O KİM? NEDEN ÇIPLAK?..
GÜP GÜP GÜPGÜP
LAYLA... LAYLA...
ŞİMDİ İZAH EDECEK VAKİT YOK LAYLA HANIM... BABANIZ SİZİ BEKLİYOR. EDHEM ŞEN DE BİŞEYLER GİYİN, GÖRÜNÜYORSUN ARTIK...

Patron Adisi'm'in malikanesi... Layla'yı teslim ederler...
GÜLE GÜLE EFENDİM GÜLE GÜLE... GÜLE GÜLEE... TEKRAR GÖRÜŞMEK ÜMİDİYLEE...
TABİ BÖYLE BİR YEŞİLEYLE DİİL DE Dİİ Mİ'...
HAHHHAHHAHHAH... GÜLE GÜLEEE...
ALAŞMALDIK...
BİR GÜN SENİ DE ÖLDÜREBİLİRİM BAY ADI İSİM...

Daha sonra...
...GÖRÜNEN ADAMSIN, OLDUN İŞTE...
EN ÇOK İSTEDİĞİN ŞEYDİ EDHEM, BAK...
AŞIK OLMAN GEREKİYORMUŞ MEĞER...
YANIYORUM ABİ, YANIYORUM ÇAYIR ÇAYIR... AAH! AAAAH!..
LAYLA... LAYLA...
AAA AAA HHH!..

Aradan epey bir geçer... Gene karşılaşırlar...
O NE? AA, EDHEM?..
YAKIYIM ABİ...
E OLMUSSUN GENE GÖRÜNMEZ.. KÜLLENDİ HERALDE AŞKIN...

AAAAAH! AHHHH... YARAMI DEŞTİN BE ABİCİM... BAK GENE GÖRÜNÜYORUM Dİİ Mİ?..
BAŞLIYOR...
PU...
PULOP!
PU!
PU!
PANDİSİ
PULOP!
PULOP!
BİTTİ

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

ÜSTAD SANIRIM SANDAL İLERLEMİYOR!.. NE OLDU, BİR SORUN MU VAR?..
KÜREĞE MARTI GİRMİŞ J.PİYER !?

NE! UÇAK MI BU CANIM?.. UÇAK MOTORUNA MARTI GİRER VE.....

ÖNEMLİ DEĞİL UÇAR GİDERLER ŞİMDİ... ENDİŞELENME, KARINLARI AÇ, SOLUKLANIYORLAR!...

Baştarafı 11. sayfada

YURDUM DUMURLARI

YALOVA- ESKİHİSAR FERİBOTU:
Feribotta, dağıtım iznine giden bir tobüs dolusu komanda gördüm. Acaip tuhaf şekil ve yazılarla donatılmış ünisex tişörtleri varçı... Bunları şerigraf baskı yapmışlar, hepsi aynı: Ön tarafta ÖZEL HAREKAT C-TİMİ KOMANDO yazıyo. Arkada ise düşük cümleli bir garip manifesto? (Bkz. yandaki şekil) Kardeşim sana kim diyo Allahın dağına çıkta danset diye git evinde oyna...

Jandarma komando bizler sosyetenin lüks yerlerinde dans etmesini bilmesekte kartalların bile yuva yapmaya korktuğu ıssız dağlarda dansetmesini çok bilen genç komandolar

BALIKESİR:
Bir inşaat ustası var. Burun acaip çişi geliyo. Sıkışıyo yani... Çıkarıp zulayı 4. kattan saliyo aşağıya! İnşaatın altından da elektrik direği geçiyormuş, bunu görmemiş garibim... Tazyikli ve kesintisiz işediği için mevta oluyor tabii ki... Kesintili işeseymiş kurtaracakmış paçayı...

SORRRDZIZZZ!

AYVALIK:
Ben bu derleme yurdum dumurlarını çizerken bir arı hızla gelip elimdeki sigaranın külüne çarptı...

"Kül, kül tablasına düşü verdi...
(Ben tablayı hiç tutturamam...) sonra gitti tabi, utandım...

PIT

Akşam Serası

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Muamma Çözülüyor! İşte Ombudsmanlık Rehberi!

• Ombudsmanlık Nedir?
Bir ortamda liderlik olaylarına girip girip çıkmış, önemli gibi, karizmatik gibi insanlara, boş durup tehlike yaratmasınlar, yeni girişimlerde bulunmasınlar diye koftiden verilen bir paye türüdür!..

• Ne Demektir?
Ombudsman, bir kodlamadır... "Ona Meşgale Bulamazsak Uğraşır Durur Sinsice Makama Atlar Neticede" cümlesinin başharflerinden oluşur!..

• Tarihte İlk Ombudsman Kim İdi?
Ombudsmanlık, ilk kez Romalılar'da görülmüştür... Bolluk döneminin en yaman imparatorlarından biri olan Daşaküs'ün sofrasında, içip içip kavga edenler çıkmış ve imparatorun en büyük zevkinin bu kavgaları izlemek olduğunu bilmeyen Milanolu bir dallama, kavgacıları ayırmaya çalışırken Daşaküs'ün tepkisine ve "Sittilaaa!.. Sana mı galdı benim huzurumda gavga ayırmak şeloşeek!.. Hadivileea, ombudsman!.." şeklindeki sözlerine maruz kalmıştır... Ombudsman lafı ilk kez burda duyulmuş, İmparatorun niye köylü gibi konuştuğu ise çağlar boyu anlaşılamamıştır!..

• Bir Ombudsman Ne Yapar?
Başkentte, yerini çok az insanın bildiği, bir kısmı yerin altında, üçgen mimariye sahip, çatısı çinko kaplı Ombudsmanlık Genel Merkezi bulunur... Bu merkezde Ombudsman, bi yedek Ombudsman, iki çaycı, bi tane de ateş yutan bir kamu görevlisi çalışır... Ombudsman'ın işi, aralarında kırgınlık olan kişi ya da kurumları çağırıp kaynaştırmak, gerekirse döverek barışı sağlamak, o da olmadı, aralarını iyice bozmak için kulis yapmaktan ibarettir...

• Ne Yer, Ne İçer?
Gıdalarda pek bir değişiklik olmaz... Ombudsman olmadan önce, ne yiyorsa, aynen yemeye devam edebilir... Fakat likit olarak adaçayı ve neskuike ağırlık verilmesi, Ombudsman'ın şanından sayılagelir!..

• Parası İyi Midir?
Ombudsmanlık dünyasında para mevzu dilidir... Resmi [illegible] voktur... Fakat Ombudsmanevi beyaz eşya tipi, cihaz modeli birşey olduğu için yarı yarıya parayla çalışır... Anlaşamayan taraflar, Ombudsman'a eşit miktarda para atıp aktif hale getirirler... Paranın kesmediği yerlerde şefkat devreye girer... Ombudsman'ın gözü yaşlıdır, duruma göre gönül insanı olur, yumuşakça söylenen bir "Size Ombudsman diyebilir miyim Baba?.." sözüne dayanamaz, kıpır kıpır olur, can gelir...

• Nasıl Giyinir?
Ombudsman'ın mesai içindeki klasik kıyafeti, İspanyol paça beyaz pantolon, kahverengi-dökümlü gömlek, beyaz yelek, krem rengi kırçıl ceket, kemik rengi çorap ve beyaz rugan pabuçtan oluşur... Mesai dışında siyah taytın üstüne Barcelona forması giyen Ombudsman makbuldür!..

• Ombudsmanlık Töreni Nasıl Olur?
Ombudsman adayları, yaban atlarına bindirilip bir ovaya salınır... At üstünde terleyenler elenir... Terlemeyenlerin atları incelenir... Gözleri en fazla kanlanan atın sahibi Ombudsman ilan edilir... Taze Ombudsman, pantolon paçaları dizine kadar sıvanarak dereceye sokulur, burada sağ bileğine "Ombik" yazılı bir künye takılır. Dereden çıkışta pantolon paçaları çorabın içine sokulsa da olur, sokulmasa da olur!..

• Ombudsmanlığa Benzer Makamlar Nelerdir?
Kumpasman: Ombudsmanlık kurumunun altyapısıdır... Bir nevi izci gibi eğitim alırlar, birbirlerinden kız alıp vermeleri yasaktır!..
Hinseloputen: "Azıcık aşım, kaygısız başım" prensibini şiar edinmiş makam sahipleridir... Tilki uykusuna yatmaları en belirgin özelliktir!..
Muratisyen: Devlet arşivi satan sahaf tipidir... Neşeli olduklarında kirli sakalla gezmeleri ilginç noktadır!..

• Türkiye'de Ombudsmanlık İçin On Aday Kimlerdir?
Hüsamettin Cindoruk, Rıza [illegible]ahlıpoda, Hilmi Topaloğlu, Şansal Büyüka, Suna Yıldızoğlu, Yunus Bülbül, Ömer Çavuşoğlu, Makyöz Corci, Mail Büyükerman, S. Demirel... (Sonuncusu Sevda Demirel olmasın sakın?..)

kitservis@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Teoride & Pratikte ..... manzaralar

BAHADIR BOYSAL

Yahu şimdi hakkaten iyiden iyiye bi Televole jenerasyonu oluşmuş!! Olacak iş değil. Eve doğru giderkene köşedeki bakkalın önündeki gençler... 5 yıldır takip ediyorum.. böyle dildi onlar... sindirilmiş.. evcilleştirilmiş artık. Mahallenin o sivri kenarları gitmiş..

HACI.. GEL BİR OĞLUM.. BAK GUZEL BİRALARDA ALDIM, RAKIDA VAR SONRA, NEFİS YEMEK YAPILIYOR ŞİMDİ EVDE.. TELEVOLE BAŞLIYCAK, HADİ... BEN ALIRIM SENİN STRESİ-

ŞEN GIDA

SAYISAL LOTO

PEPSİ

Geçen haftasonu, Maydonoz Şovlend'de Tekno Müzik Festival oldu.. EUROPA'dan şarkıcılar, di-ceyler sirki coşturdu.. gecenin sonuna doğru tuvalete gittim. üç platforma ayrılmış sov merkezinin üçünüde yılan dansıyla coşturan travesti dansçıyı yanı başımda görüverince irkildim!!! çok uzun boyluydu kanter içinde sırıtarak benim şeyime bakıyordu.. irkildiğimi farkedincede, önce korkunç bi kahkaha attı sonra İngilizce, "Almanya'da feministler yüzünden kimi yerlerde, erkeklerin ayakta işemesi yasak!" dedi. sonra minik bi oyuncak çıkarıp gitti.. ayakta duramıyordu...

SPOO

FUCK YOU

Beyoğlu'da dövmeci bi arkadaşın dükkanında oturuyoduk. bi ara içeriye, karanlık, asıl suratlı bi çocuk geldi.. ilk beş-on dakka bişey konuşmadı... sonra kolundaki kendi kazıdığı ANARŞİ simgesi harfi gösterdi.. belliki yırtıp tırpalamıştı kolu... Babası dövme yaptırmasına izin vermediği için kazımış böyle sinirle... Ardından sinirle bişeyler söyleyip çekti gitti.. sonra Dövmeci arkadaş söyledi... Orhan Gencebay'ın oğluymuş o.. dövme yapmasın diye ayaklarından vurmakla tehdit ettirmiş bizim dövmeciyi, oğlanın babası...

TIPPEX TATTOO

BAS BAS

OVER 70

PIERCING

ACID

Adana-Kadirli'de yıllarca Kadirli'nin geleceği için varını yoğunu verip çalışmış, halkının gönlünü kazanmış, saygıdeğer bir abi varmış.. bu abi, en sonunda, çektiği çileleri bir kitapta toplamış.. babam bu kitabı gösterdi bana.. ilk baskılarından.. kitabın arkasına da not düşmüş abi.. ama asıl istenen "ben bu vatanın öksüzüyüm" yerine "ben bu vatanın öküzüyüm" yazıyor.. baskı hatası.. çile bitmiyor yani.. düzeltmişler ama, bu hata abiye pek dokunmuş.. kitabı aldım..

Bana birisi, fotoğraf albümünü gösterdi.. 1960'lardan kalmış, siyah-beyaz sararmış bir fotoğraf.. bir delikanlıya ait.. eski bir tanıdıklarıymış bu.. balıkçıymış.. denizin içinde vurgun yemiş bir gün (o an beyne oksijen gitmemesi).. çıkarmışlar, ama adam çoktan aklını kaybetmiş haldeymiş.. (delirmiş yani).. denizin dibindeyken tam vurgun anında yavaş yavaş delirme halini düşündüm..korkunç...

FOTO JALAT

Dayımın anlattığı bir şey.. siyah - beyazlı.. mazide kalmış bir düğün anısı.. köyde.. düğün edilmiş, mutlu olunmuş, rakılar içilip güzelleşilmiş de finalde gerdek gecesinin kapısına gelinmiş.. adet olduğu için damadın sırtına vura vura gelinin yanına uğurlama.. içkinin de etkisiyle öyle bi vuruyorlarmış ki, damatta içkili zaten, öğüre öğüre kusmuş kapıya damat.. sırasını bilmiyor dayım.. hemen kaçmış ordan, bu komedi rezilliğe dayanamayıp kendisi de kusmadan..

GUMP GUMP GUMP

Çok geride kalmış bir anı.. hadisenin kendisi de zaten yapısı itibarıyla silik... gece... Kız arkadaşımla uyurken baktım bi ara, kalkmış.. az ötede sallanıyor ayakta.. ne zamandan beri?.. yanına gittim.. nooluyo? dedim.. uçmuş.. uyur gezermiş meğer kimi zaman.. sonra sabahında ona tekrar sordum bu olayı.. hatırlamadı, "ne bu?" dedi.. o kadar şaşırmıştı ki şüphe etmeye başladım.. bu silik gece anısı acaba gerçekmiydi veya bir rüyamıydı... neydi?..

bahadirboysal@leman.com.tr

LeMan
MİZAH DERGİSİ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
BOBOO BEYOĞLU / İSTANBUL

O Benim Annemdi Kızının Özlemi

Yine Beni Ve yine neden mi yazıyorum. ANNEM.

Senin gittiğinden beri her şey eksik. Ben, düşlerim, ev... Kendimi çok yalnız hissediyorum sensiz. Ne geldi aklıma biliyomusun ANNEM? Geceleri bazen uyuyamazdım. Yani uykulu bir şekilde kapkaranlık sokaklardan gelen sesleri dinlerdim. Bu sesler yavaş yavaş bana doğru gelirdi, tak tuk tak tuk şeklinde. Eve kadar girerdi bu sesler. Bu ne mi? Senin iş dönüşü eve geldiğini gösteren sesler. Ayakkabının topuk sesleri.

Gündüz vardiyasında saat 16.00 gibi evde olurdun. 5 dakika önceden çayını koyardım. Köşeden dönüşünü görür gibi oldum. Bi elin çantaya asılı, diğerini sallaya sallaya gelirdin. Seni görür görmez sallar, kapıyı açardım. Bazen bahçede oyalanırdın dedeyle, çiçeklerle falan. -Hoş geldin annecim?, Hoş bulduk. Naaptı güzel kızım bugün.- Hiiç. Çayını koydum annecim hadi gel. Benim güzel anam. Bir daha o güzel günlerin gelmiyeceğini düşündükçe mahfoluyorum, çok kötüyüm. Ah annem ah kokunu içime çekmek öyle isterdim ki sanlıp sıkı sıkı.

Seni kaybettiğimizden 8 ay sonra babamıda kaybettik. Senin ölümün kadar koymadı. Biliyosun uzaktaydı zaten. "O nasıl iyi mi?" Peş peşe geldi her şey.

Umut mu? Senden sonra dağıttı kendini. Açık öğretime girdi. Bakalım anne, liseyi bitirecem diyo hadi hayırlısı.

Abim de iyi, çalışıp duruyor. Sağolsun bütün ihtiyaçlarımızı karşılıyor. Kasım'da asker O'da anne.

Bense... Yüksek Okul'u kazandım. Hangisi belli değil. Anlıyacağın annem üçümüzde ayrı ayrı yerlerde olacağız iki sene boyunca. Nasıl korktuğumu bi bilsen. Senin gibi ara ara dalıp dalıp gidiyorum. Biri laf atmasa, "Senem gene daldın" demese saatlerce aynı yere bakıp düşüneceğim. Tıpkı senin gibi...

Artık o kadar kötü değilim. Hayat şartları ve insanların varlığı üzülmemi engelliyor. En çok ne dokunuyor biliyomusun? Sen bana onca fedakarlık yapmışken, daha doğrusu bize; biz sana hiçbir şey yapmadan kopup gitmen. Kahroluyorum!

İşte böyle anneciğim. Alışmaya çalışıyoruz yokluğuna. He bi de aklıma gelmişken sigarayı çoğalttım. Günde bir paket falan içiyorum. Önceden ne güzeldi. Seninle azar azar içerdik. Sakın kızma annem. Ne yapıyım? Allah ruhuna şifa versin. Seni bilemediğin kadar özlüyor ve SEVİYORUZ canım anam.

Senem - Lüleburgaz

Selam Leman çalışanları ve dostları,

Nerden başlasam bilemiyorum ama o kadar doluyum ki dostlar derilerimi biraz sizlerle paylaşmak istiyorum. Ben Mersin Üniversitesi Mersin Meslek Yüksekokulunda Kimya 2.sınıfa gidiyorum okuldaki faşizanlıklardan bahsetmeye gerek duymuyorum eminim herkes biliyordur okullarda neler olduğunu. Malum ailem olmadığı için masraflarımın bir kısmını dini bir vakıf ödüyor. Öğretmen bir abim var ama alkole para vermekten bana pek destek olamıyor. Yaz tatilimde dini vakıfa diyet ödemek zorunda olduğum için onlara ait bir yaz okulunda ortaokul öğrencilerine bilgisayar öğretiyorum. Bilirsiniz dini vakıflardaki bol pastalı kekli çay günlerini işte kadınlar cehennemden korkutulur işte cennetin nimetlerinden anlatılır ordaki keyfi alemden. İşte islamın kadınlara tanıdığı haklardan anlamadım gitti kadın bireysel olarak bile yok sayılırken. Ben genelde katılmam çünki açık biri olduğum ordaki kadınların bana nasıl baktıklarını görebiliyorum çok iltifat gelmiştir, ah örtünsen örtünü ve pardisonu ben alacağım diyen mü'mine kadınlar. Yine o çay günlerinden birisi ve hoca kadın anlatıyor bütün insanların eşit olduğunu tanrının adaletinden ve islamın insanlara verdiği huzurdan ve benzeri şeyler. Tam vaazı isteyerekte dinlerken kendini hoca alim sanan kadın ne dedi biliyormusunuz dünyadaki hiç güvenilmeyen ırklardan birincisi yahudiler ve ikincisi Ermenilermiş. Ermeni asıllı olduğum için birden ona haykırmak istedim işte bende bir ermeniyim birden milliyetçilik duygularımı kabarttı. Halbuki ben bu terimi hiç sevmem. Ona orda Nazım Hikmet'in insanların kardeşliği hakkında bir şiiri vardı onu okumak isterdim ne yazıkki bu müslüman mahallesinde salyangoz satmak gibi birşeydi. Ağzımı bile açamadım, bir iki kelime bile söyleyemedim. Orada onlara hizmet ettiğim için ve muhtaç olduğum için kendimden nefret etmeye başladım. Hergün orada yalan dinlemek zorunda olduğum için. Çünkü ben maddi olarak muhtaçtım ontara. İşte bu yüzden bu ülkeden ve bu sistemden nefret ediyorum insanları böyle bir dilim ekmek için köpekleştirdiği için. Devlet sadece Çankaya'daki şişkolan korumak için var bir de vatandaşlarının mutsuzluğu için. Vatandaş olarak yaşamaya bile hakkınız yok çünkü Türk değilsiniz ya da Sabancı kadar zengin olmak gerekiyor. Ne bileyim çalıp çırpmak ya da sömürmek gerekiyor. Lenin yüzyıllar önce fark etmiş ve söylemiş din bir afyondur ve insanları sömürmenin diğer bir adıdır diye. İşte hep onları yaşıyorum ve tanımdan nefret ediyorum varsa bile çünkü o bile çifte standartlı ve sermayenin yanında. İkiyüzlü tanrı yani. Yine sohbetlerden şahit olduğum bir olayı anlatayım şimdi günahkar bir insansınız ve hacca gidiyorsunuz orda dua ediyorsunuz tanrının sizi affetmesi için ve affolunuyorsunuz çünkü orda edilen her dua kabul oluyormuş şimdi işin diğer raconuna bakın fakir ve günahkar bir insansınız hacca gitme gibi bir şansınız yok ve günahkar olduğunuz için af dilemek gibi bir şansınız da yok öldünüz ve affedilmeyip günahlarınızla öldüğünüz için çift tokat yemiş olacaksınız. Ah şimdi Aziz Nesin ölmeseydi de ona da teşekkürlerimi gönderebilseydim. Leman aracılığıyla değerli Server Tanilli'ye teşekkür ediyorum, İslam Çağımıza Yanıt Verebilir Mi adlı bir eser yazıp benim şüphelerimi giderdiği için.

Artık tek bir hedefim var okulu bitirdiğimde ne pahasına olursa olsun bu ülkeyi terketmek. Bu ülkede insan olarak hiç bir şansın yok her an vatan hainliğinden merkeze götürülüp gözaltında kayıp bile olabilirsiniz... Onların yükselen saraylarında köpeklerin bile bulduğunu bulamazken sizin egemenlik millete aittir diyenlere sizin o egemenliğiniz kıçınıza gitsin demekten başka protesto edemiyorum. Sizin o insan haklarınız bir dilim ekmek için çöplükte yiyecek arayan ak yüzlü, çaresiz ve kimsesiz insanlar için bir şey ifade etmiyor güya milletin egemenliği millete aitmiş çankayadaki şişkolar.

En iyi dileklerimle,

Umutsuz

Merhaba,

Sizler olmasınız ben ne yapardım.

Ben Selda, Kemal Gürüz'ün kurbanlarındanım, eski Selda ile yeni Selda arasında uçurumlar kadar fark yaratan Gürüz'ü tebrik ediyorum. Benim hayatımı karartti dilerim benim düştüğüm umutsuzluğa çocuklarıda düşsün. Bizim Gürüz gibi babamız yoktu, anadoluda yetişmiş ailemiz bizi zar zor meslek sahibi olalım diye Ticaret lisesine gönderdi. Ve şimdi benim lisede gördüğüm dersleri İktisat, İşletme, Kamu'da okuduklan halde benim alanım dışı tutuluyor. Türkiye'de Ticaret mezunları için bir tek 4 senelik onu var oda Gazi yani bütün Türkiye orayamı sığacak her bölümden o kadar çok onu var ve alan içi sayılacak o kadar tercih varken meslek liselerini kurban ediyorlar.

Benim ham puanım 140 ve bu puanı alan düz lise mezunları Hukuk'a girdi. 130 alanlar İktisata girdi. Bense Ticaret lisesinde görmediğim halde o kadar derse 1 senede sıfırdan başladım ve aldım puanı. Gazi'nin puanınıda geçtim, 186 gaziydi, ben 187 ve yine yerleştirilemedim diploma notum 4,5 di. AOÖBP çok geldi 187'yle bile alınmadım bu Gazi o nu, daha ne kadar tırmanacak 190'la tıpa bile girilir insaf yani ek puanınız var diyecekler oda 10 puan onu çıkar 180 diyelim 180'li İst. ingilizce işletmeyede girilir bizse açıktayız. YÖK sonra neden bu gençler kötü yolda, PKK oluşmuş falan derler bunları sizler oluşturdunuz. İntihar etmedim, etmem etsem sevinirler sizlerle mücadele edicem YÖK denen kurum. Ama ben bittim onlar hiç umut denen şeyin bittiği anı yaşadılar mı? Benim gibi Tic. Lis. verdiği eksiklikten dolayı tırnaktan soğukta mor olana kadar çalıştılar mı? Koltuklarında keyif çatıp çocuklarınıda paşalı okullarda yetiştiriyorlar.

Bu ülkedeki insanların hepsini kötü yollara sürükleyen onları yaşayan ölüler yapan sizlersiniz. Örnek ben artık eskisi değilim bu zamanda emek'le bir şey alınmıyor, yolsuzlukla alınıyormuş. Beni öldürdünüz gözünüz aydın.

Ben sizler için bir şey ifade etmem siz yine paraları ceket yakmalara harcarsınız, bunun yerine sistemi, gençleri düşünmezsiniz ama olsun ben çevrem için Güneş'tim eskiden onu söndürdünüz o kadar insanın ah'ı üstünüzde unutmayın. Bir amca dedi ki: "Kızım keşke köyde olsaydık camlarını kırardık," bende olsun bizim ahlarımız tutar bir gün dedim.

Mutsuz olmanız dileğiyle ÖSYM'den sorumlular. Benim gibi ümit edecek hiçbirşeyiniz kalmasın inşallah.

Leman çalışanlarına çok ama çok Sevgiler.

Selda Yılmaz

LeMan
SAYI: 461, 9 EYLÜL 2000 CUMARTESİ-HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKUŞ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail ONUL ● Satış: Güneyi AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80060 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

GREYEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barsan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat için Doğanlar

Kadir Yılmaz

* Gerçek sanatçı iki deliğine hakim olabilen adamdır..

462

16 Eylül 2000 Cumartesi-Sayı:2000/38 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

200 yıl geriden İstanbul Metro'su şaşaalı ve ihtişamlı törenlerle açılırken

"YURDUM METROSU"

her zaman hizmetinizde...

İşte YURDUM METRO'sunun özellikleri.

● Yurdum metrosu tek yönde ve bir seferde **8 milyar** dolarlık batık banka kredisini taşıyabilirken yılda toplam bu sayı **250 milyar** dolara ulaşabiliyor. Dünyada bu kapasitedeki metrolar, **Bangladeş** ve **Habeşistan'**da bile yok.

● Otomatik sinyal sistemi Cottarelli'nin ince ayarını bile gerektirmez. Kendi ayarlarını kendisi yapar.

● **7.8** şidetindeki **depreme** dayandı. Gerekirse **10** şiddetindekine bile dayanacak şekilde yapıldı.

● Tüneller en yeni tekniklerle açıldı. Amerikan teknolojisinden bolca yararlanıldı.

● **Yurdum metrosu** güvenlik kameraları, dünyanın en gelişmiş donanımlı polis ve asker gücüyle sürekli izlenmektedir.

● Bilet ve jeton sistemi çok ucuz tutuldu. **Asgari ücretle** bu sistemden istediğin kadar yararlanabilirsin. 24 saat çalışır.

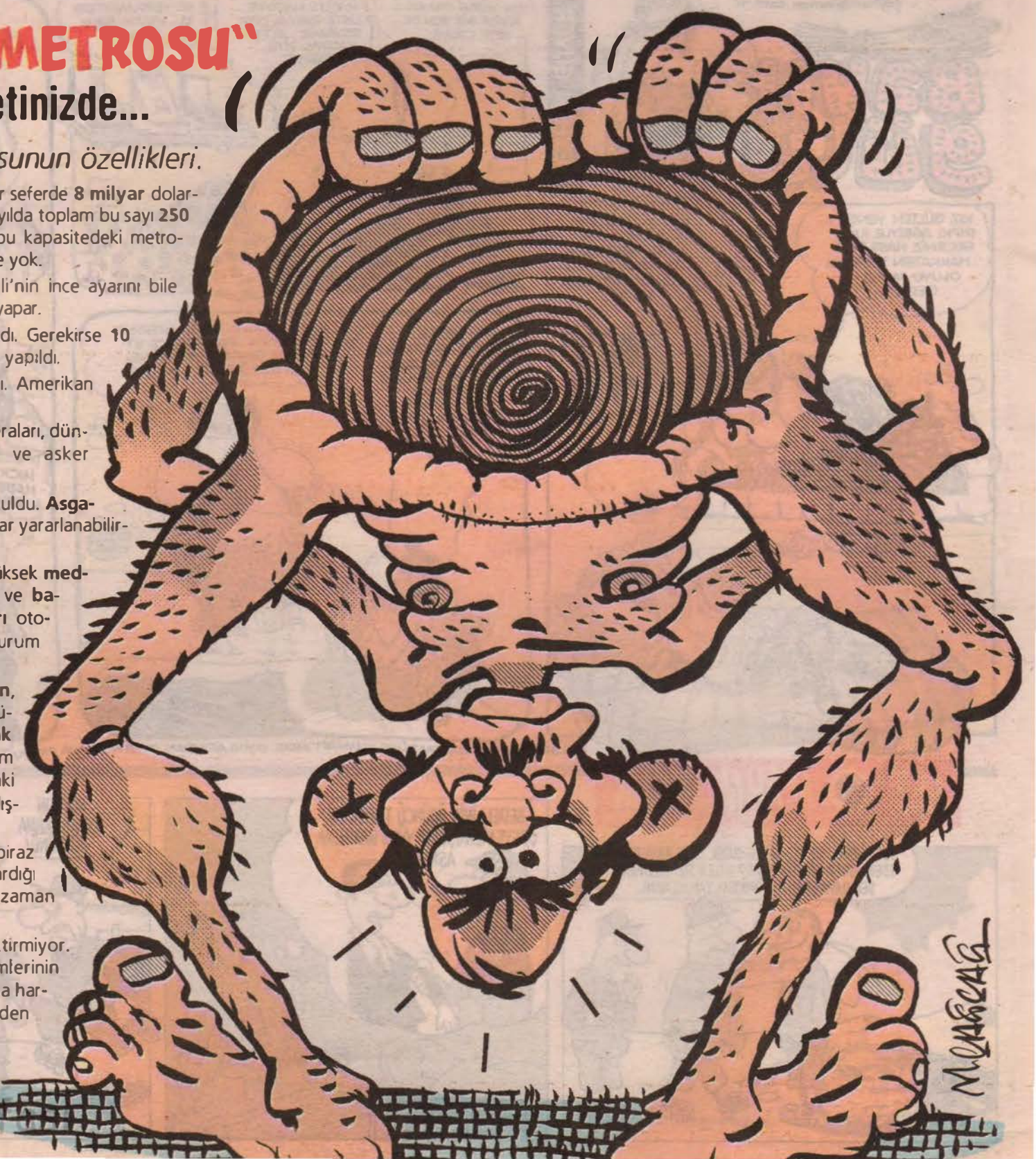
● Fan gruplarıyla soğutma da en yüksek **medya teknolojisi** kullanılıyor. **Hararet** ve **basınç** arttığında **Medya Fan grupları** otomatik olarak devreye girip hemen durum normale döndürebiliyor.

● Başlangıç noktası olan **Dübürden, gırtlağa** tam **8 istasyon** yer alıyor. Tünelin en uzun noktası **kalın bağırsak** bölgesiyken, **kulak** bölgesinde sistem bir süre dışarda devam ediyor. Ortadaki büyük istasyon ise **mide**. En büyük çalışma burası için yapıldı.

● Yurdum metrosunun tek eksiği biraz gürültülü çalışması... Çalışırken çıkardığı **gurultu** ve **inlemeler** yolcuları zaman zaman rahatsız edebiliyor.

● Tamir, bakım, tedavi gerektirmiyor. Arızalanan vagon ve çekici sistemlerinin onarımıyla, **tedavileri** için **devlet** para harcamıyor. Hemen yenileri kendiliğinden devreye giriyor.

Yeni açılan İstanbul Metrosunu bırak her zaman hizmette kusur etmeyen **YURDUM METROSUNA bak..**

CUMHURİYETİN EVLATLARINDAN FATİH'İN TORUNLARINDAN DEV ESER İNŞAASI

10 yıl süren medar-ı iftiharımız Levent - Taksim Metro yapımı başlamadan 200 yıl, yapımı başladıktan sonra ise öngörülenden 6 yıl gecikmeli olarak ihtişamlı bir törenle hizmete açıldı. İstanbul'un gurur tablosu, muhteşem eserin haritasını artık metronuz yok diye alay edenlerin suratına bir tokat gibi çarpacağız.

Barselona Metrosu

Paris Metrosu

BAYIK BİLİŞ

FEYHAN GÜVER

JAKLİN ÇELİK'İN "KUM SAATİNDE KUMKAPI" ARAS YAYINLARINDAN ÇIKTI MUTLAKA OKUYUN...

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

LeMan

Viyana Metrosu

İşte Gurur Tablosu
İSTANBUL METROSU

Demirel ailesinin adı "Balina Operasyonuna"da karıştı. Şerif Şener'in operasyonda yakalanan Nazmiye Demirel'in yeğeni olduğu söylendi... Bu haber daha sonra tekzip edildi.

12 EYLÜL
Asarı, kesesi, işkencedan, cezaevlerinden geçiren acımasız darbe

ECEVİT
25 yıldır memur-işçi ücretlerini kısa diyen IMF bu kez Cottarelli'yle asker harcamaları kısa diyince milli gururdan yerine geldi.

KENAN EVREN
Soralar bir gün soracak.

TAYYİP ERDOĞAN
Metroyu yandaşı şirketlere iş çıkarmak için 6 yıl geciktiren Sabık BLD. Başk.

PAKİZE SODA
Kadirist, bacak ister ölçer.

ELEKTRİK HARACI
Bu milletin elektriği sizi çarpacak.

KADİR İNANIR YALAKALARI
Güce tapanlar.

BATMAN İNTİHARLARI
Sıkışmış hayatlardan 8 ayda 26 genç kızın öbür dünyaya intikali koçuşu..

Okul servslerinde mafya parmağı iddiaları. S. Peker "Adımı kullananlar var" dedi.

Avrupalı ve Amerikalı gaylerin Efes antik kentini ziyareti, polisce engellendi. 'Suçlu' muamelesi yapılan gayler sınırdışı edildi..

FP Lideri Kutan, Muhalif R. Tayyip Erdoğan'ın kulağı çekmek amacıyla bir toplantı yaptı... Beklenenin aksine görüşme Erdoğan'ın sertleşmesiyle amacına ulaşmadı..

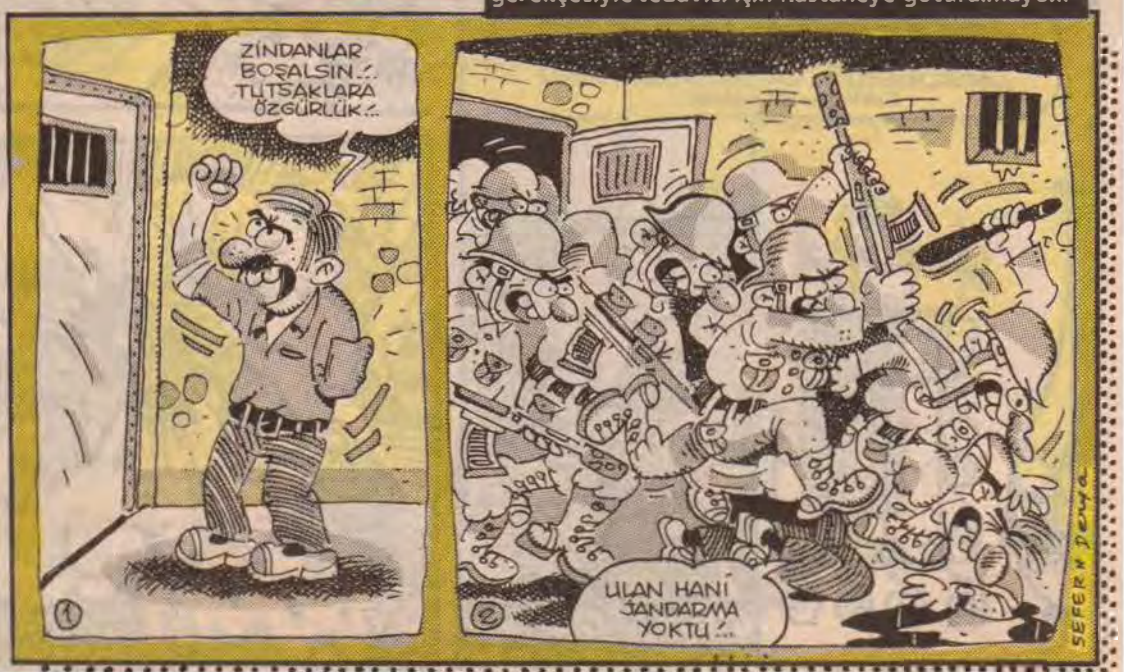
Susurluk'la bağlantılı bir çete daha ortaya çıktı. Tarzan Çetesi.

"Uluslararası Standartlara Göre Çocuk Polisi" seminerinde konuşan Tantan, emniyet teşkilatı içinde "Çocuk Polisi" oluşturulacağını söyledi.

Burdur Cezaevi'nde düzenlenen operasyonda kolu kopan Veli Salçık, yeterli jandarma ve araç olmadığı gerekçesiyle tedavisi için hastaneye götürülmüyor..

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

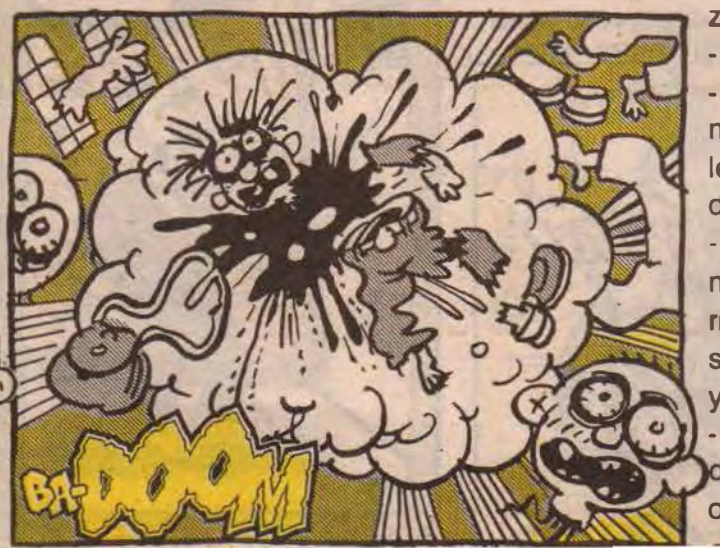
GÜNEYDOĞU HATIRASI ÖZEL TİM'E ŞEHİRLERDE ASAYİŞ GÖREVİ VERİLİYOR...VERİLSİN BAKALIM...

açık büfe

met üst

ne, ne demektir, şimdi?.

- kabuksuz şam fıstığı müstehcen midir?.
- insan eti lezzetinde et var mıdır, üretilmiş midir?
- hayat niye kısa'dır, ve de değer bir kıza'dır?
- **'kara üzüm habbesi'** nedir, bir şarap markası mıdır?
- sırıkla atlama'nın sırığa faydası nedir?
- **'intihar'** niçin aşağılanır ve günah sayılır ki.. böyle bir cesaret kaç kişi de var ki?
- develer su deposu mu olacaklar en sonra, evrim geçire geçire?
- her koyun **'hangi'** kendi bacağından asılır?
- **'üç aşşağı, beş yukarı'** tam olarak neresidir?
- **'iki inatçı keçi'** hikayesinde köprünün, derenin, çobanın ve yöre halkının hiç suçu yok mudur?
- **'yeri doldurulamaz sanatçı'** demek, ne demektir, kimin yeri doldurulabilir ki?
- nesli tükenen duygu ve toplumsal değerleri kim koruma altına alacak peki?
- istanbul'da dağ taş tamamen bina olunca mı, fetih tamamlanmış olacak?
- asıl niçin düşünmemek, dert etmemek, bilmemek, ilgilenmemek, öğrenmemek büyük suç değil?
- **'küreselleşme'** - **'töreselleşme'** ve **'baz istasyonu'** - **'yobaz istasyonu'** arası tartışmalarla mı sürüp gidecek bundan sonraki hayatımız artık?
- **alafranga tuvalet** mi iyi, **alaturka tuvalet** mi.. bu iki boktan ihtiyaç aracı bile memleketimizde **ideolojik tartışma kriteri** değil mi?
- demokrasi gerçekten varsa biz bu politikacılardan niye ille de ancak öldükleri zaman kurtulabiliyoruz?
- **'türk solu'** diye birşey kaldı mı?
- **'beslenme biçimi'** değişmeden **'algılama biçimi'** gelişebilir mi.. insanları bilinçlendirmeye midesinden başlamak en doğrusu değil mi?
- ille de niye hep hayatta bölünmez bir mevhumu ikiye bölerek tartışmaya çalışırız.. doğu mu, batı mı.. ulusal mı, evrensel mi.. boyu mu, işlevi mi.. felan gibi.. niye bölerek düşünmeye meyilliyiz biz?
- niye futbol bunca hayatımız içindeyken dağ taş **'futbolcu'** olmuyor da **'futbol'** otoritesi kesiliyor herkes?

metust@leman.com.tr

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

NİYE ÖNCE KADINLAR VE ÇOCUKLAR?!

ULAN GEMİ SİZİN YÜZÜNÜZDEN BATTI ZATEN AYI OĞLUAYILAR... FİLİKAYI DA Mİ BATIRACAK - SINIZ?!

Paranoya

ŞURDA BİŞEYLER ATIŞ - TIRALIM..!

LOKANTA

BUGÜN KURU FASULYE GÜNÜ..

ABİ ŞEY. ORAYA GİRME - SEK..

BUGÜN LOKANTANIN KURU GÜNÜ BE ABİ... EN SAKAT GÜN..!

TOOOR

ZAARTT

ZOOOORT

POOF

ALOOO...RUSYA BAŞKA - NIYLA MI GÖRÜŞÜYORUM?.. ULAN DÖT, SİZİN ÜLKENİN ÜSTÜNDEN GEÇİYORUM ŞU ANDA, ŞIKINSA DÜŞÜRSENE BİZİ..! EHE EHE..!

KARDEŞİM KAPATSANA ŞU CEP TELEFONUNU..! SENİN YÜZÜNDEN UÇAK DÜŞECEK.. HAYRET BİŞEY..!

DAHA GÜZEL ŞEYLER ANLAT ŞÖYLE MALAKLI FİLAN OLSUN... BAK ALET İNİP KÜÇÜLÜR HA..?!

TAMAM CEMİL ABİ HEMEN ANLATIYOM ABİ... SEN ŞİMDİ KABAK DÖTLÜ BİR KARIYI DOMALTIYORMUŞSUN... KARI ZEVKTEN ACAYİP İNLİYOMUŞ... SONRA...

BABA BANA ANNEMİ ANLATSANA..!

BAK TELEVİZYONDA ANLATIYORLAR, İZLE..!

Dişi ayılar akşama kadar armut ararlar, eşlerine sadıktırlar... Ayılar belgeselinde reklamlardan sonra devam edecez..

Aksamsefasi

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu
kulservis@leman.com.tr

Kadirizm, Kemalizm'e Karşı!

Artık devir değişti, tabi taciz de değişti!.. Kadir Inanır'ın Buket Saygı'ya mesaj üstüne mesaj yollamasıyla patlayan olayı her iki tarafla da konuştum... Hem Kadir İnanır, hem de Çelik sorularıma yanıt verdi... Bu arada Kadir Çelik "Hep adım geçiyo, ben de söz hakkı isterim" diye tutturdu ama ciddiye almadım!..

Çelik: Ombudsman dilsin ya lan!...

- Çelik Bey, olayı siz nasıl öğrendiniz?..

- Buket tacizlere dayanamayıp mesaj yollamış, öyle öğrendim... Bak: "Çelik, artık gücüm kalmadı... Kadri iyice azıttı, hemen gel..." Sinirden Kadir yerine Kadri yazmış kız... Duyar duymaz Kuşadası'na gittim... Ama "Seti basıp kızı kaçırdı" demesinler diye, otelde başka bi odada kaldım... Hatta yanlış anlaşılmamak için iki gün de Marmaris'te bi devre mülke yerleştim...

- Olay nasıl başlamış?..

- Önce herşey yolunda gidiyormuş... Sonra Kadir İnanır, Buket'i bi köşeye çekip "Bak kızım, dizinin adı 'Derman Bey', dert olmadan derman da olmaz, gerçekçi olmak için dert olması lazım" demiş... Zaten Kadir Bey, sette herkese sataşıyomuş... Otelin barında Faruk Tınaz'ın viskisine sayısız yeşil zeytin atmış, Ayşe Hatun Önal'ı saymaya kitlemiş, yeğeni Levent İnanır'ı gecenin bi yarısı kaldırıp sakal traşı ettiriyomuş... Sorunlu bi insan... Buket'e yedi kez evlenme teklifinde bulunmuş, üç kere de boşamaya kalkmış!..

- Lobiye davet etmişsin ama inmemiş...

- Inmedi... "Ben Çelik, lobide bekliyorum, in aşağı" dedim, "Şu an çalışıyorum, yollamam gereken 273 mesaj var, ama daha sonra yedi sülaleni taciz edicem" şeklinde yanıt geldi... Meğer lobiye inmediği anlarda, dizi çalışanlarıyla otelin konferans salonunda lobi yapıyomuş... Hepsi de "Kadir Abi böyle şey yapmaz" diye ağız birliği etmiş... Peki o mesajları Kartal Tibet mi çekti kardeşim?.. Herkes korkuyo ondan... Yıllar önce "Üç Arkadaş" filminin setinde, iki arkadaşını döven bi adam bu...

Yakışıklısın, maçosun diye günah işlemeye mecbur mu insanlar seninle?.. Ombudsman dilsin ya lan!.. Her kuşun eti yenmez, yöre Kuşadası da olsa!.. Tatar Ramazan!.. Marziye!..

- Sakin olun Çelik Bey... Söz konusu mesajları görebilir miyim?..

- Al: "Benim telefonum yıllardır dinlenir... Devlet beni sever ve dinler... Hatta zaman zaman görüşmem kesilir. 'Hastayız sana Kadir Ağbi' gibi iltifatlar yapılır... Ama p..... i.....ler dinleyemez... Dinlerse, o p..... i.....nin kulağı çadırımı süsler... Mutlaka ülke dışında yaşamak zorunda kalacaksın... Malta'dan doğuya geçmeni yasaklıyorum... Ayda 8 bin Euro'dan fazla harcarsan seni bitiririm!.. "Sen iyi bir kızsın aslında... Ama y..... bir p.....un kuşatmasındayım dememiştin... Oysa bunu sözleşmeye yazdırtman gerekirdi... Filmimiz ne olacak, utanmıyor musun?.. Unuttun mu küçüğüm, dizimiz olacaktı..." Hele bi tanesi var, feci: "A..... g..... p..... t..... s..... s..... k....., m..... w..... ö..... g..... x..... s.....!"

Artık gerisini siz düşünün!..

- Son olarak ne diyosunuz?.

- Ne diyim, Kadir İnanır hemen Cep Voice ünlülerine katılsın!.. "Aradığın numara meşgul işte o..... ç....., ne arayıp duruyon" gibi bir kayıt yakışır ona!

Kadir İnanır: Bir Yeşilçam geleneğidir bu!..

- Kadir Bey, mesaj olayları doğru mu?..

- Doğru!.. Ben çalıştığım herkese mesaj yollarım... Cep telefonu yokken de böyleydi bu... Türkan Şoray'a, Fatma Girik'e yolladığım posta güvercinin haddi hesabı yoktur... Hatta "Dila Hatun" filminin setinde kurye yolladım Türkan Hanım'a, "Dans sahnesinde çok ciddi sert oynicam, şaşırma" diye... Bir Yeşilçam geleneğidir bu!.. Biz de adet böyledir... Güzeli ağlatırlar, aman. Çelik'i söyletirler!..

- "Dizide aşık çifti oynuyoruz, yakınlaşmamız lazım" demişsiniz...

- Demişimdir... Ruhen hazır olmak için... Bi filmde Ekrem Bora'yı derede boğuyodum, çekimden önce defalarca kafasını küvete sokup çıkardım... Çocuk oyuncağı diil bu işler... Mankenle, madrabazla yürümez!.. Yürümez!..

- Peki "Beni reddedenin Allah boynunu büker" şeklinde bi lafınız oldu mu?..

- Olmuştur... Ya da olmamıştır... Çok sorma...

- Durduk yerde niye basın toplantısı yaptılar sizce?..

- Şöhret olmaya çalışıyolar... Duydum, o kız güzellik yarışmasına katılacakmış... Yanındaki çocuk da ilk kasetini çıkarmaya çalışıyomuş... Hep tezgah bunlar... Kadir bilmez insanlar... Oysa ben onların namusunu korudum... Sette katı prensiplerim vardır; namus korurum, gönül alırım, kimseye de şeffaf sütyen giydirmem!..

- Son olarak ne diyosunuz?..

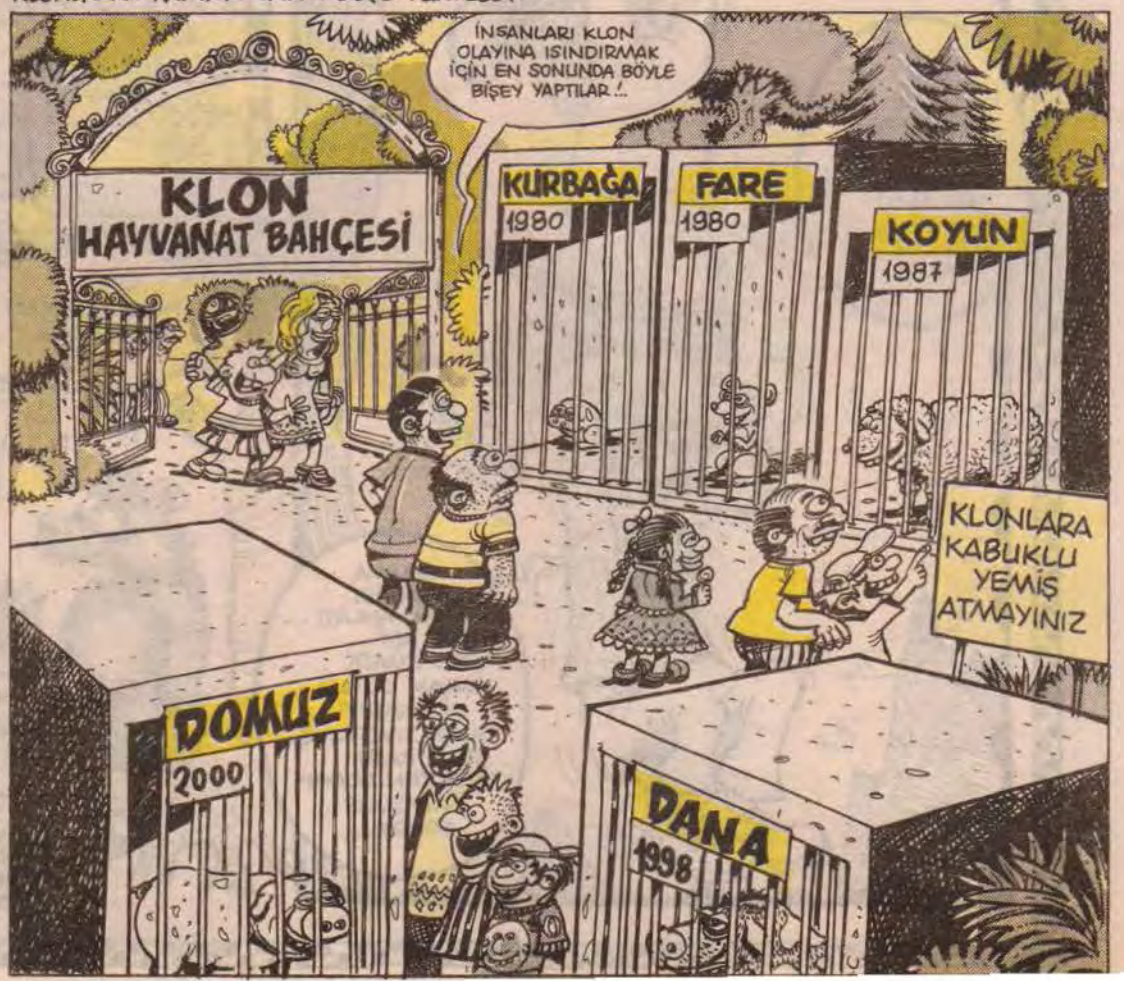
- Bu aşama 'ince ayar' aşamasıdır... Yeter, bitti!..

Firavunun Laneti

g.neri@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@leman.com.tr

GELENEKSEL AŞIKLAR YARIŞMASI

ŞİMDİİİ ALDI SAZI, AŞIK TUMANİİİİ..!..

DİMBİR DİMBİR DİMBİR DİMBİR

BEHEEY SAŞKIN BİBAK HELEE KENDİN DÜŞÜRME HEÇ DİLEEE... TUMANİ DER AÇ KULAĞIN DİNLEE ÖMÜR GEÇMEZ ÇEKMEDEN ÇİLEEE... EE'...

EEE YAMAAN AMAAAANEEY... AMEEYN EEY...

ŞAK ŞAK ŞAK..!

OOO... BRAVOOO ŞAK ŞAK...

BAKALIIIM AŞIK FENASI NE DEDİ?.

DİNGİR DİNG DİNGİR!

ÇİLE DERSİİN ÖMÜR DERSİİN KENDİN EREN ZANNEDERSİİİN FENASI'DEN LAFI YERSİİİİN... SAZLA SÖZLE ÖMÜR GEÇSİİİN... OOOO...

OOOANEEY AAA NEEEY OOEEEYY...

ŞAK ŞAK ŞAK ŞUK ŞAHANEE! VALLA OTURTTU

DİMBİR DİMBİRR DİMBİİR DİMBİİİR

BİR TEK SAZLA GEÇMEZ HAYEEET... BOŞ İŞLERLE MEŞGULİYEEEETT TUMANİ'DE BUDUR NİYEEEET... HANİ NERDE MESULİYEET EEEY...

EEY AMAAN EEEEY EYAAEAMAAN...

OOO! VAAY VAY... ŞAK ŞAK ŞAK... ÇOK İYİ YA... ŞAK ŞUK

DİNGİR DİNGİİR DİNGİR DİNGİİRR

EĞLENELİİM AŞK OLALIIIM CEFALARAA DAŞ KOYALIIIM FENASİ DER HOŞ OLALIIIM ÜZGÜNLERDEN BAŞKOLALIIIM...

OOOAANEEEY... ANEEOO... OOOYYYİİİOOO..!..

BRAVOOO! YAŞAA! ASLANIM ŞAK ŞUK ŞAK

VEE SONUÇLAAAR..!.. BİRİNCİİİİİİİ..!... AŞIIIK FENASIIIIIIII...

YİEEEE!

PAGNA

EKSEL R YARIŞMASI

PAATFSSOOO

Aksam Gazetesi

Bu Dünyanın Kucaklaşması

Cezmi Ersöz
cezmiersoz@hotmail.com.tr

Çünkü sen gittin ve kötücül, zehirli bir arzu olarak kaldım ben..

Yaşadıkça kendine ihanet eden bir arzu.

Sen gittin ve ben bir söz bataklığında kalakaldım.

Artık yaşamımı sözler kuruyordu, sözler kurtarıyordu. Öyle sanıyordum...

Her sabah olmayan birine öyküneрek uyanıyordum, gerekenleri sıralayan bir efendim vardı başımda. Uşak ruhlu bir efendi...

Hayatımı kurtarmam için olmadığım biri olmaya çalışmalıydım ona. Kendimi hiç yaşamamalıydım. Yaşadığımda da suçluluk duymalıydım...

Kendime rağmen yaşamak koşuluyla herşeyi arzulayabilirdim.

Kendime rağmen her sözü söyleme hakkım vardı. Her ölümü tasarlama, her yolculuğa çıkma...

Sen yoktun, iyilik ve kötülük yoktu...

Dibe vurmak ve sevinçten gökyüzüne uçmak yoktu...

Her sabah uşak ruhlu efendim tarafından elime tutuşturuldu iyilikler ve kötülükler...

Ve o soğuk, ruhsuz bir dille öğretirdi bana bu iyiliğin nerede kullanılacağını, kötülüğü nerede göstereceğimi..

İyilikle kötülüğü birbirine karıştırdığımda hiç telaşlanmadan durumu nasıl düzelteceğimi öğretirdi bana..

Her sabah bir boşluğu giyerdim sırtıma...

Aynlığın, onulmaz ihanetlerin derin acılar verdiğini çok eskiden hissetmiştim, ama boşluğun bu denli tarifsiz bir yıkım yaratacağını bilemezdim içimde.

Bu boşluğu her hissedişimde seni gizli gizli özlerdim.

Sen içimden çıkmıştın, varlığımdan kopmuştun, ama ben seni, herkesten korumaya yükümlü olduğum hayattan gizli özlerdim.

Ben boşluğa her düştüğümde seni, yani yitirdiğim kendimi taklit ederdim...

İçimdeki üşüyen boşluğa çizerdim o sahici yüzünü...

Yüzünü görür gibi oldukça anlardım bir kez daha, benim için, aşkım için kimbilir kaç kez öldüğünü...

Saçlarındaki sıcacık kanı görürdüm. O başeğmez, inatçı, o sonsuz sevdanı...

Arkadan görürdüm seni. Yüzüne bakmaya gücüm yetmezdi. Benim için ölürken seninle gözgöze gelmeye cesaretim yetmezdi...

Dönüp bir kez bile bakmadın bana... Dönüp birkez bile korkaklığımı yüzüme vurmadın. Sen benim için ölümü göze alırken, benim arkada senin kavgamı seyretmemi yüzüme vurmadın.

Birkez olsun kınamadın beni.

Birkez olsun sorgulamadın sana olan ihanetimi...

Ve böylece aşkın karşısında nasıl küçük düşüldüğünü öğrettin bana...

Sen beni yerden kaldırmak istedikçe, ben korkuyla ayaklarına kapanırdım, uğruna kavgaya girmediğim yitik aşkının.

Korkuyla gözlerimi kaçırırdım senden. Sana, ulaşamazsam, bana uygun görülen, öykünmeye zorlandığım kişiliğime dönerdim...

Dünyadaki derslerime dönerdim.

Çünkü sevginin, çok sevginin tiksinti uyandırdığı öğretilirdi dünyada. Mide bulantısı...

Çünkü artık aşk korkaklarına soruluyordu dünyanın gidişatı.

Hayatında aşk için birkez olsun herşeyini, yaşamını, düşlerini feda etmemiş olanlara soruluyordu aşkın ne olduğu...

Bunları bilip de bilmezlikten gelip nasıl yaşanabilirdi.

Her sabah boşluğa aşkının yüzünü çizip, sonra da uşak ruhlu bir efendinin giydirdiği bir kişiliğe benzemeye çalışarak nasıl sürüp giderdi bu hayat...

Eylem yoksa, yoksa yerlerde sürüklenen aşk yüzlü insanların adına kavgaya girmek, yoksa kalbin ezilenler için incecik kanaması, boşlukta arardı kendini insan...

Her sabah acı bir boşluğu giyinirdi...

Kendisi için kavgaya giren sevdasının saçından akan sıcacık kanı seyretmekle yetiniyorsa insan, kendini yokeden, kendini parçalayan kötücül bir arzudan başka birşey değildi çünkü...

Yine de kurtulamadım, kurtulamadım kötücül arzularına rağmen içime akıp gelen kederli çocukluğumdan..

Her ihanetime rağmen benden umudu kesmeyen, yapayalnız ve hep kalpsiz bir ıssızlıkta bıraksam da, kurtulamadım o eski zaman şarkılarından...

Çünkü bilirdim, aşk adına ne yaşadıysam, kederli çocukluğumdan akıp gelen o eski zaman şarkıları yüzünden yaşardım...

Hep aslını özleten, çok uzakta yanan bir ateşin yüzümü dağlaması gibi, ulaşmak istedikçe elimden kaçan soluk bir yüz gibi yaşardım tüm aşklarımı...

Her sabah uyandığımda, başımda bekleyen uşak ruhlu efendinin söylediklerine harfiyen uydukça, kurtarmaya çalıştığım hayatımı yitirirdim yavaş yavaş...

Saçından sıcacık kanı akan sevdamı kötülükler'in içinde bir başına bıraktıkça, aşk yüzlü çocukluğumla arama, uçsuz bucaksız bir yalnızlık denizi girerdi...

Şimdi artık istemiyorum bu dünyadaki kucaklaşmaları, istemiyorum beni kara bir boşluğa davet eden hergünkü soluk hayatımı...

Benim için kavga veren, benim için kendini feda eden aşkıma, kederli çocukluğuma saplanan bıçaklar artık bana saplansın bana istiyorum...

---

* **Datça**'da yıllardır **Balıkaşıran** Gazetesini çıkartan dostlarıma, buradan sevgilerimi iletiyorum. **Balıkaşıran** Gazetesi, birlikte çalıştığı sivil insiyatifle beraber **Datça** denizinin temiz kalması için mücadele başlattı.

* Ekim ayında Gendaş Yayıncılık'tan **"Bana Türkçe bir ekmek ver"** adlı kitabım çıkıyor.

* Öküz dergisinin gizli şairi **Tuncer Erdem**'dir.

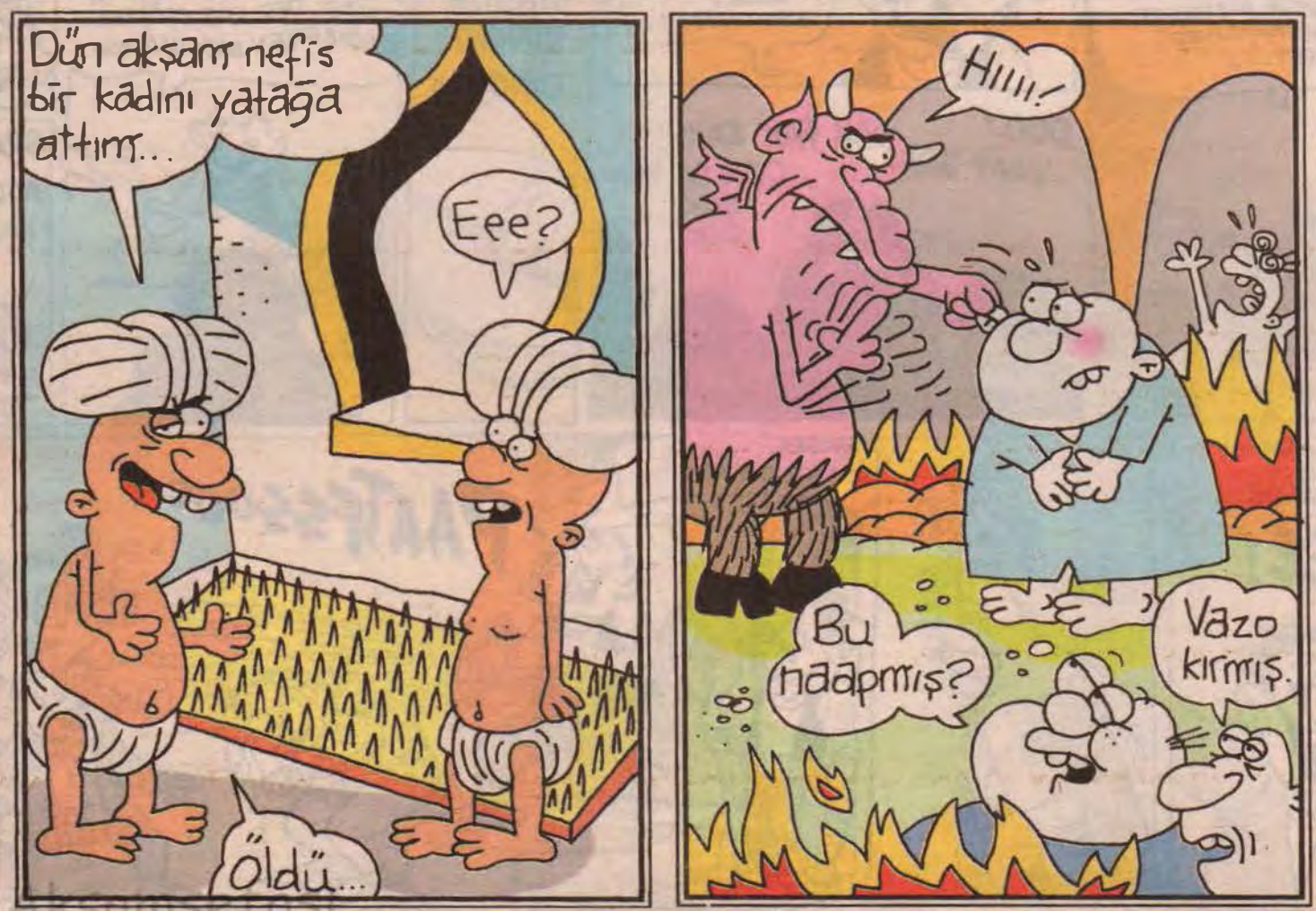
* Taylan Özgür, Hale Bozdağ, Özgür Eltan, Ali Haydar, Kazım Yıldız, Sevim Aşkın, Damla Tuğlu, Selçuk Özyurt, Başak, Cem Boran, Ümran Özhan, Cafer Taşkın, Öznur Özkaya mektuplarınızı aldım sevgiyle.

* Özgür Tayad, Efe Behçet, Şehnaz Kılıç, Ömer Özdemir, Serdar Yılmaz, Deniz Kılıç, Zeyno Bingör, Bekir Umut Akar, Vildan Ç, Cihan Negiz, Yalçın Yurttaş, Tufan Ayran, Yılmaz Meriç, Aybiket, Elçin Şencan, Fatih Özcan, Arzu Cengiz, Seda Aydın, Elif Bektaş e-maillerinizi aldım sevgiyle.

Sevişenler — met üsr

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

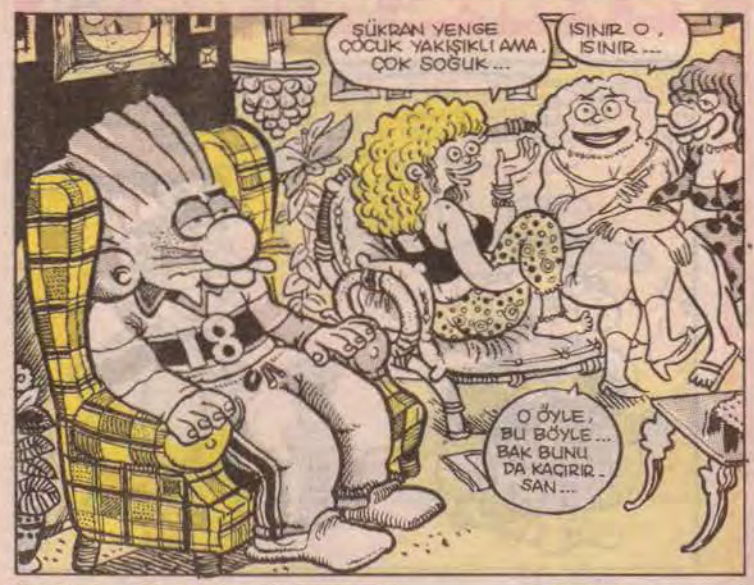

erdil yaşaroğlu

kirikleblebi@karnan.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Bul kazan!

Sanki Tanrı insanlığa diyor ki; **"bul kazan!"**

Ve sanki Tanrı kendinde olan bilgiyi dünyanın dört bir tarafına gizlemiş gibi.

Buldukça kazanıyorsun.

Nitekim bulunan her yeni şey, ulaşılan her yeni bilgi insanlığın kazanımı değil mi?

Önemli olan Tanrının dilini iyi okumak; Tanrının dinini iyi anlamak.

Bilimsel olmayan bir şey Tanrı dili ve dini olabilir mi?

Akıl almaz bir bilimsellik üzerine kurulu evrenin dengesi.

Evreni yaratan, yöneten gücün adına Tanrı deniyorsa, o bilimin ta kendisi.

Öyleyse bilimdir onun dini.

Bilimsel bir denge olmadan onca gezegen, o kadar yıldız, kısacası evrende bulunan herşey birbirlerine değmeden nasıl hareket edebilir, nasıl dönebilir ki?

Bilimin sayesinde olmazlar olur oluyor.

Gidilemeyen uzaklıklara gidiliyor; önlenemeyen hastalıklar önleniyor.

Bulunan her yeni şey, ulaşılan her yeni bilgi ile insanoğlunun hayatı kolaylaşıyor.

Ne yazık ki insanlığa hizmet eden buluş sahipleri arasında Müslüman ve Türkler'in sayısı bırakın devede kulağı, devede bir kıl bile değil.

Çünkü bizim Müslümanlar, Türkler insanlığa hizmet edecek bilgileri bulma peşinde değil.

At yarışı, sayısal loto türü talih oyunlarında altılıyı bulma peşinde!

Hurafelerin, "bir Türk dünyaya bedeldir" gibi boş şişinmelerin peşinde.

Bilimadamlarını, aydınları yakma, hapislerde çürütme peşinde.

Baz istasyonlarından daha tehlikeli yobaz güruhunun peşinde!

Bunun içindir ki herkes Aya, Müslümanlar ile Türkler yaya.

Yarışın adı insanlığa hizmet, Müslümanlar ile Türkler'in aldığı sonuç hezimet!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

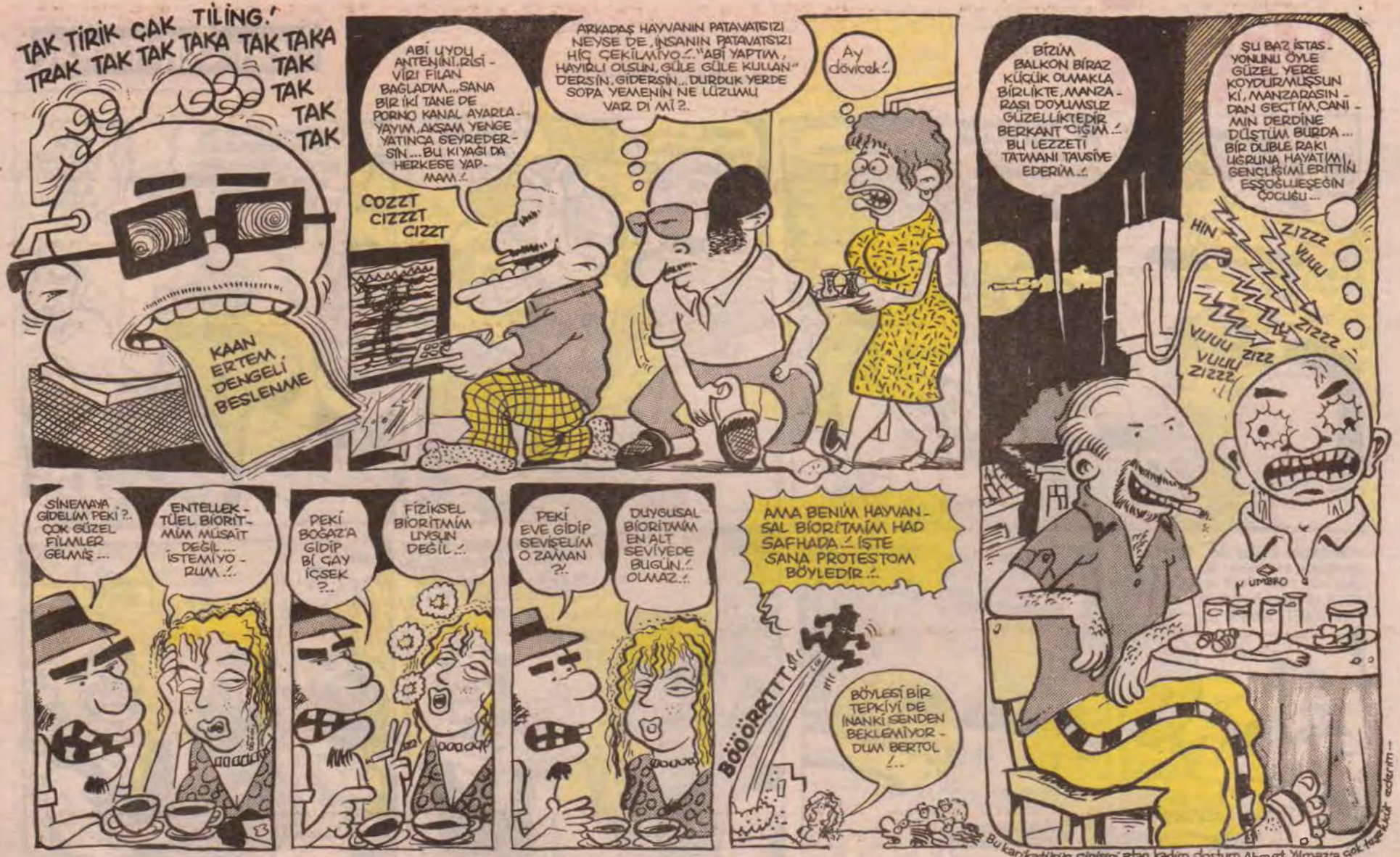

Voltaj

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

ORACLE
IBM
WAP
DB
HAH!.. GİR ŞİMDİ O SİTEYE!.. BASMA!.. ENTER'E ŞİMDİ BASMAA!..
BASMA DEMİYORMUYUM! SANA KARDEŞİM... NİYE BASIYORSUN!
BASMADIM!..
SEYU ETME, DUR!.. TIKLA ŞİMDİ ŞURAYI! TIKLA!..
YAVAŞŞ!.. ŞU KOLUNU DA ÇEK KLAVYENİN ÜSTÜNDEN, TUŞLARA YAVAŞ VUR, DAHA YAVAŞ DİYORUM!..
N'OLUYOR HOCA SANA?..
KARŞINDA HAYVAN YOK SENİN! HERKESE BAĞIRIP DURUYORSUN, SABRIMIZ DA Bİ YERE KADARDIR HA!.. ONA GÖRE!
IMPF
SİZ DE BİRAZ DAHA DİKKATLİ OLUN O ZAMAN!
EPSOM
MONİTÖRÜN ÜSTÜNE ÇAY DÖKMELER, KLAVYENİN ARASINA KÜL SERPMELER FİLAN! BÖYLE ORTAMDA BİLGİSAYAR MI ÖĞRETİLİRMİŞ?..
KİM DEDİ SİZE "ÖĞRETİN DİYE!
SİZ KENDİNİZ GELDİNİZ ABECİM!.. SİZ TUTTURMUŞSUNUZ İLLAKİ BİLGİSAYAR ÖĞRETECEĞİZ DİYE!..
GEZİCİ BİLGİSAYAR KURSLARI
DİYARBAKIR, URFA, VAN, BİNGÖL, HAKKARİ
EPSOM
İSTANBULDAKİLERLE ÇETÇEŞİP, İNTERNETE GİREBİLECEKSİNİZ! NE GÜZEL İŞTE; BİLGİSAYAR ÖĞRENECEKSİNİZ! FENA MI OLUR?..
AHA!
?
VOLTAJ DÜŞÜYOR!
AMA?.. BU BÜYÜYOR?..
BÜYÜR! IŞIĞA İHTİYACIMIZ VAR HOCA!..
NASI?..
ŞAKİN OL!.. BİRAZDAN ANLARSIN...
IŞIĞI?.. NE KADAR CILIZ?..
CILIZDIR!..
?!!
AH!
PLOP!
AHH!.. BENİ ÇEKİYOR!
BURADA USÛL BÖYLEDİR HOCA!..
AAAH!.. LÜTFEN BENİ KURTARIN!
YARDIM EDİN LÜTFEN YARDIIIM!
VOLTAJ LAZIM HOCA!..
IŞIK LAZIMDIR!
HADİ ARKADAŞLAR!.. KOMPÜTERLERİN BAŞINA! VOLTAJ YENİDEN YÜKSELDİ!..

NİHAT GENÇ
Toprak Saha,

Ortaçağda kilise önlerinde, akademi bahçesinde, öğrenciler, rahipler arasında her futbol maçında sert kavgalar çıkardı, mahalle savaşları, iç savaşları gibi. Uzun yıllar futbol yasaklandı. Futbolun seyirlik oyun haline gelmesi, yerel polis teşkilatının güçlenmesi, yani, 19.yüzyılın sonları. Bugün dünyayı saran futbol heyecanını polise borçluyuz.

Futbol tutkusu, aynı okulda-mahallede, hergün gördüğümüz tanıdık, yakın arkadaşlarla oluşturulan manevi güç birliği, dayanışma ziyafeti. Taraftarlık, savaşın 'oyun havasına' dönüştüğü kutsal bir ayin! Televizyonla, tanımadığımız uzak ülke takımlarını da sevebiliyor, hiç görmediğimiz insanlarla dayanışma içine girebiliyoruz. Erkek kasının gücünün, incelikli oyunlarla estetize edilip savaşların duyguya döküldüğü bir insanlık yarışı!

İnsanoğlunun çok konuşup anlayamadığı iki şey var, ilki; Aşk! Ne güzel gündür o. Kalbimizi bir anda dinamite çeviren, çiçeğin yüreğimizde bombalaştığı bir duygu. Kapkaranlık, sıkıntılı iç dünyamızı pespembe, buğulu akşam güneşler ne dönüştürür. İkincisi, oyun. Aşktan da öte. Coşkunun toplu aşkı. Hırsın, toplu sevişmesi. Gururun toplu zaferi. Gol anında, toplu-ca öpüşmek, taşkınlığın topluca dansı.. Derin bir endişe, mezar sessizliğiyle topluca acı çekmek!

Diyelim cimbomun zaferleri, çırçıplak taşkın ruhumuzun güneş banyosu gibi, coşku, gurur, bir insanlık duası gibi, güzel erkeklerin melekleşip rüzgarlaştığı, o an, içimizde havalanan delirmiş neşenin Tanrısı, o an, hıçkıra hıçkıra ağlamak istiyor.

Ancak, Fener'in küçük takımlara yenilgisinde daha sert bir hüznün tadı var, aşığına durmaksızın acı çektiren vahşi güzel bir kadın, Fener! Beynimizin doku ve düşünce değil, kan ve alev olduğunu bize öğreten, futbolun, kışkırtak bir acının toplu aşkı olduğunu bize anlatan, Fener! Her defasında müthiş, rüya gibi takım kursak da, her hafta sürpriz bir yenilgi, maçın son dakikaları hızar gibi kesiliyor, kalbimiz, her hafta felaket. Hırsın, tutkunun isterisiyle akıtılmış göz yaşlarının piriltısında, 'acıların takımı' yazıyor. Kızdırılmış acılar çektikçe, kepaze mağlubiyetler yaşadıkça, delik-deşik oldukça kalbimiz, takımımıza, daha derinden bağlanıyoruz. Sanki, coşkuya, zafere değil, kalbimizin lime lime paramparça edilmesine ihtiyacı var. Sanki, yenilgiler mahzunlaştırdıkça bizi, daha da güzelleşiyoruz.

Her hafta, gencecik çocuklar, ruhsuz ibneler, diye bağırsa da, aslında, ertesi hafta onlardan, yeni bir acı haber bekliyor, azabın bitmesini istemiyoruz. En kötü şarabın kırılmış ağzıyla sur dibinde, kanrevan dudaklarla, itler, köpekler gibi ağlayarak, içmek gibi. Bu maternle zafer arası futbol destanının adı Fener! Uğrunda gerçiğimizi harcadığımız küfürler, isyanlar içine sokuyor bizi. Delirip isyan ettikçe, mutsuz geceyi, gece bekçileriyle geçirip ağız dolusu küfürler ettikçe, sanki daha çok Fenerli oluyoruz. Artık bize, sen mağlubiyetler yaşatacak, hergün akılalmaz puştluklar, dalevaralarla önüne gelene yenilecek bir takım lazım...

Cimbom sokaklarda zafer davullarıyla şaha kalkmış yürüyen bir ordu, Fener, yenildikçe yatakta, yataktan çıkmak istemiyor, bu hastalık, aşkı daha güzel anlatıyor!

Geleneklere bakın, 'yas' ve 'ağıt' bizi, toplum olarak bütünleştirici, kopmaz parçaları haline getirmekte. Sınıf, acıların, taziyelerin, yasların yıldönümleriyle yaşayan cemaatler, milletler var, diyelim Kerbela faciası, Şii ve Aleviler için bir varoluş destanı, Kerbela, Ergenekon'dan çıkış gibi bir halk-millet oluşun hikayesi..

Veya, yahudileri menmen gibi birarada bütünleştiren 'ağlama duvarıdır', ikibinyıl önce Kudüs'te onlarca yıl süren iç savaşlar ve sonunda büyük sürgünü hatırlatır, yahudi olmak, bu tarihsel acıların yadedilmesi. Acılar 'zaferler' gibi kutlanır, çünkü o milleti, bu acı, bu acının sabrı, duası, kutlaması, millet yapmıştır.

İsa'nın çarmıha gerişilinden bir din doğmuştur, İsa'nın o andaki acısı, Hristiyanlığın herşeyidir, ya da İncil, işte bu kutsal acı üzerine dinleşmiş, Hristiyanlık halini almış 'müjdeye' çevrilmiştir!

Çarmıha gerilişi İsa'nın, 'zafer' olarak kutlanır, çünkü, Hristiyanlığın doğum günüdür bu, insanlığa büyük müjde, o acı anı. İnsanlığın ruhsal terbiyesi ikibinyıldır bu acının meyveleriyle sabırlı, saygılı, kiliseye sadık insanlar yetiştiriyor!

Fener sevgisi, taraftarlıktan, kulüpten öte, tarihsel bir cemaati hatırlatıyor, yenilgilen bu yüzden 'zafer'dir, baksanıza trübinde taraftarın yüzü kızarmış, baksanıza, küçücük taraftarın ağlamaktan gözleri şişmiş. Mutlu, toplumsal birliktelığimiz işte bu kızarıklık.

Sadece manevi olarak değil. Acılara son verelim, Fener'i kurtaralım diye karşı çıkışta bulunsak bile, kulübün tüzüğü gereği, üye olmak, idareci olmak imkansız, bu yönü de, siyasal olarak devletimize benzer!

Müdahale etmemiz imkansız acılar! Yaşadığımız topraklar, tarih, devlet, din, kapitalizm, bize müdahale etmemiz imkansız acılar sunuyor. Oysa Fener'i, oysa bu dünyayı çok seviyoruz. Açıktan, soğuktan titresek de, onlar plazalarda otururken, bizler portatif, naylon bir çadır bulamasak da, bu ülkenin acılarına, sevinçlerine ortak olmak istiyoruz. Ayaklarına kapanacağımız 'acılar' istiyoruz!

Tarih bize, yasların, zafer ve coşkulardan çok daha etkili olduğunu gösteriyor. Acılardan uzakta kalmanın, topluluğun dışına itilme olduğunu ve 'telaşsız' yaşayamayacağımızı biliyoruz. Turnaların bize bir çift sözü var, topluluğun heyecanlarından, zehir zıkkım acılarından uzaklaşmak, büyük günah, dünya sürgünü bir büyük korku!

Akan kanları gördükçe Tanrı, iştahı kabarıyor dinlerin, dinlen aracılığıyla, cemaatten (sürüden) uzaklaşırsanız size asla yardım etmem, diye tehdit ediyor, umudunu kesme, git ve mağlup kepaze takımlarının ayaklarına kapan, merhamet dile, yardım iste.. acının cellatbaşısından. Tanrının tekeriği bütün kara parçalarında böyle dönüyor artık.

Tek başına ağlamak, imkansız! Bunu becerebilseydi insanlık, Leş kargası rahiplerin, zebani liderlerin oyuncağı olmazdı, kitleler, halklar!

Bundan yüzelli yıl önce, tuhaf onbinlerce aydın geldi yeryüzüne; bu acılar sizin değildir, terkedin onları, deyip, tek tek insanları topluluktan koparmaya başladılar, edebiyat, şiir, sanat, bu tek kişinin acılarını-trajedilerini anlamaya çalıştı, ki, yer-gök oynadı. Bir tek kişinin psikolojik yükünün tarih kadar büyük, devletten, dinden daha ağır olduğunu gördüler. Bu yükün ağusunu kaldıramayan insanlar, öldürücü bir kargaşalığa sürükledi Avrupa'yı, her birey, bir dinamit olup patladı, adlarına, nihilist denildi. Dinsiz, devletsiz, işsiz, güçsüz bu insanlar başıboş kitleleri ayaklandırdı, altı üstüne geldi tarihin, coğrafyatar bükülüdü, sen ittilaller. Birileri insanoğlunu cimciklemişti, hızla, kendi gibi tek başına ağlayan insanlarla büyük örgütler, sendikalar arkasına saklanınaya çalıştı! Tanrı ruhlarımızın hırsızı mıydı, tüm acılarımızı, işadamlarına, dinadamlarına, kralları neden peşkeş çekliyor..

Dünyanın hafiften başı döndü, bu iddia, yüzyıl sonra, 1990'larda Rusya'da kaybedildi. Ama hala incecik yağmurlar yağıyor içimizde, ama, hala körpecik doğulu çocuklar karpuz-kavun atıyor kamyonlardan! Yıkılan şehirlerden, paramparça olan dünyadan geriye bugün iki fikir kaldı.

Birinci'si, vahşi kapitalizm! Dolar için, otuzbin işçiyi gözü kırpmadan işten atan, küçücük okul çocuklarına defter-kitapları bile mafya eliyle satan, küçücük okul çocuklarına bile okul önlükleri'ni mafyacı holdingler'in ihaleleriyle satan!

İkinci fikir Avrupa'da! İkiyüzyılın siyasi-sosyal ayaklanmalarının karşılığı alınmış, eğitim, işsizlik, sosyal hakları Avrupa Birliği'nin, Avrupa'nın insanlığa hediye ettiği büyük haklardır bunlar! Avrupa Birliği', bu hakları koruyacak, saklayacak, emanete sahip çıkacak mı, yoksa, vahşi kapitalizme boyun eğip, onlar da sosyal hakları, eğitim, işsizlik, sağlık sigortalarını rafa kaldıracak mı? Avrupa Birliği, neyin birliği? Ekonomik bir dev olmanın mı? Bu haklarla insanoğlu'na Avrupa'da bir soluk, bir nefes alma yolu açmak mı? Bocalıyor, karar veremiyor Avrupa, Amerika ültimaton gönderiyor, otuzbin, altmışbin işçiyi gözünü kırpmadan atacaksın, sendikaları kapatacaksın, yoksa, benimle başedemezsin!

Bizler, bu topraklarda, tek başına ağlayan insanın modern dinini inşa eden, Avrupa kültürünün sağlık, sosyal, eğitim, işsizlik haklarını öğrenerek, övünerek, ideal yaparak, büyüdük! Bugün yerküresinde iki büyük dev savaşıyor ve biz, Avrupa'nın bi e öğrettiği bu hakların ne pahasına olursa olsun yaşatılması, bir insanlık ülküsü olarak doğduğumuz köylere kadar uzanmasının yanındayız, başka da dinimiz yok!

Gelin görün ki, kapitalist eşkiyalar basıyor köyümüzü:

Siyaset, din, devlet, ya da Ali Şen'in g.tü; Demirel'in suratı, Fethullah'ın gözyaşları, insanoğlunun edebiyyen zehirlendiğini, insanlık cinsinin bu abes-hortlak fotoğraflar arasına sıkışıp kaybolduğunu anlatıyor, futbol, siyaset, din, fotoğraflar yer değiştiriyor, hiç birşey farketmiyor!

Benim, uzun ince, kara şeritli daktilom! Söyle bana! Milli, dini acıları yoksul, çaresiz insanlara satanlar bunlar değil mi? Para için, devleti, vatanı, dini satanlar bunlar değil mi? Koca Afrika kıtasını AIDS'le yoketmeyi, Afrika üzerine oturmayı düşünen bunlar değil mi, ağzına kadar dolmuş tahıl ambarlarını çürütüp denizlere atanlar bunlar değil mi? Uçsuz bucaksız denizlerdeki küçücük adaları bile soyup soğana çevirenler, suyu satanlar, havayı satanlar, ayetleri satanlar, çarşıntaki çivileri, sakalı şerifi, şehidliği, kadir gecesini, duaları, şükürleri, evliyaları, fatihleri, otomobil reklamlarıyla satan bunlar değil mi? Bir küçük maymunun elindeki muzu, bir küçük karıncanın taşıdığı dane buğdaya göz koyanlar, uykularımızı, hayallerimizi, kardeşlerimizi, türkülerimizi, anne rimizin gözyaşlarını satanlar bunlar değil mi? Atın kişnemesini, kuzunun melemesini, eşeğin anırmasını, ilacı, merhemi, böbreği, körün gözünü, insanları diri diri yakarak, dünyayı mayın tarlası yaparak, satanlar bunlar değil mi? Uzun ince kara şeritli daktilom, asırlardır bizi döven, nükleer bomba-

Devamı karşı sayfada

Karşı sayfadan devam

tanrı çıplak çocukların üstüne atan, tarlaları, ormanları, denizleri kabusa çeviren, Tanrı'ya kuyruk, kuyruğuna teneke bağlayan, karanlık, aç gecelerde boşsokaklarda pis azmıtısıyla gencecik çocukları kuş uykularında terörist yapan bunlar değil mi? Bu demir, mermerden oyulmuş tarihin en besili hayvanlarını kim doyurdu, söyleyin, sağır, kör, dili tutulmuş kardeşlerim, bundan daha büyük azap kalmadı tarihte, söyleyin, bir insanın, bir küçük çocuğun kalbi hala neden diken gibi batıyor ellerine, neden, bu dikeni dolarlarla, borsalarla temizliyorlar. Tarihin en enayi kardeşlerim, oturdukları koltukları çivilenmiş bu hayvanlar hiç mi keyfinizi kaçırmıyor!

Bin yıldır yeniliyor bu Fener, bizler sahaya hiç çıkmadığımız halde, gizli polis teşkilatı bütün mağlubiyetleri-kargaşayı bizden biliyor, polis hırsını trübinlerden alıyor!

Üstelik Fener yeşil sahada yeniliyor, bizler toprak sahada!.. 19 Mayıs Stadyumu'nun hemen yanında, kı toprak sahal Amatör maçlar oynanıyor. İlçe takımları tabii ki çok güçlü, Polatlı, Kızılcahamam.. Devlet kuruluları takımları Dişişleri, DSİ, Tarım Kredi, gibi, her zaman parlak formaları, şık kramponları vardır. Ya Semt takımları, Yenidoğanspor, Ulubey, Çalışkanlar, Dikmen gibi. Semt takımları sahipsiz! Holding takımlarına, belediye takımlarına, torpilli Şekerspor gibi takımlara karşı, çaycı, tezgahtarcı, dönerci çırağı, muavin, değnekçi, Lunaparkta şıkşıkçı, karayüzlü genç çocuklar kıran kırana savaş veriyor! İki toprak saha, küçük çakıl taşları hızar gibi, düşen bir daha kalkamıyor. Onbinlerce amatör futbolcu hergün bu sahada hayatları için bir müjde, bir neşe, bir şans arıyor. Kramponlar parçalanmış, ayakları pişirip, haşlayıp deriyl çoktan kaldırtmış, işkence pabuçları gibi.

Toz bulutu içinde top görünmüyor, hakem görünmüyor. Trübünün üstü, alüminyüm tenta, düştü, düşecek kafalara. Oturulacak sağlam tek koltuk yok, trübünin altı, sarhoşların, delilerin geceleri uyuyup, sıçtığı küflenmiş mağara gibi sığınak, bok kokusundan trübinlerde oturulmuyor.

Trübinlerde en fazla elli-altmış seyirci, seyirciden çok çekirdekçi, cigerci, gobitçi, köfteci, sucu. Seyirci dediğin, genç takımların çocukları zorla getirilmiş, intihar tutkusu gibi futbol tutkusu, ateş gibi gözler, hiçbirinin sarısı yok. Üçüncü ligin tüm seçmelerine çıkıp, elenip, sonunda kümeye düşmüşler, yediklen bir lahmacun, mahallenin eğri-büğrü küçük değnekleri gibi çocuklar. İkinci bir formaları yok. Sırtlarında formayı yıkayıp yıkayıp dört-beş yıldır giyiyorlar. Şortları, bacak aralarında büzüşmüş. Yağmur yağdığında çamur suyu içiyor, hayat bize de gülsün diye bu vahşiler ormanında beş parasız savaşıyorlar. İçtiklen bir bardakcık portakal suyu yok. Demirkapılarla sımsıkı kapanmış küçücük, havasız odalarda giyiniyor, soyunuyorlar, bir havluyla, onbeş kişi kurulanıyor. Dikenli tellerin ötesinde olmak, Meksika'dan Amerika'ya kaçmak gibi bir rüya, trübinlerin bu tarafı. İşsizlik-umutsuzluk bataklığı! Büfe de beşyüz liranın üstünde hiçbirşey satılmıyor.

Üçüncü lige transfer olmuş futbolcuya 'hayranlıkla' bakıyorlar. Günlerce ardından konuşuyorlar. Mahalli ligde en pahalı futbolcu, bir yıllığına 1, 1.5 milyar, bu parayı kapan kendini adam gibi futbolcu sanıyor. Rüya öyle büyük ki, can sağlığı bilmiyor, tanımıyorlar, mahalleli çocukların öfkeli tekmelen kemikleri çılgınlaştırıyor. Sinek kadar küçük yüzlü kara çocuklar gibi hiç büyümemiş otuzunda incecik adamlar, değil koşmak, hızlı bile yürüyemiyorlar. Bir tek kişinin, topu söküp atacak gücü yok, adamakıllı dövülüyorlar. Kamyonet, dozer suratlı rakip takımın oyuncularının ellen de çalı köklen gibi, göz çıkartıyor, tekme konçsuz bacaklarda kemik parçaları bırakıyor. Hakemin düdüğüyle terden sırılsıklam, davul gibi şişmiş toprak yüzlerle terkediyorlar sahayı. Gidip uzanabilecekleri yatak bile yok, herkes, işinden zor izin almış... Tekme yediklerinde kendilerini yumuşacık kucağına atacakları yeşil çimler hiç yok, tek ayak üstü ağlayıp, acılı çığlıklar atıyorlar...

Dolmuş parası bile bulamayıp beş kilometre yürüyerek maça gelmiş, işte rakibi, trilyonluk belediye takımı, trilyonluk holdinglerin Telekom gibi takımları, heryıl bir holding, ya da büyük ilçeler mahalli ligе takım sokuyor, sonu gelmiyor bunun, semt çocukları, yirmi yıl var ki, kendileri gibi, başka mahallenin çocuklarıyla oynayamıyor, holdingler, belediyeler gibi rakiplerin tozu dumana kattığı bu toprak sahada, kornere giden topa, dermanı kalmamış, 'var git işine, uğraşma benimle' der gibi bakıyor. Kafasında imkansızlaşmış hayallerini bir ara pası, bir top istobuyla şekillendirmeye çalışıyor, ayağı kayıyor, şekil, şekle uymuyor, arkadaşlarına köpürmüş bir öfkeyle: 'koşun ulan, koşun orospu çocukları, koşun Allah için...'

Koşun çocuklar, holdinglere, trilyonluk belediyelere karşı koşun, Allah için koşun, vatan için koşun... Bu kadar kötü bir saha, bu kadar haksız bir hayat, bu kadar çirkin bir krampon, koşun, şu eşşek sürüsü, semerli, tamponlu sürülere karşı... Kaslarımız bu kadar çelimsiz, insanoğlu bu kadar zayıf olmamalıydı... İnim inim çaresizlik içinde, başlar yerde çıkılıyor sahadan, habire tekmelenen hasta sokak köpeklerinin mahzun bakışlarıyla... Birbirleriyle yaptıkları konuşmalar şu kadarcık: 'Kaptan, gelecek maç, saat kaçta!'... Havayı yalayarak yer gibi, belki hayalleri, gelecek hafta gerçek olur. Maç bitmiş, holdingin bükaç seyircisine hala 'bir avuç içine otur yerine' diye bağırıyor, mahalleli kalabalık.

Takımın başında hala, rakısını zeytinle içen eski bitirim abiler, yumurta topuk ayakkabıları, ütüden parlamış, katlanmış kravüze takım elbiseleriyle, topçularından, 80'li, 83'lü diye bahsediyor, genç takımdan acar bir çocuk için ağzı ballanarak: 'O seksenbeşli' yani, 15-16 yaşında, yani, iki milyar edebilir, büyük bir sebatla, 85'li çocuklar aranıyor mahalleden, başka semtlerden, genç takımlardan! Bu çocuklar büyüdükçe, mahalleye büyük ağaçlar dikilmiş, büyük heykeller yapılmış gibi gurur duyuluyor, o boş, çöplerle çevrili mahalle arasından gıpta edilen bir kahraman çıkabilir. Kalabalık sarhoş olmuşcasına, yüksek genilimli gözlerle onu seyrediyor. Erkegin erkeğe aşkıdır bu, hayalleri kayarak yer değiştirir. İnce bacaklı bu gencecik çocuklar, mahalle arasında, artık lakapları buldozer, tank, takoz, kirko, pala, beton, kazma'ya çıkmış ve çoktan esrara, şaraba vurmuş koca koca kramponların arasında top çevirmeye başlamıştır. Dokunsan yıkılacak bu eskimiş kahramanların yanında top çevirmenin de ahlağı var, mesela, bacakarası yapamazsın, yanında top beklerken, uzun top süremezsin. Maçtan sonra bir bardak üzüm sırası, ya da devrearası, hıyar turşusu, hayatın herşeyi.

İşte kaç haftadır, bu toprak sahada, Yenidoğan'ın, Çalışkanlar'ın maçlarını izliyorum, holdinglere karşı hiç şansları yok, ama topu onlar oynuyor, çünkü, sadece onların hayalleri var, sadece onlar takım arkadaşlarıyla aynı semtte oturuyorlar! Trilyonluk takımlara karşı hayat oyununu onlarla oynuyor. Hayatın hiçbir ahlağı kalmadı, küçücük mahalleli çocuklar, holdinglere karşı hayallerinden gizli gizli akan yaralan hiç birimize göstermeyerek, soylu bir rakip bekliyor, bu boş saha da, soylu bir düşman arıyorlar gururla, en kralının arasını ikenim diyen bodoslama inadıyla, holdinglere karşı, ceza sahasına, hayata girmeye çalışıyorlar...

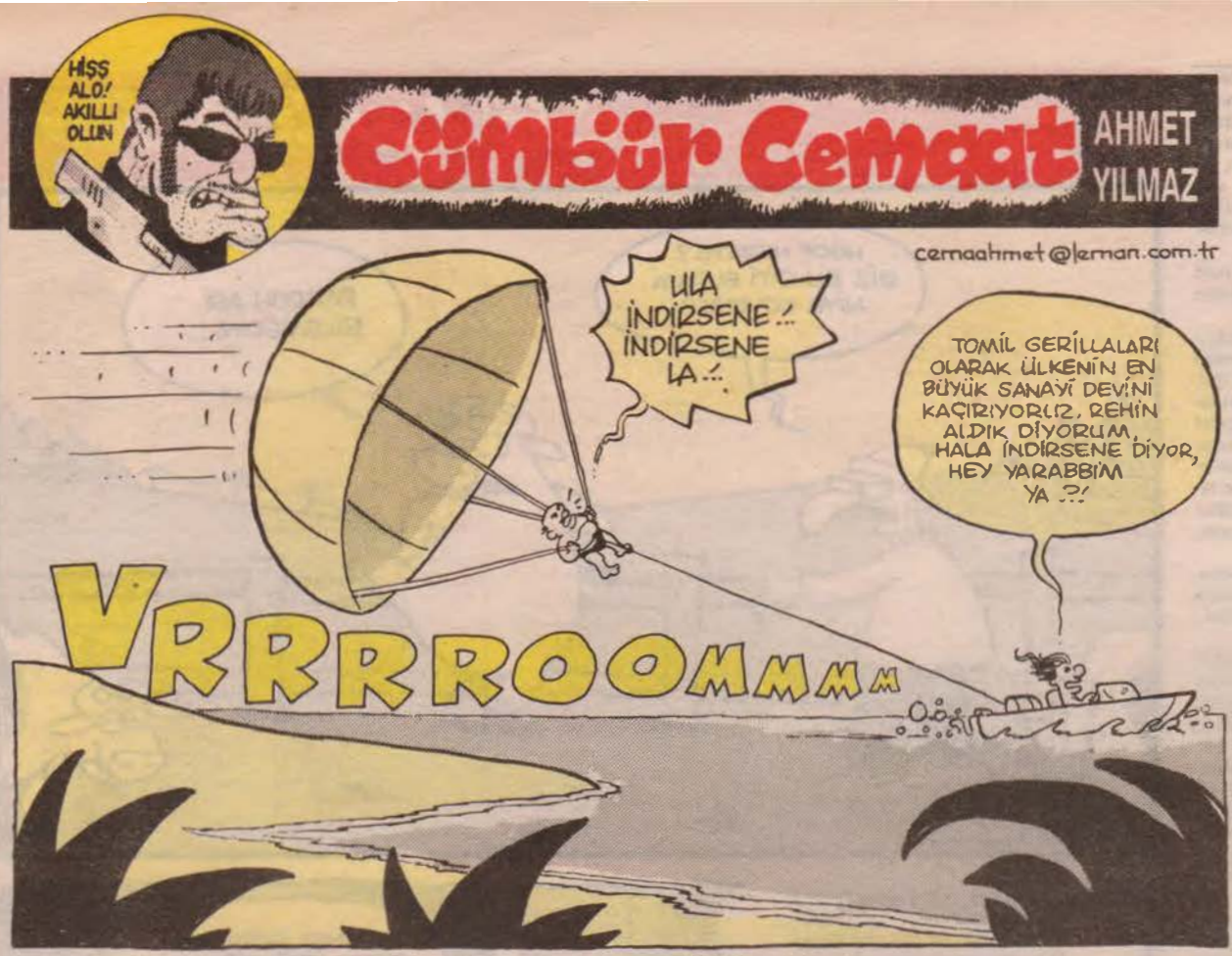
...

Kardeşlerim! Yabancı dergilerin tıpkı basımında da dünya birincisiyiz, sömürge kültürünün dahi dozunu kaçırdık. Ülkemizde yüzün üstünde Amerikan markası dergi, orjinaline birkaç sayfa ek yapılarak bastırılmakta. Tanrım, bu nasıl kağıt çöplüğü. Tüm bayiler Mamak çöplüğü. Gün geçtikçe, daha da alçak oluyorlar, bir yıl önce, Milliyet Gazetesi utanmaksızın Amerika'da günlük bir gazeteyi ilave vermeyi bile denedi. Hafif meşrep, Cosmopolitan, Claire, şebek zengin kanlarının Singapur kerhanesi gibi sayfalar. Bayiinin önünde şöyle göz gezdirin, otodan borsaya, parfümden dekorasyona yüzün üstünde, manken, lüks arabaların pırıl pırıl baskılarıyla modern bir mezarlık!

Bunca para, kağıt, insan kıyımı, israfını göze almalarının sebebi, dergilerin çok kolay, ucuz çıkartılması. İki tane kelepir çevirmen, sigortasız-sendikasız iki tane de ODTÜ bitirmiş çöl kız tutar, Amerika'dan da orjinali postalanır, size de basmak kalır!

Devamı arka sayfa

13. Sayfadan devam

Toprak Saha

Duymayanlara biz duyuralım. Şimdi de dünyaca ünlü MAD Dergisi'nin Türkiye baskısı 'bir milyon liraya' medyamızın holdingleri tarafından, 'dünyanın en çok satan mizah dergisi' yaygarası-reklamıyla piyasaya sürüldü. Kaç mı sattı dersiniz, ikiyüz adedi geçemediler. Bu da arşiv ve kütüphaneler zorunlu alış yapar, oralara gider. Birkaç yüz satan dergiyi 'rakip' sayacak değiliz, üstelik Leman dergisi hayatında hiçbir mizah dergisine laf atmadı, ahlağı gereği...

Ancak, dünyanın en çok satan mizah dergisini kahramanca, agızlarını şapırtadarak reklam edenler, birgün olsun, Türkiye'nin en çok satan mizah dergisini ağızlarına almazlar. Ama holdingler, bizi satın almak için, milyon dolarları gözden çıkarırlar. Ahh Türkiye, orospu çocukluğunun bile tadını tuzunu kaçırdın. Dergiyi midem bulanarak okudum, arkadaşlara uzattım, iğrenerek yere attılar. Ereksiyon halinde cinsel organa seks mağazasından şişme bebek gibi, medyanın şişme yazarları, şimdi de şişme dergilerde kahramanlık yapıyorlar!

Radikal Gazetesi bir yığın yazarını kovdu, şimdi de Yenibinyıl Gazetesi başta Kürşat Bumin bir yığın gazeteci çıkardı, gende kalanlar arkadaşlarının atılmasından hiç söz etmedi. Kalem dediğin artık holding patronlarının kucağındaki o sert şey, toplu bir gazetecilik aşkı, artık topluca o kucağa oturmak, Ahh Türkiye, kalbinin inceliklerini eşeleyeceğimiz bir yazarın kalmıyor. Şimdi o holding köşelerinde binbir çatlama sırıtan suratlara bir daha bakın, yazar değil, her biri g.t deliği, bu karanlık b.klu ağızlar ülkemizdeki siyasi, iktisadi çirkinlikleri, o kucakta, yumuşatıp emiyorlar!

MAD Dergisi, gerçekten muthiş bir dergi. Soğuk savaş yıllarında Amerika'da her biri zeka akrobatı, zeka cambazı çizerler, başta Don Martin ve Sergio gibi muhteşem karikatüristlerin akıl almaz mizah gücüyle derin bir muhalefet rüzgarı estirdi. Bir büyük mizah sarhoşluğuyla karikatürü sanatlaştırıp, mizah dergiciliği tiryakiliğini İngilizce konuşulmayan ülkelerde dahi bulaşıcı hastalık gibi yaygınlaştırdı. Don Martin, Sergio ve arkadaşlarının yüzyılımıza imzasını koymuş sanatları, mucizevidir. Hayatları MAD Dergisiyle, MAD Dergisi mizahla özdeşleşmiştir!

Tek kelimeyle 'harikadırlar'. Ancak, evrenin harikalarını iyi tanımak lazım. Bugün Çin Seddi'nin, ya da Özgürlük Heykeli'nin tıpkısını Türkiye'de yapmanın anlamı yok, gülünç olur. Çünkü Don Martin hayatında bir tek Çorumlu, Çankırılı görmedi, çünkü Sergio, hayatında Demirel, Doğramacı, Demiral, Ali Şen gibi suratlar görmedi, çünkü MAD Dergisi, bizim mahallede top oynamadı.

'Zeynep bu güzellik soyunda mı var?', MAD Dergisi Zeynepleri tanımaz. Bu gülünç örneklerin artık bataklık gazına dönüştüğü yüzlerce girişim var ülkemizde, bir zamanlar, Memduh Ün, Şekspir'in, dünyaca ünlü esen Hamlet'i, Fatma Girik için uyarlamıştı, ortaya, kokmuş balık gibi rezil birşey çıktı...

Dünyayı çepçevre kuşatmış bir kültür savaşı bu, bir dünya savaşı; Avrupa direnmeye çalışıyor, bireyin, sağlık, işsizlik, sosyal haklarında, dilimiz döndüğünce altta kalanların hikayeleriyle, çizgileriyle çıkıyoruz holdinglerin karşısına. Mc Donald lahmacuna karşı, Telekom, Tofaş, mahallenin çocuklarına.

Ancak, reklamlara aklı yetmeyen sebi çocukların beyinlerine girip, şartlandırarak, kandırıyorlar. Amerikan sinemasının uzaylı, efektli gürültütü filmleri ergen çocukların iyi adam Batman, kötü adam Joker gibi basit hayal dünyalarına girip, şartlandırıyor. Amerikan sineması, Avrupa ve yerli sinemaya karşı, şimdi de Leman'a karşı MAD Dergisi.

Çiçek demetleri gibi, kuş sürüleri gibi Anadolu gençlerine sundukları hayale bakın. Bir tarafta dünyanın en büyük mizah dergisi markası, imkanları, kırk yıllık arşivi satın alınacak, diğer tarafta, arkalarına Türkiye'nin en büyük basın patronu, matbaası, kağıt fabrikaları, bobinleri, dolarları, plazaları alınacak ve bu işi masa başında kotarmak için her vesileyle devrimci, kemalist olduklarını bağıran üç-beş çizer bulunacak. Ne yapacaklarmış, tarihin en acımasız bu kültür savaşında, işgal kuvvetlerinin safında yazacaklar!

İki kadeh içince, 68'de Amerikalı denizcileri nasıl denize attıklarını anlatanlar, bugün Türk limanlarında kültür puştluğuna soyunmuşlar, bizim mahallede karı satana pezevenk, ailesini satana gavat denir. Bu kültür savaşında cephemiz bellidir, medyanın dışında kalmaktan, şöhret kuşunu kaybetmekten, davalardan, mahkemelerden ürküyorsanız, kuyruğunuzu g.tünüzün çatalına batırıp bir kenara kıvrılın. Yok, bizler sanata doymadık diyorsanız, bu köpekliği Amerikan dergilerinde yapmayın. Paramız yok diye çırpınıyorsanız, sırf bu yüzden şapşallığınızı vatan hainliğine çevirmeyin.

Bir de öyle bozuk mizah yapıyorlar ki, uçmuşsunuz be ağbi diyeceğim, Amerikan kısması böyle mi oluyor diye, mizahın basitliğinden utanıyor insan. Sanat, şüphesiz çılgınların oyunudur. Ama karikatürist ağbiler fazla ciddiye almış, fazla derinden yırtıyorlar g.tlerini, öyle sanat aşkı ki damarlarında, ülkelerini bile satıyorlar. Şimdi onlara sorsak, 'sanatın vatanı' yoktur, 'dünya vatandaşı' olduklarını söylerler, sizin öyle sanatınız var ki, size kımlık bol, kemalist olursunuz, demokrat olursunuz, darbeci olursunuz, Amerikancı olursunuz, Aydın Doğan sizlerden neler yapmadı, neler!

Oysa biz tek şey istiyoruz, bu mahallede, tek büyük hayalimiz var!

Bağımsız olmak. Bunu da bir Cumhuriyet çocuğu olarak Mustafa Kemal'den öğrendik. Amerika'yı alın arkanıza, domuzlaşmış suratlarıyla holdinglerinizi alın. Bu mahallede, satılmış milyar dolarlık eşşekleri de sahaya sürseniz ikiyüz adet satarsınız. Leman Dergisi, Anadolu çocuklarının harçlık paralarıyla yüzbin satıyor!

Leman düşmanı akademisyenler, bir avuç ibne yazarlar, koşun DR Mağazalarına, koşun, soylu sanat derginiz, düzeyli sanatınız çıktı.. Leman'a para vermemek için çırpınanlar, gün sizin gününüz, holdingci patronlarınız ta Amerikalar'dan sizin için getirdi..

Biz alışığız. O semt sahasında, incecik, çalı gibi bacaklarımıza sert tekmeler yiyerek, büyüdük. Ömrümüz boyu soylu bir rakip aradık. Dürüstçe sahaya çıkacak! Ömrümüz, kalın enseli satılmış patronların köpeklerini tekmeleyerek geçiyor, böyle yazarlık mı olur? Kalplerimizin incecik yazıları olmayacak mı? Şöyle, cesaretine, yüreğine hayran olacağımız, şehvet derecesinde ülkesine, onuruna bağlı, saldırıları tek başına göğüslüyecek, gizli servisleri, dolarları, kredileri, tehditleri, entrikaları ışın içine karıştırmayacak, harbiden bir rakip çıkmayacak mı?

Sanatı, devleti, dini, ahlağı, kapitalizmin meyvelen zehirli bir gaz gibi, herşeyi çürütüyor, biz, bu mahallede, öğrendiğimiz gibi, top çevirmeye devam edeceğiz! Bu topu bize kimse öğretemez. Bu sahada, bu toprağın çocuğu bizler, ikimizin keyfi nasıl istiyorsa, öyle top oynayacağız. Plaza değil, burası toprak saha, çakıl dolu. Bu toprakların ağır ağır akan bağımsız dergileri, gürül gürül serpilen bağımsız gazeteleri g.kana kadar, Anadolu'nun pırıl pırıl çağlayanları gibi, sanatın, gazeteciliğin düzenbazlarına karşı burada bekleyeceğiz!

Çünkü bizi de yan başımızda bekleyenler var, "bizim çocuklar bu hafta yine kime geçirmış.." diye. Nazım Hikmetler, Yılmaz Güneyler, Orhan Kemaller, Aziz Nesinler...

F-Tipi Hücrelere Neden Hayır

Suçlu, yasaların öngördüğü cezayı, dört duvar arasında, özgürlüklerinden yoksun olarak geçirmeli. Islah olmalı. Cezadan amaç, öldürmek değil, topluma yeniden kazandırmak olduğuna göre; toplumun geneline çok aykırı evrensel yaşam ilkelerine uymayan davranış ve yaşam biçimleri irdelenmeli.

Bir sanatı, işi, uğraşı, hobisi yoksa bunları edinmeli. Çevresini, dünyayı, toplumu, doğayı ve onların yasalarını öğrenmeli, bu yasaları tüm insanlığın yararına değiştirmeye uğraşmalı.

İnsan birşeyler üretmeden, bir işi, bir uğraşı bir hobisi olmadan ne yaşayabilir, ne de yaşamaktan zevk alabilir. Mahkumlar da üretmeyi öğrenmeli, toplumun beklentileri bunlar kısaca, vicdanlarında...

Öz olarak değindiğim bu güzel şeylerin bugünkü olanaklarla, veya düşünülen yeni projelerle gerçekleşme şansı hiç yok. Çünkü bırakın zararlı alışkanlıkların giderilip ıslah olmayı, Mahkumların karnı dahi doyurulamayarak, para-mafya babalarına muhtaç ve köle ediliyor. Sağlık giderleri ya karşılanmayarak, ya da tedavi ettirilmeyerek ölüme terkediliyor. Parasızlıktan mahkemelere gönderilmiyor.

Hapisanelere güneş doğmuyor, F-tipi hücrelere ay bile doğmayacak.

İnsanın yeme-içme-barınma, bir sosyal sınıfa ait olması kadar, beraber spor yapması, konuşması, eğlenmesi, fikir alışverişinde bulunması, şakalaşması da doğal ihtiyaçtır. Yoksa insan insanlıktan çıkar.

İnsan kendi evinde bile yirmidört saatini geçiremez. Ya kahveye gider, ya işe, ya spor yapmaya, ya sinemaya ya da herhangi bir hobiyle uğraşmaya gider.

Cezaevinde bir-ya da üç kişilik odalar=hücreler= hayal edin. Tek insan kiminle konuşacak, derdini sıkıntısını kime anlatıp rahatlayacak, kiminle top oynayacak, gülecek, eğlenecek, şakalaşacak? Diyelim ki iyi bir kütüphanesi var. Tarih, ekonomi, felsefe, siyaset vs. okuyor araştırıyor. Bunları kime anlatacak, kiminle paylaşacak? Bir yaranını görmeyince de tüm bu bilgileri edinmenin ne anlamı olacak?

Tek kişilik oda=hücreler=de bırakın ıslah olup topluma tekrar geri dönmeyi, insanın bunalıp kafayı yememesi ve intihar etmemesi için hiç bir neden yok. Yanlız yaşamak mümkün değil çünkü. Zaten yanlızlıkta yanlızca tanrılara mahsus. Yoksa tanrıların tanrılığının bir anlamı olmazdı.

Durum böyle, amaç da öldürmek değil tekrar topluma kazandırmak olduğuna göre herkesin vicdanlarına kulak vererek bu ölüm hücrelerine karşı çıkmaya davet ediyorum.

Kendi düşen ağlamaz, suç işlemeseydiniz diyenlere; nerede, ne zaman kimin başına ne geleceği hiç belli olmuyor. Kendinizden bu kadar emin olmayın.

Sokakta sizden ateş isteyen biri sonra bakarsınız bir örgütün militanı çıkmış, sizde sigarasını yakmakla ona yardım ve yataklık yaparak çok büyük bir suç işlemiş olmakla hapsi boylayabilirsiniz.

Devletten üstün hizmet madalyaları alan ünlü iş adamları, kadınları bile soygundan dolayı birer-ikişer tutuklanıyorlar. Sizler de o şirketlerde çalışan birer eleman olarak istemesenizde suça ortak olabilirsiniz. Rüşvetin, kayırmanın, dolandırıcılığın, sosyal adaletsizliğin bunca yoğun olduğu cennet vatanımızda, onurlu olan her insanın, ya geçim derdinden, ya siyasi muhalefetinden dolayı her an bir ayağı hapiste olabilir. Yoksa neden yatacak yer kalmadı, tıklım tıklım tüm hapisaneler? Bu kadar insanın hepsi mi serseri! Bu kadar nüfuslu bir ülkeye çok fazla değil mi?

Tüm insanların, kin, nefret, öç alma, duygularından arınmış olarak, farklı düşünce, inanç, kültür, yaşam biçimlerinde, birinin diğerine asla baskı yapmadığı, sosyal adaletin sağlanabildiği çok zengin mozaikli bu cennet vatanımızda, insanca, kardeşçe, dostça yaşayabileceğimiz fırsatlar her zaman var. Mesele tek-çift-üç kişilik hücre ya da çelik tabutlukları yapmak, çoğaltmak değildir. Çözüm insanları mahpus damlarına düşüren tüm nedenlerin ortadan kaldırılması, sosyal adaletin sağlanması, ikiyüzsüz demokrasidir. Halk demokrasisidir. Bu nedenlerle herkesin F-tipi ölüm hücrelerine karşı çıkmasını bekliyorum.

Umudu, düşü, yaşanabilecek bir dünya, aydınlık yarınlar olan tüm tutsaklar sevgi ve saygılarımla.

Celal Taşdelen
Gölköy Kapalı Cezaevi Ordu

"Görülmüş" damgalı mektuplar

Sevgi ve saygıyla merhabalar diyor, günümüz Türkiyesinin yaşadığı sefaleti, yoksulluğu, açlığı, ızdırapları ve dramını Trajı komik olarak derginize yansıtıp, ağlanacak halimize bizleri güldürdüğünüz, dahası düşünmeye ittiğiniz için binlerce kez teşekkürler. Sağolun, varolun Sevgili LEMAN çalışanları...

Bizler bu ülkenin insanlarıyız. Bu ülkenin çarpık ekonomik, sosyal ve politik yaşam biçiminin kurbanlarıyız. Adımıza "Kader Kurbanları" deniyor. Oysaki bal gibi sistemin kurbanlarıyız! Ve niçin suç işl'iyorsundan ziyade insanı suça iten sebepler çözüme kavuşmadıkça, insanca bir yaşam biçimi yaratılmadıkça cezaevleri acaba boş mu kalacak? Asla!!!

Yazıkki kanımca bu düzen bu şekilde devam ettikçe insanlarımızı süreç içerisinde devamlı suç işlemeye yönlendirecektir. On yıl sonra mı? %70'i sabıkalı bir toplum olacağı su götürmez bir gerçek. Gerek ekonomik, gerek Sosyal gerekse politik yaşam biçimi, çağdaş demokrasi ve insanca bir yaşam biçimi haline gelmezse bu gerçeklerin yaşanacağına korkarak inanıyorum. Böyle oluncada, Ne K tipi, ne E tipi, ne T tipi, ne F tipi cezaevleri yetmeyecektir. Alfabenin yirmidokuz harfine uygun cezaevleri yaparlar artık. Ne acıkı ülkemiz cezaevine dönecektir.

Devletimiz "DÖV-LET" oldukça, insanın en temel hakkı olan insanca yaşamak hakkına saygı duymadıkça, köhnemiş tüm çarkları parçalanmış ve sadece bir avuç zümreye hizmet ettikçe daha çok fabrikasyon misali suçlular üretecektir.

Ben ve arkadaşım uzun yıllardır cezaevindeyiz.

Ben 6.5 yıldır arkadaşım İsmail ise 8.5 yıldır cezaevindeyiz. Bu durumumuz anlatılmaz bir ıztırap. Dışardaki yaşama, yaşamın arka penceresinden bakmak bizler için bir zulüm. Bizim bir isteğimiz var, dostluk adına, barış adına, demokrasi adına ve en önemlisi insanlık adına bir tutam sevgiyi paylaşmak ve bu paylaşımı leman okurları sayesinde çoğaltmak istiyoruz. Çünkü biz sevgiye, dostluğa, insanca bir yaklaşıma açız.

Bizlere, dışarıdan bir tutam özgürlüğü kırmızı bir karanfil güzelliğindeki mektuplarınızı bizlere yazar mısınız?

Sevgili LEMAN okurlarının duyarlı davranıp umutla yazdığımız bu mektubu cevaplayacaklarını umut ediyoruz.

Tüm LEMAN çalışanlarını ve okurlarını sevgiyle selamlıyor mektuplarınızı bekliyoruz.

GÜNEŞLİ GÜNLERİ GÖRMEK UMUDUYLA...

H. Galip Yüksek
İsmail Güner
Kapalı Cezaevi - Balıkesir

Özgür beynin düşünen, yargılayan, özgürce konuların tartışılabilen, dostcul ve hoşgörülü insanları! Sizlerle toplumun aynası olan ekolden "Ceza'evinden" tüm içtenliğimle merhaba demek istiyorum. Ben toplumsal bir yaşta insan olup toplumsal içerikli bir suçtan dolayı ceza'evindeyim.

Bu monoton hayata renk ve canlılık katmak için bilgileriyle yazışmak ve belkide çok daha güzel şeyleri ortakça yakalamanın düşüncesiyle yazıyorum. İnsanlarda statü aramam. İnsan olmak zaten statünün en güzelidir. Yazımdan birşeyler çıkaranlar lütfen bana yazsınlar.

Serkan Aygün
Özel Tip Kapalı Cezaevi B.5
Koğuşu İnebolu - Kastamonu

Çok boyutlu bir sıcaklığın ortalığı kapladığı bir iklimde, teni acıtan bir yanlızlık içinde yazmak; en basit söylemle, dostluğa, arkadaşlığa ve paylaşıma, yürekten duyulan özlemdir aslında...

Tüm insani ilişkilerin acımasızca kirletil(diği)meye çalışıldığı, yağma(landığı)lanmaya çalışıldığı bir dünyada, insanlık çok büyük bir çelişkiyi yaşıyor... Sistemin zorunlulukları, yaşam üzerinde, insan üzerinde, doğa üzerinde, ezici bir öğütme makinası...

Arkadaşlık, dostluk, sevgi, aşk ve tüm bunların ortasında, masum bir çocuk gibi oturan paylaşım, adına iktidar ilişkileri, makinalaşma ve çamurlaşan birşeyler dayatılıyor...

Sevgili dostlar, teknoloji yaşamın her alanında olduğu gibi, iletişim alanında da yenilikleriyle hayatımıza giriyor. Şimdilerde her şey tuşlarla hallediliyor; cep telefonları, fax makinaları ve adeta salgın bir hastalık olarak ilerleyen internet dünyası...

İletişimdeki bu baş-döndürücü gelişmeler arasında, mektup unutturmaya başladı. Mektup yazmak, sanırım artık anılarda yavaş yavaş yenni almaya başlayan, belki biraz üvey, belki biraz yanlız, belki birazda kırgın ama yinede saf bir çiçek görünümünü almaya başladı...

Düşüncelerinden ve siyasi duruşundan ötürü, böylesi hırçın bir iklimde yaşamakta olan bizlerin, siz dışardaki dostlara uzatabileceği belki de tek şey; kokusuyla, rengiyle, sadece bu çiçek... İsteyen bütün Leman dostlarıyla bu çiçeği, ister şiir denilen irmağın ahenkli akışında, ister felsefe derinliğinde, ister Tanrhin uzayıp giden çakıllı yolunda, ister öykü tadında, ister roman dinlencesinde, ister insanın iç ve dış dünyasına yapılan gizemli yolculuklarda... paylaşabiliriz.

Bu içten ve yürekten bir çağrıdır. Duyarlı olan tüm dostların bu çağrıya, sesiyle karşılık vereceğini umut ediyor bekliyoruz.

Not: Bu alanda inanılmaz derecede, kitap ve dergi açığımız açlığımız var. Bu konuda, imkanı olan tüm dostlardan gerekli duyarlılığı paylaşma bekliyoruz.

Hasan Koç
E Tipi Kapalı Cezaevi
B/2 Blok - K. Maraş

Ben 20 yaşında bir gencim. Kader mahkumu olarak cezamı çekiyorum.

Günümüzde her ne kadar, hapishanelere iyi gözle bakılmıyorsa ben ve benim gibi olanlar içinde sevgi, kalbinde iyi'lik ve özgürlük sarhoşu olarak çıkacağımız günü bekliyor, mutlu bir aile kurmanın hesaplarını yapıyorum. Bunun içinde kendine güvenen, sevgiyi ve mutluluğu arayan, derilerini benimle paylaşabilen, açık sözlü, herşeyiyle dobra olan genç kızlara buradan siz sayın Leman çalışanları aracılığıyla çağrıda bulunuyorum. Mektuplarınızı bekliyorum. Hoş kalın, Sevgiyle kalın.

Kadir Eşgünoğlu
Kapalı Cezaevi
5. Koğuş, Efirli - Ordu

Alışkanlık düşmanı, karanlıksa kardeşi olmuştur çoğu zaman özgürlüğün. Gittikçe alışkanlık batağında battığını hissediyorsan korkunun en büyüğüne kapılmanın tam sırasıdır.

Geçmişinin ve geleceğinin tam ortasındaysan, zamanın ağır aksak ihanetini hissediyorsan ve sende gölgesini aramaktaysan tanrının, mutluluğu avuçlarına almak üzeresin demektir.

Bir haykırıştır yaşam, soluksuz ve bitimli melodisiyse sevgidir her zaman. Bu yüzden yaşamın sanat olduğu söylenmiştir. Dersi yoktur bunun inan. İçindeki çocuğu öldürmemelisin. Bir kere öldürdün mü o masum duruşu iflah olmaz, sonu gelmez mutsuzluğun savaşına kaptırırsın kendini. En kötü yaşam bile sonuçta bir yaşamdır. Önemli olansa yaşamın neresinde yer aldığındır.

Kendini tanımalısın. Ömür boyunca hepimizin yaptığı gibi. Dikkatde etmelisin. Hatalarla örülü bir yaşamı hangimiz yaşamadıkki. Hatta yapma hakkımızı kullsalda saymalıyız. Her yanlışa bir kurşun değil ikinci defa yapılan aynı yanlışa bir kurşun ilkesi geçerli olmalı yaşamımızda.

Hayatın sırrını -ki varsa öyle bir sır- akılla açıklayamayacağını bilmeli insan. Koşar gibi yaşamalı. Koşudan zevk alabilmeli. Koşunun sonucu hoş olmasada. Amaçsız bir yaşamın olmayacağınıda bilmeli. Onun içindeki amacını iyi seçmeli insan. Çoğunlukla seçilen amaçların başkalarının amaçları olduğunu sonradan anlamadık mı?

"Garip bir mektub"u okurken öyle düşündüm o an.

Yaşamı yaşayanlar tartışmalı, paylaşmalı da aynı zamanda.

Bahri Akyıldız
Özel Tip Cezaevi
8/3-4 Blok - Gaziantep

Balıkesir Kapalı Cezaevinde tutuklu bulunmakta olan ve buraya geldikten sonra Leman dergisinin ve dünyasının farkına varan birisiyim. Diğer bir deyişle farklı düşünce ve yaşamların varlığı daha önce bende bir rahatsızlık duygusu uyandırmışken, şimdi aynı bir lezzet ve ılık hisler uyandırmakta. Bu bağlamda Leman'ı başarılı buluyor ve kutluyorum.

Yukarıda da belirttiğim bu farklılığı yakından tanımak ve aşmak istiyorum. Bana yardımcı olacağınızı ümit ediyorum. Hadi görelim...

Cüneyt Kamalı
Kapalı Cezaevi III. Kesim
9. Koğuş 10100 - Balıkesir

Leman
16 Eylül 2000 Çarşamba - Haftada bir yayımlanır
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞCAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Sual ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Seler SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cihangil OKÇU ● Satış: Güneşi AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR ● Muhasebe: Suzan ERİŞ ● Gülay AKKAYA ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Faks: 245 38 06 ● Baskı: İletişim ● Dağıtım: Bir-Yay

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

GREYEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barsan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

463

23 Eylül 2000 Cumartesi-Sayı:2000/39 - 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

"Oyun Çetesi Çökertildi"

İzmir'de parkta oynayan 9 ile 13 yaşları arasındaki sekiz çocuk haklarında gürültü yaptıkları ihbarı yapılınca Savcılık emir verdi, gözaltına alındılar. Polisin evlerinden ve oyun oynadıkları parktan topladığı çocuklar karakola alındı. 7 saat boyunca gözaltında tutulan oyun çetesi elemanları yaşlarının suç işlemeye elverişli olup olmadığının tespiti için Adli Tıp Kurumu'na da götürüldüler. Dosyalarını inceleyen Savcı'nın 'Sokakta oynamanın cezai müeyyidesi olmadığı' gerekçesiyle serbest bırakılmalarını istediği çocuklar hakkında ilgili Savcı'nın karar vereceği açıklandı.. Şimdilik çocuklar evlerine ve parklarına döndüler ama eskisi gibi neşeyle oynayabilecekler mi bilinmez. Tıpkı Türkiye'de bir daha böyle operasyonların(!) ne zaman biteceğinin bilinmediği gibi...

Bayır Gülü

feyhan@leman.com.tr

FEYHAN GÜVER

Sevişgenler met üst

Ankara Emniyeti, "polise açılan işkence soruşturmalarının altında, teröristlerin intikam alma duygusu yatmaktadır" görüşünü savundu...

Burdur Cezaevi'nde kepçeyle kolu koparılan Veli Saçılık'a protez kol takılacak! Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü Ertosun, "Teknolojinin son ürünü kol takacağız" dedi!?

Cizre'nin Yeşilyurt köyünde, insanlara dışkı yediren Emekli Albay Cafer Tayyar, İhlas Holding'de işbaşı yaptı...

ENERJİ DÜŞKÜNÜ MEDYA vardır bu işin altında bi rant kavgası **TRAFİK CANAVARI TIR** fazla yük, 21 can aldı.. yuh olsun.. **ZTAR** leman'ın metro esprisini araklayıp kaynak göstermeyen hırsız gazete **HÜSEYİN AYDINCILAR** çocuk ihbarcısı tahammülsüz ihtiyar

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Susun! Fener'in Teknik Heyeti Konuşuyor!

- Oğuz.. Kim bu Oğuz?..
- Kim kim Mustafa Abi?..
- Şu bizim 47 numara... Tanıyo musun?..
- Ha, az evvel tanıştık.. Çok efendi çocuk. Porto Riko'lu ya da Kosta Rika'lı, hatırtamıyorum.. Sabah uçağını kaçırmış, direk bizim kulübün kapısına bırakmışlar..
- Takıma almakla iyi etmişsin de, keşke oyuna sokmasaydın... Ben Ogün'ü çıkarıp Revivo'yu alacaktım.
- İstiyosan Ogün'ü yine de çıkarlim abi...
- E, yerine kimi koyucaz?.. Beş oyuncu kullanma hakkımız bitti...
- Ha, doğru, yerine oyuncu sokmak lazım... Aa, Boliç de sahada .. Gitmedi miydi o?..
- Ziyaret için gelmiş, oyuna girersin giremezsin, iddiaya tutuştuk... Defi çocuk valla, girdi maça... Gitti Ray-Ban gözlük!..
- Abi, artık ne kadar doğru bilmiyorum. Altı yabancı kuralından sonra, üç yabancı kuralı da gelmiş. Bi takımda üçten fazla yabancı oynatmak yasakmış.
- Hadi canım, nasıl olucak?.. Bir futbolcunun yabancı olup olmadığını kim anlayacak, gözlemci mi?..
- Doğru abi... Her kafadan bir ses çıkıyo...
- Sen yine de Uche'yi oyundan al, yerine Müjdat'ı sok. Geçen bana Nijerya'da yazlık gazinom var diye yalan söyledi. Araştırdım, orası dayıoğlunun üstüneymiş.
- İyi de abi, Müjdat şu an burda yok.
- Ara gelsin. Böyle sorumsuzluk görmedim kardeşim.
- Mustafa Abi, Ankara'da benim Nihat adında çok yaman bi kankam var. Geçen 23 Nisan'da Polonyalı bi çocuğu misafir etmişler. Zehir gibi futbol oynuyomuş çocuk.
- İyi söyledin, hemen aldıralım. Büyüyünce pahalı olur. Futbolda ekonomik düşünmek çok önemlidir Oğuz.
- Evet abi, ama gel de bunu yönetime anlat. Her yabancı futbolcu için ayrı tercüman almışlar. İsraf. Hadi onu anladık, tercümanlar kendi aralarında anlaşabilsinler diye de bi sürü tercüman tutmuşlar!. Çok saçma. Hayır yani, bize ne canım tercümanların anlaşıp anlaşamamasından. Bi de küstahlar, sorma. Geçen takım çıkarmışlar, antrenmanda bizimkileri 4-1 yendiler. Bizim tek gökü Ali Güneş attı. Olacak şey mi abi. Abi?.. Mustafa Abi?.. Anaaa, ilk yarı bitmiş.

***

- Oğuz, ikinci yarı için çok acaip bi plan yaptım... Sergen'i 45 dakikalığına kiraladık...
- Ha, şimdi anladım. Demek bu yedek kulübesine bağlı at, onun atı. Ben de nerden çıktı diye düşünüyodum...
- Yuh artık, atı da oynatacak değiliz ya...
- Tabi canım. Fakat bi yandan da ne orta yapar ha şu bacaklar.
- At mat değil de, ben güzel bi ağaç olsun isterdim orta sahada. Hiç olmazsa yerini kaybetmez, sabit dururdu.
- Hakkaten, niye geniş düşünmüyolar. Futbol niye canlılarla teketinde?. Eşya da koyabilmeliyiz aslında. Bende bi fiskos masası var, çok iyi durur şu sol koridorda.
- Federasyonun buna sıcak bakacağını zannetmem.
- Okudun mu abi, Özal da Demirel'e federasyon önermiş.
- Yok, Ümit Özat uymaz bize... Bi kere Türk.. Sonra Ankara'dan İstanbul'a gelince ortama uyum sağlayamaz... Sırf metroya alışması iki yıl sürer...
- Bazen çok ince düşünüyosun abi. Takma kafana bu kadar...
- Herkes konuşuyo... Neymiş, hazırlık maçı yapbrmıyomuşum... Yapbnyorum ya işte, bu sezonki maçlar senenin hazırlığı... Bi tutturmuşlar, istifa et... Hadi istifa ettim, yerime gelecek bi yabancı, iki gün sonra çıkdıracak... Bak Zeman'a, hâlâ toplayamamış... Geçen Napoli'de "Dereağzı" diye bağırarak bi kadına muştayla saldırmış...
- Vah vah... Rıdvan için de, geçen gece Fenerbahçe Stadı'na alkollü bi şekilde gelip, direğe kafa atmış diye duydum... Bunu bana söyleyen de Ömer Çavuşoğlu... Her gece sabaha kadar basın tribününden sahayı seyrediyomuş...
- Daha beterini söyliim sana... Bi zamanlar bi Yılmaz Yücetürk vardı... Fener'den ayrıldıktan sonra yürüyerek çıkmış gibiş, o gün bugündür dünyayı dolaşıyomuş... Geçen Hazar kıyısında görmüşler...
- Hep baskı yüzünden bunlar... Galatasaray da gıcıklığına yapıyo sanki. Avrupa'ya çıkmaksa biz de çıktık, Pendik'e kadar gittik işte...
- Pendik, Asya'da Oğuz...
- O zaman Avlasya diyelim...
- Diyelim Oğuz...
- Abi, mesela Galatasaray, Strum Graz'la oynuyo, rakipte tam 11 yabancı vardı, onlara niye bişey olmuyo?.. UEFA resmen Fatih Terim'i koluyo...
- Ne diyosun Oğuz?.. Takım yabancı zaten, bir... Üstelik bişey olsa, Galatasaray avantajlı çıkar, iki. Fatih Terim'le ne ilgisi var, üç... Oğuz, yüzün düştü!.. Oğuz!.. Sen Oğuz değilsin Oğuz...
- Nihahahaha... Ben Arif. İspanya mispanya hepsi yalandı... Oğuz maskesiyle buraya yerleştirdiler beni... Oğuz şu an bir dağ evinde, Ateş Ünal Erzen'in gözetiminde...
- O zaman ben de Mustafa Denizli değilim, yeri gelmişken söyleyeyim. Kopyayım ben. Orjinalim Güney Afrika'da Yellow Umbrellas adlı bi takım çalıştırıyo...
- Hadi o zaman gidelim.
- Gidelim. Takıma da söyle uçaktan sonra otobüste yasak. Üsküdar'a motorla geçsinler.
- Ne motoru abi. Yüzsün bunlar.

Diyarbakır'da bir evden 300 milyon TL aldıkları iddiasıyla yargılanan üç polis emniyette işkence gördüklerini söyledi...

Diyarbakır'da minibüs şoförlerine ve muavinlerine getirilen kıyafet zorunluluğunun "kırovat" başlığıyla duyuran Star gazetesine şoförler hakaret davası açıyor...

İHTİYATSIZ ADAM "ŞŞŞ İKİ"

Yazan-Çizen: FEMAL ARATAN

İhtiyatsızlık bahrının çiçekleri açar köşebaşlarında...

OBUM!

NİH NİH NİH... NİHAYETT!..

E!

...Az sonra...

IIH NERDEYİM? AH! BAŞLI ELİM AYAAM...

E, İP TE YOK. NASI?.. VAR GİBİ DE HEM DE SIKI.

EEE, PANDOMİMLE BAĞLAYINCA ÖYLE OLUYOR... SSPLI ÇOCUĞU...

A, ŞIŞŞ İKİ... BÖYLE ŞIŞŞ YAZAN BİR PANDOMİMCİ...

ŞŞ-2

ÖLDÜR-MÜŞTÜM... YANİ... MECBUREN...

YAKININ MAIYDI?.

AĞABEYİMDİ... BEN DE ONUN KADAR USTAYIM MESLEĞİMDE... HATTA DAHA DA...

YORMA PİÇ, KENDİNİ. ÖZEL BİR DÜĞÜM ATTIM, ÇÖZEMEZ-SİN...

ŞŞ

GIP! GIP! GIP!...

ŞŞ-2

EVET, ŞİMDİ SENİNLE İLGİLENEBİLİ... OVVV!..

OFFF... NASI KAKAM GELMİŞ YA... YAPİYİM DA SONRA RAHAT RAHAT ALİYİM İNTİ-KAMIMI... ÖFFF!..

ŞŞ-2

PUFF

BURRR CIRRRR ORRRR!..

Ç!...

...Haydut salondan aceleyle çıkar... Kitler kapıyı da üste!..

TIRAN!

ÖF! ÖF! ÖF! ÖFF!..

ÇIKIR ÇIKIR!

BUL! BUL! BUL! BUL! BUL!

BUL! BUL! BUL! BUL! ŞU ELLERİMİ İPLERDEN BİR KURTARSAM... BUL! BUL!.. İP TE YOK Kİ... AMA VAR DA... PANDOMİM YAPTI BAĞLADI... PANDOMİM... BUL! BUL!.. A, BULDUM!..

MUM VAR ŞU MASADA, BİR MUM VAR, HEMEN ŞU KÖŞEDE... BAKİYİM... SS... TR!.. YANMIYO MUM!.. HAH! BİR DE ÇAKMAK VAR HEMEN DİBİNDE... ELİM AYAAM BAĞLI AMA YAKLAŞIYORUM...

PIRT! PIRRT!

TUROK! TUROK!

ALIYORUM ÇAKMAĞI... ZOR... HAH... ÇAKIYORUM... YANMADI... BİR DAA... YAN BE!.. HAH, YAKIYORUM MUMU... EVETT!..

DBUM!

İPİ YAKIYORUM!.. DAYAN OĞLUM, AH! AAAH! SIK DİŞİNİ... IIHHHH!..

PIRRT! PATIR PATIR!..

...ŞİMDİ DE AYAKLARIMI ÇÖZEYİM... IIH! AMMA SIKI DÜĞÜM ATMIŞ BE! HAH!..

FOSS-ŞŞŞ!..

NE?! SEN NASI KURTULDUN?..

ÇAKMAKLA, MUMLA...

NE MUMU?.. MUM NERDE?..

İPLER NERDEYSE O DA ORDA...

VAAAY!..

ŞŞ-2

açık büfe

met üst

"ben de, 'seni çok seviyorum, çünkü":

- canım çekiyor seni!
- **varlığın varlığımı teyit ediyor!**
- iste kobay olayım!
- **çok methini duymuştum!**
- gidecek başka yerim yok!
- **organların çok nefis!**
- acıyorum da biraz sana!
- **işimin bir parçası bu!**
- sevimlisin şebek gibi!
- **başkasına yâr olmayasın diye!**
- tam düşüme göresin!
- **öldürmemen için beni!**
- aşkın tanımı senle bir başka!
- **çok masraflı değilsin!**
- yanında kendimi iyi hissediyorum!
- **çok safsın hiç yormuyorsun!**
- beni tanrı zannediyorsun!
- **muhabbetin çok güzel!**
- beni sevmene tavım!
- **kedi-fare ilişkisi bu!**
- aşkı sende öldürmek için!
- **yatağına bayıldım!**
- herkesin bir sevgilisi olmalı!
- **kendimi güvende hissediyorum yanında!**
- birlikte iyi görüntü veriyoruz hayata!
- **sürümden kazanıyorum!**
- biyografimde yerin olsun istedim!
- **sıçrama taşımsın başka aşklara!**
- ferhat ile şirin'den ne eksiğimiz var!
- **yalnız olmuyor!**
- bulunsun bir kenarda!
- **teker teker yok edeceğim tüm cinsinizi!**
- bir maden gibisin bana!
- **sen benim 'staj ilişki'msin!**
- mecburen mecburiyetten!
- **kötünün en iyisisin!**
- adrenalimi yükseltiyorsun!
- **bedava menejerlik yapıyorsun bana!**
- salak olmaktan koruyorsun beni!
- **hem hepsi hem hibiri!**
- yatan sağolsun!

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

AAHHHH..!.. OOHHUU, KÖKLE ASLANIM !..

OOHHH! YAVRUM FIRIN GİBİSİN MAŞALLAH !...

AY, HA HAA HAA HAA..!.. MALIN DA BÜYÜKMÜŞ LAN !..

MUHAFAZAR OLDUĞUM HALDE İDAM CEZASINA KARŞIYIM ARKADAŞ..!.. EVET KESİNLİKLE KARŞIYIM !..

AAHH!.. OOHH!.. AAHH!..

Paranoya

GEL TAVŞANA NİYET ÇEKTİRELİM DİLEK..!

NİYETÇİ

NİYET KAĞIDI BOĞAZINDA KALDI... ÖLÜYO ZAVALLI DAVŞANIM!

FIHH FFIHHHHH FIFIFIII FIFIFI!

En ayıplar, en pislikler, en manyaklar özenle seçiliyor... LOMBAK-3 hazırlanıyor... Bu seferki çok acaip olucak...

YANLIŞ ANLAMA USTA, KÜÇÜKKEN KAZA GEÇİRDİĞİM İÇİN GÖTÜM YAMULDU DA... EHE EHE EHE !...

PIRROM

SIIRR

WC 100 BİN

SÖRRR

GÜL GİBİ MESLEĞİMDEN NEFRET ETTİM ULAN SİZİN YÜZÜNÜZDEN, ANATOMİSİ BOZUK İPNELER !..

BEHLÜL ABİ BE... BENİM BİR DİYET İŞİ VARDI DA, YİNE KEFİL OLUR MUSUN ABİ, HA ?..

SİTTİR GİT ANUN EVLADI !.. SANA KEFİL OLA OLA NE HALE DÖNDÜM BE !.. SİTTİR !..

İHTİYATSIZ ADAM "ŞŞŞ İKİ"

Yazan-Çizen: FEMAL AFAKAN

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

PSİKOAYRINTI:... Lavaboda yüzünü yıkadıktan sonra, içeriye, Dr. Semih'in yanına geldi. "Poşetim nerde doktor? Nereye koymuştum onu?" Eliyle gösterdi Dr. Semih, "bakın; oraya bırakmışsınız!" Vestiyere gitti, aynanın önüne koyduu poşetini alıp, koltuuna oturdu. Yüzünden halâ sular akıyordu. Poşetin içinden, pakedi çıkarıp, kağıdı parçaladı ve, havlusunu çıkardı; ayağa kalktı sonra. "İşte doktor! Bakalım şindi olcak mı? Size annatmak istediim şey! Ama, daa gerçekçi olsun diye, parmaanızı uzatır mısınız? Askı gibi, ordan alıyım?" Dr. Semih, ayaa kalktı, parmaanı uzattı,-çengel gibi yapıp. O da havluyu, o parmaa astı bi ucundan ve, "hazırım!" dedi doktora. Dr. Semih gülümsedi kibarca. O, havluyu aniden çekti ve, halâ damlalar akan yüzüne örtüverdi! Sonrası, tuhaftı. Ööle kaldı. Bi eliyle, biraz, havluyu yüzünde gezdirdi ama, öbür eli, daa fakdı davranıyor, garip hareketler yapıyordu! Sıkıldı. Havluyu yüzünden çekip koltuğa fırlatma hareketi yaptı ama, havlu eline koluna takıldı ve, o iyice sinirlenip, daa saçma bi hareketle kendini havludan kurtarıp, koltuğa yığıldı... "Yüzümü kuruluyamıyorum doktor! Çok sıkılıyorum bunu yaparken! İnanılmaz iğrenç ve aptalca şeyler hissediyorum o anda! Belli bi hareket yok çünkü! Doğal davranmalısınız. Havlunun ıslanan kısmını değiştirip, elimle, kuru kısmına geçme, döndürmek, havada çevirmek, çekiştirmek felan, bunnar yoruyo beni! Havluya dolanıyorum sonunda! Boğuyo sanki!" Biraz onun bakışlarını seyredip "Daa öncede bahsetmiştim" dedi Dr. Semih, "günnük hayattaki bu tür basit işler, iç dünyanızdaki karmaşıklı hatırlatıyo size. Havluyu yüzünüzde gezdirirken, onunla, yani havluyla mücadele ediyosunuz! Sabit duran bir şeye, mesela bi ara yaptınız gibi, yastığa kurulanırken, rahatsınız. Çünkü yüzünüzü hareket ettirirsiniz. Ama başka bir şeyi, hem de düzenli bir şekilde hareket ettirmek, sizi yoruyo! Sabitliği; karmaşanın olmadığı bir durağanlık istiyorsunuz.." Dr. Semih kaptırmıştı ve aslında aynı mantıkta devam da edebilirdi ama, onun bir öneriye ihtiyacı olduunu düşünüp, kısa kesti tesbitlerini: "Havlunuz çok ıslak kalmasın!. Balkona, kuru bi yere felan asın onu. Böylece, yüzünüze örttüünüzde, ellerinizle fazla bir karmaşık hareket yapmadan, yorulmayıp, bi iki dokunuşta kurulanabilirsi'niz!" "Bu nası aklıma gelmedi!" diye bağırıp ayaa fırladı o! Havlusunu, tıkıştırdı poşetten tekrar çıkardı. "Saağolun doktor! Çok zekisin'z!. Çok da iyisin'z hem!. Allah raazı olsun!." Gidip pencereyi açtı, havlusunu astı dışarıya doğru. "Gidene kadar kurur, sonra tekrar deneriz" dedi, "Ben biraz uyuycam." Dr. Semih'de tv'yi açıp, kahve hazırlamak için kendine, mutfaa doğru yürüdü; gururla...

POTPURİ:... Raatlamak, boşalmak için, futbol geyii harbiden müthişem oluyo! Yani, kitap okumak, müzik dinnemek, bi şeyi planlamak felan, bunnann dışında; en boş ve en rahatlatıcı şey. Beyni dinlendiriyo, tabi futbol ilginizi çekiyosal Yok, o yararlı bi transfer mi, yok bu ona ne demiş, ciddi ciddi, hayati bi sorunmuş gibi tartışıyolar! Geyiğin kralı. V.Ö'nün dedii gibi, harbiden fırtınalar esiyo. Ulan, ev mi orası!? Arkadaşlar'a toplanmış, Jardel, Fiorentina, Şenol Güneş, Liids Yunaytıd felan diyip, kendilerinden geçiyolar. Bi de itiraz edenler oluyo!... Yaa, s.ktiret, ne itiraz ediyon; dünyaayı mı kurtarcan! İşte; onnann, o tuhaflı, Marsta'ki bi sorunu tartışırlarmış gibi, toz pembe bir geyik, hem güldürüyo, hem raatlatıyo! Dalga geçmiyom canım; yapsınlar. Futbol olmassa yırraa yeniz, batar ülke! Ama biraz daa komik yapabilirler. Meselâ, ciddiye almasınlar hiç! Ama yok yok, alsınlar! Raatlatıcı olan ol Harbiden en büyük sorunumuz futbol, fantezisini yaşatıyo çünkü. Akşam apartmana girip, merdivenleri çıkarken, sadece, Baliç'in Real Madrid'den niye döndüünü sorgulasam beynimde; amma nefis olur!.. Filim izliyodum geçen gün, sekiz milimetre. Temiz bi kopyasını buldum sonunda. Yansında felan; birisi aradı telefonla. Durdurdum filmi "pause" tuşuna basıp, konuştuk. Zamaanın efendiliinden, Dostoyevski, ve kızlardan, işten felan bahsedip, çağrışım dolu, derin bir muhabbet açmıştık ki, gözüm ekrana takıldı! "göt kadar gerçek!" yazıyodu, alt yazıda. Tesadüfen durdurmuştum orda!.. G.t kadar gerçek ne yaa!. O gerçeğin eşliinde sürdürdüm muhabbeti, ekrana bakarak. Orda büyük bi g.t yoktu tabi. İki arkadaş konuşuyo; birisi bu tesbiti yapıyo. Gece, birisi vıy vıy vıy bişiyler diyo dışarda. Bi kadın sesi. Ağlıyo mu, sinirli mi, ne?!. Balkona çıktım... Yaşlı bi teyze (ulan, teyze, zaten yaşlı bişiyi) balkonundan aşağıya bakıyo, mırıldanıyo halâ. "Nooldu teyze" dedim. Çamaşır düşmüş aşaaya ipten. İnip alamıyo musun dedim. Taksi geçti, cevabını duyamadım. "Sen orda mısın?" dedi. "Burdayım, in aı" dedim. O içeri giderken birisi çıktı apartmandan, aldı çamaşın sevabına. "Aldılar!" dedim, bağırdım ona; bi taksi geçti yine, duymadı. "Aldılar!" "Sağol" dedi. Bişiy yapmadım ki. Ya da, sağol demedi, hatırlamıyorum. Yine taksi felan geçmiştir o sırada. Bişiy mırıldandı işte. Bi gün gelcek ben de m... dancam.. Kedi gibi... Hemen iyi günner diliyorum!

TERELLİ

MİKİLİ İLİŞKİLER

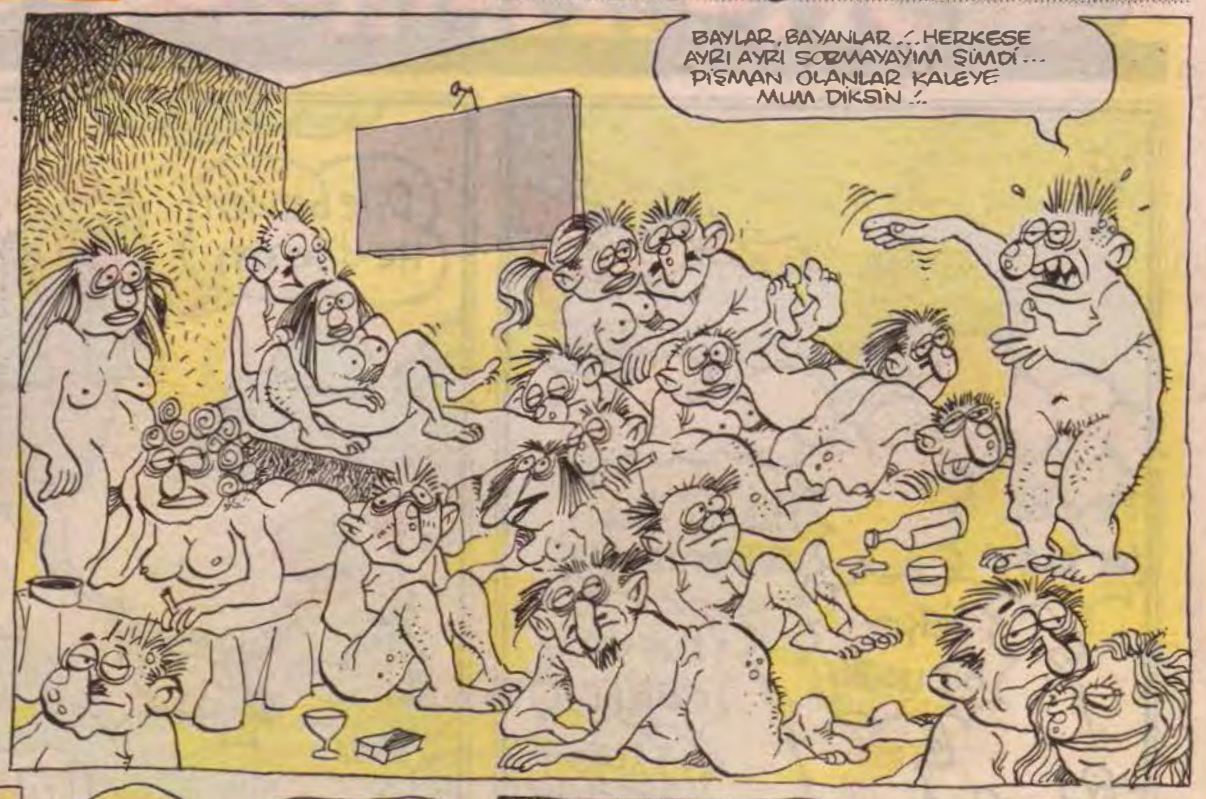
PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@kzman.com.tr

Aksamsefasi

Komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Nereye Gitse Peşinden Bu Ülke Gelece

Hayatına hepimizden daha çok saygı duyuyordu...

İnce ve zarif bir çocuktu, ama düşleri söz konusu olursa gözlerinde çılgın ışıklar yanardı...

Alabildiğine sınırsız yaşamak istiyorum, çünkü en büyük korkum yaşlanınca yaşayamadıklarım için pişman olmak, derdi...

Yatılı okullarda geçmişti ilk gençliği... O boğuk, o gri duvarların ardında... Ailesi çok uzak bir şehirde olduğundan hafta sonları da okulda kalırdı... O yüksek duvarların ardında derinleşen konigantığını düşleriyle onarmaya çalışırdı...

Düşleri koruduğu onu onca yıl, ama o düşleri koparıp onu çevresindekilerden..

Yalnızlaştıkça kendine daha çok inanmaya başladı... Çünkü başkalarına değer vermenin, ya da onları anlamanın en sahici yolu ona göre insanın önce kendi'sine inanmasıydı.. Düşlerine sonuna dek sahip çıkmayan insan başkasına inanmaz, ona değer vermezdi...

Yasakların ardındaki hayatlar, sınırların ardındaki uyumsuz, sıra dışı insanlar çekerdi onu... Cumartesi akşamları zorunlu kaldığı okulunun o kasvetli, o insanın kanını donduran koridorlarında elinde sevdiği yazarların hayatlarını okurken yemin ederdi kendine: **Bu son olacak... Buradan çıktığım andan itibaren çok farklı bir hayatım olacak... Bu kitaplarım okuduğum şairler, yazarlar gibi yaşayacağım. Kimse beni engellemeyecek. Bu son olacak.** İşte böyle derdi.

Arthur Rimbaud... Oscar Vilde... Mayakovski... Hep bu insanları okurdu... **Henry Miller, Boris Vian, Salvador Dali** gibi yaşamak isterdi en çok... **Henry Miller** ile **Anais Nin, Salvador Dali** ve eşi **Gala**'nın o aykırı, o kuralsız ilişkileri onu adeta büyülerdi...

Sevgiyle ve şefkatle dokunmanın yasaklandığı o soğuk, o buz gibi okulda, o yalnızlık dolu yatakhanelerde, bedenini okşarken teninin ve düşlerinin teni özlerdi..

Sevgiye aç gelmişti zaten bu dünyaya... Annesiyle babası o daha çok küçükken ayrılmışlardı... O annesiyle büyümüştü... Annesi başarıyı her şeyden önemseyen ve her dakikası programlı bir kadın olduğu için o güvensiz bakıcı kadınlarla geçirmişti...

Annesi işi gereği uzmanlığa önem verdiği için sevgi konusunda da uzmanlaşmıştı!

Akşamları, o da nöbeti, ya da işi olmadığı zamanlar saat sekiz-dokuz arası sevgi saatiydi... Bir saatle sınırlı ve adeta görev gibi yerine getirilen sevgi saatleri !

Babası zaten hep çok uzaklardaydı... O uzaklardan gönderdiği paralar sevgi dahil dünyanın bütün meselelerinin çözüleceğini zannedecek kadar uzaktaydı..

O günlerden kalmıştı hep birilerini birşeylere sanlarak ve onu geceleri yüzü okşayarak uyuma alışkanlığı... Kalemler, yastıklar, tüytü hayvanlar... İşte böylesi yoksunluklarla geçen yıllar sonra dokunmaya tutkun, dokunmadan hiç edemeyen biri yapmıştı...

Bu yüzden **Desmond Morris**'in **Sevmek Dokunmaktır,** kitabını defalarca okumuştu... Ama aradığı şeyi bulamamıştı... O artık dokunmanın ötesine geçmiş, derinin altındaki'ni gizem dolu aykırı yolculuklar etmeye olmuştu...

Aradan yıllar geçti. O boğuk, o duvarların arkasından sokağa çıktı. Onca yıl biriktirdiği düşlerini yaşamaya

Genelgeçer yargılara göre ona düşkünü de denebilirdi... Ama , tam çok doğru olmayabilirdi... Haz düşkünleri genellikle duygusuz, sevgisiz insanlardır... Ama o öyle değildi. Sevgi duyduğu özlem onu haz düşkünü yapmıştı. O duyarlı bir haz düşkünüydü.

O derilerin altındaki gerçek sevgiyi arıyordu... Sevişirken, en çok sevilirken kendisini iyi hissediyordu... Tenin coşkusunu yaşarken iç huzuru bulu yordu... Ve söz geçiremediği bir dürtü gücü vardı... Hoşuna gidiyordu or

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Kırık Leblebi

SUAT ÖLKAN

kirikleblebi@laroan.com.tr

nüklenmek ve bu sürükleniş te kendisini tanımak istiyordu... Onu engelleyebilecek her türlü ahlakçılıktan nefret ediyordu....

Nefret ettiği birşey daha vardı... O da adaletsizlikti..

Bu toplumda nereye baksa ya koyu bir ahlakçılık, ya da koyu bir adaletsizlik vardı... Sanki ikisi birbirini besliyor, kışkırtıyor gibiydi.... İkisini birden ortadan kaldırabilmek için sol bir derneğe üye oldu...

Öylesine birikmiş bir enerjisini ve arzusu vardı ki kimi görse kendi gibi sanıyordu... Sevgiye öylesine açtı ki, kimi görse kendi gibi sevgiye aç sanıyordu... Sevgiye aç olana sınır olmaz sanıyordu.

Nerede olduğuna bakmadan içinden geçeni olduğu gibi söylüyordu...

Adet kanının doğurganlığın ve bereketin simgesi olduğuna inanıyor, bu yüzden sevgilisinin kurumuş kan lekeli külodunu cebinde taşıyor ve sık sık çıkarıp büyük bir hazla koklıyordu...

Düşlerini ve sevdiklerini herkesle paylaşmaya hazır olduğunu ve kıskançlığı aştığını söylüyordu...

Bize dayatılan sınırları aşalım, diye bağırıyordu üye olduğu sol dernekte.... **Komünler kuralım... Herkes bu komünlerde özgürce sevişsin... Doğan çocuklar herkesin olsun, ailenin çocuk üzerindeki mülkiyetçi baskıları ortadan kalksın. Çocuklar sevdiklerine anne, baba desin.... Her bahar Dionysos şenlikleri düzenleyelim. Bu şenliklerde isteyen isteyenle özgürce sevişsin... Hazlarımızı, düşlerimizi özgürce yaşarsak şiddet ortadan kalkar, ve böylece bu dünyayı bir yeryüzü cennetine dönüştürebiliriz...**

Öyle çok inanmış bi kendisine onu tanıyan herkesin kendisi gibi olacağına inanıyordu...

Farkedilmesi çok zor olmadı... Çünkü o düşlerinin coşkusunu yaşarken hangi ülkede yaşadığı unutmuştu... Tepkiler anında oluştu... Yargılar zaten hazırdı... Hemen saflar oluşturuldu...

Günlerce onu sorguya çektiler... Onu ahlaksız, kokuşmuş biri olarak suçladılar... İnsanların sürdüğü ve

de bu düşüncelerle yaşamanın iğrenç ve yoz bir şey olduğu binlerce kez anlatıldı ona... Ve üzerine öyle çok geldiler ki sonunda o da kendisinin ahlaksız, yoz ve cezalandırılması gereken biri olduğuna inanmaya başladı...

Üye olduğu sol derneğin yöneticileri bunu herkesin önünde itiraf etmesini istediler ondan ... O gün hiç olmadığı kadar kalabalıktı demek... Çoğunluğun dışında olan birini yargılamak heyecanlı, zevkli bir işti...

Sorular soruldu, kurallar hatırlatıldı, pişman olup olmadığı soruldu...

Onca kişinin meraklı ve aşağılayan bakışları önünde, **pişmanım** diye söze başlarken, gözlerinin önünden yatılı okulda, o kasvetli, o boğucu duvarların arkasında geçen çocukluğu geçti... Okulunun karanlık koridorlarında hayranlıkla okuduğu yazarların o sıradışı, o aykırı hayatları geldi aklına... Onlar düşlerini, hayallerini bedeli ne olursa olsun sonuna dek hayata geçirebilmişlerdi. Ama o neredeyse başlamadan yenilmişti... Çünkü artık tek başına taşıyamıyordu düşlerini... Paylaşacak kimse yoksa düşler ancak acı verirdi..

Yalnızlık ve onca insanın nefretini üzerine çekmesi sonunda sinirlerini zayıflatmıştı... Öyle ki onu yalnız bırakmasınlar, ondan nefret etmesinler diye cezalandırılmaya bile razı hale gelmişti... Çekip gidebilirdi, ama gitmedi ve o gün onca kişinin meraklı ve nefret dolu bakışları arasında, evet, ben **bir sapığım** diye, diye bağırdı...

Bunu sonra çok düşündüm... Hayatına bunca saygı duyan bir insan, neden bunu yaptı, diye...

Çünkü başında beni öyle yenilmiş, öyle incitilmişti ki, belki o bile farkında değildi, ama artık son zamanlarda sadece acıdan, düşkırıklığından, yenilgiden zevk alır hale gelmişti...

Neyi değilse yargılanmış, neyi sevse korkutulmuştu...

Çünkü bulunduğu çevrede çoğunluğun dışında olmak, aykırı ve farklı düşünmek faşist diye nitelendirilmekten daha korkunçtu... O düşlerine ve tenin coşkusuna izin verdiğinde Türk ve solcu olduğunu hep unutmuştu... Onda

bu yüzden hep birlikte onun bu canlılığını öldürmek istemişlerdi...

Bazen buluştuğumuzda, o kırgın, o ışıksız sesiyle, **içimde bir yer tamamen öldü, biliyor musun,** diyordu...

Konuşmasının sonunda üç kez, **evet ben bir sapığım,** diye bağırdıktan sonra çok değişti... Ve o güne dek kurduğu bütün hayaller, bütün özlemleri üzerine çöktü...

Özgürlüğü diye sandığı herşey esareti olmuştu...

Herkesin önünde **ben bir sapığım,** diye bağırmış ve vicdanı sonsuza dek lekelenmişti...

Artık ne yapsa, ne dese suçluluk duyuyordu... Çünkü herkesin önünde hayallerini, çocukluğunu, onu o yapan herşeyi inkar etmişti... Artık amaç diye belleği, bir zamanlar anlamlı bulduğu herşey havada öylece asılı kalmıştı. Yaşadığı hiçbirşeyin karşılığı kalmamıştı.

Şimdi artık garip bir korku sarmıştı heryerini... Ne zaman kendisini düşünmeye kalksa bu korku birden harekete geçiyordu... Öylesine derin bir korkuydu ki bu kendisini düşünmeye , dahası anlamasına bile izin vermiyordu... Bu yüzden toplum içinde güçlü birisi kendisini biraz olsun övsün, hemen o insana yaltaklanmaya başlıyordu... Sanki iradesi dışında gelişiyordu herşey... O derin korkunun ve ardından onun boşluğunu dolduran o sinsi korku ve o utandıran ve bir türlü engel olunamayan yaltakçılık...

Kendisine duyduğu saygıyı ve inancı yitirdiği için hep geride, gizli bir yerde kendisini ve yaşadıklarını seyrediyor, her sabah yine de kendisiyle uyanıyor ve düşlerinden, amaçlarından, yüceltiği anlamlardan ne kadar uzakta olduğunu görüp varlığından tiksiniyordu.

Bir zamanlar sevdiği kadının saçlarını sabahlara dek okşamaktan bıkıp usanmayan bu insan bir an geldi ki yaşadığı herşeyden bıkıp usandı... Kendini öldürmeyi düşündü, ama başaramadı... Bu yüzden Güneydoğu'daki savaş bütün şiddetiyle sürerken orduya yazılmak istedi.. Amacı öldürülmekti... Bu niyetini de gerçekleştiremedi...

Eskiden konuştuğunda insanlara

duygusunu verirdi... Şimdiyse kendisini hep tehdit altında hissediyordu... Tehdit artıkça dürtülerini iyice gizliyor, dürtülerini gizledikçe bilinci usulca sönüyordu... Düşlerini herkesin önünde kendisinden intikam alırcasına inkar ettiği için artık hiçbir haksızlığa, hiçbir adaletsizliğe cesurca meydan okuyamıyordu...

Ama eskiden olduğu gibi yine başına, omuzlarına kuşlar konuyordu, ama o bunun hiç farkında değildi..

İntihar etmeyi ertelediği zamanlarda, çoğu kez akşamüstleri beni anıyor... **Hadi gel, sahile inelim,** diyor...

Birlikte sahile iniyoruz... Gözünü uzak denizlere, okyanuslara giden gemilerden ayırmıyor...

Sanki bilmiyormuş gibi, **nereye gidiyor bu gemiler?** diye arada bir soruyor... **Uzaklara,** diyorum, **çok uzaklara...** Çok kısa bir an gözleri doluyor... Giden gemilerin ardından bakarken, **bir gün o gemilerden birisiyle çok uzaklara gideceğim,** diyor...

Gidebilir. Ama nereye gitse, düşlerini inkar edip, herkesin önünde, **ben bir sapığım,** diye bağırması gelecek onunla.

Nereye gitse bir Türk ve solcu olduğu için yargılanmış hayalleri, korkutulmuş sevgileri gelecek...

Nereye gitse peşinden bu ülke gelecek...

* 3 Ekim Salı günü saat 24.00'de Akif Ökkeş'le Olay TV'de Şiirler Arası'na konuk programdayım.

* Fotoğrafçı Çocuklar Atölyesi Dayanışma Gönüllüleri'nin katılımıyla Çocuklar depremi görüntüledi.

* Fatih Hacıoğlu, Aşkın Salacak, Şiirler.

* Saliha Demir, Mavi, Seda Altınboğa, Sonay, Firat Kardaş, Yasemin Çatak, Derya Erdoğan, Özge Metin, Fatih Tan, Seda Yılmaz, Özlem Başçı, Deniz Aksoy, Nurgül Sevinç, Esra Can, Sallet Soyöz, Murat Kumdoğan, Nazlı, Özcan Turdalan, Murat Kandemir, Aytekin Akbaş, Aydın Durucan, Erol Nihya, Behçet Sevinç, Volkan Yılmaz, Arif Şahin, Bilal Cebeci, Bahar Uğurdoğan, Çiğdem Akdeniz, Deniz Kılıç, Mühendisliğe adım atıyoruz.

* Görkan Uzel, Ümit İşiker, Ertunç Erdem, Burcu Karakaya, Hasenin Türkoğlu, Tolgadeniz, Sencer, Cumhur Rumuzlu, Reza Nur Seçkin, Yolcu Burak, Burcu, Selin, Özge, Yavuz Kaymak, Zeynep Yıldırım, Dilek Sarıçam, Nimet Akaz, Evrim İren, Gamze Erinç, Aseep Kurtbaş, Şafak Karaçelik, Adamsız Adam , Evrim Türkeli adım atıyoruz.

cezmier eleman

Cezmi Ersöz

Hürriyet

İNANILMAZ CİNAYET

Çok sevdiği dedesinin ölümünü kabullenemiyen küçük Fikret cinnet geçirerek aile büyüklerini paramparça etti...

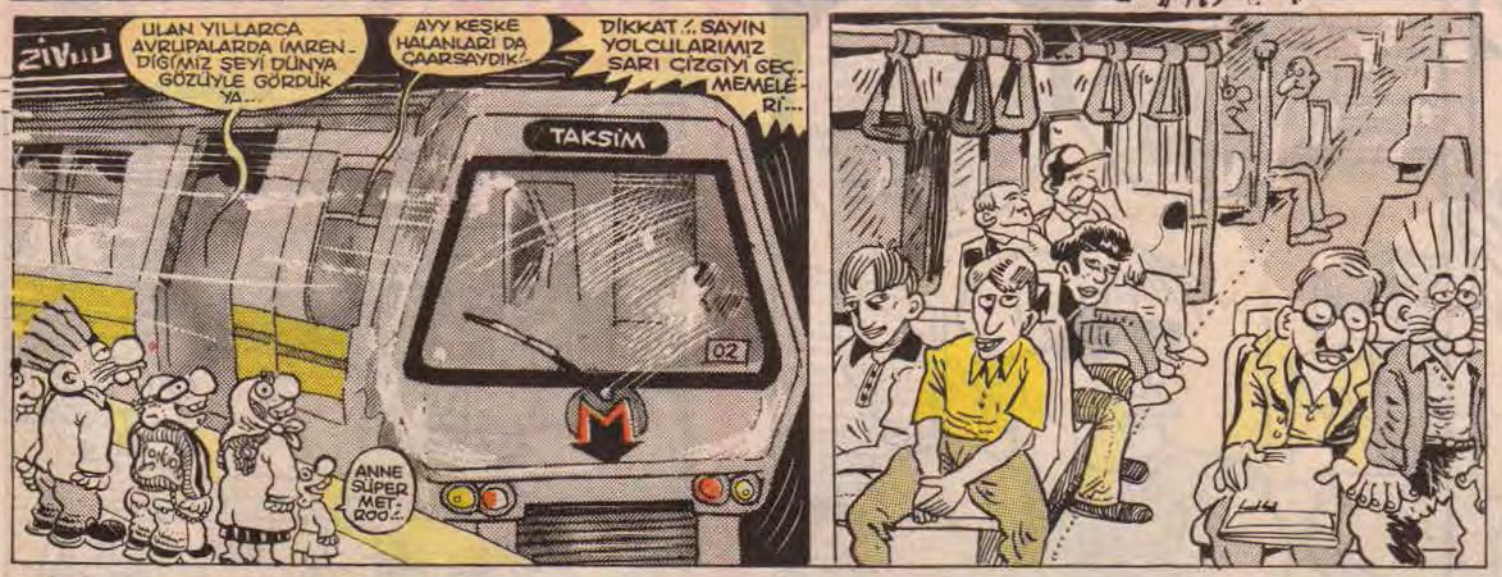
Olayla ilgili olarak psikologlar...

Devamı 24. sayfada

DEDENİN GAZETEDEKİ RESMİNE DİKKAT ETTİNİZ Mİ..? OLAYDAN SONRA SANKİ GÜLÜM - SÜYO GİBİ...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Sicimden aşşa!

Kenan Evren gibi darbecilerin yeri başımızın üstü olmamalı, ayağımızın altı olmalı!

Dünyadaki diğer darbeciler gibi Evren Paşa ile paşaları **paşa paşa** hapiste yatmalı!

Ne yazık ki durum tam tersi.

Evren hâlâ itibar sahibi.

Zaten bu ülkede ceza görmesi gerekenler itibar, itibar görmesi gerekenler ceza görüyor.

Bu ülkede içerde olması gerekenler dışarda, dışarda olması gerekenler içerde.

Zindanlarda eli kolu bağlı insanların topluca öldürülmesi emrini verdiğini açıkça söyleyen Evren gibilerin içeride olması gerekmez mi?

Nitekim 17 yaşındaki çocukların idam sehpalarında, 7'den 70'e binlerce insanın da zindanlarda öldürüldüğü dönem onun dönemi.

Kocalarının gözü önünde karılarına, babalarının gözü önünde kızlarına, analarının gözü önünde oğullarına tecavüz edildiği dönem onun dönemi.

Susurluk türü çetelerin kurdurulduğu dönem de onun dönemi.

Öyleyse Evren'e sahip çıkarak çeteciliğe, katilliğe, işkenceciliğe, tecavüzcülüğe karşı çıkamazsınız.

Evren'den şikayetçi olmadan yozlaşmadan ve yobazlaşmadan da şikayetçi olamazsınız.

Çünkü 12 Eylül'de onun diktiği ağacın meyvesidir **yozlaşma ile yobazlaşma.**

İşte işlediği bunlar ve benzeri suçlara rağmen, ne yazık ki o ceza yerine itibar görüyor.

Hatta kimileri utanmasa **"Evren Paşa, sen çok yaşa, yine geç başa"** diyecek görünüyor.

Oysa asıl denmesi gereken şu.

ABD'ye maşa Evren Paşa!

Amerikan askerine selam duran, Türk gençlerini 12'den vuran Evren Paşa!

17 yaşındaki çocukları İngiliz sicimiyle astırtan Evren Paşa!

Sicimden aşşa Evren Paşa!

MARLON

Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

12 Eylül Suikastçileri Ve...

Alp Tamer

MHF'li Kurmay Kurt Zakir Önemsiz: 12 Eylül darbesi sonrasında bizim fikirlerimiz iktidar olmuştu fakat zikirlerimiz cezalandırılıyordu. Cezaevlerinde ülkücü kurtçuklara işkence yapılıyordu. Yani biz, bize işkence yapıyor gibiydik adeta..

Hemen kararımı verdim. Bu işlerin müsebbibi Kenan Evren'i bulup öldürmeliydim. Ben bir kurmaydım. Kendimi ve silahımı kurdum. Hemen bir kurt postuna bürünüp paşanın peşine düştüm. Nihayet onu gördüm ve silahımı çıkarıp nişan aldım... KI...

...işte o an bir mucize oldu. Bir baktım ki paşa bir solcuyu asmakla meşguldü. İşini bitirmesini bekledim. Sonra silahımı şeyime sokup o mübarek elini öpüverdim. Yoksa vurucaktım kurmay namerdim!

EMİNEM ŞERLİKOĞLU: O günlerde TV'de Evren'i her gördüğümde hüngür hüngür ağlıyordum, manik-depresif bir hal yani. Bir gün bir okulun açılış töreni sırasında burnu vunnaya en kutsal şeyler adına yemin ettim.

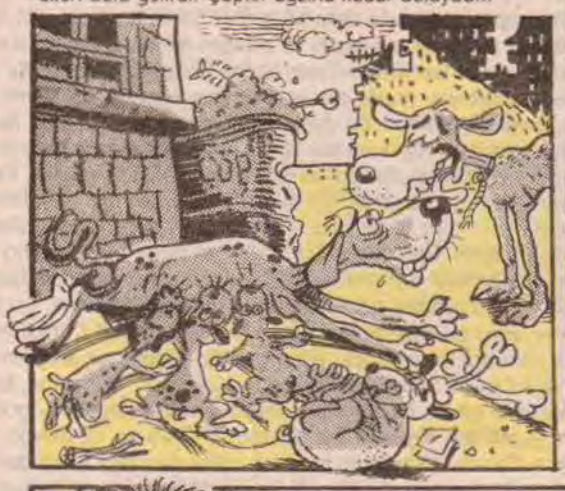
Derhal "Karafatma" kılığına büründüm. Kamuflaj yani! Tören yerine gitmem uzun sürmedi. Paşa tam da önümde okulun kurdelasını kesmek üzereydi ki... Silahımın horozunu kaldırdım...

İşte o an ilahi bir mucize oldu desem inanır mısınız? Öldürmek istediğim Kenan Paşa'nın o anda açılışını yaptığı meğersem 845. "İMAM-HATİP" okulu değil miymiş. Deliler gibi alkışlayıp ağladığımı hatırlıyorum. Bir nevi nevrotiklik hali yani... Hemen 845 şüphaneke, 845 elham okudum... Tekrar ağlamışım... Akşam paşam öyle söyledi...

SOKAK KÖPEĞİ ÇOMAR: 12 Eylül darbesinden önce ailecek gül gibi geçinip gidiyorduk. Kocam hergün eve elleri dolu gelirdi. Çöpler ağzına kadar doluydu...

Darbeden sonra çöpler boşalmış ve aç kalmıştık. Daha da fenası bu darbe trafiğinde kocam kışla çöpünü karıştırırken bir tankın altında kaldı. 3 çocukla ortalıkta kalmıştım. İntikam zamanı gelmişti.

Dişlerimi iyice eğeledim. Sonra Çankaya'da Paşa'nın konutuna gittim. Bahçede bir arkadaşı ile yemek yiyordu. Tam sırası dediğim anda...

İnanmayacaksınız ama o an bir mucize oluverdi!...

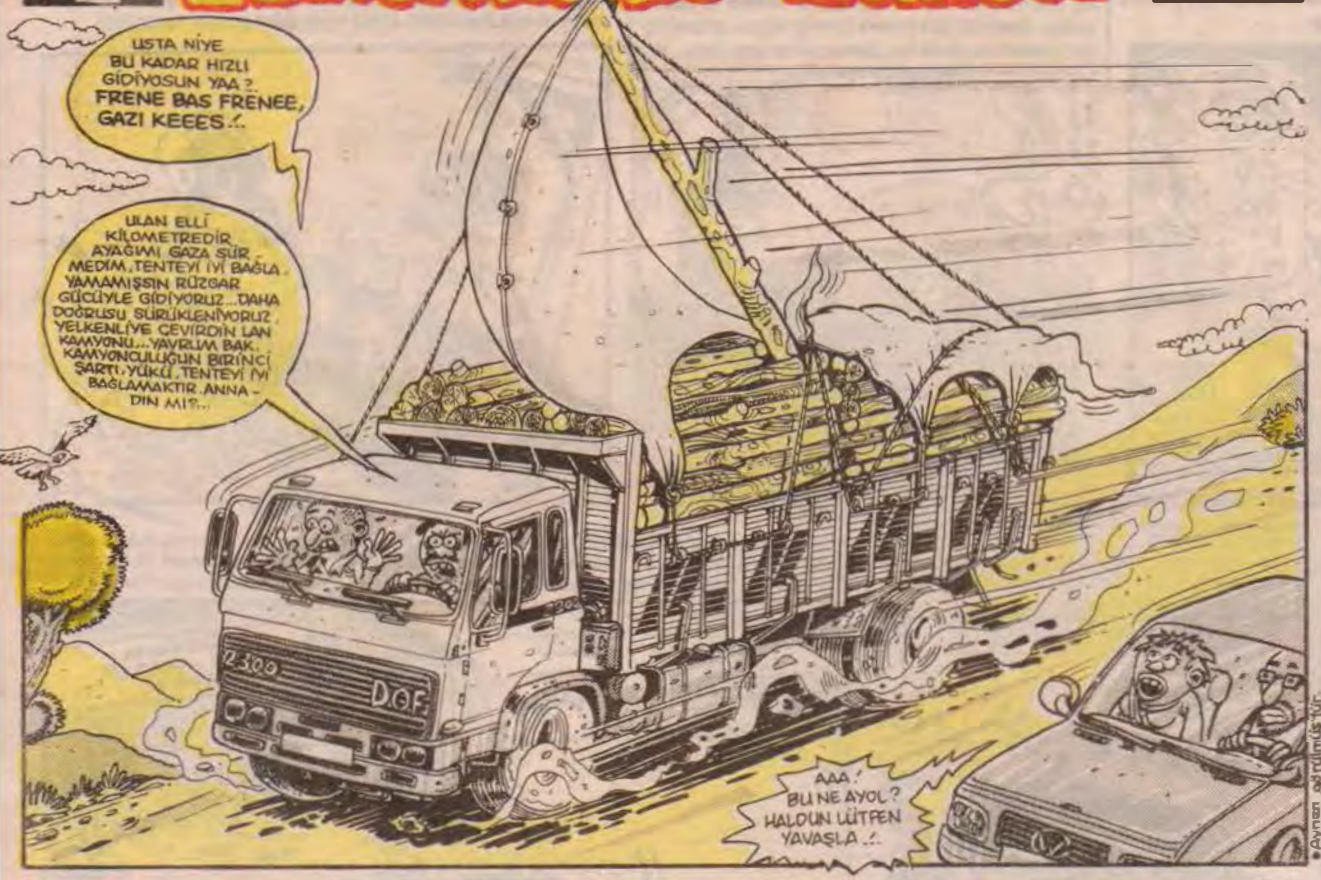

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

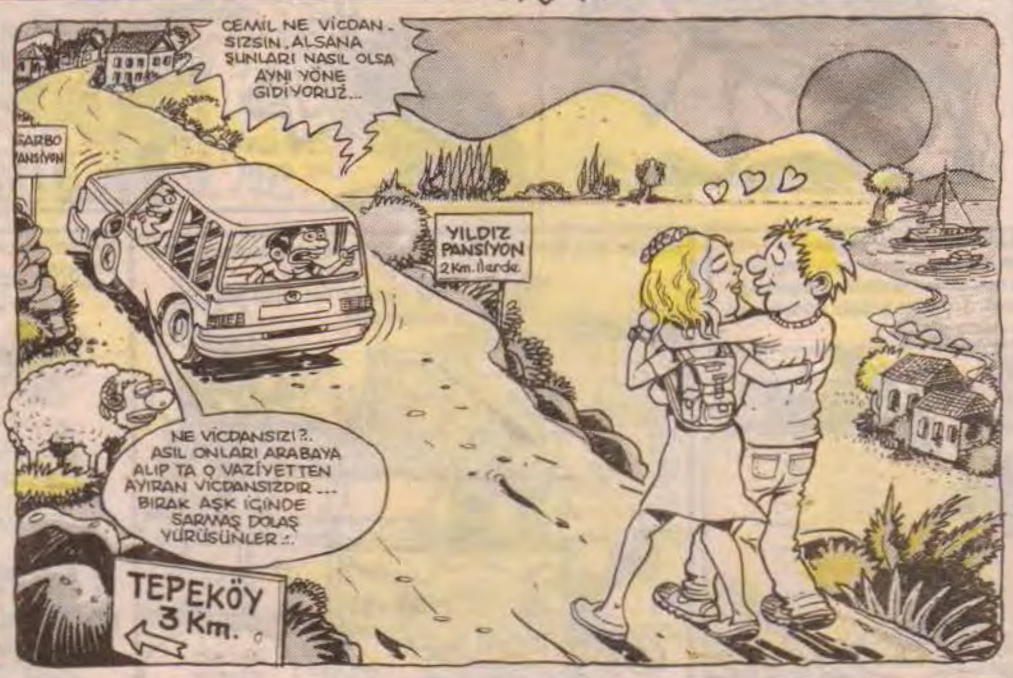

DUMUR

Sağnak yağmurlu bir havada alışveriş için pazara gidiyorum. Meyvelere, sebzelere bakarken birden kafasına valiz geçirmiş bir halde oturan bir limon satıcısını görüyorum ve yağmurun altında ıslak bir dumura uğruyorum.

DETAYI

NİHAT GENÇ
Sağdan, Soldan...

Can Yücel'in kitapları, Aydın Doğan'ın Doğan Yayıncılık'tan çıktı. Can Yücel razı olmazdı buna. Hatırasına ve ailesine saygımdan söyleyecek birşeyim de yok. Datça Şenliklerinde danışman olduğu söylenen eski Paris kültür ateşesi Vecdi Sayar, şenlikle ilgili yazısında şöyle bir cümle kuruyor: "Kitaplarını basan Doğan Yayıncılığın bu şenliğe maddi katkısını beklerdik". Yani Aydın Doğan'dan Can Yücel'e maddi destek istiyor. Can Yücel isyankar bir adamdı. Acı ve zehirli bir öfkesi vardı. Vecdi Sayar gibi sanat dolabı, sanat entrikası adamlar, ki tek işleri büyük sanatçıların gölgesinde asalak gibi yaşamak, söylediği laf, işte bu. Sonradan görme burjuvayı aşağılık ve alçak ve hor gören Can Yücel'e, sonradan görme burjuvadan hamilik dilenme!

Hepimiz soylu birer sanatçı olmayabiliriz. Ama, soylu sanatçıların anısına sahip çıkacak kadar küçük bir ahlağı belki birkaç gün becerebiliriz, biraz çalışalım. O büyük sanatçının açlık, yoklukla elli yılda kazandığını, bizler neden üç günde peşkeş çekiyoruz, kime çekiyoruz. Yalnız bir gladyatör gibi bağımsız ve dik kafalı bir sanatçının ardından konuşma hakkının, sanat meraklısı, sanat heveslisi, iş bitirici adamların eline düşmesi sadece acıklı bir konu değil, rezilliğin meşrulaşması, sanatın kepazeleşmesi. Yani bugünlerde hepimizin toplu bayramı: Kepazelik!

Edebiyat artık, küçük tertiplerin, hilelerin sanatı. Birkaç yıl önce de Enis Batur, Yapı Kredi Yayınları'ndan Ece Ayhan'ın kitaplarını çıkardı. Yapı Kredi nedir, devlettir! Otuz yıldır devlete karşı, devleti filozofik olarak kötüleyen, açlık ve yoksullukla otuz yıldır marjinalliğini haykıran Ece Ayhan'a, dostları, şöyle demeye getiriyor: "Baba, bizim gibi olursan, bizim durduğumuz yer meşru görürsen sana yardım yapar, arka çıkarız!", Onurunu elinden almak kaydıyla yardım yapılıyor. Bugünlerde sanat muşamması suratlı adamlar, birtakım sanatçıları ölü ya da diri, yoksulluğa düşüp, ölümcül para sıkıntısı çekmesini ve pes edip, kendi saflarında, oturdukları kucaktan, onlardan yardım dilenmesini bekliyor.

Hepimizi böyle bir son bekliyor, diyelim kansere yakalandık, gücümüz kuvvetimiz kalmadı, hastalığımızı, uzaktan izleyip, çaresizliğimize el ovuşturup, "kucağa düşecek kıvama geldi", deyip "Gelsin kardeşim tabii yayınlarız kitaplarını, birkaç kuruş geçer eline!"..

O birkaç kuruş uğruna, onların ne olağanüstü sanat adamları olduğunu söylemek kaydıyla .. Bizi çok seven okuyucularımız varsa, bize iyilik için, yolda giderken, arkamızdan itip kamyonun altına atsınlar bizi, bugünleri görmemek için!

Dert bir değil, elvan elvan. Yenibinyıl ilavesinde Süreyya Berfe, hoş fıkralar gibi bir tabak dolusu bozukluktan örnekler verdi: Adam Öykü Dergisi'nden alıntılar yaparak, bir güzel yazı yazdı. Saçma sapan mısralarla dolu hikayeler! Sahte banknot gibi sahte edebiyat! Bir düşünce kırıntısı ve ahlağını geçtik. Duyguyu ifadeyi, estetiği geçtik! Barı Kenan Evren kadar Türkçeleri olabilse. Bir dangalaklar edebiyatı moda olmuş. Derginin başında da Semih Gümüş'le eğleniyor Berfe. Bu dangalakları piyasaya kim sürer! Bu düpedüz salaklara, edebiyatı har vurup harman savurma hakkını kim veriyor. Kendileriyle alay edildiklerinin bile farkında değiller. Kendileriyle daşşak geçilen mısraları okuyup "bak, ismimiz çıktı, benden bahsediliyor" diye seviniyorlar. Cehaletlerini neden başka alanlarda denemezler. Tüm beceriksiz felaketten beter bu salakların edebiyat dergilerinde toplanması bir tesadüf olama'z. Ağbileri, başıboş bırakılmış bu cahilleri edebiyat dergilerine süreceklerine, okçuluk, eskrim, ebru sanatını, halteri neden salık vermezler! Çünkü bu cahiller sürüsüne karışan yok, eden yok. Bu yüzden ne dergileri satıyor ne kitapları. Sahaflara uğradığımda yerlerde, daha dün, büyük reklamlarla çıkmış bu zavallı, komik adamların kitaplarını görüyorum, yüzelli lira, ikiyüzelli lira. Kitabın sırt fiyatı ise, üç milyon, dört milyon. Sahafa: "Kardeşim bu kitap daha dün Yapı Kredi'den çıkmadı mı?" diyorum, "Ağbi, okuyucu reklama aldanıp basıyor parayı, ertesi gün getirip bedavadan atıyor buraya!". Eskiden sahaflar "eskimiş" kitaplarla doluydu, artık, "aldanılmış okuyucu kitaplarıyla" dolu. Bir de kendilerini, kitaplarını, Türkiye'de kitap okunmuyor gibi yaygın bir endişeyle savunuyorlar, böyle bir dangalaklık nihilizmini de moda edip, kendi paçalarını kurtarıyorlar. Zihni hiçbir zaman yorulmamış, yorulmaya da imkanı olmayan bu adamların isimlerinden bahsetmek de doğru değil, çünkü bu zararlı yaratıklar işte bu tür cümleleri, "önemsendikleri" gibi bir tercümeyle okumaya çok elverişli bir bozuk kişilik taşıyorlar!

Olimpiyat açılış törenlerinde gözyaşı döktük. Elli yıldır ayrı yaşayan, akıl almaz casusluk ve düşmanlıklarla, yüzbinlerce ailenin parçalanıp, elli yıldır birbirini görmeden, duymadan yaşadığı Kuzey Kore ile Güney Kore, olimpiyatlara tek takım girme kararı aldı ve açılış günü, tüm dünyanın gözyaşları içinde alana el ele girdiler!

Olimpiyatlar tarihi görevini yaptı, şapşal diktatörlerin elinde kıvranan halk, bir olimpiyat bahanesiyle elele tutuştu, bu sefer altın madalyanın sahicisini, olimpiyatın ruhu kazandı. Elli yıl sonra gelen bu kardeşlik için olimpiyatlara ne deli çükrotsek, azdır. Spo-

run düşmanlıkları, ırkları, kıtaları, coğrafyaları aşan soylu bayrağı gerçekten, olimpiyatların açılış gecesi, gerçeği gibi, birbirine girmiş halkalar gibiydi, gözlerimiz doldu. Bütün ticari oyunlar, turistik gövde gösterileri ve dünyayı sarsan bu büyük spor olayını bir tanıtım, reklam şovuyla kullanılmaya çalışılmasına rağmen, tüm vahşi kapitalistlerin oyunlarına rağmen, olimpiyatlar, kardeşlik meşalesini sembol olmaktan, gerçek olmaya doğru yakmaya devam ediyor!

Ruhunu, ahlağını yitirmiş dünya karşısında olimpiyatlar. Öteki dünya gibi birşey, Tanrı karşısında gibi, spor karşısında, elele bir kardeşlik ve insan olmanın sınırlarını, gücünü, kasını, becerisini, oyununu, zekasını zorlayarak, savaşları müzikleştirip estetize eden, yarışların yarışı! Kendinle, ülkenle, dünyayla, Tanrı'nın bahşettiği bedenin imkanlarıyla yarış!..

Ve yoksul bir halkın, Romenler'in çocukları, jimnastikte dünya zengini devleri, Çin'i, ABD'yi yenip, hala, eski günlerdeki gibi dünya şampiyonu olabiliyor.

Elli yıldır güreşte aldığımız olimpiyat madalyalarına, önce halter, şimdi de Judo katıldı. Tüm araştırmalar Türkiye'de on milyonluk mutlu azınlık var ki, Fransa'dan, İsviçre'den daha zengin, konforlu hayat yaşıyor„ diyor. Peki, elli yıldır madalyalarımızı neden hep acı soğanla büyümüş, yoksul halkın çocukları alıyor. Bu mutlu azınlık on milyonumuzun içinde değil madalya, bir yedincilik, sekizincilik çıkartacak tek sporcu yok. Çocuklarını Amerikalar'da büyük imkanlarla okutuyorlar, önlerine milyon dolar döküyorlar, yine yok.

Çünkü mutlu on milyonumuz, çocuklarının altına son model arabaları verip, "oğlum, bin arabana git havanı at kapıcı çocuklarına Bağdat Caddesi'nde" diye öğüt veriyor. Çocuklarını servetleri gibi dolar, faiz gibi seviyorlar.

Yoksul halkın çocukları ise başarmak için, dünyanın en büyük teknolojilerinin, en zengin ülke çocuklarını, dünyanın gözü önünde yüzlerce kamera önünde yenmek zorunda. Başarıyorlar da! İşte, olacak şey değil, basından, spordan, Türkiye'de tek bir kişinin adını bilmediği bir çocuk judoda olimpiyat altını kazanıyor, kimse tanımıyor, bilmiyor çocuğu. Bilmediğiniz çocuğun adı değil, bilmediğimiz spor, bilmeyen medya, basın! Spor adına her akşam TV'lerde hacivatçılık-karagözcülük oynayanlar, utansınlar bu kara küçük çocuktan, adı: Hüseyin Özkan. Siz, Mustafa Denizli'den, kaldığınız yerden devam edin! Size ne spordan, sizler, parababalarının kendilerini reklam-şöhret ettiği yönetim kurullarının dedidokularıyla sefanızı sürün!

Üniversite yıllarında güreşçi arkadaşlarım çoktu, bir tanesi de, 90 kiloda milli güreşçi Recep Kılıç, babayiğit, doğru-dürüst adamlardı, çok sonra Kırkpınar'da başpehlivan da oldu, ekrandan izleyip, çok duygulanmıştım. Bir gece Recep, sinirle eve geldi, güreşçi arkadaşını yaka-paça dövmek istemiş, değmez bu pusta deyip, bırakmış. Sebep? Kebapçıda arkadaşı, yediği kadayfın parasını vermemiş. Recep de haram yenilir mi, bizim etimize, vücudumuza, kanımıza haram girer mi, diye çocuğu haşlayıp, çocukla arkadaşlığını kesti.

Recep bu çocuğun asla güreşçi olmayacağını, bunun tek sebebi olarak da haram yediğini, iddia etti. Öyle de oldu. Çocuğun adı geçtikçe, Recep, çocuğa acıyarak, "tüüühh iyi güreşçiydi, yazık etti kendine, haram yedi" derdi. Recep'e göre vücuda giren bir gram haram lokmanın terini kimse dökemez, çünkü haram vücuda değil, insanın ruhuna girer. Bu yüzden, bu eski güreşçi ahlağını çok severim.

Bunun en canlı örneği, Olimpiyatlarda altın madalya alan Tevfik Kış'tır. Bugün Kızılay'da Yüksel Caddesi'nin Karanfil Sokak ağzında, "Kebabistan" adında lokantası vardır. Kırk yıl boyunca çalışanları, garsonları Tevfik Kış'a bayılır, çok severler onu. Yaşı gelmiş garsonlarına yeni iş yeri açmak, çoluk çocuklarına iş bulmanın dışında, asıl önemlisi, yanında çalışanlar Tevfik Kış'ın nasıl dürüst, tertemiz bir adam olduğunu yıllar boyu gözler, hiçbiri hayatları boyunca çalmayı, çırpmayı bilmez.

Bugün Tevfik Kış'ın lokantasında dönerin, iskenderin kebapların gramajı fazla, fazladır, bu yüzden dükkanı non-stop çalışır, boş yer bulunmaz. Ve Tevfik Kış, hergün işinin başındadır. Koltukta, kasada oturmak için değil, bir kez onu koltuğunda oturur görmedim. Komilerle birlikte, küllükleri, boş tabakları, bulaşıkları toplar, masaları bezle siler. Ne zaman dükkanına uğrasam, bu büyük dev adamın dev ahlakı gözlerimi yaşartır. Olimpiyat tablosunu duvara asmış, kendisi, usulca, uzun saçlı, üniversiteli, küpeli, daracık, minicik kız öğrencileri müşterilerinin masasını siler, boşlarını alır, hizmet eder.

İçimden bir ses yükselir, gidip şu üniversiteli çocukların kulağına söylesem, demincecik, bir komi gibi masanızı silen, küllüğünüzü boşaltan adamın adı: Tevfik Kış'tır, olimpiyat şampiyonudur, parası da vardır, ama, o parasını böyle kazanmıştır. Yüz tane kolej okusan bu ahlağı alamazsın. Bu eski güreşçilerin, yürüyüşlerinde, yüzlerinde, oturuşlarında, herbir şeylerinde bir eski zaman ahlağı saklı! Madalya böyle alınıyor, galiba! Dünyanın en zengin, trilyonluk bütçelere sahip YÖK'ün hiçbir bilimsel başarısı olmadığı gibi, bir dün; 15.ncisi dahi çıkartamadılar, ne varsa, kurusoğan ahlakında var!

Dört-beş ay önce Mamak'ta oturan, 17-18 yaşında, ateş parçası, çok yoksul ve solcu olduğu besbelli bir genç çocuk geldi yanıma. Kaynakçıymış. Akşam lisesine gidiyor. Tatili, boş zamanı hiç yok. Yine de kitap-dergi delisi. Ama gün boyu kaynakçılık. Birgün, İskitler Sanayii'de bir küçük çırak iken, çamurun içine batmış yirmi-otuz sayfa bir tutam kitap parçası görmüş, kapağı yok, başı yok.

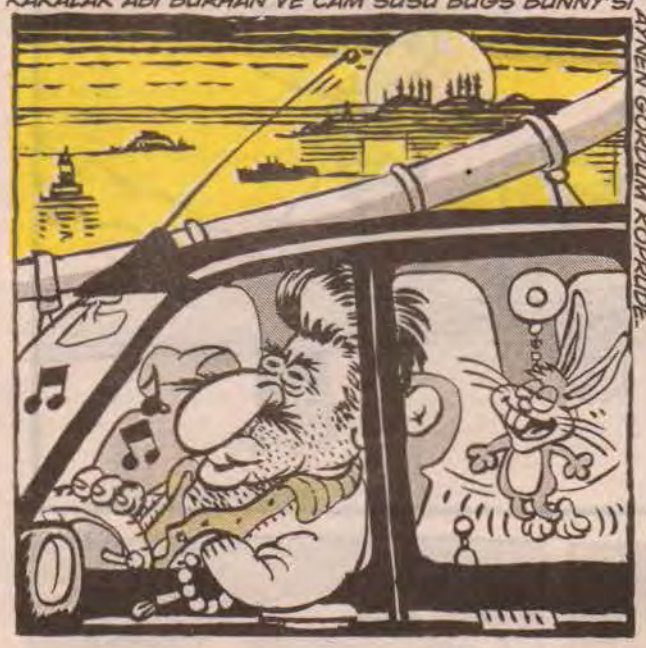
Devamı 14. sayfada

harala gürele

daral@leman.com.tr M.Çağcağ

KAKALAK ABİ BURHAN VE CAM SÜSÜ BUGS BUNNY'Sİ AYNEN GÖRDÜM KÖPRÜDE

ZALİM ZENGİN ZURKAN VE MESELESİ...

İLK OKULA BAŞLARKENKİ İLK GÜN KORKUMUZU UNUTAN NAMERTTİR!

UZAYLI DOSTLAR ZU VE ZUZU'NUN ARIZA KAYNAKLI İNİŞİ VE KIRSALIN ŞANSLI ADAMI KERERİ DURMUŞ

FUTURİSTİK HANZOLAR TAHARATUS VE HASMI BALGAMEN

13. Sayfadan Devam

Çamurun içine diz çöküp kapkara yüzü, elleriyle kitabı okumaya başlamış, bitiremeyip, çamurlu kitabı eve getirmiş. Nihayet öğrenmiş ki, kitap Yaşar Kemal'in İnce Memed'i, çok sonra para biriktirip, kitabın tamamını satın almış. Kitap okumaya böyle başladım, diyor.

Üniversiteye hazırlanmak için parası yok. Ağır mı ağır bu hayat içinden, imkanlarını zorluyor, hayallerine bir küçük delik açmak istiyor. "Hıç şansın yok, başarmak için!" dedim, "çünkü çok zengin çocuklarıyla yarışıyorsun, üstelik günboyu kaynakçılık yapıyorsun!" dedim..

Kendine güvenen rahat, coşkulu sesiyle bir küçük konuşma yaptı, ağlattı beni, oturduğum masada, bir hayat dersi verdi bana, dedi ki: "Ağbi, ben başarmak istemiyorum, öğrenmek istiyorum. Bir de babamı utandırmayacak kadar ekmeğimi kazanmak istiyorum!". Devamla: "Biliyor musun ağbi, ben o çocuklara acıyor, kendimle iftihar ediyorum, çünkü benim babam taş ustası. Taş kırarak büyüttü beni. Dünyada bundan büyük nimet olur mu? Akşamları usulca babamın ellerine, yüzüne bakar, gizlice ağlarım, mahallede kimin evi yapılacaksa, babama gelir, kim sıkı bir usta arıyorsa mutlak babamı arar. Bu kadar doğru, bu kadar hakiki bir adamın çocuğu olmak, dünyanın en mutlu şeyi. Şimdi bakıyorum o gazetelerdeki yazarlara, sanatçılara, hepsine acıyorum. Hiçbirinin benim babam gibi babaları olmadı. Çürümüş insanlar, hepsine yazık, ne ekmek kazanmayı bilirler, ne evlat olmayı, yanı çok şanslıyım ağbi, böyle babanın çocuğu olmak, ömrüm boyu yeter bana!"...

Böyle bir konuşma yapacak kadar büyümüş bir çocuğa ne diyebilirim, gözlerim yaşardı, o çocuktaki "doymuşluk" duygusunu düşündüm... Anladım ki, babalarımız bizi doyurmak için çok çalıştılar, parayla, evle, arabayla yapamadılar bunu, ama, o incecik yorgun bileklerinin haysiyeti, gözümüzü doyurdu. O incecik bilekler belki karnımızı doyurmadı, ama, hayat karşısında üç kat cesaret, beş kat güç verdi...

Devlet Tiyatroları II.Dünya savaşında Yahudi soykırımını anlatan yahudi bir yazarın "Getto" adlı bir oyununu koyuyor sahneye. Çocukluğumuzdan beri yahudilerin soykırım trajedilerini okumak, seyretmekle geçti ömrümüz. Savaştan sonra, Yahudiler de kendilerine yapılanların aynısını gözlerini kırpmadan Filistinliler'e yaptılar. Soykırımın her çeşidine, her türüne şüphesiz karşıyız, ancak, Filistinliler'e yaptıklarından sonra, soykırım lanetini yahudilerden öğrenecek değiliz. Devlet Tiyatroları, Bosna'da öldürülen dörtyüzbin Bosnalı'yı koysun sahneye, soykırım istiyorsa, tarihten silinen Çeçenistan'ı koysun sahneye, doğuda onbeşyıl süren savaşı koysun sahneye. Irak'ta, Suriye'de gaz bombalarıyla yakılan, yıkılan şehirleri koysun sahneye! Biktık be, yahudi yanlısı filmlerden, oyunlardan. İsrail Gizli Servisi'nın Türkiye üstündeki büyük gücünü şüphesiz biliyorduk, ama Devlet Tiyatroları'nda repertuvarlara girecek kadar etkili olduklarını, şimdi daha iyi öğreniyoruz. Ve Devlet Tiyatroları şunu bilsin, bu topraklar ve bu toprakların sınırlarındaki ülkelerde, bilfiindik tarihin derinliklerinden bugüne kadar, son yirmi yılda öldürülen insan kadar insan ölmedi, hiçbir zaman! Ve son yirmi yılda sizin yazarların aldıkları parayı, Türk tarihinde hiçbir yazar hiçbir zaman alamadı!

Meclis önünde yirmi yıldır kilitli trafiği açmak için açılan, son Akay kavşagı da hüsranla sonuçlandı, bir şehrin fiyaskosu bu, bugünlerde tüm Ankaralı elbirliğiyle Melih Gökçek'e küfrediyor. Köprü istediniz köprü, kavşak dediniz kavşak, daha ne istiyorsunuz adamdan. Laik-şeriatçı çatışması yıllar var ki Akay Kavşağı ve Gökçek'in üst geçitleri üzerinde yoğunlaştı. Danıştayın durdurma kararları yapılmakta olan köprülere asılır, ardından Gökçek, "hizmetlerimizi engelliyorlar" başlıklı karşı pankartlar asar. Bu kör dövüşünde acılar içinde kıvranıyor Ankara. Kedinin yumakla oynadığı gibi oynuyorlar trafikle, çelik ve betonlar içinde sıkışıp kaldı Ankara. Aklı yeten herkes tümüyle kilitlenmiş trafik için, böyle olacağını ben demiştim, biliyordum, diyor. Herkesin çözümü aynı: Yolların gidiş-geliş yönleri, yani trafiğin akış şeması ve sinyalizasyon, yan yolların kullanılması. Herhangi bir trafik polisi, bir şoför ya da vatandaştan birini çevirin, trafiğin aslında nasıl akması konusunda binbir incelikli mucidci fikir söyleyecektir. Sonuç: Ankara diye bir şehir artık yok ve bunu şimdilik kimse göremiyor. Biz zamanların ünlü hava kirliliği bir nebze doğal gazla çözüldü, ancak, bu sorunu çözecek "paket" bir proje, hazır bir çözüm hiç yok!

Sorun, ne köprüler, kavşaklar, ne metro, ne de sinyalizasyon! Ankara tüm çalışma-iş yükünü tek merkezde toplamış, tüm bakanlıklar burda, yüzlerce dersane burda, oteller burda, ikibinin üstünde kebapçı burda, ikibinin üs-

tünde bar burda, tüm büyük iş merkezleri burda, yan semtlere giden tüm otobüsler, minibüsler burda.

Ankara "merkezi" dağıtamadığı gibi, tüneller, metrolar, kavşaklarla "merkezi" açmak istiyor, bu mümkün değil. Halen tarifsiz bir konfor yaşıyor Ankaralı, tek vasıtayla merkeze iner, tek vasıtayla merkezden istediğiniz semte gidersiniz.

Sorun Kızılay'ı dağıtıp, parçalamak. Ancak, kurtulamadığımız bir "hizmet dini" var, bu politik dine göre, hafka hizmet için, mutlaka hastane, köprü, kavşak açmak, halkının gözüne sokarak, kurdelalarını kesmek, televizyonlarda övünmek gerekir. Oysa, yıkmadan yana olan yok, yıkmak, komünistlik gibi, dinsizlik gibi birşey, milli servet yıkılır mı? Istanbul tarihi eser dolu yıkılması imkansız, ancak, Ankara'nın beton binalarının geçmişinin 20 senesi bile yok.

Üstünde uzun uzun konuşulmadan ölüveren bir şehir, eziyet etme sırası artık onda, tek bir merdiveni, tek bir çıkmaz sokağı olmayan şehir, bu hantal gövdeyi artık kaldıramayacak, politikayla, yağla, tüccarla, kebapçıyla, komiyle, şeriatçıyla, kemalistle tüm sinirleri parçalanmış bu şehir, leşleri kokan bir gergedan ölüsü gibi üstümüze düşüyor! Tüm yalanları, skandalları, hırsızlıkları, biz kaldırdık, içimize sindirdik, ama şehir, bizim gibi kafese kapatılmak, toplanmak korkusuyla görmezlikten, duymazlıktan gelemiyor, ağzına kadar üçkağıt, ihale, müteahhit dolandırıcılarının şehri, artık bu yükü kaldıramıyor. Birgün en sert ideolojileri bile iskambil kağıtları gibi yıkarsınız, birgün ötünüzden uyduruduğunuz lafları ilkokul çocuklarına yutturursunuz, vurur, kırar, öldürür, parçalarsınız, insanlara karşı istediğiniz laneti okuyup, istediğiniz silahlarla, güçle, teknolojik donanmayla yerle bir edersiniz. Ama şehirler sizin bu dilinizden anlamaz, şehri iki jopla hizaya sokamazsınız, Ankara bitti. Burda artık cançekişen bir ölü var!

12 Eylül nedeniyle, MHP'liler bir sürü hayali-palavrayı tartıştı, Evren'i öldüreceklermiş, zart, zurt. Gerçek şu ki, 11 Eylül akşamı Türkeş, kimseye haber vermeden partiyi terketti. Türkeş o gece ihtilal olacağını kimseye söylemedi, kendi başına kaçıp gizlendi. Geride kalanlar keklik gibi avlandı. İhtilalden habersiz ülkücüler, askerden önce Türkeş'i arayıp, neler oluyor, diyecekler ki, Türkeş bulunamadı, ülkücüler sap gibi ortada kaldı. Türkeş'in ülkücüleri ortada bırakması, mahkemede de devam etti. Mahkemede ilk işi, tüm ülkücü davaların MHP'den ayrı yargılanmasını istedi, taktikleri önce işe yaramadı, sonra, gizlice konseyle görüşmeler yapılarak, MHP davası, ülkücü gençlerin davalarıyla ayrıldı. Velhasıl, Türkeş, uğrunda ölüme yürüyen bir milyon ülkücüyü sahipsiz, avukatsız, evsiz, beş parasız ortada bıraktı.

12 Eylül anılırken bunlar neden söylenmiyor, bugün BBP'de Muhsin Yazıcıoğlu tüm bunları bildiği halde, neden sessiz kalıyorlar, neden MHP'li kitlelere Türkeş'in 11 Eylül gecesi kaçıp, ülkücüleri ortada bıraktığı, haberdar etmediği söylenmiyor. Gerçek neden saklanıyor, söyleyeyim. Tetik, namlu kullanan avcılar, her zaman, her yerde palavracı olur, siyasette de, atıcılar derneğinde de...

Irak'ta son beş yılda ambargo yüzünden ikimilyon bebek öldü. Kim öldürdü bu çocukları, Saddam mı, Amerika mı? Bebekler Saddam'ı ne bilsin. Uygar dünya, Saddam'ı bahane ederek Ortadoğu'da dünyanın gözleri önünde "soykırım" uyguluyor. Hüzünle, müzikle birbirimize kur yapmayı bırakalım, batı, tüm dünyaya seri soykırım uyguluyor! İşte Afrika kıtası, yılda yüzmilyon insan ölüyor. AIDS'e aşı bulunduğu halde, sağlık teşkilatlarını kıtaya göndermiyor. İstedikleri, Afrika kıtasının kendisi, soykırım, Afrika'yı bitiriyor. Clinton Afrika'ya sadece petrol devi Nijerya'dan petrolü kısmaması için rica için gidiyor.Aynı soyrıkım Afganistan dağlarında devam ediyor, sessiz kalıyorlar. Şimdi de İslamcı gerillalar Özbekistan'ı ele geçirmek üzere, orayı da Tacikistan gibi mafya, çete devlet yapmak üzere, yine ses yok.

Bunu en iyi Sırp lider manyak Miloseviş biliyordu, dörtyüzbin Bosnalı'yı öldürürken, bizler nasılsa uygar dünya, Amerika yetişir, diyorduk, yetişmediler. Çünkü Miloseviş, Amerika'nın soykırımdan yana olduğunu iyi biliyordu.

Amerika'yı iyi tanıyan bir diğer lider Arafat! İsrail tarihinde ilk defa, "Kudüs'ten bir kaç mahalle veririz" gibi bir taviz verdi, başbakanları Barak'la. Olmayacak şeydi. Ancak, bu tavizin alındığı o an, Arafat zirveyi terketti. Kapıda gazetecilere! "Kudüs'ün hepsini istiyoruz" dedi. Yirmi yıldır uyuyan dev uyanmıştı, yeniden hayran kaldık Arafat'a. Oysa Arafat'ın tek bir askeri yok. Ordusuz bir general, o. Kime güvenerek, hangi yürek, hangi güçle Kudüs'ün hepsini istedi. Yıllar sonra nihayet Arafat da, Amerika'nın sanal bir korku olduğunu öğrendi. Böylelikle Arafat, yokluğunda Ortadoğu'yu ele geçiren İslamcı devletler ve İslamcı örgütlerin önüne geçti. Liderliği yeniden ele aldı. O yine bildiğimiz eski günlerdeki Arafat oldu.

Arafat bize öğretti ki, Amerika'yı zihninde yıkan ülkeler, halklar heryerde, her zaman kazanıyor. Biz yıkmayı ne zaman öğreneceğiz, dogmaları, hastalıklı ideolojileri, hastalıklı siyasi gelenekleri. Dünyadaki en büyük Amerika bizim ülkemizde. Bu kadar büyük bir Amerika, Amerika'da bile yok. Amerika'yı gün geçtikçe abartan, onu kafasında büyüten, onu bir dünya devi gören sadece bizim aydınlarımız! Ve aslında Amerika diye bir ülke, sadece "aydınlarımızın" beyninde! Bu Amerikan korkusuyla sinmiş beyinler bu topraklarda yaşadıkça, bu topraklarda kimse doğrulup, ayağa kalkamayacak!

Okumak İstiyorum

Merhaba Lemancılar, söze nerden venasıl başlayacağımı bilemiyorum. Ben bir ÖSYM kurbanıyım. ÖSYM'nin uyguladığı akıl almaz bir sistem yüzünden ben ve benim gibi binlerce arkadaşım üniversite sınavına yenik başlıyoruz. Evet ben bir meslek lisesi mezunuyum. Adı üzerinde meslek sahibi olmak için ailemin baskısı de meslek lisesine girdim. Ne bileyordum ki meslek lisesi okumakla üniversite hayalinin elimden alındığını.

Ben A.O.Ö.B.P ekleneden 155 puan aldım. Normal lise mezunları 140 puan ile Hukuk Fakültesi'ne girerken ben 155 puan ile açıkta kaldım. Yakın bir arkadaşım 153 puan ile A.O.Ö.B.P ekleninden sonra Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni kazandı.

Geçenlerde bir gazetede okudum. İstanbul'da bir özel lisenin tüm öğrencileri üniversiteyi kazanmış. Yani yüzde yüz başarı elde etmişler. Bizim lisede ise sadece evet sadece 1 kişi bir fakülteye girebildi. O da okul birincisi olduğu için. Ya bu özel okulun tüm öğrencileri çok zeki ya da bu özel lisenin öğrencilerinden hepimiz daha aptalız. Bu sınav sisteminden bu anlaşılıyor.

Sanki birileri bizim okumamızı istemiyor. Gizli bir el daha sınava girmeden beni kenara atıyor. Ben bir hukukçu olup haksızlığa uğrayanların adalet savaşçısı olmak istiyordum. Ama en büyük haksızlık bir kapıcı çocuğu olduğum için bana yapıldı. Soruların %80'ini bildiğim halde kazanamıyorum. Şu an içinde bulunduğum psikolojik durumu anlatacak kelimeleri bulmakta zorlanıyorum. "ÖSYM"ye teşekkür ederim. Pırıl pırıl gençleri öldürdükleri için. Şu an hiçbir hayalim yok. Rüzgarın önünde uçuşan yapraklar gibiyim. Bakalım bir rüzgar beni hangi apartmanın kapıcı dairesine atacak. Bir hukukçu olacakken burjuvaların merdivenini silmeye devam ediyorum. Ama bıçak kemiğe dayanıyor. Ondan sonra ben bile neler yapacağımı bilmiyorum. Bir delilik yapıp hayatımı zehir edeceğimden korkuyorum. Tabi buna hayat denirse.

Teşekkürler ÖSYM, teşekkürler sistemin adamları, hepinize teşekkürler. Adil bir sistem yarattınız. Son bir şey söylüyorum "OKUMAK İSTİYORUM". Ben kim miyim? Yanıbaşımızdaki kapıcının, hamalın, bir işçinin çocuğuyum. Adının Ahmet veya Mehmet olması olanları değiştirmez. Bu haksızlıklara son vermez.

İsimsiz

Selam

Eğer 18 yaşındayken, korkaklığın cesaret istediğini, hele hele hep zıt olduğunu sandığımız gülmekle ağlamak arasındaki o manyakça, bilinmedik bağı keşfettiyseniz, suçunuz demektir...

Bir gece, herkes uyurken pencereyi açıp da uzaklardaki ışıklara bakarak aklına takılan birşeyi düşünmek ve sonra sayısız çokluktaki düşüncenin beynine üşüşüverdiğini izlemek... Ne tuhaf... Sonra hemen her geceyansı aynı şeyi yaşamak. Ama ilk deneyimden sonra yaşamın her parçasını çığıncasına, sıradanlaşmamacasına, deli gibi, durmadan sorgulayan kaçığın teki olup çıkıverdiyseniz -ki bu kaçınılmazdır- artık kaçmanın yolu yoktur. Bu ne güçlü bir hismiş ki karşı koyamadığım kadar güçlü. Çevremdeki bütün insanlar sanal bir şekilde yaşayıp giderken ben neremden bulup çıkarmıştım ki şimdi bu araştırmacı ruhu? Nasıl böyle hiçbir şey yokmuş gibi sorgulamadan yaşayıp gidiyorlar? Nasıl bastırabiliyorlar iç seslerini, böylesine, hiç fire vermeden?

Yanımın için korkacak cesareti bulabiliyorum kendimde, neyse ki. Evet, korkuyorum! Hem de çok!. Ben de aynı haltı mı yiycem acaba? Kazanabildiğim herhangi bir üniversiteyi bitirip, sonra da girebildiğim herhangi bir işte mi çalışacağım. Sonra herhangi bir sebeple, herhangi bir herifle mi evleneceğim? Yani yolda gördüğüm herhangi birinin kimliğinin biraz değiştirilmiş bir versiyonu mu olacak yaşamım? "Okul-iş-evlilik=yaşam" formülünün hepimizin yaşantısıyla uyuşuyor olması rahatsız edici değil mi? Okul, iş ve evlilik. Bunların üçünden herhangi ikisi bile tepkimeye girmez ki ortaya bir bileşik (yaşam) çıksın yav! Baksanıza bir bi kere fiziksel kurallara aykırıyız! Bu yüzden dünya gezegeniyle anlaşamıyoruz biz zaten ki! Evet, bu budur

Bütün bunları düşünüp, bunlarla boğuşurken ya iyice sıyırıcam ya da birgün kafamın üstünde bir ampul yanacak ve herşeyi çözeceğim... Oeli işi bu, çünkü. Ama hepimiz de kaçığız; onu biliyorum. Olmasak, böyle bir ortama adapte olamazdık, asla. İnsanın karşısına, hayranlıkla baktığı, diğer insanlardan daha karizmatik, zeki ve gizemli bulup da aynı bir yere koyduğu biri ya da birileri çıkar ya hayatın bir yerinde... İşte, ben onları ok da büyütmemeyi öğrendim, gözümde. Çünkü biliyorum ki bir yerlerde gözünüzde büyütüp de hayran kalmıcak bir tane insan olsaydı, birşeyler farklı olurdu. Böyle bir ortam oluşmazdı. E, ortam da aynı tas, aynı hamam olduğuna göre, artık o insana hayran olmaktan vazgeçin siz de. Bırakın o düdük makamasına aval aval bakmayı! Çünkü, size değilmiş gibi görünüyosa da, aslında öküzün teklidir o da, hepimiz gibi. Vallana, bak! Dikkat edin bir kere, farkedeceksiniz bunu.

Ama ben hala şu ampülün yanıvermesini bekliyorum. Belki bu sorgu sualleri "18 yaş sendromu" diye pas geçeceksiniz, siz 18 yaşını yaşamışlar. Belki de gerçekten öyledir. Belki okuduğum o felsefi kitapların da katkısı vardır. Hatta olur olmadık her boku sorgulayıp duran Leman çizer, yazar ve okurlarının da katkısı vardır. Vav ne bilim işte! Hepsini zaman gösterecek. Hepiniz ağzıma sıçtınız. Bi kere de sizdenim bilmecelerimle uğraşın bakalım. Yine de hepiniz sağolun, yardım akabinden. Belki de hiç unutmadığım kadar derin içtenliğimle...

Nükhet Ertan / İstanbul

Yazık

Ben bir sağlık personeliyim. Sağlık kurumlarıyla ilgili problemler hiç bitmedi, bitmeyecek gibi de. SSK hastanelerinde yaşanan problemler ne yazık ki devlet hastanelerinde de mevcut hatta belki daha fazlasıyla.

Benim sıkıntım ise biraz daha farklı bir konu hakkında. Birkaç yıl öncesine kadar sayın devlet büyüklerimiz tarafından daha güzel bir uygulama başlatıldı. Yeşilkart. Yoksul halk hastanede ücret ödemesin, doğumunu, ameliyatını olsun diye. Maaleset bu yeşilkartları, şalvarlısı, yazmalısı alamadan; ütülü pantolonlular, ceketliler astarlı ceplerine indirdiler. Başı ezilmeye, koçı tekme yemeye ve her zaman bir çobanın peşine takılıp gitmeye alışmış zavallı halkımızda yine yazık ki okıp bitenler karşısında boyun bükülüp sessizce çim yalamaya devam ediyor. Hem de yakında; bırakın yemek, yalamak; kokusunu dahi bulamayacaklarını bile bile.

Vur! Ez! Cebini doldur siyaseti yazık yazık ki, bundan başka kelime bulamıyorum, her kurumu sarıp sarmalamış durumda. Ben ayrıntılı hallerini sadece sağlık sektöründe görebiliyorum. Sayın bakanımız Durmuş ise yanında görükle gidenlerden.

Bu yazıyı yazmamın nedeni bu konuyu sizinle paylaşmak. Bugüne kadar bu konu hakkında gerekli yerlere elimden geldiğince birşeyler anlatmaya çalıştım, dilekçeler verdim, bunlar ya gözardı edildi ya da susmak zorunda bırakıldım. Bunca yıl, sükut altındır, diye kandırdılar mı bizi atalarımız? Ne zamana kadar sürecek bu sessizlik. Şimdi ben, neden adımı yazamıyorum bu yazının sonuna, yoksa yeni KHK'lerle tamamen mi engellenecek bu hakkım? Korkuyor muyum? Bana da mı yazık!

Kurtların nesli yavaş yavaş tükeniyor. Haydi koyunlar boşverin çobanı, sesimiz yankılansın her yerde, tüm çimler bizim olacak.

E.S.D-Bilecik

Biz Geç Kalmayalım

Geç kalıyoruz herşeye. Randevularımıza, çiçekleri koklamaya, sevinçlerimize, annelerimize-babalarımıza sarılmaya, dostlara içten bir merhabaya, sevmeye geç kalıyoruz hep. Olmayacak nedenlerden, ardına bile sığınamayacağımız bahaneler yüzünden. Üzerinde bolca sınırlar bulunan kağıtlar örtüyor artık hayatımızın üzerine. Onlara bakmaktan, onları aramaktan unuttuk gökyüzünün varlığını, yıldızların değişilmez ışığını, büyüsünü. Çünkü artık bizi büyüleyen başka şeyler icat ettik kendimize. Kapılıp gidiyoruz nice sevgileri geride bırakıp, sahte ışıkların peşinden. Yaşamın gerçekleri diyorlar bunlara. Yalan! Dünya kimi güzel aynalar gibi. Olduğumuzdan farklı gösteriyor herşeyi.

Geç kalıyoruz. Ve geç kalmışlığımız bi yerde bekliyor bizi. Hayatın bir noktasında.

Hayat hep geç kalmak mıdır?

Sevdiklerimize seni seviyorum bile diyemiyoruz, düşünceler havuzu o kelimelerle doluyken. Kimimiz daha çok fazla zaman olduğunu düşündüğü için, kimimiz sevgiye inanmadığı için, kimimiz de yazık ki o kelimeleri her söylediğimizde sevdiklerimizin bizden biraz daha uzaklaşacağına inandığı için.

Hayat herşeyi gizlemek midir?

Niye artık kendimizi gizlediğimiz mağaradan çıkmıyoruz dışarı. Bu kadar mı korkuyoruz yaşamaktan.

Bu kadar geç kalmak yeter. Geç kalmışlığımız bizden hesap sormadan çıkalım artık gizlendiğimiz yerden. Yerin bin kat dibinde de olsak, üzerimize tonlarca kum bile yığılmış olsalar, çıkalım. Çıkalım ve güneşten özür dileyelim...

Ve sen "Meleğim" dediğim sevdiğim, şımarık çocuğum daha ne kadar erteleyeceksin aşkı. Ne kadar gizleyeceksin kendini hayattan. Hiçbir saat gitmiyorken geriye doğru, azalıyorken zamanımız git gide. Niye bu kutsaldık, bu sürgün, bu hasret niye?

Bize gösterilenler yalan gömüyor musun? Acıları, kuralları önümüze koyup, mutsuzluktan onların ardına gizliyorlar. Bize kalan acılara birlikte göğüs gerip mutluluktan yakalamak değil midir? Aşanız inanıyorsak eğer birlikte, elele her zorluğu. Biz daha güçlüyüz bu dünyadan.

Kocaman bulutların ardındaki o küçücük yıldızı gördük biz seninle, herkes gökyüzüne bakmaya korkarken.

En büyük umudumsun benim insanlık adına, sevmek adına, gülmek adına.

Çünkü hiçkimse fotoğrafları çocukların toplandığı bir bayram yerine çeviremez ve habrialamaz fotoğraflardaki kıpırtısız duran hiçbir yüz masmavi bir gökyüzüne sarılan bembeyaz bir güvercini senin kadar.

Meleğim, şımarık çocuğum, yüreğim, mücadelem benim.

Bari sen geç kalma, bari biz geç kalmayalım.

Ahmet

Piyango

Yazacağım bu öykünün gerçek hayattan alındığını kanıtlamak için yalanım varsa ne olmak çarpsın diyecek ne de diğer yiyecekderin saygınlığını teminat gösterecegim.

Garıban Ahmet'e piyangodan yüz milyar lira çıkmıştı. Bunu duyan dolandırıcı Memoş hazırlıklarını tamamlayarak akşam Ahmet'in evine geldi. Memoş, saf ve garıban insanları kandırmak için onları pohpohlamanın önlerinde çok konuşmanın ve büyük abi olmanın faydalarını bildiği için hemen konuya girdi.

Ahmet'e gereken övgüleri sıraladıktan sonra getirdiği torbadan namlusu kısa kesilmiş, üstüne oyuncak dürbün, yaylar ve boru parçaları vidalanmış hurda bir av tüfeği çıkardı. Ve göğsünü gererek: "Benim Amerika'da Rambo adında canciğer olduğum bir arkadaşım var. Misalde hata olmaz derler. Rambo Amerika'da ben de buradayım ama inan aramadan su sızmaz. Rambo'nun bana gönderdiği bu tüfek yunus balıklarını avlamak için özel olarak imal edilmiştir. Karadeniz'de korumaya alınan yunus balıklarının çoğaldıkça diğer balıklarının nesli azalmaktadır! Karadeniz'de eskisi gibi hamsi balığı, küçük ve kalkan balığı yok. Nedense televizyonlarda Bursa kılıç kalkan oyun ekibini daha göremez oldum. Benim amacım bu tüfekle yunus balıklarını avlayıp Karadeniz'lilere bir soluk aldırmaktır. Yunus balıklarına acıyıp için burkulmasın. Yunuslar zıplamaktan başka ne işe yararlar? Zıplamak iyi birşey olsaydı ben küçükken her zıpladığımda babam: "Otur bre orangutan soyu" demezdi. Yoksa acımayı ben de bilirim. Ne de olsa kırk yıllık kaldırım mühendisliğim var. Başarımından dolayı arkadaşlarım: "İstanbul'a girseydin yüksek kaldırım mühendisi olurdun" derler. Her neyse diyeceğim şu, Bakü-Ceyhan petrol boru hattı gecikirse petrol gemilerle taşınmaya devam edecek. Üstüne üstlük bu gemiler ortalama bin metre genişliğindeki İstanbul boğazından geçerlerken ya o kıyıya ya da karşı kıyıya tosslar ya da birbirleriyle çarpışırlar. Ayıp yani daracık Süveyş ve Panama kanallarında böyle kazalar olmuyor. Benim anlamadığım şey kaplumbağa irisi arabaların sürücülerine alkol testi yapılır da koca vapur kaptanlarına neden alkol testi yapılmaz? Sonuç olarak bu gemilerle petrol taşımacılığından Karadeniz yarın olacak Kapkaradeniz.

Balık nesli tükenme aşamasına varmadan bu tüfeği götür Karadenizlilere sat. Havada yirmi milyar eder. Bu para senin olsun. Yalnız senden ricam şu, kızımın tedavisi için bana acele beş milyarcık bi para ver. Söz haftaya öderim." Garıban Ahmet: "Veremem, çünkü banka müdürü dedi ki: senin paranı vadeli yatırdım. Her ay gel maaş gibi para al. Bu yüz milyar sende kalırsa dolandırıcılar etrafını kuşatır, paranı bir ayda bitirirler."

Abdurrahman Aybacı

LeM
Sayı: 463.
23 Eylül 2000 Cumartesi
● Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÖN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR
● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkak Matbaası ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, eşarp ve karikatürlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GRETEN ADAM VE GLU

K. Ertem

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

*Ben sanatçının kendi yağında kavrulabilenini severim...

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

464

30 Eylül 2000 Cumartesi-Sayı:2000/40 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Çöpüme Dokunma

Koç Holding Yönetim Kurulu Başkanı **Rahmi Koç**, çöplerin yeniden kullanımı konusunda bir proje geliştirmek istediklerini ve bunun için yurtdışında görüşmeler yaptıklarını ancak sonucun olumsuz olduğunu söyledi. Gelir düzeyi düşük olan ülkelerde çöpün kalitesi de iyi olmuyor, ancak kişi başına gelirin 10-11 bin dolar olduğu ülkelerin çöpleri kaliteli oluyor diyen **Koç"Biz araştırmalarımızda; sizin çöpleriniz para etmez, imha etmekten başka yol yok cevabını aldık"** diye ekledi.. Ancak bize göre Koç'un ve araştırma yaptırttığı yurtdışındaki kurumların unuttuğu, atladığı ya da gözden kaçırdığı birşey var: Türkiye'de her ne kadar azgelişmişlik ve ağır yoksullıktan kaynaklanan bir çöp kalitesizliği varsa da bir o kadar da bu çöpten ekmeğini çıkaran insan var. Ve bunlarla rekabet de ne Sabancı'yla kapışmaya benzer ne de Karamehmetler'le...

Bayık Günü

FEYHAN GÜVER

feyhan@leman.com.tr

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Şu Prag'ın suyu akar serindir!

(Küreselleme Sözlüğü)

● **Küre:** Asıl ortam, yalandünya... Zenginle fakirin birarada olabildiği tek mekan...

● **Küreselleşme:** Kendi halkınla yetinme, buyur, dünyanın bütün halklarını sömür... Yaşasın zenginlerin dayanışması!.. Yaşasın sınırsız, sınırlı kapitalist dünya devleti!.

● **Yeni Dünya Düzeni:** Yeni Dünya neresiyse, oranın düzeni... Sam Amca ve gezegen arkadaşları...

● **Dünya Bankası:** Kapitalist dünya devletinin kamu bankası... Üst düzey repo hacmi.. İyi sokuşturmalar Dünya Bankası!..

● **Amerika Birleşik Devletleri:** Esas oğlan.. Bütün çocuklar çalışır, paralar babada toplanır!.

● **İngiltere:** Yaşlı uşak, ABD'nin Avrupa şubesi... Çelik Blek ve arkadaşlarının kemiklerini sızlatan sadık müttefik...

● **Almanya:** Deli yürek, ezeli rakip, Klif Barns!.. Sıkılınca dünya savaşı çıkaran, kendine global dinamik...

● **Japonya:** Denin işbirliği, tekno ortak, Sivaslı Cindy!..

● **IMF:** Her dilde tefecilik işlemleri yapılır, plastik kaşıkla verilip mega kepçeyle alınır, borç üçüncü dünyalının kamçısıdır!..

● **Cotarelli:** IMF Türkiye Masası Şefi, ekonomik misyoner, İtalyan mafyası dili, mafyanın İtalyanı!..

● **A. Necdet Sezer:** Öteki Türkiye Masası Şefi, insanın evi gibisi yok, biz yine kendi ligimize dönelim!..

● **Türkiye:** Dağ başını Eurogold almış, gümüş dere Koç'a akar!..

● **Öteki Türkiye:** Muhabbete geldiim, hayra hayra, sofranıza geldim, hayra hayra, oynamaya geldim, hayda hayra!.. Kim 500 milyar istemez, ağırlığınca altın da veriyolar bak, dayan makamaya!..

● **Afrika:** Yeni Dünya'nın varoşu!..

● **Asya Kaplanları:** Komşuda pişer, bize de trend!

● **Ortadoğu:** Doğalgaz tadilatı bitmeyen arka oda!..

● **İran:** Şah ve mat!..

● **Irak:** Sınıfın devamsız çocuğu, Saddambargo!..

● **Suudi Arabistan:** USA gölgesinde kafr düşmanlığı!..

● **Kuveyt:** Petrol yerine gazozu olsaydı, ne önemi kalacaktı, ne de saldırıya uğrayacaktı!..

● **Rusya:** Kostümlü provayı bitirip eve dönen mutsuz oyuncu.. Pravda, Pravda, Pravda!..

● **Dolar:** Küresel pasaport, ışığa tutunca üstündeki adamın altın dişi görülüyo.. 1 zenginin hayatı, 670 bin üçüncü dünyalınınkine eşittir!...

● **Kapitalizm:** Benim holdigim olmasa da biz oluruz ama biz olmasak senin holdingin olur muydu a dürzü!..

● **Anarşizm:** Dağılın lan!..

● **Mark:** Stepne, en iyi erkek yardımcı oyuncu!..

● **Sterlin:** Sinsi parası, ne biriktirene rastladım, ne hakkında bişey söyleyene!..

● **Özelleştirme:** Kamu malı dünya malı, herkes onu kullanmalı,.. Paranın satın alabileceği en güzel devlet olayı!..

● **Rant:** Patron maaşı!..

● **Recai Kutan:** Kendine global, Batı'ya karşı Batı'yla elele,.

● **Devlet Bahçeli:** Ey Türk, titre ve küreselleş!..

● **Bülent Ecevit:** İade edilen karamame koleksiyoncusu, duygusallaşma!..

● **Mesut Yılmaz:** Dört eğilim out, küreselleşme in!..

● **Tansu Çiller:** Yöre globali, ABD kadın kollan delegesi!..

● **Deniz Baykal:** Püreselleşme!..

● **Molotof Kokteyli:** Yoksul bombası!..

● **Açlık:** Bir tür kitle etkinliği, milenyuma ruhen giremeyen halkların dünya ortalamasını bozan durumu!..

● **Emperyalizm:** Küresel iletişim biçimi!..

● **Saddam:** Bırak kanını, petrolle yazdır ne yazdıracaksan... Yine de, egemene kafa tutan onura helal olsun be yahu!..

kiservis@leman.com.tr

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

LeMan

ÖDP Çankaya Örgütünün olağan kongresi Cebeci Yurdunda kalan bozkurtlar tarafından basıldı... 7 ÖDP'li hastanelik oldu...

Yunanistan'daki 1967 cuntası döneminde geçen bir olaydan yola çıkılarak, 20 yıl önce yazılmış "Çıkmaz Sokak" adlı oyuna Kayseri Cumhuriyet Savcısı, 12 Eylül dönemini anlattığını sanarak dava açtı...

Ecevit'in Eskişehir mitinginde "açız" diye bağıran vatandaşı, polisler apar topar önce kebapçıya sonra karakola götürdü.

GLOBAL ZİBİDİLER IMF VE DÜNYA BANKASI
300 kişinin geliri 1.5 milyar insana eşit, toparlak denyo prag toplantısı
ULUCANLAR KATLİAMI
mahkumlara 12 bin yıl hapis istendi.. sorumluların ifadesi bile alınmadı
ENERJİ SIKINTISI
rant kavgasının, halka çektirilen çilesi
DEVLET BAHÇELİ
AB yolunun derin çukuru..
ADLİ TIP
işkence vakalarına bir iki üç tıp

Sosyal demokrasiye Ricky Martin tadı vermeye çalışan, sisler arasında kürsüye çıkan ve CHP genel başkanlığını kaybeden Deniz Baykal, 1.5 yıl aradan sonra 30 Eylül'deki kurultayda yine aday oluyor..

Aksaray'ı mesken tutan ve bazı araçları tahrip eden tinerci çocuklar karga tulumba emniyete götürüldü.

İSTER İNAN

Baz istasyonlarına karşı yükselen kamuoyu tepkileri ve insan duyarlılığına karşı, GSM şebeke holdingleri cin gibi bir fikir bulmuşlar. Buna göre Baz istasyonları bir **KLİMA** kasası içine gizlenecek, binaların duvarlarına böyle monte edilecek, kurulacakmış.. Dışardan bakan ya da çevrede haşlanan ama nedenini keşfedemeyen yurdum insanı hiçbir şey anlamayacak dolayısıyla da olası tepkilerden bu GSM holdingçileri kurtulacakmış... İSTER HAŞLAN İSTER HAŞLANMA **Son Dakika:** İran'da uydu antenlerinde aynı yöntemle gizlendiği öğrenildi. Baskıcı molla rejimine karşı, dünyadaki gelişmeleri öğrenmek isteyen muhaliflerin geliştirdiği bu yöntem, ülkemizde ne hallere düştü..

İSTER İNANMA

Orta öğretimde okutulması düşünülen İnsan Hakları ve Demokrasi dersi kitabında bol bol 82 anayasasının güzellikleri anlatılıyor.

ÖZGE

sevişgenler met üst

açık büfe

met üst

hangi yaştayım

- ferhat'ın dağları deldiği yaştayım!
- **'GAP' projesi'nin başladığı yaştayım!**
- fatih'in istanbul'u fethettiği yaştayım!
- **orson welles'in 'yurttaş kane'i çektiği yaştayım!**
- erdal eren'in asıldığı yaştayım!
- **nabokov'un lolita'yı çıtır çıtır yazdığı yaştayım!**
- bülent ecevit'in karaoğlan olduğu yaştayım!
- **pir sultan abdal'ın asıldığı yaştayım!**
- sivas katliamını ilk duyduğum anki yaştayım!
- **prometheus'un ateşi tanrılardan çaldığı yaştayım!**
- hallac-ı mansur'un derisinin yüzüldüğü yaştayım!
- **fazıl hüsnü dağlarca'nın 'çocuk ve allah'ı yazdığı yaştayım!**
- yusuf'un kuyuya düştüğü yaştayım!
- **rıdvan'ın fenerbahçe'ye transfer olduğu yaştayım!**
- spartaküs'ün ilk isyanı başlattığı yaştayım!
- **okulun duvarına ilk 'kahrolsun'u yazdığım yaştayım!**
- sermet serdengeçti'nin arzu okay'la seks yaptığı yaştayım!
- **mahallede ilk dayağımı yediğim yaştayım!**
- sisiyphous'un kaderine razı olduğu yaştayım!
- **ilk otuzbir'imi çektiğim yaştayım!**
- genç osmanın zindanlarda boğulduğu yaştayım!
- **uzay yolu'nu televizyondan siyah-beyaz seyrettiğim yaştayım!**
- ilk şarap içip seviştiğim yaştayım!
- **che guevara'nın motorsikletle latin amerikan turuna çıktığı yaştayım!**
- köroğlu'nun bolu beyi'ne kafa tuttuğu yaştayım!
- **madeni 2,5 lira'ların olduğu yaştayım!**
- babamın kore'de öldüğü yaştayım!
- **eşber yağmurdereli'nin hapisten çıkacağı yaştayım!**
- aklımın ve yüreğimin istediği yaştayım!

metust@leman.com.tr

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

DELİLLER ALEYHİNE... AMA DUR BAKIİM Bİ DAKKA!..

ÖLDÜRÜLEN BU KADININ KOCASI SUÇSUZ-DUR... EVET KESİNLİKLE MASUMDUR!..

PARDON LEHİNEY-MİŞ!..

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

Paranoya

ÜFF! ANAHTARI KAPININ ARKASIN-DA UNUTMUŞUM... NASIL AÇICAZ ŞİMDİ KAPIYI?..

MERAK ETME DİLEK. ŞİMDİ BİR ÇİLİNGİR ÇAĞI-RIRIM BEN..!

HOH HOH HOO! ŞİMDİ BİR OMUZ DARBESİYLE KIRIP AÇARIM KAPIYI..!

ÇİLİNGİR DE PEK KASLIY-MIŞ YANI..!

ÇİLİNGİR

DİKKAT

Üçün, cülom bak ki, tabıha zırlanıyor..!..

GAN AKTIĞINA KÖRE PAKİREYMİŞİN HA?. YAŞASUN!..HE HUU HUUE... BU ARADA BENİM DE RAPORLU OLDUĞUMU ÖĞRENMİŞ OLTUN..!.

ARABA MEZARLIĞI

ÜHÜ ÜHÜ ÜHÜÜ!.. KEŞKE GELMESEYDİM SENİ DE BÖYLE REZİL DURUMDA GÖRMESEY-DİM RIFAT..! ÜHÜÜ..!..

1982 YILINDA İKİ KİŞİYE ÇARPMIŞSIN. BİRİ SAKAT KALMIŞ .....

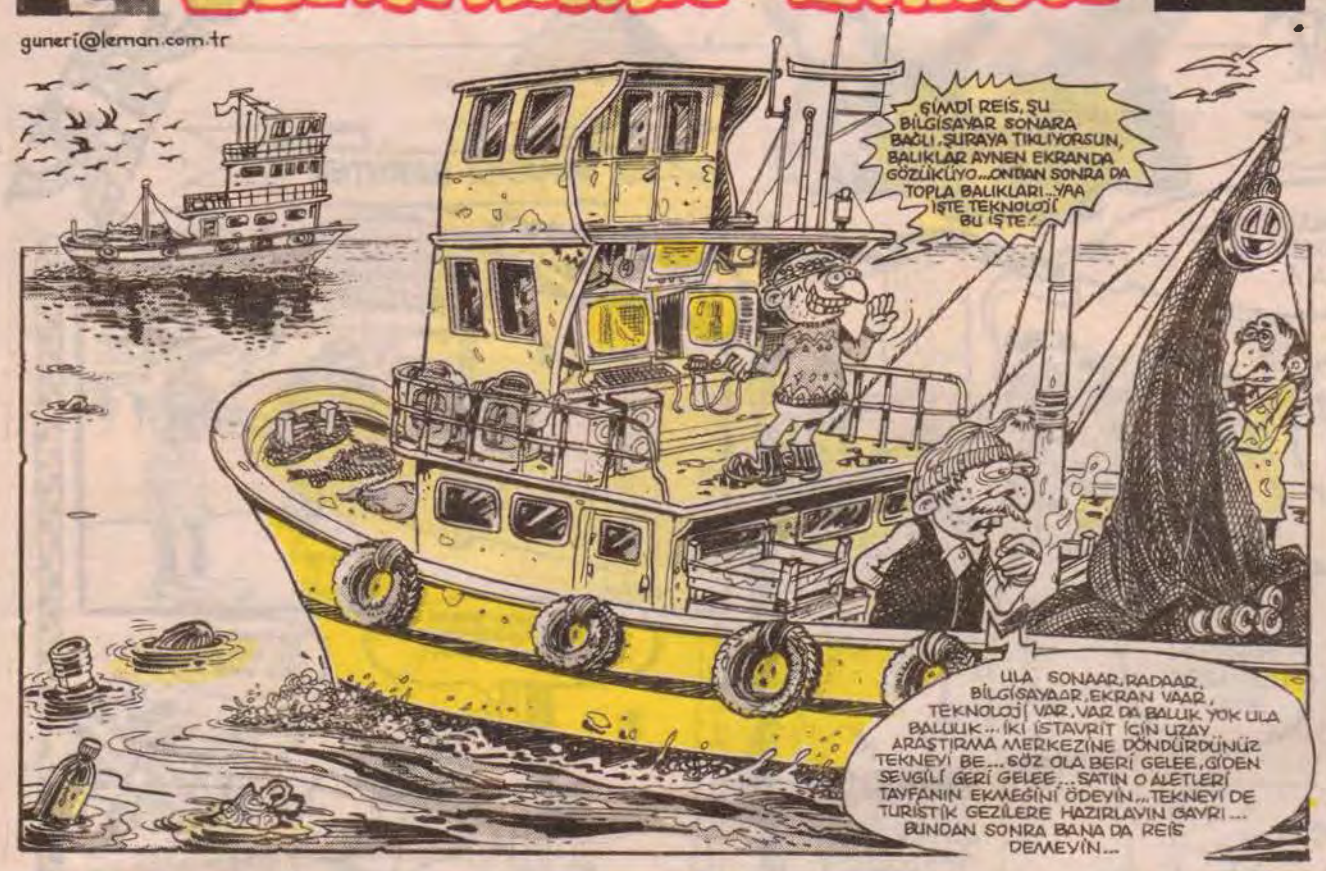
GINALIGUBRUK'UN DÜŞMAN İŞGALİNDEN KURTULUŞ GÜNÜ KUTLU OLSUN

EHE EHE. BEN ŞİMDİ MAHSUSÇUKTAN TEMSİLİ DÜŞMAN OLDUM YA, O YÜZDEN YANİ BÖYLE ..!..

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n

ESKİDEN Bİ GÜN:... "Çivi" kadar çok basit ve güzel bi oyun yoktu belki de. Kışın, daa iyi oynanıyo. Çünkü toprak yumuşuyo ve, uzaktan bi atıyon, "Laak!" diye giriyo çivi! Daa doğrusu, hiç ses çıkmıyo. Ama o nefis girişi, bi ses gibi duyuyosun sanki içinde. "V" harfi çiziliyo önce tabi. V'nin bi kolu senin, öbürü rakibinin. Çiviyle toprakta çizdi myollarla, arkadaşını sanp kuşatcaksın. Sonra, bi çok oyunda olduu gibi, sıkılıyosun tabi, ve "naapalım lan?" diyip, yeni bişiyler anyosun.

Atilla, aslında ciddi miydi bilmiyorum ama, elindeki fotoğrafı habire göstenip, "Bu seninle" derdi! Benimki, "Nena", "Helga" ya da, hiç hatırlamıyom, Alman bi kız ismiydi işte. Fotoğraftaki diğer kızlan da, öbür arkadaşlara paylaşırdı. Kadir'e, Yıldıray'a felan. Göyaa, Atilla, kızlara bizden bahsetmiş Almanya'da. Onnar da bizi merak etmiş. Bi kızın beni merak etmesi, o yaşlarda, inanılmaz şeyler hissetmeme yol açıyodu. Daa merak edip etmediine emin olmadım halde, ona (ulan bi hatırlasam ismini) hemen aşık oldum ve kadınım olarak seçtim. Lavuk Atilla, bizi kandırıyomuş meğer. Tabi çok sonra anladım. Hem annayışım kıt, hem de niye hemen anlıyım ki? Biraz sürdürdüm bu düşü, istediim gibi hissedip. Bayaa ama, iki üç yıl sürdü!

Ailesiyle beraber, Atilla her yaz, buraya babaannelerine geldiinde, yine aynı fotoğrafı göstenrdi ara sıra. "Sarah" mı acaba? Sarah Alman ismi mi ki? Neyse, hatırlamadım hala. Galba "S"le başlayan bişiydi. Yine bakıyodum onun resmine ve, "ulan, nefis" diyodum içimden. Benden biraz inceydi. Avrupalı; daa sağlıklı felan. Atilla aslında, "yazsana" felan demişti. Ne yazıyun ki? Yani nasıl yazıyım? Hem, yazmakta istemiyorum belki. Çocuk aklımla bile, ne biliyim, farkındayım sanki, bunun bi düş felan okluğunun. Zaten, burası hoşuma gidiyo; çöplük, benzinci, Haydarpaşa, diken tarlası, Ankara asfaltı, bahçemiz. Evet, buralar iyi. Bişiy olcaksa, buralarda olacak! Hayır, o kalkıp ayaama gelicekse, yani o Alman kız; gelsin; bekliyom. Severim yani. Daa bilmiyodum ama, bi şekilde severdim. (Hani, bi yaz; Atilla yanında onu da getircek ve benlen tanıştıracak; tabi ben de o an heyecandan, darmadaan olcam; bu saçma olasılığı kastediyom) Öyle bişiy olur mu lan?!.

Hem, nasıl konuşcaksınız ki?. Bi kızla konuşmak kadar zor bişey yoktü heralde o yıllarda. Hatta bi keresinde, (apartmanda oturan bi kız. Kardeşi bi kitabımı getirmemişti. Almanya'ya gittiimde, o çıkmıştı kapıya) Aazıma sıçıldı! Ne halt ediceemi bilemedim! Bi de şort felan giymiş. Moderndi yani. Şort giydiini nası hatırlıyom, o da tuhaf! Çünkü hiç bakamadım ki o tarafa! Heralde paspasa bakıyodum. Güzel paspasları vardı apartmanın. Kalın, tüylü tüylü. Anaannemin yataandan daa güzel. Bazılannda "hoşgeldınız" felan yazıyo. Çok salakça! Çiçek resimleri felan var! İğrençl.. Bi kere tükürmüştüm bi tanesine. Daa abartıp, kapının önünde duran tekliklerin içine tükürenbi arkadaşım vardı. Güzel, paalı, kadın teklikleriydi. Sandaletlere, botlara felan tükürmezdik. Neyse; kitabımı aldım geli. Kapıyı o açınca aniden, bacak etleri birden gözüme parladı, o zaman farkettim heralde şort giydüni; yoksa kimseye dikkatli bakmam, süzmem. En yavşakça şeylerden bindir, bi insanı süzmek!

Aslında, vücut dili diye bişiy var. Yani, o yıllarda bunu bilmiyoz tabi ama, belki konuşabilirdim o Alman kızla. Beni sevmeli felan bulabilirdi. Bi şeyi paylaşırdık. Uzaklara bakardık! Uçurtma uçururduk! (En iyi yapbım şeydi). Kaleye geçerdim, penaltı çekerdi banal Çimler var, nefis. Atlamayı seviyorum onnarın üstüne. Sonra, dönerdi Almanya'ya, benden hoşlandıını ve unutmıycaanı belli ederek...

"Vera" mıydı? Bi şarkıda var bu isim, ordan çağnşb belki. Bi hatırlasam, nefis olcak. Ve Yıldıray, çok komikti. Yani, umursamıyodu sanki. Onun kızı da iyiydi. Hepsi sağlıklı, bakımlı kızlar. O hiç, yazıcam, arıycam felan demiyodu.. "Öpücem, "abanıcam" felan diyo habire! Ya da Tanet mi diyodu bunu, emin dülim... Hepimizin bi kızı vardı işte, mutluyduk! Hayat harbiden güzeldi. Umutlar, çimenler, şarkılar, aşaa maalle maçları, benzinciden çalınan lastikler ve, tabii hepsinin üstüne cila, o sanki bize bakıyomuş gibi poz vermiş, iyi giyimli, bi odada, kanepeye, koltuğa felan toplanıp oturmuş, raat, neşe saçan kızlar.

Bi anda olmadı tabi. Yavaş yavaş annaşıldı gerçekler. Onu da şu anda diyorum zaten. Belki tam bi sınır yoktu, düş ve gerçek arasında. Üstelik bu kelimeler, hiçbişiy ifade etmiyo ki! Tesbitler, planlama, dikkat, istatistik, ciddi bi sorgulama, böyle abuk sabuk gayretler yoktu heralde o günnerde! Sadece, kocaman bi, belirsizlik. O zaman iyiydi bu? Şindi hırsızbr çoğu kez. Ve bi de düşler tabi. Belirsizlik'le büyüyen şeyler. Belli olan şuydu ama: Biz ordaydık yaa! Orda lan işte! (Size dedim "lan" diye) Aha, tam orda! Top saasının orda. Orda durup, "şindi naapalım lan?" diyoruz. Çivi mi? Kuka?.. Voleybol?. Voleybol'u kızlar oynar! Gelseydi onnar Almanya'dan, oynardık... Evet; uzaktan sevmek, o yıllarda alışkanlık yaptı belki. Bi suçum yok bence! Öyle geldi bişey! Ama öğrendim formülünü ve, gerekmedikçe de yaptım sonra.. Bi fotoğraf alt tarafı be! Ağzımıza sıçtı! Yani, güzel sıçtı; fena diildi. Bişiyler oldu sanırım. Harbiden oldu! Bu, harbi lafın felan öğrendik. Gerçeğe yaklaştık. Yani, tam yaklaşamalık da, tırstık; uzaktan "Gerçek abi, nassınız?" felan diyip yalakalık yapbk 'gerçek'e. O bakmıyodu bile bize. Halâ bakmıyo. Bi döncek anlden, "Ne var lan?!" diycek, amma ödüm kopar?!.

Şu tesbitler olmasa, çocukluk anılan, çok daa güzel anlatılır sanki! Ama dayanamıyo insan! Zaten o kadar zorlanıyom ki hatırlamak için; ne isim geliyo aklıma, ne zamanı, ne de duygulann tam tarifi... Olmayan bi ses belki? Zzp! olabilir mi?. Çivinin topraa saplanış sesi? Saplanır ve, yan durur, düşmeden!.. Şeytan diyo, yap şu bağlantıyı!.. Hani, çivi, toprak, kızlar, aşk, yürek felan?.. Ne yüreği be!.. Benzinciye lastik çalmaya gittiimizde daa, hemen unuttuk kızları! Salak mıyız ki biz! Biliyoz ne oldüünü, ne döndüünü. Hayat devam ediyo ve, daa ne fırsatlar var; şu lastii çaktırmadan bi çalalım da önce. Sonra ne yapcamıza karar veririz. Zaten çöp gibi bi yere atmışlar! Ama yine de kızıyolar çalarken! Annamadık bunu.. "Bırakın lan!" diyo. Aldık bi kere bırakır mıyız?..

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@leman.com.tr

BARUL POST

OMBUDSMAN MI? ULU BİLGE Mİ?.

TARTIŞMA KONUSU

Hangisi daha iyi? ULU BİLGELERİN MODASI GEÇTİ Mİ

%45....

%55 ...

SGÇAM HA, Bİ DE BU OMBUDSMAN ZKİ ÇIKTI BAŞIMIZA...BU MEMLEKETTE BENDEN BAŞKA OMBUDSMAN VAR MI LAN... SÖYLE VAR MI HA? VAR MIII.?

GĞG... YY...YOK ULU BİLGEM...

KAPI ÇALINIYO.!..GİT AÇ, SONRA DA BANA NESKAFE GETİR...

ULU BİLGE ÇOK KORKUNÇ!.. KIÇIMIN ÇATALI YERİNDE YOK!

HAH! Bİ SEN EKSİKTİN !..

ŞEYTAN DİYO, AÇ KIÇINI ŞUNUN...NEYSE, BU OMBUDSMAN TARTIŞMALARI ESNASINDA SAKİN OLMALIYIM VE KİMMİŞ ASIL OSBUSMAN GÖSTERMELİYİM. ANLAT EVLADIM...

ANLAT EVLADIM...

SAYIN DANDOLDENYUS... AKŞAM Bİ BARDAYDIM... SARHOŞ OLDUM, SIZDIM, UYANDIĞIMDA KIÇIMIN ÇATALI YOKTU...

EE...ŞİMDİ EVLAT BU DURUMDA...

ULU BİLGEEE.!..

BİZ BİR GRUP ARKADAŞIZ ULU BİLGE... KIÇLARIMIZIN ÇATALLARINI ÇALMIŞLAR.!..

ÜHÜÜÜ!

NESKAFENİZ ULU BİLGE...AYRICA BAŞKA ÇATALLARI ÇALINANLAR DA GELDİ...

NOOLUYO LAN BU MİLLETİN KIÇLARININ ÇATALLARINA ?..

OOLUM BU ARADA AKLIMA BİŞEY GELDİ, BAHÇEYE SU KUYUSU AÇACAKTIK YA...BU HERİFLERİ YARDIM ETME VAADİYLE BURADA TUTUP ÇALIŞTIRALIM DİYORUM...

EN DEĞERLİ ŞEY EN DERİNDEDİR KARDEŞLERİM... ŞİMDİ DÜŞÜNMEYİN KIÇ ÇATALLARINI. DERİNE İNİN...EN DERİNE VE EN DEĞERLİ ŞEYİ BULUNCA BANA HABER VERİN...

NEDİR BU EN DEĞERLİ ŞEY ULU BİLGE ?..

BUNU KENDİNİZ GÖRECEKSİNİZ.. ŞİMDİ SADECE KAZIN...HEP KAZIN...O EN DEĞERLİ ŞEY ÇIKINCA YÜREKLERİNİZİN İKİ VURUŞU ARASINA GELİP YERLEŞECEK...

ALLA ALLAA KAZALIM BAKALIM.

TUH!

Saatler sonra...

ULU BİLGE ADAMLAR HOMURDANIYO, YARDIM EDEMEYECEKSE OMBUZMANA GİDELİM BİZ DİYOLAR...

OMBUSMANLARINA VURİYİM... NERDEN ÇIKTI LAN BU OBURSSMAN? HEM KIÇLARININ ÇATALINA SAHİP OLAMIYOLAR HEM LAGA LUGA EDİYOLAR, DUR SU ÇIKANA KADAR BİŞEYLER UYDURIYİM BEN ŞU KAZMALARA...

DÜŞÜNÜN! EN DEĞERLİ ŞEYİNİZ NE? VE NEREDE? BANA SÖYLEMEYİN... KAZARKEN DÜŞÜNÜN SAÇLARINIZDAN BAŞLAYARAK DÜŞÜNÜN...

SAÇLARINIZA DEĞER VEREBİLİRSİNİZ AMA ACABA GERÇEK ANLAMDA DEĞERLİ OLAN ONLAR MIDIR? KOLAYCA DÖKÜLEN, BERBERİN ELİNDE YOKOLUP GİDİVEREN SAÇLAR MIDIR DEĞERLİ?..BU KADAR ÇABUK ULAŞILAN BİŞEY DEĞERLİ OLABİLİR Mİ?

O ZAMAN EN DEĞERLİ ŞEY BEYNİMİZ VE AKLIMIZ ULU BİLGE...

BRAVO EVLAT...MESELEYİ KAPTIN SEN... ZİHNİMİZ, BİLİNCİMİZ HAYATA BAKIŞIMIZ... BUNLARI ELİMİZDEN ALABİLİRLER Mİ? YA KIÇ ÇATALINDAN BAKAN VAR MI? VARSA BİLE ONUN ARAMIZDA YERİ VAR MI ?..

DEMEK...DEMEK!..EVEET! KIÇ ÇATALLARIMIZI ÇALABİLDİKLERİNE GÖRE ASLINDA O KADAR DA DEĞERLİ DEĞİLLER...

TABİİ Kİ...BİZE VERİLEN VÜCUDU NASIL KULLANDIĞIMIZ ÖNEMLİ...VARSIN OSSURUKTAN Bİ ÇATAL DA OLMAYIVERSİN...

HEEEEEYYOOO!..

SUUUUUUU!..

FOSSS SSSS

ULU BİLGE DANDOL DENYUS, ÖĞRETİSİYLE BİR KIÇ ÇATALININ ASLINDA ÇOK ÖNEMSİZ OLDUĞUNU KANITLADI VE BU SAYEDE DE... KIÇ ÇATALI MAFYASININ ÇÖKERTİLMESİNİ SAĞLADI... İNSANLARIN KIÇ ÇATALLARINI ÇALARAK ZENGİNLERE SATMAYI PLANLAYAN ÖRGÜTÜN ELİNDE SADECE DEĞERSİZ KIÇ ÇATALLARI KALDI...

BARUL POST

HEH HEE.! ÇOK BÜYÜĞÜM ULAN... HEM BEDAVADAN KUYU AÇTIRDIM, HEM MAFYA ÇÖKERTTİM, HEM DE OMBUSMAN DENEN ÖRDEĞE DERSİNİ VERDİM...GETİR BAKİYİM Bİ SADE NESKAFE...

Aksam.com.tr

Komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Bu Hayattan Dah Kötü Davran Ban

Biliyorum, bu hayat beni istemiyor, ama ben ondan zaman çalıyorum... Ben ondan kalbimin sal kalmış yanlarını çalıyorum...

Onun benden ne istediğini bilmezlikten geliyorum... Bu yüzden gecikiyorum hem kendime, hem hayata...

Hem herşeyi alabildiğine yoğun yaşıyorum, hem de zamanın dışındayım... Hem herşey en sonunda gelip bende toplanıyor, ama önümde olup biten hiçbir şeyi değiştirme gücüm bile yok...

Kimseyle savaşmak istemiyorum, kimseyi yok etmek istemiyorum, ama varolmak, derinden hissetmek ve hissedilmek istiyorum, diye bağırmak istiyorum... Ama biliyorum, çığlığım duyulmayacak, duyulsa bile hemen unutulup hiç kimsenin aklında kalmayacak...

Oysa gördüğüm ve karşılaştıklarım beni savaşmaya çağırıyor... Kimi yok edebilirim, kim mahvedebilirim ki... Öylesine savunmuşum ki kendimi, öylesine derin bir açılıkla sanlmışım ki dünyaya; herkeste, herşeyde benden birşeyler saklı... Bu yüzden kiminle savaşsam, kimi yok etmeyi düşünsem, bu ilk önce ben oluyorum...

Başlattığım her savaşta ilk ben ölüyorum...

Ne zaman bana dayatılan savaşın kurallarına uysam, en ölümcül darbeyi ilk ben alıyorum...

Bu dünyadan öyle kopuk yaşamışım ki, yapmayı düşündüğüm kötülükler gelip önce beni buluyor...

İnan, ne zamandır tanıyamıyorum kimseyi... Tanıdığımı sandığım insanlar öylesine çabucak değişiyor ki.. İnsanları tanımakta zorlanınca, bütün öfkem, bütün kırgınlığım kendime yöneliyor...

Gecenin ortasında, günlerdir karşısında kendimi seyretliğim aynada yorum; kimsin sen, diye...

Nasıl bir yalnızlık ki bu, on mışlıktan sonra sadece kendi sap sorabiliyorum.

Herkes öyle sine korkmuş ki herkes öylesine sanlmış ki ken larına... Çünkü başka nedeni y nin bu saatinde aynamın karşıs dimden hesap sormamın: N niz... **Hepinizde bir parçam Böyle birden çekip gidemezsi le susup gizlenemezsiniz... siz.. Ben sizdeki kendimi çok inceliklir, birgün arayıp onu rin... Ben kendimdeki sizi özle olur, hiç olmazsa onu arayıp Kimsesizliğiniz bende kaldı... söyleyin, getirip bırakayım...**

Bunlardı işte aynamdaki say nım... Ve ben kendimi bu say dan alıkoyamazdım... Öyle ki, rufarım sonunda gelip benden rardı... Bütün uğradığım haksı nunda gelip benden hesap sor

Bir mahşer yalnızlığıydı sürdü...

İnat ettim kendim olmakta; tiksindi benden dünya ve so reddetti.. Yandı özlediğim herş lanmla birtikte...

Şimdi bir sen kaldın, bir de ki kanayan ışık...

Ama görünüp görünüp kay öylesine inatçıydı o sevgi d aşk dedikleri... Düştüğüm her b na seni habrlattı... Seni'n o ina ni... Kaderimi küçümseyip he kasını aradığımda, gördüğü sonunda seni habrlatb bana...

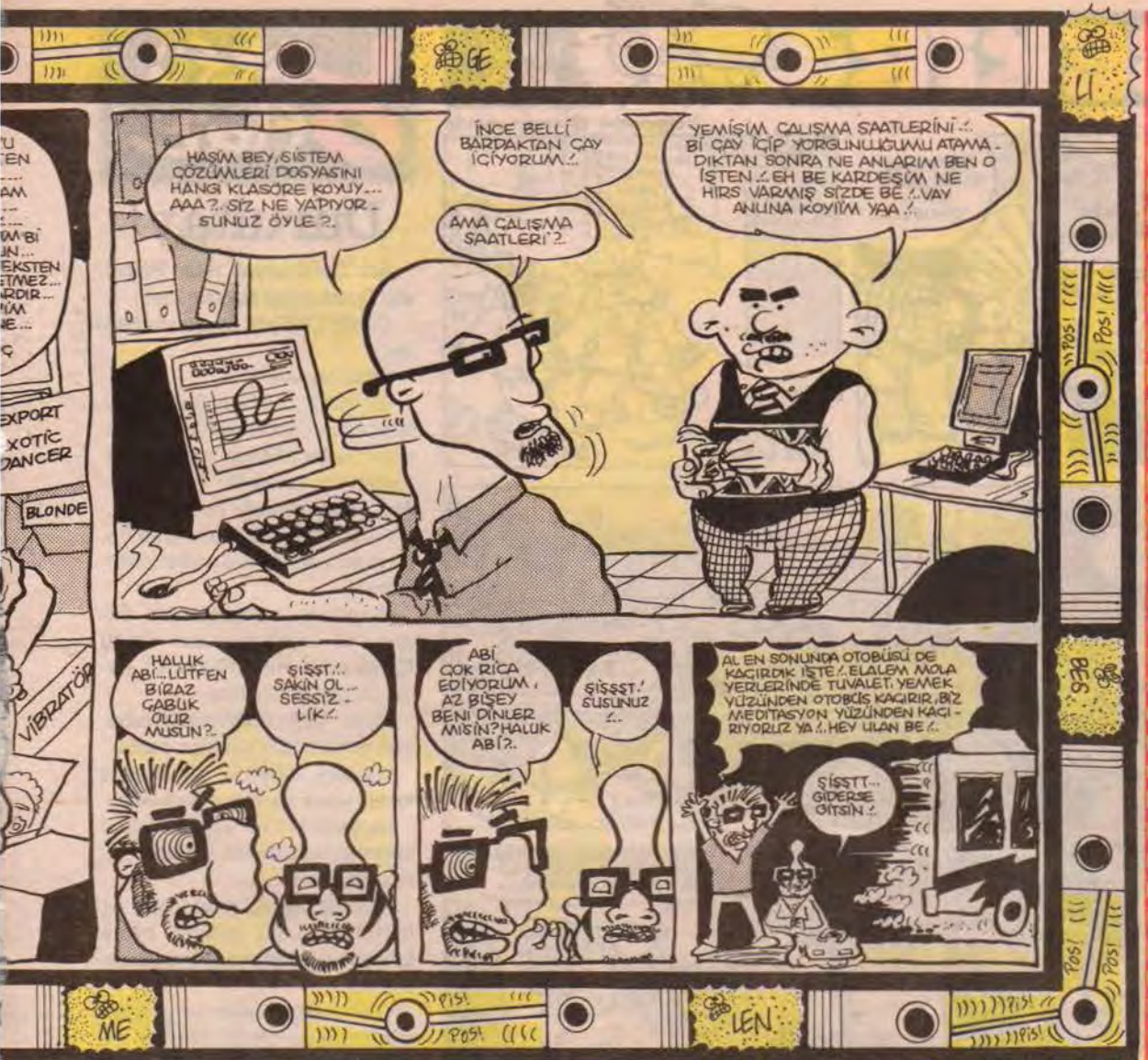
Herkesi anlamak ve tanıma sadece kendimi küçümseme

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Kırık Leblebi

ŞUAT ÖZKAN

kiriklablebi@kirman.com.tr

ERDENER ABİ

miştim çünkü ben...

Beni kim sevse, beni kim anlamaya çalışsa onu da küçümsemekti bu...

Öylesine kırgındım ki kendime beni kim sevse gerçekten, beni kim gerçekten anlamaya çalışsa, bu kırgınlığın içine gelip oturuyor, beni bu denli inciten hayatın ta kendisi olup çıkıyordu...

Beni kim anlamaya çalışsa, daha önce neredeydin, diye bunun hesabını en çok ondan soruyor, hayatın bütün haksızlıklarını ona yoruyordum...

Oysa hayat en çok sana haksızlık etmişti... Tanımadığın bir kentte, tek odalı ve rutubet kokan bir evde aşkınla tek başına kalmıştın...

Ay ışığı vururdu yoksul odana... Masanın üzerinde birkaç parça kurumuş ekmek olurdu... Ve benim için bıraktığın o tek sigara...

Köşede bir yerde ödenmemiş faturaların dururdu. Öylesine çok aramıştın ki beni, telefon borçların öylesine çok birikmişti ki, o tek göz odalı, o rutubet kokan evindeki kırık dökük eşyalarına her an haciz gelebilirdi. Ama umurunda bile değildi.

Sevgin seni öyle korkusuz yapmıştı ki, uykunda bu dünyaya ait olmayan bir iyilikle gülümsüyordun... Ay ışığı vuran yoksul odanda, eski sandalyelerinden birine oturup sonsuz bir susuzlukla seyrettim yüzündeki o "yasadışı gülümseyişi"..

Seni aşkınla tek başına bırakmıştım işte... Ama bugüne dek bir kez olsun yakınmamıştın bundan... Seni bu korkunç dünyada ölümünle yalnız bırakmıştım... Ama bir kez olsun sönmedi yüzünden bana bakan o ışık... Seni seyrederken anladım, hayatımda ilk kez sevdiğim birini kendimden daha haklı görüyordum...

Öylesine güveniyordum ki sana, bugüne dek kimseden istemediğim birşeyi senden istiyorum şimdi... Bana bir iyilik yap.. Bana bu hayattan daha kötü davran...

Beni yitirmekten korkma... Unutma beni herkesten daha çok tanıdığını...

Bütün sırlarım sende... Ne olur bu hayattan daha kötü davran bana...

Biliyorum, hiç olmayacak birşey istiyorum senden... Ama yap bunu...

Çünkü ne kadar istesem de sana bu halinle bağlanamıyorum... Bu koşulsuz ve ne olursa olsun sevme haline... Bu dünyaya ait olmayan iyiliğine...

Belki de senin bilmediğin bir hastalık bu... Anla beni... Yıllardır kendimi ve sevgiyi öyle yanlış yerlerde aradım ve geçmişimden öyle acı çektim ki...

Kaybolduğum yerlerden geriye dönüyorum artık...

Kaybolduğum yerlerden odana dönüyorum...

Ay ışığı vuruyor odana... Masanın üzerindeki birkaç parça ekmeğe dokunuyorum.. Onlara dokununca kalbime dokunmuş gibi hissediyorum..

Bir mahşer yalnızlığıydı bu, yıllar sürdü...

İnat ettim kendim olmakta, bu yüzden tiksindi benden dünya ve sonuna dek reddetti..

Yandı özlemlerim korkularımla birlikte.

Şimdi bir tek sen kaldın, bir de yüzümdeki o kanayan ışık...

Ne olur, sadece sen küçümse beni...

Ne olur, bu hayattan daha kötü davran bana...

Ve sonra seninle geleyim nereye gidersen...

cezmier@kirman.com.tr

Cezmi Ersöz

* 10 Ekim Salı günü saat 24.00'de Bursa Dilay TV'de Aslıhan Oktay'la birlikte Şiirler arası Yıldızlar'dayım. (3 Ekim günü yapılacaktı.)

* Bana Türkçe Bir Ekmek Var adlı kitabım Ekim ayında Gendaş Yayınları'ndan çıkıyor.

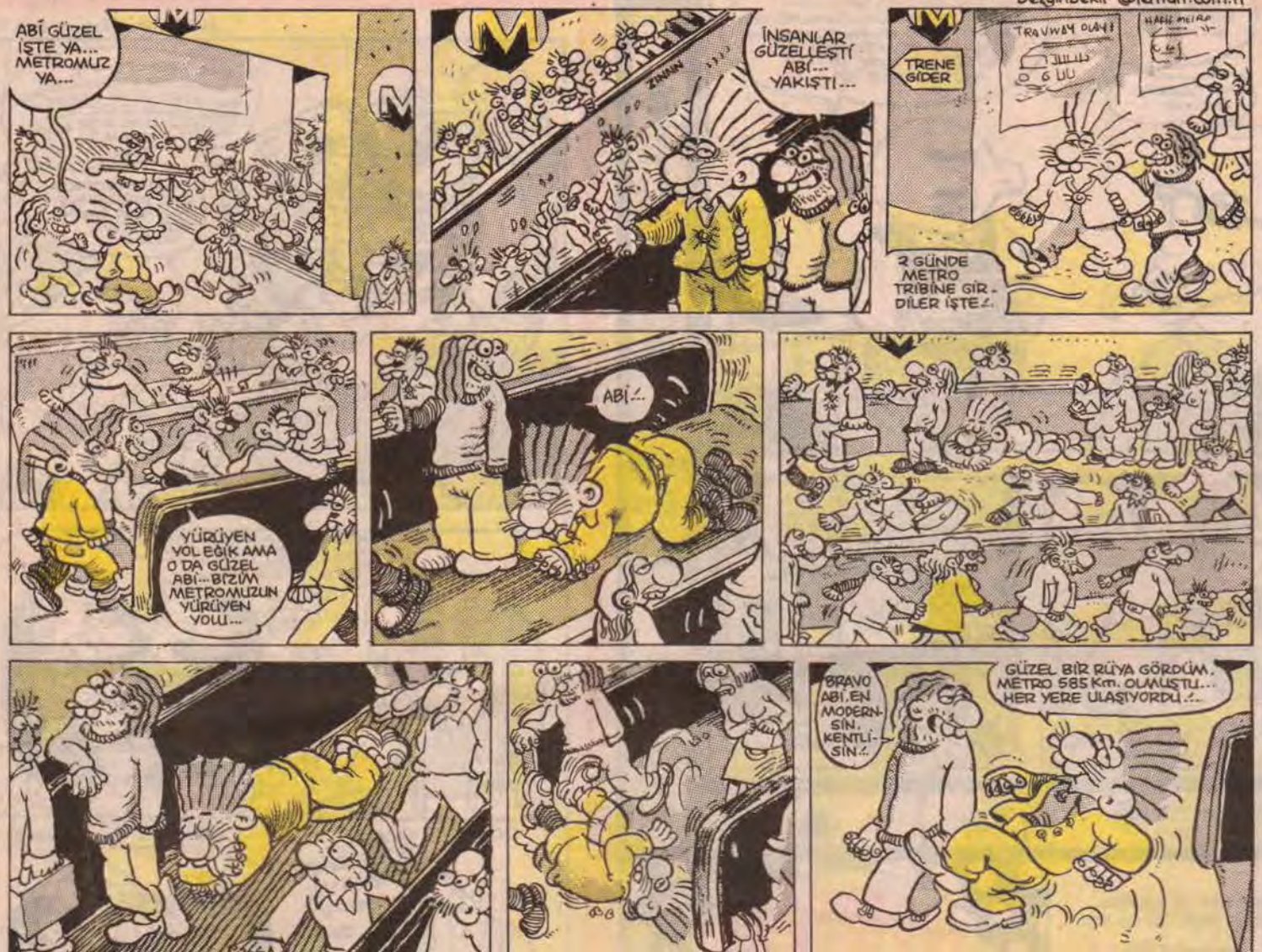
* Seda Ersoy, Serdar Altay, Sencer, Ebru, Gökçe Nami (Başladığı ediyorum ağlıyo), Arkaşınız, Semge, Sadık Soy, Berkan, Şenya Kardeşoğlu, Sai Tek, Çiğdem Çiftçi, Şükriye Yalçın, Serap Sansarı, Çiğdem Tatlıcanlı, Nalan Özyurt, Salim Akkaya, Ayşe, Zeynep Işık, Gizem Kurt, Ilgın Pınar... Mektuplarınızı aldım sevgiyle.

* Kübra Paçacı, Fatma Hancıoğlu, Filiz Özgül, Doruk, Benan Özsay, Osman Ümit Önsel, Deniz Aksoy, Yeşim, Gaye Korkmaz, Sabiha Yayla, Adem Yıldırım... Mail'lerinizi adım adım okuyacağım.. (cezmier@kirman.com.tr'ye gönderdiğiniz bazı mailler sistem hatası yüzünden silinmiş özür dilerim.)

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Durultay!

Adı Cumhuriyet Halk Partisi, aslı Cumhuriyet Halksız Parti!

Çünkü CHP'nin arkasında halk yok.

Nasıl olsun ki?

En başta CHP'nin Genel Başkanı Altan Öymen ile Genel Sekreteri Tarhan Erdem medya patronlarının patronu Aydın Doğan'a bağımlı değil mi?

Aydın Doğan'a tepesinden bağımlı bir parti halkın partisi olabilir mi?

Cumhuriyet Gazetesi'nin Sabancı'ya satılması kadar üzücü Cumhuriyet Halk Partisi'nin Aydın Doğan'a satılması.

Oysa CHP bağımsızlık ruhunun temsilcisi Atatürk'ün partisi.

Halkçılık CHP'nin altı ilkesini temsil eden altı ok'un bir tanesi.

Ne yazık ki CHP altı ok'a futbol takımlarımızdaki altı yabancı kadar yabancı!

Kurtuluş Savaşı'nı kazanan bir halkın kurduğu partinin halka böylesine yabancılaşması ne kadar acı.

CHP yoksul halkın ne yediğini düşünenlerin değil, birbirini yiyenlerin partisi haline geldi.

Daha fazla birbirini yemek için ikide bir kurultay toplar hale geldi.

CHP bitti, kurultaylar bitmedi!

Her kurultay CHP'yi içten vuran birer **vur**ultay!

Oysa CHP'ye lazım olan kurultay değil **durul**tay!

CHP'nin durulması için ihtiyacı olan **durultay!**

Denizler durulmaz dalgalanmadan ama, CHP de durulmak nedir bilmiyor ki.

Hem CHP bugün deniz değil, kurumuş bir dere sanki.

CHP dereden denize dönüşemez mi?

Birbirini yiyenlerin değil, yoksul halkın ne yediğini düşünenlerin partisi haline gelirse dönüşür.

Birbirini yemek için her türlü haltı yiyen haltçıların değil, halkçıların partisi haline gelirse dönüşür.

Ancak o zaman Cumhuriyet Halt Partisi değil, Cumhuriyet Halk Partisi olur!

Dora Maar

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

UMARIM HABERİN YARDIR ENVER ABE!.. SENLE REKABET İÇİN NASHİ'DE Bİ FOTOĞRAFÇI DÜKKANI AÇACAKMIŞ!..

BOK YEMİŞ!..

BİLEMEM BEN ARTIK ABE!.. FOTOĞRAF MALZEMESİ ALMAK İÇİN YARIN VAN'A GİDECEK!..

BAK ORDA! BİLETİNİ ALDI BİLE!

?!!..... VAY CANINA, SEN CİDDİSİN GALİBA!..

Bİ ŞEKİLDE İCABINA BAK ARTIK! YALNIZ BENDEN DUYMADIN HA, TAMAM?..

AĞAMAZ HİÇ KİMSE FOTO ENVER'DEN BAŞKA DÜKKAN!

AĞIRMAAM! ÖYLE KOLAY DEĞİL, OTUZ YILDIR VERDİM!

YOO!

VAN'A BİRAZ ZOR GİDER O!.. EĞER İL SINIRINDAN ÖTEYE GEÇERSE..

BANA DA FOTO ENVER DEMESİNLER!

TLAK!

MENİCE!..

AY!..

SEN MİYDİN ULE!.. ÖDÜMÜ KOPARDIN!

ÇABUK BANA KIZIMIN ÇİZDİĞİ DESENLERİ GETİR!..

HAYIR!.. VURMA ONAA!

OV!..

DAHA YENİ SİLDİM DUVARI, ALLAHIN CEZASI!

KIZININ ÇİZDİĞİ DESENLERİ, ÇIRAĞIZLA TESLİM EDER...

BAK!.. BUNU Bİ ŞEKİLDE NASHİ'NİN BAVULUNA SOKUŞTURURSAN FAZLADAN Bİ YEVMİYE VERECEM SANA!

SAAKİNCE GİR!.. HEYECANLANMAZSAN BAŞARIRSIN!

OLUM BİL SEN USTA!

-DOROTİ-DOROTİİ-DO!..-

DUR

KİMLİK KONTROLÜ! BAVULU OLANLAR AŞAĞI İNSİN!..

BİRAZ ÇABUK! HADİİ! KİME DİYORUM BEN!

VAN

YOLCULUK?..

VAN'A!

AHA.. İŞTE!

BULDUM KOMŞANIM! İHBAR DOĞRUYMUŞ...

?!!

HAKKÂRİ-VAN KARAYOLUNDA YAPILAN BİR OPERASYONDA PİCASSO'YA AİT OLDUĞU SANILAN ÜÇ ESKİZ DAHA ELE GEÇİRİLDİ SAYIN SEYİRCİLER!.. ORİJİNAL OLUP OLMADIĞI YÖNÜNDE HENÜZ BİR AÇIKLAMA YAPMAYAN...

KİMSE... HİÇ-KİMSE FOTO ENVER'LE REKABETE GİRİŞEMEZ!

GİRİŞENİN SONU İŞTE BÖYLE OLUR!.. AFFERİM KIZIMA BENİM! BEN ONU İSTANBUL'A... FLORANSA'LARA, VENEDİK'LERE YOLLAYACAM, GÜZEL SANATLAR OKUSUN!..

BİTTİ...

Nihat Genç
Şecerecilik

Geçtiğimiz hafta Kanal 7'de "Sebataycılık" ve "Dönmelik" tartışılıyor, ekranda M.Şevki Eygi ve karşısında Abdi İpekçi'nin kızı Nükhet İpekçi. Aile şeceresinden dolayı itham ediliyor, suçlanıyor Nükhet İpekçi, vicdan azabıyla sarsılıdım.

Sayısız ideolojik savaş yaşadığımız yıllardı. Tarihin kanlı süpürgesi bir-bir arkadaşlarımızı alıyordu. Hergün bir yenisi kalkan tabulardan birine girmek için sıra bekliyorduk. Bir kan çorbasıydı Türkiye, hepimiz kana kana içiyorduk. Bu küçük, zayıf çocuk, şimdi, huzurlarınıza yazar olup mu gelmiş, otobiyografisi hangi deliklerden geçmiş.

Adı konulmamış gizli bir örgüt gibi birşeydik. Üstadım hiç bir kitabında adını söylemedi, ben de söylemeyeyim, göktaki yıldızlar gibi severdim onu, dünyada ondan çok çalışan, çırpınan yoktu. Sır saklama konusunda yetiştirilmiştik. Soğuk Ankara evlerinde, en şiddetli ideolojiler kanımızı donmuş kuyruk yağı gibi katılaştırırdı. Ebediyyen gizlilikle çalışacak, yahudileri, masonları ülkemizden kovacaktık.

Üstadımın nefis, macerâlı bir hikayesi vardı, ailesi, Orta Asya'dan Özbekistan'dan gelmeydi. Ahmet Yesevi'yi çağrıştırsın diye, tüm kitaplarında adını Yesevizade koydu, bu isimle şöhret oldu. Masonluk, Sebataycılık, üzerine onlarca kitap. Bu ülkede artık kim masonlukla ilgili kitap yazsa, onun kitaplarını kullanır, aşırır. Harun Yahya (Adnan Hoca) imzalı Masonluk ve Yahudilik kitabı bütünüyle onun kitaplarından alınmış, hırsızlıktı. Oysa üstadım, soğuktan kemikleri sızladığı günlerde pışmanlığın zerresini duymadan, açlığa, yoksulluğa boyun eğmeden, masonluk araştırmalarına hayatını adamıştı. Taştan yapılmış bir adam gibiydi, parası hiç ama hiç yoktu, daktilosu, kütüphanesi ve sır gibi sakladığı belgeler'inden başka birşey düşünmezdi. Altın bir kalbi, hiçbir zaman kurumayacak, bir öfkesi vardı. Bir de dur durak bilmeyen teorileri. Cebeci'de Askerlik Şubesi'nden yukarı giden sokağın sonunda bir çatı katında yıllarca kapanıp, kitaplarına çalıştı, basılmamış, fotokopiyle çoğaltılan kitaplarının sayısı elinin üstünde. Bazen üç, bazen altı ay evinden hiç çıkmazdı. Üstadım gibi bir arşivci ömrümde hiç görmedim. Bir fotokopi delisiydi. Ele geçirdiği gizli belgeleri hızla çoğaltır, evine gidip gelen yardımcılarına tomar tomar teslim ederdi. Onun için bu dünyada paranın anlamı, fotokopi parası demekti.

Evine gidip gelen çok insan vardı, kimseyi ısıracak gücü kalmamış yaşlı islamcılardan, ateş gibi gencecik taşralı öğrencilere kadar, onlara, masonluk ve gizli teşkilatlar üzerine bir dizi seminerler verir, seminerler üstadımın yıpranmış çoraplarını çıkarıp abdest almaya başlamasına kadar sürer, namazdan sonra, tekrar. Üstadımın acı ve zehirli sözleri darmadağınık ederdi bizi. Yahudilerin oyunları kadar bizi kışkırtan, gözümüzü karartan birşey yoktu. Üstadım, korkusuzca, açık yürekli, içten, davasına bütünlü ve gösterişli sözlerle bizi yetiştiriyordu. Kendinden sonra tüm bu bilgilere sahip birçok insan büyümeliydik, alçaklara karşı.

Üstadımı bu dünyada en çok üzen şey, müslümanların tembelliğiydi, müslümanlar arşivci değildi. Üstadım, bir basketçi kadar uzun boylu, kemik yüzlü, beyaz tenli, çekik gözlü, simsiyah saçlı ve durmaksızın konuşan ve tek zevki "yahudilerin ipliğini pazara çıkarmak" olan bir eski zaman adamıydı. Her bulduğu belge bir zaferdi onun için. Eğer, ahlak diye birşey varsa, o işte üstadımdı. Evinde herşey düzeniydi, kağıtlar, kitaplar, klasörler, kafasında herşey düzenliydi, Kur'an, İslam, müslümanlar, batı, masonlar, yahudiler.

Genç araştırmacılar hayranıdır üstadımın laskarıdır, ama üstadımın hiç parası yoktu. Üstadım her kitap bittiğinde zafer kazanmış gururlu bir komutan gibi, en güvendiği çırağı benim yanıma gelir, çoğaltılması ve ciltlenmesine katkıda bulunurdum. Ve otobüs ve minibüslerle, çoğunlukla saatlerce yürüyerek arkadaşların evlerine, bürolarına bizatihi giderek kitabı teslim ederdi. İşte en büyük zevki buydu, hakikati araştırmış, bulmuş ve et haşlamasına benzeyen uyuşuk İslamcılara kitabını ulaştırmıştı. Hakikat araştırmaları İslamcı çevrelerde çok sevilirdi, çünkü, üstadım, "ekonomi neden kötü", çünkü yahudilerin elinde, "siyaset neden kötü", çünkü yahudilerin elinde, gerçeğini açığa çıkarmış, müslümanların sanırı uyuşuk beyinlerine huzur kazandırmıştı!

Üstadım kitaplarında sadece araştırdığı konuyu düz bir şekilde değil, kendi fikir serüvenini, kafasını bunaltan konular, canını sıkan adamlar, fotokopi parasını kimden aldığı, bir sonraki kitapta nelerden bahsedeceği gibi konuları da, metnin arasında alakasızca uzun uzun anlatırdı. Üstadımın bir de küçük kitaplar gibi, mahrem mektupları olurdu, kitap yazamadığı zamanlar bu mektuplar döşenir, çok özel dava arkadaşlarına gönderirdi. Hergün yanına gittiğim halde, bana dahi bu mektupları atar. Bu mektuplarda, dün gece, ondan önceki gece, geçirdiği buhranları, sarsıldığı düşünceleri, yine hangi babu yazarın müslümanlara yaptığı alçakça saldırıları, beynindeki büyük infilaklar sıralardı. Mücadeleyi asla bırakmaz, karşı fikirleri kurşuna dizilecek askerler gibi zihnindeki duvara yaslar, karşısına geçerdi. Masonların gizlice dünyayı yönettiklerinin deşifre olması ideolojinin merkeziydi, ama, üstadımın kafasını, İslami hareket ve Kur'an'a dair meseleler ve modern çağın İslam'a sorduğu sorular doldurduyordu. Mesela Darvincilik tezi, üstadımın on senesini aldı, güçten düştü, zayıfladı, bir zamanlar umutsuzluğa düştü. Kur'an'ı, tefsirleri yeni baştan okudu, yetmedi, yurtdışından yabancı kitaplar getirtti, yetmedi, arapça dilbilimcilere giderek ayetlerin yan anlamlarını yıllarca araştırdı. Ve birgün büyük bir müjdeyle geldi, ayetlerin erişemez kapalı anlamları vardı, bu anlamları çözmüştü ve yanına bir yığın kendi mucidi keşifler, fikirler geliştirerek, kitabını yazdı. Üstadım büyük fikir hamlelerin bulunduğu yılların sonunda, boş kalır, aktüel meselelere de eğilirdi. Demirel'in masonluğuna dair kitabını o yazdı. (Üstadımın bugün müslümanların gazetesinde Kemal Ilıcak'ın karısının yazdığını, İslamcı partiden müşavirlik olduğunu görüp, neler düşündüğünü ben de merak ediyorum.)

Üstadımın hergün evine gidip el pençe divan oturanlar, onun müridleri gibiydi, o mürid gibi şeyleri kabullenmez, o, tembelleştirilmiş müslüman Anadolu çocuklarına "araştırmacılık" ruhu vermek istiyordu. Üstadımdan seminer alanlar bir gizli teşkilat gibi, iz bırakmadan, kimseye farkettirmeden gidip gelmelerine dikkat ediyordu. Üstadım bir dönem talebelerinin sayısına güvenip, teşkilat kurmayı denedi. Önce, beş-altı yıl sürecek eğitim planlarının çizelgesini çıkardı, Arapça, Farsça, Fransızca öğrenilecek, dini konularda köklü dersler alınacak, tam teşekküllü bir müslüman olunduktan sonra, yola çıkılacaktı.

Üstadım yalnız kitap yazıp, kapalı devre gizli seminerler vermez, en çok arzuladığı şey, (müridlerinin) ekibinin yanında, burnu büyümüş alimlerle, caka satan akademisyenlerle sert ve bitmeyen tartışmalara girmekti. Üstadım önce, münazara (tartışma) ahlakına uygun olarak karşı tarafı dinler, bu yarım saat tutar. Sonra üstadımın sorulara cevap verme zamanı gelirdi ki, bu şehvet anı salonda herkesin soluğunu keserdi, bu süre en az altı saat, üstadımı dinlensinler-dinlemesinler 12-14 saat aralıksız, açık bir televizyon gibi konuşabilirdi.

Üstadım hiç evden çıkmasa da hergün özenle traşını olur, çeketleri, gömlekleri, pantolonları her zaman temiz, ütülü ve sadeydi. Üstadım, sık sık bunalıma düşerdi, haşa Allah'tan, Kur'an'dan şüpheye düşer, işte o günler acaip bir yaratık olurdu. Bunalım dönemlerinde üstadım hergün Kuğulu Park'a gidip otururdu, hiçbir çalışma yapmaz. Bunalım dönemlerinde heyecanı kaybolur, başı düşer, etrafına soğuk soğuk bakar. Anlardım ki üstadımın, sırtından beyninden bir türlü çıkaramadığı şüphenin oklarıyla fırtınalı bir acı çekerdi. Bir kitabının arkasına Kuğulu Parkta çekilmiş bir resmini koymuştu, "bunalım dönemlerinden bir enstantane" diye. Bunalım dönemlerinde üstadımın yanına varılmaz, yolda sizi görse de görmez, bir defasında aylarca bıkıp usanmadan gittiği Kuğulu Park'ta buldum onu, "kuğulardan söz açtım", "hangi kuğular" dedi? İnsan bu denli derine dalınca çok sıkı hesaplamalar-projelerle ancak su üstüne çıkabilir. Ve üstadım bir zaman sonra, tüm şüphelerin gürültü, boş şeyler olduğunu yüzündeki malızunluğu fırlatıp ve daha da keskinleşmiş zekasıyla herkese dalga dalga anlatarak kendini dışarıya atardı, mağarasından.

Üstadım, bir "hakikat" delisiydi, tüm hayatının-araştırmalarının adını: "Hakikat Arayışları" koymuştu. "Bu hakikat deli edecek seni Üstadım" derdim, Allah yolunda deliliği tasavvufi ve çok kuvvetli bir makam bildiği için, "estağfurullah, ne haddimize!" derdi. Birgün yine, "Üstadım, şimdi biz bu hakikatı bulamadan ölürsek, cehenneme mi gideceğiz. Allah bize bu kötülüğü neden yapsın, bu hakikatı kaç kişi bulmuş, bulamayanların hepsi cehenneme mi? Yanlış yapıyoruz, şöyle

nihatg@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

üyel'im, bizim için hakikat, hakikatın kendisi değil, onu bilmeden usanmadan aramaktır, yani, hakikatımız, arayışlır!", çok hoşuna gitti, kitabının ithaf bölümüne bu sözlerimi yazdı!

Üstadım akla hayale sığmayacak bir devrimci genç iken, okumaya Fransa'ya gider, 60'ların sonu. Orada, tesadüfen ırkçı lider Le Pen'in yayınlarıyla-sözleriyle karşılaşır. Kulak verir, tam da aradığını bulmuştur, çünkü Le Pen, Yahudiler'in II Dünya Savaşı'ndaki ballandırarak-abartarak anlattıkları soykırımın çoğunun, büyük ölçekte uydurma olduğunu, rakamların gerçek olmadığını söyler. Üstadım, bu yayınların üstüne atıldı, tüm dünyada yahudiler önce karşı çıktı ama, çok sonra, elli milyon gibi rakamları, beş milyon gibi mütevazi sınırlara çekmeye başladılar. Ayrıca üstadım, tüm dünyanın sanatçı, yazar, işadamı, yayıncı, yahudi isimlerini, ülkelerini, nasıl yükseldiklerini bulmaya, kaydetmeye, dosyalar içinde istiflemeye başlar.

Bir Fransız'la evlenir, bir de kızı olur, Türkiye'ye dönüp, dakilosunu kapatır, müslüman olan eşi, kızını alıp bir daha gelmemek üzere Fransa'ya döner, kızı bugün 30 yaşlarında olmalı, yıllar sonra, geceler boyu üstadımı sıkıştırarak, kızı ve hanımının düzenli kiliseye giden Hristiyanlar olduğunu öğrendim.

Üstadımın çalışmaları zirvedeyken, en hareketli dönemlerinde beş sene kadar yanındaydım, sekreter gibiydim, birçok kitabını ben daktilo ettim, ama üstadım, benim de kendisi gibi parasız otduğumu bildiği için, daktilo işini bana az da olsa para vermek için bir bahaneyle yaptırırdı. Üstadım, Kur'an'da yahudilerinh geçtiği tüm ayetleri çoktan çıkarmıştı, o kadar çoktular ki, bu dünyada iki millet yaşıyordu: Müslümanlar ve düşmanı Yahudiler. Üstadım, yahudiler-masonlar olduğu müddetçe kölelikten asla kurtulamayacağımızı beyinlerimize işliyordu.

Üstadımın çok çalışmasının altında, konu edindiği yahudi bilim, sanat adamlarının çok çalışkan olduğunun ezikliğini, kendisi fırsat buldukça söylerdi. Ve yahudilerin bu çalışkanlığına üstadım gün geçtikçe duygusal bir yakınlık duymaya başladı, sanki dünya müslümanlar-yahudiler diye ikiye ayrılmıyor, tembeller, miskinler-çalışarlar, mücadele edenler diye ayrılıyordu.

Üstadım sık sık İstanbul'a seyahat eder, Yahudi mezarlıklarını gezip yüzlerce ismi kayıt eder. Üstadımın çalışma prensibi küpiircülüktü. Otuz-elli yıllık büyük gazeteler'in arşivleri taranır, tüm ölüm ilanları-düğün törenleri kesilir, sonra, resimler, ölüm ilanlarındaki aile fertlerinin isimleri takip edilerek, yahudi ve mason ailelerin soy-sopları fişlenirdi. Değil otuz yıl, sadece beş yıl, gazetelerdeki ölüm ilanlarını takip edin, gizli gibi görünen tüm örgütlerin aşikar olduğunu görecek, aralarındaki akrabalıkları, iş, meslek ortaklıklarını hemen farkedeceksiniz. Posta kutularını ele geçirmek, mason, rotary derneklerinin sokak çöplerini ayıklamak gibi ilkel işler de yapardık, hiç ummadığımız anda sürpriz belgeler çıkabilirdi.

Üstadımın kızkardesi, sonra vali olan çok çok ünlü bir emniyet müdürüyle evlendi, üstelik, kuzenlerinden biri ünlü Mit ajanı Enver Altaylı'dı. Üstadım İslamcı aydınlar ve hareket içinde öncü bir isim olabilirdi, oluyordu da, ancak, bu isimler ona hep kuşkuyla bakılmasına sebep oldu, yüzüne karşı söylenmezdi, ama, ailesi hakkında herkes bir tuhaf ajanı dedikodu uydururdu. Oysa, üstadım öyle yoksul, öyle tek başına, öyle pırıl pırıl öyle samimi bir gayret içindeydi ki, onun, o bunaltıcı dönemlerinde bir ceset gibi halsizleşen gözlerini, ellerini, görmeyenler, buna inanmaz. Ve eski fikirlerini eleştirip, yıktığında pişman olmuş bir katil gibi, "hakikat öyle değilmiş, aldanmışız" gibi kendine acı gerçeği itiraf edişini bilmeyenler, onun derviş temizliğini anlayamaz.

Üstadım kimseye sezdirmedi, ama, yoksulluk canına tak dedi, oysa, hakikati araştırmaları, tüm dünya müslümanlarını birleştirecek, tüm yahudi lobilerini yıkacak, müslümanlara yeniden asrı saadet mutluluğu getirecek bir davanın peşindeydi. Ancak, fikirlerine-projelerine destek çıkacak bir tek hami bulmadı. Bir gün Suudi Arabistan Dostluk Derneği'nden bir isimle sık sık görüştüğünü gördüm, görüşmeleri ayrıntılarıyla gelir, rapor ederdi. Bu isim, Uğur Mumcu'nun kitaplarında Rabıta örgütüyle birlikte çok geçer. Kıbrıs'ta Suudlar'ın desteğiyle büyük bir İslam akademisi kurulacaktı. (Suudlar şimdi bu projelerini Bosna'da yapıyor, kendi çirkin mimarilerini dolar basarak Bosna'yı dolduruyorlar.) Üstadımın büyük hayal kurduğu bu proje, Suudlu prenslerle yaptığı ilk görüşmede, yıkıldı. Çünkü, otelin koridorunda prensin kız kardeşleri, cariyeleri, ağır makyajlı, pek şatafatlı elbiselerile geçerken, koskoca otelde, aman görmesin diye bir tek üstadımı otel odasına kilitlediler, oysa, kadınları, otelde, sokakta, herkes görüyordu. Üstadım, "bu riyakarlarla asla iş yapılmaz" deyip, projeden vazgeçti.

Üstadımın yanında yetişmiş, sonra İslamcı partilerde, şirketlerde çok yol almış, zengin matbaacı dostları da vardı, üstadım onlara çok güveniyordu, Hazreti Osman'ın serveti'yle Hazreti Peygamber'e yardımı gibi, onlardan bu kutsal davanın yolunu açacak yardımlar bekliyordu. Tüm bu görüşmeleri uzun uzun anlatsam roman olur, sonunda üstadım, beş parasız, yoksul soğuk odasında, fotokopi kağıtları, karbon kağıtları, tozlu daktilosuyla ortada kaldı, gün geçtikçe, gücü, dermanı bitiyor, zayıflıktan kuruyup, bir kemik yığınına dönüyordu.

Üstadım bir büyük bunalıma daha girdi, bu sefer, Allah'tan, Kur'andan değil, tembel, basiretsiz, sözüne güvenilmez, yalancı, hilekar, kurnaz müslümanlardan şüpheye düşmüştü. Üstadımı yine Kuğulu Park'ta yalnız bulup yanına oturdum, kucaklaşıp, ağlaştık, 'pes etmeyeceğiz üstadım!' dedim, "böyle öğrettin, es etmeyeceğiz!", üstadım her zamanki ikazıyla "bi kaydı şartla, hakikat bize ne söylerse, hakikat bizi nereye savurursa!".. Üstadım, tüm bu yorucu düşüncelerin altından da kalkınayı bildi, çünkü 'tüm müslümanların kalbinin kendiyle atığını' biliyordu, İslamcı aydınların, İslamcı cemaatin onun tezlerine bir şaka gibi, bir oyun gibi baktığına asla inanmıyordu, şu anda tüm okuyucuların onun Allah'ın namusuna sürdüğü son düşüncelerini bekliyordu. Üstadım, öyle beylendi adamdı ki, efendilik onun için, bir şeref meseleydi, en zor anında bile ağzından küfür çıkmaz, terbiyesini asla bozmazdı, bi' kaydı şartla, yahudilere, masonlara kitaplardaki lütufları dışında. O kadar parasız kaldı ki, bazı Fransızca dersleri vereyim, dedi, ama üstadı öldürsen, fakir Anadolu müslüman çocuklarından para alamaz. Üstadım dünyayı sarsan, dünyayı çözen, tüm müslümanları kargaşayı sürüklemeyen teorileri bulmuştu, ama, ayrıntı teoriler şimdi onun ruhunu çökertiyordur.

Yahudilikte uğraşanların raconunda 'Sellaniklik' demek büyük bir küfür anlamı taşır, araştırmacı akademisyenler, bazen üstadıma uğrar, sevmedikleri bir siyasi lider için, diyelim Mesut Yılmaz, 'üstadım, bir araştırıver bunun soyunda bir Selanikli lik var mı?', üstadım için yahudilik, 'frengi' gibi bir hastalıktı, ama, avangard, modern düşüncelere de sahipti, mesela, feminizm üzerine kitap yazdı, İslamcı feministlere öncülük edecek, o günlerde herkesin korktuğu düşünceleri ilk o cesurca yazdı.

Üstadım, modern bir put kırıcıydı, tarih içinde hurafelerle dolmuş müslümanlığı ayıklamak, orijini Kur'an'a dayandırmak, üstadımın hayat felsefiyydi, bu yüzden, tüm tarikatları, mezhepleri dışlayıp, fikir sistemini Kur'an'ın üstüne inşa ettiğini söylerdi, müslümanlığı, ölü gömmek, gasilhane dinine çevirenlerle amansız bir savaşı vardı. Üstadımın laiklik konusunda yazıları da tüm İslamcı çevreleri şaşırttı, kimsenin ağzına almayacağı (bugünlerde herkesin kolaylıkla savunduğu) düşünceleri, yani laikliği, değişik teorilerle savunmaya ta o zamanlar başladı.

Ama, bazen üstadımı acaip yaratık gibi görür, korkardım, mesela, bir defasında altmış-yetmiş sayfalık Sovyet İmparatorluğu-Yahudi İmparatorluğu benzeri bir başlıkla büyük bir kitabın daktilosunu yaptım, gördüklerim beni dehşete düşürdü, üstadım, Stalin'in damadı olan Yahudi'den başlayıp, Sovyetler'de bir yahudi bürokrasi sezeceleri veriyordu ki, gerçekte Sovyet değil, Yahudi İmparatorluğu'ydu, Rusya! Üstadımın şecereye inancı tamdı, soyunuzda bir hristiyan varsa hristiyansınız, yahudi varsa yahudisiniz ve dünyayı yıkmaya çalışıyorsunuz.

Her neyse, üstadımı kalbimle inceledim, iedakarlığı, çalışkanlığı, dürüstlüğü, akılalmaz muhteşem bir maceraydı, yolda yürürken, birden bizi aşan bir aşkla, birbirimizin yüzüne bakar, sarılırdık: "Pes etmek yok;", üstadım cevap verirdi: 'bi kaydı şartla, hakikat bizi nereye sürüklerse!', 'hakikatın önüne geçemeyiz!'.

Hadi kendi açığı bir yana, Fransa'da büyümüş, serpilmiş kızına beş kuruşçuk yardımı dokunmayışı üstadımı yıkmıştı, yüzünde yeri göğü saran bir vaveyla kopuyordu, bunu yalnız ben görüyordum. Üstadımın akıyla kalbi karışıyordu, sonsuz romantizme yokoluyordu, hepimizi kör eden bir büyük bunalıma daha girdi, Bu sefer, utanç duyduğu müslümanların yalanından kaçıp Fransa'ya yerleşecek, her araştırmacı hayali gibi önce iş bulacak, sonra kızına yardım edecek, sonra kitaplarını alacak, sonra yine, hakikat araştırmalarına

berdevam. Giderken, hayatta en değerli şeyi, daktilosunu Devamı 14. sayfada

cemaahmet@leman.com.tr

harala gürele

M. Çağçağ

TERSO TEKİN VE TRENDİ TUĞBA...PASO GERİLİM...

MALUM KİŞİ İŞİ CİDDİYE BİNDİRENDE...

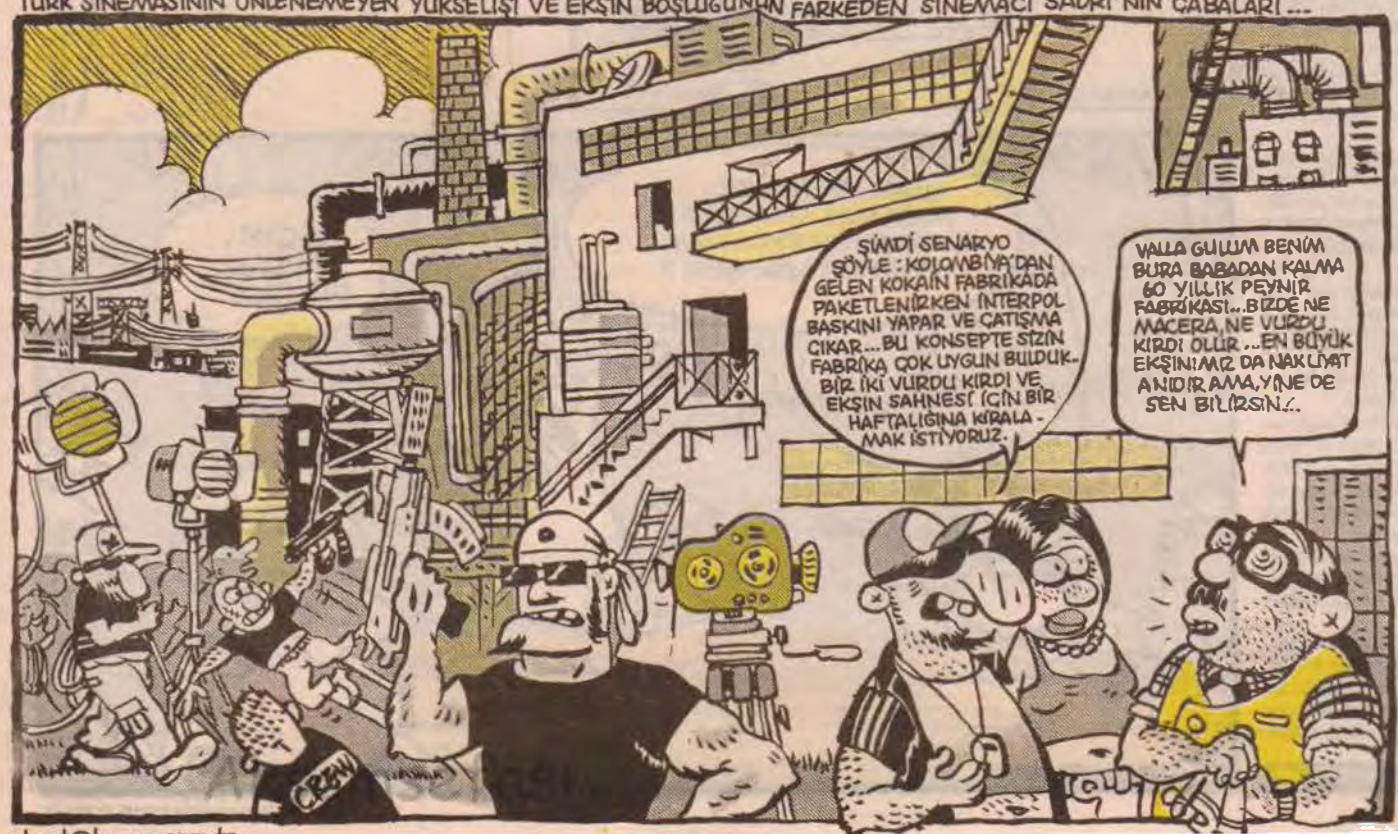

PADİŞAH BİNDÖRDÜNCÜ KERİM VE DÜŞMANI PİLTİK PİLTİK ETME PLANLARI VE DALLAMA DANIŞMANI SADRAZAM ERİKSON PAŞA...

TÜRK SİNEMASININ ÖNLENEMEYEN YÜKSELİŞİ VE EKŞİN BOŞLUĞUNUN FARKEDEN SİNEMACI SADRİ'NİN ÇABALARI...

13. Sayfadan Devam

bana emanet etti. Bu, bana olan ölesiye sevgisinin işaretiydi, dosyalarını teslim etti, nasihatlarını, vasiyetlerini tembih etti, kucaklaştık, bu sefer, çok sıkı ağlaştık, gözlerim dolu dolu, 'Pes etmek yok, üstadım!', dedim, üstadım: 'Bir kaydı şartla, hakikat bizi nereye sürüklerse!'...

Birçok insanın yazılarına gülüp geçtiği bu hayal adamı, esrarlı bir sihir taşıyordu, basit bir askerin imkanlarıyla koca ordularla savaşmaya yemin etmişti, altı ay sonra dönüp geldi! Orada neler oldu gibi korkunç, yakıcı, derin sorular sormamaya özen gösterdim, 'kendimi daha derinden tanıdım' dedi, hemen tartışmaların içine dalıverdik, kaldığımız yerden. "Üstadım, dünyanın en büyük devrimi olsun, hiçbirşey adına bir insanın öldürülmesine taraf değilim, Ve üstadım, öldürme karşısında bana cennet bağışlayan Allah'ı bile tartışırım" gibi tanrımız için anormal, ideolojimiz için sarsıntılı sorular sordum, ünlü pasifistler, Mahatma Gandhi, Martin Luther King, Mandela, yüzyılın başında Russel, Roman Rolland'a olan hayranlığımı anlattım. Üstadım kaskatı kesildi, bu yeni durum için evine kapandı, altı-yedi ay çatışıp, yeniden geldi, "evet, şiddet üzerine kurulmuş bu tanrının zincirlerinden kurtulmamız gerek, hakikati arayan vicdanımız bunu emrediyor!" deyip bir de şiddet konusunda kitap yazıp, bu yeni düşüncelerini de dile getirdi!

Ancak ben, sokaktaki açığın uçurumuna çoktan yuvarlanmıştım, bir çeyrek ekmek alıp, dönercilere, "ağbi bunu yağına banar mısınız?" ricalarına, şakayla karışığa getirip, başka bir yokluğa doğru savruluyordum, artık birbirimizi o kadar sıkı görmüyorduk, gözlerimdeki fırtınaya kimsenin tahammülü kalmamıştı.

İşte o günlerde üstadıma "Üstadım, şimdi senin Hristiyna kızını, Fransa'da, senin baban gizli bir musluman örgütünün lideri diye aforoz etseler" gibi haddimi aşan, ama hakikatin sarsmayeceğine güvenen bir cümle söyledim, keşke demeseydim. Ağzından tek kelime çıkmadı, omuzları düşmüş, elinde çantası uçsuz bucaksız ve bomboş bir tarlada yürür gibi, uzaklaşıverdi, bir daha hiç konuşmadık! Kutsal Ahmet Yesevi şeceresine üstadımın kanıyla bir hristiyan girmişti, kızı.

Onbeş yıl var ki, ne masonluk, ne yahudilikle ilgili, kitap okumuyorum. Gözlerimle görmedim, arkadaşları anlattı, üstadım, kitaplarında adı geçen yahudilere, dönmelere, masonlara, birer mektup gönderip, hepsinden özür dilemiş. Bu mektupta, nasıl kendini çıplak soyup, alevden bir kırbaçla kendi bedeninin acılarını nasıl haykırdığını tahmin ediyorum, ama görmedim.. Üstadım artık başka bir hayat yaşıyor ve şahidi olmadığım bu hayat hakkında bilgi vermek, terbiyeme sığmaz!

Üstadımın kitaplarında yüzlerce isim var, ama size anlatmak için güzel bir örnek, mesela İpekçi ailesi. Selanikli', dönme bir aileden geliyor, diye suçlanır. Kanal 7'de, iki hafta önce, Nükhet İpekçi, eline üstadım Yesevizade'nin kitabını alıp, "işte küfrediyorlar!" diye bağırdı, vicdanım sızladı...

Üstadım "şeceresizliği" çoktan terketmiş, ama, eski kitapları ortalıkta, yeni meraklılara kaynak oluyordu. Abdi İpekçi'nin tüm kitaplarını, seyahat anıları dahil okudum, çok da sevmem, ama, şimdiki gazetecileri görünce sevmeye başladım. Bu topraklara sosyal-demokrasiyi İpekçi getirdi dersek, yanılmayız, İsveç, Norveç örneklerinden özenilerek demokratik bir sosyalizme inanıyordu, tüm hayatını da buna vakfetti. Yanı, bireyin, sağlık, işsizlik, eğitim sigortası ve bireyin tüm alanlarda örgütlenip, bu örgütlerle siyaseti yönetmesine Abdi İpekçi'nin inancı tamdı. Biz de bu topraklarda binyıldır yaşıyoruz ama, bu düşünceleri aktüel, canlı siyasetin içine İpekçi soktu. Şimdi, soyundan, sopundan dolayı İpekçi'nin düşüncelerine değil, onun bir dönüme soyundan geldiğini söyleyip, suçluyoruz...

28 Şubat'la sarsılan, Hizbullah'la kepazeliği çıkan İslamî hareket, artık yavaş yavaş, bireyin, sağlık, eğitim, işsizlik sigortası ve anayasal teminatları gibi vazgeçilmez siyasetleri nihayet programlarına sokmaya, tartışmaya başlıyorlar, binyıl sonra...

Ama elli yıl boyunca, yarım yamalak bilgiler, birşeyi, birazcık bilmek, genç yaştaki taş gibi Anadolu çocuklarını, endişelere, sonra paniklere, sonra siyasi kavgalara sokuyor. Bilimsel olarak anlayamadığımız siyasi-sosyal şemayı, esrarengiz güçlerin kontrolünde yönetiliyor kolaylığında, onları elbombası bir bey'le yetiştiriyoruz. Bu gizli örgütlerin etkisi şüphesiz vardır, ama, keskin gözler için, konuyu dibine kadar bilenler için, tüm bu sebepler, tüm bu komplolar bizim iflah olmaz saflığımız, cahilliğimiz üzerine oturuyor.

Mesela son elli yılda Yalludiler çölde bir yeni ülke inşa etti. Ama, son ikiyüzyılda müslümanlar, öz topraklarında, milyonlarca şehidinin aktığı topraklarda bir güzel sanat, estetiğine eskiden yapılanlar gibi hayran olacağımız tek bir camii yapamadı.

Ve, Tanzimat'tan bugüne Yakup Kadriler, Refik Halitler, aklınıza kim gelirse, yeni yetişen nesle, Yunanlı, Ermeni'yi, Yahudi'yi amansız kültürüyle, lanetlerle andı, savaş alanında bu cümleler hakkı olabilir, ama, Tanzimat'tan bugüne, ilk defa, kara, kuru bir zayıf çocuk, 1990 yılında, tüm bu mağaralardan geçtikten sonra, mahallesinde büyüdüğü, Ermeni, Rum, Yahudileri birkaç sıcacık hikayelle anlatmaya koyuldu, metinler küçüktü, yazar çocuk hücuma uğrarım diye korkuyordu, ama, bu küçük bir kaç hikaye, edebiyat tarihimizin ilk örnekleriydi, maalesef çok geç oldu ama yazmak bu ideolojik deliklerde büyümüş bana nasip oldu..

Sevgili okuyucu, size hakikati anlatmaya çalıştım, hakikat peşinde birlikte kudurup, delirdiğimiz bu ülke insanlarından bir güzel tanesini saygıyla anmak istedim. Hatırasına olan bu saygımdan, incitmemek için elimden gelen özeni göstermeye, kelimelerimi dikkatli seçmeye çalıştım. Onu üzmek istemedim. Ve şüphesiz, koskançlıkla sevdiğimiz bu topraklar için, birçok sırrı daha hür kalıp, anlatabileceğim yirmi, yirmibeş yıl sonraki ihtiyarlık günlerini bırakıyorum.

Ancak, üstadımın kafasında teorileri-ideolojileri hazırdı. Teorilerinin orta yerine, kendi bunalımları sık sık giriyor, bu bunalımlar sayfalarca, bir nevi ideolojisinin büyük bölümünü oluşturuyordu. Ama, üstadım, hayatının hiçbir döneminde, benim de "bunalıma" gireceğimi, hiç hesap edemedi. Çünkü onun gözünde ben, taşradan gelmiş, saf, masum, taş gibi sağlam Anadolu çocuğuydum, hiç sarsılmayacak, bu kadar hile, yalan, üçkağıt dolu ideolojilerin üstüme düşmesine ses çıkartmayacak, yine de sadakatla bağlanacaktım...

Bir küçük ayrıntı da, benim bunalım dönemim Kuğulu Park'ta değil arkadaşlarının mezarları başında, Karşıyaka'da geçti...

Bir diğer küçük ayrıntı da, orada bıraktığım, tertemiz, pırıl pırıl müslüman Anadolu çocuklarına, kardeşlerim: "Hakikat bizi nereye sürüklerse, oradayız!"

Nihat Genç

LeM OKUR MEKTUPLARI
MİZAH DERGİMİZ
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Ne Mutlu Dawarım Diyene

Ben Ağır Sanayide işçi olarak çalışan bir babanın üniversiteyi bitirmiş olan üç oğlundan birisiyim. ODTÜ'nün iyi mühendisliklerinden birinden mezun oldum ve şu anda Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nda Mühendis Subay olarak çalışmaktayım.

Birinci Dünya Savaşı'nda her türlü imkansızlıklar içinde bulunan Türk milleti Atatürk'ün önderliğinde bu memleketi tüm dünya milletlerinin büyük imkan ve teknolojilerine rağmen birlik ve beraberlik içinde olması sebebi ile kurtarmayı başarmışlardır. Bu gelişmelerin üzerine ise Atatürk "Türk Öğün Çalış Güven" ve "Ne Mutlu Türküm diyene" demiştir. Bu sözler 21. yüzyıla girdiğimiz şu günlerde Türkiye nüfusunun %95'i için geçerli değildir artık. Türk olmaktan, Türkiyeli olmaktan ya da içinde bulunduğumuz bu sistemin mutlu olan % 5'lik küçük bir azınlıktır artık.

Şu anda bu memleketin bir vatandaşı olmaktan nasıl mutlu olabilirsiniz ki. Hırsızlığın, yolsuzluğun, soygunun, vurgunun, çıkarcılığın her türlü mafyanın, ahlaksızlığın, şerefsizliğin, kültürsüzlüğün, kalitesizliğin, tembelliğin, dolandırıcılığın, kahpeliğin, orospuluk ve o...pu çocukluğunun velhasıl bunca pisliğin ayyuka çıktığı bu memlekette yaşamaktan nasıl mutlu olabilirim ki.

Tüyü bitmemiş yetim hakkının İstanbul'da, Akdeniz'de ve Bodrum'daki Disko-Barlarda utanmadan yenildiği bu memlekette, Hülya Avşar ve Sibel Can gibi SANATÇILARIN!!! Ahlaksızlıkları ile trilyonluk servetlere ulaştığı bu memlekette, eski bir sinema artisti ile kalitesiz bir mankenin cep telefonu muhabbetlerinin günlerce gazete ve televizyonlara manşet olduğu bu ülkede, bir futbol takımımız Avrupa'da kupa aldı diye milyonlarca işsiz güçsüz insanın sokağa döküldüğü ama gerçekten tepki gösterilmesi gereken yerlerde ise seslerini çıkarmadan evlerinde davar gibi oturdukları bu memlekette, milyonların oylarıyla TBMM'ye giren milletvekillerinin değil de üç-beş holding patronu ile mafya babasının yönettiği bu ülkede, büyük gazetelerin köşeleri kapmış görevleri halkı yönlendirmek ve bilinçlendirmek olan ama yaptıkları sadece gerçekleri saptırmak olan çanak yalayıcı medya liboşlarının (ki çalıştıklan gazetenin patronları Türkiye'deki yolsuzluk, hırsızlık ve dolandırıcılığın başta giden holding patronlandır.) olduğu bu ülkede, baba parası yiyip altlarındaki son model arabalarla ve yanlarındaki namussuz manken bozuntuları ile Bağdat Caddelen'nde kaliteli insanları öldürdükleri bu ülkede, patronların sahibi olduğu bankaları kurtarmak için trilyonlarca liranın (ki her kuruşunda 65 milyonun alınteri ve gözyaşı vardır) hesapsızca verildiği ama Türkiye'nin geleceği olan genç beyinleri emanet ettiğimiz öğretmenlere 150-200 milyon maaşın layık görüldüğü bu ülkede, generallerin medyaya; medyanın holding patronlarına; holding patronlarının hükümete; hükümetin askeriyeye dayandığı bu ülkede, (ve daha neler neler) yaşamak çok zor.

Türkiye'de gücü elinde bulunduran mutlu azınlık bu kirli ve çirkin sistemin devamı için siyasetçileri, medyayı, bürokratları ve hukukçuları satın almıştır. Bütün bunlar (ki istisnaları her zaman vardır) ruhlarını şeytana satmış zavallılardır. En büyük utancım ise bütün bu çirkinliklere göz yuman ve koyun gibi yaşayıp güdülen milyonlarca dawardan biri olmamdır. Bu kirli çarka çomak sokmanın zamanı gelmedi mi artık? Ne bekliyorsunuz; artık bu düzen benim kanıma dokunuyor sizler nasıl rahat uyuyabiliyorsunuz? Artık uyanalım. Lütfen; ne olur.

Bir Dawar

Umutsuz Arkadaşım

9 Eylül Cumartesi günü çıkan Leman dergisi okur mektupları köşenizdeki "umutsuz" ismiyle göndermiş olduğunuz, yazıyı büyük bir merakla okudum.

Dini bir vakıfta okumak zorunda bırakılmanız sizi son derece rahatsız etmiş. Soruna tek taraftan değinmek, işin çözümünü zorlaştırabilir. Islam dinine mensup vakıfların bir takım faaliyetleri bugün olduğu gibi, geçmişte de var olmuştur. Fakat bu durum sadece Islam'a özgü bir davranış değildir. Hangi dine mensup olursanız olun durum pek farklı değildir. Bugün bu topraklarda, diğer dinlere mensup yöneticilerin de çok büyük bir misyonerlik faaliyeti içinde olduklarını görebilirsin. Hemen yanıbaşımda duran kilisenin papazı, hergün elindeki broşürlerle insanlara birşeyler anlatır. Yakın tarihe ve biraz geçmişe göz atarsanız, çeşitli dinlere mensup insanların çok büyük bir çalışma içinde olduklarını görebilirziniz. Sizin bir Ermeni vatandaşı olarak okumuş olduğunuz okullarda ve bulunmuş olduğunuz ortamlarda bir takım sorunlar yaşamanız tabiki bizleri de çok üzüyordur.6-7 Eylül olayları bugün bu toprakların, en büyük yüz kızartıcı, suçlarından biridir. Geçmiş tarihlerde de buna benzer pek hoş olmayan birçok hadise gerçekleşmiştir. Bu topraklarda yaşayan diğer ırklara mensup insanların sorunları, en az bizim sorunlarımız kadardır.

Okulu bitirdikten sonra başka ülkelere gitmeniz sizin en doğal hakkınızdır. Ama buraları terk etmek en kolay iştir. Aydınlarımız, sizin yaşadığınız sorunların kat kat fazlasını yaşadılar. Hiç bir zaman bu güzel topraklardan kaçmak gibi bir uğraş vermediler. Bizim gibi zor durumda kalmış insanlara yardımcı olmak için, mücadele ederken ya sınırdışı edildiler ya da yaşamlarının büyük bir kısmını hapishanelerde geçirdiler. Bu insanlara yapılacak en büyük saygısızlık, bu ülkeyi terketmekle olacaktır. Aziz Nesin'e teşekkür etmek istiyorsan bu ülkede yaşamayı ve zorluklara göğüs germeyi bilmelisin. Kaçmak en kolay iştir. Nasılki Ermeni asıllı olduğun için bazen milliyetçilik duyguların kabarıyorsa. Karşı tarafın duygularına da saygı göstermelisin. 2000'li yılların başında ırkçılığın hangi mantıkla yaşayabiliyor olması tabiki çok üzücüdür.

Umutsuz kardeşim ilk önce insanlar sevelim. Kendi düşüncelerimizi tekrar gözden geçirip. Nerde hata yaptığımızı ve hangi hatalara alet olduğumuzu araştıralım. Hangi ırka, hangi dine mensup olursa olsun hepimiz kardeşçe yaşamasını bilmeliyiz. Kötü niyetli idarecilere sebep kendimizi hor görmemeliyiz. Bu topraklar bizim ve bizim gibi kardeşçe yaşamasını bilenlerin olacaktır. Saygılarımla.

Selçuk Özyurt

Kan Kardeşim

15 yıl oldu belki de... Bulutlarda uçan liseli kızlardık. Tanıştığımız ilk gün bile aklımda hala. Birol'un zoruyla utana sıkıla konuşmuştuk emniyaki. 1 hafta, 1 gün belki de 1 saat yetmişti.. "Biz" olmuştuk. Herşey "bizimdi"..

Şiirlerimiz vardı. En çok aşk şiirleri yazardık. Ve dünyanın en büyük aşklarını yaşadığımızı sanırdık. Ve zırt-pırt terkedilip, onun o garip domates salatasını yiyerek erkeklere lanet ederdik.

Beraber kırardık okulu, beraber yalan bulurduk eve söylenecek, beraber plan yapardık nasıl evleneceğimize dair. Bir paket maltepenin parasını zor denkleştirir, 30-40 el tavla oynardık.

Okulun bitip, iş hayatının başlaması da bitirmedi bu dostluğu. Sadece öğretmen dedikodusu yerine patron dedikodusu başlamıştı.

Ne çok kızardı bana. Terkedilen sevgililerimi teselli işi bile ona düşmüştü. "Yeter artık evlen de kurtulalım hepimiz" derdi. Araya zaman girdi, araya yıllar girdi, sorumluluklar, zorunluluklar girdi. Değişiyorduk. Değiştik.

O hayallerini bir bir gerçekleştiriyordu. Hep düşlediği erkeği buldu. Gelinlikler içinde dans etti. O artık evliydi. İkiz bebekleri bile oldu. Namaz kılıyordu artık. Çevresinde görümceler, kayınlar ve bilimum akraba vardı.

Ben bu arada Taksim sokaklarındaydım. Kirli bir t-shirt, kot, postallar ve damarlarımda şıringa izleri. Rock, punk ve bilimum torbacı.

40 yılda bire düşmüştü görüşmeler.

Ama kopmamıştık. "Çayı koy, geliyorum" derdim ona telefonda. O, eşinden, görümcelerden bahsederken, ben, "Acaba çaktırmadan tuvalette hazırlayabilir miyim eroini" diye düşünürdüm. O iftar saatini beklerken, ben torbacının geleceği saati beklerdim.

Böylesine farklı dünyalarda, yine de paylaşacak şeylerimiz vardı. En çok da eskilere gülerdik. Hele de Bahar ablanın zırt pırt sigarayı bırakıp, terör estirdiği günleri, biz dosttuk. Biz öylesine çok şey paylaşmış, öyle çok sevmiştik ki, o hep vardı benim için.

Amaterne ayrıldığımda ilk aradığım o olmuştu. "Benden nefret etme n'olur" diye ağlamıştım. Bana anlayış dolu mektuplar yazmıştı. Hayatında esrar bile görmemişken, benim eroinimi anlamaya çalışmıştı..

Taburcu olduktan sonra da görüştüğüm tek insan oldu. Sevgilim eroinden öldüğünde, sarılıp ağladığım yine oydu.

Yıllardır her doğumgünümde ilk arayan da hep o oldu.

...ve sonuçta iyice düzelip, hayatımı yola soktuğumda bana inanıp, güvenen hep oydu.

Bana hak veren, beni duyan, beni dinleyen yine oydu. En güzeli de, sonunda oturduğum nikah masasında şahidim de oydu. Sarıldık. Öptük. Tebrik ettik.

Çok şeyi kaybettim, çok hatalar yaptım, ama çok farklı dünyalarımıza rağmen aynı sevgiyi taşıyan yüreklerimiz sayesinde bir seni kaybetmedim kan kardeşim. (Oysa biz hiç parmağımızı kesip, kan kardeşi olmadık ama onu herkese kan kardeşim olarak anlattım.)

İyi ki varsın. Ve hep olalım birbirimizin kalbinde. Sana geç kalmış bir teşekkür bu mektup. 60 yaşımıza geldiğimizde bile sana "çay koy, geliyorum" diye telefon edeceğim ve bir daha asla "ay bu sefer bambaşka" demeyeceğim. Hatırladın mı? Seni seviyorum.

Patlak Gözlü Kan Kardeşin (Hem de evli!)

LeM
Sayı: 464. 30 Eylül 2000 Cumartesi-Haftada bir yayımlanır
LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Çağrı ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürsan ÖZKAN ● Sevil ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOYMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tomer ULUKUÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YUMAZ ● Kadir YUMAZ ● Sayfa Sorumluları: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Güneyi AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

AĞLAMAYI UNUTAN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM VE SANAT İÇİN DOĞANLAR

Kadir Yılmaz

465

7 Ekim 2000 Cumartesi-Sayı:2000/41 - 375.000.TL. (KDV Dahil)

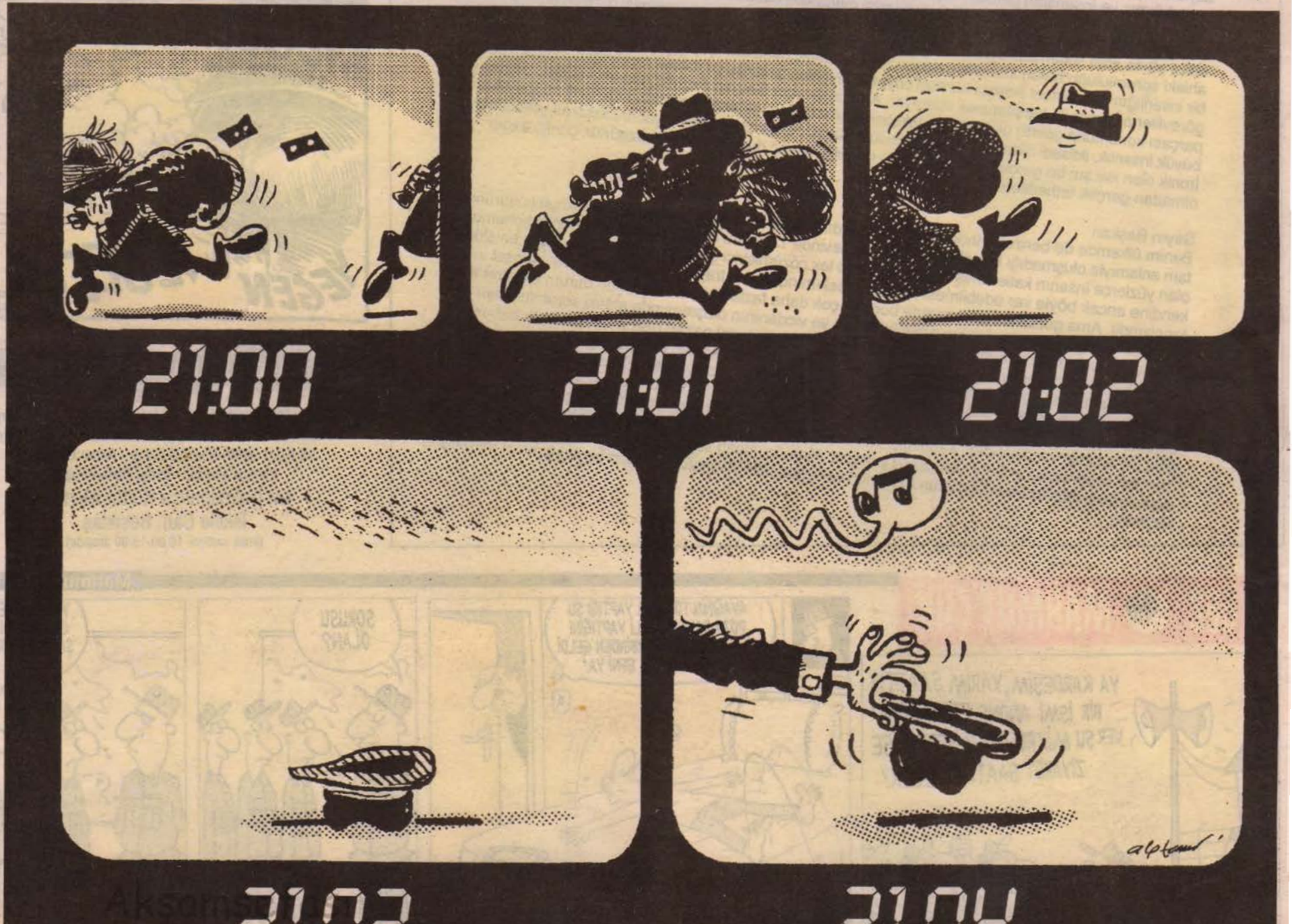
ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

"EGE BANK" Soygunu Sırasında Kaydedilen Video Görüntüleri Basında İlk Kez "LeMan"da!

Mandela'dan Sonra Eşber Abi'ye Aynı ödül... Eşber Abi'nin törene gönderdiği mesajın tam metni Türkiye basınında sadece Leman'da!

"Uluslararası Ludoviç Trarieux İnsan Hakları Ödülü'nün 6'ncısı bu yıl, TCK'nın 312. maddesinden dolayı cezaevinde yatan avukat ve yazar Eşber Yağmurdereli'ye verildi. Fransa'nın Bordeaux kentinde düzenlenen törende, Eşber Yağmurdereli'nin ödülünü oğlu Uğur Yağmurdereli aldı. Organizasyon komitesi, "Türkiye'de Güneydoğu Anadolu sorununun barışçıl bir biçimde çözülmesi için gösterdiği çabalardan" dolayı bu yıl Yağmurdereli'nin ödüle layık görüldüğünü açıkladı. Avukat Ludovic Trarieux, 1898 yılında Fransa'da ilk insan hakları derneğini kuran kişi olarak tanınıyor. Bu derneğin, aynı zamanda dünyadaki ilk insan hakları derneği olduğu bildiriliyor. "Ludovic Trarieux Ödülü", Bordeaux kentindeki İnsan Hakları enstitüsü ve Avrupalı Avukatlar Derneği tarafından iki yılda bir veriliyor. Ödül, ilk defa 1985 yılında Nelson Mandela'ya verilmişti."

Avrupa basınında geniş yankılar bulan çok prestijli bu büyük ödül, çok gecikmeli olarak, bizim basında pul kadar haberlerle geçiştirildi.. O da yalnızca birkaç gazetede... Yine Eşber Yağmurdereli'nin törene gönderdiği enfes mesaj metni Batılı belli başlı tüm gazetelerde yayınlanırken, Türkiye'de yalnızca **Leman**'a kısmet oldu... **Eşber** abiyi aldığı bu çok onurlu ödülden dolayı kutluyoruz... İşte **Eşber Abi**'nin törene gönderdiği tam mesaj metni:

Sayın Başkan
Hep biliyoruz ki insanlığın serüveninde düşünme eyleminin insana özgü en değerli üretim sayıldığı, düşünce özgürlüğünün de temel hak ve özgürlükler içinde merkezi bir konuma sahip olduğu bir altın çağ olmuştur. Bu eleştirel aklın pratiğinin sanatçıya, yazara ve aydına ahlaki ve vicdani bir sorumluluk yüklediği bir dönemdir. Bu aydınlanmadır. Elbette o zamanlarda benim ülkemde olduğu gibi şimdi de düşünce özgürlüğünün alanı önyargılar, yanılgılar gibi nedenlerle ve özellikle de egemen şiddet tarafından sayısız kaynaktan ateş altında tutulmaktaydı ve bu durum halen sürmektedir. Ama bana göre şimdi ortak uygarlığımız ve insanlığın geleceği açısından trajik olan durum artık eleştirel aklın pratiğinin evrensel bilincin oluşturulmasındaki ve toplumsal yaşama müdahale edebilmesinin öneminin geçersiz ve yararsız hale getirilmiş olmasıdır. Açık gerçek şudur; küreselleşme denen ve gezegenimizi giderek artan bir hızla etkisi altına alan sistematik eğilim, sanatçının, yazarın ve aydının düşünme eylemini ve temellendiği ahlaki sorumluluğu bütün insanlık bakımından bir ihtiyaç olmaktan çıkarmayı amaçlamaktadır. Bütün bir insanlığın entelektüel ihtiyacı küresel boyutta devletler, şirketler ve medya tarafından istihdam edilmiş görevliler aracılığı ile karşılanmak isteniyor. Artık insan için tanınan özgürlük tüketici olarak, pazarın parçası konumuna gelmiş olan bireyin tüketici tercihinde bulunabilme özgürlüğüdür. Çoğunluğu itibariyle büyük insanlık, iktisadi olduğu kadar entelektüel olarak da kendi gerçeğine yabancılaşarak yoksullaşıyor. İronik olan ise şu; bu gerçeği kavramak için de yine ihtiyaç duyulan tek şey özgürlük çünkü özgür olmadan gerçek fethedilemez.

Sayın Başkan
Benim ülkemde de benzerlerinde olduğu gibi aydınlanmanın gerçekleşmediği, demokrasi kültürünün tam anlamıyla oluşmadığı koşullarda benim cezaevinde 17. yılımı sürdürüyor olmam, benim konumumda olan yüzlerce insanın katledilmiş olması, şiddetin tek çözümleyici güç olarak görülmesi, egemen şiddetin kendine ancak böyle var edebilmesi sonuçları bakımından çok trajik olsa da sadece bir tarihsel ana kronizmdir. Ama günümüz dünyasında bundan çok daha fazla dehşet verici olan durum eleştirel aklın pratiğinin simgesi olan insanlığın ortak bilincinin ve vicdanının oluşmasında ahlaki sorumlulukları olan sanatçı, yazar ve aydınların hem kendilerini hem de üretimlerini pazarlayan belirleyen ideolojik sistem tarafından yok sayılmalarıdır. Bu eğilim egemen hale gelip kalıcılaşırsa, bu uygarlığımız ve onun yarattığı bütün değerler için sonun başlangıcı demektir. O zaman bize yapabilecek tek şey kalıyor Jeanne D'arc, Giordiano Bruno ve benzerleri bağımsızlığın, özgür düşüncenin ve toplumsal vicdanın simgeleri oldukları için egemen şiddet tarafından ateşte yakılarak cezalandırılmışlardır. Bizim bu şansımız da yok. Üretimimiz yasaklandığı, kendimizi ifade etmemiz engellendiği ve hatta varlığımız yok sayıldığı için bize tek seçenek bırakılıyor; kendimizi yakmak. Yine de, insan soyu için, hepimiz için bir umut var, bu demokrasiyi fetişleştirmeden bütün özellikleri ve özgürlükleriyle insanı yeniden uygarlığımızın merkezine koymak.

Leman

Yasaklı Erbakan, eski partisinin yayın organı Milli Gazete'ye yazar olacakmış...

Gazeteci Meral Tamer, Demirel'e "balık baştan kokar dediği için" 1.5 yıl hapis istemiyle yargılanıyor...

KitapDünyasıFuarı

07-15 Ekim 2000 Leman yazar çizerleri kitaplarını imzalıyorlar.
14 Ekim 2000: Erdil Yaşaroğlu - **Suat Özkan** - Kaan Ertem
15 Ekim 2000: Soner Günday - **Aslan Özdemir** -
Bahadır Boysal - **Vedat Özdemiroğlu**
Yer: Dolmabahçe Kültür Merkezi
İskele Cad. Beşiktaş
(İmza saatleri: 16:00-18:00 arasıdır)

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

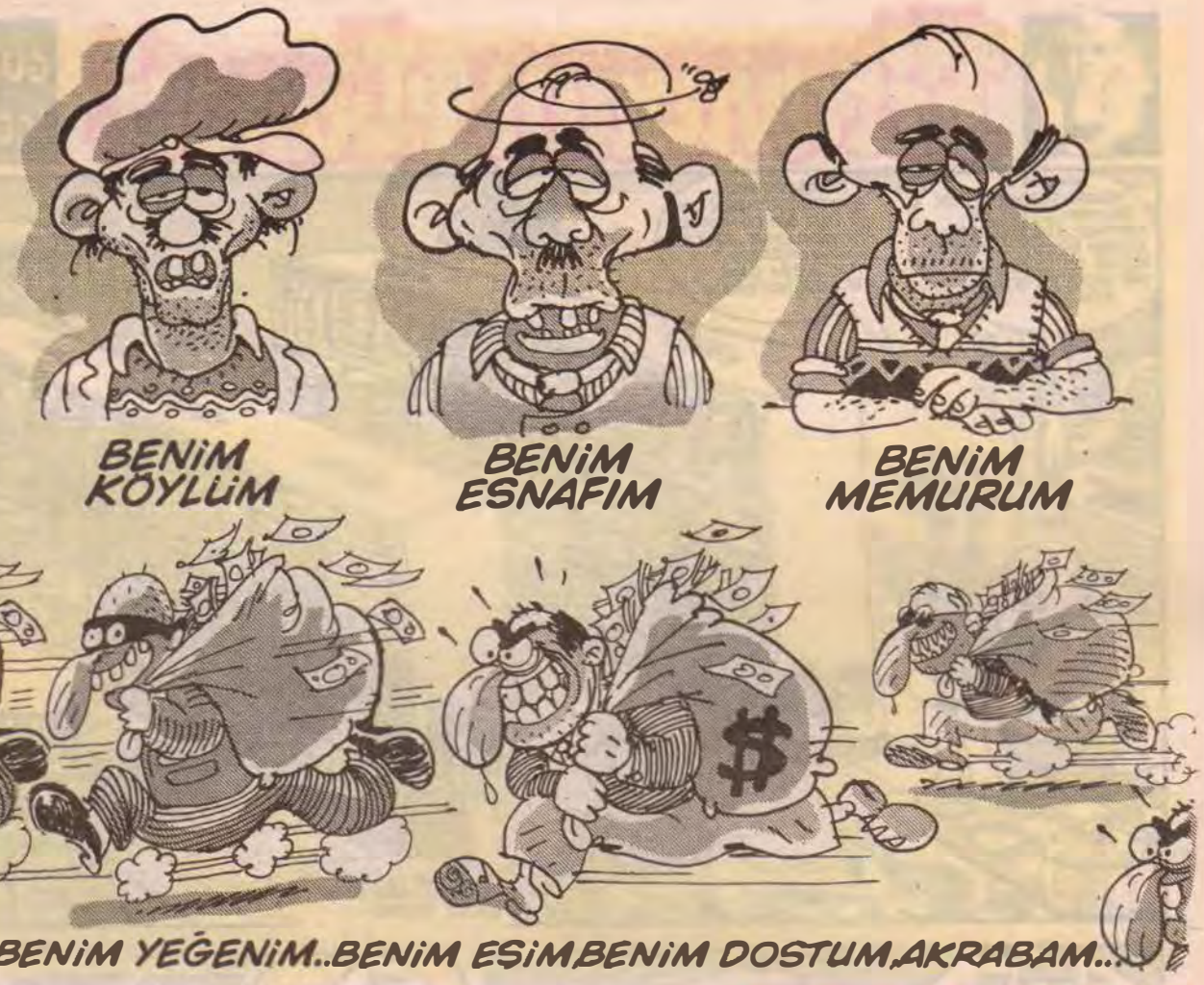

Man

CHP'ye yeniden Genel Başkan seçilen Baykal, ilk iş olarak eşini aradı ve "Artık Parti işleriyle uğraşıcam istersen beni boşa Olcay" dedi...

Dünya Çocuk Günü kutlanırken, Filistin'den gelen çocuk katliamı görüntüleri kanımızı dondurdu...Filistinli baba oğul kurşunlandı... Çocuk öldü... Baba ağır yaralı...

Mehmet Ağar'ın, Susurluk kazasının ardından Çiller'i arayarak "Çatlı, öldü" demiş... Çiller'de Ağar'a "Çatlı kim" diye sormuş...

...ÖZGE

Sivas'ta bedelli vatani görevini yerine getirirken kalçasından bıçaklanan Murat Demirel, çete oluşturarak Egebank'ın içini boşaltmakla suçlanıyor...

ARİEL ŞARON
kutsal kudüs'ün kuduz kasabı
DEMİR-EL
sparta eşrafından hırgızgiller
TANSUL ÇİLLER
derin hafıza kaybı
DENİZ BAYKAL
sosyal sultan kabus

Karadeniz bölgesinde bazı üst düzey polislerin yabancı uyruklu hayat kadınlarını pazarladığı iddiaları üzerine soruşturma başlatıldı.

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

ENERJİK

TV'de oynayan bir filmde, kovalamaca sonucu yüksekçe bir köprüden nehire atlayan adam bir süre sonra bitkin bir halde sürüklenerek nehirden çıkmaktadır. O sırada köprü altında yaşayan bir homeless yani bir evsiz bunu seyretmektedir. Bitkin adam şöyle demektedir;

- Ben bittim,

Homeless karşılık verir;

- O zaman bitmişsindir. Bittiğini düşünen bibniştir.

Bu sözleri işiten bitik adam canlanıp olayların bundan sonrasında başarılı bir grafik çizdi.. Vay vay vay adam ne kelam etti be!.

BETAY

açık büfe

met üst

ne kadarsın?

- tuttuğun takım kadarsın!
- **anlatamadıkların kadarsın!**
- seviştiğin insanlar kadarsın!
- **altını çizdiğin satırlar kadarsın!**
- unutamadığın film sahneleri kadarsın!
- **gittiğin yollar kadarsın!**
- sevdiğin sanatçılar kadarsın!
- **tercihlerin kadarsın!**
- kederlendiğin şarkılar kadarsın!
- **bu hayat, bu ülke kadarsın!**
- anladığın, algıladığın kadarsın!
- **yazdığın mektuplar kadarsın!**
- hayata kattığın kadarsın!
- **içtiğin içkiler kadarsın!**
- sıçtığın boklar kadarsın!
- **hobilerin ve fobilerin kadarsın!**
- tenezzül etmediklerin kadarsın!
- **bilinçaltın kadarsın!**
- yediğin kazıklar kadarsın!
- **programlandığın kadarsın!**
- tosladığın duvarlar kadarsın!
- **olduğun orgazmlar kadarsın!**
- çalıp çırptıkları kadarsın!
- **sinir oldukların kadarsın!**
- arkandan konuştukları kadarsın!
- **sürttüğün, sürçtüğün kadarsın!**
- klonlandığın kadarsın!
- **yaşam biçimin kadarsın!**
- solladığın taşıtlar kadarsın!
- **ukdelerin, keşkelerin kadarsın!**
- öfkelerin, hırsın kadarsın!
- **zaafların kadarsın!**
- kadir kıymet bildiğin kadarsın!
- **ekildiğin kadarsın!**
- zikildiğin kadarsın!
- **verdiğin keyfler kadarsın!**
- enin ve boyun kadarsın!
- **öldükten sonra kadarsın!**
- diktiğin ağaçlar kadarsın!
- **kurduğun cümleler kadarsın!**
- attığın palavralar kadarsın!
- **yaraların kadarsın!**
- düzdüğün insanlar kadarsın!
- **olduğun kadarsın!**
- olabileceğin kadarsın!
- **kaldığın kadarsın!**
- kadar kadarsın!
- **hayallerin kadarsın!**

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

SİHİRBAZ BANDIRAKE

BEGÜM DİYE BİR MANİTAM VAR SAYIN SEYİRCİLER, ONA HER GÜN DÜBÜRDEN VURUYORUM... EHE EHE EHE...

ÜHÜ ÜHÜ. ALÇAK HERİF. SİHİRBAZLAR SIRLARINI AÇIKLAMAZLAR DİYE GÜVEN-MİŞTİM SANA!..

DUR GAÇMA LA AMUĞA GODUĞUM. DUR!..

DÜÜRT

HERKES NE GÜZEL POLİSİYE FİLME GİDERKEN NEREDEN GELDİM BU BEKÇİSİYE FİLME BİLMEM Kİ?!

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

Paranoya

AMAN TANRIM! ZAVALLI SOKAK KÖPEKLERİNİ ZEHİRLİYORLAR DİLEK!

AMCAMIN OĞLU İZZET DERNEK BAŞKANI, YÜRÜ ONA GİDELİM CANIM!

Gezti kuçu kuçu...

İZZET'CİM AŞŞAKI SOKAKTA ZAVALLI KÖPEKLERİ ZEHİRLİYORLAR YAA!..

ZİKİ UZUN OLANLAR DERNEĞİ

MERAK ETME KUZEN.. BİZ ŞİMDİ ORAYA GİDİP GEREKENİ YAPARIZ!

BADEM YAĞIYLA SİLİNCE İM PARLİYO HA.

3. Kitabımız iniyor-!..

AAAHH!.. HANİ İTFAİYEYE HABER VERMEK YOKTU!..

SANA GÜVENEMEZDİM!..

FOŞŞŞŞ

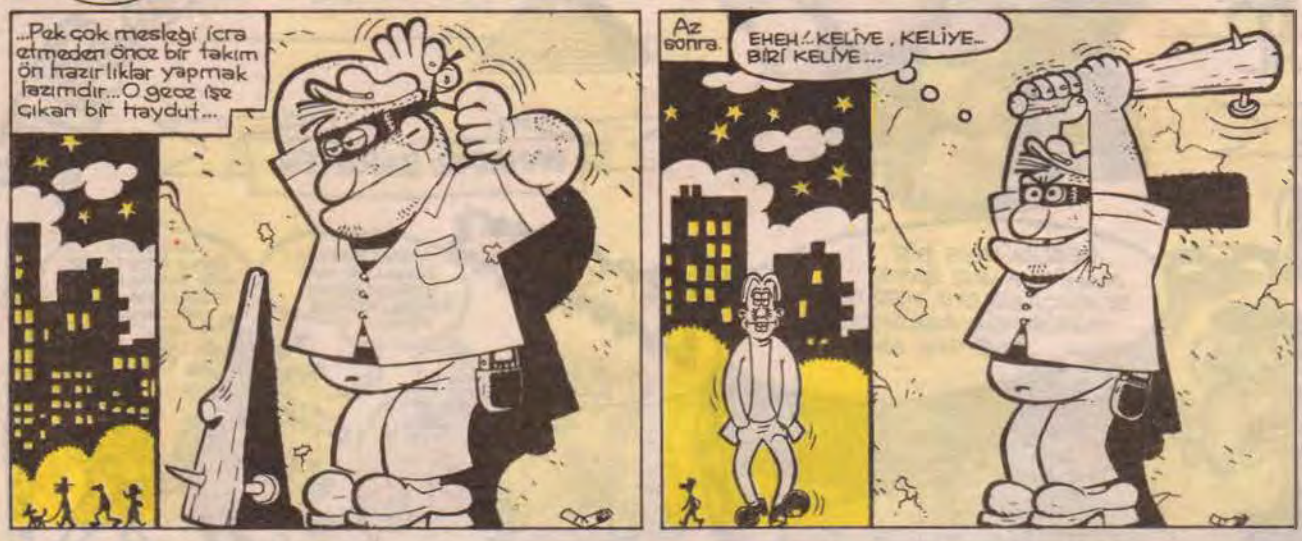
TESLİM OL!..

YAŞASIN SEVDİĞİYLE EVLENEMEZSE ÖLECEK HASTALIĞININ TEDAVİSİNİ BULDUM!..

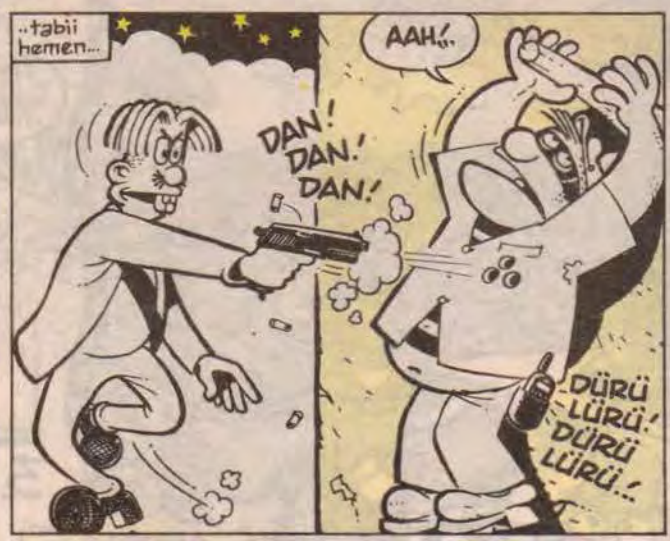
İHTİYATSIZ ADAM

"YERSİZ MÜJDE"

Yazan-Çizen: KEMAL ARATAN

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

SELAM:... "Size dedim lan diye" çıkmış, geçen yazıda bi cümle. Halbuki dememiştim öyle. "Demedim" diye basılması gerekiyodu o kelimenin... Eee? Tamam mı yani şindi! Düzeltme yapınca, düzelmiş gibi mi oldu sanki! Yooo! Hiç bi sig değişmedi! Kendimi kurtardım bi parça ama, yazının içine edildi bi kere... Kelimeler ne kadar önemli di mi?! Sen başka şey demek istiyosun; ama bi yanmış annaşılıyo; off! uğraş dur sonra! Günnük hayattan felan bahsediyom yani. Çok dikkatli konuşmamız gerekiyo aslında. Ya da, o dikkat, içinde varsa insanın, yani, refleks bi şekilde öyle davranabiliyosa, fazla kendini de zorlamaz konuşurken: Zaten, çok boş konuşmanın tehlikeli olduunu biliyodur.

Bi de, dan dun konuşanlar vardır. İçi bir dışı bir mi? Öyle mi deniyo? Ya da, şey mi denir, hani; patavatsız! Patates kızartması gibi. Komik bi kelime. Patarat tarat! gibi ya da, Aan'den yani! Bi anda boşalıyo!.. "Naaber lan g.t!" denir meselâ. Dedi yani. Sabah sabah öyle bişiy denebiliyo. Samiimi; enseye şaplak, g.te parmak, bi samimiyetse, böyle diyebiliyo telefonu açınca ilk... Bi kızdım! Sensin lan g.t dedim, yavşak; beynunü sigerüm! Sabah sabah, kuş sesi gibi böyle, hoş bişiyler söylesene. Langırt diye açıyon tlefonu, zorttanak konuşuyon! Yeni uyanmışım zaten! İnsan, güzel bi ses duymak istiyo. "Metiin kalk hadi! Metiiin, canım; kalk hadi.. Metiiin!" Bi bu var! Bi de şu var, aha: "Selâm; naaber lan g.t?". Aheaağn!!.

Olur bazen böyle. Vardır oyle arkadaşlar, İçi iyidir ama. Kalbi şeydir yani? Güzelliktir yüreği, çocuk vardır dennnikterinde, ruhsal ve şey, ne biliyim yavi İçini mi açtım! Onu öyle kabul edeceksin işte. Ve bir patavatsızlıkla (bu kelimeyi sevdim. Şeyi çağrıştırıyo: Dostoyevski'den felan okumuştum heralde: Eski Rusya'da, çok fazla doğal ve samiimi, ve çok dürüst konuşmak da patavatsızlık görülürmüş. Her yer için doğru bi tesbit aslında. Bazen susucaksın haibiden. Duramıyon ama fazla o pozisyonda; çattadanak yanlıyo insan! Bişiy söyliyim diyosun, fekat susuyosun dayanıp. Biraz daa dayanıyosun! Derken; eyvah, bi boşalıyon! Boşalmak da diil. Dökülüyo adam! Kusuveriyo aniden! Höeaaarnğh! Hep üstüne felan sıçrıyo, yanmış tesbitler... Böyle bi sıkıntı da mevcuttur.

Tesbit yapma hastalık! (Bunnar sayılmaz ama! Bu bi yazı sadece! Hem ne kadar, bişiy sıçratabilirim ki size? Bırakıp, öbür sayfaya geçme şansınız var) Ama ya karşında duruyosa? Bırakamazsın ki? İyi bi arkadaştı çünkü. Atsan atılmaz, satsan satılmaz. Bi de, şey içinde yapılır böyle tesbitler. Şeyin? Ee? Ney o? Hahl Ortam! Bi grubun içinde felan yani. Aaniden, dürüst oluvericeği tutar ve, dökülmeye başlar yine, devrilen büyük bi su şişesi gibi.. Seni de ıslatır..

Konuşmak harbiden çok güzel ama, bazen de tehlikeli bişiy. Bu tehlikeyi göze alamayıp, sus pus olduum anlar vardır bayaa. Fekat, "iyi akşamlar" felan demekten ırsmam ama. Basit bi şeydir o, denebilir. Geçen gün minibüste, ben plânlıyodum, inerken şöfüre "hayırlı işler" filan dilemeyi.. Ama benden, bi önce inen çocuk yapb o işi, diledi o lafı. Bana gerek kalmadı. Aracın, bi şöförü vardır. Bi de, yolcuların bi sözcüsü olur otomatikman. En son inendir o sözcü. Evet; en son inen, "iyi akşamlar" felan dilesin! İkinci inen dilerse, üçüncüsü sussun. Çok inenvarsa ve birinci inen demişse bişiy, aradan süre geçicee için, onbirinci inen de tekrar bişiy söyliyebilir.. Ulan, harbiden böyle kurallar olsa! Anayasa gibi? Vaay, iyi akşamlar dilemedin ha? Beynünü sigtüm şindü senin!.. Aslında, kim ne dilerse dilesin, yani ne derse desin, önemli olan şeydir.. Eee.. yok bişiy! Hızlı girdim cümleye, bitüremedim.

Ama en nefis patavatsızlık, bence şudur ki, birisi konuşur seninle, fekat yürür aynı anda!.. Sen, duruyosundur ama! O, bişiy söyleyerek gelir yanına, söyliyerek bi saniye durur önünde ve, yine söylene söylene yürür, uzaklaşır.. Yav, bi dur! Oğlum, dursana! Aa, gidiyo yaa! Hayır, önemli bişiy de söylemiştir felan. Ama, yürüyo yaa!. iyi, sigtir git! Ulan, güzel de bi karşılık hazırlamıştım ha. Gittü ama. Baarsam uzaktan?.. Canavarlar vardı böyle eskiden. Canavar diyom onnara. Küçük, şırnank, kafayı yemiş, pislik veletler! Geliyo yanıma (bana gıcık) bişiy diyip kaçıyo! Dur diyon ama. ohoo, vnnn! Aşaa maalleye kadar gaçmış bile! Bi süre sonra, hazırlıksız bi aanında felan, tekrar beliriyo önünde bi karabasan gibi! Yine kusup, bişiyler felan diyo, tekrar vnnn! Dövemiyon da!.. Aabisi var.. Bi kere, ensesine felan vurmuştum, daa canavarlaştı! Hiç uğraşılmıyo! Sülük gibi bişiy. Ben de çocuum ama, uzlaşma felan ne demek, tam bilmiyom. "Naaber lan" gibi, muhabbet açıyom bazen, hani, bunun zehiri azalsın diye; bana sıcaklık duysun. Ama sonra, yine pisleşiyo aniden! dönüyo gözü!.. Saçmasapan bişiy diyip, yine kaçıyo. Çocukluumun, en çok dövmek istediim tiplerindendi! Bi tane daa vardı, onu biraz dövdüm (kamına hafif bi yumruk attım) abileri felan, bakkalın önünde kastırdılar sonra beni, ordan geçerken. Ama muhabbetimiz vardı onnarla. Bi iki laftan sonra, anlaştık. "Olmasın bi daa!" dedi, ciddi ciddii, büyük bi adam gibi.

Ve en sevmediim bi lafıta bu işte: "Olmasın bi daa!" Cümlenin, teknik olarak, kendi içinde bi iticiliği, gıcıklık var zaaten! o "olmasın"ı, başa koyuyolar ya?!. Olmasınmış!. Nerden bilicem ben, olup olmıycaanı! Ya olursa? Naaparsın!?. Çok direkt, aniden, iğrenç bi uyan. "Ben gülüyo muyum!"dan daha beter!.. Yıllar sonra, şakayla karışık, birisi daa demişti bunu bana.. O anda flülaştı ortalık. Bi sis perdesi! "Olmasın bi daa"?.. Ya da, "Bi daa olmasın" mı dedi yav? İkisi farklı. Başa geliyosa "Olmasın" devrik bi cümle gibi oluyo ya?! Seni devirtiyo o zaman, o haali!. Bi de bu devrik biçimini, devrik biri kullanırsa, ulan ne biçim hayat diyosun! Adam, peygamber gibi konuştu be! Nası da emin kendinden!

Bilmiyorum, sizi sardı mı ama, belki haftaya felan da devam ederiz bunnara; yani beni çok etkileyen, bazı cümlelere... Karışık bişiy'ler yapanz.:"eskiden bi gün'lü, ayrıntılar felan, tesbitler, ara sıra da kusmak.. (Kuskus denen bişiy var; bi haftadır ona takılıyorum.. Makarna gibi. Onun yuvarlaa. Küçük yuvarlaklar. İsmi bi tuhaf, ama, doyuruyo.. Hemen iyi günner diyorum !..

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@leman.com.tr

BBB BARUL MARKET AÇILIŞI

AĞZINI, HAYIRA, KIÇINI BAYIRA aç derler... Ağzı hayıra açmak kolay.. Ama kıçı bayıra açmak büzük ister. Utangaç ve çekingenseniz BAYIRA AÇILMIŞ HAZIR KIÇ alın, kendinizinkini açmaya gerek duymayın...

Her GELİNLİĞİN bir de GİDİNLİĞİ var... Karınızdan başarmak istiyorsanız Small, medium large, xlarge GİDİNLİK bulunur...

Mekana geç kalanlar için ikisi bir arada PALDIR ve KÜLDÜR geldi... Her iki ayağa uygun PALDIR ve KÜLDÜR alın mekana dalın...

"BEBEĞİNİZİ Zahmetsizce uyutun EE, EEE.. EEEE geldi bitiyo... DANDİNİ ve DASTANA eli kulağında DANALAR ve BOSTAN için bekleyiniz...

LAMİ CİMİ YOK demeyin LAM da var CİM de...

AYRILDILAR KAYBOLDULAR derdine son!. BİRİ BURDA DİĞERİ NERDE gerginliği bitiyor... KENDİNDEN YAPIŞIK İKİZLER ve HATTA ÜÇLÜZLER

İDDİA MAKAMI var SAVUNMA MAKAMI var... Neden bir de NİHAVENT MAKAMI olmasın?.. O DA BİZDE VAR!..

15 santim deyip geçme. BOY DEĞİL işlev önemli... 9 metreniz var 15 santiminiz yok. DURAN TOPLAR SERBEST ATIŞLAR için milimetrik 15 cm.

ÇEVRECİ ABAZANLAR Plastik değil, geri dönüşümlü, KEÇİ DERİSİNDEN doğal şişme kadınlar var...

ÖPÜN ve hatta YALAYIN... MUCK bulunur ŞLAP ŞLOP hediyeli...

Sağda münasip bir yerde inecek var...! Şimdi, "SAĞDA MÜNASİP BİR YERDE İNECEK" almanın tam zamanı.

KARŞILIK vermekte güçlük çekenler için BİLMUKABELE var... Fabrika çıkış fiatına BİLMUKABELE...

TELEVİZYONLARIN DA Duygusu ve ruhu vardır... Ona uzak durmayın... Alındırmayın, gücendirmeyin, küstürmeyin... YAKINDAN KUMANDA ALETİ...

SÜMKÜRÜYOR ama tek hamlede başaramıyor musunuz!. Burnunuza takılıp kalıyor karizmanız çatlıyor mu?. Oysaki eski model tırnaksarı kullanıyorsunuz. HEMEN alın, tek hamlede bitirin...

HIRSIZ ARKADAŞLAR.!. Hırsız kaldığı HIR geldi. HIR! kar

NİSPET SETİ bulunur.!. Hem elektrikli hem pilli PIŞŞIK ve NANİK!..

PAZARTESİDEN SONRA SALI DA GELDİ.!. YARIN ÇARŞAMBA GELİYO... BİLGİNİZE...

KİMİN AYAĞI UĞURLU gelir belli olmaz... Satışların artması için uğurlu ayak beklemeyin... ÜÇ YIL GARANTİLİ DONDURULMUŞ UĞURLU AYAK geldi... Alın kar edin...

EŞŞEENANU Nedir?. Eşşeenanu ne ki?. Suyunuz var ama kaçırarak materyaliniz yok... Şimdi alın EŞŞEENANU-NA SU KAÇIRIN..!

YUH'unuzda sadece tek U mu var?. Bu yüzden etkili bir YUH çekemiyor musunuz? İstediğiniz sayıda U geldi... YUH'unuza takın gönlünüzce uzatın...

ÖN SEVİŞMESİ Yapılmış hazır fatunlar... Uğraşmayın, didinmeyin... AZGIN BUNLAR AZGIN!

EE EVET... HAYIRLI UĞURLU OLSUN DERKEN TAMAM, NERDE NESKAFE REYONU?..

Elinizde olmayan nedenlere son..! Bilekten bağlı asla düşmeyen NEDENLER!.. Artık nedenler elinizde olacak...

Yaramaz ATARDAMARIN dağınıklığından illallah mı geldi?.. TOPLARDAMAR alın, o toplasın siz keyfinize bakın...

AYRICA İLLALLAH da GELDİ!..

KENDİNİZİ ayrıcalıklı hisse diyor ama bunu başkaları na gösteremi yorsunuz. Sağ ve sol APOSTROF geldi... Alın farkedilin...

NE O ÖYLE!.. Süs köpeği falan... İşlevsiz göstermelik, saçma... EĞİTİMLİ SİS KÖPEKLERİ GELDİ... En yoğun siste bile yolunu kaybetmez. Yakında havlamayan sus köpekleri... Mayonez ve ketçapla harikalar yaratan sos köpekleri... VALLA..!

Komikaze

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

erdil yaşaroğlu

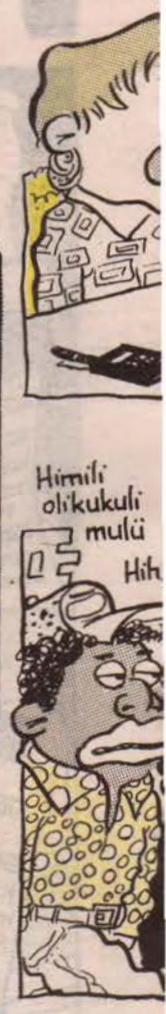

Ben Diye Ne Varsa İşte O Senin Yokluğ

Benden yazmamı istiyorsun...

Günlerdir, sana yeniden yazmamı istiyorsun benden...

Tek kanatlı, solgun düşlerimi, yüzünde kanayan o kutsal ışıkla aydınlatan sonsuzluk meleğim....

Sana neyi anlatayım?

Ruhumu yaktıktan sonra, artık damarlarımda dolaşan sensizliğin etimi yakan acısını mı? O acıyı uyutsun diye sığındığım, ama sevgini orada da hep ama hep kaybettiğim soğuk rüyalarımı mı?... Odamın tavanındaki, yoksulluğumu ve kimsesizliğimi harç yapıp içine doldurduğum o derin, o sonsuz çatlakların altında, sen diye her gece koynuna girdiğim o zamansız ölümlerimi mi?...

Gözlerinden özgürlüğe akan mavi nehirlerde boğulduğum, canım sevgili, söyle...

Sana neyi anlatayım?

Şimdi burda değilsin... Ama beni duyuyorsun, biliyorum. Kapat gözlerini benim için ve dinle n'olur;

Bak, yoksun Bunun anlamını biliyor musun?

Yokluğun, yüreğimdeki bu yıldızsız, bu dipsiz karanlık gece... Yokluğun, odamın duvarlarına astığım suretlerine bakarken, gözlerinde unuttuğum dalgın gözlerim...

Yokluğun, gönül bahçenden kopartıp verdiğin için soldurmayıp, kuruttuğum ve tıpkı sevdam gibi sonsuzluğa mahkum ettiğim bu kırmızı güllerin...

Sırf kalemini değdirdiğin için atmaya kıyamadığım bu kağıtlar...Her an gözümün önünde sakladığım mektupların...peçetelere yazdığın şiirlerin... hediyelerini sardığın paket kağıtların....Sen gidince, hala sen kokuyordur, diye üzerime çıydığım ve derin derin soluduğum...

Yokluğun, e
diği herşeyi d
saklayan, bu y
hum...

Kapat gözle
varsa gördüğü

Söyle, sana

Sabaha kar
"ne olur bana
ye sayıklayan
nimi?

Yüzünde ya
cudunun her y

O solgun,
renkli kötücül

Hayalkırıklık
bir sevdanın
din...

Ben sana tu
morluklara...

Öfkeni değ
bana...

O hep çok
dönük aşkını

Dehşetle izl
lıksız şefkatiy

Sarardım y
lerinin acısını
luğunla kana
elinin, kokun
gibi onları da

Ve sonra g

Beni, ay ışı
vurduğu, tek
liliğimle, bu
başına bırakı

Aksumsefasi

Hep Gördüğün, Ama Hiç Görmediğin...

Hep giderdin...

Şimdi benden sana hayattan daha kötü davranmamı istiyorsun...

Sırf sana, seçimlerine ve hayatına duyduğu saygıdan, neden biraz olsun da kendine merhamet duymuyorsun, diyerek seni koruma hakkını bile kendinde göremeyen o yaralı ruhumdan sana kötü davranmasını istiyorsun...

Her gece sen diye koynunda uyuduğum ölümün o soğuk nefesi gözlerimi kapatmadan önce, artık şahidi olamadığım hayatının vücudunda bıraktığı o yaraları, morlukları, savruluşları iyileştirmesi için, seçimlerinle mutlu olman için Tanrı'ya dualar eden benden, sana kötü davranmamı istiyorsun, öyle mi....

Şimdi burda değilsin... Ama beni duyabiliyorsun, biliyorum... Kapat gözlerini benim için ve dinle n'olur... Bunu sana ancak bir kez söylemeye cesaretim var:

Aşk, hala yüzünde taşıdığın, o derin, o bir türlü iyileşmeyen yara izi değildir sevgili...

O iz hırstır... O iz bencilliktir... O iz sana değil, kendine tapan bir ihtirastır...

O iz senin o sonsuz ve hep kendini kanatan merhametin gibi değil...

O iz sen gibi değil sevgili...

Sen hep sana hayat kadar kötü davrananları sevdin... Sakın benden de bunu isteme n'olur... Yapamam...

Sen beni hiç tanımadığım bir kentin, tek odalı ve rutubet kokan bir evinde, aşkıma ve ölümüme bıraktın...

Beni soluksuz, umutsuz, sensiz bıraktın...

Benim o kırılgan öfkem yalnızca kendi yüreğimi kanattı; senin yüzündeki o kutsal, ama o artık durmadan kanayan ışığı değil...

İsyanlarımın çığlığı bu kimsesiz ömrüme saplandı hep, senin özgürlüğüne değil...

Fırtınalarında sürüklendi aşkımız... Korkularının, yaralı geçmişinin, savruk benliğinin dalgalarında beni kaybedip kaybedip sonra yeniden buldun...

Seni hep uzaklara çağıran o yalnızlık rüzgarı, kokunun, soluğunun değ-
anın en değerli hazinesi gibi
deli, bu hayattan kopuk ru-

ve bana bak.... Ben diye ne
şte o senin yokluğun...

i anlatayım?
çalan telefonumun ucunda,
yattan daha kötü davran" di-
rgın, o kendine çarpan sesi-

zleriyle gelirdin bana... Vü-
morluklar içinde gelirdin...
avrulmuş teninde açan mor
eklerle ağlatırdın beni...
yla örselenmiş ruhunu, acı
gelediği gözlerini alır gelir-

ndum, sense vücudundaki o

aşadığın kırgınlığı anlatırdın

ğımdaki, yüzü bir başkasına
ırdın...
n seni... Bir annenin karşı-
erdim, tek söz etmeden....
nı; o morlukların ve yara iz-
aklarımla alır, kalbimin yok-
karanlık odalarında saklar;
e soluğunun değdiği herşey
irirdim...
in....
utubet kokulu duvarlarına
sensizliğimde, aşkımla, de-
hep yabancı ruhumla bir
anın üzeri de senin için bi-

niden topladım sensizlik sürgünlerimde... Kanayan sevdamı, vurgunu olduğum yüzündeki o kutsal ışıkla sardım...

Sığındığım bu huzurun bedelini hayatımla ödedim hep...Bilmediğim yollardan geçtim, kanatarak kendimi...

Ve şimdi sorular cevaplarını buldu... Sükunetin ve güvenin o bilge dinginliğinde süzülüyor aşkım...

Artık, biliyorsun ki, sevgimin inadı hiç kırılmayacak...

Yüzümde gördüğün, o bu dünyaya ait olmayan iyilik ve en zor anlarımda ortaya çıktığını söylediğin o "yasadışı gülümseyiş" bir kez olsun sönmeyecek...

Benim sonsuzluk meleğim, affet ama, bedeli ebedi sensizlik olsa da, sana hayattan daha kötü davranmayacağım...

Günlerdir sana yeniden yazmamı istiyorsun benden...

"....

Sana neyi anlatayım...
Her sarnıç küflü bir yağmuru,
her sevda bir ayrılığı yaşar..."*

(*) Behçet Aysan, "Bir Eflatun Aşk"

cezmier@leman.com.tr. Cezmi Ersöz

* 21 Ekim Cumartesi günü saat 15:00-17:00 arası **Beyoğlu Fitaş Sinemaları** (AFM) giriş salonunda imza günüm olacaktır. (**Bana Türkçe Bir Ekmek Ver** adlı kitabımın ilk çıkışıyla birlikte)

* 10 Ekim Salı günü saat 24:15'de **Bursa Olay TV**'de **Akif Oktay**'la birlikte **Şiirlerarası Yolculuk**'tayım.

* **Avcılar**, 14 Ekim Cumartesi saat 15:00-18:00 arası Avcılar **ASEM**'deyim. Marmara Cad. Merkez Mah. Çiğdem Sok. No:41 K:2 Standart Sinerası yanı.

* **Ahmet Can Akyol**, Şairler Erken Ölür. Mavi Ada Yay.

* **Ali Kaya**, Dersim Tarihi. Can Yayınları 14 yıllık bir emeğin ürünü olan bu yetkin çalışmadan dolayı Ali Kaya'yı kutluyorum.

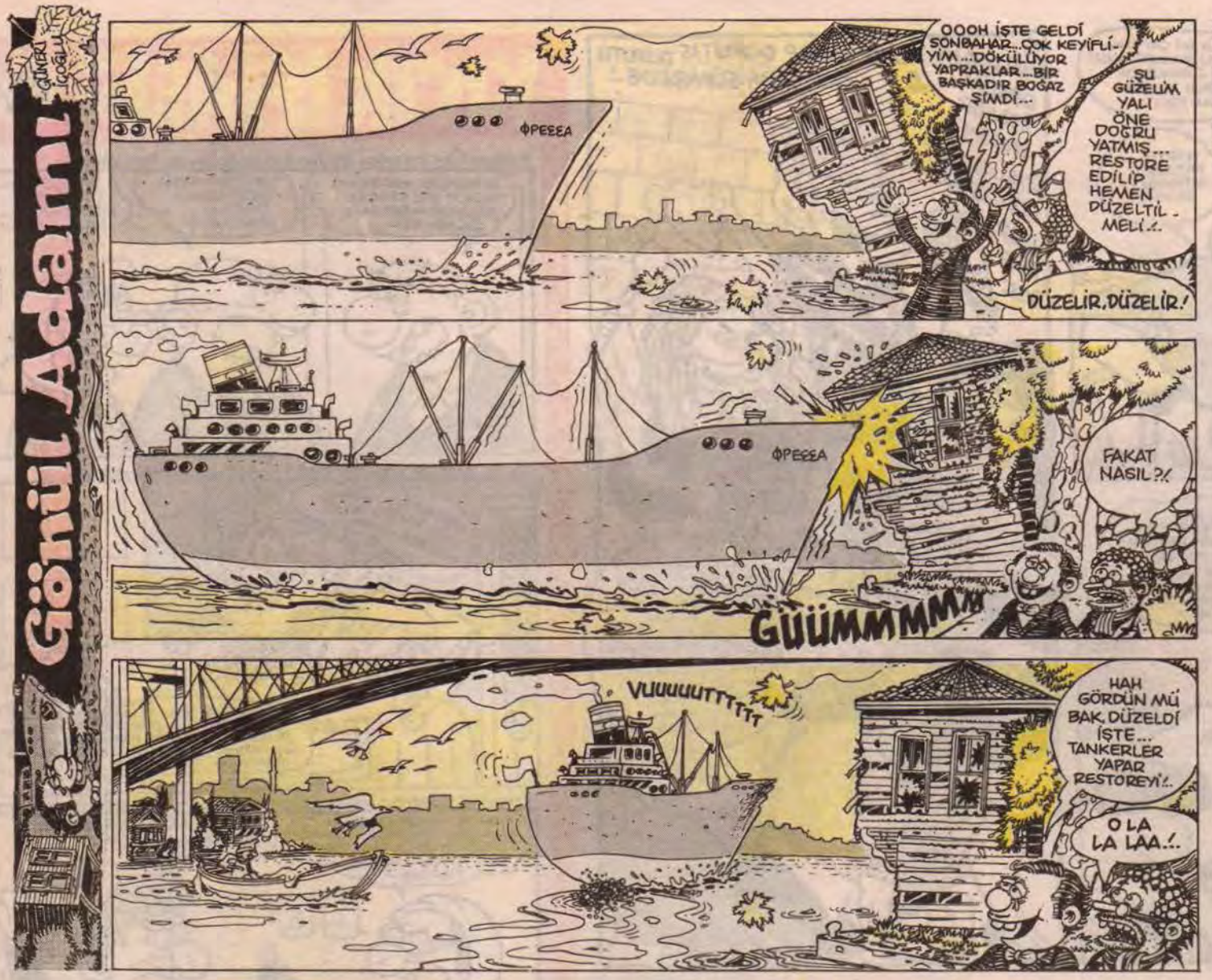
* **Ahmet Çuhacı**, Kuşla Çiçek Arası. Milos Yayıncılık

* **Başka** dergisinin 5. sayısı çıktı!

* **Nâzım Hikmet**'in **Yapamak Güzel Şey Be Kardeşim** adlı eseri 6 Ekim'den itibaren **Hadi Çaman Tiyatrosu**'nda sahneleniyor.

* Arda Çatık, Fatma Hacıoğlu, Öznur Özkaya, Mahmut Turgut, Mesut Beşevler, Nurgül Sevinç, Süriye, Çatak, Safiet Soyöz, Duygu Caren Tokdemir... Mektuplarınızı aldım sevgiyle.

* Sencer Kızılhisar, Derya Anık, Aybiket, Ali Deniz, Birol Çubuk, Kadir Aydemir, Ceng Milan, Fatih Ekinci, Merve Pazarbaşı, Yalas Şeker, İlter Ekiz, Elit Kozalan, Tuncali'den Bulut, Okan Barış, Alper Dursun, Tarkan, Özgür Doğan, Aysen, Genç Mustafa, Salih İskender, Sinem Acar, Sabri Çalışkan, Hollandalı Selma, Zeynep Yağmuroğlu, Ümit Arıç, Zehra Köker, Devrim Özge Dilibal, Ayça Keleş, Fatih Ekinci, Bilkan'dan Yasemin, Seyhan Sürmelioğlu, M.Akif Gül, Recep Hologlu, Yıldız Koçtürk, Salim Alkan, Mehtap Kelleci,

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Debokrasi!

Buna **demokrasi** denmez, **yemokrasi** denir!

Bunlara **yeğen** denmez, **yiyen** denir!

Yahya Demirel bir numara, Murat Demirel son numara.

"Memlekette yemokrasi var, yiyelim akrabalar" deyip, paramızı yemek bildikleri tek numara!

Demirel **"bir bilen"**, Demirel**ler "bin yiyen"!**

Anlaşılan Türkiye Cumhuriyeti'ni yedikleri yetmemiş, sıra Türki Cumhuriyetler'e gelmiş.

Nitekim Demirel cumhurbaşkanıyken Azerbaycan Cumhurbaşkanı'na bir mektup yazıp, "Yeğenim Murat Demirel dürüst, muteber bir işadamıdır; ülkenizde açtığı bankaya yardımlarınızı rica ederim" demiş.

Kuralım bir **banka,** milletin parasını götürelim **kankal**

Neyse eski cumhurbaşkanımızı geçelim ve yeni cumhurbaşkanımıza gelelim.

Cumhurbaşkanı A.Necdet Sezer para yemiyor, ama demokrasiyi azılı bir darbeciye yediriyor.

Hadi 12 Eylül darbesinin hemen ardından Kenan Evren'i tebrike gitmesine birşey demiyelim; peki daha on gün önce Marmaris'e gidip Evren'e saygılarını sunmasına ne diyelim?

Bir hukuk adamına hukukun, anayasanın ırzına geçmiş bir darbecinin ta evine kadar gidip saygılarını sunmak yakışır mı?

Hukuk devletinden, demokrasiden yana bir cumhurbaşkanına yakışan darbecilerin evine gitmek değil, onları layık oldukları eve, yani cezaevi'ne göndermektir!

Bu yapılmadı mı demokrasi olur debokrasi!

Kırmızı ışıkta geçmemesiyle ünlenen A.Necdet Sezer, demokrasiyi kurt darbecilerin karşısında kırmızı başlıklı kızın durumuna düşürmemeli!

Ve bilmeli ki, **darbecilere kırmızı kart göstermeyene demokrasi kırmızı kart gösterir!**

Bayır Gülü

feyhan@kaman.com.tr

FEYHAN GÜVER

Sevişgenler met üst

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

Hırsız Çıktı Soyumuz Bu Bizim Eski Huyumuz

Bir kızım olsaydı, adını "Yane" koyardım, olmadı. "Yane" ismi Yunus'tan, "ben giderim yane yane".. Allah aşkıyla yanıyorak, anlarını içimden "Yanem" diye seslendiğimde aşkımın ateşini dile getirecek duygularımı ifade eden ne güzel söz, ne güzel kelime, tam da karşılığı, hayatımın.

Yaşadım ve gördüm ki, zamanla insan çok şeyi bırakıyor, idealleri, hayalleri, anılarını. Zamandan da çok şeyi kopartıp alıyor elimizden, aşkımızı, sevdiklerinizi.. Aşklar kaybolup gitse de "aşkın ateşi" bırakmıyor yakanızı alevli pençeleriyle.

Bitmeyen bir hüzün, aşkın ateşi. Soylu bir vatansever gibi bedenimizi asla terketmeyecek! Bazen, sevgilinin küçücük ön yargıları, sevgiliden de güzel görünüyor insana, küçük bakışlar, bir anlı iç çekişle, yanımdan akveren bir kaçamak bakış, öğrendim ki sonunda, aksinde hiç kalmayan bu küçük şeyler eğitmiş beni.

Yunus Emre, "aşk insanı neyler?" diyor, cevap veriyorum, "aşk insanı eyler". En kaba arzular, en patavatsız sözlerle büyütülmüş bizler, platonik aşkların çırpınışlarıyla kendimizi bir ömür eğleyebilir miyiz?

Beni büyüten geleneğe çok soru sordum, hepsini söylesem, deli dersiniz, bir şarkı meselâ: "Sen yoksun ki yanımda /bu alemden bana ne?.. Sorumsuzluk, lakaytlık, ilgisizlik görüyorum, birisi, olsun-olmasın yanımda, bu alevli merak içimde değil mi?

Bir zaman Aşık Veysel'i anlamadım: "güzelliğin on para etmez / şu bendeki aşk olmasa.. Aşk, sevgilinin güzelliğinin eseri değil mi, ne oluyor şimdi, sonra düşündüm, Aşık Veysel görmüyor, onun gördüğü kalbindeki ateş... Biz görenlerin aşkı için mutlaka bir çıra lazım... Sonra, Nesimi'nin, "bu aşk benim kime ne?" sözünü sevmedim, hayat bilgime uymuyor, aşk hepimizin, aşk herkesin. Aşk gözlerimi insanlığa çevirmiyor mu, bencillikle kimden kıskanabilirim, kime neyse, peki niye kimselere söyleyorsun, "kime ne" diye!

Yine de Tanrı hepimizi, gönlümüzün istilacı, gürültücü gençliğinden korusun. Aşklar, bir bir gitmiş, kalbimizin bu bitmeyen hüzünlü aleviyle, erik kurusu ihtiyarlığa doğru ilerliyoruz. Şu sözlere de inanmadım: "Gücüm kalmadı, takatim kalmadı, dayanamıyorum, meliyorum, bittim, tükendim..." Aslında "avcı kasmazlığı" bu sözler, aşkı yanında olsa birden yırtıcı, vahşi bir hayvana dönüp, saldıracak gücü, takati kalmadığını söyleyen... "gücüm kalmadı" derken, tam tersiyle kuruyor tuzağını. Çünkü aşk, terbiyenin en keskin kılıcını verir elimize, kabadayı olursunuz, küstah olursunuz, havanızdan geçilmez, öyle bir hal ki, kırgın bakışlarınız hep gökyüzüne takılı kalmış gibi. Bittim, tükendim, gibi cümlelerin düz anlamlarını dislipliniz, dizginsiz buluyorum.

Öyle bir dert ki, hastalandıkça büyüyor. Ruhumuzun sınırını, tarih boyu tüm insanlığın iç çekişleri gibi romanlar gibi bize anlatır. Ferahlar kalbimiz. Fatih gibi, Kanuni gibi, en berbat bardaki gecekondulu ecük cücük kızlar gibi aynı dilden aşık olunuz. Her dilin fatihi, her güzelliğin kalesi, her yüreğin sığınağı, kalbimiz, insanoğlun mükemmel vazoların vazosu, vazonun içinde avlu gibi büyük bir zindan... Daha ne Mozartlar, ne şairler gelecek ardından, çağlar gümbür gümbür haykıracak, durmaksızın onun bulmacalarını inceleyerek dönecek dünya! Kimse kesemez önünü...

Tanrı dediğin, dünya dediğin, aşk gibi birşey, işte. Zihnimiz kavrayamaz, boy ölçüşemeyiz onunla, hüysuz, üşütük, alelsiz, atom moküllen gibi milyonlarca duygu molekülü.

Kalbinizin odasına girdiğinizde, orada usulca oturmuş bir çocuk görürsünüz. Gıptayla bakmıyor etrafına. Birşeylek söylemek ister, mektup gibi, sevgiliyle başlayan cümleler gibi, gururlu bir mutluluğu ilk defa burda kuruyor. Bir insanlık ülküsü kuruluyor. Hiç sıkılmıyor artık, en güzel günler en, en en... yorulmuyor, dünya, sevdiği reddetse de, hayranlıkla bakmıyor kalbinin odalarına, neden hala "kur yapan" adiyetten çok severim.

Kalbimizin sesini, insanların sesine çevirecek büyük bir görüntü bekliyoruz, telaşlarımızı, bozukluklarımızı, bir akşam üstü, ansızın dansa kaldırıp, döndürecek, bir aşk kıyameti, çepeçevre sarhoşluğuyla alıp, uçuracak bizi...

İşte böyle, düşünüverdim, önümden yürüyen kurdeleli, ilkokula yeni başlamış iki küçük kız çocuğunu el ele gittiğini, görünce. Hangi sevgili olmuş anne babanın çocukları, hangi aşk ateşinin parçası bu çocuklar, şimdi kime teslim ediyor, kimlerin kezzap ellerine veriyoruz.

Doktorlar mı yönetecek, akıl mı yönetecek, bizleri, ülkemizi. Bilmadamların kafasındaki kapitalistlere karşı, "akıl yönetecek" dedi, doğulular, şairiyle, evliyasıyla, ombin yıldır hayır, "aşk yönetecek". aşk.. Yapıştı artık bu ateş içimize, bu yaştan sonra da hiçbir tecrübe çıkartamaz onu ordan...

İnsanoğlu, siyasetin, soyguncuların, oligarşinin korkusundan sinmiş, bitkin düşmüş, dilini, benliğini kaybetmiş olabilir. Ancak bir insan evladı, aşkının oz suyunun parçalarına, minik gül yapraklı çocuklarına, şöyle yolda yürürken, ardından baktığında, bir daha...

Bu iki ayaklı insanlık ateşini, çağlar üzerinden sıçratacak bu güzel mi güzel manevi insan evladlarını, çocuklarımızı, hangi zindanlara, hangi zalim gardiyan milli eğitimlere teslim ediyoruz... Bu, dünyanın, Tanrının en güzel varlıklarının hayallerini, aşklarını hiç düşünmeyecek, sarsılmayacak mıyız, bu eğitim sistemini paramparça yıkmayacaksak, bu kepazeliği, cahilliği göklere çıkmış kayıtsızlığı paramparça etmeyeceksek, ne diyelim!

Ne ağır emeklerle büyümüş bu çocuklarını ardından yürüyorum, ne bilgi öğrenebilecek, ne spor yapabilecek, ne siyasal alana girebilecek, ne de öğrendiği kelimelerle aşkını, sevgisini dile getirebilecek! Peki bu çocuklar böyle kuzu kuzu nereye gidiyor! Tanrı boyu elele verip hazırladığımız Milli Eğitim bataklığına gömülmeye!

"Eğretileme" sözcüğü, biçle-dikişteki "teğelleme"nin tıpkısıdır. Cümle içinde kullanalım: Dil bir eğretileme aracıdır. Yani, birşeyi, başka birşeye tutturma. 60'lı yıllarda ünlü dilbilim filozofu Derrida, 'dilin hiçbir şey olmadığı' gibi laflar edip, dilbilim felsefesinde büyük tartışmalar açtı. Şöyle, yazı olarak çiçek (ç,i,ç,e,k) gibi (sembolik) işaretlerle yazıyoruz, doğadaki tüm şeyleri yazılı-sesli işaretlerle kodlar, bu yazılı-sesli işaretlerle "temsil" edilmesini sağlarız. Ben şimdi burda çiçek kelimesini yazarsam çiçeği kelimelerle temsil etmeye çalışırım, size doğadaki çiçeğin ta kendisini anlatmış olamam, çünkü çiçek, bu harfler ve seslerin hiçbirine benzemez, doğadaki o çiçek halini bu kelime bize anlatamaz.

İşte tüm dilsel yapımız böyle kurulmuştur, deyip, dil üzerine kurulmuş tüm batı felsefesine kötü bir eleştiride bulunur, Derrida, her neyse.

Dilbilim, dil sosyolojisi, dilin anlamı, bu tartışmalarla zenginleşti. Edebiyat, sanat, kültür, siyaset, bilim, bize yüzlerce değişik "dilsel" alan açtı, gösterdi, öğretti, farklı alanlar buldu. Hani şu Kenan Evren'in "ne var beni de yapanım" dediği resim. Tabiatta gördüğümüz şeyin aynen yapılması değil, başka araçlarla, diyelim boyayla, başka alanlara (ifadelere) çevrilmesidir. Duygularımızı, düşüncelerimizi, kelimelerle, sinemada, yemekte, siyasette, fıkrayla, şiirle, bir sürü yan anlamlarla çoğaltarak, birşeyleri hep başka anlamlar bularak çoğaltınız, daracık dünyamız, daracık bedenimiz bu dilsel alanın genişlemesiyle büyür, çoğalır, kabına sığmaz! Balon, yazarlık meraklınız varsa, bu edebiyatta şöyle zenginleşir: Akşam oldu, yazın, şimdi "akşam oldu" demeden, akşam olduyu anlatın, yazdık: "Hava kararıdı", şimdi, hava karardı demeden havanın kararlığını anlatın: "güneş battı", şimdi güneş battı demeden ve şimdiye kadar kullandığınız kelimeleri kullanmadan söyleyin: "dükkanlar kapandı, insanlar evlerine çekildi", ya da "Ezanlar okundu bizim kız eve gelmedi"... Yepyeni kelimelerle, yepyeni ifadeler buldukça, yepyeni akşamlarınız olur, bir akşam ombin çeşit pozuyla uzar, uzar akşamlar. Neyse!

Ben küçük bir çocukken, hırsız denildiğinde, kara, kuru, sakallı, berduş, zayıf, kirli pasaklı ve karakol polislerinin yaka-paça götürdüğü bir adam gelirdi zihnime, "hırsız" kelimesi bunun karşılığıydı. 70'li yılların başında solcuların banka soygunlarıyla. Soyguncu deyince devleti yıkmak isteyen komünistler gelirdi akla...

NİHAT GENÇ

nihatg@ileri.com.tr

Ancak, 1983-85 doğumlu, şimdiki üniversiteli çocuklar için "hırsız", "soyguncu" denildiğinde akla Murat Demirel, Civanı ibi, imgeler geliyor, politikacı, banka genel müdürleri...

Dilsel alanda, anlamların siyasetle, edebiyatla, sıçrayarak başka şeyler ifade etmeye başlaması gibi, hukukta aynı sıçrayışları, gösterebilmeli. Mesela, baldıra çalan çocuklarla hukuğumuzun bir sorunu yok, onlar eski alıbap, kelepçe takar, kodese kapatırsın, imgelerin kaba Türk filmleri gibi karşılıklar yerindedir. Ama, hırsızlar, genel müdürler-politikacılar olunca, hukuğun aklına da "kelepçe", "kodes" gelmiyor. Tarih, siyaset, edebiyat, dilsel alanlar hızla değişiyor, hukuk ardından yetişemiyor!

Bunu da geçelim, Murat Demirel ağırlığıyla varlığıyla, tomar tomar, sahip olarak cebine doldurarak 500 milyon dolar götürdü, o paralara dokundu, onlarla yat, villa aldı, Bizim için ise 500 milyon dolar neyi temsil ediyor?.

Hani eskiden Uğur Dündar'ın "sayın seyirciler bir dilşirinin bu beşyüzmilyon dolarla kaç tane fabrika açılırdı" sözleri şöhretliydi.

Şimdi ise, hiçbirimizin aklına, bu paralar, kalkınma, fabrika, işsizlik, yetim hakkı, diyaliz makinesi bulamayanlar gibi şeyler hatırlatmıyor. Hele, hiçbirimizin aklına bu beşyüzmilyon dolan Şırnak'a verseydik, Şanlıurfa, Gaziantep gibi, beşyüzmilyonun hatırına Şırnaklılar'ın şehrin adını "Milliyetçi Şırnak" diye değiştireceği gelmiyor.

Aklımıza ilk gelen şey, beşyüzmilyon dolan o çalmasaydı, mutlak başkası çalardı. Yani anlamı, beşyüzmilyon dolar bir yerde varsa, birileri zaten çalacaktı, asıl aklımıza gelen ise şu: Beşyüzmilyon dolarla benim aramda hiçbir ilişki yoktur, o para ne bana gelecekti, ne ben ona gidecektim, beni hiç ilgilendirmiyor!"...

Bu da "dilsel alanla" siyasal alan arasında kopukluk yaşadığımızı gösteriyor, halk diyoruz, halk değil, güç diyoruz güç değil, parti diyoruz parti değil.. En bariz örneği de milli-muhafazakar ideolojilerde yaşar, "milli tehdit", "milli düşman", "çıkartanız", "koruma, kollama", vatan için, Atatürk'ün izinde, cumhuriyet... yüzlerce kelime, işaret ettikleri şeyi anlatmaz, kopukluk, bizi yaşadığımız siyasi, toplumsal alana yabancılaşmamızı ve gittikçe hepimizin "sanallaşmasını" sağlıyor"

Ne diyelim hergün elimizden kayan bu anlamlara: "elbet birgün buluşacağız". Halk dediğimizde, halk, acı dediğimizde acı, ekmek dediğimizde, ekmeğin, anlaşılacağı günler mutlaka gelecek.

Artık bizi anlatamayan bu kelimelere söyleyeceğim, "sevgilim ne zaman kavuşacağız". İnadla edebiyatçılığı zorlayışımızın tek sebebi budur!

"Bu ülke uygartaşlı"nın anlamı, yerli dilinde karşılığı şu: "Bu topraklar yüzünde çizgiler var".

Yani toprak sürüldü, ekildi, denilmek suretiyle. Kasabadan büyük şehire gelen milyonlarca insan büyük binaları görünce "bu şehir çok modernleşti", geriye kasabaya döndüklerinde iri, birkaç bina görünce: "Memleket çok gelişti, çok modernleşti" diyordu. Soyuları, sözlü canlı devasa banka binalarına, on katlı koca hastanelerin kapılarında ilgisizlikten ölen hastaları gördükten sonra, "Modernleşme" tasavvurları değişti. Bu "zihinsel bir sıçrama", artık halkımız büyük binaları görüp, kravatlı, takım elbiseli adamlara bakıp, "modernleşme" demiyor.

Eski başbakanlardan Refik Saydam mı söylemişti: "Bir ülkede herşey A'dan Z'ye bozuk olabilir mi, diyor işte!" diye. Bu tür serzenişleri, öfkeleri dile getirenleri tam boyu çok sevdik ve aldandık. "Bak işte adam bozukluktan şikayetçi" diye, duygusal yakınlık gösterdik. Tam da bu insanlar tarafından kandırıldığımızı nihayet anladık. Artık bozukluktan araştıran, yakalayan, teşhir eden, tantanalı programlar yapan, Uğur Dündar gibi programcılar, Tantanı gibi bakanlar, istedikleri kadar tırsız yakalasın, kimse zevk duymuyor, ilgi göstermiyor. "Bu böyle gelmiş, böyle gider" karamsarlığına büründükleri için değil, işte tarihin bu noktasında kitleler "burada bir tuhaflık var" gibi bir beyin karışıklığında. Hırsızlardan şiddetle nefret edilmiyor, mideler bulanıyor o kadar ve bu siyasal oyunun kördüğümüne düşünsel çomaklar sokacak, zihinsel bir sıçrama anını bekliyorlar.

Görmüyor musunuz, hırsızların yakalanması eski ratinglerini kaybediyor, devleti soyanları teşhir etmek kitleleri heyecanlandırmıyor, hergün bir hırsızın fotoğrafını görmek, güvenlik, adalet, demokrasi, devlet, toplumsal birliğimiz için hiç mi hiç umut vermiyor ve bu heyecansızlığı birileri yönetiyor! Gaddar yöneticimiz bu kısır, iştahsız döldür.

Colomb Amerika'ya vardığında kızılderililer'in "benimki... seninki.." diye kavramları bilmediğini görür. Ülke, cumhuriyet, ahlak, toplumsal değerler, ne senin, benim, hepimizin. Ancak, dolarlar birilerinin. Geniş kitleler, bu tür operasyonların "hırsızlar arasındaki iktidar kavgasından" meydana geldiğini iyice kaynaşıklıkla ezberliyor.

Mesela, bundan onaltı sene önce Özal, rüşvetçi bakanı İsmail Özdağları elleriyle yargıya teslim ettiğinde, halk Özal'ı çok sevmişti, Özal'ın rüşvete karşı olduğuna inanmış, devlet adamlığı takdir görmüştü. Çok geçmeden, "kendi adamlarının yiyemediği için" başka yiyenlere yol açmak için, ya da göstermelik "adaletçilik" oynamak için kurban seçtiklerini çoktan anladı!

Birileri gizlice, geniş kitlelere, yalancının mumunun yatsıya kadar değil, sonsuza kadar yanacağını öğretiyor, iftah olmaz bir bitkinlik, siliklik halka dayatılıyor. Halka mikrofon uzatsanız: Kardeşim, onu seçiyoruz olmuyor, bunu seçiyoruz olmuyor" ya da "elim kanlıydı vermeseydim.. hangisine ne verseydim.." gibi kullandığı dil çaresizlik öğretiyor, bu zavallı dil aşılanıyor!

Bu bize şunu öğretir: "Demek ki demokrasi onu bunu seçmek, oy vermek, en çok oy verenin iktidar olması gibi faktörlerden oluşmaz!" Ünlü bilim felsefecisi Karl Popper'in dediği gibi demokrasi: "Halkın istediğinde hükümeti düşürme gücünün kurumsallaşması" ya da: "Halkın iktidardakileri yargılama gücünün kurumsallaşmasıdır!"..

Halkın hırsızları yargılama gücü var mı? Murat Demirel, kendisini sorgulayan polislere tehditle bağırıyor: "Aşağıda 250 tane avukatım var, Süleyman amcam var!".. Halkın 250 tane avukatı yok, partilerin de yok.

Ve neden halkımız Apo'yu savunmaya kalkan iki avukata tekme-tokat girişirken, Murat Demirel'i kayıtsızlıkla izliyor. Murat Demirel'in avukatları neden dövülmüyor, avukatların hanımları, çocukları avukat babalarına "hırsızları" neden tutuyorsun, soyguncuları neden arka çıkıyorsun, diye öfkelerini dile getirmiyor".

Çünkü geniş kitleler, güneydoğuda savaşta, medya, basın, aydınlar tarafından öfkeli özneler olarak sağlam bir dille yetiştirildi. Murat Demirel'in avukatlarını dövecek kadar geniş kitlelerin duyarlılaştırılması istenmiyor. Apo milli tepkiye sebep oluyor, çalınan bir milyar, üç milyar dolarlar milli tepkiye neden olmuyor, avukatların bürolara basıp, onları da Hedepeller gibi pencereden atmıyorlar.

Bu topraklar, senin, benim değil, hepimizin, dolarlar, bütçe, senin benim değil, hepimizinse, bu milli inanç nerde? Başta Alemur Kılıç, tüm MHP'li kitleler sokaklara dökülmüyor, nümayiş yapmıyor, çünkü ülke sevgileri "siyasi rating gereği" kitleleri kandırma aracı olarak bir döneme has olarak milli öfke kotarılıp, kullanılıp ve hepsi şartlandırılıp sokaklara döktürülmüşler!

Çünkü, Apo'yu asmak isteyen iktidardaki sağcı partiler, devletin tüm kurumları ellerinde olduğu halde, yargılarına gücü olarak, halkın kutsal öfkesini dile getirip, işte bu milli öfkeyi "yargılarına"nın milli dayanağı olarak gösteriyorlar.

Evet, demokrasi halkın yargılama gücüdür. Halkı, soyguncular karşısında öfkelendirip, kudurtmak, sokağa taşırmak, mitiling meydanlarına sürüldemek yine medyanın, partilerin elinde! Ama, yapmıyorlar!

Böylelikle Murat Demirelleri yargılayacak "milli isyan" şekillenmiyor. Milli heyecanlar yasalarını, hakimleri zorlamıyor. Kamuoyu hırsızlara karşı örgütlenemiyor.

Neden, demokrasi düşmanlarına da, hırsızlara da milli düşmanlar gibi bakılamıyor.

Türkiye'yi hiç görmemiş kafir siyasetbilimciler yüzyıl önce, kalkınma-kollama güçleriyle, iktisadi güçlerin siyasal, tarihsel bir süreçte yanyana gelip, oligarşiyi oluşturup, halkı, kitleleri, insanlığı, tüm ortak değerleri tarihin, coğrafyanın dışına itildiğini, neden gülüp, bilip yazmışlar. Oligarşi, sanat, edebiyat, söz, resim tüm dilsel yapıları çürütüp yok eder. tüm dilsel yapılar oligarşi karşısında bir işe yaramaz.

Velhasıl. A'dan Z'ye hiçbir şey bozuk değil, herşey bilerek, lüks otomobiller içinde pırıl pırıl TV'ler içinde korumacı kollamacılarla kalkınmacılarımız tam yol devam ediyorlar.

Belki de, bu topraklar sahiden vatan değil, büyük bir devlet fabrikası, çalışanları, mutfaklarıkiler, ürünü toplayan, işleyen halk, para vermeden yiyen müşteriler Murat Demireller. Velhasıl,

harala gürele

M.Çağcağ

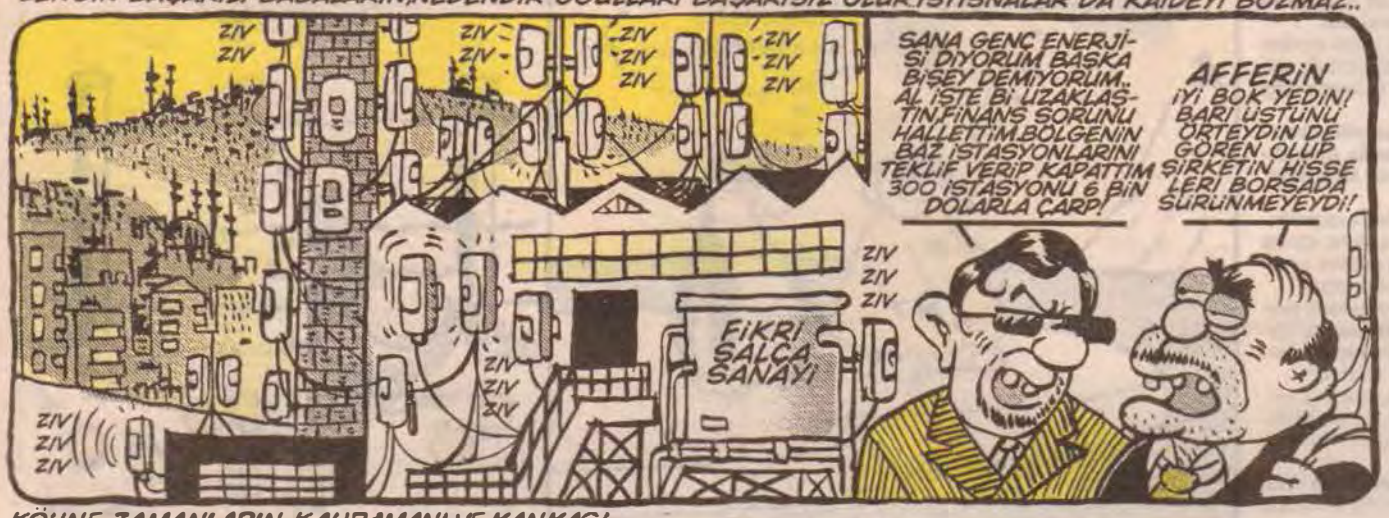
SİTTİN SENE SOORA..IRKIM UZAYDA..İLLAKİ..

ELLER GİTTİ GELDİ,UZAYI FELLİK FELLİK ETTİ..

ZENGİN BAŞARILI BABALARIN,NEDENDİR OĞULLARI BAŞARISIZ OLUR,İSTİSNALAR DA KAİDEYİ BOZMAZ..

KÖHNE ZAMANLARIN KAHRAMANI VE KANKASI..

BÜ ADAMİN OLAYI

46RAKAMI İLE BAĞLANTILIDIR..O KADAR..

KIRKALTI..KIRKALTI..KIRKALTI..KIRKALTI..KIRKALTI..KIRKALTI..

13. Sayfadan Devam

burjuvaya hizmet için bir demokrasi kurduk. Yazarlar, akademisyenler, aydınlar onlar da, milli pırasalar, milli lahanalar, milli hıyarlar, doğrayıp doğrayıp yiyorlar!

Düşünebiliyor musunuz, Aydın Doğan, Sabancı, Karamehmetler, Halis Toprak, Kadir Has ve bilimsun kalkınmacımız hayatlarında bir tek edebi eser okumadı!

Ama yine de, bu büyük devlet lokmasının başbakanları, bakanları, siyaseti bizden iyi biliyor. Basın, halkın yapması gereken "grevi" enerji bakanlığı yapıyor, İhalelere meşruluk kazandırmak için, diyor ki, "elektrikleri keserim". Belediye başkanı Gökçek diyor ki, "otobüsleri sefere sokmam". Halkın, işçinin yapması gereken "grevi", devletimiz, üstlenmiş. (Gençler bilmez, 1977'de Ecevit iktidara geldiğinde de, yağları, unları, benzinli, ampülleri depolayıp kaldırdılar, piyasadan ürünlerini kaldırarak iktidarı rezil, perişan ettiler, o gün bugün sosyal sosyal demokratlar belini doğrultmadı.)

Ve ülkemizde devlet halkı "okur-yazar" yaparak cezalandırıyor, tahakküm "okur-yazarlık" üzerine inşa ediliyor! Eskiden okur-yazar olmak duygusal bir idealdi, şimdi, zoraki, resmi...

İkiyüz yıl önce, iflah olmaz katiller, sapıklar, hırsızlar zindanlardan çıkartılıp ömür boyu malumun için sürgüne gönderildikleri Avustralya kıtasında bir devlet kurdu. Avustralya kıtasında üzerinde çizgi olmayan (sürülmemiş) Türkiye'den büyük, hiç girilmemiş ve havadan geçen uçaklar dışında uygarlık adına bir şey görmemiş yerliler yaşıyor Sydney Olimpiyatları'nın son gününde "tarih" diye Avustralya'nın hakiki sahipleri yerlilerinin şarkılarını, danslarını modernize ederek, ülkemizin de modası "uzlaşma" başlığıyla verip, tarihi unuttumaya çalıştılar. Kimse de kimin vatanında oturuyorsunuz, kimse de katil soyundansınız demedi, onlar da tüm spor branşlarında başa güreşti, olimpiyat meşalesini bir medeniyet yarışı gibi yaktılar!

Bizi sormayın, biz, şanslı tarihin çocuklarıyız. Tarihin ilk gününden beri, dünyanın tüm meydan savaşlarında varız. Avustralya'dakiler yerliler, bizim bilinen tarihimizin de arkasına düşen İskitliler'e dahi ulaşamadı. Avrupa ve Asya ve Ortadoğu ve Kuzey Afrika ve Arabistan ve Hindistan ve Altay-Uralar bin yıl bizden soruldu, bugün ise, tek branşta dahi 20.olamadık.

Gelmiş geçmiş tarihin en büyük güreşçisi Karalin 13 yıl aradan sonra ilk defa yenildi, o da 1-0, onda da karşı taraf puan alamadı, salvoda elini yanlışlıkla çözdü. Tüm spor hayatında yenilmeyi bırak karşı tarafa sadece bir puan vermiş Karalin, dördüncü olimpiyat şampiyonluğunu kaçırdı, bir masal sona erdi! Tüm spor hayatında sadece iki puan vererek... 130 kilonun bu inanılmaz adamı teknolojik hormonla büyütülmüş bir Amenkali'ya yenildi. Çünkü, o gün, üst üste üç maç yaptı Karalin, gücü kalmamıştı, yaşı 35'e dayanmıştı. Karalin gerçek bir efsaneydi, masallardaki gibi, "bir adam geldi hiç yenilmedi" gibi bir cümle onun şahsında doğrulanmıştı, dünya tarihi onun gibi bir güreşçi bulabilmek için kaç yüz yıl geçirmesi gerekecek!

Bizim sporcularımız yenilgilerine hemen bahane buldular. "Görmüyor musunuz Karalin yenildi, biz neyiz..." gibi. Bizim, bir iki madalyamız olduysa da, onu da yurdumuza dışardan gelen soydaşların elinden aldık, bu cümleleri herkes söylüyor ve hepimiz utanıyoruz.

Tanhimizdeki altınlar hep "güreş" dalında, şöyle ki: İlk Dünya savaşı sonrası hem hazırlıksız hem de güreşi hiç tanımayan batılılar, bizler 48'de, 52'de altın madalyalar alırken rakiplerimiz olamadı. O yıllar rakiplerimiz Musarlı, İranlı'ydı. Batılılar tüm maçlarımızı filme alarak, kürdeki, vb. onlarca oyunumuzu öğrenip rakip oldular. Artık onların rakibi değiliz, şimdi bu sporda yokuz!

Bu ülkede doğup büyümüş çocukların olimpiyatlarda-dünya sporunda müzmin başarısızlığı Anadolu çocuklarının asla aptallığı-beceriksizliğiyle açıklanamaz. Elli yıldır girip çıkıp rezil-kepaze olduğumuz olimpiyatlar bize suçluyu gösteriyor, zincirlenmiş deliklerin karargahında katiltlerimiz: Milli Eğitim'dir.

Çocuklar televizyonu açıyor Seda Sayan, Hülya Avşar gazeteyi açıyor, Oktay Ekşi, Fatih Altaylı, bu suratları gören bir insan örneğinde hiçbir alanda başarılı olamaz, aksini ispat eden çıkmadı!

Okulun koridorlarına dünyayı değiştiren büyük filozofların Descartes gibi.. Büyük yazarların Dostoyevski gibi.. Büyük sporcuların Muhammed Ali gibi... posterlerini asalım, teneffüste oynarken çocuklar zihinlerine işlesin, desek. Mümkün değil...

Çünkü Milli Eğitim müfettişleri gelecek, birinin resmini asmak istiyorsanız Atatürk'ü asın, asmışsanız, bir daha "ben sporcunun zeki, çevik" sözünü asın emrini verecek, aksi halde, sürülecek, kapanacaksınız. Bu ülkede "tevhidi tedrisat" yani eğitim birliği adı altında hiç bir kurum, izinsiz eğitim, kültür, panel, seminer, veremez, yasaktır! Bunu üniversitelerde, liselerde, anaokullarında bile yapamazsınız. Milli Eğitim müfredatı dışında kimse çocuğuna birşey öğretemez, yayınlayamaz, çoğaltamaz..

Diyelim duvara astığımız fotoğraflardan biri Rus bilimadamı, diğeri Yunanlı.. Hemen şikayet edilecek "milli düşmanımız Yunanlılar, Ruslar körpecik çocuklarımıza öğretiliyor" diye. Bu seferkimlerin tanıtılacağı bakanlıkça tespit edilecek, boş gereksiz kurullar, toplantılar, şikayetlerle dolu bir yığın evrak didişme, sonunda, en iyisi hiç tanıtmamak, işte bugüne böyle bomboş, tanıtıcı kalabalıklarla geldik!

Diyelim ki bir dernek kurup, okul yaşındaki çocuklara, fazladan, genel kültür, ansiklopedik bilgiler, edebi, sportif, aktüel bilgiler vereceğiz, bu da mümkün değil, yine milli eğitim müfettişleri gelecek, sizi mahkemeye verecek...

Çocuğunuz başarılı bir sporcu ise antrenmana gidemez, çünkü izin alamaz, milli sporcu olsa dahi.. Henüz ortaokulda ve potansiyel bir yetenek, imkanı yok. Okulu bırakmak zorunda. Dünyada nasıl yapılıyor, tamamlayıcı dersler konuluyor, çocuklar için özel liselere kadar, yani, diyelim Ankara'da bir lise, sırf okuldan geri kalmış çocuklara derslerini tamamlatıyor. Asıl uygulamada olanı ise: Mesela Kars'ta yetenekli yirmi ortaokul çocuğu bulduysanız, bunlar için devlet, özel hocalar gönderiyor, bu özel hocalar, sırf bu çocukların geri kaldıkları derslerini tamamlatıyor.

Altı yaşında çocuğumuzu teslim ediyoruz bir gül yaprağı gibi, yirmibeş yaşında bir hıyar, bir kalas gibi size teslim ediyorlar, ne öğrenmesine, ne spor yapmasına izin veriyorlar...

Sonbaharın kurumuş yapraklarını çıtır çıtır çiğneyerek, önümden

L e M an MİZAH DERGİNİZ

Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Arkadaşlar

'Cinsel kimlik' insanı ne kadar diğer insanlardan ayırteder onu tam bilemiyorum ama ben 25 yıllık yaşamımın önemli bir bölümünü hep bu karmaşa ile geçirdim. Kendimi bulmak ve keşfetmek için harcadım. Hasta ve sapkın tanımlara karşı kendimi sağlıklı ve normal bulmaya çalıştım. Kendimle didiştim durdum. Şimdi, huzur ve mutluluğu buldum. 'Gay'im diyebiliyorum ve korkmuyorum. Tek korkum var; bize karşı olan önyargılar, sevgisizlik, şiddet.

Bu saldırılar kültürlü ya da kültürsüz denilen her kesimden gelebiliyor. Bir bakarsınız sokaktaki bir adam, bir bakarsınız bir gazetenin baş yazarı. Satıraralarında homofobi (eşcinsel düşmanı)yi yakalarsınız.

Herşeyin çok hızla değiştiği ülkelerde, değerlerde değişiyor. Ahlak anlayışı farklılaşıyor. Bizim en büyük sorunumuz kimlik sorunu sanırım. Kendimize uygun farklı bir yaşam biçimini bulabilmek.

Kişiliğimizi ve kimliğimizi geliştirmek için uygun bir yaşam alanı verilemediği için, sadece seks biçimi ile vurgulanıyoruz. Aklında bundan başka birşey olmayan, kadınlığa özenen ve kişiliksiz insanlar. Seksin ve efeminiliğin kötü birşey olduğunu hiç düşünmem ama yaşam alanını kısıtlayıp, düşünmemi-sorgulamamı kısıtlayan ve beni aşağılayan bir gruba karşı hep tepki gösterilmesinden yanayım.

Sadece eşcinsellere özgü bir alanda kalma yerine, toplumun her alanında 'görünür' olmakla normalleşebiliriz.

Cinsel kimlik, yaşam biçimi ve buna benzer her türlü görüşünüzü bana yazabilirsiniz. Sevgiler.

Murat
emuratkoyik1@hotmail.com.

ÖSS-Öğrencinin Sıtkını Sıyırma

ÖSS sonuçlarının açıklanmasından sonraki haftalarda yayımlanan Leman Dergisi'nin Okur Mektuplan köşesinde sınav mağduru meslek liseli arkadaşların haklı isyanlarına tanık oldum. Bu sınav sistemi gerçekten adaletsiz bir seçme yöntemi. Sistemin ilk sınavzedelerinden biri olarak, meslek lisesi çıkışlı olmadığım halde uğradığım haksızlığı; meslek liselerinden mezun arkadaşlarla aynı duygularımı paylaştığım ve onların içinde bulunduğu durumu çok iyi anladığımı belirtmek için yazma ihtiyacı hissediyorum.

Ben özel lise mezunuydum, sınava yabancı dilden girdim. Lise 1 ve 2 de pek ders çalışmamıştım, işi son seneye bıraktım. Çünkü kendime güveniyordum, son sene çalışıp bu işi başarabileceğimden emindim. Hedefim büyüktü, Türkiye'nin en iyi iki üniversitesinden birine girmek istiyordum. Zira, sınav sonrası 100 ingilizce sorudan 99'unu ve 88 sözel sorudan 84'ünü doğru yanıtlamam bunu hakettiğimi gösterdi. (Bilgi düzeyinde en azından) Fakat, eski sınav sisteminin aksine bu sistemin bilginin yanısıra birçok teferruatı da gerektirdiğini sonradan öğrendim. Şöyle ki; AO-ÖBP eklenmeden Türkiye 153.sü iken bu puan eklendiğinde Türkiye 1758.si oldum. Benim yerimi diploma notu yüksek, doğru cevaplandırdığı soruların sayısı benimkilerden düşük olan kişiler aldı. Yani, bu sistem bilgi seviyenizden çok, bir şekilde (kopye, torpil dahil) elde ettiğiniz okul notlarınıza göre sizi seçiyor. Benim, diğer bir dezavantajım da ingilizce bölümünden mezun olmamdı. Bu bölüm; ingilizce öğretmenliği, ingiliz dili ve edebiyatı, ingiliz dil bilimi ve mütercim-tercümanlıkla sınırlıdır. Sorun bu değil, ingilizce öğretmenliğini istiyordum sorun bu. Çünkü -işte başka bir adaletsizlik örneği- öğretmen liselerinden mezun olanlara öğretmenliği seçtikleri taktirde 10-15 arası ek puan verildi. İngilizce öğretmenliği puanlarına bakarsanız, üniversitelerin bu puanlarda birbirine çok yakın olduğunu görürsünüz. Aldığınız her 1/2 puan bir üst okula yerleşmenizi sağlar. Bu durumda 10 puan 8-10 okul üste götürür sizi. Tabii, böylece aldıkları astronomik ek puanlarla öğretmen lisesi öğrencileri sizden daha az soru cevaplandırarak daha iyi okullara girebilir.

Sonuç olarak, hem diploma notumun fazla yüksek olmaması, hem de ek puan alamamam, istediğim o iki okuldan birine girmemi engelledi. Neyse ki son tercihlerimde düşük puanlı Anadolu üniversitelerinden vardı da iyi kötü bir okula yerleşebildim.

Yaşadığım bu kötü olayın üzerimde gerçekten olumsuz psikolojik etkileri oldu. Hak etmedikleri yerlerde olanlar, hakkınızın yenilmesi gerçekten çok yaralıyor insanı. Ama arkadaşlar size tavsiyem; geriye dönüş olmadığı için ve üzülmenin, tomarlarca saç yolmanın bir işe yaramadığını öğrendiğimden yapabileceğiniz şeylerin en iyisine karar verip onu gerçekleştirmeye çalışınız. Yoğun olarak düşünülmüş, aynı yoğunlukta üzünülmüş sınav sonrası bir yılın bana öğrettiği budur.

Merter Kızıltay

Merhaba Güzel İnsanlar

Son günlerde hem okuyorum, hem düşünüyorum. Bu iki eylemi unutturmaya çalışanlara ve bu iki eylemi hele hele yan yana hiç çekemeyenlere inat edercesine. Şimdi bir de yazmaya başladım..!

Yurdumuzdaki gelişmeleri, oluşumları anlamak elde değil! Üzülüyorum. Güzel yaşamayı, çok yaşamayı hak ettiğine inandığım doğudaki, batıdaki halkım maalesef birçok imkansızlığı, yaratılmak istener hava cıva insan bünyesinde yaşamak zorunda bırakılıyor. Görünen o ki, istenilen insan prototipine epey yaklaşılmış, üzülüyorum. Sokaktaki insanların birçok şeyden bihaber dolaşmalan dokunuyor bana. Senin hakkın olanı alıyorlar senden, benden çalıyorlar demek istiyorum ama ne kadar anlatsam boş, çünkü o hava cıva. O'nun da suçu değil bu ya, ya? Kocaman balonlar yapılmak isteniyor, görüyorum, üzülüyorum.

Emperyalizmin kol gezdiği bir ülkede kurtuluş mücadelesi vererek bizim olan toprakları yeniden bizim yapan dedelerimize ninelerimize ihanet edercesine sömürenlere cirit attırıyoruz. Yalnız bu sefer onlar kurtuluş için mücadele veremeyecek balonlar yaratmaya çalışıyorlar. üzülüyorum, Deniz Gezmiş'i özlüyorum.

Mecudiyetimizin ve istikbalimizin yegane temeli olan istiklalilimiz ve cumhuriyetimiz aklıma geliyor, Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi aklıma geliyor. Burada herşey yazılı. Bizim yapmamız gereken ise biraz daha uyanık olmak, geçmişten ders almak, bizim olanın bizde kalmasını sağlamak ve paylaşmak.

Artık üzülmek istemiyorum. Kendi toprağımda daha hür, daha kardeşçe, el ele güzel günler, güneşli günler görmek, motorları maviliklere sürmek istiyorum. Sevgiyle kalın.

Aziz Eren

Gizli Bir Düş Bu;

Gerçekle, düşün ayırımına varamayan bir kadının öyküsü.

Düşle, gerçek arasındaki ince çizgiyi yakalayamayan, boşlukta yaşayan bir kadın. Onun için hayat önemli değildi, hayat bir hiçten ibaretti. Bomboştu. Herşey yapay ve sahteydi onun için. Mutluluğun anlamını keşfedememişti daha.

Ne düşte, ne de gerçekte kendisine bir yer edinemiyordu. Hep eksik bir şeyler vardı. Kaçmak istiyordu ama başaramıyordu. O hayatı kendi ilkeleri üstüne kurmak istiyordu. İnsanların istediği gibi değil, kendi istediği gibi yaşamak istiyordu. Düş gördüğü zaman mutlu oluyordu. Çünkü kimse oraya erişemiyordu. Ve dokunamıyordu. Mutluluğu orada anyordu. Ve mutlu oluyordu.

Ama sabah uyandığında gerçeğe geri dönüyordu. Yüzüne sahte bir gülücük kondurup kalabalığın ittiği yere doğru yürüyordu. O mutlu bir insan edasıyla dolaşıyordu. Fakat ne kadar sıkıldığını kimse bilmiyordu. Birşeyler arıyordu, bulamıyordu. Belki de bulacağı günü bekliyordu sabırsızlıkla. İçinde bir öfke, bir kin birikiyordu. Ve bunu kusacağı günü bekliyordu.

Bir sabah sessiz bir çığlık duyuldu. Bu o kadının çığlığıydı. O artık düş göremiyordu.

Selma Demir / Bornova-İzmir

Selam

Merhaba Leman çalışanları ve Leman okuyan tüm dostlar, satırlarıma başlamadan önce hepinizi yürekten selamlıyor, saygılarımı sunuyorum.

Öncelikle Leman çalışanlarına teşekkür ederim. Biz arkadaşlara böyle bir mektup köşesi ayırdıkları için.

Tekrar merhaba tüm dostlar benim adım Ferdi 1978 Almanya doğumluyum. 18 yaşıma kadar Almanya'da yaşıyordum. 18 yaşımdan sonra memleketim olan Ankara'ya döndüm ve Türkiye'de sıkça rastlanan bir olay geldi başıma yaklaşık 20 aydır cezaevindeyim. Cezaevinde ve Türkiye'de kaldığım süre içerisinde bir çok Türkiye'nin acı gerçeklerini yaşadım. Ailem Almanya'da yaşadığı için onlarla görüşme imkanım da çok nadir oluyor. İnanın yaşamın gerçek yüzünü, hayatın zorluklarını ve daha saymadığım, daha doğrusu koşullar gereği sayamadığım, bir çok acı gerçeği burada yaşadım. Benimle yaşamın kıyısından köşesinden gerçekleri paylaşmak isteyen arkadaşlardan mektup bekliyorum. Satırlarıma son verirken tüm dost yüreklerinizi yüreğimin tüm samimiyetiyle selam eder saygı ve sevgilerimi sunarım.

Ferdi Tuncel - Vezirköprü Kapalı Cezaevi Oda B-5 55900 Vezirköprü/Samsun

LeMan
SAYI: 465, 7 EKİM 2000 CUMARTESİ-HAFTADA BİR YAYIMLANIR
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÖVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Ezgü ORUZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Selen SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mehmet TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKUŞ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın SALİH ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKCU ● Satış: Güneyi AYDIN ● İdare: Orhan ACAR, Müessese: AKYAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Galip AKSA

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

ATOM'un sırrına ermek için, geçen yaz Ortadoğu'ya indim! Katar'la, Basra Körfezi arasında, kum tepeleri ardındaki ıssız, terkedilmiş Hazreti Süleyman tapınağında 6 ay boyunca inziyaya çekildim... Aradım...

Kamboçya'ya gittim... Yerli halk Kızıl Khimer'lerin "İguana" tarikatında takıldım... Vietnam sınırına yakın bir yerdeki tarikat kuyusunda 38 gün boyunca yılanlarla çile çektim...

...döndüm... Güneydoğu'da, Harran Ovası'nda yarenlerin kağnısında öküzün yerine yük çektim... Kurak taşlı tarlada 55 gün...

ATOM'un sırrı neydi? Brezilya'ya gittim.. Rio Karnavalı'nda 3 gün 3 gece vıcık vıcık insan selinin içinde ezildim! Tinerciler dövdü... Paramı çaldı...

En sonunda Uzakdoğu'da soluklandım... Hong Kong'da üstad Wang Checkitout'un örgütüne katılıp yakuzalarla, Taywanlı "çocuk pornosu" mafyasına karşı savaştım... artık yeterli donanıma, kıvraklığa ulaşmıştım... Sırlar perdesi yırtılıyor!..

TELAŞA MAHAL YOK! % 100 ATOM ENERJİSİ!

Okunur Saklanır Nitelikte!

Anadolu Rock, Tekno, Tütün, İki Permatik Bi De Ekmek...

Anadolu'nun Has Odalarından, Chat Ortamlarına Öyle Bir gelişimiz Varki!

Sanal Sex'ten Sonra, Fevkalade Anti Depresan!

Underground'sa Underground! Tarantino Yapınca "Vay Baba Coşmuş" Oluyoda biz yapınca yuhalanıyoruz!

ÇIKTI! Gazetecilerde...

466

14 Ekim 2000 Cumartesi-Sayı:2000/42 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

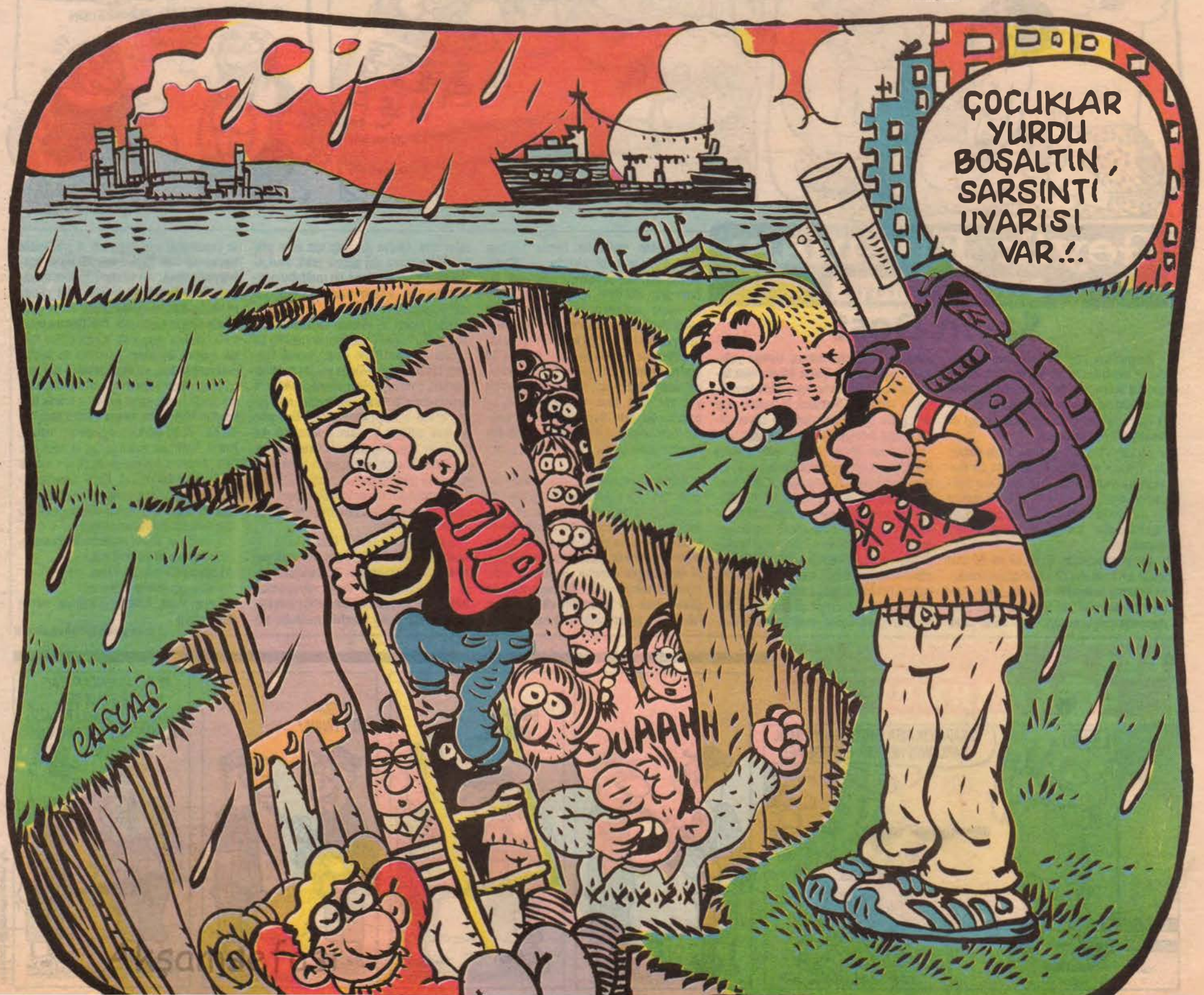
LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

DEPREM BÖLGESİNDEKİ ÜNİVERSİTELERİ KAZANAN ÖĞRENCİLERDEN 37.250'sinin BARINACAK YERİ YOK..

Deprem bölgesindeki Sakarya Üniversitesi, Bolu İzzet Baysal Üniversitesi ve Kocaeli Üniversitesi'nde tam 37.250 öğrenci barınma sorunu yaşıyor ve ne kalabilecekleri yurt var ne de başlarını sokabilecekleri sıcak bir ev veya oda.. Öğrencilerin bir kısmı çadırkentlere sığınırken bir kısmı da çok hasarlı binalarda ölümü göze alarak kalıyor.. İşte bizim böyle bir devletimiz var..

feyhan@leman.com.tr

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Sayın Dost

Bu mektup, yıllardır süregelen bir şans zinciri mektubudur ve şu an sizin elinize geçmiş bulunuyor, ne mutlu size. Bu mektubu aldığınız zaman sevdiğiniz bir kimseyi öpün, aynca az tanıdığınız üç kişiyi de hissettirmeden koklayın!

Bu yazı size şans getirmesi için yollandı. Orjinal kopya New England'da, bir mezecinin evindedir. Dünyayı dokuz kez dolaşan bu mektup, sadece 12 Eylül dönemi'nde Türkiy 'de bir süre gözalbna alındı ve "Görülmüştür" damgasını yiyerek yoluna devam etti.

Şu an şans sizde. Şayet siz de 96 saat içinde bu mektubu 20 kişiye gönderirseniz, iyi şans sizi bulacaktır. 500 gün içinde 7 kişiye gönderirseniz, bi faydası olmaz. Gönder c ğiniz insanları iyi s çın Tutup, zaten zengin olan, parayı bulmuş kişilere yollamayın dallama gibi. Şansa ihtiyacı olan tipleri seçin. Sakın zarfın iç ine para koymayın, bi keresinde Meksikalı bi postacı açıp aldı. Zaten bu mektup zinciriyle eziyet diyoruz diye bize gıcık bütün postacılar.

Bu zinciri devam ettiren Kral'yet Hava Kuvvetleri Subayı Edward Bizimingiliş, bir gün içinde 70.000 dolar aldı. (Daha sonra, orduya ait pırpır uçağı bir japon müteahhite sattığı anlaşıldı ama Edward çoktan toz olmuştu.) Joe Eliot adlı cüce menaj i de zinciri sürdürdü ve 40.000 dolar kazandı. Mesvin Yine Hateh bu mektubu devam ettirmediği için 9 gün içinde iflas etti, ikiz kızlarından Maria, bir hızarcıya kaçtı, diğer kız Terry de aynı hızarcıya kuma gitti. Bir müdd t sonra, kansı yazığı kumarda kaybetti. Hateh, mektupları hemen postaya verdi, 4 gün sonra piyangodan 50.000 dolar kazandı, plaj şemsiyesi işine g rdi, hızarcı gelip elini öptü, Maria'yı istedi. Terry de kuma olmaktan vazgeçip Puma'da halkla ilişkiler departmanında iş buldu. Kansı, yazlığın bir kısmını kumarda geri aldı.

Lütfen siz de 20 kopya postalayın ve 20 gün bekleyin. Bu 20 günün ilk 10 günü biraz tatsız geçer, şans bir var gibi olur, bir yok g bi. Ama ikinci 10 günde itla ki bir patlama olacaktır. Sayın Dost bana inanınız. Yalan söylemeye ne mecburiyetim var. Ayreten yalan söyleyen, en şerefsiz at hırsızı olsun!

Şapkasının içinde bu mektuptan her zaman 50 kopya bulunduran Süleyman Demirel'in işleri hep rast gitti. Sadece bir keresinde zinciri bozdu ve bu yüzden kendini Zincirbozan'da buldu. Onun dışında, bu mektup sayesinde gereknispi, gerek kısmi bi sürü seçim kazandı. Başbakan oldu, Cumhurbaşkanı oldu, Ombudsman da olursa, yine bu mektubun etkisiyle olur. Fakat aynı şahsın yeğeni Murat D mir l, zincir işini ciddiye almadığı için olayı patladı. Daha sonra aklı başına geldi, avukatları aracılığıyla 20 kişiye bu mektubu gönderttir ve bak, evlenip muradına erdi, yaman ifadelerden yırttı.

Halis Toprak bu mektup sayesinde holding kurdu. Sayın Dost, Toprak Holding bu zinci'rin eseridir. Sayın Dost, Toprak Holding, taş holding, yolunda yoldaş holding, istersen, gardaş holding, merak etme sen! Kusura bakma, biraz alkollüyüm, rom içtim, arada bi saçmalayabilirim. Sen yine de beni ciddiye al. Güney Amerikalı bir misyoner olan Paul Antonio Gron tarafından yazılmış olan kopya, lama tükürükleri yüzünden okunmayacak halde olduğundan, taralımdan tekrar yazılarak zincir devam ettirilmişti. Bu zincir olayının bir numaralı hastasıyım!

Şunlara dikkat edin: Carlo Porvit bu mektup zincirini 1987'de alıp sekreterinden 20 kopya çıkarmasını ve postalamasını rica etti. Birkaç gün sonra piyangodan 300.000 dolar kazandı. S vinçten sekreterini iğfal etti. Barry Fairchild mektubu aldı ve inanmadığı için çöpe attı. 9 gün sonra hastalanıp öldü. Oğlu Barni, 20 kişiye postalayınca dirildi. 40 yıl daha haybeden yaşadı. Sezai Parlak adlı bir kişi 1984 yılında mektubu aldıktan sonra unuttu ve bir gece içinde saçları beyazladı. Daha sonra mektubu Erkekçe dergisinin içinde bulan Parlak, hemen 20 kişiye postaladı ve saçları eski rengini aldı, sadece şakakları kır kaldı.

Banu Alkan adlı sanatçı, mektubu aldıktan sonra, uçak yapıp kahkaha atarak balkondan fırlattı. Ona birşey olmadı ama halen bir millete ceza olmaya devam ediyor. İsmail Türüt ise mektuba üç el ateş etti. Banu Alkan'ın durumu onda da var, üstelik o ağır ceza! Son olarak, Kadir İnanır, mektubu aldıktan sonra, kimseye postala adı, ama 20 kişiye cep mesajı olarak g çti. Bu sayede tac'z olayından sıyırdı!

Sayın Dost, lütfen mektubu önemseyin.

Bu mektup iş görmektedir!

Lütfen para göndermeyin.

Lütfen çimenlere basmayın.

Sayın Dost, lütfen... Lütfü'yle evlen!

(Rom olayı)

kılservis@leman.com.tr

GEZ GÖZ MAHMUT'ÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

Murat Demirel, suç ortağı Ayşenur Esenler ile Cezaevinde evlendi... Böylece eşler birbiri aleyhine ifade vermeme hakkını kazanacak...

Çiller, "30 bin Ermeni'yi atalım" sözünden çark etti... Çiller yanlış anlaşılmış!

ARİEL ŞARON
filistine musallat vampir..

TİKSİNÇ EVLİLİK
gözgöre göre naylon şirket..

MİLOSEVİÇ...
o şimdi şapa oturdu..

GIDA AMBARGOSU...
oldu da ne oldu..

İSRAİL
barışbozan..

SÜLEYMAN DEMİREL
pişkin pide

TÜNEL PARANOYASI
ümraniye cezaevini cehenneme çevirme projesi..

PROTEZ KOL
kol koptu, adaletin pençesinde kaldı.. 8 milyarlık protez kola 910 milyon ödenek.

AMERİKAN SENATOSU
soykırımlarını önde gidenleri..

MESUT YILMAZ
genelgeli yasakçı öğretim üyelerini genelgeyle susturma çabası..

TANSU ÇİLLER
gaffın acısı çıkar ahesta ahesta..

GAZETE KAPATAN KİLİT KAFALAR
evrensel'e 10 gün kapatma cezası

METRO ANONSLARI
düdük, gong ve ses uyarıları kirliliği..

OTOPARK MAFYASI
hacıyatmaz, rantı bitmez..

ÇOCUK ESİRGEME KURUMU..
dayakçı, alçak zihniyet. kimsesiz çocuklardan elini çek..

RTÜK
hem savcı, hem yargıç, hem sansürcü, hem v.s v.s..

FATİH ÜREK
ürek.. ürek, üreleek!..

SEMRAÖZAL
meyhane kamberi..

ANTREMANDAYIM REKLAMI
fosmodern dünya..

ZAKİR AVŞAR
MHP'nin son gaffarı..

SAMİ ERDEM
banka batırmaya karşılık yüzde 10 komisyon..

NÜFUS SAYIMI VE SORULARI
zorunlu ikamet.. bi günlük ızdırap... bi de saçma sapan sorular..

DENİZ BAYKAL
"sert muhalefet yok" demiş yumuşak olsa ne yazar..

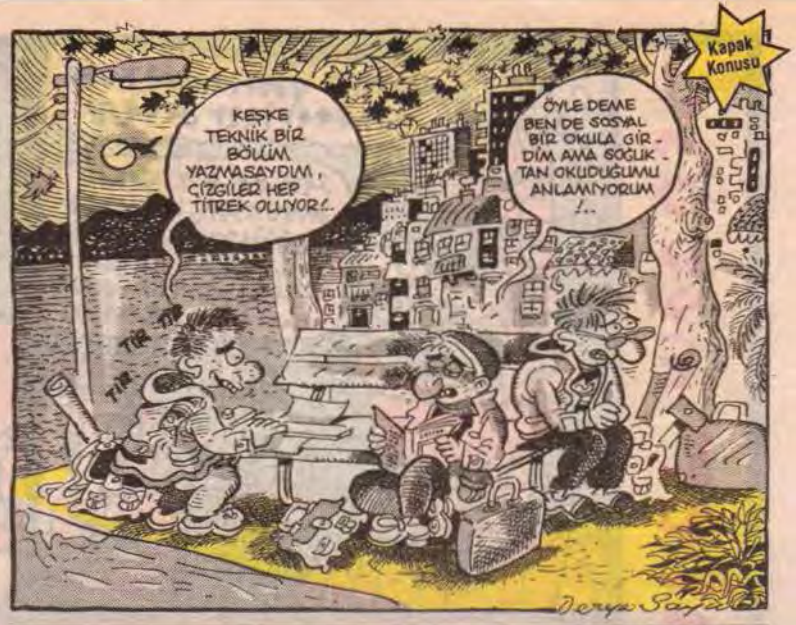
MEMURZAMMI
IMF emretti.. hükümet yüzde 10'la hazırola geçti..

OOĞAN GÜREŞ
paşa, taşa, yaşa, maşa..

METRO TURİZM
cenaze tur.

İSRAİL BAŞBAKANI TARRAK
savaş çığırtkanı.. bu nassı daltarrak..

KAÇAK MADEN OCAKLARI
gayri resmi mezarlıklar bile

Tunceli ilindeki kısmi gıda ambargosu kaldırıldı...

Yoksulluk sınır tanımıyor... Dört kişilik bir ailenin yoksulluk sınırı yüzde 51.6 artarak 567 milyon oldu.

Diyarbakır Valisi, Diyar akır ve evresinde 7 bin hizbullah militanı olduğunu açıkladı... Hizbullahçılar arasında öğretmen ve imam da var...

Sevişgenler metüst

Fyazvrii yavri humа kuşu yükseekleer deee♫

Sen de bir yerde insansın, makina değilsin ki.. kim bilir ne derdin var.. yoksa niye sabah ezanı yerine uzun hava çekesin ki..

benin annem de senin babanı döver..

hayat niye bana karşı böyle ya.. ben üvey insan mıyım.. ne'yim.. ♫güz gülleriii gibiiyiim hiiç bahaar yaşamadım♫

kocam ilişkimizi duyarsa bizi keser victor..

korkma mariya victor seni korur..

ayol aynı benim hayatım bu.. ama memlekette victor yok ki.. yoksa varda bana mı rastlamıyor.. victor, victoor, gel beni de ziktor

düzeyli ilişki dediğin bu muydu yani.. seninle de zikilen hep ben oluyorum..

sevişerek evlendik, çok isteyerek çocuk yaptık.. ama n'oldu, çocuğumuz sakat oldu.. orgazm bilmez insanların ne güzel duyar çocukları.. bizim niye böyle oldu ya.. niiiyee..

lütfen böyle yapma.. hayat, kader, işte..

Açık Büfe met üst

bir parti kursaydım parti programımız mutlaka şöyle olurdu

- millet meclisi'nin, parti salonları t tipi olacak!
beş yıl içerisinde erovizyon şarkı yarışması'nda birinci olunacak!

- hiç yolu yok, nobel roman ödülü bu yıl bu memleketin!
allem edilecek kallem edilecek fenerbahçe illa ki şampiyon edilecek!

- taksim'in göbeğine üç bin kişilik dev bir lunapark yapılacak!
milletvekili olma yaşı yirmi beşle, milletvekili ölme yaşı ise elli'ye indirilecek!

- kimse kimsenin tavuğuna kışşt diyemeyecek!
iki yıl sonraki oscar ve grammy ödülleri mutlaka bu ülkenin olacak!

- memleketin topraklarını ters çevireceğiz, doksan-dokuz yıllığına doğu ve güneydoğu anadolu bölgesi, batıda duracak!
her mahalleye bir 'stand up comedy atölyesi' açılacak!

- kahveler, sanat-meslek lisesi haline getirilerek ve işsizlik sorunu yerinde çözülecek!
günler kısa, geceler uzun çekecek!

- her eve bir 'ombudsman' verilecek!
eşber yağmurdereli cumhurbaşkanı seçilecek!

- yatacak bir yeri olmayan evsiz sevgililer için adımbaşı 'tepişevleri' yapılacak!
köşe yazarı sayısı yarıya indirilecek!

- ismail türüt, fatih ürek ve akrep nalan'dan duba yapılacak ve eski galata köprüsü bu dubalar üstünde yeniden eski yerine konulacak!
tüm halk havaalanlarında ViP kapısından geçecek!

- gerdek gecesi'nde akan kanlar durdurulacak!
imf'ye, dünya bankası'na olan tüm borçlar silinecek!

- amerikan üs'leri kapanacak, süs olacak!
bakanlar kurulu komedyenlerden oluşacak ve halkın yüzü güldürülecek!

- uçak biletleri ucuzlayacak, trafik terörü bitecek!
asıl 'hortum süleyman'ın süleyman demirel olduğu dosta düşmana açıklanacak!

- eğitim ve öğretim tekrar beş yıla inecek, iyi hâli görülenler hemen tahliye edilecek!
kaş yapayım derken göz çıkartılmayacak!

- her köy, mezra ve arsa il yapılacak!
günlük 'köy yumurtası' okutulacak, iş sahibi yapılacak ve artık 'şehir yumurtası' olacak!

- 'hafif metro'lar zayıflatılarak 'tüy siklet metro' haline getirilecek!
vakitsiz öten horozun hemen başı kesilmeyecek, derdi nedir, öğrenilecek!

- ribaund'a çıkılacak!
olimpiyatlar artık her yıl bu memlekette yapılacak!

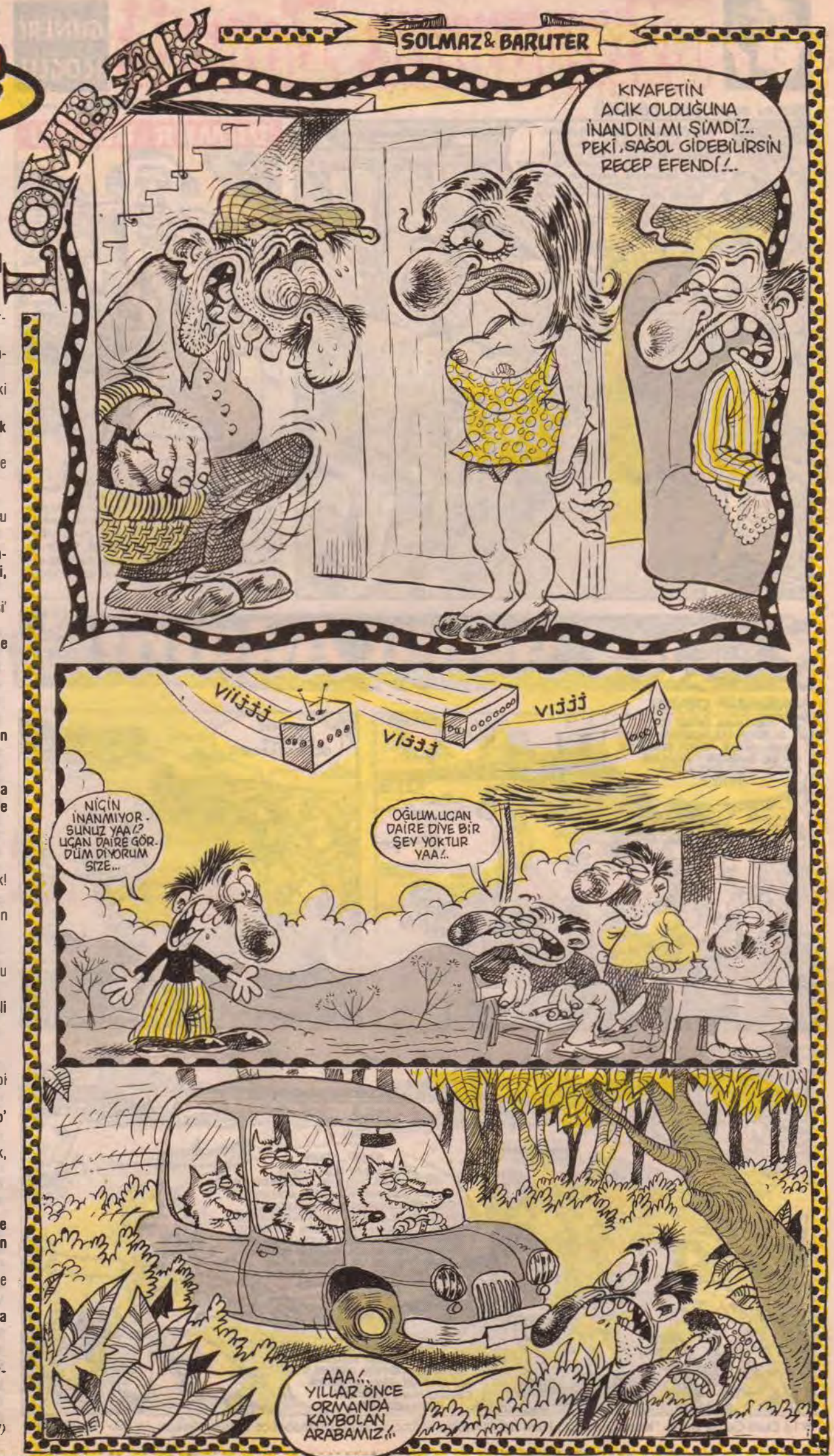
- 'düşünce suçu' geliştirilecek, hayatında bir kere 'düşünce suçu' işlemeyenler tüm kamusal haklarından mahrum edilecek!
kırkından sonra azanı teneşir paklamayacak, aksine viagra felan mı aldı, araştırılacak!

- köylerdeki tüm ihtiyar heyetleri ameliyatla gençleştirilecek!
devleti soymada da fırsat eşitliği sağlanacak!

- üniversite sınavları kalkacak, sınav yöntemi getirilecek, on sınav çeken herkes üniversite'ye girecek!
insanlık onuru, işkenceyi yenecek!

- (durum daha bitmedi, haftaya devam edecek!)

metust@leman.com.tr

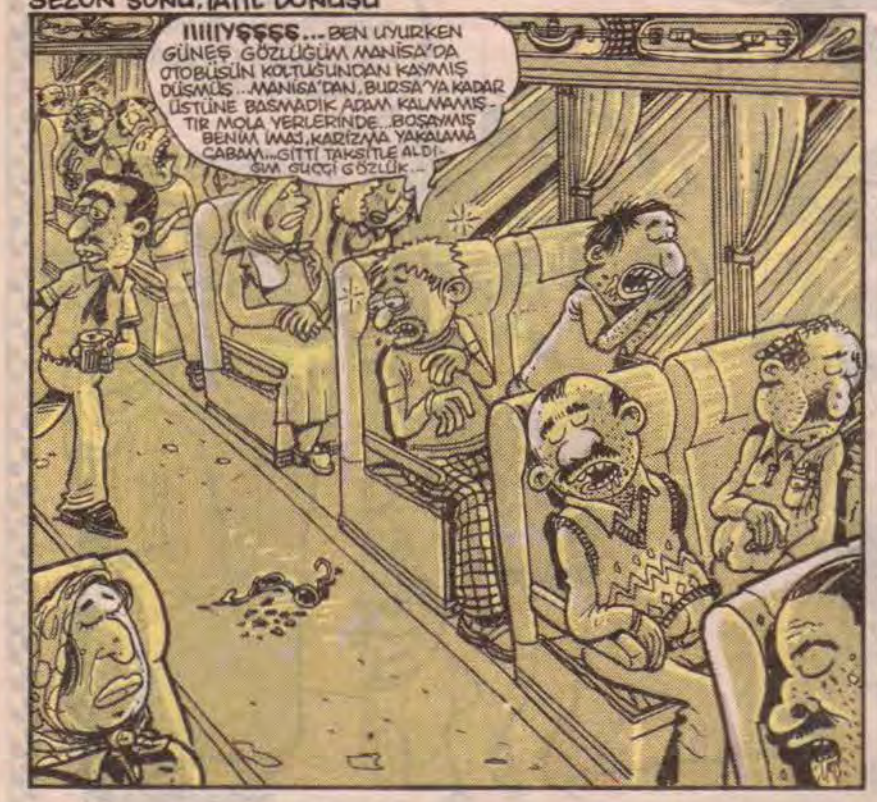

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

SEZON SONU, TATİL DÖNÜŞÜ

DUMUR DETAYI

Beşiktaş'ta üst geçitte bir işporta tezgahı görüyorum. Tezgahın önünde "AÇIK - ORJİNAL PARFÜM" yazıyor. Ani bir merak ve şaşkınlığa, "buyurabi" sesi eklenince tezgaha yaklaşıyorum. Acaip çeşit çeşit şişelere, kavanozlara neredeyse kadayıf doldurulmuş parfümler ve şişelerin önünde birbirinden ünlü markaların isimleri, "CİO, ARMAĞNİ, GENZO" şeklinde kağıtlara yazılmış duruyor. Satıcının kendinden emin tavrına da aynı bir dikkatle bakıp beni bekleyen diğer dumurlara doğru yavaşça yol alıyorum...

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

SONBAHARA DEVAM

☞13 Ekim Cuma Günü "Kitap Dünyası" Fuarı'nda Kitaplarımı İmzalıyorum. Dolmabahçe Kültür Merkezi 16.00 - 18.00 Arası

AYRINTILAR

METİNE İDAN

SELAM:... "Bu günnerde çok yoonum!" Bu hafta bişiy yazamıycam o yüzden. Yoğunum yani bu günlerde! Acayip yoğunum hem de! Şu an meselâ... Şu an bile yoğunum şindi! Öyle güzel bişiy ki yoğun olmak! Annatamam. Yani, yoğun olduum için annatamıyom tabi! Aslında, yoğun olmasam... Hiçbişiy yapmak istemiyom fakat; çünkü dedik ya be! Yoğunum işte! Bi kez daa telaffuz edersem bu kelimeyi, hep beraber aynı anda miidemiz bulancak biliyom; istediim de buydu zaten. Ben de öyle bişiy hissederim, bunu duyunca.

Öyle hissettim hep zaten. Acayip bi laf gerçekten! "Bu günnerde yoğunum"... Bu, bi karşılık. Sen, bişiy felan istiyon, bi öneride bulunuyon, sana bi zaman ayrılması felan gerekiyo; fakat, hemen, bu karşılığı veriyo otomatikman. Yoğunmuş! O günnerde!.. Nesin sen?! Gaz bulutu mu? Civa mı? Özel bi element mi?! Yoğun oluyo ya onnan! Ağırlığı falan, hacmine göre.. Böyle bişiy mi yani?! Ne demek yaa, yoğunum! Bi insan, istediği kadar yoğun olur, ama yine de yoğunum demez! (Bu ne yaa?. Ne demek istedim acaba?) Herneyse; insanın, işleri olabilir harbiden, planlı davranması gerekebilir, ve bi yoğunluk gerçekten söz konusu bile olabilir; yani doğrudur bu o an için. Amaa... Söylenmez! O, şu annama gelir: "S.ktir git, istemiyom senle görüşmek felan, şu an!"..

Fekat yine de, talihsiz bi sözdür tabi bu. Öyle düşünmek gerek. Söyleyemediği bişeyler vardır ve, küçük, zararsız, ve gerekli (herkesin uyguladığı) bahanelerden biridir bu. Bu lafı ilk duyduunda, bi anlam veremiyo önce insan. "Beni de sıkıştır araya" diyemiyosun. Hiçbişiy diyemiyosun. Yoğunmuş yaa! Ne diyim? Bu laf, dediim gibi, bazen bi yalan, bazen bi bahane, bazen bi erteleme amacıyla kullanılır, ve bazen de doğrudur tabi.

... Büyük aabilerin futbol maçını izliyom saha kenarında bi taşa oturup, cebimdeki çekirdekleri çitleyerek. Canım sıkkın. Yanı, pazartesi felan. Okul yani. Bi arkadaş yanaşıyo ve, bi teklifte bulunuyo. Bişiy yapalım diyo. Bi oyun önerisidir bu genelde. Ya da, şuraya gidelim felan gibi bi teklif işte. (Aşaa maalleye gidelim!. Ne bok varsa orda! Yürü yürü, aynı yerler) Ben ona, orda, "Bu günnerde çok yoğunum!" desem aniden, ya da sadece "yoğunum şindi" desem, ne acayip olur yaa! Bakar salak salak. "Ne yoğunu lan? Ne diyon? Kalk oğlum! Hadi gidek?.." Ulan, yoğunum diyom, annamıyo yaa! Ne öküz!. Tamam, uzatmayalım; o kelime ve, o ruh hali yerine, ne kullanılır yani?. "İstemiyom yaa!" denir belki. "Sıgtir git sen, kendin!" denebilir, duruma göre. Veya, "sonra gideriz" denir, bi zaman verilir. Bi çocuk bile düşünür bunu. O çocuk zaten, yoğun olsa bile, yoğun olduunu annamaz! (Ben de, bunu annamadım).

Şindi büyüdük! Yoğun olabiliyoz bazen; doğru bu. Herkesin yoğunluu kendine! Ne yoğun insannar tanıdım ben! Yoğunluk kişiye göre değişir! (Rekorlar kitabına girecem; bi yazıda en çok "yoğun" kelimesini kullanan sapık olarak!). Ben baazen; gerçekten de, yoğun olmayı çok istedim! Yani, yoğun biri olsam; düşünsenize; ne nefis?! Bi kere; işime gelmeyen bi öneri için, hemen "bugünnerde çok yoğunum" derdim! Söylemesi bile çok artistik! Vay be; yoğunmuş herif. Helal olsun!. Bak; çocuk nasıl da yoğun; sen yıllardır bi yoğun olamadın!..

Belki de gerçekten yoğunum; ama bilmiyom? Olabilir mi?. Ne farkeder ki! İnsan, hissettiği kadar yoğundur! (Hiç bişiy hissetmiyom; beynim durdu!) Ve bu arada; gerçekten yoğun olan insannan, bu alaylardan ve taşlamalardan felan, ayrı tutuyoz tabi! Bu, bi mizah yazısıdır. (İlk defa bu tesbiti yapıyom! Daa önce neydi acaba?). Ne biliyim? Tırstım belki bi an?. Yoğun olamayıp da bi türlü, bi de yoğun olanlara sataşmak, pek akıllıca dlil... Bi gün belki ben de yoğun olurum. (Aslında yoğunum; saklıyom! Ama yetmez. Daa yoğun! Daa yoğun! İyice! Oaah!)

Şaka bi yana (ne yana? ko şuraya!) Şaka bi yana (annadım, ciddisin şu an, tamam!) eğer, "en çok, nası bi yoğunluk isterdin" deseler, ne derdim biliyo musunuz? Hani, issız bi ada ve üç şey sorusu gibi yani. En çok, şöyle yoğun olmak isterdim: Şeyy.. Özür dilerim yaa, bunu söyleyemiycem! Vazgeçtim! Yani bi şekilde, uydururum bişiy, bi espr yapanım iyi kötü, ama gerçek olmaz. Belki de, istemiyom yoğun felan olmak. Ama yok yok, istiyom! Aslında, şu an harbiden emin diilim. Yani, çok yoğunum, konuşamıycam bu konuda! Fekat ben gıcık diilim o kadar. Bak, bi zaman veriyom: Şindi yoğunum ama, haftaya konuşuruz bunu... Ne konuşcak mışız?!. Çok önemli bişiy söyliycem!.. (Ben hemen iyi günner diliyom; bi hafta içinde çok önemli bişiy bulmalıyım!)...

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN
barslan@kraman.com.tr

Bu hafta Barul Marketta "Oyun Atölyesi"nin mamulleri var... Sevgili Zuhal Olcay, Haluk Bilginer ve arkadaşlarına teşekkür eder... Kendilerine, satılan her mal üzerinden %20 komisyon verileceği duyurulur... Sizlerden de mamul beklenir...

BARUL MARKET

SEN BİLİRSİN, MARKETTE TAZE NİFAK TOHUMU VAR MI ACABA?. HORMONSUZSA DAHA İYİ OLUR...

OLMAZ MI ABLA... BULUNMAZ HİNT KUMAŞI BİLEM BULUNUR!..

NEYSE YAA!.. HENDEK ATLATILMIŞ DEVE BULDUM, İYİ OLDU... Bİ DE ÜÇÜNCÜ DEFA SIÇRAYAN ÇEKİRGE OLSAYDI...

DERTLİYİM ULAN... UZUNUNDAN KISASINDAN SÜRÜYLE OFF ALDIM KENDİME ÇEKMEK İÇİN...

OĞLUM SÖYLE ÖRTMENİNE HER YERE BAKTIK YUMUŞAK G İLE BAŞLAYAN CÜMLE YOK İŞTE...

ANNE DİLBİLGİSİ DERSİM İÇİN GİZLİ ÖZNE ALDIK MI PEKİ?..

AAH UFAK İÇİN ALDIĞIM TEFEK, ABUK İÇİN ALDIĞIM SUBUK, KABA İÇİN ALDIĞIM SABA DÜŞTÜ YA!..

VIZ GELMİŞ TIRIS BİTMİŞ... BEN DE VIZ ALDIM BOL BOL!...

PAVLOV'UN MEŞHUR REFLEKSİN-DEN NE KADAR VARSA ALDIM... GERÇİ ŞARTSIZINI BULAMADIM ŞARTLI ALDIM AMA OLSUN...

GEÇEN SEFER TAHAMMÜL KALMAMIŞTI... BU SEFER ALICAM Bİ TAHAMMÜL SETİ...

BİŞEY SORCAM AMA... MAZERET BULUNUR MU ACABA BURDA?..

İMALATTAN HALKA SATIŞ VARSA 20-25 TANE HALKA SATIN ALAYIM DA SEVİNSİN ÇOCUKLAR...

ŞU SIRALAR ÇOK YALANCI OLDUM BİLİYON MU? YAKALANMA-MAK İÇİN YATSIDA BİLE YANAN MUM ALDIM...

İLK 20 DAKİKAYI GOL YEME-DEN ATLATMAK ÖNEMLİDİR YA... BEN DE İLK 20 DAKİKASI ATLATILMIŞ SON 70 DAKİKA ALDIM!..

ABİ OLMAZ BÖYLE ŞEY YA... MEHLER İÇİN MET ALAYIM DEDİM, SON MET'İ Bİ AH'A SATMIŞLAR!..

HANIMA TEFLON NAMUS ALDIM... HİÇ KİMSE YAPIŞA-MAZ BULAŞA-MAZ BARİ...

PANİK YOK DEDİLER AMA, VARMIŞ!..

TASARRUF YAPMAK İÇİN ALDIĞIMIZ YORGANINA GÖRE UZATILMIŞ HAZIR AYAK NERDE?..

AA, BAK UNUTTUM... GEREK KALDI MI KALMADI MI DİYE BAKACAKTIM... TÜH!..

SU İÇERKEN BİLE DOKUNAN YILANI ALDINIZ MI, BAKİM HI?.. KAÇIRMA-YIN ONU SAKIN!..

Aksansefasi

komikaze

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

erdil yaşaroğlu

Komikaze İmza Günü Erdil Yasaroğlu 14 Ekim Cumartesi 16.00 - 18.00 Arasında "Kitap Dünyası" Fuarı'nda (İskele Cad. Beşiktaş) Kitaplarını İmzalıyor, Gidip de Rahatsız Etmeyin Sakın.

ISINMAK İÇİN BİR SOBA, DOYAMADİKLARI İÇİN 1 YERİNE 2 EKMEK İSTEYENLERİN FİLMİ "DUVAR" SİNEMALARDA...

Yılmaz Güney'in Fransa'da sürgünde çektiği ve cezaevi hayatlarını büyük bir ironiyle anlattığı, bazı eleştirmenler tarafından "Türkiye sinemasının manifestosu" olarak gösterilen filmi "DUVAR" sinemalarda gösterime girdi. Filmde ilk ve son olarak oyunculuk yapan Güney'in oğlu Remzi Yılmaz Pütün Duvar'ın gösterlminde ilk kez kamuoyunun önüne çıktı ve konuştu... Yılmaz'ın kendisi, babası ve "Duvar" ile ilgili anlatımları ilk kez Leman'da!

Remzi Yılmaz PÜTÜN. 1971 doğumluyum. Evet Yılmaz Güney'in
Kızgın ve üzgünüm. Çünkü onunla yaşadığım onüç yılımın onbir y
arkasındayken geçti. Ama bunları hep içime atıyorum. Dışa vurmuy
Bu onbir yıl boyunca, yani 11 yaşıma kadar, ben ve annem onun si
sürekli bir cezaevinden, bir ötekine sürülürdü. Onunla başa çıkam
babamı demirparmaklığın arasından görür, cezaevi koridorlarında
Ankara'daki bir ziyaretimizde, ben daha beş yaşındayken; oradak
Cezaevi, askerlerle sarılmıştı. Bizi içeri sokmadılar. Tel örgülü, d
HÜZÜNLÜ GÖZLERİNİ. AMA HER ZAMAN GÜLÜMSEYEN Y
kibritten, kimi zaman da boncuktan yaptığı küçük renkli kuşlarda
analarıydı, bunlar. Bebeler koğuşunda isyan çıkmıştı.
Diğer koğuşlarda katılmıştı. Bütün mahkumlar ayaklanmıştı. Yanım
çıkartılmış gizli bir bildiriydi. Sonra öğrendim, çocuklar sözcüleri
istedikleri ne miydi?
Koğuşlarının, kırık pencerelerinin onarılması, ısınmak için bir sob
Bebelerin dertlerini dile getiren bildiri, diğer mahkumlarla, baban
ulaştırılması isteniyordu. Annem gerekeni yaptı ve çocukların sesi
olarak gazetelerin bazılarında çıktı. O geceyarısı evimizde telefon
Annem, yatağımızdan kalktı. Ben onunla uyurdum. Ona da sıkıca
yatmadığı mı.
Kendi yatağımda yatmıyordum. Çünkü o da elimden alınır, kaçırıl
sıkıca sarılarak, çocukça bir şekilde onu korumak için.
Söyleyecek daha çok şey var. Ama sessizliğin de bir anlamı var. B
altındır" diyor. Ama benim için sessizlik, belki, çocukluğumda hiss
"Gecenin orta yerinde taş duvarlar, demir kapılar, zincirler, umut
kalın duvarlara sığmayıp sessizce taşan yaşamın simgesi."
Ama bugün kendimden konuşmak için burada değilim. Ben bugün
SAVAŞÇISININ, O DEVRİMCİ KİŞİLİĞİNİN VE O SANAT DEH.

BİR YER VAR... AMA ORASI YALNIZ ÖZL

Şimdi gittiler... Biraz önce uğurladım onları... Sokağın köşesinden gelen seslerini duyuyorum hâlâ...Kendi aralarında gülüşüp konuşuyorlar. Gerçekten içten mi sevinçleri, mutluluktan... Yoksa öyle olması gerektiği için mi böyle davranıyorlar... Ayda yılda birarayа geliyorsak, ne olursa olsun mutlu görünmek zorunda mıyız?... Kim emrediyor bunu?...

Birdenbire bir yorgunluk çöktü üzerime...

Gece boyu süren o yüzeysel, zorlama neşe yormuştu beni... Paylaştığımız boşluk yormuştu beni... Hissedememek, paylaşamamak, duygularını zayıflatmıştı...

Aslında özlemiştim onları...Gelmelerini isterken ben istemiştim...

Eskiden böyle değildi, ama artık yalnızlıktan korkar oldum... Eskiden yalnızlıkta oynardım, bir tür köşe kapmaca gibi... Saklanıyorum, hadi bakalım beni kim bulacak, derdim.. Ansızın kaybolur giderdim kimseye haber vermeden... İnsanların benim için meraklanmalarını isterdim... Aslında kaybolmak değildi bu, yalnızlık hiç değildi... Çünkü gittiğim her yere benim için meraklanmasını istediğim herkesi beraberimde götürürdüm... Artık yalnızlığımla oynayamıyorum, çünkü ben onunla oynarken o beni çoktan kuşatmış... Artık kendimle alay edemiyorum... Çünkü biliyorum ki, epeydir kendimden başka kimsem yok...

Peki, "kendim" kimdi?... İşte bunu bilip anlamaktan korktuğum için çıkıyorum sokaklara; belki de bu soruyu biraz daha ertelemek için çağırıyordum insanları evime...

Artık uzaklara kaçıp giderken bile birçok kişiye haber veriyorum...

Ama bakışlarından anlıyorum ki kimsenin umurunda değil nereye gittiğim, orada ne yaptığım... Eskiden olduğu gibi, gittiğim heryere içimde birilerini götüremiyorum... Çünkü artık kimse sandığım o yerde değil... Herkes kendisinin üzerinde... Kimse evinde değil artık, kimse şehrinde değil...

Hem kaybolduğumu benden başka kimse bilmeyecekse, bu kaybolmak mıdır?...

Yalnızlığımı benden başka hiç kimse hissetmeyecekse bu yalnızlık mıdır?...

Gittiler... Sesleri geliyor hala... Mutfak penceresinden karalarını seçiyorum... Onları bekledikten ne kadar da heyecanlıydım... Şimdi o heyecandan eser yok... Acı veriyorlar, beni yoruyorlar aslında; ama yine de onları düşünmeden edemiyorum... Gizliden gizliye önemsiyorum onları...Yaptığım, başardığım birçok şeyi onlar bilsin, takdir etsinler, diye yapıyorum sanki... Onlar bilmese, takdir edip,beni önemsemese yaptıklarımın hiçbir anlamı olmayacak gibi geliyor...

Pencereden bir daha baktığımda yoklardı... Sokak lambasının ışığı yola vuruyordu... Parlak ve kimsesiz bir ışıktı bu şimdi, boş bir yüzeyi aydınlatıyordu sadece... İçim o acıyla doldu...Ve dudaklarımdan kendiliğinden döküldü sözcükler: Bu gece yaşanası mı?...

Dosttarım, uzun
ce bana geldiler mi,
paylaşabm mı?...

Onları bilmiyoru
hissettiğim an içim

Beni cidden g

Hayır, pek böyle

Onlar beni nasıl
daha doğru belki d
düşünüp öyle davra

Böyle yaparak k
mi, onlara mı...Ya d

Mutfakta yere ç
ce... Kendimi yine

Yine beri eksik k
ri insan değildim oy

Gece boyu onla
Arkadaşlığın o güzs
önceden çizilmiş ol

Oysa sınır filan
ti... Bütün resimler
tüğünüz halde ve
en kötü biçimde bil

Mutluluğu oyna
hep bu gerginlikle y
istiyorduk... Hepimi
korkusu vardı... Fa
mize yaklaştırıyor
du... Hanginiz haya
zin sözleri ve davra
duk aslında...

Birbirimize bu d
raradayken bile... B
yan, hayatın dışında
karşı bir anda birleş
incitip dışlayabilird
birdi bizi...

Biz neyi istersek

Aramızda bazıla
maddi anlamda ön
nin ise kiralık ev bil
şeye sahip olacağ
tını kaçırıyordu elb

Kimimiz parasın
zünden duygularını

Oysa o gece he

…syum.
…demir kapılar, paslı parmaklıklar ve kalın duvarların
…n. Sanırım yapım böyle. Sadece kendimi yiyip, bitiriyorum.
…üğü cezaevlerinin bulunduğu şehirlere yerleşirdik. Çünkü
…dı. Başlarından defetmek isterlerdi. Görüşme günlerinde,
…r, bazen de sadece, uzaktan yüzünü görebilirdim. 1976'da
…ku dolu yüzleri, sessiz bekleyişleri hatırlıyorum.
…parmaklıklı küçük loş pencereden mahkum babamın
…ÜNÜ göremedim, konuşamadık. Babam bana, bazen
…remedi. Kadınlar ağlaşıyorlardı. Sübyan koğuşundakilerin

…elen bir genç, annemin eline bir kağıt tutuşturdu. İçeriden
…ak YILMAZ GÜNEY'i, babamı istiyorlardı.

…doymadıkları için 1 yerine 2 ekmek.
…imzasını taşıyordu. Ve bunun annem tarafından basına
…taş duvarların ötesine duyurmayı başardı. Cılız bir haber
…dı. Korktum, çünkü gece çalan telefon kötü haberdi.
…ırdım. Bir gün bana sormuştu. Niye kendi yatağımda

…ve korkuyordum. On yaşıma kadar onunla uyudum. Ona

…kede bu belki çok bilinmiyor. Bir Çin atasözü "Sessizlik
…ğim ve babamın DUVAR'IN synopsisinde dediği gibi,
…luk, umut, geçmişe özlem ve dikenli tellerle çevrelenmiş

…halkın içinden çıkmış o güçlü MİT'İN, ÖZGÜRLÜK
…NIN ÖNÜNDE eğilmek için BURADAYIM.Ayaktayım.

DUYURU

İstanbul Saydam Günleri'nde Enver Özkahraman, "Hakkari'de Bin Mevsim" adlı bir dia gösterisi sunacak. 15 Ekim Pazar günü Tepebaşı'ndaki İtalyan Kültür Merkezi'nde Saat 16 ve 18'de yapılacak olan gösteri, Pazartesi günü (16 Ekim) İFSAK'ta Saat 18 ve 20'de tekrarlanacak. Tüm Leman okurları davetlidir...

Come d' Or
Çizgilerle Halıçte Gezinti
Ferit Öngören

Tarih: 12-30 Ekim 2000
Yer: Schneidertempel Sanat Merkezi
Felek Sk. No: 1 Karaköy
80020 / İST.

KİTAP DÜNYASI FUARI

07-15 Ekim 2000 Leman yazar çizerleri kitaplarını imzalıyorlar.

14 Ekim 2000: Erdil Yaşaroğlu - **Suat Özkan** - Kaan Ertem
15 Ekim 2000: Soner Günday - **Aslan Ödemir** - Baha dır Boysal - **Vedat Özdamiroğlu**

Yer: Dolmabahçe Kültür Merkezi
İskele Cad. Beşiktaş

(İmza saatleri: 16:00-18:00 arasıdır)

Leman F tipi özel sayısı... bekle...

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

kiriklablebi@leman.com.tr

Parlanta gibi dergi ATOM çıktı, bayilerde...

…ENMİYOR...

…andır görmediğim arkadaşlarım bu ge…onlarla konuştum mu, onlarla kendimi

…ma benim için yaşanmamışb… Bunu …e Belirsizlikle doldu...
…örmek istemişlerdi yine...
…di... Bu onlara haksızlık olur...
…ek istiyorlarsa ben öyle göründüm...Bu …e da, beni nasıl görmek isteyeceklerini …onlara... En doğrusu bu sanıyorum...
…haksızlık ettiğimi bilmiyorum...Kendime …tanından sadece biline mi...
…n... Bulaşık tabakların ortasında, öyle…anlatamadığımı düşündüm...
…r; ne zamandır onların görmek istedikle…n, hem de uzun zamandır hiç değildim...
…apışmaktan çok kendimle konuştum...
…osu bozmasın diye, bu gece için çok …rtara gelip, yine geri döndüm...
…bu tabloda... Bütün çerçeveler erimiş…inin içine girmişti... O kadar az görüş…ar farkı uğraşlarda olmamıza rağmen, …ize benziyorduk...
…a, aslında huzursuz ve gergindik... Ve …birşeyler yapmak, birşeyleri elde etmek …eç kalma, kazanabilecekken kaybetme …oynasak da, asıl bu korku bizi birbiri…ve bu korku bizi birbirimizden ayırıyor…a iyi, daha kaliteli yaşıyordu: Birbirimi…ından gizlice bunu anlamaya çalışıyor…

…enzediğimiz için bu denli yalnızdık bi…dayken yalnızdık ama, bizim gibi olma…n, bizim kaygılarımızı taşımayan birine …nu farkında olmayarak küçümseyebilir, …. Ve bu, derin bir salâtelikte birleştire…

…elim, hayat yine de bildiğini okuyordu… …ık ve kışlık evlerini almıştı... Geleceğini …n sonuna dek garanti etmişti... Kimisi…cak parası yoktu... Kimisi parasıyla her…arken, kimisi parasızlık yüzünden haya…n...
…endini yitirirken, kimimiz parasızlık yü…tüyordu...
…mizi paylaşıyor görünüyorduk...

Duygularımızı, çocukluğumuzu, aşklarımızı, heyecanlarımızı, umutlarımızı, gözyaşlarımızı...

Paylaşmadığımız tek şey vardı... O da maddi gücümüz, paramızdı... Herşeyimizi paylaşabilirdik, ama paramızı paylaşamazdık... Herşeyde ortak olabilirdik, ama gece bittiğinde herkes kendi kaderine, kendi gücüne, güçsüzlüğüne dönmek zorundaydı...

Çünkü para kimsesizliğimizin tanınsıydı artık... Ve sanki ruhumuz ebediyen oraya sığınmışb... Sanki paranın bizi acıtan gerçeği dışında konuşbuğumuz herşey gerçekdışıydı... Zaman dışıydı...

Böyle yaşıyorduk ama, aslında içimizde çok eski ve çok gizli bir yer vardı ki; işte sık sık oraya kaçıyor ve orada çok güzel zamanların, çok ayrı yerlerin hayallerini kuruyorduk...

Sanki bizim dışımızda, bizden ayrı, bizden uzakta, güzel ve iyi, dürüst ve sahici bir yer vardı ve biz hangi kötülüğe bulaşsak, hangi yanlışı yapsak, birgün, bir yerde ona kavuşacağımızı umuyorduk... Ama sadece umuyorduk... Çünkü kendi içimize, hep, yeniden ve bütün cesaretimizle bakma gücümüz yoktu...

Böyle yaparak aslında en büyük yalanı kendimize söylüyorduk... En büyük ihaneti kendinize yapıyorduk...

İyi hatırlıyorum, çocukken oturduğumuz semtin en geniş meydanında simsiyah ve çok büyük heykeller vardı: Başkumandan, baba, anne, çocuklar, kuşlar...

Herkesten saygı beklerlerdi... Öyle ki, hiçbir şeye saygı duyman çocuklar bile, dimdik, kaskatı ve ürkütücü büyüklükteki bu heykellere garip bir saygı duyarlardı...

Birgün amansız, güçlü bir hırsına bu heykelleri yerlebir etti... O zamana kadar silik, korkak bir çocuktum ben... Ama heykellerin yere düşüp devrildiği gün değiştim... Çocukların bu yıkıştan korkup evlerine kaçtıkları o an, yıkılmış heykellere doğru koştum...

Heykellerin kafaları kopmuştu... Tüylerim diken diken olmuştu... Nabzım sarsılarak atıyordu... Daha önce pek hissetmediğim bir cesaretle heykellerin parçalanmış yerlerinden, kafalarından içlerine baktım... Boştu, hiçbir şey yoktu!...

Yıllarca semtimizin en büyük yerinde duran o kocaman heykellerin içinde hiçbir şey yoktu!.. Benim için korkunç bir düş kırıklığıydı bu, ama tanık olmuştum işte... Heykellerin içi boştu...

Bu boşluğu gördüm, o gün dışlandım ve ebediyen ötekim hayattan; o gün kimsesiz bırakıldım...

Bu boşluğu gördüm ve hangi işe girsem başarısız oldum...

Sanki yüzümden belliydi o boşluğu gördüğüm...

Sırf bu yüzden ötekiler benden, bu hayatta ve herşeye rağmen bir yerlere varacağını umanlar...

Bu hayatta kalan parçalarımı kırmayıp kaşkırmaya çalıştılar beni...

Gel yanımıza ve unut heykellerin içinin boş olduğunu diyerek, beni armağanlara, parallara boğdular...

Ama ne yapsam, neye kapılsam, ne heykellerin içinin boş olduğunu, ne de kendimi değiştirebiliyordum...

İçimde çok güçlü, çok çocuk, ucu aptallığa varan masum bir yer vardı ve işte o, durmadan bana bu hayatta çelme atıyordu...

İşte bu yüzden kendimi tamamlamak, ben buyum, demek istemiyorum... Çünkü burası değil yaşamak istediğim yer...

Çünkü bir yer var, eminim... Heykellerin dışında, bu hayatın dışında, yaşadıklarımızda eksik olan ne varsa onun biraz uzağında, bu kendini zavallıca avutan özlemlerin arkasında, iyi ve güzel bir yer var...

Şimdi gittiler... Sokak lambası kimsesiz ve boş bir yüzeyi aydınlatıyor artık... Herşeyin, onca yaşananların bu boş yüzeyden ibaret olmadığını düşünüyorum...

İnanıyorum, evlerine dönerken onlar da beni düşünüyorlardır... Beni düşünürken, hayatlarında eksik olan ne varsa onları da düşünüyorlardır...

Birbirimize benziyorsak, onlar da benim yaşadığım susuzluğu yaşıyor; herşeyi yaşadıklarını sanırken, her gece yine ayrı acı veren boşluğa düşüyorlardır... Hepsi değil elbet, ama içlerinden biri belki de...

Evimden biraz önce çıkanlar, beni şu an acı ve belirsizliklerle başbaşa bırakanlar öylesine nüfuz etmişler ki içime, onlar kırılmasınlar diye beni görmek istedikleri gibi davranırken, kendimle birlikte hep içimde sakladığım onları da kırıyorum aslında...

Ben biliyorsam, bunu onlar da hissediyorlardır elbet... Hepsi olmasa bile, belki içlerinden biri... O bir kişi için olmalı ne olacaksa...

Bir daha geldiklerinde beni bekledikleri gibi göremeyecekler bu yüzden...

Bu evde bir daha böyle bir akşam yaşanmayacak...

Çünkü bu yaşananların arkasında başka şeyler olmalı... Bu görünen değil herşey... Yaşadığımızdan ibaret değil hayatlarımız...

Herşey bu sokak lambasının aydınlattığı boş yüzey değil...

Bir yer var, olmalı... Ve artık orayı yalnız başıma özlemek istemiyorum...

Bir yer var; ama orayı benim gibi delice özleyen biri olmalı...

Geç kaldığımız ne varsa orada... İçimizde öldüğünü sandığımız ne varsa orada yaşıyor... Hayatımızda tüm ertelediklerimiz...

O eksik yaşanmış aşklarımız orada birikiyor hep...

Bir yer var ve orası yalnız özlenmiyor...

Cezmi Ersöz

cezmier@leman.com.tr

* 21 Ekim Cumartesi günü saat 15:00-17:00 arası Beyoğlu Fitaş Sinemaları (AFM) giriş salonunda imza günüm olacaktır. (Bana Türkçe Bir Ekmek Ver adlı kitabımın ilk çıkışıyla birlikte)

* Avcılar, 14 Ekim Cumartesi saat 15:00-18:00 arası Avcılar ASEM'deyim. Marmara Cad. Merkez Mah. Çiğdem Sok. No:41 K:2 Standart Sineması yanı.

* Rize, 28 Ekim Cumartesi günü saat 13.00'te Rize'de Kültür Kitabevi'ndeyim. Atatürk Cad. Tel: 0 464 217 21 99

* Darüşşafakalı arkadaşlar, Nadir Hoca'ya sahip çıkın.

* Şiirlerim uzun bir süre, E Dergisi'nde.

* 78'liler Vakfı kuruluyor.

* Başak Hasköse, Duygu Tanık, Gamze İçre, Hatice Akçan, Eylem Yeşilyurt, Deniz Kılıç, Zuhal Gül, Saliha Demir mektuplarınızı aldım sevgiyle.

* Ferhan Şengül, Zehra Yücel, Zeynep Ulusahin, Mehmet Vardım, Şoreş, Ergun Yılmaz, Ali Deniz, İsmail Esenkaya, Burak Türkmen, Tankut Aykan, Seda Ertaş, Eylem, Emre Deniz, Beyza Özkol, Betül Candan, Aycan Koç, Ali Berber, Oaçka'dan Gökçe, Olcay Karaçalebi, Emir Uğurlu, Nuray Bartoschek mektuplarınızı aldım sevgiyle.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir @leman.com.tr

ATOM dergisi çıktı... Öztrendy çocukların coğrafya paradoksu, kofti anarşist, küçük hain Fazilet, Bahadır Boysal sendromu bu küçük ama cıldır dergimin içeriğidir... Onaryorum...

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Dünya düzeni!

Bizi düzen bu düzen Yeni Dünya Düzeni!

Adı üstünde Yeni Dünya Düzeni!

Yeni Dünya Düzeni ABD'nin ta kendisi.

Yeni Dünya Düzeni'ne teslim olan halklar ABD'nin fahişesi!

Ancak Yeni Dünya Düzeni'ne teslim olmayan, direnen halklar da var.

Gerçi bu halklar acımasız engellemelerle, ambargolarla yoksul bıraktırılıyorlar.

Ama hiç değilse bağımsızlıklarını, onurlarını koruyorlar.

Yaşamları rahat olmasa da vicdanları rahat.

Ya biz?

Hem bağımsızlığımızı, onurumuzu kaybetmişiz, hem de yoksuluz.

Fahişe olacaksak bari bir kazancımız olsun.

Hiç değilse yaşamımız rahat olsun.

Oysa kişi başına düşen milli gelirde neredeyse dünyanın en gerisindeyiz.

Hem milli gelirde en geride, hem de gerimizde Yeni Dünya Düzeni dedikleri ABD!

Kıt kanaat yaşayacaksak niye Yeni Dünya Düzeni'ne fahişelik yapıyoruz ki?

Niçin vücudumuzu, etimizi satar gibi onurumuzu, bağımsızlığımızı satıyoruz ki?

Neden Yeni Dünya Düzeni'ne borçlandırılmış olarak doğuyor her çocuğumuz?

Dünümüzü, bugünümüzü peşkeş çektiğimiz yetmiyormu ki, bir de yarınlarımızı peşkeş çekiyoruz?

Kendi kendilerine bunları soranlar, son olarak Prag'da olduğu gibi, Yeni Dünya Düzeni'ne isyan ediyorlar.

Çünkü onlar şunu çok iyi biliyorlar.

Sizi düzen bu düzen son bulmadıkça ne kendiniz fahişelikten kurtulabilirsiniz, ne de ülkeniz kerhanelikten!

Menfaatçi

enderoz@kenan.com.tr

Ender Özkarraman

Bir Ağa!

BİR BORÇLU DAHA GELMİŞTİR AĞAM!.. BİR AY DAHA MÜHLET İSTİYOR!

OLMAZ!

BORCUNU VERMİYORSA HEMEN EVİNE GİDİN EŞYALARINA EL KOYUN

...Yıllar önce yaşarmış! Dalavereci, nemrut, her türlü hırsızlığı bulaşmış, adi bir ağa; Bitlis'te yaşıyormuş:

N'OOLDU?

HALA NE BEKLİYORSUNUZ? GİTMEDİNİZ Mİ?..

A... AMA AĞAM! ADAM KENDİNİ BIÇAKLADI!.. NAPACAZ?..

A!.. AA...

BENDE BU KENDİNİ ACINDIRMA NUMARALARINA KANACAK GÖZ YOK! GÖTÜRÜN!..

ODAMI KANIYLA KİRLETTİ! SİTTİRSİN GİTSİN İTİNOĞLU!..

İşte sevgili okurlar!.. Böyle bir adam! Ama merak etmeyin bir sonraki karede sevindirici bir haber vereceğim.

EŞYALARINI ALMADAN GELMEYİN!

Bu tefeci, zalim, acımasız adam, gün gelmiş amansız, ölümcül bir hastalığın pençesine düşmüş...

KURT!

Ve erimeye başlamış... Aradan bir yıl geçmiş, iki, üç! Ama ağa halen servetinin derdindeymiş...

NE KADAR SİTTİ İLAÇLARA ULE?

ÜÇ BİN LİRA!

Dördüncü yıl!.. Ağa halen o ölümcül hastalığa direnmeye devam etmektedir. Bitlisliler ise ağanın niye ölmediğini artık pekala bilmektedirler:

ULAN NE MENFAATÇİ ADAMDIR BU!..

TABİ OĞLUM MENFAAT ANINI KOLLUYOR O!.. MENFAAT ANI GELMEDİKÇE ÖLMEYECEK!

Mevsim kıştır... Bir haber hemen yayılır: Bir Bitlisli İzmir'de vefat etmiştir ve cenazesi Bitlis'te kaldırılacaktır... Bunun için derhal bir mezar kazılması lazımdır...

TPIH!

BİRAZ ÇABUK GİDEK!

SEVAPTIR!

Mezar kazılmıştır!.. Ancak, yoğun kar yağışı yüzünden cenazeyi getiren araban yolda üç gün mahsur kaldığı haberi yayılır bu kez de!

SEN BEKLE!

TAMAM!..

Bunu duyan ağa hemen ölür... Ve İzmir'den gelecek cenaze için açılan mezara gömülür...

Oysa ki gerçekte İzmir'den gelecek böyle bir cenaze falan yoktur. Bu tamamen Bitlislilerin uydurmasıdır...

Sırf, ağaya bir menfaat anı yaratmak için herkesin ağız birliği ettiği bir yalandır... Ustaca uyarlanan ve başarıyla son bulan bir oyun!..

O gün bu gündür; ağanın karısı, kocasının her ölüm gününde sokağa fırlar, bu oyunun hesabını sokaktan geçen herkese sorar...

PEZEVENKLEER! YALANCILAAR! NE İSTEDİNİZ KOCAMDAAN!.. NİYE ÖLDÜRDÜNÜZ ONU!..

BİZ BİŞEY YAPMADIK BACI!.. KENDİSİ ÖLDÜ!

Bitti...

Akşam

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

(Geçen haftadan devam) ALTI AY SONRA...

DUYARLI BABA ARINÇ ve YAVRUSU NECO...

PANTASTİCO DA HER ZAMANKİ GİBİ PEK YAKINDA!..

TARANTİNO YAPTI OLDU... BU ÇOCUK YAPTI DA OLMADI MI?! ATOM! BAHADIR BOYSAL... ÇİZGİ ROMAN DERGİSİ ÇIKTI!.. AYRICA CÜMBÜR CEMAAT...

SIĞ

NİHAT GENÇ

İçimden bir ses, ayaklarımı aldı götürdü, onbeş yıl önce çalıştığım hastanenin arka kapısına. Tüm gizli detaylerini biliyorum, sessizce arka koridorlara attım kendimi. Yine sarmısak gibi hemşirelerin suratları, hastabakıcıların gözleri, yine ezilmiş böcek gibi. Doktorlar yine, ağzında bok varmış gibi bakıyor etrafa. Sidik sansı, bataklıhane kapısı gibi hasta odalarının kapısından göz atıyorum, ayak parmaklarını ovalayan hastalar, karyola bacaklarında uçuşan sinekler, saçları dağınık, kolları halsiz iki yana sarkmış hastanın ağzından tüksintiyle atılan pırasa hamuru alt çenesine düşüyor. Küçük naylon tabak içinde zeytin çekirdekleri, peynir parçaları öyle garip bekleşiyor. Çorapları ters giydirilmiş hastanın gözü tavana asılı, refakatçisi makas tutar gibi pırasa dolu kaşığı ağzının içine tıkıştırıyor, yine bitmeksizin tıslayan bir su sesi.

Yarım açık hemşire, idareci odalarından içeri bakıyorum, deli gömleği gibi odalar, pencere içine dizili üç-dört saksı, saksının içine nerden gelmiş izgara maşası, gıdasız, sıtmalı çiçekler, tanıyorum o bir tanesini: aşk merdiveni. Ne pis bir isim, aşk merdiveni, ruhumuzdaki perişan kavganın bozukluğunu çok güzel anlatıyor. Yıpranmış, kohne büyük dolapların üstüne de poliklinik kuyruğu gibi dizilmiş plastik saksılar, ilaç kokusu gibi, frengili hastalar gibi, karantina gibi, tırnaklarını kemiren fareler gibi yaprakları. Hayvanlar gibi biz de ruhumuzda tehlike sezince, terli parmaklarımız soğuk kanncalarına başlayınca, işte bu kanık biçimsiz saksıdan avuçluyoruz. Ölümcek ağı gibi kuşkular içimizde büyüdükçe, bu hareketsiz, çirkin çiçekten hayat malzemeleri defterimize kaydediyoruz.

Acı acı gülümseyen meraklarla odalardan içeri baktığınızda, uğursuz kuşların tüyleri gibi önce bu çiçeklerin monoton gündoyu sümkürüşlerini duyuyorsunuz, kusmuk içinde fasulye ezmesi gibi salya sansı çiçekler!

Artık hangi sahilde göğsümüzü rüzgara açsanız, peşinizden gelir işkenceci polisler gibi bu saksılar! Kurtulmak için saksıların sessizliğinden, bir sigara tıkıştırmak istersiniz ağzınıza. Sigaranın pamuğu hela sabunu gibi, biliyorum, artık bu sigara sonu olmayan bir yol, kaçmayalım burdan.

Dün gibi hatırlıyorum. Gecenin dibinde. Çiş sesini üç koridor öteden duyduğum Şermin hemşire, elinde şarabı, lastiği parçalanıp tahtası çıkmış, artık takunyalaşmış terlikten, sanki ayağıyla çekiç, çivi çakıyormuş gibi yaklaşıyor odama...

Şişmiş gözlü, kalın dudaklı, kaykılarak gömülüyor koltuğa, yorgun bir vahşi hayvan gibi. Şişeyi kaptığı gibi ağzına götürdü, başıma gelecekleri biliyorum, yine, güzel güzel verdiği çocukları anlatacak, ağzını sapırtadarak. Hangi yattığı çocuğu anlatsa, bok suyu içmiş gibi oluyorum. Ağlayıp zıttasa da onu dinlemiyorum, yay gibi gerilip daktilomun tuşlarına gömülüyorum. Dışarı, koridor zindan gibi karanlık, sızıp kalmasını bekliyorum, nafile, içtikçe kuduruyor, florasan ışığı gözlerini yoruyor, ışıklardan birini söndürüyor, 'burada yazı yazıyorum, aç şu ışığı' diye bağırıyorum.

Şermin sonsuz bir boşlukta uçuyor gibi, 'o berbat herif müteahhitmiş, bir yuva kuracağım, evleneceğim, onunla!'.. Zorla elimden şişeyi almak istiyorum, bebek gibi gülümsüyor. 'nişanlandım biliyor musun?'.. evleneceğim dediği adamların suratları aklıma geldikçe, tüylerim diken diken oluyor. Göğüslerini suratımın içine sokar gibi, 'bak sana bir oyun oynayacağım', memelerini okey taşları gibi elleriyle bir güzel yoğurup, karıştırıyor, 'hadi, bulkarayı, al parayı!'...

En sinirli anımda bir orospu oyunuyla güldürdü beni, aman bir gürültü olacak diye, canım çıkıyor!

Bu, fazla rahat öte parmak muhabbetimiz sizi yanıltmasın, Şermin'le sadece arkadaşız. Onu tanıdığım gün bir tutam saçı kalmamıştı, duvarlara tırmanıp, cinnetsi çığlıklar atıp, yolmaktan. Birgün önce ağbisi bıçaklamıştı, o günün akşamı ikinci kattan kendini atıp intihar etmek istedi, herkes neye uğradığını şaşırdı, Şermin'e kutsal bir saygı, zerafetle davrandı, sonra o kadar çok ağladı ki, 'bugün Şermin atlamadı!' dendiğinde alayla gülerdik, bazılarında yüzüne tükürür: 'Yine mi atladın kız, tüh sanal'.

İlk geldiği günü hatırlıyorum, ilk iş günü, yere bakarak yürürdü, kimle konuşsa utanır, ne söylese mahcup! Kazandığı parayı tümüyle yoksul ailesine veriyor, ama, her ay başı, kapılardan sığmayan geniş suratlı çakal ağbisi gelip, hastane içinde tekme tokat dövüp, dudaklarını patlatıp elinden alıyor, gözleri büyük bir su damlasına dönüşüyor, usulca 'ağbi hastaneye rezil oluyoruz', ağbisi ne dese yapıyor!

Şermin'i korumak için ağbisini hastaneye almamaya başladık, mümkün değil, koyu paltosu, kömür vagonu gibi suratı, lojmanın altına gelip ıslık çalıyor, sonra taş atıyor, sonra kapıcılarla boğuşarak içeri sızıyor. Sonra, bu sahici ölüsü Şermin'i buluyor, canhıraş feryatlar koridorun bir ucunda, bize düşen, Şermin'i düştüğü yerden kaldırmak. Ertesi gün yine ağbisi hey hey bayraklarını takıp geliyor, hepimiz bahar serinliğiyle kurumuş yaprakları seyrederken, Şermin'in sırtında alelacele kalkmış yatağından, şalvar bir gecelik, saatlerce bir köşede didişerek birşeyler konuşurlar, sonra, Şermin'i saçlarından sürükleyip betona fırlatır!

Şermin'i ilk gördüğümde, aile problemleri olan, ağbisinden dayak yiyip, mıhlardan kalkışan bu kızdı işte. Uzun ve bitmeyen geceler herkese döküldüğü teselli gözyaşlarını içip duta dönüp unutmayı yeni öğreniyordu, içinden atamadığı boşluk duygusuyla hüngür hüngür ağladığı günlerdi, ona ulaşabilecek bir yol bilmiyordum, çay içmekten başka. Herkes nasihat etti, herkes konuştu onunla, bir zaman sonra, garip sessizliği bozuldu. Her akşam hastane kapısında onu beklemeye, yüzüne çatal batırmış, sigarası ağzında, eli aklasında, kalın paltolu, at suratlı adamlar görmeye başladık. Çoktan sevgililerine şiirler yazıp bana göstermeye başlamıştı: 'Balgatlım, dün akşam seni beklerken...', diye başlıyor, 'Balgatlım' gibi ilk cümleyi hatırlıyorum, diğerlerini şimdi uyduruyorum. Her semtten bir çocuk ve semt adlarıyla başlayan şiirlerini unutmam mümkün değil. Diğer şiiri şöyle: 'Keçiörenlim, dün yağmurda yürüdüm', diğeri: 'Akdereliim, söz verdin, gelmedin...'... 'Yenimahallelim, bir telefon sesini çok gördün...'.... Onunla bununla karmakarışık düşüp kalkmaları herkesin diline düştü, nasıl oldu ben de bilmiyorum, Şermin'in tele-sekreteri gibi oldum, 'Şermin, dün senin Akdereli aradı, Şermin, dün senin Balgatlı geldi!' gibi. Aklını alan boşluk duygusunu bilmesem Şermin'in, kerhane kapısında müşteri bekleyen kovboy şapkalı pezevenkler gibi, Akdereli'nin yolunu ben de gözlemem.

Üstüne devrimiş hayatın altından sevgililerin bu trafiği çekmeyordu, onu. Kocaman ve kemik suratlı, budala mı budala o heriflere her defasında aşık oluyor, ertesi gün, fiyasko, ertesi hafta, yine tüm hayatını dolduracak-durduracak kadar dennden aşık oluyor, ertesi hafta, yine fiyasko. Akşamları kusarak, küfrederek bana anlattıklarına bakarsam, aşk, erkek, cinsellik konusunda görüşlerinin özeti şu: 'Hepsi bokoğlubok herifler!'. Ama, bir kaç dakika sonra, sevgililerini ağzını ballandırarak anlatışı var ki, içimdeki dağ, taş yerinden oynuyor. Bütün erkekler güzeldi, Tanrı'ya inancı, sırf erkekleri yarattığı için yeniden geri gelmişti. Bazen de, gözleri sonsuzluğa açılan iki boş pencere gibi takılıp kalıyor, ordan kurtulmak için olmalı, 'Akdereli bugün beni aramadı mı?' deyince, yüzüne sessiz ve derin bir neşe sanıyordu, denizin dibinde geziyor gibi.

Şermin için aşk, kuyuya düşen taşın kendisiydi. Taş, suda daire daire yayılarak uzaklaşan dalgalarına aşktı. Ama, daireler o düştüğünde hemen uzaklaşıyor, taş da suyun dibine, karanlığa gömülüyordu. Kuyunun dibindeki taşın katılığını gördüğünde, tekrar kalkıp suya atıyor kendini, bir an, daire daire yayılan o aşk dalgalarını görebilmek için.

İşte, her defasında kuyunun dibinde yalnızlaşan bu taşın kalbi hala küt küt atıyor, iyi dalgıç arkadaşlar; görmeyi bilenler için o taş, pırıl pırıl bir yıldız gibi yanıyor...

Birzaman sonra, Şermin aşk bozgunlarını da umursamaz olmuştu, ancak, telefonu en çok çalınan, en çok aranan, kapıda en çok beklenen oydu, bir erkekler, çakallar ordusuyla kuşatılmıştı; Ve, sabah simitciye dolar uzatacak, ağbisinin kavgada kırılmış dişlerini altınla kaplatacak kadar umrunda değildi, para...

Kurduğu hayallerin hepsi boş çıktı, bu yoksulluk enkazı altında canı çıktı, henüz 23 yaşın-

da üç kocadan dul kalmış gibi ihtiyarladı yüzü. Hayatı azarlamak için olmalı, çok sertleşti dili. Odada otururken, elini birden eteğinin altına sokup çorabını, külotunu düzeltecek kadar kabalaştı elleri. Kelimeleri çok pis ve açık saçık söyleyebilmek ona tartışmasız bir üstünlük verdi, bu çaresiz hayatı ayakta tutabilmek için tam da aradığı küfürlerdi, bunlar.

Yaşlı bir hasta yakını, tuvalete kirli donunu bırakıp çıkınca, koridorun ortasında: 'seni ananın ...mına geri sokarım, git çıkar şunu hefadan!'.. Küstah bir terbiyesizliğe sürüklenmişti, bir gün, kolunda iki yavrusu, karnında üçüncü bumuna dayanmış bir genç anne: 'hemşire hanım kaç numarayı çevirmem lazım!' diye telefona yanaştı,: 'kocanın ağzına nasıl yabıyorsan onu da becerirsin, git başımdan!'..

Bazen de eğlenceli olurdu, yanımdan burnu havada giden bir doktor hanımın kıçına bakıp: 'insanın böyle laçi olursa, hayatta tüm işleri düzgün gider!'.. Erkek organına 'odun' derdi. Serviste pür dikkat etrafı kolaçan ederken, genç bir hasta yakınını pijamayla görür, önce, sularını fıskiyesi gibi bir sesle kendi kendine: 'Ulan oğlana bak, odunu sabmış, tüm hastaneyi ikecek..', sonra ayağa fırlayıp bağırır: 'Gir içeri bakiyim', ve panikle koridora fırlayıp odalara anons eder: 'Bir daha benim nöbetimde hiç kimse pijamayla, eşofmanla koridora çıkmayacak...'. Sinirlerini toplamasının tek yolu yanındaki herkesi kovalamaktı, bana dönüp: 'sen ne duruyorsun burda, s.ktir git işinin başına!'..

Birgün civa gibi, Yunan heykeli gibi bir çocuk geçti önümüzden, bakışlarının bin hayalle daldığını gördüm, 'nasıl, yakışıklı oğlan, değil mi?' dedim, 'hade be, erkek dediğin eşek ölüsü gibi çıkmalı üstüne, çarşafı sırtına tutkal gibi yapıştırmalı, bu yumuşacık heriflerle piyano mu çalacağım!'. Cinsel azgınlığını saklamayı beceremezdi, bazen de, uzunboylu, kilit, kapkara bir oğlan gördü mü kendi kendine: 'ne tepişir bu oğlan!' der, hemşire arkadaşları gülmekten yerlere yıkılır, ve adı, çok geçmeden, Deli hemşire, Deli Şennin'e çıkar!

Birgün çok hoşuma gitti, hayal gücümü emsalsiz genişleten, bal, şeker yalar gibi ağzından çıkan müstehcen külliyerden birini, oracıkta hemen yazıverdim. Yasadışı bir iş yapıyormuşum, sapıkmışım gibi bakıverdi bana, sinirle: 'Gömülüyor musun, adam, hastaneye bir hasta getiriyor, karşılığında beş sağlam ekmek isliyor!'. Sözünü sakınmadan, 'bu hastanede onbeş yaşında kızlar da var, senin kız kardeşin olsa, aynı şeyi düşünmez misin?'..

Cinsellik ne acalip, genç bir erkekten kudurganlığıyla olurolmaz adreslerde ne çok şaşırtıp, utandırıyor sizi, işte hayasızca bu konuşmaların ortasında yuvalanırken, kışkırtıcı bir kızgınlıkla ateş rengine bürünmüş sizde ki odun da patavatsızlığa başlıyor, titizlikle örtbas ediyorsun de, Şermin farkeder, rezil olurum korkusuyla, suçluluk hissediyorum. Gençliğimin bu tür cinsel sarhoşluk nöbetleri Şermin'le bir kaçamağa çoktan razı etmişti, beni. Ancak, benimle alay eder korkusu ödümü koparıyor, bu yüzden önlemimi alıyış, karşısında kırık bir sandalye bacağı sakat bir masadan farksız davranmıyordum. Ve Şermin gittikten sonra, ardından çekici bacaklarını, şarabın bir noktasında bebekleşen, melekleşen yüzünü, her tarafını meyveleştiren o sereserpe rahatlığını, mıh yutmuş tutukluğuma rağmen, başdöndürücü sürtünüşlerini, boş takırdar içinde çırılçıplak uçuveren dudak uçlarını, boynunu, dönüp dönüp, kelimelerle öpmeye başlarım.

Ağzım bıçak açmadan, kimlitsiz, koruyucu ahlak Tann'sına bin yemin edip, gözlerim yere çakılı fırtınayı geçiştirmeye çalışırım, azgınlığımı kelimelerden çıkarırdım.

Şermin, boflukla götünü başını açıp beni baştan çıkartamayacağını anladı, çokta umurunda değildim, uzun, on günlük bayram tatillerinde, sevgililerin ya memlekete gider, ya bayramı ailelerinin yanında, işte o zaman, ne var bu çocukta diye öylesine aranır, hepsi bu.. Uzun sıkıntılı dakikalardan sonra, aklımı yediğim, kitapları, kelimeleri merak eder, bir elinde şarap, 'ne buluyorsun bunlarda?' der.

Şermin, bu minnacık kelimeler de, benim hayatta tek zevk aldığım yerlerdir, cismi yok ama, ruhu var bu kelimelerin! Bak, buraya dudak yazdım, burdaki dudak, gerçeğinden değerlidir, bir zaman sonra, bu dünyada ne senin, ne benim dudağım kalacak, ama bu kelimeler yaşayacak.

Anlasın, anlamasın, ben Tann'ya inandığım gibi inandığım kelimeleri kavurucu rüzgar gibi terden sırılsıklam anlatıyorum ona, onun diline, onun anlayacağı şekilde, bak Şermin, bu kelimeler önce benim hayatımı değiştirecek, sonra hepimizin, çok hoşuna giden bir camii düşün, insanlar yüzyıllar sonra, benim bir öykümü, o camii gibi canlı mı canlı düşünecek, etkilenecek, çağların üzerinde milyonlarca insanın beyninden diğerlerine sıçrayacak, onlardan güzel bir deniz, onlardan güzel bir kadın yok,..

Gaza gelip, yazdıklarımdan üç satır okur, hemen sıkılır, ve bana dönüp: 'sanki birgün seni anladığımda çok mutlu olacağım gibi bir his var içimde!'.. İşte bu cümlelerle kıvama geldiğini anlayıp, bir daha bastırırım, 'Yani Şermin, dünyanın en güzel sevişmesi bu kelimenin yanında hiçbir şeydir!', Şermin: 'odunu çürümüş ihtiyarlar gibi konuşma, ateş parçası gibi çocuksun, yazık etme gençliğine!'.

Ve, şimdi Akdereli'yle olmak varken, bu tuhaf çocukla bu odada ne arıyorum diyen bir pişmanlıkla gözlerini oğuşturur, saygıyla tetikte dinlemeye çalışır, nafile, sızıp kalır! Konuşmalarım pışpış gibi gelir ona, ölüm boyası giymiş gibi yığılır yere, onun şimdi, şurdaki sereserpe dişiliği tekrar kudurtur beni, suçlu gibi kireç beyazına dönüşür yüzüm, çünkü, saatlerce anlattığım şeylerin yalan olduğunu, sırf, benimle 'alay eder' korkusuyla ona asla yaklaşamayacak, hasta bir lunapark maymunu olduğumu gizlemek için, kelimeleri süsleyip söyleyivermiştim. Tenindeki dişiliği daha da kanatlandıran şu yatışına bakın, uyurken bile, senli-benli şu uykusuna bakın, ne diyeyim deli kız sana: 'Yüksek eyvanlarda yatmış uyumuş/Evvel küçük iniş, şimdi büyümüş'...

Bir öğle vakti, hastane karnaval yerine döndü, ağır misafirler, yüksek bakanlarca teftiş ediliyor gibi, tüm doktorlar, hemşireler aşağı indi. Çok-çok lotipilli bir hasta, lüks araba konvoylarıyla gelmişti. Varlıklı bir ailenin biricik ongokuz yaşında kolejli çocuğu. Suya atlarken denizde, kafası kayalıklara çakılıp, boyundan kırılıyor, eller, parmaklarda hafif kımıltı var, o kadar, ayaklar, beden hiç tutmuyor. Tıp dilinde bunun yaygın adı, Ötseynniş, daha iyiydi. Hasta için acilen özel odalar hazırlandı, süslendi. Başhekim, hayatında ilk defa odanın süslenmesine elleriyle yardımcı oldu, nöbet bekledi. (Yardımcı bir bilgi: başhekim: sinemacı Mustafa Altıoklar'ın babası, Kemal Altıoklar). Tekerlekli sandalyeyle gelen çocuk tüm doktorlar, hemşireler tarafından, okşandı, daha kapıdan girerken, 'futbol', 'cimbom' konuşuldu onunla. Diğer servislerdeki yoksul hastalar fareler gibi delikleri'nden başlarını çıkartıp, olup biteni usulca izlemeye koyuldu. Hasta çocuğun halaları, teyzeler., hükümet gibi kadınlar. Parlak kahverengi elbiseler, boyunlarda pırlanta, elmas taşlı kolyeler, iri iri yüzükler. Kadınların göbüne hastanede hiçbir koltuk sığmıyor. Akşam çocuğun yanında kalanlar kakaoları tüm servise dağıtıyor, ağır misafirlere likör şerbetleri sunuluyor. Hemşirelere börekler, dolmalar, ikram bir kişiye dahi eksik kalsa, telefonla pastaneden büyük karton kutular içinde sini gibi büyük yaş pastalar. Hastabakıcılara marlboro kartonları! Hastaneye değil, Viyana'ya tatil seferi. Hergün hemşirelerden birine şık hediyeler: Asla almam, olmaz canım, aa kabul edemem! deyip kibarlıkla geri çevirmeler, 'ben başhemşireye söylerim, ne var buncağızda canım'lar. İşte bu etraftakileri hediyelere boğan zenginlik sarhoşluğu çıldırtıyor beni, akım başımdan gidiyor. Yan odada, sefil dilenciler gibi, hastanın yatak ucunda zavallı bir bozkurt reçeli, toplaşıp cıvıldaşmış kibrit kutusu kadar peynire bakıp deliniyorum. Odaya televizyonlar getirildi, halılar serildi, özel hat telefon kuruldu.

Kolejli çocuk, yumuşacık, nazik teni, onlarca öğrenci arkadaşının akınına uğradı. Hepsi kibar. Hepsinde soylu bir duyarlılık. Hepsinde modaya uygun elbiseler. Hepsi prenses gibi güzel. Annesinin kuzusu kolejli çocuk, yüzüne bakan herkesi ağlatacak kadar eşsiz bir güzellikte. Böyle yakışıklı çocuk olamaz hayranlıklarıyla, gören, diğerlerine anlatıyor. Porselen gibi, pürüzsüz, parlak bir yüz. Ve ailesine hiç benzemeyen bir erkek gururu eksikliği yüzünden.

Hastanemiz bir günde mükemmel bir şatoya, hasta çocuk da şatonun prensine dönmüştü. Artık, devletin, milletin, hepimizin tüm imkanları, bu seferberlik onun için azdı bile. Hasta sahipleri servislerdeki tüm çiçekleri yetiştirmeyi otomatiğe bağla-

Devamı 14. sayfada

SELÇUK ERDEM

İMZA GÜNÜM: Dolmabahçe Kültür Merkezi Kitap fuarında 14 Ekim Cumartesi saat 13'1 numara 54'de...Ben mutlaka gidicem...

harala gürele

MUHABBET ADAMI MORG BEKÇİSİ MEVLÜT VE MESAİ GECELERİ...

VEYSEL AMCANIN ÖLÜM SERAMONİSİ...

ARTIK DÖNÜŞ YOK... OK YAYDAN, PİDE FIRINDAN, GEMİ LİMANDAN, İŞ DE ÇIĞIRINDAN ÇIKTI... DÖNÜŞ YOK, DÖNÜŞ YOK... YAZIK...

PSİKİATRİS TARIK AMCA VE GILLI GIŞLI HASTASI TACİ...

HAYATIN İSTENMEYEN UĞRAK BELDESİ: Amman yolunuz düşmeye

ATOM ÇIKTI... TEK BİR YÜREK, TEK BİR BİLEK, ÇİZ ALLAH ÇİZ... TEK BİR ÇİZERİN İLK DENEMESİ. TAKDİR EDİLESİ BİR DENEME VE PERFORMANS...

13. Sayfadan Devam

dı. Birtakım küçük çocuklar herkesten önce hastaneye geliyor, dünkü çiçekleri çıkartıp, yerine yenilerini itinayla yerleştiriyor.

Hasta sahipleri zamanla hastanenin haline acıyıp, diğer hasta odalarına da törenle bir-iki televizyon hediye etti.

Çocuğun annesi, çok hoş, çok sağlıklı, çok kibar, çok soylu bir kadın. Günboyu ortalıklarda gülücükler dağıtarak hastaneye bağımsızlık bayrağını dikiverdi!

Çocuk sandalyesinde ne kımıldayabiliyor, ne başını çevirebiliyor, bazen binne birşey söylüyor, tüm koridor, annesi, hemşireler ayağa fırlıyor: 'sesini öpeyim senin!, sesine kurban olayım senin!'...

İşte Şermin beni hayretlere düşürüyor, bu kadının götünden ayrılmıyor! Mesaisi bitse, kendini hemen çocuğun yanına atar, iki hasta-bakıcının yatağından kalkıp sandalyeye yerleştiremediği çocuğu Şermin kucaklayıp yatırıyor, ya da kaldırıyor. Şermin, santrale, bana, kapıcılara sıkıcı tembih etti, kim ararsa, yokum, dışarıyla ilişkisini kesti! Hastanenin delisi o problemli kız gibiydi, sus-pus, yumuşacık, süs bitkisi gibi bir kız oluvermişti. Aylar geçiyor. Şermin, çocuğu alıp koridorları hızla geçmekten, çocuğu kapıya, bahçeye çıkartmaktan bıkmıyor, bin tekerlekli sandalyede, diğeri arkada iki kelebek gibiler, herkesle iyiler, herkes onları seviyor, fısıltılarla günboyu konuşuyor, doymuyorlar, karanlık koridorun dibinde sabahlara kadar kikirdiyorlar.

Belki iyi çocuktur, sırf torpilli diye, yanlarından geçerken yılan gibi, zehir gibi, kanlı bir bıçak gibi bakıyorum suratlarına, pundunu getirip Şermin'e bırakaç lal edeceğim, ettim de, 'orda yoksul hastalara, seni ananın mına sokanın diyorsun, ama cici hastalarla maşallah melekler gibi uçuyorsunuz!', Şermin, bakışlarımdan daha önceden ne söyleyeceğimi biliyormuş gibi hazırlıklı bir cümle söyledi, gülerek: 'Ne o kıskanıyor musun, çocuk senin kelimelerine benziyor işte, cismi yok, ruhu var!'...

O gün sinirden deli oldum, sonra, masum çocuğun ne suçu var, diye yumuşatıp kendimi, yanlarına yaklaşmaya, konuşmaya başladım. Çocuğun yarımda ağzımdan açık saçık kelimeler çıksa, Şermin, kaş-göz işaretleriyle 'ne olursun yapma' diye ikaz ediyor. Konuşmaların arasında, ağzımdan şöyle bir cümle çıktı sanırım: 'Karadeniz sığdır, bir adım attığınızda boyunuza gelir deniz!'.. 'Ağbi sığ, ne demek?' dedi. Çocuğa baktım, 'sığ, derin olmayan demek!', Çocuk: 'Ben, denize atlarken, ordan bağırdılar, orası sığ.. orası sığ.. diye, ben yine atladım, sığ ne demek bilmiyordum...'...

Şermin'le gözgöze geldik, çocuk sığ kelimesini bilseymiş, bu feci kazayı yaşamayacakmışız, bir an sanki, Şermin, kelimelerle düşüp kalkan benim itibarımı bana verir gibi baktı, işte bir kelime bir hayat gibi.. Sonra çocuğun bu anıyı anlatırken ağladığını gördü, hemen lafa girip: 'Bak sana cümle içinde kullanayım sığ kelimesini, bu nefis sığ adamın tekidir, ayrıca sığırdır, nerde, ne zaman kiminle ne konuşulacağını bilmez!' diyen bir şakayla, tekerlekli sandalyeyi çevirip, uzaklaştılar!

Çocuğa gösterdiği sevgiyle Şermin, içinde dokunulmaz, kutsal bir yer edindi, hani neredeyse, seccadeyi ona doğru çevirip dua edeceğim. Taki, o güne kadar...

Önce iyi haber, 7-8 ay sonra çocuk kolunu havaya kaldırmaya, eliyle de kaşık tutmayı başardı, ama hepsi bu. Şerefine Amnazyum salonunda bir büyük parti verildi, eğlencenin ortasında, lelçilerin milli şarkısı 'titrerim müzrim gibi' topluca söylendi! Birden Şermin, çocuğun ağzının içine doğru: 'Sana insan değil ağlar melekler' şarkısını söyledi, ağladı Şermin, ben de ağladım, 'bana sensiz cihanda can ne lazım!' deyince, sanki, tüm salon ağladık!

Ertesi gün, kıyamet kopmuştu, kulaktan kulağa kavga konuşuluyordu, servisin önünde çocuk, kendinden hiç kimsenin beklemediği ve herkesin hala şaşırdığı iğrençlikte küfürlerle Şermin'e bağırmıştı: 'Yalatırken iyiydi değil mi, ..ötüne soktuğumun kızı...'.

Şermin yanmıştı, kovuluyordu, başhemşireler Şermin'e sahip çıktı, başhekime bin ricayla, başka servişe alınmasını sağladılar, ama, annesi oğluna toz kondurtmuyordu. 'o deli kız oğluma haplar içirip kendisi gibi delirtti' onu' deyip, PKK dağlarına sürülmesini istiyordu. Ortalık yangın yerine döndü. Herkes birşey söylüyordu. Psikologlar, ömür boyu cinselliği hiç olmayacak bu çocuğun ağzını bozmasının Şermin'le alakası olmadığını iddia etti.

Ancak birkaç-hafta sonra, çocuk yemeden içmeden kesilince, Başhekim, bakanlığa yazılar yazdı, Şermin'i çok seven başhemşireler başhekimi yakın takibe aldı, başhekimin özel odacısına: 'günboyu izle, yüzü ne zaman yumuşarsa, bize haber ver!', Başhekimin yüzü yumuşamadı, Şermin paldır paldır kapı önüne kondu, mum gibi sarardı. İnanılmaz bir uyuma hastalığına tutuldu, üç gün uyuyor, dört gün uyuyor, hastanenin bir yarısı Şermin'e: 'aşağılık kan' diye hücum ederken diğer yarısı 'bu sefer kesin atlar!' diye iddaya girmeye başladılar...

Bir ay sonra, gecenin üçü, başım, düştü düşecek, uykudan ölüyorum. Bir telefon, Şermin.. Yalvanyor, arka kapının anahtarları sende, gecenin ikisinde açarsın, kimse bilmez, görmem lazım çocuğu, ne olur...

Kısık, boğuk, ağlayan sesinde kemiklerimi sızlatan bir insanlık çığlığı, her yer karanlığa gömülmüş, servis, koridor, dışarısı! Bir Şermin'in sesi kır evlerinin bahçeleri gibi, bir Şermin'in yakarışlarında, ıhlamalı şarkılar var, bir Şermin'in sesinde, yoksulların bağış bekleyen, al dileyen, için için yanarak küfürler savuran, ateşten yüreği coşuyor.

Düzenli bir şekilde, her haftanın üç günü, hastanenin arka kapısını, gecenin ikisinde açıp, Şermin'i gizlice arka, koridora aldım, sonra, annesinin yanından çocuğu sırtlayıp sandalyesine, usulca Şermin'in yanına götürdüm...

Daha aynılmadan koridorun karanlığından, sessizlik içinde, dudakların birbirini öperken çıkarttıkları tüm sesleri, sanki tüm hastane duyacakmış gibi ödüm koparak, sabahı bekledim...

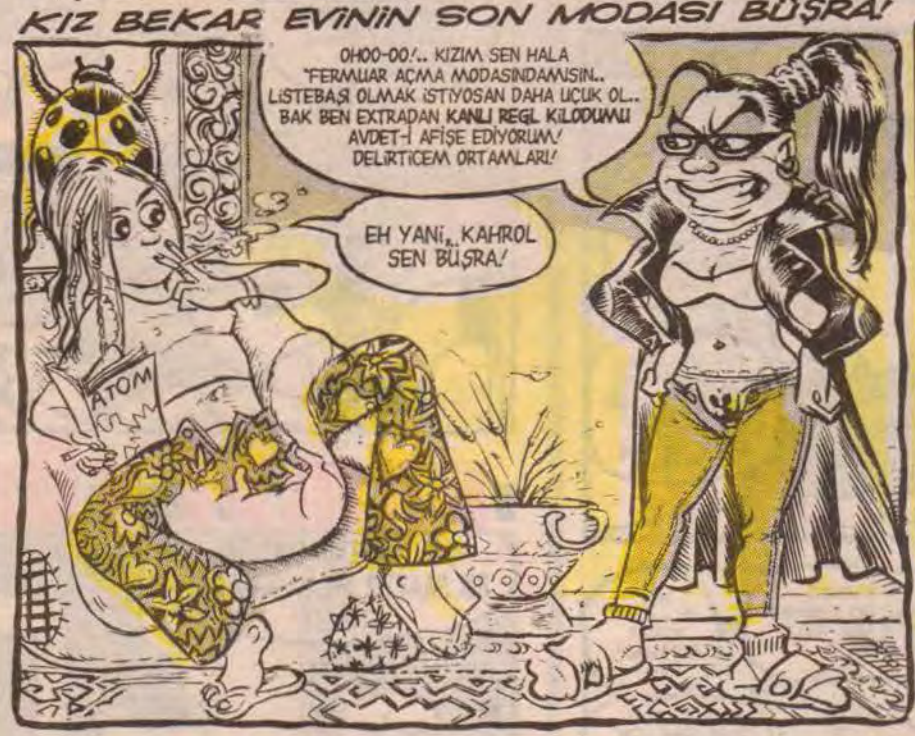
Gün ışırken, bir yumruğumu gol atan futbolcular gibi havaya fırlatıp, yaşasın Tanrım, yaşasın, yaşasın... hıçkırıklara boğulup, Şermin'in kollarından çocuğu alıp, usulca tekrar odasına götürmeye başladım. Sandalyeden kaldırıp, yatağına uzatırken, çok yoruluyordu kollarım, kelimelerim gibi ağırdı çocuk.

Nihat Genç

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

LeMan Yayıncılıktan ÇIZGILI BOMBA!
Çiçek Çocuklara ve Battal Gazi'nin Torunlarına!!!
ATOM
HASSIKTIR
ohaa be aabii!!
Dijital-Hardcore
Dudaktan kalbe
Köylüysem günahım ne??
SÜRPRİZ ÇIKARTMA
HASTASIYIMM AVRUPA TOPLULUĞUNU!
ÇIKTI.. ÇIKTI!.. GAZETECİLERDE!
Israrla arayınız..

Okurk mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Derde Bak!

Geçenlerde bir okurunuzun gönderdiği ve konusu Türkiye'nin bugünkü halini anlatan "Ne Mutlu Dawanm Diyene" başlıklı yazısını okudum. Açıkçası çok da etkilendim. Niye dersiniz, bu dergiyi alırken güleriken düşünmeyi planlıyorsunuz ve genelde de öyle oluyor. Ama o köşenizdeki yazıyı okurken yüzünüzdeki gülümseme ya da sırıtma bir anda kendini endişe ve bekleyişe bırakıyor. Çünkü biriteri s'izin kafanıza taş atıyor. O taş öyle büyük ve görünür ki kaçmak imkânsız. Zaten kaçmak da istemiyorsunuz. Çünkü birilerinin size hâlâ değer verdiğini anlayabiliyorsnuz. Bu tıpkı bir babanın oğluna "Oğlum bu sınavdan niye 100 değilde 99 aldın!" demesi gibi bir şey. Yani bir nevi bir şefkat tokadı.

Gerçekten artık bizim ülkemiz öyle bir hale gelmişki, artık doğru ile yanlışı ayırt etmek için özel bir bilim dalı kurulması gerekir. (Gerçi düzenler hiç değişmediği için onu da düzene uydıracaklar ve düzülen hep biz olacağız ama...) Gerçi şunu çok iyi biliyoruz ki bu ülkede birçok insan var ki gerçekleri biliyor fakat söyleyemiyor. Ama zamanı gelince bildiklerini söyleyebilecek ya da kusabilecek. (Gerçi hallomiz yıllardır kan kusuyor ama...)

Her neyse! 70 milyon resmi nüfuslu ülkemizin 65 milyonlu gibi benimde birçok derdim var. "Türkiye'deki gelir dağılımı" (Keşke herkesi mutlu edecek maaş verilse de bu konuya girmesem). Arkadaş anlamıyorum, anlayamıyorum. Bu ülkede okuyana ya da beyin çüklütene saygı yok. Para zaten yok. Bu ülkede para kazanacaksan ya eline lop tutuşturulunca tutmasını bilecek ve insanları döveceksin. (Sonra bunu marifet gibi anlatmasını daha iyi bileceksin.) Ya da üç kağıtçı mı olursun yoksa beş kağıtçı mı bilemem. Bu düzenin lokomotifleri onlar. Adam ikd kelimelik kelime hazinesiyle, yani konuşmasını ve düşünmesini bilmezken 350-400 milyon maaş alır ve az der. Bir Öğretmen 150-200 milyon maaş alır, sesini çıkarmaz. (Belki de çıkaramıyordur.) Avrupa'da hukukçulardan sonra en çok maaşı Öğretmenler alır. Çünkü onlar insan yetiştirir. Yani geleceğe yapılan yatırımın en iyisidir. Bizde ise tam tersi, yetişen insanların kolu kanadı kırılır nedense. Verilen maaş sıralamasında da yeri en arkalardadır.

Bu ne biçim anlayış, mantık anlamıyorum. Ya benim mantığımda bir gariplik var ya da mantık artık mantıksızlık yokunda bir hayli ilerlemiş.

Hadi farklı meslekler arasındaki bu dengesizliği geçtim. Aynı ünvana sahip insanlar bile, iki farklı kurum arasında dağlar kadar farklı maaş alıyorlar. Meselâ bir şöfür düşünün. Birisi 150 milyon diğeri 600 milyon alıyor (Atmıyorum, gerçek bunlar). Sebebini düşünüyorum. Acaba taşıdıkları insanların değerine göre mi diye. Ama yine sonuç yok. Yoksa 150 milyon alan yolun yansında bırakıp, şöförlüğünü, taşıdığı kişiye mi bırakıyor diye. Ama hayır, atılırın diye daha dikkatli davrandıklarını görüyorum. (Atılsalar 150 milyondan birşey biriktiremedikleri için aç kalacaklar.)

Her neyse! İnşallah yeni maaş sistemi gelir de bu milletin Sosyo-ekonomik sıkıntılarını giderirler. Dedik ya arkadaşlar her neyse. Bu ülkede kağıt-kalem biter dert bitmez. Tıbkı benim bu yazıyı açıkça ve isim belirterek yazamadığım gibi. (Binbir derdin içinde kırra sonucu gelir dağılımı çıktı).

Sonbahann öylesine uğradığı ama kışın hemen gelip çok geç gittiği bir küçük şehirde doğdu oğlan 73'ün Kasımında.

Ve ihtilalle birlikte ilkokula başladı bir sene geç te olsa, ama okuması yazması iyiydi okulun en iyisi idi, tabii annesinin ve de öğretmeninin özenli eğitimiyle.

Derken şehre yeni açılan Anadolu Lisesi'nde sınavlarını kazanıp ingilizce öğrenim gördü. o bir elit olmuş tek tük gelen turistlerle cıvıl cıvıl konuşuyordu Üniversite kapısına dayandığında tek ideali gazeteci olmaktı ve de tercihini tutturmuştu. Ankara İletişim Gazeteciliği kazanmıştı.

Aynı yılın 29 Ekiminde bir kız kardeşi oldu anne babası Merve koydular adına, oğlan "Merviş" dedi ona.

Bir yıl sonra Merviş'in ilk aşısını yaptırmaya oğlan götürdü. Ama bu ilk acı aralarını açtı oğlanla Merviş'in ve Merviş oğlanla bir halta konuşmadı.

Sonra 3 yaşına girdi Merviş. Abisinin sevgilisiyle telefonla konuştuğunda kıza "salak" dedi "o'nu ben senden daha çok seviyorum" şaşırdı kız hatta bozuldu ama kıskanmadı da değil, çünkü oğlan Merviş'i daha bi seviyordu sanki. Bağlan daha bi güçlüydü.

Oğlan okulda d'kiştutturamadı. çalışmak zorundaydı aynı zamanda aklında hep İstanbul vardı, ancak orda hem mutlu, hem de rahat olacaklardı kızla ve de bir yolunu bulup İstanbul'dan iş buldu kendine. Kıza "Hadi gidelim" dedi ama "hayır sen git, ben kalıyorum" dedi kız.

450 km girdi oğlanla kızın arasına bir daha da gitmedi, bitirdi derher şeyi, sanki hiç yaşanmamışcasına.

Oğlan İstanbul'da işe başladı. Yalnızdı. Sadece Merviş'in fotoğrafı vardı cüzdanında, oğlanın büyütülmüş ve çerçevelenmiş fotoğrafı da Merviş'de.

Bir yaz annesiyle Merviş'i İstanbul'a çağırdı oğlan. Babadan izin alıp geldiler. Bir ay kalacaklardı hesapta.

Ama oğlan Merviş'i annesinden de çok seviyordu. Ve bir halta o park senin bu park benim bir'likte gezdiler, hiç bıkmadan usanmadan.

Merviş'le çocuklaşıyordu oğlan. Görenler baba-kız sanıyorlardı, mutluydular, daha önce hiç olmamışcasına.

Ne var ki anne sıkıldı evde yalnız oturmaktan ve dönme kararı aldı, kırılmıştı oğlana: "Ha burda İstanbul'da evde oturmuşum, ha orda memlekette, hem hiç değilse orda komşularım var oturmaya giderim böyle yalnız kalmam" dedi.

Ve topladı eşyalarını oğlanın yalvarmalarına karşın.

Merviş suskundu. Sanki tatlı bir rüyadan zorla uyandırılmış gibi huzursuzdu ama suskundu.

Biletler alındı otobüsün kalkış saati beklenmeye başladı. Derken koltuklara yerleşildi. Merviş birden ağlamaya başladı "Abi" diye. "Beni bırakma senle kalayım, n'olursun? Hiç yaramazlık yapmam, geceleri hiç uyumam yatağımı ıslatmam n'olursun, abicim beni bırakma!"

Oğlanın gözleri ıslandı. Yüreği burkuldu. O da Merviş'in gitmesini istemiyordu. Ancak Merviş küçüktü, ağzı henüz süt kokuyordu. Bakamazdı O'na, annesine muhtaçtı, oğlan çaresiz aldı otobüsten, Merviş ağlıyordu. Diğer yolcular susturamadılar yol boyunca O'nu. Camdan abisine sesleniyor ama otobüs gidiyordu. Ertesi gün oğlan geç kalktı. Bakkaldan kahvaltılık malzemeyle gazete aldı döndü eve. Çayı demledi. Merviş'in fotoğrafını çıkarıp masaya koydu. Uzun uzun yüzünü inceledi. "Keşke" dedi.

Gazeteyi açtı sonra bir kaza haberi dikkatini çekti üçüncü sayfada. Donup kaldı. Annesiyle Merviş'in cansız fotoğrafları vardı yanyana.

Haydar Alakaç - İstanbul

LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Kunç oy AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zoferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZTEKİN ● Ender ÖZYARAMAN ● Sadık SELİM ● Fatih SELMAZ ● Galip TEKİN ● Mehmet TİRET ● Özge SAYARCI ● Alp Tamer LALELİLİÇ ● Metin İSTENÇELİ ● Ertuğ YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 251 52 67 ● Abonelik İçin Tel: 251 4244 Faks: 245 38 06 ● Basıldığı Tesis: Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.
Sayı: 465, 7 Ekim 2000 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

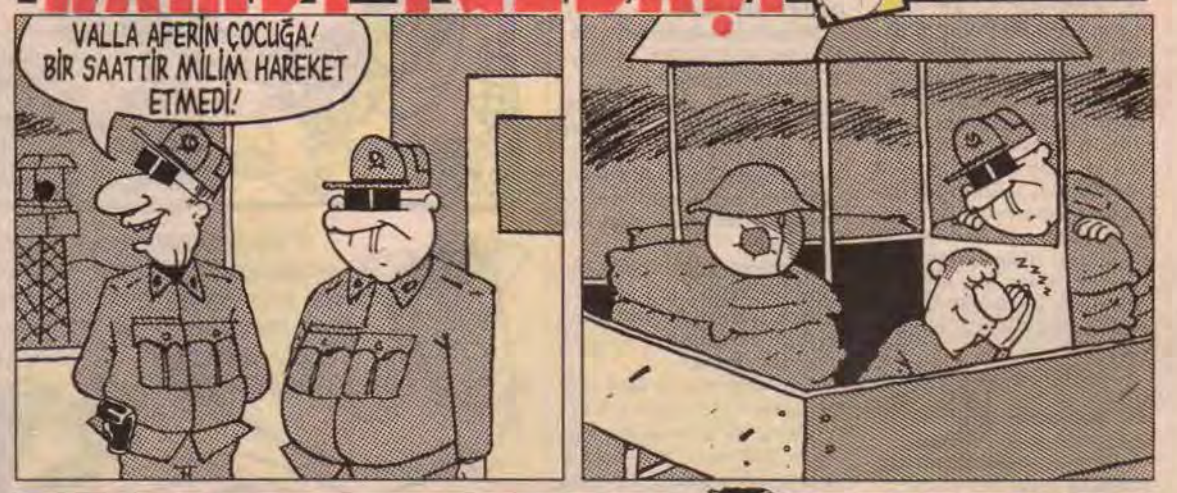
ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

ve sanat için doğanlar

KADİR YILMAZ

*Halk otobüsünden kopan bir sanatçı..nereye kadar gider bilemem...

21 Ekim 2000 Cumartesi-Sayı:2000/43 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Medya'nın Kanalizasyon Borusu Yine Patladı!

Bankacılık, oligarşik finans, dev-devlet ihaleleriyle iç içe geçmiş, kaynaşmış, al takke ver külah halvet olmuş medya sektörümüz kirlenme dönemini bitirdi, organik atık olma yolunda ilerliyor... Murat Demirel'in Egebank soygunu skandalı önüne en akla hayale gelmedik isimleri gazeteci, gazete patronu, yönetici, reklamcı, siyasetçi kattı sürüklüyor. Rauf Tamer olayı ne yazık ki çok utandırıcı ama perdenin birinci bölümü bile daha tam olarak açılmadı.. Yakında daha çok bomba patlayacak ve çok daha pis kokular ortalığa saçılacak... Medya ve basın Türkiye'de tek partili rejimler dahil hiç bu kadar güçlü ve manipulatif olmadı ama inanın saygıdeğer okurlar hiç bu kadar aciz duruma da düşmedi.

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Para, gazetecinin evine nasıl gitti?

(Dakika dakika olay günü)

07.50: İşadamı Mete Has uyandı ve aziz dostu Rauf Tamer'in hatırını sormak için evine doğru yola çıktı...

08.30: Ayşenur Esenler, uyumakta olan sevgilisi Murat Demirel'in resmini yapmaktaydı... Fakat Murat Demirel, uyurken çok komik dağıdığı için yaptığı resim, soyut resim gibi oluyordu...

08.45: Zamanın Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Köşk'te EYEKBYSÇ-Der (Erken Yatıp Erken Kalkanlar Bir Yumurtayı Sütle Çalpanlar Derneği) heyetini kabul ediyordu...

09.00: Mete Has, Rauf Tamer'in evine ulaşmıştı fakat Rauf Bey uyuyordu... Mete Has, kapıya gelen sucudan iki damacana su aldı, mutfağa yerleştirdi, çayı ocağa koydu... Rauf Tamer, sucunun sesiyle bir an uyanır gibi olsa da, uyumaya devam etti...

09.15: Murat Demirel uyandı ve yaptığı resim için "Bibloya mı benziyom lan ben?" diyerek sevgilisine kızdı... Daha sonra bütenin üstünde duran, Nazmiye Demirel'in armağanı "Bodur" adlı oyuncak ayıyı alıp sinirle kamını yardı ve içindeki yünleri çıkardı...

09.25: Reklamcı Nail Keçili, Zincirlikuyu Egebank'ta cep telefonu parasını yatırmak istedi... Banka memuresinin "Bankacılık işlemleri yapmamız yasak efendim, dekor tadında duruyoruz burada" demesi üzerine işkillendi ve genel merkeze doğru yola çıktı...

09.40: Rauf Tamer uyandı ve kahvaltısını hazır buldu... Masada el yapımı ıspanaklı börek ve bir not duruyordu... Notta "Raufçuğum, geçiyordum uğradım, üst kattaki komşu aşure yolladı, bi çatal aldım... Öperim, kardeşin Mete" yazıyordu...

10.15: Murat Demirel, işyerine ulaşmıştı... Hemen sekreteri Yasemin Altıparmak'a "Bana Kevin Hood'u çağır" dedi... Yasemin "Ne, Robin Hood'u mu çağırayım?" diye sordu... Murat Demirel küfretti... Daha sonra, Egebank'ın off-shore bankacılığından sorumlu yöneticisi Kevin Hood geldi... Murat Demirel, kamını yardığı oyuncak ayıyı Hood'a verdi ve acil şekilde Ankara'ya gönderilmesini istedi...

10.30: Rauf Tamer, gazetesine ulaştı... Ertesi günün yazısını yazmaya başladı:

"Kimbilir kaç defa yazdım...
Vergi, vergi, vergi...
Kaçınılan vergi...
Ödenmeyen vergi...
Sonra?..
Temiz toplum...
Hadi canım!.."

10.50: Nail Keçili, Murat Demirel'in yanındaydı... "Ginşte dikkatimi çekti Muratçığım, güvenlik kamerasının çektiği görüntüleri yeni reklam kampanyasında kullansak mı?.. Estetik bişey olabilir..." dedi... Murat Demirel "Ne istiyosan yap abi, dükkan senin... Yalnız peşin ödeme yapamıyoruz, para yerine sana iki şirket artı bir stajyer noter vericez... Altı tane vesikalık resmin lazım..." şeklinde cevap verdi...

11.40: Karnı yarık oyuncak ayı, Ankara'da Süleyman Demirel'in eline geçti... Demirel, o sırada BUDTİE-Der (Birbirlerine Uyanıkspor Diyerek Takılmakta Israr Edenler Derneği) heyetini kabul ediyordu... Oyuncak eline geçince "Ulan bu Murat niye kıydı zavallı Bodur'a? Yoksa bankanın içini boşaltacağı yolunda bir tüyo olmasın bu... Aman ki aman" diye düşündü...

12.25: Rauf Tamer, yazısına devam ediyordu:

"Orman yangınları...
Her yaz olur...
Ben de her yaz...
Yazarım...
Orman yakana kazanım..."

12.55: Ayşenur Esenler, Nail Keçili'nin yanında vesikalık fotoğraf olmadığı için hızla onun vesikalık resmini çizdi... Yönetim kurulu üyesi Pembe Jale Oktay, bu resimden beş adet fotokopi aldı, böylece sorun çözülmüş oldu... Sonra yönetim kurulu, "haftanın şanslı medyacısını" belirlemek üzere çekiliş yaptı... Kur'adan Rauf Tamer çıktı...

13.10: Süleyman Demirel, yeğeni Yahya'yı aradı. "Murat galiba bişeyler çeviriyor, takip et... Muhakkak kurallara uymasını isterim... Hayatta her şeyin bi kuralı, raconu vardır, aman açık vermesin, disiplinsiz davranmasın, ayreten kendine Müslüman olmasın!.." dedi...

14.05: Murat Demirel, sekreteri Yasemin Altıparmak'ı çağırdı ve "Korumalara söyle, çantayı Rauf Tamer'in evine götürsünler" dedi... Sekreter "Hangi Çantay'ı?.. Karahan Çantay'ı mı?" diye sordu... Murat Demirel "Şu olayı patlatınca, en çok senden kurtulacağıma seviniyorum" dedi... Sekreter ağladı...

14.50: Rauf Tamer, yazısını bitirmişti:

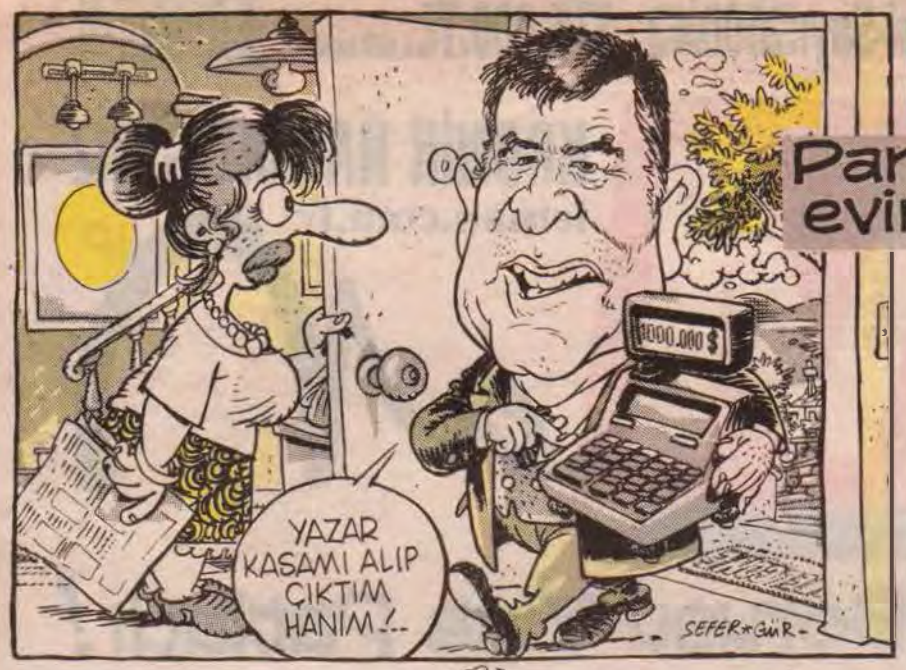
"Türkiye, herşeye rağmen..
Bunca yozlaşmaya rağmen...
Dimdik ayakta!.."

15.20: Rüştü Saraçoğlu, Murat Demirel'in yanındaydı... Murat Demirel "Sana bişey danışıcam abi" dedi... Saraçoğlu "Tabii ki, ben zaten senin danışmanın olarak para alıyorum" dedi... Murat Demirel "Bankadan paraları nasıl çıkaralım sence?" diye danıştı... Deterjan kutularında karar kıldılar... Bu arada Saraçoğlu, Egebank için "Cin Ali, off-shore Olayında" adlı kitabı yazmaya başladı...

17.10: Koruma Ender Keskin, para dolu çantayı Rauf Tamer'in evine götürdü... Civarlarda bi yerde, başı döndüğü için eve gelip istirahat etmekte olan Mete Has kapıyı açıp parayı aldı... Rauf Tamer, henüz gazetedeydi...

18.00: Ayşenur Esenler, Discovery'de seyrettiği bir hortumun resmini yapmaya başladı...

kılservis@leman.com.tr

GEZ GÖZ MAHMUT'ÇUK

MAHMUT TİBET

LeMan

Cenajans Grey yönetim kurulu başkanı Nail Keçili, Egebank skandalında ortaya çıkan görüntüler nedeniyle DGM'lik...

TBMM İnsan Hakları Komisyonu hazırladığı iki yeni raporda Batman'da sorgulama ve işkencenin emniyet birimleri dışında açık arazilerde de yapıldığını belirtti.

Savcı, Hortum Süleyman lakaplı polis şefine 27 yıl hapis istemiyle dava açtı...

Hakkında çıkan iddialar üzerine köşesini terk eden Rauf Tamer, pek onurlu bir yazar profili çizdi...

Hürriyet Başyazarı ve Basın Konseyi Başkanı Oktay Ekşi, "Eşber Yağmurdereli terör suçlusu" dedi.

MALUM GAZETECİ RAUF Dostoğlu'nun 1 milyon dolarlık kasrı

NÖ FUS SAYISIN Ağır mahkûmdu, Böyle mi olur böyle sayım

DEMİRELLER Demir atar, gönderlerine yağmur insan öpüşmeyecek

RÜŞTÜ FARAŞDOĞLU prens zehir rüştü-nü açıklattılar

NAİL BEÇİLİ cinayet

METE TAS çizdiler

Murat Demirel'in eşi Ayşenur Esenler mesleğini soran Savcıya "Ressamım" deyince "Peki kızım ressamların açlıktan nefesi kokuyor. Senin hesabında nasıl 1 milyon dolar var" diye sordu.

sevişgenler met üst

lütfen ayrılmayalım semih, bu soğukta... ben seninle bütün kış, karın tokluğuna sevişirim

valla ben özgür aşktan yanayım.. ben seninleyken her kadınla birlikte olabilirim..ayrıca sen de hep benimle olmak kaydıyla, her pozisyonda özgürce sevişebilirsin..

bırak şimdi garsonum tavuk göğsünü, keşkülü.. manitaya bir bak..nasıl.. biz tavladımı böylesini tavlarız işte.. bu var ya yatakta bir numaralar çekiyor..ee, ne diyosun..

valla ne diyiim bir iki denemek lazım tabii..

seni çok seviyorum

ben de seni çok seviyorum

demek gizli aşk dedikleri bu, ha..

hey kardeş rica etsem beni şu adrese götürür müsün bir zahmet..

şeey.. ben.. eee.. tabi..yani.. gak guk..

yatakta hep erken boşaldığını, beni hiç tatmin edemediğini, dağa taşa haykırmak istiyorum..

amman ha, bokunu yiyeyim

EEEH!' KAAN...ERTEM..EEH...AH!'DENGELİ BES...AH!'LENME...ÖH!'ÖÖH...AAAH!..

HANİ BİR ZAMANLAR KAPINDAN KOVDUĞUN FAKİR AMA GURURLU BİR GENÇ VARDI HATIRLIYOR MUSUN ?..

İŞTE O KİŞİ BENİM!..

EVET VARDI ÖYLE BİRİ... HATIRLIYORUM... EEE ?..

EVET...BU SÜRE İÇİNDE GÖRÜNMEZ ADAM OLDUM!.. İŞTE KARŞINDAYIM!..

NE DİYORSUN ULAN SEN?..

HADİ LAN SİTTİR GİT.İŞİM GÜCÜM VAR, SENLE Mİ UĞRAŞICAM?..

ALOO?..FAİK'CİĞİM, YENİ BİR "SABAH ZEKERİ" PROGRAMI ÇEKİCEZ, ÇOK ACELE Bİ AHÇI LAZIM, SANA ZAHMET GÖNDERİVER...

TABİİ ABİ... SARIŞIN, ESMER, ŞİŞMAN, ZAYIF NASIL BİŞİ OLSUN? ELİMDE ÇOK ADAM VAR!..

ÖKÜZ AJANS LİMİTED ANONİM ŞTİ.

TATLI İSTER MİSİNİZ ABİ?. GÜZEL TATLI ÇEŞİTLERİMİZ VAR...

YOK CANIM SAĞOL...SİGARA YAKTIM ARTIK!..

ALINGAN BİR KİŞİ DEĞİLİM, ANCAK Bİ LOKANTAYA GİTTİĞİMDE KİLOMDAN DOLAYI BANA GÖSTERİLEN EXTRA İLGİDEN DE RAHATSIZ OLMUYOR DEĞİLİM HANİ?!

ABİM YER AMA, DİMİ ABİ?. GETİREYİM Mİ, BAKLAVA, ŞÖBİYET, SÜTLAÇ NE İSTERSEN...

kaanertem@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

SPERM BANKASI

OHOO..!.. MADEM GEÇ BOŞALMA SORUNUN VAR, ŞUNU EVDE HAZIR EDİP GETİRSENE ARKADAŞIM...

CARİ SPERMLER

SPERM MEVDUAT

BANKA KUYRUĞUNDA-YIM CANIM..!..

SAK SAK

LOGOMBAGAK KİĞİTAGABIGINIGIN ÜSÜĞÜĞÜNÜĞÜSÜĞÜ HAGAZIGIRLAGANIGIYOGOR...

Paranoya

YUH ULAN İNSAN SİNEMADA KAPATIR ŞUNU BE..!..

DİİLLİİLİ DİİLLİİLLİ

İMAM ADNAN SOKAKTA YANGIN MI VAR?.. TAMAM CANIM GELİYORUZ..!..

Dünyalar güzeli üç yavru 0212 324 83 44

BURADA RUS RULETİ OYNANDIĞI İHBARI ALDIK..!..

ÇAYINA, KAAVESİNE OYNUYOZ ALLAH ÇARPSIN... BAKIN..!..

PAT

DANN

ŞANGIR!

USA

NASA

ALO NASA..!.. ÜÇ GÜNLÜK TUVALET KAĞIDIM KALDI..!..NASA DUYUYON MU?..

BENİM KARININ AHA ŞURASINDA KIRMIZI-LIKLAR VAR..!..

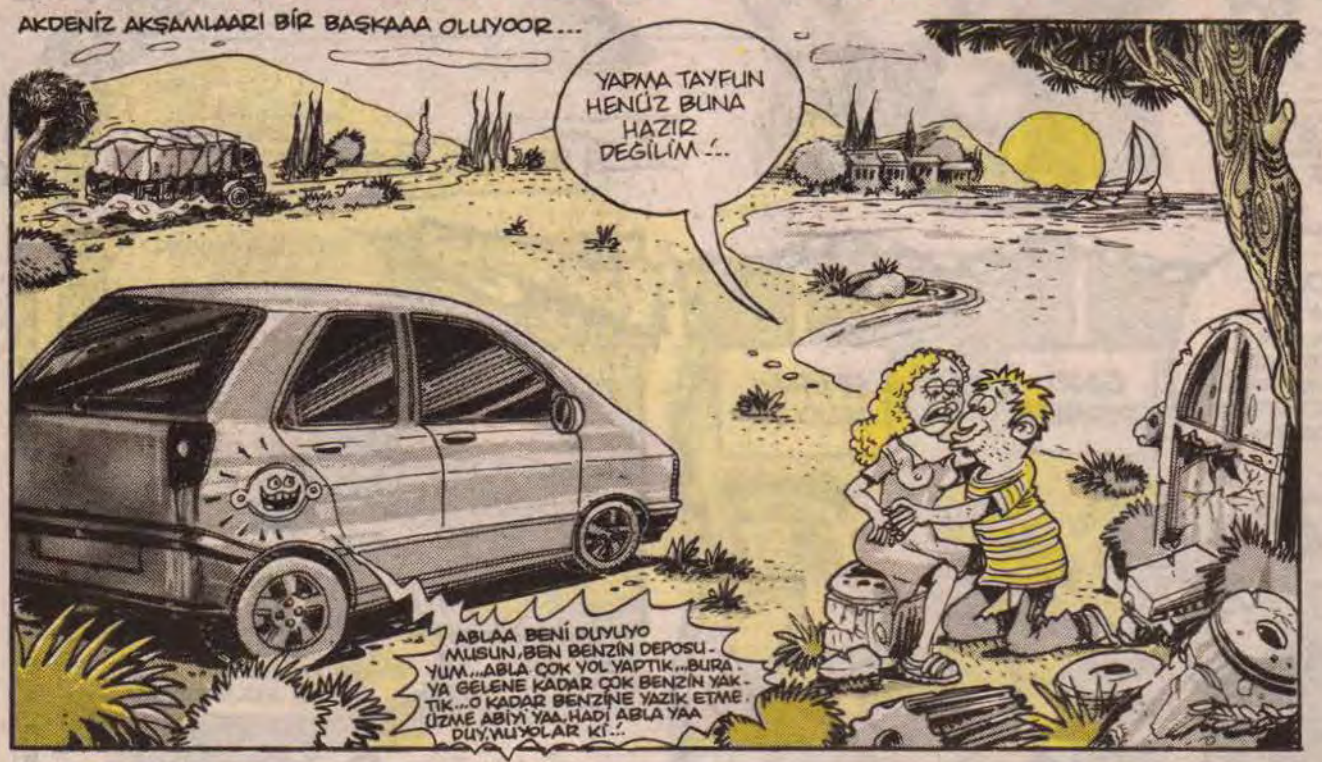
BENİM HANIMIN DA BURASINDAN AKINTISI OLUYOMUŞ..!..

6 SENE EN AĞIR DERSLERİ OKUDUM KUKU GÖREYİM DİYE LAKİN GEL GÖR Kİ...

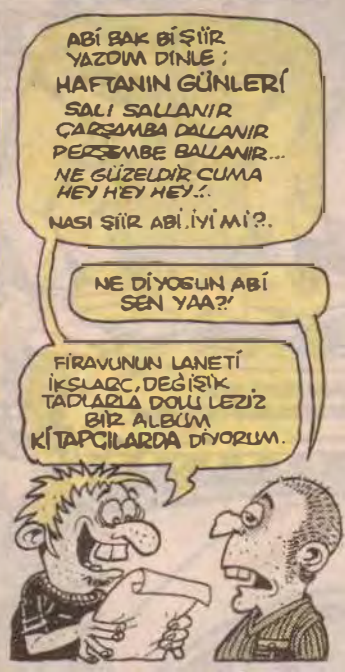
JİNEKOLOG DOKTOR

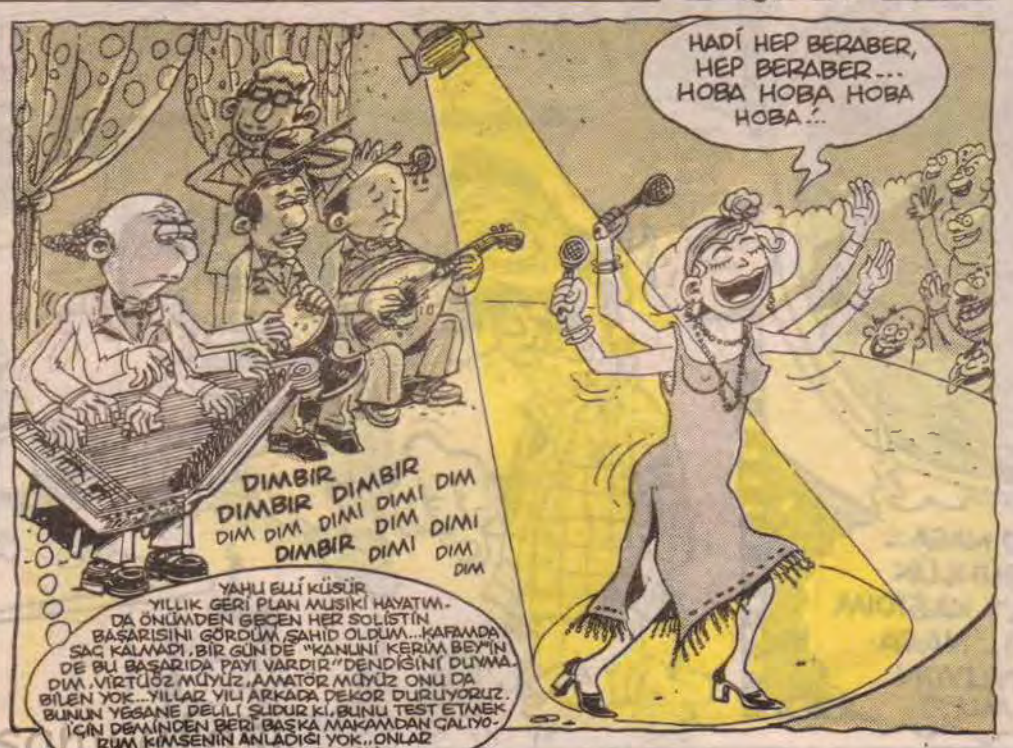
Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

DUMUR

Başımdan geçeni ve deli gibi güldüğüm bir olayı anlatmak istiyorum..

Bir hafta sonu arkadaşlarda kalmıştım. Ben, arkadaşım, arkadaşının anne ve babasıyla birlikte akşam gezmesi için dışarı çıkmıştık. Evin 14 yaşındaki küçük oğlu (Enver) evde kalmayı tercih etti. Enver evde olduğu için yanımıza anahtar almadık. Enver de evde canı sıkıldığı için komşuya gitmiş ve orada uyuya kalmış.

Eve geç saatte geldiğimizde kapıda gördüğümüz not bizi kahkaha krizine soktu. "Ben sevda teyzelerdeyim. Anahtarı almak için kapıyı çalın. Zile fazla basmayın. Kapı açılınca özür dileyin.

Eylem Genç - İzmir

Geçenlerde Kadıköy'e gitmek üzere Beşiktaş'tan vapura bindik arkadaşlarla. Vapurun kalkmasında, açıkta, sıralarımızda yolculuğa hazırdık. Kaptan, vapurun iyice dolması için bekliyordu. Biz de muhabbete devam ediyorduk. Sonra denizdeki deniz arabalarına takmaya başladık. Her taraf onlarla doluydu, denizde başka bi şey yok mu diye aranırken birden bir deniz babası gördük! Bu gördüğümüz büyük boy bir prezervatif!

Akif Erdihan - İstanbul

DETAYLARI

Açık Büfe met üst zamane atasözleri

- **ak akçe kara para aklamak içindir!**
  gülü **seven dikenine** epilasyon yaptırır!
- **üzüm üzüme baka baka solarlum!**
  kızını dövmeyen karısıyla yetinir!
- **erken öten horozu yazı dizisi yaparlar!**
  bal tutan parmağını özelleştirir!
- **nerde YÖK'lük orda bok'luk!**
  insan insanın imajmaker'ıdır!
- **öfkeyle kalkan reality show oturur!**
  kaz gelecek yerden enkaz esirgenmez!
- **tatlı dil milli irade'yi deliğinden çıkarır!**
  akılsız başın cezasını tetikçi çeker!
- **bir fincan nescafe'nin hatırı bir gecelik'tir!**
  garip kuşun yuvasını veli göçer yapar!
- **ucuz etin yahnisi sürümden kazandırır!**
  sabreden dervış anılarını yazmış!
- **bir elin nesi var iki elin kelepçesi var!**
  adalet mülkün temel içgüdüsüdür!
- **her misyon komisyona tablidir!**
  denize düşen koli basili'ne sarılır!
- **sütten ağzı yanan yoğurdu pipetle içer!**
  temizlik imaj'dan gelir!
- **politikacıların ömrü tak tak'la geçeri**
  yalancının mumu yatsıdan sonra jenarötöre bağlanır!
- **nerde beleş orda özelleş!**
  kedi uzanamadığı ciğer hakkında şok açıklamalar yapar!
- **bir türk dünyaya bedelli asker'dir!**
  davulun sesi uzaktan pop görünür!
- **iki gönül bir olunca üçüncüye gizli kamera düşer!**
  birimiz hepimiz
  hepimiz en irimiz için!
- **ne kadar sallarsan salla dona düşer bir medya!**
  bütün yollar yolsuzluğa çıkar!
- **kırk yıllık kâni estetik ameliyatla olabilir yanı!**
  olmaya devlet cihanda
  bir nefes rating gibi!
- **tebdil-i mekanda torpil ve kadrolaşma vardır!**
  ölüm allahın emri
  yargısız infaz olmasaydı!
- **düşünüyorum o halde uzar siyaset meydanı!**
  eski tas eski hamam yeni dünya düzeni!
- **ne oldum dememeli ne olacak bu memleketin hali dememeli!**
  dost başa düşman imaj'a bakar!

metust@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN-

barslan@kirman.com.tr

Akşamsefası

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Le Manti MEDYA

TELLİ TURNA, KİRİ

Her yolsuzluğun, pisliğin bir kolu mutlaka kamu bankalarına bir koluda mutlaka basına uzanıyor. Yine bu pisliklerde kurbanlar hep en alttakilerden seçiliyor.

Susurluk'ta da böyle oldu.. Şimdi benzer bir çözülme Yahya Murat Demirel vakasında da yaşanıyor... Hassas dengeler üzerine kurulan çıkar ilişkileri... Birinin kefedeo düşmesiyle hemen değişiyor... Egebank'ın kokusu, daha bankanın Demirel ailesine geçmesiyle çıkmıştı, gerçekte. Kamu bankalarından çekilen kredilerle bir başka banka satın alındığı iddiaları herhalde bir tek böylesine kokuşmuş bir ülke yönetiminde gündeme gelebilirdi.. Halk Bankası'ndan Demirel ailesine 100 milyon dolarlık kredi açılmasına ilişkin sürdürülen soruşturma yıllarca çekmece de kaldı.. Taa ki Baba Demirel, iktidardan düşene kadar. Bu gelişmeler maalesef olayın dışında hemen tüm gazete yöneticileri tarafından bilinmiyordu. Herkes kefeden düşeceklere göre hareket ediyor, stratejı belirliyordu..Murat Demirel skandalında, Şıbana yapılan küçük bir operasyon, pisliğin boyutları hakkında çok bilgi sahibi yaptı bizleri... İrin basına da sıçradı... Sıçramazı kaçın bırazdı da. Çünkü çalan çırpan bizzat medyanın kendisiydi.. Hangi birinden başlayalım... Medya da ilk bomba Sabah Gazetesi yazarı, Rauf Tamer'in 1 milyon Dolar komisyon aldığı iddiasıyla patladı. Bu gelişme üzerine, güya gazete yöneticisi Rauf Tamer'e aktarılana kadar yazı yazma demişti... Tamer ise son yazısında yazı yazmama tercihinin kendisine ait olduğunu açıklıyordu... Bu bombada, şaşırtmacalarda hemen başladı.. Emin Çölaşan'ın yazısında geçen KT'nin, Rahmi Turan olduğu söyleodi. Ama bilinen şu ki, Rauf Tamer ve Mete Has'ın arkadaşlıkları, çok eskiye dayanıyordu. Zaten Mete Has da can dostunu kurtarmak için kendini ateş hattına çoktan atmıştı! Senaryoyu şöyle yazarsak: Murat Demirel Mete Has'ın Göcek'teki adasını almak istiyordu. Sordu soruşturdu ve Has'a en yakın, en fazla nazı geçen bir işsan lazımdı. Gazetecilik camiası iyi bilirki bu hatırı sayılır kişi Rauf Tamer'den başkası olamazdı.. (Ha burda komisyon var mıdır, yok mudur onu şimdilik bilemeyiz) Ama ortaya atılan senaryo böyle.. Çamur bir kere uçmaya görsün... Şimdi kara bulutlar gerçeklerin er meydanı üzerinde dolaşıyor... Bir haberi örtbas etme karşılığında, bu ünlü gazeteci ve TV programcısının savunma sanayi ihalelerine giren bir iş adamından 7 milyon dolar aldığı iddia ediliyor... Bu iddiayı ortaya atanlar ise, bu iş adamının bir spor kulübünde yıldırım gibi

başkan
gazeteci
Her iki
kurup, i
böyle ol
Engin G
belgesi
yerinden
peşine d
gelişme,
Koordina
işin perd
sahibi Ma
fotoğrafın
görüntüle
(Ama Key
bazı gazı
konunup
Yalçın De
şahsa ge
istikaya g
arayıp, u
gazetesin
Talçın De
Yönetmen
olsun diy
Grey'inde,
Müşteyet G
olan, gaz
açılmışlar
Demirel'in
promosyo
Bilmem h
konulmuş,
çıkarmaya
yapmamış

HAYATIN MUCİ

Kötü bir yaz geçirdim... Oysa ne çok şey umuyordum ben bu yazdan...

Her şeyi derinden hissedebilmek için korunaksız, zırhsız bırakmıştım kendimi... Öylesine yalın yaşıyordum ki duygularımı sonunda derisiz kalmıştım... Ve dayanılmaz bir ruh acısıyla uyandım bir sabah... Kendimi konuyamayacak kadar zayıf düşmüştüm... Ve o söz düştü aklıma: **Çaresiz, yenik insanlar için sabahın oluşu kadar acı veren bir şey yoktur...**

Sabahın oluşu kadar acı veren bir şey yoktur...

Son zamanlarda irkendiğim tek şey iktidarsızlık, güçsüzlük, sessizlik ve bilge bir gülüm emeydi oysa...

Politikadan nefret etmeden başlamıştım...Partiler derin bir kuşku, dahası tiksinti uyandırıyordu...

Aydınlar, yazar çizer takımı her defasında yanlarından sonsuza dek kaçıp uzaklaşma duygusu veriyordu bana... Birbirlerini ölesiye kıskanan bu insanlar ne zaman bir araya gelseler, tıpkı And Dağları'ndaki işsiz ve umutsuz yerlilerin çaresizlikten ellerindeki koca koca taşlarla birbirlerinin kafalarını parçalamaları gibi, birbirlerini ezip yok etmeye çalışıyorlardı... Çünkü ne kadar gizle eler de başka bir hayata olan inançlarını yitirmişlerdi... Altlarında akıp giden bu hayatın nimetlerini sonuna dek tüketmek istiyorlardı...

Oysa yaz uçsuz bucaksızdı ve mavinin sonsuz derinliklerini vardı... Üstelik ben bu dünyayla ilgili bütün iddialarımı, beklentilerimi bitirmiş sanıyordum kendimi...

Güçsüzlük, iktidarsızlık, sessizlik ve bilge bir gülümseme... Böylelikle hem sonsuzluğu kucaklayacak, hem de beni bu sonsuzluğu hissetmekten alıkoyan o kötücül, o hırs dolu kavgalarımdan kurtulacaktım...

Olmadı, yapamadım... Yine gördüğüm, karşılaştığım şeyler derin bir acı verdi bana... Hayalet okaklarda yine parçalara bölündü durdu kişiliğim... Ve hiçbiri ulaşamadı o mavi sonsuzluğa... Ve yine ben o parçalara bölünen kişiliklerimin hiçbirini sevemedim... Çünkü onlar ne asıl beni, ne de kendilerini koruyabildiler bu zavallı kötülüklerden...

Bazen kayıtsız ve umursamaz bir kişiliğe bürünüp çıkmak istedim insanların arasına... Başaramadım, içi taşlaşan yine ben oldum... Gece eve döndüğümde o taşın inleyerek kanadığını gördüm...

Bedenimi, o ölü gibi yorgun, o ölü gibi kimsesiz bedenimi yarına yatırıp acıyla okşarken, ne yapacağız sanırsın ben söylesene, dedim ona, sen orada öylesine savunmuş, soluksuz, ben burada öylesine kimsesiz, umutsuz; yarın var, yarından sonra var, bitmek bilmeyen günler var daha önümüzde, söylesene ne yapacağız biz...

Yaz bitti... Eve döndüm yine... Ama hayalet sokaklarda parçalanmış kişiliklerim dolaşıyorlar yine bir başlarına...

Yaz bitti ve ben o çok istediğim bilge gülümsemeye kavuşamadım...

Bir zamanlar bu kentin sokaklarında mavi bir gülümseyiş olarak dolaşan ve hiçbir kötülükten etkilenmeyen dervişleri kıskanıyorum, ama yine de alabildiğine ciddiye alıyorum her şeyi, her ayrıntıyı, her görüntüyü... Yazabilmek ve hayatı değiştirebilmek için içimi açı-

gım her yerden kö
iktidarını konumak

Ne kadar gizlen
ki... Türbelerde yan
dürebilir beni, ama

Yaz bitti ve ben
çıkmışım. dünyayı

Kendimi tanıma
Yaz bitti ve ben

Artık pek kimse
kapalı... Dergiye ar
çoğunlukla ürkütüc

Konuşmak yoru
sa kesik cümlelerle

Geçen gün evin
beyaz bir köpeğe
sopayla dövüyorla
titreyip duruyordu.
laştırdım. Sahibind
ra alıp evime getird

Bu aralar uyku
bir daha uyuyamıy
Ve merakla bakıyo
var... Üzüldüğümü
yaşlanmı... Onun
onu sokağa çıkartı
na hep acı verm iş
da bekler lerinin

Peki, ben kimi
ğim pek kimse yok

Ama bazı akşam
havalandırıyor... So
başlıyor... Yazı mas
görmez öylemey
bütün gün içiyorsu
m... Günlerdir doğ
sen git yazını yaz,

Ben halimden
rak, yazı yazmak
laşamıyorum...

Ne zaman böyle
gu bir gölge düşe
En azından bir
şu evi toplayayım.

Hep öyle diyor
Söz gideceğim
özledim seni...

Birşey diyemiy
ğim gibi... Öyle iyi
kes için iyi düşünü
maz... Yakından, ar

Akşamsefası

u, işaret ediyor ve kanet olarakta ünlü kulüpte yöneticilik yapbğını gösteriyordu. de eğer ispat edebilirse diye başlayan cümleler alan edebilecekleriniz bile söyleşiyorlar. Hal ıras skandalının baş aktörü, Sel'im Edes'in aykırısı kulaklarımızda çınlıyor. "Hüsyretin pezevenk"... Tetiksizlik iddialarıyla taşlar ... Bir de yolsuzluklar adı geçen bazı isimleri, gizleme var ki, orada durum daha da vahim. En şaşırtıcı Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Yalçın Doğan ile ar Talu'nun görevlerinden istifa etmesiyle yaşandı. Bakın nda ne iddialar var. Milliyet Gazetesi Cen Ajans Grey'in lli'nin Murat Demirel'le elele tutuşmuş, samimi bir mnuniyet dolu mektubunu manşete taşıdı. Nail Kepili'nin Demirel'in banka operasyonu sırasında zaten görülmüştü. çok önemli bir özelliği daha var, gazete patronlarıyla yapılan ilan baskısı toplantılarına katılmak...) Yani ması gereken, çok önemli VİP tadında bir şahsiyet. Ama e Umur Talu acemiliklerinden (!) olsa gerek, bu önemli oruma kollama görevini yapamadılar. İddiaya göre ol, Hürriyet'in Genel Yayın Yönetmeni'nin, Umur Talu'yu yla aşılıyor. Talu, bu yönetimin uyarısını "Herkes kendi işine baksın" diye geçiştiriyor... Sonra malum gelişmeler, e Umur Talu istifa ediyor ve göreve Radikal Yayın met Y. Yılmaz getiriliyor. (Ben duydum, sizinde bilginiz yorum, M. Y. Yılmaz'ın ablası, Nail Kepili'nin Cen Ajans üzey yönetici olarak çalışıyormuş). (Bir ilginç bilgi daha, i'nde Yayın Yönetmenliğinden istifa edip köşe yazarı in sayısı bu istifayla 9'a çıktı.) Hazır laf Radikal'den an başka bir konuya geçelim... Radikal ve Yahya Murat ıkları da eskiye dayanır... Egebank, Radikal'in kitap sponsorluk yapmıştı. Bundan yaklaşık bir yıl önce. rmanız... Promosyonun tam ortasında Egebank'a el kal acele bir şekilde kuponlarındaki, Egebank logosunu in ilginç Radikal, Murat Demirel aleyhine, pek haber üzen göstermişti. Şimdi herkes gibi bizde merak ediyoruz. Kültür promosyonu adı altında,

Radikal Gazetesi'ne kaç trilyon para şey etmiştir. Radikal'in yeni yayın yönetmeni olan İsmet Berkan'ın da ilk işi, Murat Demirel haberlerini manipüle etmek oldu. Neden diye sormayın... Skandalın baş aktörü, Rüştü Saraçoğlu ile İsmet Berkan'ın Makro A.Ş. adında bir şirkette ortak oldukları(bunların hepsi dedikodu tabii) sanırım size yeterli ipucu verir. İddiaya göre bu şirket, Egebank'tan epey yüklüce bir kredi almış. Haydi hayırlısı, bütün kokuşmuşlar iş başına. Murat Demirel haberleri de, bazı gazetelerde yakında kesileecek. Skandal, ortada kalacak, merak etmeyin. Soyguncular yine galip gelecek şimdilik. İninin başları adamlarını, gazetelerin yönetim kadrolarına getirmeye başladılar bile. Bu koku, burnumuzu daha çok sızlatacağa benzer. Allah Kahretsin ki, Yahya Murat Demirel, gazetelere "haberlerde benim adım geçerken, Yahya adını kullanmayın" uyarısı daha önce hiçbiryerde uygulanmış ve Yahya adını kullanan iki gazeteci işten atılmıştı. Yani başbakanlarının basın üzerindeki etkisi, tahmin edilenden daha fazlaydı.

Plazalarda dirsek çürütürken, Susurluk skandalı ile ilgili gelişmeleri araştırıyordum. Üst düzey bir istihbarat görevlisiyle, aramızda şu ilginç konuşma geçmişti. Ben elimdeki bazı ipuçlarındaki kuşkuları, gidermek için bu görevliye çeşitli sorular yöneltiyordum. Adam, elindeki geldiğince sorularımı yanıt vermeye çalışıyordu. Konuşmanın bir yerinde dayanamadı ve şunları söyledi: "Zafer bozuma uğraşma, bu işin ucu sizin plazanın beşinci katına çıkacak, beni hiç germe, çık beşinci kata, ordan herşeyi öğren"... Beşinci kata çıkamayı, hiç bir zaman başaramadım. Çünkü, orayla özel anlaşmalara sahip olanlar olacaklarını biliyordum. Ama biliyorum ki, Murat Demirel skandalının ucu da, beşinci kata çıkacak. Limitsiz kredi kartı taşıyan, köşe yazarlarına duyurdur.

ZAFERAKNAR

Hazırlanıyor...Bekle!

Son Kitabı
ŞOK YAKINDA
LeMan YAYINLARI

Kırık KebleBi

SUAT ÖZKAN

ZELERİ

dolmuş içime... Tutunmak için edindiğim endimden vazgeçmişim...
çalışsam da aslında öylesine güçsüzüm ndil mumu gibiyim, kim istese üfleyip söndürebilir... bir şey gelmesinden korkuyorlar...
adım ki yalnızlığımı sindiremeden dışarı ştırmeye...
kendimi kanıtlamaya çıkmışım...
ce evime geri dönebildim...
görüşmüyorum... Telefonum çoğunlukla ıklardan gidiyorum... İnsanların yüzleri iyor bana...
eliyor.. Konuşmaya mecbur kalırsam kuşuyorum...
adaki arka sokaklardan yürürken küçük, dım... Çocuklar onu bir köşeye sıkıştırıp yüzüne korkmuştu ki zavallı, kaçamıyor, ıklarını elinden zor kurtardım.. Biraz doçmuş ya da keyboksmuş olmalıydı... Sonra Bana öyle güzel arkadaşlık ediyor ki...
um var... Sabah karşı birden uyanıyor ve ... Ben uyanınca o da benimle uyanıyor. üme, neyim var, diye... İri, derin gözleri ığında yüzümü yalamaya başlıyor, gözsizliği bana çok dokunuyor... Bütün gün bekliyor... Beklemek... Beklemek hali bazı insanlar da hep bir başlarına odaklanmışesini...
orum... Bilmiyorum, beklediğim, özlediğim da...
geliyor... Gelir gelmez pencereleri açıp evi ssizce mutfağa girip bulaşıkları yıkamaya an kalkıp yanına gidiyorum... Beni görür eliyor: Hiç kendine bakmıyorsun,üstelik 'encereler kapalı, her yer sigara dumanı irüst birşey yememişsindir sen... Hadi anabirşeyler hazırlayayım...
nunum, diyorum, lütfen beni yalnız bırakın..Sen olunca yazamıyorum,yoğun-

em,dudaktan acıyla büzülür, yüzüne kır-

aiç... Bak yüzün bembeyaz... Biraz da ragiderim...
magibiniyorsun...
oler biraz kafayım yanında. İnan çok

ona. O da benim gibi kimsesiz... Köpe- sanki... Herkesin yardımına koşar, herayine de başı dertten sıkılmadan kurtulanonun bu iyi niyetini durmadan kulla-

nırlar.. Fakat o burlara hiç aldırış etmez, yüzündeki o iyilik gülümsemesi hiç eksik olmaz... Yine de olsun, der, hayat güzel, sevmek güzel... Ben onun için, o benim için üzülüt...

Bazen hiç korkmuyor musun bu hayattan, bu insanlardan, diye soranım... Yüzü daha bir aydınlanır, gözleri ışır, **yoo neden korkayım ki,** der... Daha başka soru sormam, çünkü ne cevap vereceğini bilirim, beni sevdiği için böyle korkusuz olduğunu söyleyecektir çünkü, işte bunu duymak istemem...

Benim için yaptığı her şey amansız bir yük gibi omuzlarıma biniyor... Çünkü başka bir yerdeyim ben... Kelimelerin altındaki kanı sorguluyor, bu kanla içimdeki cinneti azdırıyorum... Bu hayata ait bütün kavramların saldığı, gizlediği ne kadar yalan varsa ortaya çıkarmak ve gidilebilecek en uca, gerekirse uçurumun dibine gitmek istiyorum... Çünkü aradığım aşkı bulamadım bu hayatta.. Bütün kelimelerin altına baktım, yoktu, yoktu o aradığım mucize... İşte böyle anlarda anlıyordum ki dışarıdaki kötülük değil, içimdeki bu susuzluk, bu kaos beni mahvedecekti... Yazarak en fazla nereye gidilebilirdi ki...

Hadi minik kuşum, bak sana çorba yapbm, soğumadan iç...

Peki, sağol, ama sonra gideceksin, tamam mı, gördüğün gibi iyiyim...

Çorbayı içerken fark ediyorum, evin her tarafına oradan buradan hesabı çocuk fotoğrafları yerleştirmiş...

Bunlar ne böyle, diye soruyorum...

Senin bir çocuğun olmalı, diyor, öyle güzel olur ki, hem ben bakarım, sen yine yazılarını yazarsın...

Ben canavarım, diyorum, canavarların çocukları olmaz...

Sen misin canavar, sen gördüğün en iyiinsansın... Sokaktan bulduğun köpeğe bile nasıl bakıyorsun... Senin gibi insanların çocukları olmalı ki bu dünya daha da güzelleşsin...

Öyle masum, öyle aydınlık bakıyor ki bunları derken, içim acıyor onun bu haline, onu telaşla her şeyden, özellikle kendinden korumak istiyorum...

Bak, biriyle evlenecek, çocuk sahibi olacak adam değilim... Ne olur benimle vakit harcama... Yazık sana... Lütfen git hadi, yazı yazmak istiyorum, beni yalnız bırak artık...

Hayretle ve esirgeyerek bakıyor yüzüme ve bu defa bir şey demiyor... Kalkıp mutfağa gidiyor... Ben de yazımı yazmak için odama geçiyorum... Ama bir türlü kendimi yazıma veremiyorum. Aklım hep onda o an.... Bir ara mutfaktan sesi geliyor: **Portakal suyu içer misin, iyi gelir, biraz gripsin galiba...**

Gaalp bir öfkeyle odamdan dışarı çıkıp yanına gidiyorum: **Lütfen evine gider misin, hiçbir şey istemiyorum, iyiyim ben... Günlerce günlerdir doğru dürüst bir şey yazamadım... Ve artık unut beni, git bir adam bul, evlen onunla, istediğin kadar çocuk yap... Ama bırak yakamı benim...**

Gitmek ona öfleyse bir korku veriyor... **Ben sana ne yapıyorum ki, inan hiç sesimi çıkarmam, bir köşede uyurum, sen yazını yaz, diyor...**

Bir an saatime bakıyorum .Gecenin bir yarısı, nereye gidecek bu saatte,diye düşünüyorum...

Çaresiz odama dönüyorum ve yine kelimelerin altındaki kana eğimi soluyorum... Ve kapılmıyorum kendimi hayatta bulamadığım şeyleri sözcüklerin arkasında aramaya... Dıradan ne kadar zaman geçiyor, fark etmiyorum bile ...Pencereden günün ışıklarını giriyor... Bir ara içkimi tazelemek için mutfağa geçerken salondaki divanda bir karaltı görüyorum...Eğilip bakıyorum... Eski bir battaniyeye sarılmış uyuyor... Öyle elbiseleriyle... Parmaklarının ucu uykudan gevşemiş, hafifçe içeriye doğru bükülmüş... İçim ürperiyor o an... Battaniyeyi biraz aşağıya çekip yüzüne bakıyorum... Günün ışıklarından usulca yüzünü okşuyor... Acı veriyor bana yüzündeki masumiyeti... O da bekliyor... Sevgisini bekliyor... İnatla, direnerek... Her şeye katlanarak... Beni bekliyor... Peki ben ona ne veriyorum, hiç... Yazılarda bulamadığım aşkı ararken onu evimden kovuyorum... Kendi yazma sancılarının hesabını ondan soruyorum... Ama biliyorum ki kapımı hiç kimse çalmasa, tamamen unutulsam, artık yazılarımı kimse yayınlamasa bile bir tek o kapımı çalacak, yalnız olmadığımı hissettirmek için bunu bilerek yapacak, bir tek o...

Onun benim gibi bir adamı sevmesi bir mucize, diyorum içimden .. Yüzünü aydınlatan bu gün ışığı gibi, her gece ayakucumda uyuyan ve göz yaşlarımı yalayan bu kimsesiz sokak köpeği gibi bir mucize..

Birden aklıma günlerdir ona bir şey vermediğim, bir sürpriz yapmadığım aklıma geliyor.. Kalkıp çaydanlığa su koyup altını yakıyorum... Sonra da köpeğimi yarısına alıp bir koşu bakkala gidip kahvaltılık bir şeyler ve ekmek alıyorum... Yokta ekmeği hafifçe yanağıma bastırıyor, kokusunu içime çekiyorum... Sıcak ekmeğin de bir mucize olduğunu hissediyorum o an...

Sofrayı hazırladıktan sonra onu usulca kaldırıyorum. **Hadi kalk, çok uyudun,** diyorum,.. Toparlanmaya çalışıyor, gözlerini aralar aralamaz sevgiyle sarılıyor bana. **canım burada uyuya kalmışım,** diyor hemen **sana çay yapayım, sabaha kadar yazdın mı... Şimdi hazırlarım sofrayı... Bitirebildin mi bari yazını..**

Susuyorum, sadece susuyorum... Yakınımızda olduğu halde göremediğimiz ve hep uzaklarda aradığımız hayatın mucizelerini düşünerek susuyorum...

Ve gün ışığının aydınlattığı odamda kendimi iyi hissediyorum... O bilge gülümseme gelip yüzümü okşuyor...

Bir an, çok kısa bir an bağışlıyorum kendimi....

cezmieleman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

* 21 Ekim Cumartesi günü saatl 16:30-19:00 arası Beyoğlu Fitaş Sinemaları (AFM) giriş salonunda imza günüm olacaktır. (Bana Türkçe Bir Ekmek Ver adlı kitabımın ilk çıkışıyla birlikte)

* Rize. 28 Ekim Cumartesi günü saat 12 00'da Rize'de Kültür Kitabevi'ndeyim. Atatürk Cad. Tel: 0 464 217 21 99

* Tüyap Kitap Fuarı. 9 Kasım Saat 14-00-20.00 arası Geodaş Yayınları standındayım.

* Tüyap Kitap Fuarı. 10 Kasım Saat 14:00-19:00 arası Geodaş Yayınları stand'ındayım.

* Tüyap Kitap Fuarı.10 Kasım Saat 19:00-20:30 arası A Salonu'nda söyleşim var.

* Süriye Çatak, Safiha Demir, Gamze İçre, Çiğdem Aldatınaz, İ. Doruk, Seda Yılmaz, Ali Yaşar, Selda Hemşire, mektuplarınızı aldım sevgiyle.

* Şükriye Şen, Mehmet Uçar, Hadi Özışık, Tuğba Öztürk, Burak Türkmen, Çiğdem Bozoğlu, Ali Uslu, Eylem 6, ŞeremanTuba, Mehtap Mutlu, Ali Berber, Kadir Aydemir, Seyda Kayaoğlu, Sema Betül Kaya, Batur Özöğüt, Sinem Şahin, Berâ Aksoy, maillerinizi aldım sevgiyle.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Kaz lâğımcı!

Orası medya kerhanesi; orda yaşanır orospulukların en şahanesi!

Nitekim en yakın arkadaşları Rauf Tamer'i feda ederek temize çıkmaya çalışmaları bunun en son örneği.

Neymiş, Sabah yazarı Rauf Tamer Egebank'ın sahibi Murat Demirel'den bir milyon dolar almış.

Medyaya bakan da sanacak ki böylesine bir alışveriş ilk kez olmuş.

Rauf Tamer bir milyon dolar aldı da, onun en yakın arkadaşları olan medya babaları üçün birini mi aldı?

Köşe yazarları nasıl köşeyi kırk kere dönen **köşe yazar** oldu?

Medya patronları devletten ihale alır; buna aracılık eden **köşe yazarlar** da o ihaleden komisyon alır.

Rauf Tamer'in aldığı söylenen para bu komisyonların yanında cep harçlığı gibi kalır!

Zaten lâğıma dönüşmüş bu medyada kim temiz kalabilir ki?

Lâğım suyuna karışan pınar suyu da olur lâğım suyu!

Medya bugün ağzına kadar pislikle dolu bir kuyu.

Ama yıllar önce böyle değildi.

Henüz kirlenmemişti.

O sıralarda medyada başyazardım.

Medyayı lâğıma dönüştürme girişimleri başladığı an buna karşı savaş açtım.

Medya patronlarınca kara listeye alınma, işsiz ve aç kalma pahasına bu savaşı başlattım.

Bugün medyada yazıp çizenlerin bir teki bile bu savaşa katılmadı.

Hepside medya patronlarına karşı verdiğim savaşta beni tek başıma bıraktı.

Onun için şimdi kimse kendini temize çıkartmaya çalışmasın.

Yok aslında birbirinizden farkınız; hepiniz ihale medyasısınız!

Lâğım sularısınız.

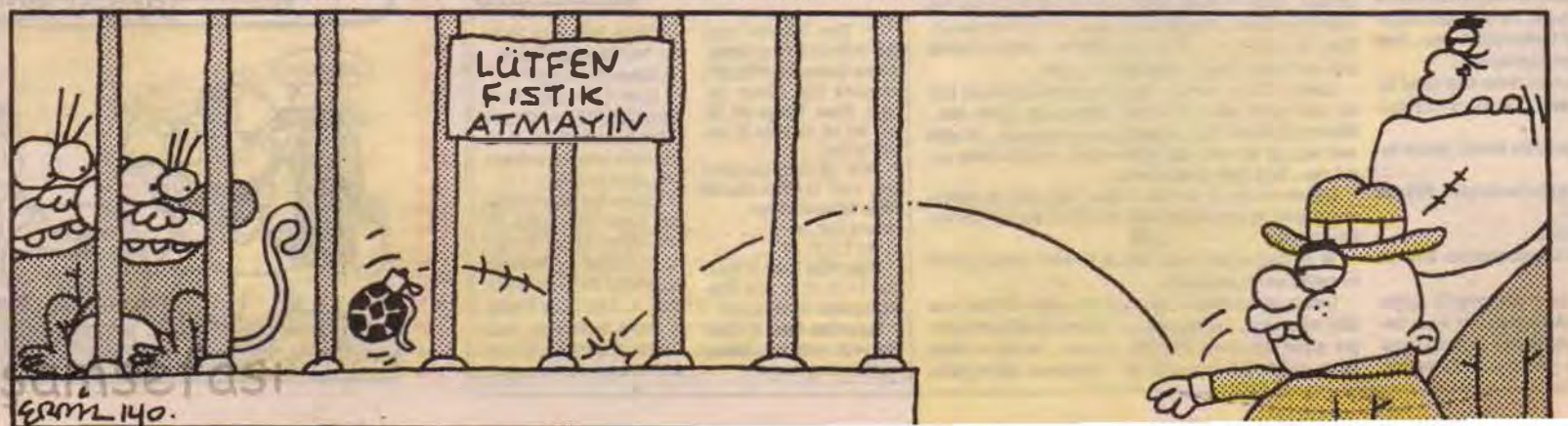
Size dar gelmeyecek lâğımı kimler kazsın; gömelim gel seni bu lâğıma desem sığmazsın!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

bezginbekir@leman.com.tr

Yeni Yayın Döneminde TV'lerin Mutfağından...

Alp Tamer

TV DİZİLERİ İÇİN GEREKLİ MALZEMELER

Bir adet kurusıkı tabanca...

İki adet "Paşabahçe" kadeh...

Bir adet 4x4 Jeep... (Sponsor aracılığıyla...)

Bir adet katalog markanı...

Bir adet mesaj yazanekli cep telefonu (başrolde)

Bir adet ölümcül kalkık kaş...

Bir adet te senaryo...

Alfabenin 28 harfine hakim olabilen bir adet komik sunucu...

Günde 50 kelime kapasitesi ile konuşma, espri yapabilme ve ayrıca da beste yapıp şarkı söyleme becerisi gösterebilen bir adet şarkıcı...

3 adet çeşitli boy ve ebatlarda çeşni konuk...

1 kamyon dolusu konuk... (Davetiyeli.)

HABER İÇİN GEREKLİ MALZEMELER. Bodrum sahillerinde başıboş bir kütüğe bağlanmış haber kamerası...

Fenerbahçe stadı etrafından herhangi bir görüntü...

Bir adet, içinde sıkışmış kaza yapmış otomobil...

Dil ithali olmuş bir adet spor spikeri...

HABERLERDEN SEÇMELER:

Sünnetli tabanca yaptı:. Rizeli mrakira üstası MESUT FEYZ "Bizim buralarda silah erkeklik demektir.. Bize olarak varilsin, çift namlulusunu da yaparız bu marerin he uşağım... Dünya pazarına gireriz, dedi:. Amen dikkat düğünlerde öyle rastgele sıkmayalım tabancamızı sevgili izleyiciler...

Afyonlu cemekli yumurtaya kapı yaptı:. Afyonlu SEYFİ oluk ramacım yumurtaya penceare ve baca akışı yapmak, gerekirse doğalgaz bile döşetirim yeterki devlet barış imkan sağlasın dedi... Türkün başarısı göğsümüzü kabarttı sevgili izleyiciler...

Otomatik seccadede namaz kılarken, üzerine yıldırım düşen mümin gözünü hastanede açtı... Zübeyir Sayışman adlı vatandaş, hastanede kendine gelir gelmez "DOMUZ ETİ İSTİYOM, BENİ PAPA YAPTIZ ETSİN" dedi... Olayda seccadenin pusulası zarar görmedi...

MAYMUNDAN HABER MÜDÜRÜ YAPTILAR:. Çarli adıyla bilinen maymun (Oris'tekos Muhtaros) büyük bir tv kanalına haber müdürü oldu.. Ülkemize geldikten sonra sınavla dışardan ilk, orta, lise ve açık öğretimi bitiren Çarli, boyu kısa olduğu için askere alınmadı... Çarli yeni dönem için hayli iddialı... "Haberlere hareket ve reyting getiricem, kravat takıcam:." dedi...

Mac Donald's'ta yoldan geçen küçük bir kızı hamburger köftesi yaptılar... Mac Donald's yetkilileri olayı yalanladılar... "Küçük kız yoldan geçmiyordu... Kendisini derin dondurucudan çıkardık... Oldukça tazedir... Derin dondurucuda bir yıl kalsa tazeliğini korur" dediler...

Pardon, az kalsın unutuyorduk:. Tüm bu pezavenkleri tv'de seyretmek için öyle ya, bir de seyirci olması gerekmiyor muydu:? Hadi bakalım:.

SELAM:... En önemli şey, elbetteki güç'tür. Bu geldi aklıma hemen. Geçen hafta bahsetmiştim; önemli bişiy bulıp annatmalıyım diye. İşte bu. En önemli şey hayatta, güç'tür. Varsa bundan biraz, bi çok şey halledilebilir. Gücün de çeşitleri vardır tabi ve, döneme göre, bunnann değeri artar, azalır. Yükselen değerler vardır meselâ! Borsa gibi bişiy heralde. Çağımıza göre felan dilil, genel konuşursak, gücün çeşitleri şunnardır: Kol gücü, beyin gücü, güzellik gücü, ruh gücü, bilek gücü (kol gücü gibi), karizma gücü, kötülük gücü, para gücü, şöhret gücü, ve karışık güçtür!.. Karışık güç, bu ana güç'lerin bir kaçının karışmından oluşur ve çok etkili bir güç'tür.

Bi de, tam güç vardır. Bi makinenin "tam güçle çalışması" yani. Tam güç, iyi bi şeydir ve, her zaman rastlanmaz ona. Güçlü insannarda genelde, karışık güç vardır. Biraz ondan biraz bundan, azıcık da başka güçlerden serpip, iyi bi güç elde ederler. Güç'lere kısaca değinirsek, mesela kol gücü, çok rastlanan, çok uygulanan, kullanması kolay bi güçtür. Kolunu kaldırırsın ve, gücu uygulamak istediin kişinin kafasına indirirsin. Acıtmışsa güçlüsündür. Ana güçlerin dışında, küçük, ama önemli yan güçler de vardır. Taş gücü meselâ. Taş atarsa kafasına vurduun kişi, kapanırsın, kapanma gücünü kullanıp.

Yükselen değerler çağında, bi önemli güç de, güzelliktir. Ruh güzelliii, yüz güzelliii kalça güzelliii, dirsek güzelliii, bunnardandır. Ve bu noktada, güçlerin kapışmasına gelliiz. Herkes de, aynı güçlerden bulunmadıına göre, takas usulü, güç alışverişi yapılıp, denge öyle sağlanır. (Bi gün de şu "denge"den bahsedelim. Kıyak bi konuya benziyo). Güç, lafla olmaz. Yani, peynir gemisi lafla yürümez. Benzin, mazot, güneş, uranyum, su, Lpg felan gerekliiir. Bunnann konumuzda ilgisi yok; onlar yakıt'dır! Biz insan bahsediyoz. Öyle karmaşık bi varlıktır ki insan, içindeki hareketle geçirici mekanizma, en ufak, en saçma bi güçle bile çalışıp harikalar yaratabilir.

Bunu sonraya aldım, çünkü, "hayal gücü" çok farklı bi güçtür. Önce yok gibidir, sonra gaza getirir, ateşleme yapar, ve diğer ana güçleri harekete geçirir. La Mancha'lı kahraman Donkişot, bu güçten epey yararlananlardan bi-

AYRINTILAR

METİN FİDAN

nidir... Herangi bi gücün, yan etkileri, baskı, sindirme, korkutma, ve buna benzer şeylerdir. Yani, gücü kötüye kullanmak denen şey. Bu da bi güç işte. Kötülüün gücü!... Çok karmaşık, naapcaa belli olmayan pis bi güçtür bu! Ana güçlerin en az dört tanesine sahip olan biri, bu güçle mücadele edebilir. Yetersizse, birkiyle annaşıp güçlerini birleştirirler, öyle mücadele ederler. Eh, hadi bu da. sevginin gücü olsun. Sevginin gücü, en nefis güçtür! Tek bir uygulayıcı irade olmadı için, arızalar çıkaran bi güçtür ama. Yine de insannar bu güce sahip olmak ister hep; çünkü, kendi ana güçleri azaldında, otomatik pilota bağlanıp, öbür kişinin gücüyle epey idare eome lüksleri vardır. Bu güç çeşidinin, on kişi, bin kişi, bi milyon kişiyle felan oluşturulan biçimi de vardır. Acayip tırsıcı bi güçtür.

Güçlenn azalmasına gelirsek; bi güç genelde, umut ve enerji stoğu tükendiinde azalır ve, sürtünme başlar, ses çıkanrl Ve azalan ana gücün yerini, o işi görebilecek başka bi güç doldurur, ve insan yaşamaya devam eder. Çok saçmasapan bişiydir bu insan. Böylece bi de, saçmalının gücünü öğrenmiş bulunuyoz. Kendini kolayca kandırabilir yani. Her yaptına bi kılıf uydurup, kendini savunur. Ama akıl gücü, öyle baba bi güçtür ki, hemen devreye girip, durumu toparlar ve saçmalı kenara iter.

Bi de toparlama gücü var işte! (Ortalın toparlamak gibi. Yataa toplamak, bulaşıklar, çamaşır felan. Güç gelir bunnar insana. Lafı toparlamak, en zorudur. Çünkü, yanna felan bırakamazsın. Böyle bi anda ihtiyaç duyulan güç; sakin olma ve, pes etmeme gücüdür... "En güç'lü yazım bu oldu galba" diyip zorlama bi espri yapdır ve, devam edilir.

Harbiden en önemli güç, pes eomeme, kendini bırakmama gücüdür! Insannar birbirlerine, bunu tavsiye ederler hep! Çünkü, doğrudur! Yani, vardır öyle bi güç çeşidi. Bilimsel olarak kanıtlanmıştır! Burda önemli olan, bunu size hatırlatanın da, o an güçlü davranması gerektiğidir. Unutmak bi yana; hatırlatmalar dahi yetersiz olursa, elbet o güce olan inanç azalır. Bu azalma aanında bile, belki saçma ama, hâlâ yedek bi güç ünitesi vardır insanda! Kısacası, ana şalter kapanmadan, hiç bişey bitmez! Yedek güç ünitelerinin yerini ise, duvardaki resimlere, yazılara bakarak, karşılaşacağınız kişilerle konuşarak bulabilirsiniz.

- Peki; bunnann hepsini yaparsam, denersem felan yani; tam güçle çalışıp, iyi şeyler yapacağımın garantisini veriyo musunuz?.

- Hayır, nası veriyim ki?! Hayat, tehlikelerle felan dolu tabii!

- O zaman kalsın. Almıyom... Şey yok mu?.. Daa eğlenceli bişiy! Basit, komik. Raatlabcı, Şinditik.

- Geçen hafta gelseydiniz, vardı vallaa; sattım. Elimde bu kaldı şindilik... Ama, alın bunu da.. Oursun bi köşede.

- Yok, kalsın.. Çok var evde bunnardan...

- Bakın; haftaya bi daa uğrayın! Sizin için bişey ayarlayabilirim.. Basit, raatlabcı, komik felan..

- Öyle mi?.. Kesin mi ama!. Bakın; yol parası felan verip gelcem, yanniş annamayım...

- Yok yok, söz! Bişiy ayarlıycam size.

- Peki; size güveniyorum.. İyi günner!

- Güle güle!.. (Ulan herkes keşke bunun gibi! Ay!)

- Pardon!. Ben, bunu da alıyım yaa! Oursun bi köşede. Çocuğa falan verirm. Fena bi yazı diil. Okur belki.

- Tamam, sanyım mı?. Bir rulo yapıyım!.

- Lütfen.

- Buyrun..

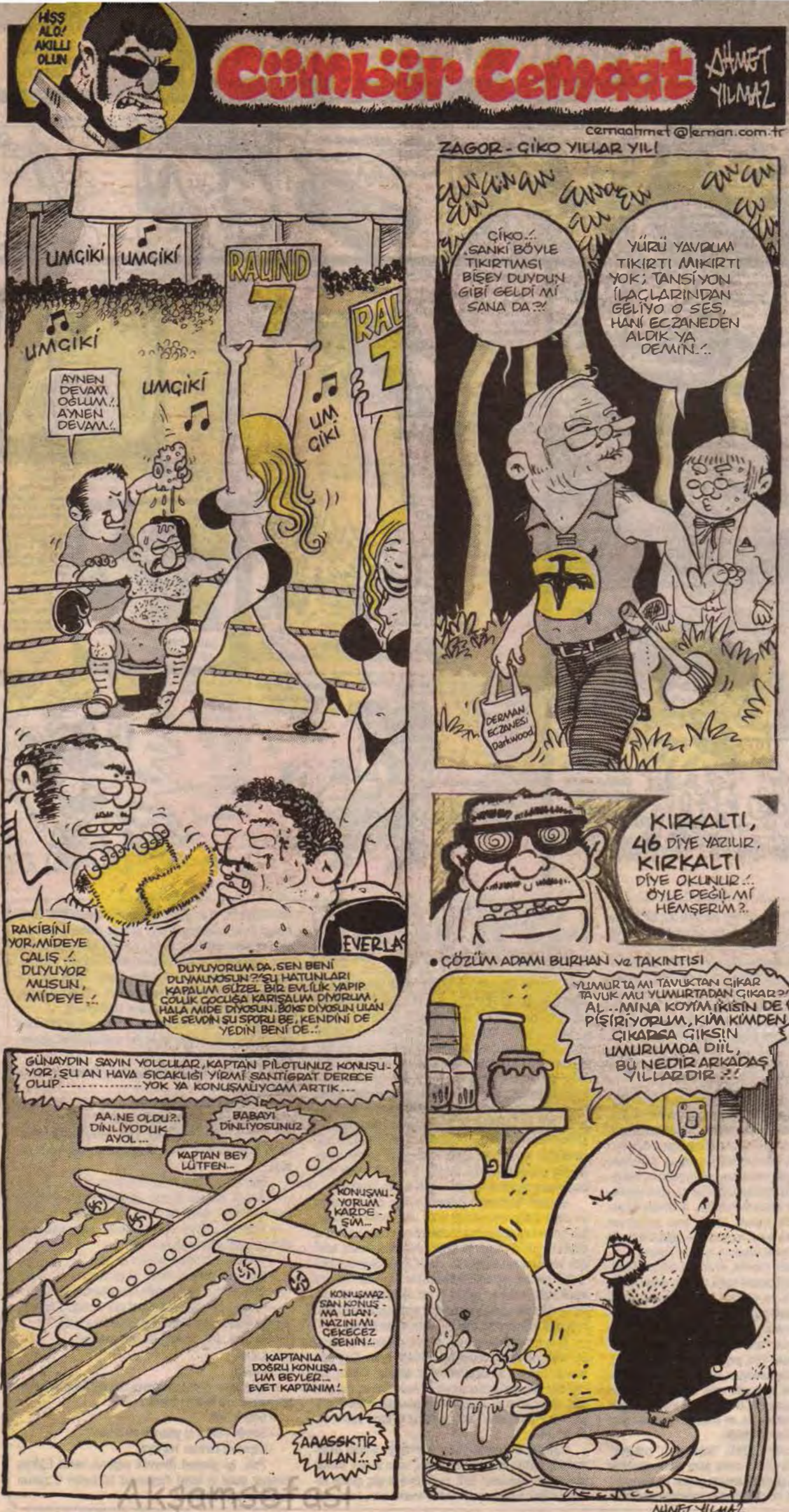
- İyi günner. (Çok ince davrandı yaa! Zahmetimi hor görmemek için felan?) Drank!!

- Güle güle!!

- Selam! Komik bi yazı var mı acaba?

- Kapalıyız birader. Haftaya..

- Peki, iyi günner! (Beynini sigörmin herifi! Eğilmiş masaya, surat bi karış! Kapalıyız büraader! O zaman kapatl Ne açık bırakıyon

Yahudi Alman Profesörler

NİHAT GENÇ

"1923 ve 1932 arasında 9 yıl içinde Türkiye Kamuoyunu hiçbir konu, Darülfünun Meselesi kadar meşgul etmemiştir. Darülfünün düzelmesi ve ilerlemesi ümidi bir türlü gerçekleşmeyince, Türk Parlamentosu, kurumun 1932 bütçesini ancak bir reform ve yeniden organizasyon şartıyla onayladı. Reform ve yeniden organizasyon amacı ile Cenevre'den pedagoji profesörü Albert Malche çağrıldı. Malche, izlenimlerini ve reform önerilerini ayrıntılı bir raporda topladı. Raporun sonunda, Batı Avrupa'da geçerli olan üniversite kavramından hareketle, meselenin özünün, üniversite kavramı altında işi sadece bilgi dağıtmak olan kurumlar anlaşılmasının yanlışlığında yattığını, üniversite denince akla bilimsel düşünce metodunu öğreten bir kurumun gelmesi gerektiğini bildirdi.."

Prof. Malche'nin raporunun etkisiyle 1933 Ağustosunda, Darülfünunun kapatılmasını ve İstanbul'da 'İstanbul Üniversitesi' adında yeni bir kurumun kurulmasını öngörüldü. Milli Eğitim Bakanı Reşit Galip, kamuoyuna yaptığı resmi açıklamada, yeni kurulan üniversitenin lağvedilen Darülfünun ile hiçbir ilişkisi olmadığını, kendi geleneğini kendisiyle başlatan tamamiyle yeni bir kurum olduğunu vurguladı. Türk Dil kurumu daha uygun öz Türkçe bir karşılık bulana kadar, kurumun adı: 'Üniversite' olacaktı.

Almanya'da Hitler'in demokratik seçimlerle iktidara gelmesiyle, Türkiye'de üniversite reformlarının başlaması, yüzyıllardır modernleşmeye çalışan Türkiye için tarihi bir şanstı. Tanzimat'tan beri bir yığın reform yapılıp batılı kurumlar tesis edilmişti, ancak, Türk-müslüman hocalar 'medrese' geleneğinden kopamıyordu.

Prof. Hors Widmann'ın 'Atatürk ve Üniversite Reformu' adlı Kabalcı yayınlarından çıkan 533 sayfalık kitabı, Türkiye'ye gelen yabancı profesörlerin ayrıntılı listesini ve ne denli gerçek ve köklü bir üniversite reformu yapıldığını anlatıyor.

Sözcü da olsa, sadece bilgi oluşturması açısından, 1933 itibariyle sadece Tıp Fakültesi'nin bölümlerine bakalım: 'Patoloji Anatomi Ens.': Ph.Schwartz, 'Genel ve Deneysel Patoloji Ens.': S.Oberndorfer, 'Fizyoloji Ens.': H.Winsterstein, 'Hijyen Ens.': Julius Hircsh, 'Mikrobiyoloji Ens.': Hugo Braun, 'Biyokimya Ens.': Lipshitz, 'Fizik ve tedavi': Fr. Oessauer, Max Sgalitzer, 'Kanser Araştırma': S.Obemdorfer, 'Histoloji', Embriyoloji': Tiber Peterji, K. Löventhal.

Mesela, Tıp Fakültesine getirilen Prof. Schwartz büyük bir Türk dostu olarak ünlendi, reformun yönetici olarak çalıştı, 19 yıl aralıksız üniversitede kaldı, asistanları yine mülteci, Adler, Ebenstedt, W. Lagueur idi, 1952'de Amerika'ya göçtü.

Bir de iktisat fakültesine bakalım: 'Genel İktisat ve Finans Teorisi': Röpke, daha sonra Dobretsberger, 'Finans İlmi ve Finans Kanunları': Neumark, 'İktisat Organizasyonu, İşletmecilik': İsaac, 'Sosyoloji ve Sosyal Politika': Kessler, 'İktisat Tarihi ve İktisat Coğrafyası': Rüstow.

Ankara Siyasal Bilgiler, Yüksek Ziraat Enstitüsü, Devlet Konservatuvarı, Hıfzı Sıhhi Enstitüsü o günün belli başlı ve yeni kurulmakta olan fakülteleriydi, hepsinin başına mülteci profesörler yerleştirildi.

Mülteci hocalarla yapılan anlaşma gereği üç yıl içinde Türkçe öğrenmeleri şartı getirildi, dil öğrenmeleri baskısı bir işkenceye dönüştü, Türkiye'de onları bekleyen ikinci tehlike, Darülfünun eski medrese hocalarıyla aralarındaki bitmeyen gerginlik ve değil kütüphane, tek bir kitabı olmayan, teknik, teçhizatı sıfır noktasında üniversite. Pratik faydaları da oldu, zenginler ve bürokratlar hastalanınca, artık Zürih'e Viyana'ya gitmek zorunda değildi.

Mülteci hocaların, ülkemizde, üniversite kuruluşunun ilk yirmi yılında, Tıp'tan müziğe, iktisattan hukuka yaptıkları katkılar ciltlere sığmaz. Bu ülkede üniversite, onların varlığıyla tarihte ilk defa, 1933-1950 yıllarında meşale gibi yandı. Onların tekrar göçüyle, zaman içinde popülist politikalarla mum alevi gibi sönmeye başladığını da iddia etmek, hiçle mübalağa olmaz.

Bugün tüm Üniversitelerimizin kürsülerinde, onların yetiştirdiği talebelerin talebeleri bulunmakta. Bilimsel yayın yapamayan, tek bir dergi çıkaramayan ve siyasi angajmandan kurtulmak için hiçbir çaba sarfetmeyen bugünkü seksen üniversitenin 1933-1950 yılları arasındaki üniversitelerle hiçbir ilişkisi yoktur. 1933-1950 yılları bu zavallı doğu ülkesi bir 'altın bilim çağı' yaşamıştır. Bugün, cumhuriyetimizi yaşatan, yere göğe koyamadığımız ünlü bilim adamlarımızı, büyük hukukçularımızı (mesela, Sulhi Dönmezer gibi), büyük iktisatçılarımızı (mesela, Sabri Ülgener gibi), ve ünlü yüzlerce doktorumuzu o dönemin Alman yahudi hocaları yetiştirmiştir.

Mustafa Kemal'in milli eğitim reformundaki amacı ve milli eğitime, o yılların sınırlı imkanlarıyla ayırdığı bütçenin devasa büyüklüğü inanılmazdır, bu bütçe, bu hocalar olmasaydı da, Avrupa'dan yüksek maaş ve imkanlarla başka hocalar bulmakta, kararlıydı. Ancak, sığınacak bir vatanı olmayan Alman hocalar için de Türkiye kâbus içinde Avrupa'dan cennet gibi görünüyordu. Hitler'in silahlarının uzanamayacağı uzaklıkta yeni bir vatandı, kendilerine yeni bir dünya kurmaları için bir geçiş ülkesi, bir umuttu. Kurtuluş savaşında tüm aydınları yıkılmış, kanlmış bizler içinde Alman Yahudi hocalar 'yeni bir dünya' vaadediyordu.

Biri çıkıp, 20 yılda bu yahudi hocaların ülkemize katkısı, o döneme kadar kendi özbeöz bilimadamlarımızdan çoktur derse, biri çıkıp, yahudi hocaların ülkemize katkısı içinizde beşyüz yıldır yaşayan yahudilerden çoktur derse, biri çıkıp cumhuriyetin en köklü reformunun üniversite reformu olduğunu söylerse, bu da mübalağa olmaz.

Bugün çok yaşlanmış, birçoğu ölmüş, cumhuriyetin ilk üniversitesinde büyümüş yaşlı bilimadamlarımızın anılarına bakarsak, beyinlerinde hala, yahudi bilimadamlarının sıcaklığı var!

Ve neden, bu ülkede bin tane popülist Menderes belgeseli yapıldı, yüzbinlerce dil, tarih, kayafet devrimi tartışıldı, ancak, üniversite reformu ve bu reformun meşalesi Alman bilimadamlarından hiç konuşulmadı. Çünkü onlar yahudiydi, onların muhteşem katkısından sözetmek: 'Ülkemizi yahudiler mi yönetti?, Ülkeyi yahudilerin eline mi verdiniz?' gibi politik suçlamalara sebep olacaktı. Cumhuriyet aydınlanması, halkevlerinden, Köy Enstitülerinden çok daha hacimli ve inanılmaz zekice planlamayla üniversitede gerçekleşmiştir.

Ay kadar, güneş kadar parlak, dünyaca ünlü bu bilim devlerinin ne heykelleri, ne bir resimleri, ne de hayatlarına sahiplenmiş (birkaç armağan kitabı dışında) dört dörtlük bir çalışma var elimizde. Bugün Yahudi bilimadamlarının üniversitelerimize devasa katkısını, yine onların yayınlandığı anı kitaplarından öğreniyoruz.

" Bugün, doğu, ve Ortadoğu coğrafyasında diğer ülkelerle aramızdaki tek sosyal farklılığı, 1930'lu yıllarda ülkemize gelen, üniversite reform meşalesini elinde tutan Yahudi bilimadamlarının bilimsel metodları, makaleleri, yetiştirdikleri öğrenciler, kurdukları fakülteler, oluşturur.

Ve bugün üniversite açılış törenlerinde gördüğümüz hayaz, yılışık, sorumsuz profesörler, 'hasmını ılıkmış Tonyalı' gibi, kasılarak kürsüye çıkan rektörler, üniversite açılış töreninde neler konuşulur, 1930'lu yılların Alman yahudi bilimadamlarının aynı üniversitede yetmiş sene önceki konuşmalarına bir zahmet bakıversesler!

Şimdi, elimde tuttuğum kitap, ise Tübitak Yay., 5. Baskı, Türkiye'de çok sevilmiş, Türk vatandaşı da olmuş, Ernst E.Hirsch'in 'Anılarım' kitabı.

Hem latin harflerine geçiliyor, hem hukuk devrimi oluyor, hem yeni kurulan üniversitede tüm kitaplar arapça, bir tek kütüphaneci yok, hem töresini, geleneğini hiç bilmediği bir ülkedeler, hem cumhuriyetin devrimci bürokratları gergin ve aceleci.. Yaz tatillerinde Üniversitenin bomboş odasına gömülüp, yurtdışından kitaplar ısmarlayıp, kataloglar çıkartır, herşeyden önce modern bir hukuk kütüphanesi kurma işini, neredeyse, tek başına üstleniyor Hirsch, Türk öğrenciler kapıdan hocalarına bakıp, 'yine bize iş düşer' deyip kaçıyorlar'.

Hangi sayfasını okusanız, bilime tutkuyla bağlandığınız, bilimi aşka döndüren Hirsch'i tanıyorsunuz.

Hirsch 1930 yılı başında 28 yaşında genç bir doçent olarak tezini verir ve Berlin'de sınava giren sayısız hakim adayının başarı düzeyini çok aşan, inanılmaz gibi gözüken bir yüksek dereceyle, hakimlik ehliyetnamesi alır. Bu hayatının dönüm noktasıdır, çünkü 'hayat boyu' hakimlik güvencesi kazanmıştı ve Almanya'da yüzlerce işsiz hakim arasından kazanmıştı. Üniversitedeki kariyeri de öğreyecek, ders vermeye devam edecekti. Mutluluktan uçar, kitaplarına ve işi-

ne gömülür ve yaz tatillerini kuzey ormanlarında piyano çalarak geçirmeyi ihmal etmez!

Tam o mutlu yıllarda, Hitler, demokratik seçimlerle iktidara gelmiş, hemen ertesi, yahudi dükkan kapılarına gestapoları alışveriş yapılmasın diye dikmiştir. Üniversite Hitler'e karşı sessiz kalır, bir çok yahudi karanlık geleceği tahmin edip, paniğe kapılır. Hirsch, ailesini Almanya'da bırakıp Fransa'da iş bulmaya koyulur, her iş aramaya gittiği ülkenin dilini de sözlüklerden öğrenmeye çalışır. Fransa hukuku, Alman hukukuna benzemez diyen bir soğuk tavırla Fransa'dan eliboş döner. Amsterdam'a geçer, yine elinde sözlükler, kendine yeni bir vatan aramaktadır, umutsuzca iş imkanlarını soruşturur...

Bu sırada Almanya'yı terkeden bilimadamları 'Yurtdışındaki Alman Bilim Adamları Yardımlaşma Cemiyeti' kurmuştur. Çalışmalarını ilk başta İsviçreli yahudilerin mali desteğiyle sürdüren bu 'Kendi Kendine Yardım Örgütü', mayıs ayı sonunda, Türk millî Eğitim Bakanlığı'nın isteği üzerine Prof. Malche tarafından hazırlanan İstanbul Üniversitesi için reorganizasyon ve reform planı uyarınca bir dizi yabancı üniversite hocasına iş bulabileceğini öğrenir.

Yazışmalar sonucu, Schwartz, çantasına 'Bilginler Takvimi'ni, bir de 'Kendi Kendine Yardım Örgütü' tarafından hazırlanmış, yurtdışına göçmüş ya da göçe niyetli Alman profesörlerin bir listesini koyarak Ankara'ya gitmiş, 'Kendi Kendine Yardım Örgütü'nün temsilcisi sıfatıyla Milli Eğitim Bakanı Dr. Reşit Galip ile görüşme yapar.

Andlaşma, III. Selim'den beri modernleşmeyi planlayan Türkiye'nin en müthiş reform paketidir: '30 ayrı kürsü kurulması ve her bir kürsü için de birden fazla Alman bilim adamının gelmesi istenmekte!

Tekrar ediyorum, Alman bilimadamlarıyla yapılan andlaşmanın en ağır maddesi, çok kısa sürede Türkçe öğrenip, derslerini Türkçe vermek zorunluluğu getirilmiş olması, tüm gerginlikler burdan doğmuştur. Karikatürist Cemal Nadir bile esprisini çizmiştir. İlk yıllar Alman hocalar çevirmenlerle derslere girer, ancak, dil devrimi sonucu, gazetelerin değişen harf karakterleri trajı sıfıra düşmüştür, yeni uydurulan kelimeler sonucu Anadolu'dan gelen talebeler dahi Türkçe'yi bilmemektedir. Hangi Türkçeyle ders verilecek tartışmasının ötesinde, bilimsel literatürün Avrupalı kavramlarını bu yeni dille anlatmak imkansız gibidir, tüm bunların ne anlama geldiğini anlatabilecekleri kimseleri de yoktur.

Ayrıca, asırlardır Osmanlı aydınları yabancı dil diye Fransızcaya sarılmış, Osmanlı bürokrasisi de Fransızcayı ezberlemiştir, çevirmen asistanların Alman hocaların Alman diline karşılık neyi, nasıl çevirecekleri tamamen karışıktır ve bu sorun, cumhuriyet tarihimizin en girift sorunudur. İşte o zamanlarda devrimle başlayan 'uydurma' dile, genç çevirmenler de katılır, Almanca karşılığı deyimlere uydurma karşılıklar verirler, bir kat daha sorun kaimaşıklaşır!

Hirsch'ten devam edelim: 'Türkiye'de büyüme azınlıklar, Ermeniler, Rumlar, Yahudi ve levantenler bile, bu dili bir türlü öğrenememişler, bunların konuştuğu Türkçe, öteden beri alay konusu olmuş, mizahta kullanılmıştır...'

Türkiye'ye gelişinde, uzun tren yolculuğunda Türkçe öğrenmek için bir Türkçe-Almanca kitabı satın alır. Trende yanına oturan bir Türk, 'üç yıl içinde Türkçe öğreneceğini' duyunca, imkansız olduğunu söyleyip, şaşırtır Hirsch'i. Ve yolcu Hirsch'e Türkçe öğretmeye koyulur.

İ, Ü, sesleri dikkalini çeker. Yol arkadaşı 'ü' sesiisini övmekle bitiremez, Hirsch: 'Tütününüz var mıdır?' sesinde, Türk tütününün tadı geliyor ağzınıza. 'Gül' sözcüğünde ise gülün tatlı kokusu içimizi bayıltıyor. 'Bülbül' sözcüğünde, sanki kış cıvıltısı kulağında şakıyor. 'Umit' sözcüğünde iyi bir geleceğe beslenen özlem adeta elle tutulur hale dönüşmekte. Ve, 'ne güzel' ünleminde ise, bakıp görülen şeyden duyulan sevinç sanki dalgalanmaktadır.

'Böylece, tütün, gül, bülbül, güzel ve ümit, Türkçe dil dağarcığının ilk sözcükleri oldu, Türkiye'ye daha güzel beklentilerle gitmek mümkün müdür?'.

İstanbul Galata'ya gelince yine 'ü'yle karşılaşır: köprü. Peşinden yeraltı treni: Tünel. Ve uzun uğraşlardan sonra taşındığı yeni apartmanın adı da 'Ü'dür, çünkü apartmanın sahibi kızının Ümit adını vermiştir.

Hirsch 'ü'lerden geçer, köprüden tünelden gider, sonunda, Dersaadet'i bulur. Dersaadet: Mutluluk kapısı, mutlulukla yanından geçer, Beyazıt'ı bulur, karşısında yeni bir 'ü' vardır: İstanbul Üniversitesi'nin 'Ü' harfi.

Ü harfini takip edip Türkçeye, Türkiye'ye girmek coşkusuyla yüreği alevlenir, ancak, üniversiteye girdiğinde şaşırıp kalır, tüm kitaplar, Arapça'dır.

Mobilyalarını Amsterdam'dan bir gemiye yüklemiş, kendisi ise birkaç valizle gelmiştir. Hirsch: 'Keşke bir film makinem olsaydı da, aşağıdaki nihtima yanaşmış iki mavnadan hamalların, sırtlarında yükleri daracık nihtım duvarı üzerinde yürüyerek kıyıya, oradan da yamacı tırmanarak caddeye ve caddeyi geçip ön bahçeyi aşarak eve dengelerini zahmetle koruyarak nasıl vasıl oiduklarını yukarı kata çıktıklarında da çeşit çeşit mobilyayı, bavulu, sandık sepeti ve hatta tek bir hamalın taşıyıp getirdiği koca kuyruklu piyanoyu nasıl binbir ihtimamla yere indirdiklerini tespit edebilseydim...

Hamallarımızın gücünü, ihtimamını keşfeden Hirsch, yıllar sonra yorgunluğunu atmak için Heybeliadayı da keşfeder ve üşenmeksizin her yaz ayı kuyruklu piyanosunu Heybeliada'ya götürür, getirir.

Hirsch'in taşındığı gün 28 Ekim'dir, Amsterdam'dan eşyaları da o gün gelmiştir ve cumhuriyet kutlamalarına davetlidir, elbiselerı de gemidedir.. Aceteyle elbiselerini gemiden çıkartıp, davete koşar:

"Karaköy meydanında bir taksiye atladım. Taksi beni eski padişah sarayı Dolmabahçe Sarayı'nın dış kapısına getirdi. Davetiyemi göstererek kapıdan içeri girdim ve iç saray girişi önünde arabadan indim.

'Davet muazzam büyüklükteki taht salonundaydı. Salonun yüksek pencereleri, binayla Boğaz arasında yer alan 600 m. uzunluğundaki nihtıma bakıyordu. Mermer nihtım, ışıl ışıl bezenmişti.

"Ve işte ben, kendi Alman vatanında Yahudi olduğu için hor görülen, 'aşağılık' ırka mensup olduğu için işgal ettiği mevkilerden kovulan, evini yurdunu terkedip, yabancı ülkelere kaçmak zorunda bırakılan ben, 'mülteci' ben, dünyanın bir ucundaki Türkiye'de, nice billurlarla, mermerler, somaki taşı, su mermeri, paha biçilmez kakma işlerinin ihtişamıyla panldayan, nice değerli mobilyayla, halıyla, resimle süslü, bir zamanların tahtı salonu olan bu mekanda, ülkenin bin seçkininden sayılan, saygıdeğer bir Alman Profesörü sıfatıyla hazır bulunmaktaydım"..

Hirsch, on yıl İstanbul Hukuk, on yılda Ankara Hukukta görev yaptı, kara ve deniz ticaret hukuku kürsüsünü yönetti. Bakanlıklara danışmanlık yaptı. Yüzlerce öğrenci yetiştirdi, yurtdışından yüzlerce kitap getirtti. Yetiştirdiği sonra kürsü başkanı olan talebeleri, o Almanya'ya gittiğinde dahi, yeni Türk öğrencileri hukuk öğrensin diye onun yanına gönderdi.

Hirsch, Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nu hazırladı. (Ayrıntılı bilgi: Cumhuriyet'in ilk yılları bilimsel yayınların Türkiye'ye girişinde müsamahakar davranan batılı ülkeler, çok sonra tavrını değiştirip korsanlıkla suçlamaya başladı. Durumun vehametini gören Halide Edip de yurda döndükten sonra ilk iş olarak bu kanunun hızla çıkarılması için çalıştı...) Türk Ticaret Kanunu'nu hazırladı. Marka, patent kanunu hazırladı. Bu kanunlar, onun kaleminden çıkmadır.

En önemlisi, birgün Ankara Hukuk'un Rektörü, 'başbakanın oğluna neden zayıf not verdin, çabucak düzelt' diye, Hirsch'i zorlar ve azarlar. Hirsch, zaten sığınma olarak yaşadığı okuldan, Türkiye'den sürdürüşi edilmek, onlarca yıldır emeklerinin yokedilmesi pahasına, tüm profesörlük haklarından elinden alınma riskine rağmen, başbakanın oğlunun zayıf notunu değiştirmez. En önemlisi bu..

En önemlisi, Hirsch gibi onlarca Yahudi Bilim adamı, zayıf notumuzu, hayatları pahasına değiştirmedi, bunu öğrettiler, başbakan olsalar dahi!

Bizler, otuzlu yıllarda udla, kanunla, Safiye Ayla'yla eğlenirken, Hirsch gibi yahudi bilim adamları bu sıkıcı doğu kasabasında gerçekten 'hayati' kanunlar yazdı, kanunların ruhunu öğretti. Diyelim ben yazar Nihat Genç, 'telif' sorunlarını çözümlediği için ya yazmayı bırakacağım, ya da ülkemi terkedecek duruma geldim. Kanun yazılmış, orda duruyor, ama uygulayan yok. Yoksa bu Telif Haklarını bir yahudi yazdığı için mi. Hangi kapıyı açsanız bu 'hukuk' trajedisiyle boğulduğumuzu görürsünüz. Diyelim Sabancı, ikiyüz şişe suyla, ikiyüzmilyon kazanır. Çiftçimiz, iki ton, kamyonlara sığmaz sarımsak üretir, aynı parayı kazanamaz.

Nasıl bir 'hukuk', bizleri bağırıyor, bazılarını 'sarıyor'...

Devamı 14. sayfada

SELÇUK ERDEM

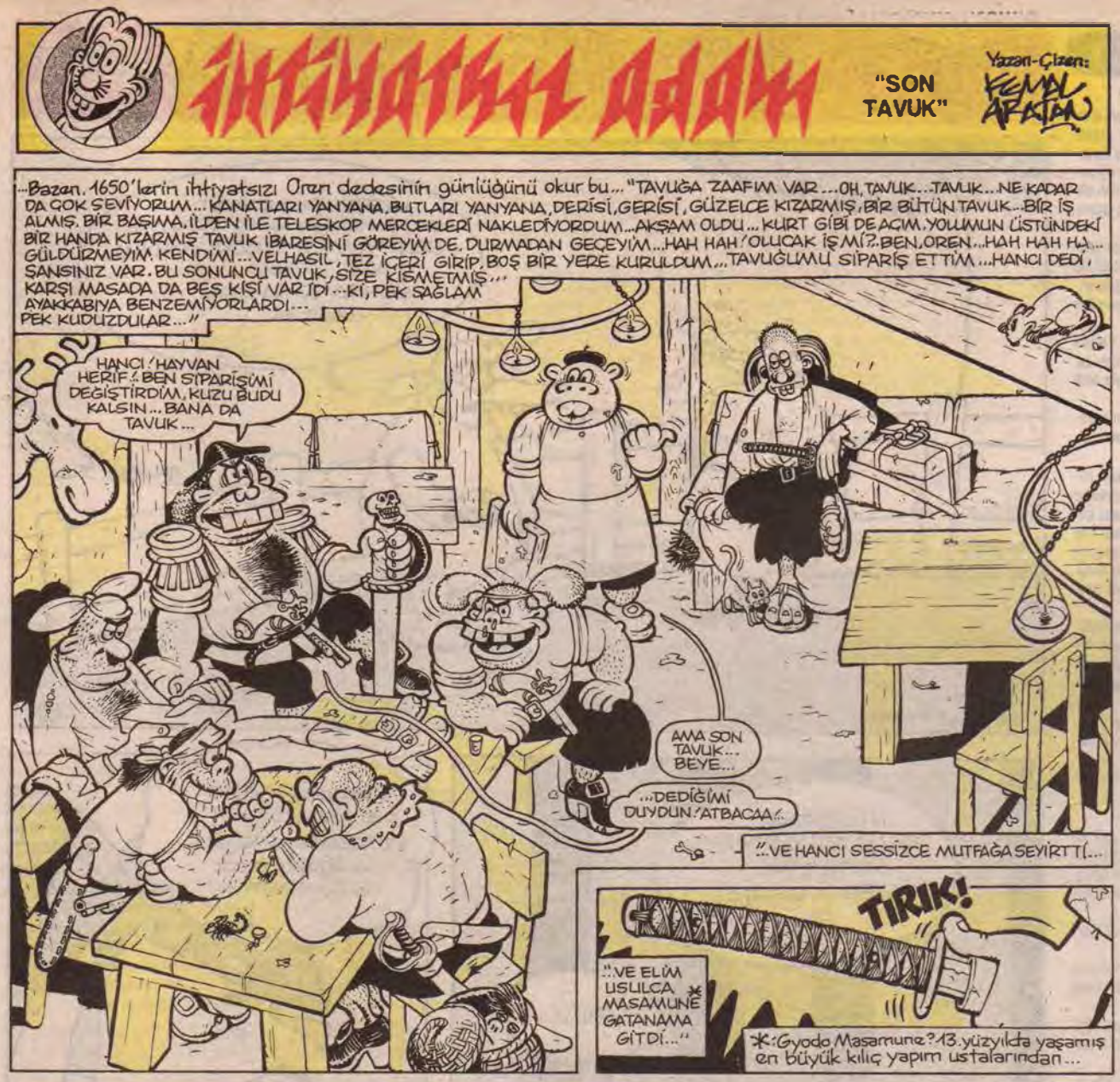

selcukerdem@leman.com.tr

13. Sayfadan Devam

İşte Üniversite, modernleşen Türkiye Cumhuriyeti'ne, 'hukuku' öğretecekti, olmadı, Alman bilim adamları gitti, bilim bitti!

Kardeşlerim! Şu anda tarihin hangi noktasında olmak istersin, diye sorarsanız, şu anda, İsrail askerlerine taş atan Filistinli çocukların yanında olmak isterim, bir taş da ben atmak için!

Karatepeler'den Kanada'ya sürülen Kızılderililer'in dinî reisi Yatanka Totanka (Oturan Boğa), Washington'da şöyle konuşmuştu: Biz, Manitu'nun dünyayı bizim için yarattığına inanıyorduk. Sonra beyazları gördük. Manitu beyazları da yarattığına göre, bu dünya, hem onların, hem bizim.

Tarihin en kanlı savaşlarını yaşamış ve yaşamaya aday Kudüs, çözümsüz bir kent! Mahalle, mahalle, sokak sokak her iki milletin kutsal mabedlerine, yollarına göre Kudüs'ü tanzim etseniz, dahi, tarihin, tüm dinlerin çözemeyeceği ebed girftikte sorunları var Kudüs'ün. Mesela Mescidül Aksa, müslümanlar için kutsal, aynı camiinin temellerinde, yahudiler için kutsal Süleyman tapınağının kalıntıları var! Nasıl bölüştüreceksiniz?

Savaşın sebebi de budur, bu mabed, kimin? Ama bugün, ama yarın, belki yüzlerce savaş daha yaşayacak Kudüs, ama yüzyıllar sonra, bu ikili mabedin nasıl kullanılması gerektiğini bize yine 'hukuk' öğretecektir.

Şimdi ise elimde, her sayfasını ağlayarak okuduğum, Çıra Yayınlarından çıkmış 'Allah Rızası Ananonim Şirketi' adlı bir kitap. Yazarı: Hasan Songür.

Hasan Songür, gerçi mahkemelerde sülünürüm diye, isim vermiyor ama, şeyhin gerçek adı: Haydar Baş. Televizyonu: MesajTV. Gazetesi, Mesaj Gazetesi.

Bunca çirkin şeyh hikayeleri okuduk, çürümüş müridlerine ellettiren şeyhler bile gördük televizyonlarda. Yine de bu kadar olamaz, bu ne kepazelik, cahillik' diye, ağlaya ağlaya bitirdim kitabı, çünkü, onbinlerce Anadolu çocuğunun safiyânı, dini inançlarını nasıl sömürdüğünü tane tane yazıyor Hasan Songür, kendisi de yedi yıl onun televizyonunda çalışmış bir mürid olarak.

Haydar Baş, yüzbinlerce mürid takmış peşine. Müridleri önce, kurduğu tencere fabrikasının pazarlamacısı olarak çalışıyor, önce binlerce ortağı olan bu fabrikaya el koyuyor, akıl almaz bir servet ediniyor.

Sonra, uzaydan ışınlar gönderen hartlerle süslenip yazdırmış uyduruk, ossuruk İslamcı dergiler çıkartıyor ve onbinlerce müridi Anadolu'yu kasaba kasaba, köy köy dolaştırarak sattırıyor dergiye. İnanılmaz, yüzbin, ikiyüzbin tirajı buluyor, tüm paralar toplanıp şeyhe gönderiliyor.

Ve sonra ulusal yayın yapan ve bugün milyonların izlediği bir TV kuruyor, ve her pazartesi de orda vaazlar veriyor, yine, uzaydan ışırdanan kelimelerle: Haydar Baş Hakikatı İlmin Işığında Anlatıyor, anonslanıyla.

Adamın dört karısı var, ama, gerçek, 3 artı, bir, sistemi. Yani, dördüncü kontenjan sürekli boş kalıyor. Kadın müridleri vasıtasıyla, elindeki kız yurtlarından her ay, her yıl güzel bir kız seçiliyor, ona gönderiliyor. Kadın müridler, koynuna girecek kız müridlere tembih ediyor: 'sakın gözlerine bakmayın şeyhin, gözlerinin nuru sizi eritir, çarpılırsınız!'.

Bütün sağcı, siyasi partilerle arasından su sızmıyor. Öyle ki, bir devlet bakanlığında 'resmi' danışmanlık da yapıyor. Müridlerine de 'bakın devlet bile bana danışıyor', diye hava atıyor.

Ve bir müridinin cebine bir milyon dolar koyup, Azerbaycan'dan kendisine profesörlük ünvanı satın aldırıyor. Tekrar müridlerinin cebine milyon dolar koyup, üçüncü dünya ülkelerindeki tuhaf örgütler bulduruyor, kendisine ödüller aldırtıyor. Şeyhliği de tuhaf.. Bir garip şeyh ölür, şeyhi, sarıp sarmalayın, mezarını kendi evinin bahçesine yapar, böylelikle beleşten bir de şeyh olur.

Müridlerinin yanında 'peygamberi övmesini' bile kıskanır. Çünkü tasavvuf anlayışı gereği, Allah da, peygamber de onun şahsında cisimleşmiştir, ne lüzum var peygamberi övmeye. Tayyip Erdoğan gibi akıllı sağcılar çıkınca, hakkında her türlü dedikodu, iftirayı çıkartıp, pezevenk diye seslenir.

Düzenbazlıklarını anlamış müridlerini ise, kabadayılarına dövdürür. Kitap okuyan, kafası çalışan, soru sormaya başlayan hangi mürid olsa, hemen dışlanıp, kovuluyor.

Hergün, gazetesinde, televizyonunda, şirketlerinde bedavaya çalıştırdığı onbinlerce Anadolu çocuğuna bir öğün yemek dahi vermiyor. Onbinlerce Anadolu çocuğu, aç, çıplak, perişan, şeyhlerine esnaftan para topluyor, gazetesini satıyor, çünkü, 'İslam İmparatorluğunu kuracakmış şeyhleri'.

Havaalanında lüks arabalar eşliğinde yüzlerce müridi elpençe divan arkasına dizilerek yola koyuyor, kadınları, özel malikanelerde yaşıyor.

Ve bu Trabzonlu Haydar Baş'ı, tüm sağcı partiler, tüm sağcı televizyonlar, tüm sağcı gazeteler, aydınlar bitdiği-tanıdığı halde, sessiz kalıyor. Çünkü geniş bir cemaati var, oy endişesi.

Onbinlerce müridini şöyle eğitiyor: 'Hergün, her akşam, namazdan sonra, gözlerinizi kapatıp, saatlerce tabut, kefen, ölüm düşünün. Sonra gözlerinizin önüne şeyhinizin nurani yüzünü getirin, 'kurtulacaksınız', 'dünya da sizinle birlikte kurtulacak'.

Onbinlerce Anadolu çocuğuna, hergün, ama hergün, ölümü, kefeni, düşündürtüp, korkuyla, beyinlerine ölüm işkencesi uygulayarak, bunu da 'din' diye, 'Allah' diye satarak, onbinlerce çocuğun, beynini, gönlünü, kapatıp, bağlayıp, ruhlarını sürüp, köleleştirip, sonra, tencere ticaretinde kullanmak...

Ve en önemlisi, bu şeyhin Anadolu üniversitelerinde bir yığın doçent, doktor, araştırma görevlisi müridi, onun yayınlarına, tarikatına bağlı, Allah rızası için, şeyhin servetine servet katıp, üniversite odalarında müridlerine ders veriyor. Müridleri de, 'koca doçentler bile onun şeyhi' diye etki altında kalıp, tarihimizin bu bitmeyen cehalet faciasında şeytan gibi çalışıyorlar.

Haydar Başlar da yahudiler mi icad edip aramıza saldı! Neden susuyorsunuz sağcı partiler, sağcı televizyonlar, sağcı, islamcı yayınlar, Haydar Başlar onbinlerce gencin daha beynini yemesini mi bekliyorsunuz, yoksa, yenilmiş bu beyinler işinize mi geliyor!

Bir de beni düşünün. Müslüman, Türk bir çocuğum, Trabzonluyum. Haydar Baş gibiler benim hemşerim. Başımı kaldırdım ve baktım ülkeme, bir tarafta Haydar Baş, dininden, soyumdan, diğer tarafta, Yahudi Alman profesör Hirsch!

Hepimizin gönlünde işte böyle bir acı var, kim dost, kim düşman, kim müslüman, kim vatansever, kim bilimadamı, biz kimden yanayız.. Hepimizin yüreğinde işte aynı kutsal bina var, üstü Mescidül Aksa, altı, Süleyman Tapınağı gibi.. Anadolu'nun onbinlerce genci, müslüman, Türk geleneklerinin yüreklerinde bıraktığı acı izleri çözebilmek, müslüman kim, yahudi kim anlayabilmek için, yüzlerce yıl daha, yalnız, sessiz, yurt, üniversite odalarında ağlayıp, çırpınıp, duracak mı?

Asla durmayacak, çünkü bu sorunu hukuk değil, biz çözeceğiz, Anadolu topraklarından şarlatanları sizler, bizler hepimiz birlikte kovacağız.

Nihat Genç

Akşam Servisi

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

Bir iki yıl önce İstanbul'da Tophane'de Avrupalılar bi Sanat Bienali düzenlemişlerdi. Resimler, heykeller. Sergi salonunun bi köşesinde şeyi gördüm... Anadolu çapında bi anket düzenlemişler.. Yüzlerce insanlarımıza, 'duvara asacağınız ideal resim nasıl olmalı, sorusunu sormuşlar... Gelen cevapları harmanlayarak bir ideal resim yapılmış... Sergileniyor... Resim Aşşadaki gibiydi' altın varak çerçeveli... Resimde bi kenarda çocuklar oynuyor, bi kenarda kuzular var... Öte de güzel bi araba... Fonda, güzel bi yayla manzarası...

pembe kızlar..
dijital ağlama.. dayak, pokemon ve daha fazlası... ATOM'da!
ATOM okumak bir ayrıcalık değil! haktır! yeni bir dokudur.. tattır!.

KAMBERSİZ DÜĞÜN OLMAZ, SANALDI MANALDI KAMBER SINIR TANIMAZ VEYA ÖLÜREM GIZLAR NAZ EVLEME...

EKİM SAYISI GASTECİLERDE! ARAYAN BULUR, İNLEYEN ÖLÜR.

LEMAN OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

...

Merhaba ve Teşekkürler; benim derdime ortak olacağınız için.

Türkiye Cumhuliyetinde yaşayan her Turk vatandaşı gibi benim de başıma bir haksızlık geldi. Size bu haksızlıktan bahsetmek istiyorum.

Ben 17 yaşındayım ve Kadıköy Anadolu Meslek Lisesi 3. sınıf öğrencisiyim. Bu sene mecburi işletme (staj) zorunluluğu olduğu için Temmuz ayında Ümraniye'de evime çok yakın olan İGDAŞ ANADOLU BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜNE staj için baş vurdum. Dilekçemde Bilgisayar Bölümü öğrencisi olduğumu ve Bilgi İşlem bölümünde çalışmak istediğimi yazdım. Birkaç ay sonra dilekçemin kabul olduğunu ve işlemlerimin yapılması için ALİBEYKÖY'deki İGDAŞ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE 14 Ağustos'ta başvurmam söylendi. Bende söyleneni yaptım, buraya kadar herşey normaldi. Eylül ayının 11'inde saat 8.00'da Ümraniye'deki İGDAŞ And. Böl. Müd.'de işbaşı yapmam söylendi. Ayın 11'inde saat 8.00'da İGDAŞ And. Böl. Müd.'ne gittim. Kaydımı yaptırmak için aynı binadaki Personel Müd.'ne çıkmamla başladı herşey. Oradaki vatandaş (insan demeye dilim varmıyor) bana Bilgi İşlem Bölümündeki elemanların adlarının olduğu listeye baktığını ve o listede benim adım olmadığını söyledi. Bunun üzerine bende Bilgi İşlem Şefi Ahmet Ali Bey'in yanına gittim. Derdimi anlattım. Bana karşıda Alibeyköy'de işe başlamamı söyledi. Bunun üzerine bende bana verilmiş olan dilekçeyi ona uzattım. Dilekçede: "İGDAŞ And. Böl. Müd.'de yani Ümraniye'de stajını yapabilecektir." yazıyordu. O vatandaşa önce bana, ona haber verilmeden işe alındığımı ve onun işe alınmak üzere söz verdiği başka insanlar olduğunu ve bu yüzden beni işe alamayacağını söyledi. (Görüyorsunuz ki bu ülkede yazılı, imzalı kağıt değil, söz ve torpil işliyor.) Daha sonrada Sendikadan olup olmadığımı sordu. (Ve yine görüyorsunuz ki o herif için benim elimdeki kağıt değil üye olduğum (ya da olmadığım) sendika önemli) Sendikadan olmadığımı öğrenince de bayan elemana ihtiyacı olmadığını söyleyip, beni şutladı. Bunun üzerine İGDAŞ And. Böl. Müd. Sekreteri Fulya Hanım ile görüştüm. O insanda sağolsun açıkta kalmamam için beni Sekreterya bölümüne gönderdi. Bir aydır Sekreterya'da çalışıyorum ve sekreterlik yapıyorum. İşte görüyorsunuz. Bu bahsettiğim olaylar, içinde bir tane solcuya rastlayamayacağınız, (Stajyerler hariç) içini bir sürü boş kafalı sağcının doldurduğu bir işyerinde gerçekleşiyor.

Şimdi sorarım size Sayın Bilgi İşlem Şefi Ahmet Ali Bey sizin o çok sevdiğiniz ve herşeye alet ettiğiniz o dininizde böyle eşitsizliklere ve haksızlıklara yer var mıdır? Siz ki haktan, hukuktan zerre kadar anlamayan insan diye nitelendirilen varlıksınız. Tanrı önünde bu yaptığınız haksızlığın cezasını nasıl ödeyeceksiniz?

Son olarak size yaşadığım hayal kırıklığından bahsetmek istiyorum. Dün birden bir umut ışığı yandı ve aniden söndü. Bilgi İşlem Bölümüne eleman arandığını duydum ve hemen koşa koşa oraya gittim. Oradaki insan müsfettesi bayan bana bunun doğru olmadığını ve elemana ihtiyaçları olmadığını söyledi. Tesadüfen aynı gün içinde muhasebe şefi Emin Bey'le konuşurken, Bilgi İşlemin Emin Bey'den eleman istediğini öğrendim. Haydaaa... Bu ne kareviz, bu ne lahana turşusu. Yani ben Bilgi İşleme asla geçemeyeceğim. Çünkü bir kere gıcığına gittim, İmparator Ahmet Ali Bey'in.

Ağınma gidiyor. Tam 3 senedir kafa patlattım, dirsek çürüttüm. Mükafatı bu muydu? Ola ola sekreter mi olacaktım? Yanlış anlamayın sekreterleri küçümsemiyorum, bunu asla yapmam fakat dedim ya ağınma gidiyor. Telefonlara bakmak, müdürlerin olurlarını yazmak, onlara evrak götürüp imzalatmak ağınma gidiyor anlayın beni. Haftada 3 gün o nefret etliğim lanet yere gidiyorum. Her sabah midem bulanarak uyanıyorum, oraya giderken ayaklarım geri geri gidiyor.

Şimdi sadece oraya gittiğim zamanlarda ağrıyan ve bulanan midemle beddua ediyorum. Sizinde anneleriniz, bacılarınız benden daha beter olur elbet Ahmet Ali Bey. Belki o zaman anlarsınız hak ve hukukun ne demek olduğunu.

Yıltık taraftan sevgiler.

Adalet ve Eşitlik dileğiyle...

Selcan Karadeniz

Leman'a Saygılarımla...

Leman okullarına, okumazlarına, işçisine, emeklisine, yaşlısına, gencine, avukatına, doktoruna, öğretmenine, aydınına, memleketimin her köşesine selamlar olsun Giresun'un yağmurlu havalarından...

Çarpık eğitim sisteminin getirdiği düzensizlik, adaletsizlik deryasında boğulanlara, dayısı olmayanlara, ensesi kalın olmadığı için çaresiz kalanlara, okulu bitirip kaldırım taşlarını soymakla hüküm giyenlere bütün incinmişliğin, isyankârlığım ve beklediyişlerinin arasından yürek dolusu selamlar olsun benim gibi sistem mağdurlarına...

Evet dostlar, ben dört senedir tayin bekleyen bir hemşireyim. Tayin ha çıktı, ha çıkacak derken 3-4 senesi heba olanlardan biriyim sadece. Başkaları da var. Hemşirelik sınavını kazandığım ilk gün çok heyecanlanmış, sevinmiştim. Kısa yoldan hayat, dediler. Derslerimdeki başarıma, okulun gözde öğrencilerinden ve sınıf birincisi olmama rağmen hala devlet baba beni işe koyacak diye bekliyorum. Ama devlet hükümete babalık yapıyor, vatandaşa değil.

Bu dört yıl içinde girmediğim sınav, gitmediğim kurs, müracaat etmediğim iş kalmamıştır herhalde. Ama bütün kapılar yüzüme teker teker kapandı. Özel hastaneler, kliniker, muaynehaneler, bilgisayar kursları, hemşire sıfatıyla, sonradan kadroya geçme ümidi içinde ücretsiz çalışmalar, sınavlar sınavlar, yine sınavlar... Ve ümitlerin, hayallerin, beklediyişlerin, emeklerin boşa gitmesi, yıkılması, kaybolması...

Bizler bu okullara zaten sınavla gelmişiz. Bir aşamadan geçmişiz. Sonraki zorluklar niye. Tabi ayağınına onca okul açıldı. Şimdi mezun edilenlere vermeye para yok ki, niye işe alınalım biz. Birilerinin kendi için yaptığı bizim aleyhimize yöneliyor ve ceremesini biz çekiyoruz.

Hadi bunlara amenna dedik. Aynı şeyi üniversite mezunlarına da yapmıyorlar mı?

Memleket tavandakiler ve tabandakiler olarak ikiye ayrılmış. Tavandaki tabandakini göremediği için basıp geçiyor. Üstelik onları da tavana çıkaran tabandakiler değil mi?

Artık bıçak kemiğe dayandı. Bu mu demokrasi, bu mu adalet, sayın büyüklerim, lütfen!!!

Güntülü Yakupoğlu - Giresun

LEMAN
Sayı: 467, 21 Ekim 2000 Cumartesi Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin HİCAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GİLİVER ● Soner GÜNDAY ● Gürsel İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürsan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdal YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlıcak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Gönül Adamı

Güneri İçoğlu

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

Kaan Ertem

468

28 Ekim 2000 Cumartesi-Sayı:2000/44 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Bütçenin Aslan Payı Yine Silaha Gitti: 7 Kattrilyon

Türkiye yaşam kalitesi olarak yerkürenin en alt basamaklarını bir türlü tırmanamıyor. Üstelik harikulade coğrafyası, hiç de fena olmayan doğal kaynakları, insan potansiyeli, üzerinde oturduğu güçlü imparatorluk mirası, gencecik, demokrasi ve cumhuriyet tarihine rağmen.. Nasıl üst basamakları tırmanabilsin, yaşam kalitesini pırıl pırıl gelişmiş modern ülkelerin standartlarına yaklaştırabilsin ki; bütçeden sağlığa, eğitime, kültüre, hukuk ve adalet sistemine ayırdığı paylar öylesine komik ve küçük ki... İşte 2001 bütçesi yine meclise sunuldu.. Aslan payı iç ve dış güvenliğe ayrıldı yine... Sağlık, Milli Eğitim, Adalet, Kültür kedi payını bile alamadı.. Milli Savunma'ya 7 kattrilyon 433 trilyon ayrılırken, Sağlık 1 katrilyon 280 trilyonluk paya alabilmiş... Üstelik bunun 983 trilyonu da maaşa gidiyor...

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Hülya Avşar, profesörlere karşı!

- Ay çocuklar, benim burda resmimi çekmeyin... Bu tablo sarı-kırmızı... Keşke buraya gelecemize, siyah-beyaz fotoğraf sergisine gäseydik...

- Hamfendi, yok böyle bişey.. Siz öyle her konuda kafanıza göre konuşamazsınız...

- Pardon, tanıyamadım, hangi televoledensiniz?..

- Ne teletabisi, profesörüm ben... Resim ciddi bir iştir... Bir sanattır resim...

- Kusura bakmayın, ben kaçırdım onu... Sadece yedinci sanat olan sinemaya yetişebildim...

- Medya sizi şımartıyo, coşkuyla coşuyosunuz..Ben sizin işlerinize karışıyo muyum... Riki Martin'in poposunu elledim mi hiç?.. Hipnoz dallamalığına girdim mi?.. Ayıp ama ya...

- Aaa, yeter ama be... Bütün profiar, doçentler kıskanıyo beni... Siz üç kuruş paraya yüce idealler uğrunda harcanıyosunuz diye, ben yüzotuzbeşinci sınıf gerizekalı dizilerinde oynamayım mı?.. Kaset çıkarmayayım mı?.. Ilıa ki güzel sesli olunca mı kaset çıkartılar?.. Tersi olamaz mı?.. Önce kaset çıkarırım, sesim zamanla güzelleşir belki... Ne yani, güzelsem günahım ne, söksüysem günahım ne?.. Siz sanatçıları arıyosunuz diye, ben ne 10000 bebirsiz program yapıp servet kazanmayayım mı?.. Kıskanıyosunuz beni..

- Yahu niye kıskanayım ben sizi... Sadece hayatta, ucuz espri malzemesi yapılmayacak şeyler de var demek istiyorum... Sizinle, şu anla ilgisi yok, son 45 yıldır sinirliyim bu ülkede...

- Hırsınızı niye benden alıyosunuz?.. Ben filmde mastürbasyon sahnesi oynadım, olay oldu... Siz mastürbasyon yapsanız, kim seyreder?.. Dedem yaşında adamsınız, mastürbasyon yapmaya utanmıyo musunuz?.. Hayret bi olay...

- Burası bi sergi diyorum sadece ben, popüler kültürün esiri olmayalım her salise diyorum...,

- Kıskanıyosunuz beni!.. Sadece bilim adamları, sanatkârlar, teknokratlar değil, sanat eserleri bile beni kıskanıyo... Geçen yıl Kaya'yla Luvr Müzesi'ne gittik... O hep biraz gülen, biraz somurtan kadın yok mu, neydi adı, hah, Mona Lisa... O bile beni görünce yüzü asıldı, tamamen somurtmaya verdi... Kaya deyince, sana Kaya'nın selamı var... Burda olsa ağzını burnuna kırardı...

- Bakın, anlamıyosunuz, bu işin profesörüyüm...

- N'apalim?.. Resimden anlamıyoruz diye resim hakkında konuşmayacak mıyız?.. Konuştuğumuz hangi şeyden anlıyoruz ki yani... "Şiir, yazana değil, ihtiyacı olana aittir" demiştir Pablo Picasso... ay, Pablo Neruda... Pablo Neruda, biz oradayız!..

- Tam anlamış değilim...

- Ben sizin derdinizi biliyorum, yakında serginiz var, beni kullanıp reklam yapmak, ilgi çekmek istiyosunuz...

- Doğru... Bunca yıl dirsek çürüttüm, kafa patlattım, ilim irfan içinde kaldım, birden sizi görünce reklam yapasım geldi,.. Çok haklısınız...

- Şimdi programa konuk olmak da istersiniz siz... Niye benim programıma geliyosunuz?. Gidin Diskoven'ye Neyşinl Çiografik'e konuk olun... O çevreci prof da önce satıştı, sonra hastam oldu, sayesinde çevre yaptı... Bir bayanla konuşmayı öğrenin önce... Gidip aç karnınızı doyurun!..

- Sizi başımıza çıkaran bu sosyal dokuyu inceleim ben e mi!..

- Ne varmış sosyal dokuda?.. Ben de kendimce gelişmeye çalışıyorum, her akşam yarışma programlarını mutfaka izliyorum... Birkaç düzine bilgi edinmiş durumdayım... A, en iyisi, ben de bu yarışma furyasında "Profiar Yarışıyor" diye bir program sunayım... Her bölüme beş prof yarışmacı katılsın... Yarışmayı kazanana, kendi cebimden maaşının birbeşyüz katını, arında, keş olarak ödeyeyim... En başarısız yarışmacı, profiakten doçenliğe inşin... İtiraz edenin ağzı burnu, program host'u Kaya tarafından kınlsın!.. Nasıl konsept ama... Benim kayınpederim de profesör, karşısında hâlâ titrerim... Arada bir anatomiyle ilgili çalışmadığım yerlerden soru sorar...

- Ben... Ben...

- Sus, hâlâ konuşuyo... Muhafızlar, alın bunu... Bi daa ortamında fakir istemiyorum.. Bana derhal Prof. Ahmet Mete Işıkara'yı bulun, onunla da kapışacam... Bi de Okültüs mü ne, bi profesör daha varmış, onu da getirin... O ne artar kırmızı ufaklıklarla savaşmakları... Ben de zekiyim, ben de bilimselim işte... Kıskanıyolar, çekemiyolar beni... Cahilsem günahım ne?.. Bakı kalan bu dünyada, eşekliik imişi..

VÜ'nün notu: Yazıya konu olan tartışmaya ekranları süsledim... Dâkelemi en çok, araya giren zengin medya patronu fıedleau çekti,.. Profesöre "Siz beni çok iyi tanıyorsunuz ama ben sizi tanımıyorum" deme küstahlığıyla o gerginin gerçek yıldızıydı... Bu edana ve benzerleri hesapta sanata destek olur, sponsor olur, koleksiyonlarına tablo resim eklerler... Örneğin Osman Hamdi Bey'in resimlerine çılgın paralar ödenir... Çünkü fiyatı belirlenmiş resimlerin sahibi olmak onlar için bir seçkinlik simgesi, bir gösteriş vesilesidir... Aynı zamanda ticari bir yatırımdır... Ama Osman Hamdi Bey, çağımızda yaşasa ve ismi bilinmeyen bir ressam olsa, aynı resimlere dönüp bakmaz bile bu işler... Adamcağızın gırtlağını yoksa poça diyen otomat gerçek yüzünü ortaya koyuyor... Herşey satın alınabildiği ölçüde verdiğimiz değerler için... Mutluluğun resmi yapılabilir mi bilmiyorum ama bu ülkeyi yönetenler mutluluğunu asla yaşayamayacak!

kilservis@leman.com.tr

Akşamserası

LeMan

Türkeş'in emriyle öldürüldüğü iddia edilen Kemal Türkler'in genel başkanlık yaptığı DİSK'i, imaj tazeleme peşinde koşan MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli ziyarete gidiyor.

Demirel ailesi, adaletten umudunu kesti cinci hocalara koştu. Murat Demirel için baktırılan faldan beraat kararı çıktı..

Manik Depresif olduğunu söyleyerek yattığı cezaevine özel doktor isteyen Murat Demirel'in bu talebi yerine getirilmedi.

GÜRCAN ÖZKAN / SEFER SELVİ

DERYA SAVIN

Ankette polisin karnesi zayıf çıktı. Türkiye'de her beş kişiden biri polisten korkuyor. Üçte ikisi kurallara uymadığına inanıyor. Derneklerin yarısı polisin dilinden şikayetçi...

DSP'nin desteğiyle TBMM Başkanlığı'na MHP'li Ömer İzgi seçildi.

İSRAİL
mazlum kanına doymayan süper güç piji
DEMİREL AİLESİ
godfather ve bank arkadaşları
DEVLET BAHÇELİ
hafızamızı kaybettik sanan 'kurt' lider
DİSK YÖNETİCİSİ
olay yerinde tatbikat yaptıran zihniyet
RÜŞTÜ SAİT AÇOĞLU
danışayım-danış-danışsın-indireliim-indirin-indirsinler!
EROL AKSOY
önce senet, sonra sanat
EBRU ŞALLI
"diyarbakırlılar ter kokuyor" diyen tiki
HÜLYA AVŞAR
susmayan biblo

İMZA GÜNÜ

LeMancılar kitaplarını imzalıyor

Tuncay Akgün, Ahmet Yılmaz, **Güneri İçoğlu**, Suat Özkan, **Aslan Özdemir**, Soner Günday, **Bahadır Boysal**

Tarih: 27 Ekim Cuma günü saat 16:00-18:00 arası
Yer: Sütlü Kahve, Yunus İş Merkezi Vezneciler (Edebiyat Fakültesi karşısı)

DARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

Espri: Bahadır BOYSAL...

Açık Büfe met üst

niye var, niye yok?

- **'devlet sırrı'** var da, **'millet sırrı'** niye yok?
- **'tanrı misafiri'** var da, **'ateist misafiri'** niye yok?
- **'18 yaşından küçükler giremez'** var da, **'18 yaşından büyükler giremez'** niye yok?
- **'bölücü çete'** var da, **'toplayıcı çete'** niye yok?
- **'aile salonu'** var da, **'sap salonu' niye** yok?
- **'doğu-batı sentezi'** var da, **'güney-kuzey sentezi'** niye yok?
- **'imambayıldı yemeği'** var da, **'mümin cozuttu yemeği'** niye yok?
- **'derin devlet'** var da, **'derin millet'** niye yok?
- **'sünnet düğünü'** var da, **'ilk adet görme şenliği'** niye yok?
- **'milli irade'** var da, **'ümit milli irade'** niye yok?
- **'orgazm taklidi'** var da, **'erken boşalma stand-up'ı'** niye yok?
- **'kavuniçi rengi'** var da **'patatesdışı rengi'** niye yok?
- **'güneydoğu sorunu'** var da **'kuzeybatı çözümü'** niye yok?
- **'türk hafif müziği'** var da, **'türk hafif operası'** niye yok?
- **'hayat öpücüğü'** var da, **'ölüm zikiciği'** niye yok?
- **'alkolsüz bira'** var da, **'nikotinsiz sigara'** niye yok?
- **'bankamatik'** var da, **'hortummatik' niye** yok?
- **'ayşekadın fasulye'** var da, **'osmanherif bezelye'** niye yok?
- **'seattle ruhu'** var da, **'siirt jet-pa ruhu'** niye yok?
- **'özgün müzik'** var da, **'özgün bale'** niye yok?
- **'kahramanmaraş'** var da, **'yiğit hakkari'** niye yok?
- **'görücü usulü'** var da, **'görece usulü'** niye yok?
- **'kadınbudu köfte'** var da, **'erkekbudu köfte'** niye yok?
- **'toplumsal baskı'** var da, **'bireysel baskı'** niye yok?
- **'bekarlığa veda partisi'** var da, **'dulluğa merhaba partisi'** niye yok?
- **'cevap hakkı'** var da, **'soru hakkı'** niye yok?
- **'noter huzuru'** var da, **'yeminli büro saadeti'** niye yok?
- **'türk sanat müziği'** var da **'türk sanat resmi'** niye yok?
- **'savunma bakanlığı'** var da, **'yıpratıcı santrafor bakanlığı'** niye yok?
- **'spor toto'** var da, **'sanat loto'** niye yok?
- **'kökten dinci'** var da, **'daldanlaik'** niye yok?
- **'vahşi kapitalizm'** var da, **'evcil sosyalizm'** niye yok?
- **'duygusal komedi'** var da, **'mantıksal trajedi'** niye yok?
- **'yurtta sulh cihanda sulh'** var da, **'ilde sulh mezrada sulh'** niye yok?

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

ŞİMDİ DE ZİHİNSEL ENGELLİLER İÇİN HAZIRLADIĞIMIZ HABERLERİ SUNUYORUZ!.. ZEYTİNBURNU'NDA ÇATTI PATTI VE DE YATTI!.. ÜSKÜDAR DA DÜRÜTTÜ HÜRÜTTÜ BÜLÜL ÜÜ... AAARII VIIZ VIIZZ... VIZZZ!..

HABERLER

ZİK TV

HÜEE EHÜÜ EHÜÜ HÜÜ HÜ...

GÜSÜN LA HABARLAR PAŞLATTI DİNLEYEK!..

Paranoya

BU AYAKKABIYI BEĞENDİM.. FİYATTA BİŞEYLER OLMUŞ MUYDU ACABA?..

İNANIN OLMAZ.. VALLA BİZE DE BİR ÇORBA PARASI KALIYOR ANCAK...

MUHİTTİN ABİ ÇORBAYI YAPMAYA BAŞLAYALIM MI? ACIKTIN MI ABİ?..

LOMBAK LOMBAK LOMBAK

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ...

NÖBET

DEVRİYE

HOOP!.. ALOOO!.. BİRİNİZ ŞU TELEFONU AÇSIN!..ŞŞTTT HUUOP!..

HIRSIZLIK MASASI

BOMBA İMHA MASASI

ZIRRR!

AYŞENUR SENİ UNUTAMIYORUM BE!.. AHH!..

AHH AYŞENUR AHH! SENİ BİR TÜRLÜ UNUTAMIYORUM!..

OFF, AYŞENUR OOFF! SENİ UNUTAMIYORUM İYİ Mİ?..

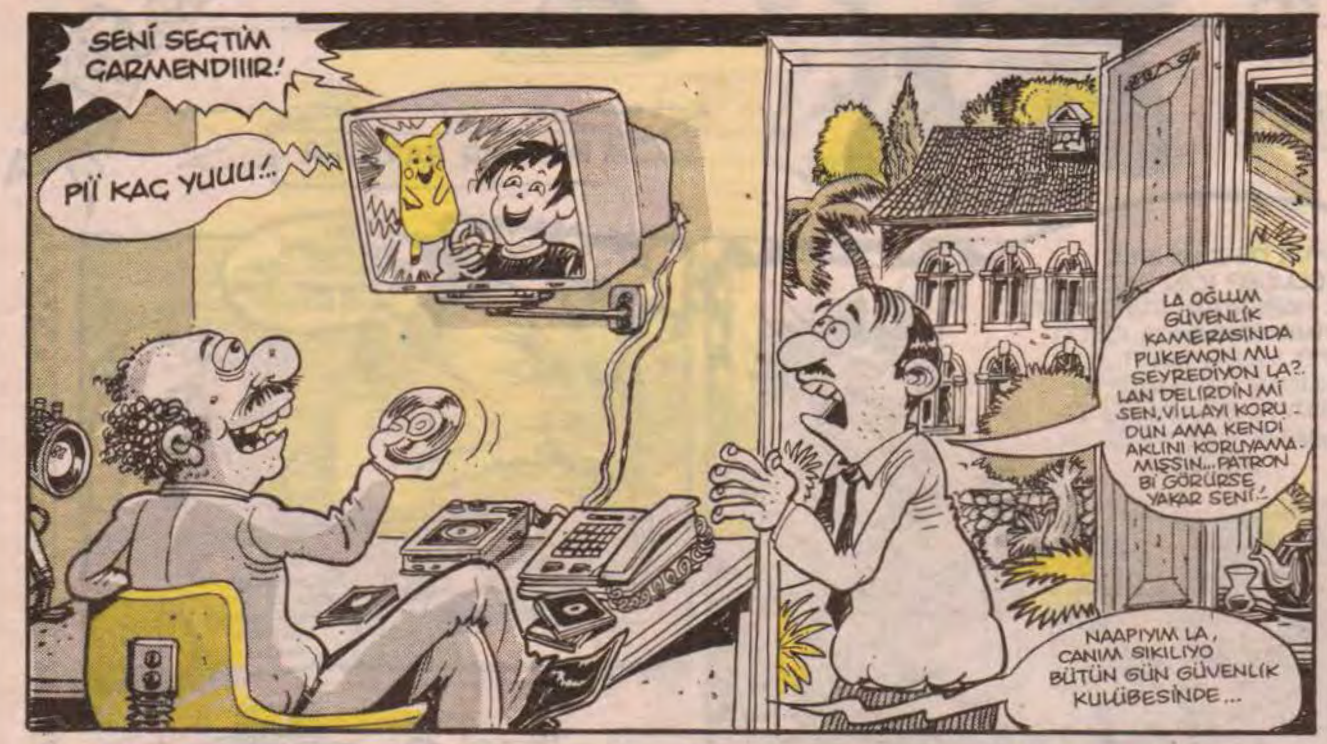
AYŞENUR, SENİ UNUTAMIYORUM BEE!..

Aksamsefasi

lombak@leman.com.tr

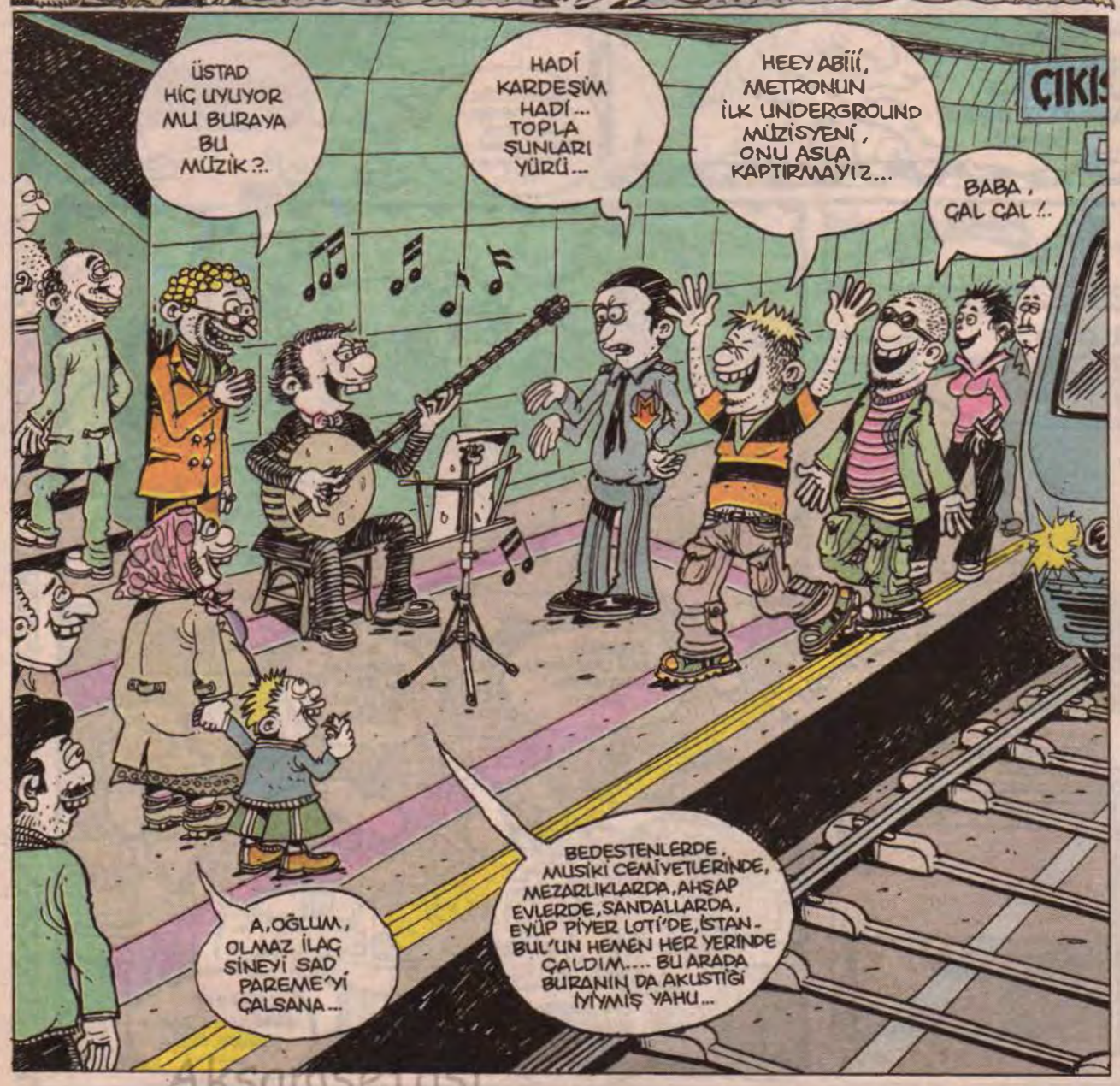
Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Selam... Ne yapmalı ki şindi?..İçerde bırakırsam dışarı çıkamaz; dışarda bırakırsam içeri giremez! İşim yok, bi de kediyle uğraşıyorm! S.kiirolup gidemiyo insan hemen evden. anahtarı aldım mı? Aldım. Not kaadı? Not alamıyorm son zamanlarda ama, yine de bi parça kâat alıyım yanıma; belki nefis bi not bulurum bi yerde...Şeyi aldın mı peki?.. Neyi lan!? Şeyi işte.. Bişiy olmalı.. Onu da almalısın yanına. Kesin almadın!.. Ulan, bilmediim şeyi nası alıyım; nedir o?! Neyse, s.ktiret, alma. Kibriti al, bi de pakedi, tamam. Yaamur yağabilir. Şindi bu hayvanın, sıçması için dışarı çıkması lazım. Isınması için de, içeri girmesi... On dakka, pencerenin önünde dikildim! Bunu ve, başka şeyleri daa düşünerek. Sonra, laank! kapattım pencereleri, kapattım teybi felan, çıktım. Balkonda, baca altı felan gibi, abuk sabuk bi girinti var, bi kuytu. Islanırsa, üşürse felan, orda idare ediyo. Akşama bekiesin beni lavuk! Hem karnı acıkır; özler felan. Ya da çatıya çıkar zaten.

Laank, laank! indim merdivenleri. Bi ara daha da berbattı. Langurlonk! diye ses çıkıyodu. Demirci çağırdım, kaynak attırdım bi kaç yerine.. Havai fişek atıldı sanki o an, basamaklarda. Foşurr, foaarş! Coss! Ateşler sıçradı. Kaynak nefis bişiy!.. Şindi daa sabit, merdivenler. Sabit sabit indim; öbür katlarınkini de indim, çıktım sokaa.. Ee?. Nereye gidcez?.. Şurdan sap işte; sonra aklına gelir bişiy.. Aklıma hiç bişiy gelmedi ama, bayaa yürümüşüm bu arada! Neye taktıysam kafayı? Nihat Abi'ye uğrıym dedim. Girdim yokuşa, saldım kendimi aşaaya. Küçük bi dükkânı var, bi de küçük bi taburesi. Oturdum. Ufaktan girıştik muhabbete. Bi kadın girdi içeri sonra. Mahzun Kırmızıgül'ün herangi bi kasedini sordu. İkinci el kasetler, siidiler, kitaplar felan satıyo Nihat Abi. Baktı raflara. Boş boş durmıyım; ben de göz attım var mı diye, yardımcı olup. Buldu o sonra; teybe koydu, kontrol etti, verdi kadına. Kadın parayı verdi, sağol dedi, gitti. Bunnann hepsine tek tek bakıyor, gözlemliyor, ya da sadece görüyor, dinniyor, takip ediyorum. Veya ara sıra insan, ilgilenmiyomuş gibi, ordan bi kitabı felan alıyo eline, bakıyo öylesine, koyuyo sonra geri. Insan, herşeye dokunuyo. Kedi'den daha berbatız! O en azından ellemiyo herşeyi. Kokluyo sadece. Biz acaayibiz be! Kültabiasıylan oynanz! Kadehin kenanylan oynanz, y.rrak varmış gibi cvip cvi'p! Sigara pakediylen oynanz! Burnumuzlan oynanz! Arkadaşın anahtarıylan oynanz! Koltuun kenarı, kumaşın ipi, saçının teli, sehpaanın ayaa, dudaanın altı, kalemin sapı!.. Elimiz ayaamız raat durmuyo!.. Bi süs vardı vitrinde, yabancı siidiler'n arasında. Küçük bi oyuncak; maskot felan. Minik bi tabela tutuyo. Yamulmuş ama. Bakmak için elime alınca, düzeltiyim dedim. Olmadı. Bıraktım yerine, bozmadan! Bi de şeye dokundum bi ara. Vergi levhası vardı orda, kitaplara yaslı duran. Sanki arkasında çok önemli bi kitap gizli olabilirmiş gibi, onu yana çektim. İyice bakmadım bile arkasına ama. Yürümek yine iyi gelicek. Hayırlı işler dileyip, çıktım.

Aret'e uğradım yukarıya sapıp. Dükkânı olan arkadaşlara uğramak iyi oluyo ara sıra. Hem oturcak bi tabure felan var; hem de, ne biliyim, uğramış oluyosun işte! Yağmur da başladı hafiften, bi sigara içerken. Balkondaki kuytuya sığınmıştır şindi o. İyi ki pencereyi kapattım. Hem biraz, hayatı öğrensin. Habire yatıyo kanapede! Yiyiyo, içiyo, sıçıyo, yatıyo!. Bi de, tüy döküyo lavuk! Bembeyaz yapıyo halıyı iki günde! Sırf onun için, takside girip elektrikli süpürge aldım! Böylece poşet derdi çıktı bi de başımıza! Yavuz'la bitpazarında geziyoduk. Poşet, yani torba deniyo; torba tezgâhına yanaşbırnızda, elli çeşit torba gördüm! Ulan hangisi evdekinden! Üstlerinde, numaralar felan var! Yan sanaayi işte!. Bi makine alınca, iş bitmiyo! Bi ton, boku püsürü var!. Almadım bişiy; patlasın aniden, tozlar saçılsın etrafa! Bi musluk aldım ama. Yavuz, bi paket tahta mandal aldı, musluun içindeki bi parçadan aldı, (niye bozuk lan bütün musluklar!) şampuan aldı. Gerekli ama, abuk sabuk şeyler aldık! Bi sürü de gereksiz fekat göz alıcı şeye bakıp, geçtik tezgâhların önünden. Ara bi sokaa parkedili kaptırmbaasına binerken Yavuz'un, elimdeki musluukla oynuyodum. Cep telefonu gibi bişiy işte! Parlak, ağır, raat kavranıyo! Ortasındaki plastii çıkarıyım dedim, (var ya hani? Kırmızı sıcak su, mavi soğuk su) bıraam acıdı, zorlayınca! Daa yeni aldık, bozcaz mustuu... GAAARÇ! diye bi ses çıktı aniden! Vitese takınca öyle oluyormuş. Sıyrıldık ordan, çıktık caddeye. Kafayı mı yedim ne'si! Ya da o gün, oyun günümdü! Torpido gözüylen oynarken, kapaanı bozdum.! Fırladı dışarı kapak!. O da zaten, ataç gibi bişeylen, tellen felan tutturmuş. Langır lungur giderken, kapağı yerine takmaya çalışıyodum...

Eve dönünce açtım pencereyi, "miiyk!" dedi bu, girdi içeri. Burda "miiyk!" ne annarna geliyo, henüz tam emin diil'im. Hemen tuvalete gidip biraz işedim, tv'yi açtım, kanapeye oturdum, bi sigara yaktım. Herşey başladı gibiydi... Gidip dolabı açtım, üzüm çıkardım öylesine. Hiç sevmem! Annem vermişti. Çürümüşler zaten dura dura. Ayıkladım. Bu çürük, bu çürük! Şu iyi! Bu kadar net olsa hayat da di mi? Raat raat ayıklasan herşeyi! Ama belli olmuyo işte. Şu meselâ; çürük mü, diil mi? Attım ağzıma; orda belli olur...

Akşam Servisi

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@kraman.com.tr

DOĞA ÖTESİ FİZİKBERİSİ BİLİNMEZ AKIL ERMEZ ÖYKÜLER

1ncisi REENK ARNASYON

2ncisi ölümün ARDINDA NE VAR?

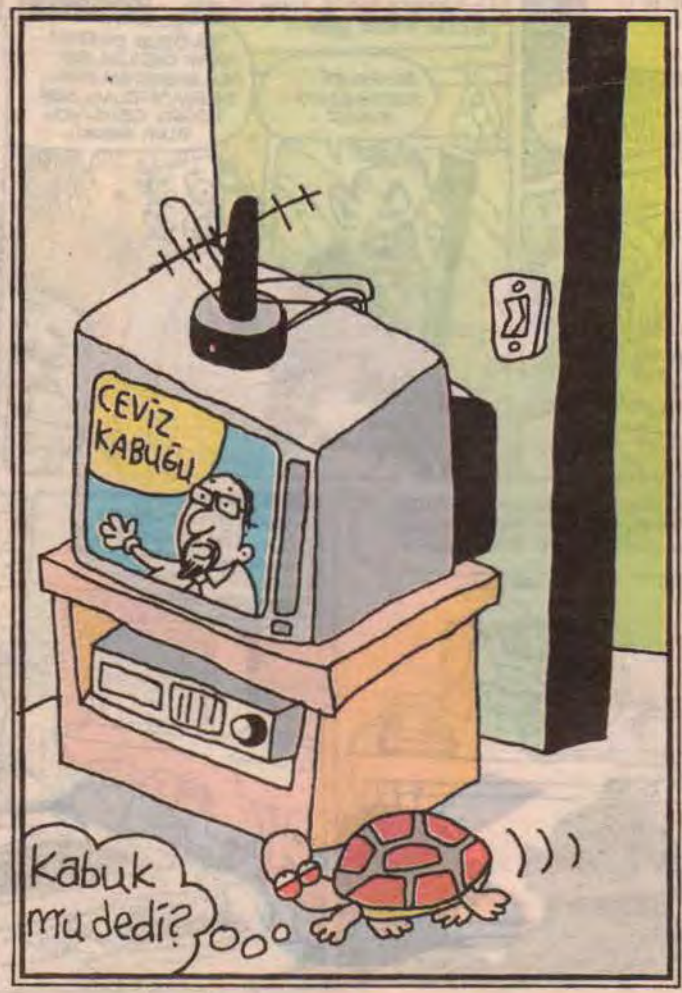
canbarslan@turk.net

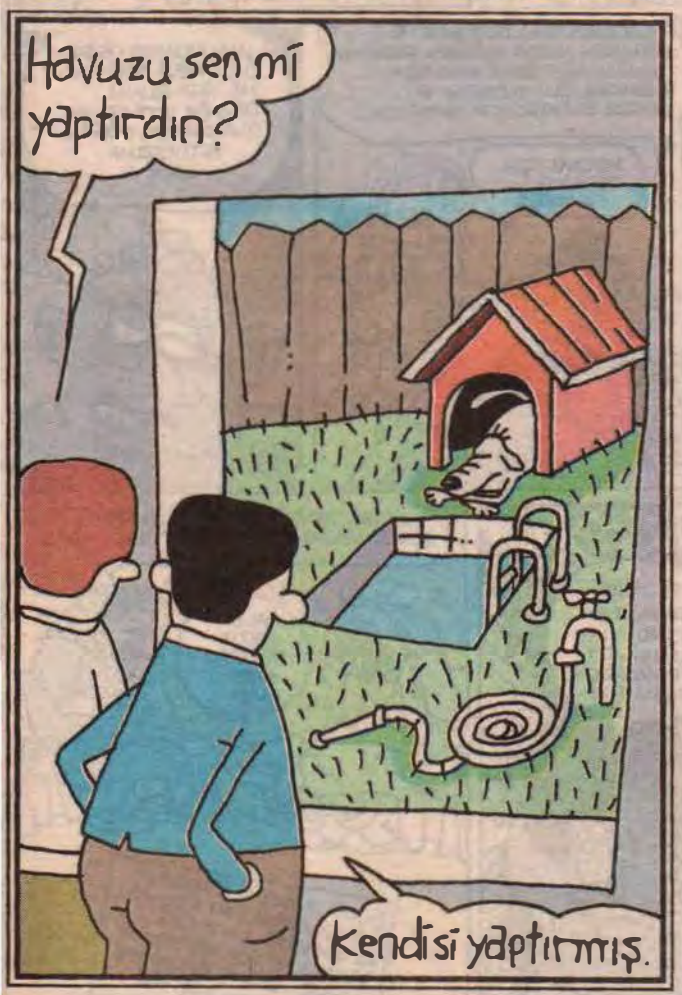
ANNEMİN YELKENİ OLSA - Ökkeş yapım (Çıktı çıkıyo)

komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Bu Ü Üste

Bir kadın öğretmen arkadaşım yeni tayin olduğu kasabadan gecenin bir yansı ağlamaklı bir sesle aradı beni... **Neyin var, sesin çok kötü,** diye sordum... **Bu ülkede kadın olmak. üstelik taşrada görev yapan bir kadın öğretmen olmak nasıl bir şeydir, bilir misin,** diye bu defa o sordu... Tahmin ederim, ama o kadar, dedim... Evet, ancak o kadar, dedi. bilmen için yaşaman gerekli. bir kadın olman, öğretmen olup bir başına bu kasabaya gelip göreve başlaman gerekli...

Ne oldu, anlatsana, diye bir kez daha sordum...

Her gece durmadan telefonumdan arayıp duruyorlar, geletim mi, müsait misin, yalnız mısın, diye soruyorlar...

Kim bunlar peki?.. Ne cesaretle seni rahatsız ediyorlar, diyorum... **Kim mi, çocuklarını bin bir zorlukla okutmaya çalıştığım insanlar, kim olacak... Kasabadan erkekler... Yalnız bir kadın olduğum için beni potansiyel taliye olarak gören bu ülkedeki milyonca erkekten sadece birkaçı... Önce kibarca uyardım. bakın ben sizin çocuklarınızı okutabilmek için çok uzaklardan geldim kasabanıza. Sizlerin iyiliği için geldim. Yapmayın. Bakın biri sizin kız kardeşinize, annenize böyle şeyler söylese ne hissedersiniz, hoş mu olur... Ama etkilenmediler bu söylediklerimden... Çirkin tekliflerini yapmaya devam ettiler... Sonunda onları korkutabilmek için tehdit etmek zorunda kaldım... Numaranızı saptayıp savcılığa vereceğim, dedim... Ama bu tehdidime gülüp geçtiler sadece... Çünkü o kasabadaki telefonlar eski tipmiş, numaraları saptanamıyormuş...**

Peki bir önlem aldın mı, şikayette bulundun mu?..

Kapımda jandarma bekliyor... Evet, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir kadın öğretmenine çocuklarını okuttuğu erkekler bir şey yapmasın diye kapıda jandarma nöbet bekliyor!..

O an boğazında bir şeyler düğümlendi... Sustum, bir şey diyemedim... Sadece onu gittiği kasabada hayal ettim... Demre çarşısına tek katlı bir evin penceresinden sızan o hüzünlü, o sarı ışığın ardında onca acımasızlık ve sevgisizlik içinde kıstırılmış bir halde geceleri nasıl geçirdiğini... Uzak bir şehirde bırakıp geldiği sevdiği adamın fotoğraflarının o hüzünlü, o sessiz duvarlarında nasıl kalbine doğru kanadığını; bazı geceler ise acıdan ve hasretten soluksuz kalmasın diye o fotoğrafları nasıl tersine çevirdiğini hayal ettim...

Onca yoksunluğa, aldığı üç kuruş paraya rağmen canını dişine takarak öğrencilerine bir şeyler kazandırmanın umuduyla işine dört elle sarılmaya çalışırken gece gelen telefonlarla nasıl sarsıldığını ve unutmaya, bastırmaya çalıştığı korkuları ve bunalımlarının nasıl peş peşe sökün ettiğini, tıpkı eskiden olduğu gibi intihar saplantılarının onu nasıl bezdirdiğini hayal ettim... Acımasızlıktı bu... Kimi geceler, onu namusuna ve onuruna göz diken erkeklerden korumak için kapısında nöbet bekleyen jandarmanın karanlık dağlara doğru söylediği yanık, içli türküler bile bu acımasızlığı hafifletemiyordu...

Bu ülkenin yönetim biçimi, rejimi ne olursa olsun bu acımasızlık bir türlü değişmiyordu... Bu ülkede kadın olmak... Bu ülkede kadın öğretmen olmak, bu ülkede taşrada yalnız başına görev yapan, yalnız başına yaşayan bir kadın öğretmen olmak... Acı, zorluk, kıstırılmışlık, zorbalık, anlayışsızlık her defasında biraz daha artıyordu...

Ama çığlıkları duyulmuyordu... Öfke ve isyanlar kalplere gömülüyordu... Oysa acılara maruz kalmamız gerekiyordu... Başkalarının kanı elimize bulaşmalıydı... Başkalarının çığlığı bizim çığlıklarımıza karışmalıydı... Geceleri sadece kendi dertlerimiz, sorunlarımız yü-

zünden değil, başk
uyandığımızda ve b
seyrederken ne yap
önce taşrada öğret
tıklan... Kanı çoktan
uyandığımda, hep
dirme, ne yapmalı...
"İlk görev yerime
ruk bir hüzün gibi k
nın dünyasında olm
aş almak bile lüks g
leğime tamamen v
tamdakinden çok b
nma önceleri bir a
dırıcı oluyor, efen
Okulumuz üst üste
mıştı. Sorumcu su
lar benim için çok
özlemlere, yalnızlığ
mak zorundaydım.
dışında bir dünya v
rime kar toplan, kü
çocukla genç arası
Orada benim gibi
runa dertleşmek ar
maya ve gözetmey
ne karışıyorsun, yo
ona... Bazı kişiler ç
Görevimin üçüncü
kalmıştım. Benden
tün işler bana kalm
evimde oturmuş p
seslenince bir öğre
Kapıyı açmamı söy
da, olmadığı cevab
edeceğimi söyledi
parasını vermek iç
mesini söyledim.
böyle yaparsanız,
gelmeniz?" gibisin
akşam köyden bir
nımı rahatsız etmiş
fazla sorun çıkarm
Özellikle yalnız y
lerle çok karşılaşıy
evli olduğunu bildi
racağını söyledi. K
lama kötü bir şey g
maya başladım. B
sem karısını bırakı

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

kede Kadın Öğretmen Olmak... k Taşrada, Üstelik Yalnız Başına...

un acılan, dertleri yüzünden uykumuzdan a uyuyamayıp pencereden karanlık geceyi diye düşünmeliydik... İşte daha birkaç gün k yaçan bir başka kadın arkadaşımın anlat- şb ellerime... Artık geceleri uyku tutmayıp düşünüp, ne yapmalı diye soruyorum ken-

es gibi merak, endişe, heyecan, coşku, bu- kanşık duygular içinde gitmişim. Çocukla- ithiş bir sevinç ve mutluluk veriyordu. Ma- rdu... Ben bu duygular içinde kendimi mes- ken yavaş yavaş dışımdaki dünyanın ka- olduğunu anlamaya başladım... Yaşadıkla- veremiyordum. Herkese iyi davranıyor, yar- yetenin en iyisini yapmaya çalışıyordum. köyler arası bilgi yarışmasında birinci ol- n öğrencilerimin getirdiği başarıydı... Bun- şeylerdi, ama değişik bir kültüre, gurbete, uk bir ildeme ve bir çok yoksunluğa katlan- a dedim ya, dışarda benim beklentilerimin iye... Bir akşamüzeri kapıma ve pencerele- aşlar atıldı. Bir süre sonra yolda giderken n bana laf attığını duydum...

ı olan, alleca görüştüğüm postane memu- a bu olayları anlattım. Bu insanı beni koru- şunca beni rahatsız edenlerin babaları "Sen ocayla aranda bir şey mi var?" demişler ra bundan yapsınlar diye para vermişler... da bir-iki ay yalnız görev yapmak zorunda öğretmen yoktu. Müdür vekilliği dahili bü- Okulda yüz otuz öğrenci vardı... Bir akşam mu yazarken cama vuruldu. Kim o?, diye in velisi adını söyledi. Çay içmeye gelmiş! Eşinin yanında olup olmadığını sorduğum- ınca, başka bir zaman eşiyle gelirse kabul esi gün bu insan okulda çocuklarımın okul i. Soğuk bir şekilde zilin çalmasını bekle- önceleri parayı çocuklar getirirdi... "Siz de n bir davranış miydı o saatte tek başınıza ir şeyler söyledim. Özür diledi, ama ertesi kızla yine geldi... Bendan önce bir ebe ha- uyardım kendisini. Çekindi anlaşılan, daha

n öğretmenler küçük yerlerde böylesi şey- . Bu köydeki son yılımda genç bir kadınla in kapımı geldi. Kansıyla ilgili bir şey so- çtım... Sarhoş olduğunu anladım, ama ak- . Konuşmaya başlayınca şok oldum. Korkt- uyduğu aşkı anlatmaya başladı. Ben ister- mle evleneceğini söyledi... Böyle bir şeyin

asıla mümkün olamayacağını, onu bir erkek olarak bile görmediğimi söyledim. Onu da asıl çeken benim bu soğukluğum olmuştu. Bir ara kolumdan tutup öpmeye çalıştı. Ben hızla kendimi kurtarıp, açık kapıdan dışarıya yönelmek istedim. Ev sahibime sokak soluğa girip kapısını çaldım. Evde çocuklarla gelini vardı. Kekeleyerek, ağlayarak güçbela durumu anlattım... O gece orada yattım. Ertesi sabah onlardan bir terlik giyip evime döndüm. Pencerelere demir yapılıncaya kadar evde kalamadım.

O yaz tayinim bu köyden Bilecik'e yakın bir başka köye çıktı. Öyle sevinmiştim ki bütün sorunlarımı arkada bırakıp kendime yeni bir dünya kuracaktım. Bu köyden önce görev yerim Yozgat olduğu için Bilecik'e geldiğimde sevinmişler burasını ütücüleri... Bana dokuz işçinin ne olduğunu sormaya başladılar. Ergenekon Destanı'nı biliyor muymuşum... Sorduktan sorulara inadına tuhaf yanıtlar verince gülmeye başladılar...

İkinci dönem müdür gidince müdür vekilliği yine bana kaldı. Sık sık Milli Eğitim Müdürlüğü'ne gitmemgerekiyordu. Burada bir memur bana musallat olmuştu. Bir gün "Sosyalist ve Trakyalı kızlar bir gün onunla, bir gün bununla gezermiş doğru mu?" diye sormaz mı... Kavım donduu. "Sosyalistler kadar onurlu insan bulamazsınız" deyince "Senin gibi on tane olsa adamı dinden imandan çıkartır, burada görev yapamayız" dedi... "Dinli imanlı olanlan da gördük" dedim... Eşiyle de görüştüğüm, bazen evlerine gittiğim bu memurla arama bu konuşmalardan sonra mesafe koydum... Attığım her adıma, söylediğim her söze dikkat etmeliydim... Erkekler kahvelerde ve park dedikleri yerlerde özellikle yalnız yaşayan bayan öğretmenler hakkında olmadık şeyler uydurduyorlardı...

Geceleri evimin camı önünde sesler duyuyor, sabah kalktığımda camın önünde sigara izmaritleri buluyordum... Lojmanıma daha tam taşınmadan önce birkaç parça eşyamı götürmüştüm. Ertesi gün camın kırılmış ve içeriye girilmiş olduğunu gördüm... Eteklerim boydan boya yırtılmıştı. Hiç kimse bu olayı ciddiye almadı... Ve yazın izne gittiğimde lojmanın yandığı haberini aldım. Hemen geri döndüm... Kişisel eşyalarım önemli değildi, ama mektuplar, biriktirdiğim yazılar, şiirler, hobra olarak sakladığım birçok şey yanıp kül olmuştu. Oyuncak ayım başından koparılmış küllerin ortasında yarı yanmış olarak öylece duruyordu... 15, 16 yaşlarında aklı dengesi bozuk birinin yaptığı söylendi. Ama ben buna kesinlikle inanmıyorum. Müdür vekili olduktan sonra yaşandı bu olay çünkü... Bence birileri bu insana para vererek, ya da ikna ederek yaptırdı...

Merkeze yakın olan bu köye tayinim çıktığında herkes çok şanslı olduğumu söylüyordu. Ulaşım sorunu, ötelerinin sınırı olmayan bir okuldu. Dört bayan iki erkek öğretmen vardı okulda. Bayan arkadaşlarımın biri yeni evlenmişti. Diğer üçümüz bekardık. Burada önceleri pek bir sorun çıkmamış. Ama ikinci yıl müdür gerçek yüzünü göstermeye başladı... Sürekli bayan öğretmenleri aşağılamaya çalışıyordu. Allah erkekleri üstün yaratmış... Kadınları da onlara hizmet etmesi için yaratmış!.. Tabii ki itiraz ediyorduk bu lafların... Meğer ortalığı karıştırıp, tartışma ortamı yaratmak için söylüyormuş bunları... Gözü hep üzerimdeydi. Niye öbür bayan öğretmenler gibi neşeli değilmişim, neden makyaj yapıp, mini etek giymiyormuşum, neden cam bir kavanozun içinde yaşıyormuşum... Hep böyle şeyler söylüyor, sürekli taciz ediyordu... Hiç cevap vermiyor, orada olduğu için öğretmenler odasına gitmiyordum...

Bir gün çocuklara beden eğitimi dersi yaptırırken yanıma gelip "Neden bana böyle davranıyorsun, sana tecavüz mü ettim, tipim mi itici geliyor, hakkımda birisi bir şey mi söyledi..." gibi sorular sordu... Ya şaşırıyor, ya da hayır, diyerek geçiştiriyordum... Hakkında çok şey söyleniyordu. Köyden dul bir bayana telefon açıp taciz etmiş... Şikayet edilmekten zor kurtulmuş. Sonradan o hödüncağız evini bırakıp başka bir yere taşındı. Meğer kocası ölmeden önce de kadını rahatsız etmiş... Kocası şeker hastasıymış. Şeker hastalarının cinsel gücü yeterli olmazmış ya!.. Bu arada tahşelerle birlikte olabilmek için mesleği bıraktığını, parası bitince bir şekilde tekrar geriye döndüğünü öğrendik. Bazen açıkça, "Ben pisliği seviyorum" diyen biriydi... Çok da kültürlüydü. Hangi meyvenin cinsel gücü artırdığını biliyordu!.. Az kalsın mafyaya da kanşacakmış... Ama mafyadan bazı kişilerle ilişkileri sürüyordu...

Öğretmenler odasına dinleyici yerleştirmiş, Bilecik'e diye çıkıyor, gitmeyip, aşağıya bodruma inip, konuşmalarımızı dinliyormuş. Kadınların kötü yola nasıl düşürüleceğini maddeler halinde sayıyordu. Bir kadından intikam almak için peşine erkek takmak en iyisiymiş!..

Bir ara istifa etmeyi düşündüm. Ama bir iş bulamadan yapamazdım bunu...

Öyle böyle tatil geldi. Ben başka bir iş bulamadım. O yıl ilk kez tayin istemiştim. Bu okuldan, bu hastalıklı müdürün tacizlerinden kurtulmak istiyordum. Bir gün öğrencilerimin yanında yanıma gelip, "Senden nefret ediyorum, inşallah tayinin çıkar, gidersin" demişti.

Ne yazık ki o sene tayinim çıkmamış, ama müdür beni teftiş kurulu başkanına, milli eğitim müdürüne şikayet etmiş... Ben son iki ayda plân yazamamıştım. Şikayet olarak bunu götürmüş.

Bana gözdağı vermeleri için hakkımda mafyadan birilerine benden bahsetmiş... Başka bir ilçeye tayinimi çıkartmaya uğraştı, ama başaramadı. Sonunda şu an görev yaptığım okula verdiler...

Teftiş kurulu başkanı, bir yazıyı imzalatmak bahanesiyle, bir gün beni yanına çağırttı. Beni görür görmez, sinirli, hakaret dolu bir sesle beni adeta tehdit etmeye başladı. "O köyde kalamazsınız hoca hanım, hakkınızda bir sürü şai belü durum var" dedi... Şok olmuştum. Kendimi güçlükle toparlayarak "Siz bu söylediklerinize yoksa inanıyor musunuz?" diye sordum... Ve bunu der demez birden bir titreme kapladı her yerimi, nefes darlığı ve öksürükle karışık bir kriz başladı. Adam korktu. Zorla oturttu. Kağıt mendillere kolonya döküp verdi. Çay ikram etti. Sakinleştirmeye çalıştı... Müdürün kendisine yüz vermeyince böyle davrandığını anlattım. O da biliyormuş nasıl biri olduğunu... Milli Eğitim müdürüne de hakkımda epey şeyler söylemiş...

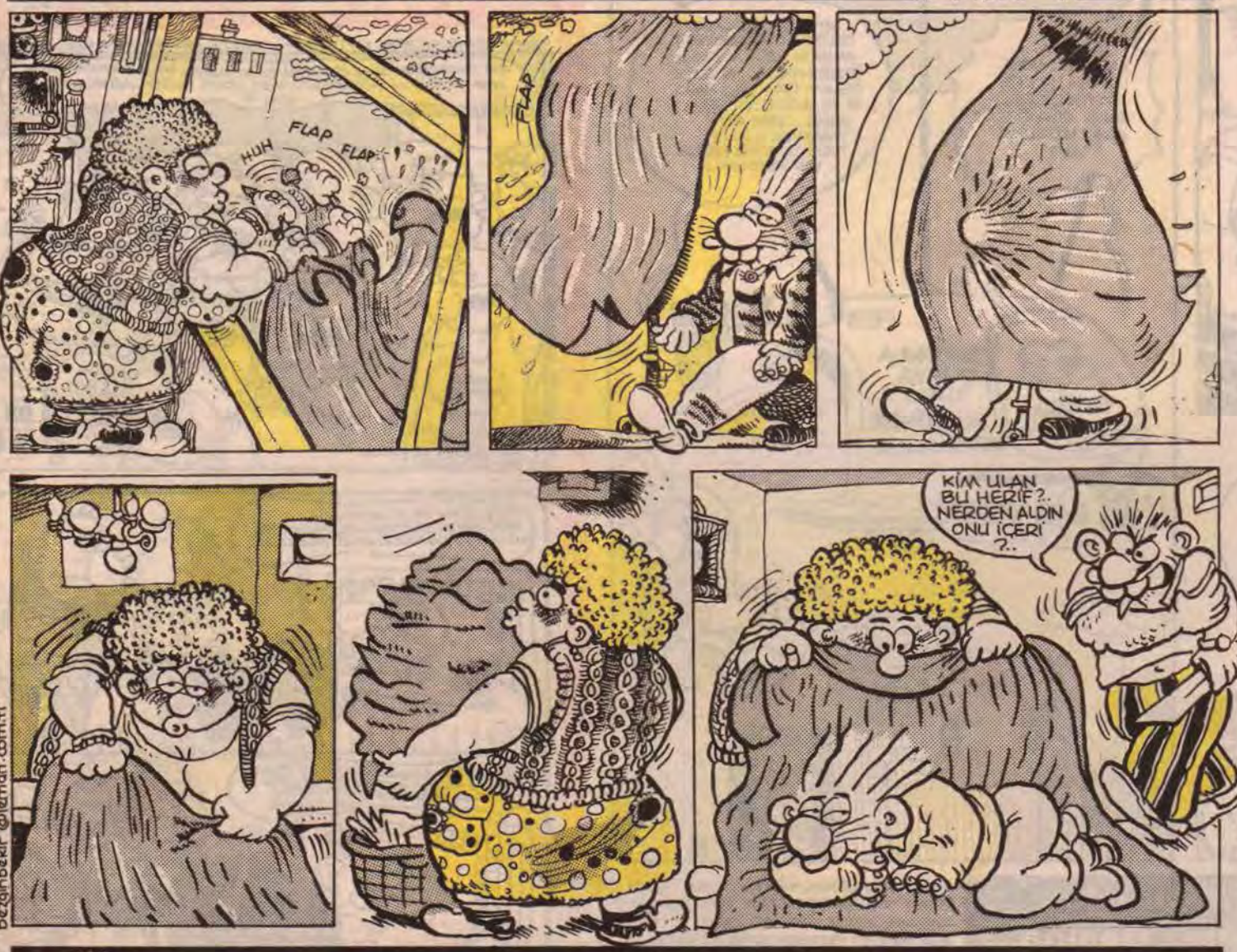
Herkes bu insanın ne olduğunu bildiği halde bir şey yapmıyordu. Kime kime şikayet edeceksiniz... Hepsi birbirinin kopyasıydı bu insanlar... Çünkü hırsatını bulsalar onların yapacağı da pek farklı olmayacak... Eli yüzü biraz düzgün olan her öğretmen buna benzer şeyleri yaşamışbr, yaşıyordur... Birkaç gün önce yeni bir yere tayinim çıktı... Gideceğim yerde nelerle karşılaşacağımı bilemiyorum. Ama bu tip şeylerle uğraşacak gücüm kalmadı... Artık kadın olduğum için aşağılanmak istemiyor, sadece öğretmenlik yapmak istiyorum.. Sadece öğretmenlik..."

CEZMİ ERSÖZ

...Kitap Fuarı 10 Kasım Salı 14:00-18:00 arası Gündüz Yayınları standındayım. • Türkiye Kitap Fuarı 10 Kasım Salı 19:00-20:30 arası A Salonu'nda söyleşim var.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

NüfuZ sayımı!

Asıl yapılması gereken nüfus sayımı değil, nüfuz sayımı!

Gerçi biliniyor ki nufuzlu kişiler bu ülkenin azınlığı.

Ama **nüfuzlu azınlığın** cebimizden çaldıkları trilyonların artık bir sayımı yapılmalı.

Hem bu ülkede nüfuzsuz nüfusun hiçbir önemi yok ki.

Mühim olan nüfuzlu azınlık.

Nüfuzlu azınlık ne derse o oluyor.

Nüfusun değil, nüfuzun dediği oluyor.

Öyleyse nüfus sayımı niçin yapılıyor?

İşte geçen pazar, yani Ekim'in dördüncü pazarı bizler için oldu esir pazarı.

2000 yılında hâlâ evlerimize hapsedilip sayıldık.

Bu ülkede ne insanca sayılıyoruz ne de insandan sayılıyoruz.

Hazırlanan yeni bütçeye bakınca bunu daha iyi anlıyoruz.

Bütçede aslan payı **askeri**, diğer paylar **asgarî!**

Askeri harcamalara ayrılan payın yanında sağlığa, eğitime, sosyal güvenliğe ayrılan pay devede kulak gibi.

Bu durumda nasıl insanca sağlık, eğitim, sosyal güvenlik hizmeti alabiliriz ki?

Çalışan kesimler yüzde 10'luk maaş zamlarıyla nasıl insanca yaşayabilir ki?

Zaten yapılan yaşama değil, ölüme bütçe!

Yüzde 10'luk nüfuzlu asalak yaşasın, yüzde 90'lık nüfuzsuz halk ölsün!

Parayı, medyayı, silahı elinde tutan nüfuzlu azınlık ülkeyi yönettikçe de bu durum değişmeyecek.

Öyleyse bu durumu değiştirmenin yolu belli.

Bu ülkeyi nüfuz değil, nüfus yönetmeli!

Okuryazar

enderoz@kernan.com.tr

Ender Özkarraman

HAFIZ AMCA BİŞEY SORACAM; BİZ ŞİMDİ SUYU YERE DÖKTÜK mü BU TARAFA DOĞRU AKIYOR DEĞİL Mİ?

HEE!

ÇÜNKÜ BİZ DE EKVATOR'UN BU TARAFINDAYIZ DEĞİL Mİ?..

HE... BU TARAFINDA!

EKVATOR ÇİZGİSİNİN ÖBÜR TARAFINDA OLSAYDIK; O ZAMAN SU DA ÖBÜR TARAFA DOĞRU AKAR İDİ!..

mmm...

PEKİ HAFIZ AMCA BİŞEY DAHA SORMAMA MÜSAADE ET!..

TABİİ BUYUR!

OKUMANIZ YAZMANIZ YOK! BİLDİĞİM KADARIYNAN OKULA DA GİTMEMİŞSİN'İZ?

YOK!.. GİTMEDİM...

BU KADAR ANSİKLOPEDİK BİLGİYE NASIL SAHİP OLDUNUZ O ZAMAN?

FIS..FIS..IS... FISIR...

AH-HAH-HAH! NASIL OLUR HAFIZ AMCA!..

HAH.HAH!.. DEMEK BÖYLE; FISIR FISIR KULAKTAN KULAĞA ÖĞRENDİNİZ HA?.. AH-HAH

BIRAK ŞİMDİ GÜLMEYİ, PEŞİMDEN GEL VE ANLATACAKLARIMI İYİ DİNLE!

Siz bilmezsiniz; bundan 200-250 yıl önce Anadolu'da bir sürü değişik halk yaşardı; Alaplar, Ermeniler, Süryaniler, Yezidiler!.. Hiç duydun mu Yezidiler'i?.. Dilleri, dinleri hepimizden farklıydı ama asıl örtmüsü onlar yazılı kültüre hepimizden çok önem verirdi...

Kimdi o?..

BİR YEZİDİ! KİTAPLARINA BAK HELE: PEH... PEH PEE!..

O dönemin Bağdat valisi Yezidilerden nefret ederdi... Bu topluluğun okumaya, yazmaya olan düşkünlüğü valinin öfkesini ikiye katlardı ve...

İKİSİNİ DE YEZİDİLİK HAKKINDA YAZI YAZARKEN YAKALADIK!..

ALLAHTAN KORK! YAZI YAZMAK SUÇ OLUR MU?

GÜZEEL!.. ŞİMDİ, BUNLARIN DERİSİNİ YÜZÜN VE ÇERÇEVELERE GERİN!.. ÜZERİNE DE ŞÖYLE YAZIN; BUNDAN BÖYLE...

...her kim, ola ki Yezidilik hakkında bir yazı kaleme alsın orada derisi yüzülüp, çerçeveye gerilecektir..."

DONK!

DONNK!..

AÇ KAPIYI!.. İÇERDE OLDUĞUNU BİLİYORUZ!

YOO!..SAKIN, SAKIN İNKAR ETME YAZI YAZIYORDUN!

YOO!..

Valinin adamları pek bi yamandı... Yazı yazanları teker teker yakalıyor...

İŞTE KİTAPLAR!.. GİZLİ BİR BÖLMEDE SAKLIYORMUŞ...

EE?.. ŞİMDİ NE DİYECEKSİN?..

YAZDIM EVET! BEN YAZDIM ONLARI

ÇOCUKLARIMIZ OKUSUN DİYE YAZDIM!..

TARİHİMİZİ BİLSİNLER DİYE...

...anında, orada öldürüyorlardı!

YAZDIM... IHH... AMA SİZ... NİYE BÖYLE YAPIYORSUNUZ... AHH!.. AMA...

SİZ... IHH... BÖYLE YAPARSANIZ GELECEK NESİLLER.. IHH...

ÖLDÜKTEN SONRA DERİSİNİ YÜZÜN, GERİN VALİYE GÖNDERİN!..

OKUMAKTAN YAZMAKTAN ÇOK... IHH KORKACAK! IHIH!..

DURUM BÖYLE OLUNCA OKUR-YAZAR OLMAK SADECE YEZİDİLER İÇİN DEĞİL O BÖLGEYİ ONLARLA PAYLAŞAN SÜRYANİLER, ERMENİLER VE KÜRTLER İÇİN DE KORKUTUCU BİR ŞEY HALİNE GELDİ VE...

BUNDAN SONRA BU BÖLGEDE BİLGİ AKTARIMI KULAKTAN KULAĞA OLDU! ARTIK KİMSE YAZI...

YAZMIYOR, OKUMUYOR; KENDİ TARİHİNİ, DİLİNİ, KÜLTÜRÜNÜ KULAKTAN KULAĞA AKTARIYORDU! BÖLGEDEKİ OKUR-YAZAR ORANININ DÜŞÜKLÜĞÜ BU OLAY YÜZÜNDENDİR BİRAZ DA...

BAK!

HER İKİSİNİN DE OKUMA-YAZMASI YOK AMA BUNA RAĞMEN AÇAYİP BİLGİLİDİRLER!..

YANLIŞ BİLİYORSUN; O DEDİĞİN AMERİKAN NÜKLEER DENİZALTISININ ADIDIR! GEMİNİN ADI İSE SAVANNAH DEĞİL NATİLUS'TÜR!.. NATİLUS!..

DE GETULEN! KÜÇÜKKEN KULAĞIMA BABAM FISILDADI; NÜKLEER GEMİNİN ADI: SAVANNAH İŞTE!

BİRİ...

Akşam Pazar

feyhan@leman.com.tr

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

Arkası Karanlık Ağaçlar

NİHAT GENÇ

nihatg@leman.com.tr

Ev ev, sokak sokak geziyorum Trabzon'u. Artık tanımıyorum bu şehri. Yoğun bir trafik, parlak camlı büyük işyerleri, hatıralarım karışıyor. Burda ne vardı? Hah işte hatırladım, Mustafalar'ın evi, ortaokul, liseden arkadaşım. Hürriyet Gazetesi o yıllar bir kampanya düzenliyordu, bir ünlü sanatçı, ansızın evinize gelecek, sizden o günün Hürriyet Gazetesini soracak, gazete bulunursa, ödül verilecek. Mustafalar'ın evi büyük apartmanlar arasında çinko kapılı, küçük avlulu, minicik odaları olan kutu gibi bir evdi, kapıdan girerken başınız çarpmasın diye kafanızı eğerdiniz. İnanılacak gibi değil, Mustafalar'ın evine o gece Ayhan Işık gelmişti, sevinçten havalara uçtular, şans gerçekten kapıyı çalmıştı, ne yapacaklarını şaşırdılar, sokakta karnaval havası esti, bütün mahalle Mustafalar'ın kapısına doluştu. Mustafalar hergün Hürriyet Gazetesi alıyordu, ama o akşam evin altını üstüne getirdiler gazeteyi bulamadılar. Görevliler komşulardan gizlice almasınlar diye kapıyı tutmuştu. Hürriyet Gazetesi bulunamayınca, Ayhan Işık geldiği gibi gecenin karanlığında çekip gitti. Büyük şans kaçırılmıştı. Soğuk ve karlı o kış gecesi, telaş ve heyecanla Mustafa'nın annesi, kardeşleri herkes terlemişti. Ayhan Işık gittikten sonra, Ayhan Işık'ın oturduğu koltuk minderlerinin altında gazeteyi buldular. Bir orası bakılmamış. Herkeste bir "tüh" sesi, kapıda kocakarılar, bir elini diğer elinin avucuna vurarak, "tüh, tüh!"...

Şans kaçırılmıştı, ama Mustafa, Ayhan Işık'ı görmüştü, rüya gibi anlatıyordu o geceyi, bir mahalle topluca "hayıflandık", masal gibi birşeydi. Görseydim onu ne olacaktı, bilmiyorum. Hepsi karanlık bir sisin ardında kaldı. Otuz yıl sonra bu kapının önünde bir daha derin bir "tüh" çektim, mahallede yaşayan herkesin yerinde yeller esiyor.

Ankara'ya ilk geldiğimde Küçükesat'ta zenginlere çizme yapan amcamın oğlunun dükkanında oturuyorum. Dikkatimi bir çift, uzun ve süslü çizmeler çekti. Amcamın oğlu: "O çizmeleri Belgin Doruk ısmarladı!" dedi. Çizmeler büyüdü gözümde, uzandılar hayalime. Çizmelere baktıkça heyecanım artıyor, soluğum kesiliyordu. Ne vardı o çizmelerde, şimdi bulamıyorum, o çizmeleri gördüm diye, çok mutlu olmuştum.

Onbeş yıldan çok timarhanelerde yatmış, maceraları herkesin dilinde, Trabzon'un ünlü siması Deli Musa'yı henüz tanımıyordum. Tabakhane yokuşundan sola dönünce "kırık makas" şişko Osman amcanın terzi dükkanında oturuyorum, yedi-sekiz yaşlarındayım, sisli, yağmurlu ve gündüzü karanlık o günlerin en sıcacık dükkanlarıydı terziler.

Dükkandan içeri, gazetedeki cumhuriyet bayramındaki parlamenter karikatür gibi, melon şapkalı, parlak lacivertten frak giymiş, uzun boylu bir adam girdi. Osman amca yerinden fırlayıp, saygıyla: "Hoşgeldiniz efendim!" dedi. Giydiklerine ve Osman amcanın nezaketine bakılırsa çok çok önemli bir adam dedim. Melon şapkalı adam, sahne almış tiyatrocu gibi konuşmaya başladı:

"Geçen ay Sivas'ta kongreyi topladım, ordan Erzurum'a geçtim, Kazım'a, Ali Fuat'a, hemen Ankara'ya gidelim, dedim. Ankara'da meclisi topladım, çok yoruldum, Rauf'a, sen şu işlerin başında dur, ben biraz dinleneceğim, dedim, geçtim Eskişehir'e. Bindim bir jete, bas Afrika'ya dedim. Afrika üzerinden geçiyoruz, aşağıda ormanın içinde bir adam bir çocuğu kovalıyor. Hemen frene bastık, ip saldık, çocuğu jete aldım, meğer çocuk zümrütü çalmış kaçıyor. Aldım zümrütü çocuğun elinden. İsmet'e telefon ettim, "İsmet, işlerim var gecikeceğim!", geçtim Amerika'ya, bozdurdum zümrütü, bir ay geçmedi Osman ağbi, aha, Allah seni inandırsın cebimde beş kuruş kalmadı!"..

Deli Musa buydu işte, etkili ve süslü konuşması, ciddiyeti, inanılmaz hafızası, bir masaldı. Hem korkardım, hem de onun ağzından çıkan sözcüklere bayılırdım. Onun o puslu şehirde yüzünden düşmeyen filozofik tavrı, yazarlık hayatımda beni kelimelerin peşine sürükleyen gizli bir güçtü. Şimdi yanımdan elli tanesi geçse dönüp bakmam, beni büyüleyen sır neydi, bilemiyorum.

Bir "Mal Bilgisi" dersi vardı, hocası, Faik hoca, biz ona, "Mal hocası" derdik, birgün Hikmet'i tahtaya kaldırdı, Hikmet sorulan bilemedi, Faik Hoca: "Otur yerine, ne sen dersten anlıyorsun, ne baban tavlayı biliyor!"...

Sınıfın penceresinden, yüzmetre ilerde Faik Hocanın evi görünürdü, ders verirken gözü sürekli evin pencereleri, balkonundaydı. Hemen her ders, içimizden birini kaldırır, eve gönderir hanımı için: "Git şu kanya söyle, birazdan yağmur yağacak, yatağı yorganı balkona atmasın...!" Bir başka ders yine içimizden birini gönderir, tembih eder: "Git şu kadına söyle, pencereleri açmasın, birazdan rüzgar çıkacak!"

Sinema sanatçısı Tanju Gürsu, Trabzonlu, ben çocukken, Yeşilçam ekibiyle film çekmeye bizim mahalleye geldiler. Annem, o gün bahar temizliği, bir güzel camları silmiş. Komşular bağırmış: "Aşağıda artistler film çekiyor!" diye, annem kendi sildiği camı açık sanıp, başıyla camı kırdı. Akşam oturup, kınalı cama hem üzüldük, hem güldük. İşte şimdi, uzun bir merdivenle inilen köhne, tuğla, bu eski evin önünden geçiyorum, parıldayan bir şey var hala burda. Eskimiş tahta kapısında insanın sırtına serinlik veren tatlı bir yeşillik!

Daha fazla birşey anyor kalbim bu evde. Akşam olur, şehre duman çöker, okul dönüşü, önlüğümü çıkartıp, annemin benim için yaptırttığı tahta masaya kitaplarımı açıp, ödevimi yapıversem, birazdan ağbilerim gelecek, yemek için sofraya otursak. Bu katıksız, dünümden kopup gelen bu özel koku, allak bullak ediyor beni, yaklaşıyorum kapıya, içerde annem hala patates kızartıyor! İnsan yaşlandıkça, çocukluğu, başka bir yatak, başka bir kucak gibi açılıyor önünde!

Büyük ağbim, bir kıza aşık olmuştu, öbür mahalleden. Kız, o günkü Türk filmindeki artistler gibi giyiniyordu: Kabartılmış saçları, topuklu iskarpin ayakkabı ve tek parça ev dikimi elbisesi. Ne zaman yolda kızı görsem, saçlarımdan ter fışkırır, kaçardım. Ağbimin aşk şarkısı: "Kanaryam güzel kuşum, ben sana vurulmuşum" idi. Sonra, aralannda hiçbir şey olmadı, ağbimin aşkı, bizim ailenin bir ferdi gibi, çok güzel, masalsı bir hikaye gibi uzadı, gitti. Şimdi kendime soruyorum, kızı gördüğümde neden, sessiz bir utançla ter basardı üstümü başımı. Derin manalı sarhoş gözleri vardı ağbimin, bazen gizli-gizli, içli-içli ağladığını görürdüm.

İşte şimdi, o kocaman kiremit rengi Tekel binasının duvarına yapışık yürüyorum, depolarda kurutulmuş tütünün kokusunu yine yağmurun buğusu bastırıyor. Tebeşirle, yüzmetre uzayan bu duvarı boydan boya çizerek yürürdüm. Çocukken çizikbirdiğim duvar bu, ne anyorum şimdi bu duvarda didik didik... Yüzüm, sapsan, kurumuş, kederli, kınşık bir tütün yaprağına dönüşüyor!

Belki de, memleketinden servet ve para için çıkmayanlar, döndüklerinde, olduğundan çok daha fazla şey anyor!

Tam da böyle yağmurlu bir günde, ellerimi sürekli saçlarıma götürerek, Ortahisar surlarının dibinde, kalbimi fırlatan bir heyecanla bir kızı bekliyordum, önümden geçecek şimdi, minik, esans şişesi gibi bir kız. İlk gençlik yıllarım tüm ateşiyle üstüme çıkıyor, bütün sanat eserlerinden daha güzel bir anı. Usulca akan bir şarap gibi yine geçecek mi önümden. Böyle bekleyince burda, ne olacaktı! Tanrım, Atatürk Dolmabahçe'de, ben burda öleceğim, böyle beklerken! Gelip geçen kalabalık, köşedibine bacağını açmış işeyen bir sokak köpeğiymiş gibi bakıyor. Bakışlar gözüme paslı topluiğne gibi saplanıyor, kaçıyorum!

Akşam, mahalli TV'lere merakla bakıyorum. 61 TV, Zigana TV, Kuzey TV. Hepsi,Beşiktaş maçından sonra, ekrana gelen döner bıçaklı saldırılan konuşuyor. Ekrana bir kasap geliyor, yanında kalabalık bir esnaf grubu. Kasap, ekrana doğru döner bıçağını kaldırıyor, mikrofona: "Bu döner bıçağıyla tavuk kesilir, insan değil. Biz maça döner bıçağıyla değil, yüreğimizle gidiyoruz." Etrafındaki esnaf alkışlıyor kasabı.

Kuzey TV akşama kadar aralıksız anons yayınlıyor. Önce, ekrana "Varan 1" yazısı iniyor, ardından bağıran bir ses: "Kara vicdanlılar.. İstanbul medyası, Trabzon'umuzun yetiştirdiği Şeno! Güneş'imize saldırıyor!"

Sonra "Varan 2" yazısı iniyor, bağıran ses: "Kara vicdanlılar! İstanbul medyası Trabzon'umuzun yetiştirdiği ünlü futbol adamı Haluk Ulusoy'a dil uzatıyor!"

Sonra, "Varan 3" yazısı iniyor, bağıran ses: "Kara vicdanlılar!

Karşı Sayfadan Devam

İstanbul medyası Beşiktaş galibiyetimizi hazmedemiyor, döner bıçaklı saldırıyı Trabzon'umuzun üstüne atıyor!"...

Peş peşe bu anonslar, akşam yapılacak futbol tartışması için. Eski futbolcular, halk, parti başkanları birer birer konuşuyor. Eskifutbolcu Serdar Bali söz alıyor: "Dünyada Türk, Türkiye'de Trabzonlu olmak çok zor..."

Tıp Fakültesi'ni bilmiyorum. Arabalar belediyenin önünden kalkıyor. Ziyaret saati 1 ile 2 arası. 5-10 dakika var, ağzımda sigara. Başörtülü bir kadın sırtıma dokunuyor: "Sizin kiminiz var?", "Ağbim", "Geçmiş olsun kardeşim", "Teşekkür ederim abla"..

Ulusoy'un 2 numaralı koltuğu. Şoförle yardımcı şoför, yolboyu, gördükleri herşeyi bahane edip, durmaksızın konuşuyor!!

Terme çayı pislenmiş, yemyeşil, bir adam, sırtı yola dönük, elinde uzun çubuk oltası. Birinci şoför: "Haburanın baluğu yenir mi?", İkinci şoför: "Zehirler insanı, ordan baluk çıksa ne olur!.."

Birinci şoför: "Hau ikimin herifi ne bekliy peki orda?", İkinci şoför: "Görmiy misin baluk tutay", Birinci şoför: "Onun tutacağı baluğu iki'yim!", İkinci şoför: "Baluğun ne suçu var, herife küfret!"..

Birinci şoför: "Yaa bırak Allahını seversen, görmüy misin herif artis!", İkinci şoför: "Baluk tutay, ne artisti gardaşum!"...

Birinci şoför: "Yav gardaşum yenmez oranun baluğu, neyi tutacak, iki'mi mi?".. İkinci şoför: "Yavv gardaşum sana ne, herif eğleniy işte!"..

Birinci şoför: "Habule eğlenmek mi oliy, herif hava atay gardaşum!", İkinci şoför: "Gardaşum baluk tutmanın neyini hava atsun!"..

Birinci şoför: "Yaav görmiy misin, oturmuş oraya, sanki bişee!", İkinci şoför: "Laaa, oturmuş, garişma işte!".. Birinci şoför: "Garişma olur mi gardaşum, deli ediy beni!".. İkinci şoför: "Yavv gardaşum sen yolina bak, otursun akşama kadar!",

Birinci şoför: "Arkadan gelen arabaya açayim bir telefon, baksunlar, hala otiriy mi orda!", İkinci şoför: "Sen sinirlenme gardaşum birazdan kalkar adam, ordan!".. Birinci şoför: "Yaav ben bilmiyrim mi kalkmaz, o mına koduğumun uşağu ordan, habu yolu zehir eder bana! Sen de zıtbma gitme benim, aha buraya yazayrum, habu araba vursun, sebebi hau adamdir!"

Bitmez bu konuşmalar. Arka koltuklar bomboş, geçiyor, burnumu cama dayıyorum. Gecenin dolunayı orman çöreği gibi, çöreğin ortasına yerleşiyor, dünyanın en güzel yüzü ağbimin yüzü, çörekleniyor kalbime. Lapalaşıyor karanlık, yağmur sökün ediyor! İncecik törpüler gibi onlarca keman beynimi öğütüyor. İpek yumuşaklığında sıra sıra dizili bulutlar, mavileşmiş çamların ardından ışıldıyor. Ne yapiyim şimdi ben, dizimi mi vurayim, çocukluğumdan beri, işte böyle, ne zaman, nerede görsem akşam vakitleri, bu, arkası karanlık ağaçlan, sersem sepelek olduveririm. Akşamlan yükselir sesi bu ağaçların; bomboş ve görmediğim salıncaklannda ölüler sallanır gibi. Karanlık bayrağını dalgalandırır, yabani bir ürpertiyle, başka bir adam olurum. Yüreğimi ısınp koparır, çocukluğumda ne varsa. Başka tür aynalarda hastalanmış gölgelere takılıp kalır gözlerim!

Ne çok gürültü çıkanr akşamlan, arkası karanlık bu ağaçlar; gün ortasında sevmem onlan, incecik askılı elbiselere benziyorlar; ya şimdi, gözlerim olduğundan çok fazla sarkıyor, gecenin bir vakti çatır çatır böyle yine kimi çağırıyorlar. Her birinin surati kadavra tahtası, yere mermi gibi düşüyor yağmur, geniş gövdeli ağaçlarda kızıl kıyamet, ancak bu kadar derinden okşanabilir bir insan. Nah, şuraya yazıyorum, arkası karanlık bu ağaçlar, deli edecek beni. Bugün ünlü bir yazar olmuş, dünkü o yoksul çocuk için fazla da bir hasar sayılmaz. Oyuk bir çukura doluşuyor gibi, şimdi orada hışırtılarla aralannda, neler konuşuyorlar. Pençeleriyle rüzgar ağaçlann kabuklarını yırtıyor, geniş yapraklar düşüp, ıslanıp, ağırlaşıp, bayılıp kendini bırakacaklan minik bir su biriki'ntisi anyor. Çatır çatır dallar, en kara en lacivert diplerde canavar kollan gibi boğuşuyorlar. Eser yok bahardan. Dövüşmüş, yorgun düşmüş kazık gibi ağaçlar. Geniş bulut kümeleri, canınız cehenneme diyen bir uğultuyla basıyor ormanı. Davul gibi patlıyor orman, mezar taşlan gibi ağaçlar! Ruhum, kalbim patlıyor, herbir ağacın dalına bata çıka ilerliyor rüzgar; uğursuz bir beyüla gibi, bu itiş-kakış, bu her kafadan bir ses, bu karanlıkta boğazlanan incecik dallar, işte benim vatanım, yaşasın vatanım, diye gururla bağırmak istiyorum...

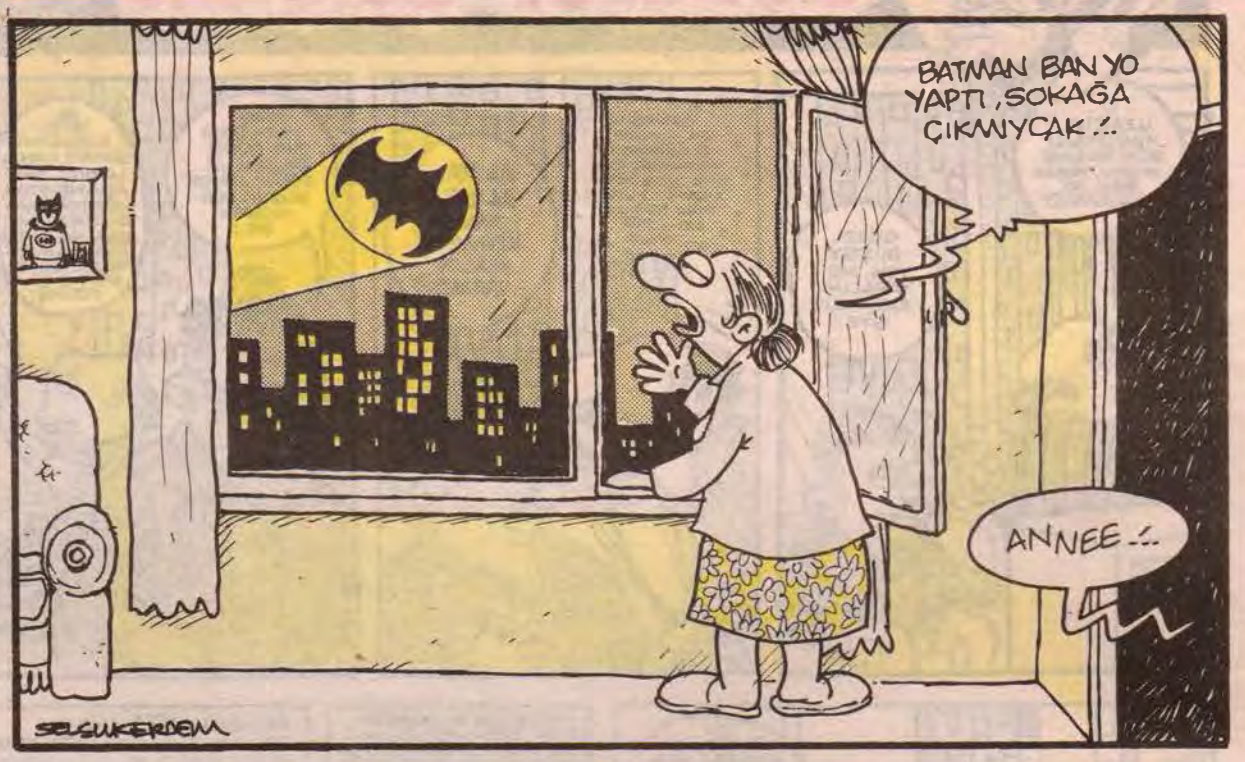
Çocukluğun, mesleğin, aşklann, gün gelir ustası olursun hayatın! Ama şu, akşam olduğunda önümü kesen arkası karanlık ağaçlar, ne içeri girebiliyor, ne büyüsünden kurtulabiliyorum. Korkmadan biraz daha kulak kabartsam. Tann içerde saklanmış gibi. Ağız birliği etmişcesine işte yine hareketsiz, ölü gibi duruyorlar. Hızla açılıp kapanan kapılar gibi! İşte yine dev gibi bir canavar, derin derin solumağa başlıyor. Kalın kalın kütükler, silahtan fışkıran mermiler gibi dağıtıyor bulutlan. Koca kayalan sökecekler yerinden! Tüylerimi diken diken ediyor. Korkumu yenip girebilsem içeri, ceset gibi soğumuş bedenim ısınacak biliyorum, işte yine görüyorum kuşlar cıvıl cıvıl götürüyorlar ağbimin yüzünü, dünyanın en güzel ağbisi. Ön safta dövüşen şu süslü ağaçlar değil meramım, daha derinde daha içerde.

Şu, bütün hayata kuvvet veren. Tüm ormanı kucaklayan, şu arkası karanlık ağaçlann yanına, usulca girebilsem. Şu zirva dünyadan kurtulup, karanlıklara gömülü köyün ardındaki ormanlann içine... Kuşlar geliyor, "o dünyanın en güzel ağbisi, işte bak okuttu seni, öğretti sana, soylu bir mesleğin oldu, sakın ağlama!.." Başka bir serinliği var ağaçlann, çığ damlatan başka, kurumuş kuş tüyleri başka, yabancısı olmadığım bir yer. Geniş bir düzlük saklıyor içinde. Orada simsiyah gözlü yorgun atlar olmalı, çok çalışmışlar, koşmuşlar, kardeşlerini, ailesini, utandırmamış, aç koymamış.

Yol uzuyor, meşhur laf, hayat devam ediyor diyor, binleri. Arkası karanlık ağaçlarla aramda bir perde, bir cam. O kadar sildim ki bu camı.. Bir gün ben bile farketmeden, dalgınlıkla kanverip, gidebilmek için; çocukluğumdan beri gölgesi sırtına yerleşmiş arkası karanlık bu ağaçlann yanıbaşına...

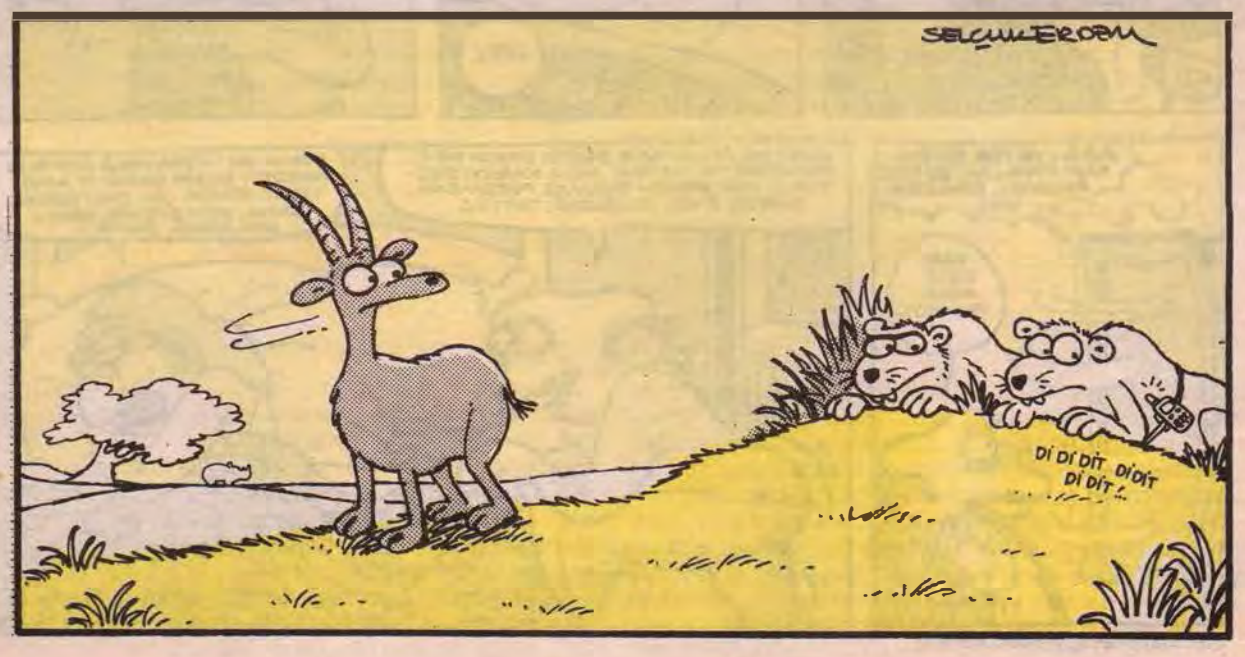
Nihat Genç

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

LeM Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Son Akın

Bu sana yapbğım son akın sevgili günlük... Fethiye kıyılarda bir şehir. Yabancı değilim kıyılara... Asrın transferi diyor öğretim üyeleri... Seracılık ve süs bitkileri bölümü yıllardır şampiyonluğa hasret. Bu özlem benimle bitecek mi? Senden isteğim medyayla arana mesafe koyman. Neler, neler paylaşmıştık seninle. Suskun makinist konuştuğu an ben de film olmuştum. Tozlu film kutularına yaptığım tatlı yolculuktan sonra sana Müjde Ar'la Kudret Karadağ'ın sevişmesini anlatmıştım... Oldum olası nefret ettim "Şoray Kanunları"ndan...

Toprağa döndüm sevgili günlük. Akira Kurosowa anlatmıyor süs bitkilerini. Lale pazarında Hollanda bakıyor. Umudum Ronald Koeman'da! Koeman uzaktan sert vurur. Belki bu kez tohum ışınlar. Bana onu sorma! o arbk 14 Numarada çalışıyor. Onu Serpil Çakmaklı keşfetti, Eray Özbal ateşledi. Onunla "Arkadaş" filmini yaşıyordum. O Melike oluyordu. Ben Yılmaz.

Sözleşmem iki yıllık. Boş mukaveleye imza atbm. "Son Arzu Film" bonservisim için gereken indirimi yaptı.

Kantinde Emel ile Ferdi Tayfur çarpışıyor. Ferdi "Beni suçlayıpta günaha girme" derken Emel plajda koşarak "Gel günaha girelim" diyor. Sevgili günlük bana ayrılan süre doldu. Her zaman olduğu gibi söz müzik düzenleme ikimizin. Ağlama sil gözyaşlarını. Bir savaşçının günlüğü asla ağlamaz.

Not: Fethiye'nin gülü adaşım Dersim'li Ulaş! Gülen yüzün solmasın.

Ulaş Savaşçı - Fethiye

Selam;

Bu yazıyı yazmamın nedeni, 14 Ekim'de mektup okurları kısmında ilgimi çeken bir yazıydı. Ve en az iki üç kere okudum. Her okuduğumda içim buruklaştı.

Düşünsenize: anneniz ve kardeşiniz sizin yanınıza geliyor. Çok mutlusunuz ve heyecanlısınız. Onlar gelince herşey çok güzel ve yolunda gidiyor. Hep birlikte oluyorsunuz, yani; mutlu ve bir aile tablosu çiziyorsunuz. Sonra onlar kaldıkları yere dönüyorlar. Siz doğal olarak üzülüyorsunuz, onların gitmesini istemiyorsunuz. Ama elinizden gelen birşey yok. Onları otobüse bindiriyorsunuz, içiniz hep buruk. Ertesi gün kalkıyosunuz, gazetenizi, yiyecek birşeyler alıp eve geliyorsunuz. Gazeteye baktığınızda o acı görüntüyle karşılaşıyorsunuz. Onların cansız bedeni yatıyor. Tanrım!!! Ne acı verici birşey.

Artık hep vicdan azabıyla yaşayacaksın. "Keşke göndermeseydim, gitmelerine izin vermeseydim." diyeceksin. Hep kahredeceksin kendini. Böyle olaylardan korktum ve korkuyorum, birgün başıma böyle bir olay gelecek diye...

Benim ablam şimdi uzaklarda. Onu hep özlüyorum, hayatta en değer verdiğim düşüncelerini benimsediğim ve çok ama çok sevdiğim biricik ablam. Böyle birini kaybetmek istemiyorum. Mesela; buraya geldiğinde öyle heyecanlı, öyle çok seviniyorum ki anlatamam. O geldiğinde yeniden doğmuş gibi oluyorum. Orda neler yaptığını, nerelere gittiğini, neler aldığını, kimlerle görüştüğünü anlatır, ben de ona anlatırım. Ama şu yolculuk laneti yok mu? Gıcık oluyorum. O an geldiğinde içim öyle buruk öyle korku dolu oluyor ki. Otobüse binmeden birbirimize söz veriyoruz. AĞLAMAYCAZ. O otobüse biniyor, koltuğuna oturuyor, otobüsün hakeret etmesini bekliyoruz. Ama ben kendimi tutamayıp ağlamaya başlıyorum. o da bana "seni bırakmak istemiyorum" dercesine bakıyor. İşte o bakışlar hiçbir zaman aklımdan çıkmıyor. O gece hiç uyuyamıyorum. "Acaba ne yapıyor şimdi? Ya kaza geçirirse? Ya başına birşey gelirse?" hep aklımda bunlar oluyor.

Benim o insanı (biricik ablamı) kaybetmem demek, hayatımın anlamını kaybetmek demektir.

O gecenin sabahı ilk işim gazete almak oluyor. Onun fotoğrafını görmeyince içim rahatlıyor, o kafamdaki tüm düşünceler silinip gidiyor. Umarım bu gazeteye her baktığımda onun fotoğraflını görmem.

Şimdi o arkadaşın nasıl bir psikolojiye sahip olduğunu anlamıyorum. Ona diyebileceğim tek birşey var; "Allah kolaylık ve sabır versin". Umarım bana bu dileklerde bulunan olmaz. Ama kim bilir benim başıma gelmeyeceğini..

Sevdiğiniz insanlara onu kaybetmeden önce sevdiğinizi söyleyin ve hayata herşeye rağmen sıkı sıkıya sarılın, hayatınızı yaşayın! Sevgiyle kalın.

Esra Eroğlu

ÖSS ve AOBP

Selam arkadaşlar; ÖSS'ye hazırlanan ve suçu sistemi nedeniyle iki yılda bu sistemi A'dan Z'ye kadar incelemiş ve dezavantajımız olduğundan, okulda ayrılmayı bile düşünmüş bir Fen Liseli olarak, 2000/41 sayılı dergiferdeki ÖSS (Öğrencinin Sıkıntı Sıyırma) adlı yazıyla ilgili bazı eleştirilerim olacak.

Öncelikle sınav sisteminin neyi amaçladığını ve bunu nasıl yapbğını kısaca anlatayım. Amacı; hangi lisede okuyorsanız, o bölümle ilgili okulların dışında bir yere gitmenizi engellemek. (Derinlere inersek İmam Hatip Liseleriyle karşılaşınız) Bunu yaparken de meslek liselerinin önünü kesmiş ve hakkını yemiş oluyor. Tamamen doğru ve haklı bir dava; meslek liseli arkadaşların yaptığı.

Sistemin bir diğer sonucu ise, 3 saatlik bir sınavın yanısıra 3 yıllık bir çalışmayı da göz önünde tutmak. Bunu da AOBP'nin ÖSS puanı kadar önemli olması ile sağlıyor. Kısacası 3 saatlik bir sınavda başın gösteren'in yanında, 3 yıl boyunca çalışmış ve notlarını yüksek tutmuş kişiye de önem verip, kişiyi 3 yıl boyunca çalışmaya teşvik ediyor.

Merter arkadaşımıza gelince; (bunun kesinlikle bir suçlama olarak görülmesini istemiyorum) Özel fise gibi, devamsızlık sınırının, notlann, derslerin, yazılılann vs. para ile alınabildiği bir sektörde; 2 sene hiç ipleməden, sadece son sene özel okul ve belki de özel derslerin desteği ile ÖSS'ye yüklenmiş ve çok yüksek bir puan almış olabilir. Ama bu sadece işin bir yansı. Diğer yansı ise 2 yıl çalışmamakla ve okulu takmamakla uçup gitmiş.

Aynca öğretmen yetiştirmek için açılmış olan ve sınavla öğrenci alan, bir çok zeki köylü çocuğunun tek kurtuluş yolu olan Anadolu Öğretmen Liselerinin öğretmenlikleri yazdıklannda katsayılarının farklı olması gayet normal. Çünkü onlar lise 1'den beri Eğitim, Psikoloji... gibi meslek derslerini alıp, bu bölümler için yetiştirliyorlar.

Özetle; öğretmen liselerinden üst sıralara geçen arkadaşlar, "hak etmedikleri yerde" değiller. Boğaziçi yerine Anadolu'da okuyor olması; onun saç baş yolmasını değil, neden iki yıl salladım diye düşünmesini gerektirir bence...

Not: Bu yazımla "ÖSS'nin doğru, dürüst bir sınav sistemi olduğunu dü-

LeM
Sayı: 468
28 Ekim 2000 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
• LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
• Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar
(zaferak@leman.com.tr)

şünüyorum" gibi bir yargıya kapılmayın. Çünkü bu sistemden ben de en az diğerleri kadar zarar görüyorum.

Erdinç Gök - Yenikent/Eskişehir

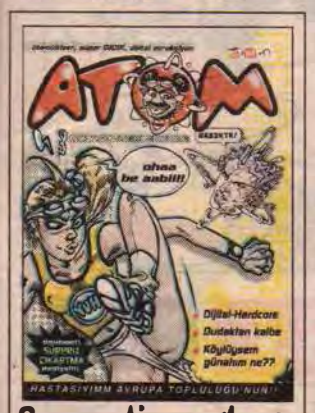
Biz Hala Buradayız

Canınız mı sıkılıyor, bütün bir hafta çalıştınız mı? Cumartesi değil de Cuma sabahından aldınız Leman'ı. Karikatürleri okuyup bıyık altından gülümsediniz mi. Cezmi abi yine döktürmüştür, Nihat Genç yine gerçekçi duygularla yazmıştır eminim.

Karikatürlere gülümseyip sonra düşündünüz mü, kendi insanımıza bazı durumlarda kendi halimize gülüyoruz. Evet evet düşünmüşsünüzdür. Düşünemeyecek kadar geri zekalı, aptal değilsinizdir. Olsanız zaten espriler anlamazsınız.

Sizlere aptal ve gerizekalı dediğime göre daha başka şeyler de söyleme hakkını istemeseniz de elde ettim. Ya da zorla aldım. Mesela şu laflar sizin için birşeyler ifade ediyor mu, beş, altı kişi bir araya geldiği vakit halkın savaşçısı, demokrat aydınları, veya da sosyalistler belki de devrimciler (özde devrimci olanlar hariç) Bir başınıza yapayalnız kaldığımız vakit birer yalaka, düzenbaz veya da üçkağıtçı belki de faşist olduğunuz.

Hadi sorulanma cevap verin, ben duymasam da olur, vicdanınız duysun yeterli. Eğer kendini yargılamaktan aciz kalmamışsa en büyük cezayı verecektir zaten vicdanınız size.

Son yetişen ölüyor

Bu halk için halkın aydınlanması için ne yaptınız? Onlara acımaktan başka, tinerci çocuklar, bakılava çalan çocuklar, Güneydoğu ve doğudan gelip restorantlarda, lokantalarda çalışan çocuklar, boyacı çocuklar ve diğer çocuklar onları kendi evladınız gibi sevdiniz mi. Yoksa üstlerine başlanna ve de ellerine bakıp kürtçe konuştukları ve yeri geldikleri zaman kürtçe küfür ettikleri için onlardan tiksindiniz mi?

Evet madem başladı sorgular, gerisini sizler getirin. Aklıma gelmişken en son sevdiğiniz kızla kaç ay çıktınız. Ayrılana kadar melek olan sevgiliniz ne tez kaşarlanmış, piyasa malı veya iş oldu. Cinsel bir münasebetiniz belki olmuş veya olmamış olması başkalarının da bilmesini gerektiriyor mu?

Evet. Bu sorular bu yazıları okuyan herkese ama özellikle Bursa'da Eski Adliye parkına takılan tüm sosyalist bozuntularına.

Ve yine sesleniyorum. Canınız mı sıkılıyor, Cumartesi değil de Cuma'dan atmış olabilirsiniz Leman Derginizi. Karikatürlerini okuyup bıyık altınızdan gülümsemişsinizdir. Kelime dağarcığınıza yeni espriler eklediniz mi? Ekleyin o zaman haydi durmayın.

Ama ne olur çıkartın boynunuzdan o yıldız o Ernestan'un künyesini, size yakışmayan tek şey onlar. Sizler bu ülkede gerçek sosyalistlerin kalmadığını düşünüyor olabilirsiniz. Düşünceniz sizin olsun.

Biz hala burdayız bırakın davamız bizim olsun. (Taşçıya sevgilerle)

Romancı

Merhaba

Ben bu mektubumu Muğla Kapalı Cezaevi'nden yazıyorum. Ben şu an sekiz yıldır aralıksız değişik cezaevlerinde ceza yattım, inşallah buradan çıkıp gideceğim. Çünkü herkesin bildiği gibi önümüzde bir af yasası var. Bütün mahkumlar gibi ben de umudumu bu yasaya bağladım. Çünkü bize çok umut verdiler ve dışarıya olan özlemimizi içimizde büyüttüler. Ve uzun yıllardır ceza evinde olduğum için dışarıda olan dost hısım akraba gibi insanlarla diyaloğum uzun zaman önce kesildi. Ben de kendimi Leman dergisi aracılığıyla sesimi dışarıya duyurmaya karar verdim. Ve derginiz aracılığıyla kendime yeni dostlar edinmek istiyorum. Leman okuyanları duyarlı insanlardır. Bana mektup yazarsanız mektubunuz karşılıksız kalmayacaktık. Herkese saygılar selamlar yeni dostluklara... Esen kalın...

Fahrettin Bilmen
E Tipi Kapalı Cezaevi Oda:29 Muğla

Kardeşim Duymaz, Eloğlu Duyar!

Birgün çıkıp geldin... "İstanbul'a taşınıyorum" diyerek. Hiçbir şey demedim. Sen benim abimsin! Ne diyim?. Belli ki hayallerin var. Belli ki bir hayat kurmak istiyorsun. Belli ki beni unutmuşsun. Geçen yıl, yine burda, yine aynı derginin, yine aynı sayfasında seni kaybetmekten korktuğumu söylemiştim. Görüyorum ki seni çoktan kaybettim. Seni. Tek seni dostum bildiğim için babam beni "evlatlıktan reddetmekle" tehdit etti. Ve ben hala 15 yaşındayım. Ne gidecek başka bir evim, ne zengin çocukları gibi "takıldığım" dostlarım, ne de senin kanatların var yanımda, sağınabileceğim. Hür dostum Ekin vardı, o da gitti. Tıpkı senin gibi. Bi tek o beni unutmadı zaten. Fırsatlarını zorluyor benim için! sen nerdesin? Ne zaman Ankara'ya gelsen, seni sokaktan geçen bir adam kadar yabancı gözüyle görüyorum. Paylaşacak hiçbir şeyimiz kalmamış. Ama sen de haklısın! Hayatında hiç seni bu kadar sevenin olmadı! (Annem dahil!) Hiç kimse sana şiir yazmadı! Kimse bakmadı yürekten bir dostlukla sana! Kimse elinde olanları sana verip, yalnız yürümeyi tercih etmedi bu hayatta! Ve hiç kimse senin tek dostun olabilmek için yaşamayı tercih etmedi! Ben sana böylesine güvendim. Ne yazık ki, yaşamak için tek bahanem, birgün eski "Mitoş" olarak döneceğine inanmak.

Düşünüyorum da, ben niye hala geceleri aynı saatte uyanıyorum? Ve saatlerce bir anahtar sesinin gelip, koşup üstüne atlamayı bekliyorum. "O benim abim!" diye gururla gösteriyorum resmini odama giren "yabancılara!"

Birgün dönmeni umut ediyorum. Ve yeniden arkadaşlarınla tanıştırdığın "ufak kardeşin" ya da "geleceğin tiyatrocusu" olmak istiyorum. "Merve" değil, senin deyiminle "Mermer" olmak istiyorum. Unutma! Sen benim "tek" dostumsun!.

Not: Telefonda söyleyemedim bunları. Kolay mı insanın tüm varlığını bir anda kaybetmesi?..

Tek Kız Kardeşin

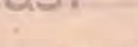
"HAFRİYAT"

Türk sanatında yeni, genç ve gerçek bir soluk. Mutlaka görün. 27 Ekim saat 18:00'den 7 Kasım 2000'e kadar "Hafriyat" vardır.

Leman

Adres: Tünel Asmalımescit Minare Sokak Nur Apartmanı

Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44
Faks: 245 38 06 ● **Baskı:** Ünlük ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst. ● Leman'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Kaynak gösterilmeden hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

İHTİYATSIZ ADAM

"FIÇIDAKİ BİLİCİ"

Yazan-Çizen: FEMAL ARATAN

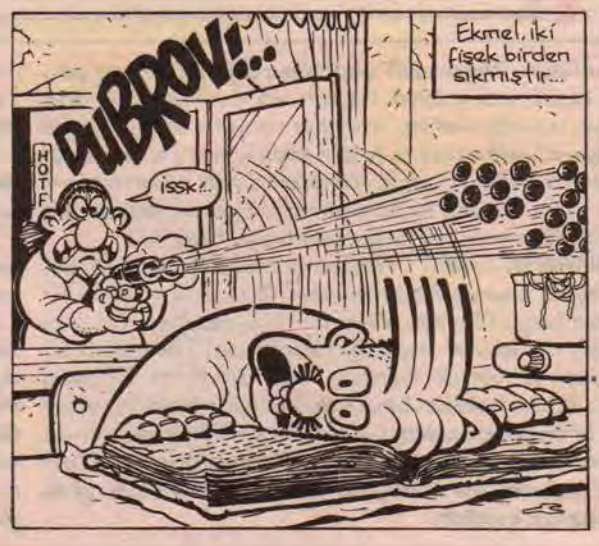

BİTDİ

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KISA ÖYKÜLER

ÜÇ SİLAHŞÖRLER : (Atos, Parlos, Aramis!' gelin lan buraya.!) Buyur Cevdet aabi?!' (Ulan Dallamalar ben size Fobiyen meydanında kavga çıkartmayın demedim mi. Orası mikrop Stiwirt'in bölgesi, başımı belaya sokmayamı niyetiniz var eşşoolleşşekler!..) Ama Cevdet aabi Partos'a pandik attılar, bizde giriştik, delikanlıyız icaabında... (Dantelina tükürdüğümün mankofaları böyle peri gibi giyinip dolaşırsanız skerlerde bi gün sizi şapşal herifler...) ... ... mmm.. kmn...

HINZIR CÜCE : Garson bey bakarmısınız çorbama bi cüce işiyo. (Maalesef yapabileceğimiz birşey yok, ona hınzır cüce işiyo. huyları vardır.) ulan bananede böyle huyları varsa, mecburmuyum sidikli çorba içmeye!.. (Mecbursun tabi köpek! seni esir pazarından zibidilik et diye almadık, çabık zıkkımları ve dön işinin başına, kırboçlatmayım gene akşam akşam!.) Emredersiniz garson bey.. (demiş.)

FİRAVUN'UN LANETİ : (Başrahip öküzü Hemen gel buraya!) Buyrun Firavün bey.! (Bu ne bu?.!) Bak firavün bey.. (Bende biliyorum bak olduğunu hayvan herif, ne işi var tapanığın kapısında?) Densizin biri yapmış olmalı hemen temizletiyim Firavün bey.. (Lanet olsuun lanet olsuun allahı belanızı versin arozbu çuculları...!) Mübarek günde lanet okumayaydınız firavün bey.. Tutar- Mutar... (Tutsun! tutsun mına koyim, çarpılırda domuz götü olusunuz irşallah.

UZAY YOLU : Mr. Spak ağzınızı a ar mısınız, çok sıkıştım kakamı yapçam. (Fakat kaptan bu çok mantıksız!) Canımın içi demin güç jeneratörünü denetlerken lazer'e çarpıldım aklım gitti, mantıklı davranmamı beklemeyin benden. (Haa o zaman işin rengi değişti buyrun kaptan.. aaa.)

TİTANİK FACİYASI : (Kaptan! batıyoruz gemi bir buz dağına çarptı su alıyoruz!.) Ne olursa olsun bu size kapımı çalmadan içeri girme hakkını vermez teymen Olivir. Şimdi derhal dışarı çıkıp kapıyı vuruvuz ve ben- gir- dedikten sonra giriniz, aadap bilmez ayı. (Emredersiniz kaptan.) Tak tak tak! (Giriniz.) Bir şey arzedebilirim kapatan. (Buyrunuz teymen Olivir.) Tak tak tak! (Giriniz) Bir şey arzedebilirmiyim kaptan! (Nee batıyormuyuz! ölmek istemiyorum ölmek istemiyorum imdaat imdaat) Gluh gluh glup (Kaptan kibar bir insan dimi Cevat aabi) Evet!

Aksamsel Post

469

4 Kasım 2000 Cumartesi-Sayı:2000/45 · 375.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Ülkücüler Nü Tablo Yapan Öğrencilere Saldırdı

DİSK ile MHP'yi bir araya getirme çabaları... Güce tapan yurdum insanına Ülkücüleri sevdirme planları... Ülkenin dört bir yanındaki üniversitelerde ülkücü reislerin zulümleri, baskıları... Ama aşırı milliyetçiliğin gerçek yüzü sokakta, üniversite kampüslerinde, anfilerde, yurtlarda daha açık görülebiliyor.. Üç hilal amblemli otomobile taş atan 14 yaşındaki çocuğu sokak ortasında kurşuna dizebiliyor ülkücü anlayış, tıpkı İsrailli askerlerin yaptığı gibi... Ya da Güzel Sanatlar Fakültesi'nde "Nü" resim çalışılan atölyeyi basarak sille-tokat dövebiliyor sanat yapan öğrencileri... Hem de yasağını da koyarak... "Bundan sonra burada 'Nü' resim yapılmayacak..."

Bankalar soygunu bitmiyor... İçi boşaltılan bankalara arpayı alan köprüyü geçtikten sonra el konuluyor. El konulan toplam 10 bankanın bütçeye maliyeti 7.8 kattirilyon.

Bu Soygun Bitmez!??

Yine bankalar, yine skandal, vurgun talan tüm hızıyla sürüyor. Şimdi de Bank Kapital ve Etibank'a el kondu. Fona devredilen banka sayısı 10'a çıktı. Bütçeye maliyeti 7.5 kattrilyon.

Murat Demirel vakasını saymazsak. Ceylan Holding'in Bank Kapital'i ile Dinç Bilgin'in Etibank'ın perde arkasında ilginç gelişmeler var. Bank Kapital eski adıyla Bank İndosuez bilyorsunuz ki adını ilk kez Civan skandalında duymuştu. Bir takım kara para transferlerinin bu banka kanalıyla yapıldığı iddialarda yer almıştı. Bu bankanın satın alınma hikayesi ise şu an gelinen noktanın aynası niteliğinde.

Bu bankaya ilk önce tefeci Niso olarak bilinen Nesim Malki talip oldu. Fransızlarla yapılan görüşmelerde, son aşamaya gelinmiş ve Fransızlar Malki'ye bankayı satma konusunda ikna olmuşlardı. Nesim Malki'nin yanında Emlak Bankası eski genel müdürü Şükrü Karahasanoğlu vardı. Ve Malki'nin Kıbrıs'taki bankası Tuncabank yönetiyordu.

Bank İndosuez'in satışında son aşamaya gelindiğinde Sabah gazetesi Nesim Malki aleyhine yayınlar yapmaya başladı. Trabzonspor eski başkanı Sadri Şener'i tefeci faiziyle batırdığını manşetlere taşıdı. Bu ortada fol yok yumurta yok manşetlerin nedeni daha sonra anlaşıldı. Aynı (yani Bank İndosuez'e) bankaya Cavit Çağlar ve Dinç Bilgin de talip olmuştu. Malki ve Dinç Bilgin kavga ede dursun her ikisinin gözdesi Ceylan grubu devreye girmiş ve bu şartlarla dolu bankayı satın almıştı. Ve ilk iş olarak bankanın yıpranmış adını Bank Kapital olarak değiştirdi. Adlara bakın Nesim Malki, Dinç Bilgin, Cavit Çağlar, Şükrü Karahasanoğlu...

Şükrü Karahasanoğlu, Bilgin ailesine ve Özer Çiller'e ateş püskürüyordu. Malki'ye büyük oyun oynandığını iddia ediyordu. Sonra Nesim Malki bir cinayete kurban gitti. Bursa'nın ünlü bir işadamı Malki'ye faiz borçlanmış, faiz yükü altında şirketlerini kapatma noktasına gelmişti. Malki işte bu işadamı ile görüşmeye gidiyordu. Tuzak çok dehşet kurulmuş. Malki'nin ortadan kaldırılmasıyla birçok işadamı rahatlamıştı.

O dönem görüştüğümüz Bursa Emniyetindeki bazı kişiler ise olayı İslamcı Terör örgütüne ihale etmeye çalışmıştı. Ne garipti ki İslamcı teröristler olmayacak bir şey yapmış Emniyet santralini arayarak cinayeti üstlenmişti. Saptırmacanın böylesi de görülmemişti doğrusu. Banka satın almalar kamu bankalarından çekilen krediler. Derin devletin pisliklerdir. Hesaplaşma çok büyük, dönen para katrilyon. Etibank, Bankkapital ve Egebank olayı Susurluk'un görünmeyen yüzü ve derin hesaplaşmanın ikinci raundudur.

Nesim Malki ve Ömer Lütfü Topal cinayetinin çözülmesi bütün pisliklerin ortaya çıkaracak.

Karahasanoğlu-Malki'yle birlikte Cavit Çağlar da Dinç Bilgin'le... İki grup karşı karşıya... Nesim Malki öldürülüyor... Karahasanoğlu Sümerbank'a gidiyor. Sonra da, Dinç Bilgin'in yanına... Etibank, Cavit Çağlar ve Dinç Bilgin ortaklığıyla alınıyor. Arkasından Karahasanoğlu bankanın başına... Çağlar'ın İnterbank'ına el konuluyor. Çağlar, Etibank hisselerini Dinç Bilgin'e devrediyor. Etibank, batıyor. Bilgin hisselerini Park Holding'in sahibi Turgay Ciner'e devrediyor. Düzene bak düzene... Doldur boşalt devret. Sonra, güya hükümet pisliklerini temizliyor. Bunun adı olsa olsa darbeli dönüş soygun olarak adlandırılabilir.

Bu arada gözden kaçan bir nokta daha var. Derin devlet bütün pisliklerin tam ortasında. İşi sivil soyguncularına ihale edip kendi pisliklerini örtüyor. Ve kalelerini birer birer işgal ediyor. Sivilleri pislik, üniformalıları tertemiz. İşle oynanan oyun bu. Olayları değerlendirirken bu tezgahı da görmek lazım. Asıl soygun işte orada 7.7 kattrilyonluk o silahlı bütçede...

ZAFER AKHAR (zaferak@leonet.com.tr)

Parmak gitti, bankacılık bitti mi?

İçi boşaltılan 10 bankanın maliyeti 7.8 kattrilyon. Bu para asker ve polis için ayrılan 2001 bütçesinin toplamından fazla.

eMan Tv

KENAN EVREN PAŞA kendisine verilen plaketleri niçin denize attı?

- Evet Kenan Bey size sordum, niçin attınız?
- Bir zamanlar çok sevdiğim ŞİLİ'li Pinochet adında bir general vardı. Netekim bu değerli paşa bir süre sonra devlet başkanı olunca komünist değersiz vatan hainlerini askeri uçaklarla okyanusta köpek balıklarının olduğu bölgelere atmıştı. Paşamın bu fantazisini çok kıskanmıştım. Netekim emekliliğinde bana verilmiş olan 3000 küsür plaketin orjinal değil de altın suyuna batırılmış olduğunu öğrendiğimde çok sinirlenip tıpkı Pinochet paşamın yaptığı gibi teknemle açılıp hepsini denize döktüm.
- Hepsini mi?..
- Yo.. hayır, benim için manevi değeri olan "Altın Urgan" plaketini evimin baş köşesinde sakladığım için!..

İŞTE MUZ CUMHURİYETİNDE RÜŞVETLE DARBE TEŞEBBÜSÜNÜN GİZLİ KAMERA GÖRÜNTÜLERİ!..

BİR YAYA KENDİSİNİ "FB" PLAKALI ARACIN ÖNÜNE ATTI!.. Görgü tanıklarının ifadesine göre 49 yaşındaki işsiz ve 5 çocuk babası Cebrail Depressan'ın son sözleri "Bu araç olsa olsa FenerBahçe'li bi futbolcunundur, atayım kendimi bari altına da, belki ben öldükten sonra ailemle bakıp, çocuklara da Şükrü Saraçoğlu Stadı'nda top toplayıcılık işi filan verirler hayatları kurtulur hiç olmazsa, eşhedüenlaa..." olmuş ve şahıs ters parande ile kendini 34 FB 049 plakalı aracın önüne atmıştır. Yapılan araştırmada aracın FiskoBirlik'e ait olduğu anlaşılmıştır!..

Genel Nüfus Sayımında SKANDAL; 6 milyon kişi kendini saydırmadı! Sayım günü evlerinde bulunmayan 2 milyon çocuk, 1.5 milyon eltî, 700.000 amca, 250 bin komşu, 80.000 kameraman 350 bin evlenme çağında genç kız, toplam 8 mahalle ve 32 muhtarlığın sayım günü nerde olduğu konusunda yapılan araştırmada bu kişilerin sayım günü öncesinde stüdyo çekimleri yapılan "KİLOLARCA ALTIN", "Hangi Keriz 100 Milyar İstemez", "BUL KARAYI AL PARAYI" adlı yarışma programlarında yarışmacı olmak için stüdyoları terketmeyen kişiler olduğu ortaya çıktı! Güvenlik güçleri stüdyoları kuşattı, yarışmacılar dakikaları yaktı, çalışmalar sürüyor.

Mag

Ulucanlar Cezaevindeki, operasyonla, ilgili davaya katılmak için Abdi İpekçi parkında toplandıkları gerekçesiyle gözaltına alınanlar arasında 12 yaşındaki S.K.'de bulunuyor. Dayak, ağır hakaretlere maruz kalan S.K.'ye 1.5 yıl hapis cezası isteniyor.

İşkencecilerin aslında kötü adam olmadığını söyleyen Ord. Prof. Sulhi Dönmezer "sporcular bazen nasıl doping yaparsa bazı kolluk unsurları da suçluyu yakalamak için doping yapar" dedi.

Sayıları yaklaşık 597 bin olan öğretmenlerin yüzde 70'i ek iş yapmak zorunda kalıyor...

Kenan Evren, emekli olduktan sonra kendisine verilen 750 plaketi tekneyle denize açılıp attığını söyledi.

TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanlığı'nı DSP'li Sema Pişkinsüt'ten alan Ecevit, komisyon başkanlığını MHP'ye teslim etti...

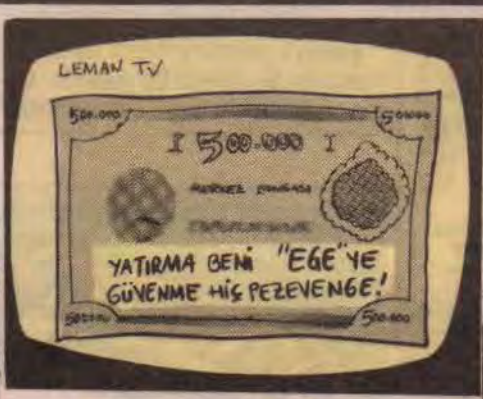
Ankara Elmadağ karakolunun telefonları kesilince Telekom çalışanlarının gözaltına alınarak dövüldüğü iddia edildi...

Alp Tamer

YÖK BAŞKANINDAN MÜJDE! POKEMON MESLEK YÜKSEK OKULLARI AÇILACAK!!! YÖK başkanı Kemal Gürüz, bu okullarda gençlerin üniversite olanaklarından daha fazla faydalanıp kısa sürede meslek sahibi olacaklarına dikkati çekerek: "Bu gençler çok popüler ve enerjik bir mesleğe sahip olacaklar, o yüzden bu dahice fikri bulduk. Bakınız, Pokeman'da bir "Şehir Pikacho"su 50 enerji gücüe donatılmış, 20 vuruş gücündedir. 50 enerji gücü ile bir köyün bir aylık elektrik enerjisi karşılanır. 2000'li yıllarda bu gençler enerji açığımızı kapatacaklar. Ayrıca Pokemon borsası, İMKB'ye rakip olacaklar" dedi!..

KAĞIT PARALARIN ÜZERİNE ÇEŞİTLİ ÖZDEYİŞLER YAZILACAK!..
Merkez Bankası'ndan yapılan açıklamada, "Vatandaşların tasarruflarını akılcıca değerlendirmedikleri, paralarını OFF-SHOR'E ve hortum gibi tuzaklara kaptırmamaları için paraların üzerlerinde bu tür özdeyişlerin yer almasında fayda gördük" denildi. Basına iletilen bazı örnek özdeyişlerse şunlar sevgili izleyiciler: "Dünyat'a Off-Shor'e giderken evdeki lira'dan olma!" Eti bisküvi ye ama Etibak'a girme! Ey vatandaş; bu sabah, bırak kalsın Etibank"

İLK TÜRK "TÜRDAN"I ÜRETİLDİ!..
Süleyman Demirel'in ilk başbakanlığı sırasında (M.Ö.1962) temelini atmış olduğu 'TÜRDAN' fabrikası nihayet üretime başladı sevgili izleyiciler. "Neden Türdan" biz bu ürünü yıllardır 'KÜRĐAN' olarak biliriz?" sorusuna fabrika imalat müdürü sert bir şekilde "Höst lan tam da Avrupa kapısını aralamışken bölücülük yapmayın, biz üniter bir türdanız" diyerek tepki göstermiş ve ilk Türk türdanını bölücülerin gözlerine sokmuştur. Soruyu soranlara "DGM"ce soruşturma açılmış, imalat müdürü ise serbest bırakılmıştır!

KIŞ UYKUSUNA DALAN ŞOFÖR KAZA YAPTI!
Ankara-Bolu otobanının Bolu Dağı Ballıpınar mevkiinde aşırı horlama yüzünden gelen kazada otobüs uçuruma yuvarlandı. 38 ölü, iki katı da yaralı var sevgili izleyiciler, ne eder toplam 114 kişi... üfff! Yaralılar hastanelere kaldırıldı, ayının ise hala uykuda olduğu bildirildi. Her nerede oluyor ve öldürülüyorsanız...

DARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

Açık Büfe

met üst

"duvar"

yılmaz güney'i, **ece ayhan**'ın dediği gibi: '**en iyi dostoyevski anlayabilir ve anlatabilir**'

bu hayatın bütün kavurucu tonlan onun hayatına ve filmlerine en acı, en koyu tonlanyla sinmiştir.. **güney**'i hiç tanımayan tinerci, kağıt mendilci, tartıcı, sakızcı çocuklar sanki onun filmlerini hatmetmişler gibi çevremizde dolaşıyor

bugünkü hayatımızın tüm kötü adamlan aslında o'nun ilk dönem filmlerindeki **bilal inci, erol taş, süheyl eğriboz ve ferudun çölgeçen**'in oynadığı kötü adam karakterleridir.. yalnız onlar artık başrole çıkmışlardır

kabadayılık dünyasının formatı da biraz o'nun filmlerinden alınmadır... yurdum tosunlan o'nun bu ilk dönem filmlerine bayılırlar... gerçek hayattaki rollerini o filmlerdeki tiplerden kırparlar

güney'in en büyük özelliği tercih etme, bedel ödeme, diretme ve reddetme hâlidir.. **güney**'de gerçek kadar kaliteli, haklı ve müthiş iyi organize edilmiş bir öfke seli ve kodu mu oturtan bir hüzün vardır.. **güney** artık tepeden tırnağa bu hayata sinmiştir... ona saldıranlar bile onun filmlerindeki kötü adam tipleri gibi saldırırlar

yılmaz güney paraya, pula, şöhrete, gayri menkule tamah etmemiştir.. levent'teki villasının çatı katında, o zor dönemde **mahir çayan ve arkadaşları**'nı saklayabilmiştir.. üstelik binayı saran polis ordusunun: '**mahirler bu evde mi**' sorusuna gülerek '**evet, çatı katındalar**' diyecek kadar yürekli ve tavrının arkasındadır

güney'i çekemeyenlerin en büyük meselesi de aslında bu yürektir.. sahip olduklanna esir düşmemiştir.. aksine sahip olduklannı gerektiğinde terkedebilmiştir

duvar'ı seyreden bazı **sütlü nessosyalist film eleştirmenleri**, filmi pek de sert bulmuşlar canım.. sanki **ulucanlar ve diyarbakır cezaevi**'ndeki olaylar cibutide yaşandı.. sanki bir mahkumun kolu buldozerle singapur'da koparıldı

yılmaz güney'in tüm filmlerinde yalnızca bu hayatın dününe, bugününe ilişkin saptamalar, tahliller yoktur, bu ülkenin geleceğine dair de çok keskin ve doğru saptamalar vardır.. **yol** filmindeki her karakter bu ülkenin artık kangren olmuş türlü sorunlanna da tekabül eder

iran sineması, güney filmleri'ni ve **film üretme pratiği**'ni su gibi ezberleyerek şu anda dünyanın bütün film ödüllerini toplamaktadır

çare bu hayatta ve geçmişte.. ancak geçmiş pratikleri, dönüştürerek, güncelleştirerek çözümler üretebiliriz bu hayata

yılmaz güney'e ve dolasıyla şu kavruk hayatımıza saldıranları yazarak, çizerek değil ancak onun filmleri ayannda filmler çekerek, tamah ve tenezzül etmeyerek, reddederek susturabiliriz

yılmaz güney, bu hayata yapılmış en şahane jesttir.. lütfen onu yalnız bırakmayalım, onun nezdinde bu hayata, hayatlanmıza sahip çıkalım.. etrafımızı saran duvar'lar kodes olmadan, gidip kendi rızamızla şu **duvar**'a bir çarpalım, çarpalım ve artık kendimize gelelim

yılmaz güney, orta iki'den terk çocukların, okulu asan haylazların, hayattan atılanların '**hayat bilgisi**' dersidir... **yılmaz güney**'in hepimiz üzerinde en az annemiz-babamız kadar emeği vardır

yılmaz güney, en hakiki bir kanka'dır be..

haydi duvar'a

"Efendim fuarda mini bir daral timsah albümüm olacak (ilk defa) bu cumartesi imzaya bekleriim, bir de 2001 takvimim var artık hangisini beğenirseniz... Hoşçakalın efendim kendinize iyi bakın... Çağçağ

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

LOMBAK

ÜÇÜNCÜ KİTAP

HAFTAYA ÇIKIYOR

- Önce sadece TÜYAP Kitap Fuarı'nda
- Daha sonra kitapçılarda ve gazete bayiilerinde

İMZA GÜNÜ

11 Kasım Cumartesi saat 14:00

TÜYAP Parantez Yayınları Standı

Aksiyon Ofisi

lombak@kamp.com.tr

Erzurumun Taneti

Güneri İçoğlu

güneri@leman.com.tr

Raziye'nin değerli katkılarıyla...

Gönül Adamı

Güneri İçoğlu

*Yakın bir vakte kadar gerçekti...Şimdi ne durumda,benim de gidip bakmam lazım...

Bir takvim posterimiz yapılmış.. Kitap Fuarı'yla Leman Kültür'e konmuş...

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Susun!.. Ajans başladı!..

● Şok ki ne şok!.. Genelkurmay, lige el koydu!.. Erzurumspor Başkanı Cemal Polat'ın önerisini dikkate alan Genelkurmay Başkanlığı, bundan sonra ligin her şeyinden sorumlu olacak!. Bir üst düzey yetkili, konu hakkında şunları söyledi: "Son dönemde basında, Cumhurbaşkanı Sezer'in güvenirlik oranının orduyu geçtiğine dair haberler çıkmıştı.. Erzurumspor-Beşiktaş maçı göstermiştir ki, hâlâ daha başı sıkışan herkes orduya geliyor... Bu talebi reddedemezdik...Sezer'in Beşiktaşlı oluşunun konuyla ilgisi yok... Ayrıca o maçtan sonra Erzurumlu oyuncular **'Hep hakkımız yeniyor, İran Ligi'nde mi oynayalım?'** dediler... Buna göz yumamazdık... Bu yol bi açılırsa Adanaspor, Suriye Ligi'nde, Denizlispor, Malta Ligi'nde; Bursaspor, Bulgar Ligi'nde oynar, millî birlik ve spor loto bozulur! . Kimse panik yapmasın, **Yarbay Haluk Ulusoy** bıyıklarını kesmek şartıyla, görevinin başındadır...

● Sema Pişkinsüt, 'işkenceci' olduğu için görevden alınmıştı .. Bir Emniyet yetkilisine göre "Pişkinsüt, işkence olaylarının üzerine giderek, işkence yapan devlet görevlilerinin kendilerini tedirgin hissetmelerine, kabuslar görmelerine, vücutlarında sıkıntıdan ısılık oluşmasına yol açıyor ve onlara 'manevi eziyet' uyguluyordu!.. Bu yüzden görevden alındı.." Öte yandan, Pişkinsüt'ün görevden alınması üzerine, daha önce karakol baskını yaparak el koyduğu Filistin Askısı, görevine geri döndü!..

● Dinç Bilgin sonunda patladı!.. "Yeter, üstüme gelmeyin, herkes bana düşman oldu" diyen Bilgin, şöyle konuştu: "Darbe üstüne darbe yiyorum... Beni en çok üzen de, sahibi olduğum Sabah gazetesinde yazan Rauf Tamer'in kutup başka bankadan para alması oldu... **Bankaysa bende de vardı, içini boşaltmaksa ben de boşalttım, niye gidip başka bankayla çalıştı?.. Rauf'a çok kırgınım..."** Bu arada Murat Demirel'in, cezaevinde **"Devletin 999 Ayıbı"** adlı kitaba başladığı, önsözün S.Demirel tarafından yazılacağı öğrenildi!..

● Fazilet Partisi'nde yenilikçilerle gelenekçiler arasındaki çekişme bitmek bilmiyor!.. Oğuzhan Asiltürk ve diğer gelenekçiler, ilk FP kurultayında açılış şarkısının **"Portofino"** olması ve delegelerin **"Ça Ça Ça"** dansı yapmasını isterken, R.Tayyip Erdoğan'a bağlı yenilikçiler **tekno**'da ısrar ediyor!..

● Mesut Yılmaz'ın bir kısım gazeteciyi 'hastalıkla malul' ilan etmesi üzenne, hangi gazetecinin hangi hastalıkla malul olduğu **Sinüs Tanımayan Gazeteciler Derneği** tarafından açıklandı... Buna göre gazeteciler ve hastalıkları şöyle: **İlhan Selçuk:** Kronik dinozorluk, **Hikmet Çetinkaya:** Akut dinozorluk, **Emin Çölaşan:** İ.Melih sendromu (Başkent hastalığı), **Fehmi Koru:** Çift kişilikilik, **Ertuğrul Özkök:** Kısmi hafıza kaybı (Solculuk dönemleri unutulur), **Hadi Uluengin:** Çin gribi, **Nazlı Ilıcak:** Money'c defresif, **Hıncal Uluç:** Ağır obsesyon (Sürekli araba plakası okunur), **Oktay Ekşi:** Eşber Yağmurdereli allerjisi, **Mehmet Barlas:** Sonsuz baş dönmesi, **Yavuz Donat:** Güniz Sokak humması, **Yener Süsoy:** Aşırı sosyallik, hiperaktivite, **Rauf Tamer:** Midede hortum başlangıcı. (Parayla bulaşır, 'malulen emeklilik'le sonuçlanır.)

● Evren, son noktayı koydu! Kendisine verilen 750 adet plaketi, iple bağlayıp denize attığını söyleyen Kenan Evren **"Boğmasaydım da beslese miydim?"** dedi!.. Öte yandan bağımsız ve ince bıyıklı milletvekili **e-Mail Büyükerman** "Sayın Evren'e teessüf edenim... Plaket Koruma Vakfı kursaydı, başkanlığına talip olurdum... Her türlü başkanlığın hastasıyım!.." şeklinde konuştu!..

● Bu hafta sonu başlayacak TÜYAP Kitap Fuarı'nda yazar izdihamı yaşanacak... Bu izdihamın sebebi **"Gülden Kale Düştü"** adlı romanda emeği geçen 841 yazarın kitaba hep birlikte imza günü yapmak istemesi!..

● Diyarbakır'da yaşayan 54 çocuklu vatandaşa prezervatif verilmesinden vazgeçildi!.. Bir uzman konu hakkında şunları söyledi: "Bu vatandaş, ömrü boyunca prezervatif görmemiş.. Gösterince **'Bu ne yahu?'** diye bize sordu... Kendisine prezervatif vermeyeceğiz... 54 çocuk yapan adamı prezervatif kesmez, kendisini prefabrik bir yapı kurup engellemeye çalışacağız!.."

● Banu Alkan, ABD seçimlerini George Bush JR'ın kazanması halinde ülkeyi terkedeceğini söyledi.. Gazetecilerin "Niye ki?" diye sorması üzerine, Alkan "Kim Bassinger de aynı şeyi söylüyo, ondan duydum" şeklinde konuştu... Gazetecilerin "Kim Bassinger, ABD vatandaşı.. Size n'oluyo, hangi ülkeyi terkedeceksiniz?" sorusu üzerine ise Alkan patladı: "Ayol, ben uzman mıyım?.. Hem dünya üzerinde gidilecek yer mi kaldı?.. Benim rolümü Oya Aydoğan kaptı, bankamatikte seviştiler, siz gördünüz mü?.. Brahms'ı sever misiniz?.. Ha ha haaaa, hadi bakalım!.."

● Türk insanının en çok pazar geceleri delirdiği öğrenildi!.. Uzmanlar tarafından "Ö.Ç.K.K.Y.G.B.D.O.T.: O.B." adı verilen delirtici sendromun tam açıklaması şöyle: **"Ömer Çavuşoğlu, Kazım Kanat, yetmiyomuş gibi bi de Osman Tanburacı ve değişmen bıyıkları!.."**

servis@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@kvman.com.tr

HEY, HÜOOOP!.. SİZE SÖYLÜYOM ALOOO.!. DERHAL HAPİSTEKİ ARKADAŞLAR SALIVERİLSİN, AYRICA ÜÇ MİLYON DOLAR VE BİR UÇAK AYARLANSIN DEDİM ... YOKSA REHİNELERİ TEKER TEKER ÖLDÜRMEYE BAŞLIYCAM... HOOOO!. BAK KİME DİYORUM, ALOOOOO!..

BAKMAYIN BAKMAYIN.!. İLGİLENMEYİN LAVUKLA... BAARIR BAARIR SONRA SUSAR VAZGEÇER... ÇAKTIRMAYIN...

ARKADAŞIM BU BENCE DÜPEDÜZ BİR CİNAYET...

HİÇ SANMIYORUM BASİT BİR KAZA, BALKONDAN DÜŞMÜŞ...

BEYLER BİR DAKİKA.!. BAŞKA ALTERNATİFLER DE OLABİLECEĞİNİ UNUTMAYALIM!..

CİNAYET MASASI

KAZA MASASI

CİNAYETE KAZA SÜSÜ VERME MASASI

HATIRLAR MISIN, BİR ZAMANLAR İŞTEN ÇIKARDIĞIN FAKİR AMA GURURLU BİR GENÇ VARDI...

BEN ÇIKARMADIM Kİ PERSONEL ŞEFİ ÇIKARMIŞTIR...

O ZAMAN PERSONEL ŞEFİNİ ÇAĞIR BANA. BİŞEY DE SÖYLEME.

SEN TACETTİN OĞLU FURKAN, BU KADINI EVLENME VAADİYLE KANDIRIP ÇİRKİN EMELLERİNE ALET ETMEYİ KABUL EDİYOR MUSUN?..

EVET..!.

DÜDİDİDADİ DÜDİİİDADİ..!.

EFENDİM?. NEE?. HEE...YAA... EOOOO... YOK YA, YASASIIIN..!.

HEYOOOO..!. VAY ULAN BE...ÇOK İYİ YAA... ŞAHANE LAN...OOH!..

BAK, HERİF BÜYÜK BİR SEVİNÇ GEÇİRDİ, BEN. BEYAZ SAÇLARI VARDI.. BİR ANDA SİMSİYAH OLDU!..

YANİ EVLENİYORUZ, TASARRUF ETMEK LAZIM FALAN. TAMAM, AMA KEŞKE YENİ BİR BEBEK ALSAYDIM... SİNDİ'Yİ BİR DAHA KULLANMIYCAM, GERÇİ... FAKAT ÇOK ANIMIZ VAR BERABER... DUYGULARI VAR MIDIR ACABA?.. ÜZÜLÜYOR MUDUR, KISKANIYOR MUDUR?. KENDİNİ KÖTÜ HİSSEDER Mİ? YAA NURŞEN SENİN DE EN GÜZEL GÜNÜNÜ BERBAT ETTİM AMA...

EVLENİYORUZ

ANNEMİN YELKENİ OLSA

Bir öykü kitabı... Çıkıyor...

canbarslan@turk.net.

Akşam Serası

komikaze

Tüm hakları saklıdır,. Copyright by Erdil Yasaroğlu

Sen Aslında Çok İyi Bir İnsa

- Ben buradan ayrılıyorum...
- Nereye gidiyorsun...
- Sevdiğim adama gidiyorum...
- Ama birlikte yola çıkmıştık...

Geceydi, ama benim için o an bir kez daha gece oldu... Diyarbakır'ın köylerinden birindeydik... Savaş bütün acımasızlığıyla sürüyordu... Uzaktan mermi ve top sesleri geliyordu... Bazen geceyi acı çığlıklar bölüyordu...

Beni aşkım sürüklemişti ölümün ortasına... Bir kez de ölümün ortasında sınamak istemiştim aşkımı. O büyük yanılgımı, o büyük kaybedişimi.

- Gitmesen olmaz mı. Sana çok ihtiyacım var.

- Gitmek zorundayım... Bak sen çok iyi bir insansın, ama bilmediğin çok şey var...

Ansızın sesler kesilmişti... Sessizlik ölüm biriktirirdi... Asıl savaş bu sessizliklerde birikirdi... İnsanlar böylesi sessizliklerde birimi yaralar ve öldürürdü... Hiç kan akmazdı... Hiçbir çığlık duyulmazdı... **"Bak sen çok iyi bir insansın... Ama bilmediğin çok şey var.."**

Böyle söyledi ve sevdiği adama gitti... Hiç kanım akmadı... Hiç sesim çıkmadı... Ölmedim de... O an içimden birşey yükseldi yukarıya doğru, yüzümü tutlu şefkatli elleriyle, sarılıp öptü beni iyi kalpli kederim... Ben de ona sarıldım, yıllar önce kaybettiğim annemi bulmuşçasına... 'Güzel kederim' benim... Ne zaman 'karanlık bir vadide' kaybolacak olsam, ne zaman umutsuzluktan ölecek olsam gelip sarılırdı...

Aşksız, sevgisiz bir şey yapamam ben... Hayatımda aşk yoksa küser evime dönerim... Bu bir eksiklik midir, zayıflık mıdır, bilemem... Eğer hayatımda aşk yoksa durmadan o zavallı kalbimi delik deşik ederim... Kimseyi suçlayamam ama en büyük kötülüğü kalbime yaparım... Böyle zamanlarda o 'güzel kederim' bana sarılıp, beni korumasa hiçbir sabaha çıkamazdım ben... Hiçbir yola...

Eski, hurda bir otobüsün en arka koltuğunda Diyarbakır'dan İstanbul'a dönerken yol boyunca hep o cümle acı bir uğultuyla dönüp duruyordu kafamda...

"Bak sen çok iyisin, ama bilmediğin çok şey var.."

Neydi bilmediğim?.. İyi olduğum için mi, hep koşulsuz sevdiğim, sevdiğim insana kendimi bütünüyle adadığım için mi kaç madan... İnsanların kaç yüz nerelerde ve nasıl gizleniyordu

Sevdiğimi kazanmam için relediyordu? Ama kötü olursa caktı, kötülükte sevgi kalbi bannacaktı. Bannabilir miy

Hayatta hep değişmez rol kendini saklayan, hep güçlü ranan mı kazanacaktı?..

Kazanmak... Ne ürkütücü de dilime bulaşmış işte... Se ye birşey olabilir mi?.. Ne mak... Sevgi, boyun eğmekti de... Sevgi bir yücelişin içind kendi sınırlarını sevdiğinin mektir... Sevgide kazanmak tur.. Bir başka ikilinde, insan diği kendisine sımsıkı sarılıp uçmasıdır sevgi...

Böylesi cümlelerin sonsuza dim; ama bu dünyaya, bu geçmiyordu cümlelerim...

Bu dünyada bir yücelişin ö erimek yoktu... Bu dünya amansız ve kader gibi acıma rileri kullanıp kullanıp terked hep özleniyor, hep aranıyor v oluyordu...

Birilerinin sevgisi hep k ayaklar altına alınıyor, ötekile koşulan, ne yapsa hep haklı yordu...

Kimileri hep incitiliyor, hep ni hep kutsanıyor, yücelti acımasız kader...

Diyarbakır-İstanbul otobü tuğundaydım. Aşkım için öl ama yetmemişti.. Aşkım k sokmamıştım, bu yüzden k mişti... Evinden başka dön tu... Dışarda yağmur yağıyo bilsem de vedalaşmaları, yi böylesine... İşte o an sanıra me, çünkü böyle anlarımı çok zel şiirlerimi, en güzel yazıla larda yazmışımdır... Ben bu a

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Akşam Sefası

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

...şın...

...diyordum dur-
...rdı? Bu yüzler
...olmam mı ge-
...evgim ne ola-
...ymı anda nasıl
...ı vardı?.. Hep
...hep kötü dav-
...etime... Benim
...kazanmak di-
..., niye kazan-
...anlamın önün-
...nektir... Sevgi,
...anında kaybet-
...aybetmek yok-
...ızyıllardır özle-
...açten göklere
...k çoğaltabilir-
...tın kurallarına
...e sonsuza dek
...kurallar kadar
...iler vardı... Bi-
...r, diğerleriyse
...ep vazgeçilmez
...nseniyor, hep
...e hep peşinden
...asıl sevgili olu-
...diliyor; kimile-
... Buydu işte o
...n en arka kol-
...göze alınıştım,
...abime kötülük
...ttiğim söylen-
...bir yerim yok-
... Ne kadar iyi
...hazırlıksızdım
...yi kalpli kaderi-
...bilir o... En gü-
...en böylesi an-
...a ölürüm artık,

dediğim böylesi anlarda bütün o başıboş dolaşan esinler, ilhamlar, imgeler, düşler gelip beni bulmuş, beni seçmiştir... En unutsuz anlarımda içimden bir hayal kadın çıkartmışımdır... O hayal kadının yüzüne soluksuz bakmışımdır... Otobüslerin yağmurla lekeli camları ardındaki o kadının yüzünü, o 'güzel kederim'den bile çok sevmişimdir... Kadının camların ardında kımıldayan dudaklarını görmüşümdür de, sesini duyamamışımdır... Sesini duyamasam da ne söylediğini az çok bilmişimdir... İşte bildiğini sandığım o şey beni 'kararsık vadimden' geçirir... Bu aşka düşmek tutkusunu tekrar tekrar o verir bana... Benim gibilerin kaderi ne denli acımasızca çizilirse çizilsin, sevgiye duyduğum bu hasreti durmadan o kışkırtır...

Bu tutku olmasa, bu nereden çoğaldığını bilmediğim hasret olmasa nasıl dayanırdım bunca acımasızlığa... Sevmen'in bağlanmanın kaderi diye bana dayatılan bunca amansız ve korkunç yasaya...

Çünkü ben hep çok iyiydim, bu dünyaya ait değildim ya; bu yüzden ilk terk edilen hep ben olurdum, ilk vazgeçilen...

Garip bir rastlantı mıydı bilmiyorum, belki de çok kişinin başına geliyordur... Kimi sevsem onun hep uzakta bir sevdiği vardı: Ya ilk aşkı, ya onu terk edip giden biri, ya ayrıldığı kocası... Benim sevgim, benim aşkım bana bir türlü geri dönmez de, o uzaktakine, o ulaşılamayan, o terk edip gidene duyulan sevgiyi körükler, güçlendirirdi hep... Kimi derinden sevsem, o bir başkasını derinden hatırlardı... Oysa ne tuhaftı ki, o derinden özlenen, o terk edip giden, o derinden hatırlanan bu hayat gibi haksız, bu kader gibi acımasız biriydi... Ama bunlar önemli değildi... O güçlüydü... Kötülük kadar güçlüydü... Haklı, haksız olması hiç önemli değildi... O yenip gitmişti... Teslim alıp gitmişti... Öylesine çok sevdim ki onları, başkalarına duyduğun sevgiyi anlatmalarını sessizce, içim acıyla kanayarak dinledim... Beni yitirmekten neredeyse hiç korkmadılar, çünkü bu hayata göre fazla iyiydim, bu yüzden ilk anda vazgeçilebilirdi benden... Elimden kötülük yapmak gelmiyordu; sevince köpekleşiyordum, unutuyordum bütün kuralları, bütün kaderleri... Öyleyse terk edilmeyi baştan hak ettiğim neredeyse açıkça söyleniyordu bana... Öyle gizlice, saklanarak, utanarak bile değil...

Korkusuzca anlatırlardı bana o uzaktaki sevgililerini, ilk aşklarını, ayrıldıkları eşlerini...

Hak vererek, saçlarını usulca okşayarak, teselli etmeye çalışarak dinlerdim onları... Beni yok saymalarına acıyla katlanarak dinlerdim...

Ama sevginin acısı ağır geldiği zamanlarda dayanamaz, bir an önce görmek, varlıklarını hissetmek isterdim tutkuyla... Hiç beklemediğim bir anda değişir, tanınmaz hale gelirlerdi... Böyle anlarda bilmediğim, anlamadığım bir özgürlükten bahsederlerdi: **Birbirimizi öyle çok aramayalım.. Öyle dip dibe yaşamayalım... Açık yaşayalım... Hayatımız birileri girebilir, bunu aralarında karıştırmayalım... Birbirimize sahiplenmeyelim... Sahiplenmek sevgiyi öldürür...**

Susar dinlerdim... Kalamadım bu sözlere... Çünkü köpek gibi seven bendim... Sevgide yenilmiş olan bendim...

Seven her şeye katlanır... Sevdiğini üzmemek için kendi kanatlarını kırar... Sevdiği istediğini yaşasın diye gözlerine mil çeker... Aşkı bitmesin diye, kendini köleleştirir... Bu dünyada koşulsuz sevmek rezil bir şeydir...

Bana özgürlükten bahseden, sahiplenmenin sevgiyi öldürdüğünden söz eden o insanlar bir gün ansızın evlenirlerdi... Benden esirgedikleri her şeyi evlendikleri eşlerine verirlerdi... O nefret ettikleri sahiplenmekten bu defa son derece mutlu, sanki bir süre önce o sözleri onlar söylememiş gibi çekip giderlerdi...

Çekip giderler ve beni kederimle baş başa bırakırlardı.. İyi kalpli kederimi severim ben, çünkü herkes gider bir tek o kalır... O benim çocukluğumun gizli bahçesidir... Dünyanın en masum güneşleri orda doğar, orda batar... O bahçede ne güçlü insanlar vardır, ne de güçsüz... Ne kazanan, ne kaybeden vardır orada...

Ama ben bu keder bahçesinde hep kendimi seyrederim... Durmadan kendisini özlemeye mahkum edilmiş kendimi seyrederim...

Beni terk edip giderlerden tek bir nicam vardır... **Ne olur, beni bir daha aramayın... Çünkü ben kolay oovtuyorum, çünkü ben çabuk inanıyorum... Çünkü ben size duyduğum, sizin duyduğunuz o sıradışı aşk yüzünden keder bahçemi dağıtıyorum... Çocukluğumun o güzel bahçesini... Ne olur beni aramayın, çünkü sonra çok acı çekiyorum...** Böyle derdim onlara, ama, yine de ararlardı... Soluksuz, umutsuz kaldıktan bir gece mutlaka olur ve o zaman imalâtçı akıllarına ben gelirdim... O yedek sevgili... O bu dünyaya göre çok iyi olan... Çok iyi olduğu halde hep ilk terk edilen... Yangında kurtarılması hep unutulan... Sevgisi adına hep şekilden şekile giren... Hep el altında tutulan... Hep aynı sevecenlik tuzağına düşen...

Bütün gece sevdikleri insanların ne denli acımasız ve hoyrat olduklarını anlatırlardı bana... Güçlü bir kayaya çarpmışlardı... Girdikleri yanlışları kaybetmişlerdi... Başarı onlara çok uzaktı... Yanlış kişiyi seçmişlerdi... Bu ilişkinin sonu yoktu... Verdikleri kavgada yenilmişlerdi... Böyle şeyler anlatırlardı bana... Benden zayıflamış, yara almış kişiliklerini onarmamı beklerlerdi... Bunu da yapardım... Dudaklarını kanatarak, gözyaşlarını içime akıtarak, kederli bahçemi onlar için bir kez daha dağıtarak bunu da yapardım...

Ama sonunda bilirdim ki çekip gideceklerdi... Bütün o kötü enerjilerini bana bırakıp gideceklerdi... **Aramayın, çok acı çekiyorum,** dememe rağmen, hayatla bağları zayıfladığında, kendilerini kötü hissettikleri anlarda arayacaklar ve içinde güçlü ve güçsüz... Kazanmak ve kaybetmek... Başarı ve başarısızlık kelimeleri geçen cümlelerini bana bırakıp yine gideceklerdi... Bir daha arkalarına bakmadan gideceklerdi...

Ve giderken, **biliyor musun aslında sen çok iyi birisin, ama bilmediğin çok şey var,** diyeceklerdi...

yazılar@aksam.com.tr CEZMİ ERSÖZ

* 6 Kasım Pazartesi günü saat 20:30 - 22:00 arası **Cem Radyo**'da söyleşim var. Frekans: 90.4
* 6 Kasım Pazartesi günü saat 12:00'de **Ankara Kızılay Meydanı**'nda YÖK'e isyan mitingi yapacak.
* **Tüyap Kitap Fuarı.** 9 Kasım Salı 14:00-20:00 arası **Gendaş Yayınları** standındayım.
* **Tüyap Kitap Fuarı.** 10 Kasım Salı 14:00-19:00 arası **Gendaş Yayınları** standındayım. Ve aynı gün saat 19:00-20:30 arası **A Salonu**'nda söyleşim var.
* 16 Kasım Perşembe günü saat 16:00'da **Bursa Uludağ Üniversitesi Görükle Kampüsü**'ndeyim.
* 18 Kasım Cumartesi günü saat 13:00-17:00 arası **Adapazarı**'nda **Barış Kitabevi**'ndeyim.
* Şiirlerim uzun bir süre E dergisinde yayınlanacaktır...
* Mustafa Yüksel, Tayfun Özgür, Sinan Karataş, Yasemin Seymen, Serdar Sinan Yalçın, Duygu Ceren Tokdemir, Özgür Eftan, Nurcan Cevrin, Gül Şener, Okan Uzelli, Kaan Güven, Mehmet Yardım, Işıl Aydın, Çiğdem Aldatmaz, Sevim Aşkın, Deniz Aksoy, Esra Şahin, Damla Tuğlu, Aynur Yıldız, Oğuz Ayaz, Ayşe Akdeniz, Berivan Özbay, Cafer Taşkın, Çağda Erzincan, Tamer Kahraman, Demet, Saliye Aygül, Günseli Kır, Saniye Servet Eteke, M.Ali, Sümiye Çatak, M.Salih İskender, Şenol Şanda... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...
* Hümeyra Çağlı, Derya Dilek, Alev Bakırtan, Anemon, Kefenn, Elif Güngör, Halil Sağır, Erkan Kılıç, Özlem, Turgut Tetik, Arzu Er, Erman Oktaşya, Belis Acar, Emel Sağlar, Aybiket, Onur Çalıkoğlu, Mehmet Demir, Hakan Terk, Orhan Yıldırım, Fatih Ekinci, Rıza İnce, Onur Akman, Alican Sefer, Cenk Şerefhan, Serdar Sinistreli, Salih İskender, Bedia, Burcu, Seval, Özgür Arıkan... E-maillerinizi aldım sevgiyle...

Akşam Ekstra

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Bezgin Bekir'i 15 senedir çiziktirse de pek albümünü yapamadı fakir. Ama bir 2001 takvim posterini hazırlamak nasip oldu... Şu kitap fuarıyla bizim Leman Kültür'e koyacakmış çocuklar...

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Takvim posterimiz kitap fuarıyla Leman Kültür'e konmuş, haberin var mı...

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Eyi muz!

Hırsızlar önleyecek hırsızlığı!

Mevcut partilerden medet ummak demek, hırsızların hırsızlığı önleyeceğine inanmak demek!

Nitekim ANAP, DSP, DYP, MHP, CHP, RP (FP) sırasıyla iktidara geldi ve hepsinin döneminde de hırsızlık, yolsuzluk devam etti.

Bu arada DSP'lilerin oylarıyla Mesut Yılmaz'ın, FP'lilerin desteğiyle Tansu Çiller'in pislikleri örtbas edildi.

Tüm bunlara bakınca ülkede pislenmemiş parti pek göremiyorum.

Ve artık parti adlarını espri'yle karışık şu şekilde okuyorum:

Doğru Yol Pisliği, Anavatan Pisliği, Milliyetçi Hareket Pisliği, Demokratik Sol Pislik, Fazilet Pisliği!

Bu durumda da genel ya da yerel seçimler oluyor pislik seçimi, hırsız seçimi!

Buyur kendi hırsızını kendin seç!

Ne de olsa burası muz cumhuriyeti; muz gibi soyulmandan belli!

Eyi muz olarak ister laikler soysun seni, ister dinciler.

İster liberal, ister muhafazakar, ister **fosyal** demokratlar soysun seni, ister milliyetçiler.

Bu ülkede en büyük özgürlük **hırsızını seçme özgürlüğü!**

Özgürlük dedim de aklıma geldi.

Yakında **af laf** olmaktan çıkacak ve "düşünce suçluları" değilse de **düşünmeme suçluları** özgürlüklerine kavuşacak.

Aslında böyle bir af bu ülkeye çok yakışacak!

Büyük hırsızların tepemizde durduğu bir ülkede küçük hırsızlar niçin hapiste dursun ki!

Hem unutmayalım ki dünyanın en saygın dergilerinden TIME'a göre, dünyanın en zengin generali bizim ülkemizde.

Herhalde dünyanın en zengin bürokratları, politikacıları da bizim ülkemizde.

Onun içindir ki bu ülkeyi düşünmeme suçlusu isen **af**sın...

Bu ülkeyi düşünme suçlusu isen **maf**sın!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

bahadirboysal@leman.com.tr.

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

Geçenlerde duyduk... Amerika-Detroit'ten **dünyaca ünlü** bir di-cey geliyomuş İstanbul'a... Taksim'de bir yer.. Heveslendik.. Kalktık gittik gecenin bi vakti.. Kapıda bir ilan: "Dünyaca ünlü di-cey, Ortadoğudaki karışıklık yüzünden son anda, ülkemize gelmekten vazgeçmiştir." Filistin-İsrail çatışmaları arasında bizim uyuz Avrupai heveslerimiz de harcanıverdi yani... Biz de kayıp geceyi orda bir büfede "pilavüstü döner" kaşıklayarak noktaladık... etrafta hala tuhaf bir ürperti, bir durgunluk vardı... Öğrendik ki o gece Miraç Kandili imiş... Zaten eğlenilmez... Eğlenilse bile bize Detroit'ten kimse gelmez... Bizim neşelerimiz, acıları rengarenk ortadoğu motiflerinden ibaret...

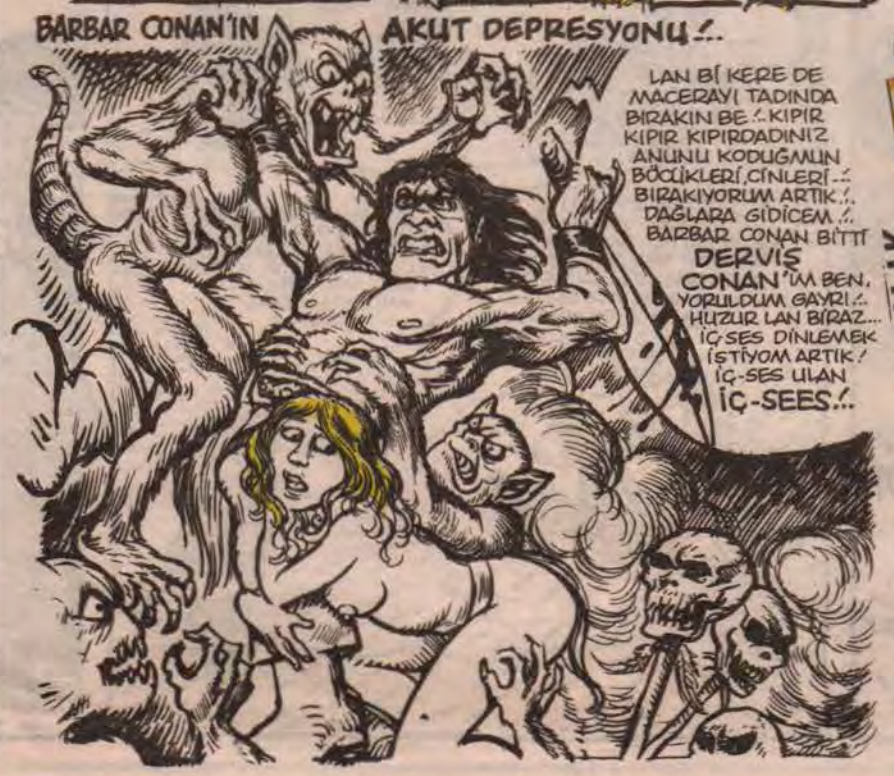

SENDROMDAN KARNAVALA: ÇALSIN SAZLAR, OYNASIN KIZLAR/..

BARBAR CONAN'IN AKUT DEPRESYONU/..

Detroit'li di-cey'in hastası değilim.. Hayatta, daha ince zevklerimiz de var. Hoşlukların peşindeyiz... Daha üçgün önce akşam İstanbul'un en temiz ve şık semtindeki bir pastaneye gitmeye niyetlendik.. Giremedik.. İbrahim Tatlıses kapatmış pastaneyi!!! Hani mafya babaları bar, pavyon kapatır ya... Pastane lan burası! Yakında kütüphaneleri de kapatacaklar!.. Allah'ım, nooldu bir zamanlar medreselerinde bezirganların konakladığı İstanbul'a!

AYLIK YOBAZ DERGİ
LeMan YAYINCILIK
ATOM
ŞIK..
ÇIK.
ÇIK/..
ÇIK..
EYVAH EYVAH
52 SAYFA
daha doyurucu oldu
...dji hayrisi...
KASIM SAYISI GAZETECİLERDE! ARAKI BULASIN
...Kasım Atom İmza Günü...

Bayıp Güllü

FEYHAN GÜVER

feyhan@kaman.com.tr

AY RUKİYE HALA... BEN DE GİRDİM AMA, HİÇ BUNLUNKİ GİBİ SINIR YAPMADI...

ERKEK KISMISI GURUR MESELESİ YAPAR...ANDROPOZA GİRDİĞİNİ KABUL ETMEK İSTEMEZ... ÜSTÜNE VARMA Bİ VAKİT...

KARARLIYUM GÜLCAN ABLA...HAYATIMIN PRENSİNİ BULANA KADAR EVLENMİYCEM...ARIYCAM... BULUCAM...

HİÇ BOŞUNA ARAMA...BÜTÜN PRENSLER ÖPÜNCE KURBAĞAYA DÖNER...

MAŞALLAHIM VAR VALLA...GÜCÜM KUVVATIM HÂLÂ VAR... VAR MISIN DÖRDÜNCÜ TURA...HADİ..

HADİ AMA BU ARTÇI SARSINTILARDAN SIKILDIM BEN... TEK VE ŞİDDETLİ BİR DEPREMİ TERCİH EDERİM SAHSEN..!

HÖ!..

HÖYA!.. SAYISI DEĞİL ŞİDDETİ ÖNEMLİ...

AYAY DÜŞÜYOM... TUT BENİİ...

AMAN DA AMAN.. GEL BAKALIM...

BEN DE SÖYLEMEK İÇİN **UYGUN ZAMAN** KOLLUYORDUM... BENİ ALDATTIĞINI BİLİYORUM... SENİ TERKEDİYORUM...

DENGELİ BESLENME KAAN ERTEM DENGELİ BESLENME DENGE

DOP! DUP DOP! DOBOP DOPOT

DOP! DOPOP! DUP! DOPOP DOBODOP! DÖP DUP!

BOŞUNA ŞOV YAPMA BENİM KARŞIMDA!..AİLEDE HERKES OKUDU MÜHENDİS OLDU, AVUKAT OLDU..SEN N'APTIN ?..GİTTİN SİHİRBAZ OLDUN?.

NE YANİ KÖTÜ MÜ OLDU?.Bİ DEYYİT KOPİRFİİLD ÖRNEĞİ SANA HİÇ BİŞİ ANLATMIYOR MU?..AL BAK ŞU NUMARAYI AİLEDEN KİM YAPIYOR ALLAH AŞKINA!O MÜHENDİSLER..AVUKATLAR ÇIKARTSIN BAKİM TAVŞANI ŞAPKANIN İÇİNDEN..DÖTLERİ YİYO MU ACABA?..

NUMARA YAPICAM DİYE HAYVANI DA SIKMA O KADAR... GEVŞEK BIRAK BİRAZ...

HE HEEEEYYYT!! YAŞASIN! YAZ BİTTİİİ,O BUNALTICI SICAKLAR YOK ARTIK.' YAŞASIN SON-BAHAR ENERJİSİ!.. YAŞASIN YAĞMURLAR, DÜŞEN YAPRAKLAR..!

ŞU SALAK HAREKETLERİ İLGİNÇLİK OLSUN DİYE Mİ, YOKSA GERÇEKTEN SALAK OLDUĞUN İÇİN Mİ YAPIYORSUN BİR TÜRLÜ ANLAYAMADIM OSMAN!..

ULAN BU KADAR DÜZENEK ALET, EDEVAT NE HALT EDİYORDUNUZ LAN BURDA?..HA?..MAFYALIK BİTTİ ECZACILIĞA MI SOYUDUNUZ?..

HAP ÜRETİYORUZ ABİ...BAŞ AĞRISI..MİDE AĞRISI FİLAN İÇİN...

O NE LAN?..ADAMLARI MI KESİYORSUNUZ BURDA?.. YENİ YENİ İCADLAR HA?..

VATANDAŞ SİTSİN SİZİ!.. EŞŞEK HERİFLER! TOPLAYIN ŞUNLARI!..

ABİ BİZ BURDA İLAÇ ÜRETİYORUZ ABİ...YANİ... VATANDAŞA HİZMET EDİYORUZ...

ABİ NASIL OLSA BUNLARI YOKETMEMİZ GEREK, BİZ DE İLAÇ ÜRETİYORUZ BUNLARDAN! VATANDAŞA HİZMET..!

kaanertem@kaman.com.tr

AYRINTILAR

METİN EFİDAN

Selam... "Tarak var mı?" dedim eczacıya. "Ne tarağı" dedi! "Saç tarağı" dedim. Aslında eczaneden alman böyle şeyleri ama, yolumun üstündeydi ve, gizli bi görevle oraya girmek zorundaydım. Bana,kadın tarakları gösterildi. Yani, ben öyle demişim. "Farketmez ki erkek, kadın; herkes kullanıyo bunları" dedi o. Daa basit bişiy arıyorum dedim ben de. Başka bi tane gösterildi; o da yabancı bi marka mı ne, tuhaf bi ismi vardı ve, bi milyon liraydı. Teşekkür ettim, çıktım. Gizli görevim de tamamlanmıştı üsteklik. Gizli olduu için, söyleyemiyorum, kusura bakmayın.

Yolun karşısına geçtim. Banka ve dans salonunun karşısında bi yerde, tezgâhı olan bi adam vardı. Ufak tefek şeyler, küçük eşyalar satıyo. Tüpgaz başlı, elbise fırçası, el aynası, kalem, bu tür şeyler.Karmaşık bi tezgâh! Eskiden, öyle şeyler satılan tezgâhları, uzaktan oyuncakçıya felan benzetir, heyecanlanır, Teyzemi veya Annemi çekiştirirdim eteenden. Herneyse; "Tarak var mı" diye sordum adama. Hiç cevap vermeden, bi kutuyu açtı, ordan, bildiimiz, kahverengi küçük taraklardan bi tanesini çıkarıp, uzattı. İşte bu... Yüzellibin lirayı verdim, yürüdüm. Alt tarafı plastik bişiy, üstelik aralıklı. Zaten, saçımı da fazla taramam. Bazen, bi hafta felan yıkamayınca, yağlanıyo, ve arkası, ense yani, havaya kalkıyo. Ayrıca yıkandıktan sonra, gerekli. Havalandırmak için felan, bi taramalı şöyle. Elle bastırınca olmuyo. Tarağı koydum iç cebime, bıraktım artık onu düşünmeyi. Yani, sıradan basit bi gündü ve, her zamanki olağan akşamüstü yürüyüşümün dışında, dışarda yapabileceğim en ilginç şey, onu satın almaktı. Tabi bunu bilemez insan; her an ne tür şeyler yaşayacağımızı? Bazı planlar yaparsın, kafanda düşünceler vardır, ve zaman o anda da ilerlemektedir.

Küçük köpeğini gezdiren bi kadın geliyordu karşıdan. Köpek, sallana sallana, yeri koklayarak geliyor. Benimle ilgilenmedi. Ama hafif bi toparlandım, sigaralı elimi az yukarı kaldırdım, bi şekilde ona yol verdim. Yoksa ezebilirdim ve, ayaamın altında dolaşmasını da istemiyorum. Şimdi diyeceksiniz ki; bunda ne var?. Bişiy yok... Yani yoktu, naapabilirim?. Mesela, orda, ilerde, yol kenarında duran, küçük bi tekne var. Bi yıldır orda durur nerdeyse. Paslanmış artık; sadece iskeleti var. Geçerken, ona baktım yine. Bu bakışı,nasıl annatabilirim size?. O kadar sıradan bi bakıştı ki. Bakın şöyle baktım: Geçiyodum yanından ve, onu gördüm; aynı şeyleri yine hissettim. Zorlanmanın bi manası yok!

İyi bi gezinti diildi. Haftada bir yapınca bunu, keyifli falan, yani değişik olabiliyor. Fakat daha ikı gün önce yaptığım için, fazla sarmadı. Keşke başka bi gezi yolu seçseydim.Neyse; zaten yeterince yürüyüp yorulmuştum ve, eve döndüm yavaş yavaş. Bakkala uğradım önce, sigara ekmek, poşet kahve, kola aldım. O bi poşete koyarken bunnarı, yukardaki T.V'ye göz attım. Aynı tekneye baktıım gibi; belki daha da kötüsü...

İçeri girince, tezgâha bıraktım poşeti; sonra cebimden tarağı çıkardım; gerek yoktu ama, bi denemek için saçımı taradım; sonra çekmeceye koydum. Tv'yi açtım görüntü olsun diye. Dışarı çıktım sonra, anteni düzelttim. Yandaki komşunun uydu antenine doğru çeviriyorum, işe yarıyo. Bi ara sormalı. diyim ki: "Komşu; antenimi, sizin çanağınıza doğru çeviriyorum. Bi sorun çıkar mı; yani görüntü kaybı yaşıyo musunuz?" Belki olmaz böyle bişiy ama; yine de sormalı. Antenimi elbette istediim tarafa çevirebilirim ama, olsun; muhabbet olur. Gerçi, kedim onnarın tarafına kaçtığında yumurta kabuu gibi bişiy atıp kovalamışlar, ben de terasa çıkıp, "Siz mi attınız?!" diye kıllanmıştım ama; fena insannar diiller yine de. Ufaklık var bi tane, o biraz çığlık atıyo günde on kere falan, o kadar. Yoksa sessizler, öbür taraftakiler ise henüz görünmedi. Balkonlarına çıkmıyolar hiç. Arasıra, sepeti sarkıtıp gaste felan alırken, bi göz atıyorum ama, yoklar heralde.

"Zoiiynnnk!" diye öttü yine hafiften o ses. Sonra, teller gacırdadı derinden... Yan binanın asansör şeyi, mekanizması var sol tarafımda, duvarın arkasında inip çıkan fazla olmuyo ama. Zaten derinden geliyo sesler. İlk başta tırsmıştım; nooluyo be dedim! Sonra alıştım. "Zzooiyp!" gibi bişiy oluyo önce; birisi biniyo, ya da çağırıyo önce. Sonra yine "Zooiyp!" kalkıyo. Ondan sonrası iyi. Ara sıra gacırdayan teller; kabinin hareket ettiini annatıyo. "Grooç!", "grrç!" felan. Hayat devam ediyo gibi bişiy anlamına geliyo sanki o an, bu sesler. O yüzden, gürültü gibi olmuyo yani. Ayrıca, asansörden ineni duymuyorum, ya da bineni. Sadece, motor kısmı, denk geliyo benim duvarıma. O yüzden, biraz tuhaf oluyo belki. Sanki hiç bişiy taşımıyo, kendi başına hareket ediyomuş gibi!...

Poşettekileri çıkardım, ekmeği başka bi poşete koydum, sigarayı oraya bi yere attım, poşet kahveyi rafa, kolayı dolaba koydum. Saat daha erkendi; belki tekrar dışarı çıkabilirim diye düşündüm.

Abuk sabuk şeyler seyredip, biraz bi şeyler karalayıp, bi iki telefona bakıp ve biraz radyo dinneyip, yatağa girdiimde, saat üç felandı. Ayaamı, yorganıma göre uzatıp, sigarayı söndürdüm. Bu yorgan, ayaa göre diil pek! Şimdi üşenmeden öbür yedeği de örtüniyim de, götüm donmasın sabaa karşı... Forsst! First! etti içerisi bi süre sonra?.. Halıyı cırmıklıyo lavuk! "Höt"I dedim, bırakmadı. "Lan!" dedim, susmadı; aldım terliği fırlattım oraya, karanlığın içine!.. sobaya çarptı "Zdonnk!" etti. Ayaam da yorgandan çıkmıştı bu aradal düzelttim ama, yoruldum; az kalsın yapamıycam sanıyodum...

Akşamsefası

cemaahmet@leman.com.tr

harala gürele

M. Erdal Sağ

Gencim, Suçluyum! Affedin!

Allah kahretsin ki gencim! Lanet olsun ki içim içime sığmıyor, güçlüyüm! Gördüğüm kadınla, oksijenini soluduğumuz (ne kadar kaldıysa?), suyunu içtiğimiz (temiz olup olmadığı meçhul!) ve derdini, çilesini çektiğimiz bu ülkede en büyük suçlardan (?) bin de genç olmak!

15 yaşındayım. Dünyada ölümüne sevdiğim iki insandan biri olan erkek arkadaşımla görüşmüşüm (Ki ben bu insanın da beni gerçekten sevdiğine emin olduğum halde "sağlığım" için ayrılmak zorunda kaldım!) Ve dün gece müstakbel bir "hayvan" tarafından ölesiye dayak yedim! Bu hayvana dilimizde "ağabey" ya da "abi" diyolar. Ben kısaca "ayı" diyorum ama. Evden çıktım akşam 8:00'de. Gidecek bir yerim yoktu, tabi param da. Sonra aynı "ayı" beni döverek ve ağzımı burnumu kırarak kapının önüne bıraktı. Kapıyı son bir kuvvetle çaldım. İçeri yığılmışım. Gidip geldiğim aralarda annemin beni parçalarından sürüklediğini ayaklarının üstüne fırlattığını hatırlıyorum. Sonra gidip "iftar"ını açtı. (Bu "ayı"nın annesi kendisi maalesef benim de annem oluyor) "üç aylar" için 3 ay oruç tutmayı biliyor. Ama evladını içi hiç sızlamadan tortu gibi bi kenara itmeyi daha iyi biliyor. Ben de şunu biliyorum ki 99 kere hacca gitse du kadın yine cehennemlik, yine cehennemlik...)

Acıyan bir kol, mor bir göz ve kırık bir kalçayla ancak bu kadarını yazabiliyorum. Yarın okul var, ama gidemeyeceğim. Çünkü ben gencim! Bi de üstüne üstlük bi de kızım! Ulan ben ne kadar aptalım! doğru, haklısınız efendim! büyük bir suç işledim! Ya hiç doğmamalıydım, ya da birden reşit olarak gelmeliydim bu dünyaya Bu ülkeye.

Acıyan yerlerim birgün mutlaka iyileşecek. Ama ya yüreğim. Ya "ümitsizliği değil İmkansızlığı sevdiğim" tek insan. O n'olcak?

Özür dilerim! Vallahi bi hata oldu! Kız çocuğu doğdum, genç oldum, bu ülkede yaşıyorum. Affedin bizi! yüreğimi taşıtan yapamadım, O'da yapamadı! çok üzgünüz. Biz genciz!..

Sıla

Hayırlısı

Selam Leman okurları. Ben güzel yurdumun en güneyinde küçük bir ilçede yaşayan, 15 yaşında lisede okumakta olan bir gencim. Bu mektubu yazma cesaretini toplamam iki ayımı aldı. Şimdi iki ay önce başıma gelen ve hayatımı 180 derece döndüren olayı anlatacağım.

Bir gün aşk denilen şeyle tanıştım. Çok garipti açıklamıyorum. Çünkü aşık olduğum kişi bir erkekti üstelik akrabamdı. Ama doğruydu deli gibi aşık olmuştum. Bu olay beni çok korkuttu ve henüz bir psikoloğa başvurdum. (Tabi telefonla yüzümü göstermedim) Konuştuk ve benim bir eşcinsel olduğumu söyledi. Yıkılmıştım. Telefon elimden düştü ve ne yapacağımı şaşırdım beynim durmuştu. Çünkü toplumumuzda eşcinsellere birer ucubeymiş gibi davranılıyor. Önümde iki seçenek vardı birincisi: Toplumun istediği gibi kendimi ve duygularımı bastırıp yaşayacaktım. İkincisi ise tam tersi idi. Ve ben ikinci şıkkı seçmiştim. Hemen gazete ve dergilerden eşcinsellik hakkında bilgi topladım. Bana yaran transseksüel değil eşcinsel olduğunu öğretmesi oldu. Bu bana yetmemişti, nihayetinde bir eşcinselle konuştum bundan utanmamamı ve özgürce yaşamama devam etmemi söyledi. Ben de öyle yaptım tabi aşkıma ve aileme söyleyemedim ama içimde kendime hayranyorum ben EŞCİNSELİM ve bundan UTANMIYORUM.

Gelelim aşkıma, onunla birinci dereceden akrabayız her hafta sonunu birlikte geçirip diğer günler telefonla görüşüyoruz. O hafta bunun farkında değil. Birgün ona eşcinseller hakkında ne düşündüğünü sordum. Bana "onlardan nefret ediyorum" dedi. Bu benim ikinci yıkımım oldu. Yıkmadım ve aileme de aynı soruyu yönelttim, sonuç hep aynıydı. Bu arada Leman'dakil eşcinsel arkadaşların mektuplarını okuyordum. Bir eşcinselle daha görüştüm bana hep aynı sorunları yaşadığımızı söyledi. Ama o yılmamış çalışmış şimdi bir reklamcılık şirketinde çalışıyor ve özel hayatını istediği gibi yönetiyor. Ona "aşkımı kaybedersem kendimi öldürürüm" dedim. Bana "Saçmalama daha birçok kişiyle tanışacaksın, hayat yeni başlıyor" dedi. Doğru söylüyordu. Hayat şimdi başlıyor hiçbir şey eskisi gibi olmayacak..

Not: Benimle aynı sorunları yaşayan arkadaşlardan mektuplarını bekliyorum (tabi bu köşeye) Şimdilik isim ve adres yok. Aşkımı da Leman okuyor beni duyabilir. Lütfen beni yalnız bırakmayın Leman'a da "Okur Mektupları" köşesi için teşekkür ederim.

2001 Timsah takvimi fuarda sevenlerine kavuşmayı bekler.

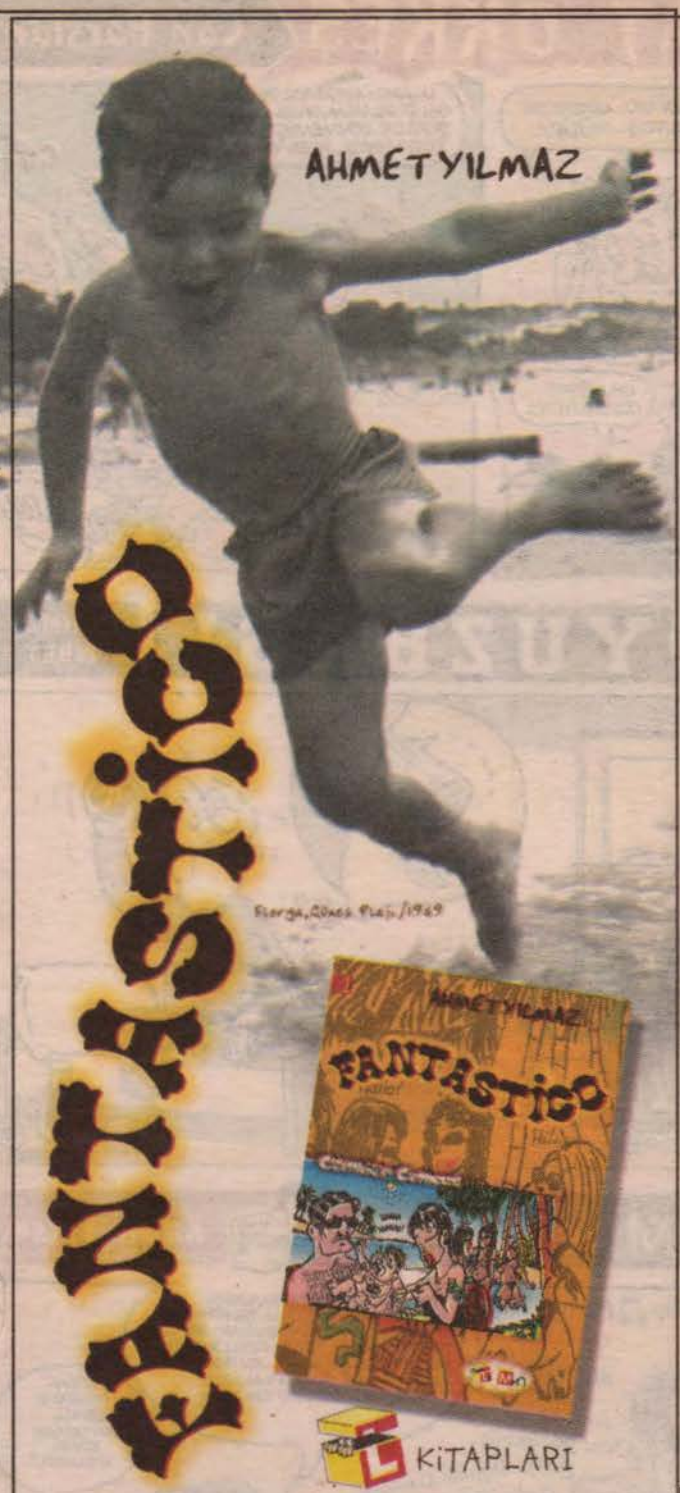
Sevindik: Arkadaşımız, bilgisayar operatörümüz, güzel insan Cebrail Okçu'nun nurtopu gibi bir oğlu oldu. Yavruya uzun ömürler diler, anne ve babayı tebrik ederiz.. Bir haftadır sabahladığımız için bebeği henüz göremedi ama bebek babaya benzediyse tahminen resimdeki gibidir

L e M an

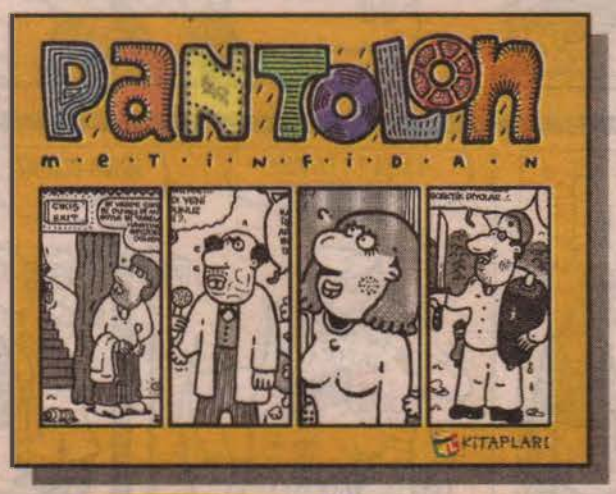
SAYI: 468
4 KASIM 2000 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYINLANIR

© LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
© Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar

Tel: 292 9565 (4 Hat) • Faks: 251 5247 • Abonelik için Tel: 251 42 44 • Faks: 245 38 06 • Baskı: Basım • Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst. • Leman'da yayınlanan fotoğraf, yazı, çizgi ve karikatürlerin her hakkı yayın hakkı ile birlikte saklıdır. Yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen iktibas edilemez, çoğaltılamaz, yayınlanamaz. Aksi halde doğabilecek hukuki sorumluluk tamamen şahsa aittir.

Ahmet Yılmaz Türk mizahında bir ekol.. O üç yaşında da Florya Güneş plajında bir ekoldü.. Fantastico albümü Tüyap kitap fuarında ve haftasına tüm Türkiye gazete bayiileri ve kitapçılarında..

Metin Fidan'ın Pantolon'u ilk kez albüm oldu... Meraklıları'nın hasretini dindirecek bu albüm Tüyap Leman standında!!

LeMan

TÜYAP kitap fuarında bambaşka..

(Alt kat soldan 1.koridor)
Leman yazar çizerlerinin bizzat kendileri ve eserleri, kitapları, albümleri, posterleri, bardakları, tişörtleri, dergileri, ciltleri İstanbul Tüyap Kitap Fuarı'nda okurlarıyla buluşacak.. Bütün ürünlerde %20 indirim bulunduğu gibi ayrıca beleş kitap ayraçları falan da var.. Bişey almak gerekmez maksat buluşma, görüşme, muhabbet olsun. Yakınlarda olan bütün okurlarımızı bekliyoruz..

19. İstanbul Kitap Fuarı LeMan Çizerleri İmza Günleri

4 Kasım Cumartesi: Mehmet Çağçağ - Ahmet Yılmaz (Fantastico) - Ramize Erer (Kötü Kız) - Güneri İçoğlu (Firavunun Laneti)
5 Kasım Pazar: Erdil Yaşaroğlu (Komikaze) - Suat Özkan (Dedeler) - Güneri İçoğlu (Dumur)
6 Kasım Pazartesi: Vedat Özdemiroğlu (VÖSYM) - Aslan Özdemir (Zaman Aynası)
8 Kasım Çarşamba: Mahmut Tibet (Yüzbaşı Hamdi) - Kaan Ertem (Dengeli Beslenme)
10 Kasım Cuma: Metin Fidan (Pantolon) - Vedat Özdemiroğlu
11 Kasım Cumartesi: Aslan Özdemir - Bahadır Boysal (Atom)
12 Kasım Pazar: Tuncay Akgün (Bezgin Bekir) - Soner Günday (Orçun Kunek)
Yer: TÜYAP Kitap Fuarı Leman Standı
Saat: 14:00 - 18:00 arası..

Erdil Yaşaroğlu'nun 6. kitabı... üstelik bu baştan sona renkli... Erdil'in her kitabı en az 10 baskı yapıyor. Erdil'de tam kitaplarıyla beraber Leman standında ve haftasına tüm Türkiye gazete bayiilerinde...

Türk Edebiyatı, bu denli yırtıcı, parçalayıcı, sarsıcı bir yazarla karşılaşmanın şokunu yaşıyor!!

Nihat Genç'in 'Memleket Hikayeleri' kitabını Leman ilk baskıda tam 10.000 adet bastı. Tüyap Kitap Fuarı ve haftasında tüm Türkiye gazete bayiilerinde...

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

Kaan Ertem

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

